# ਜਨਮ ਸਾਖੀ

# ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਜੀ

ਪ੍ਰਕਾਸਿਆਹੈਸ੍ਰਾਤਾਮੂਲਾਬੋਲਿਆਅਜੀਇਹੁਸਿਰਨੀਹੋ ਪ॰
ਇਆਹੈਨਾਕਿਸੇਦਾਆਖਿਆਨਾਹੀਮੰਨਦਾਅਗੋਰਿਸਾਮਾਪੰ
ਤਿਤੁਚੋਲਿਆਨਾਨਕਜੀਸੁਧਦੂਧਬੋਲਿਆ। ਰਾਗੁਸੀ
ਪਉੜੀਤੂੰਰਿਆਧੀ ਕਹਿਆਸੁਨਹਿਸਆਖੀਆਮਾਨਹਿਤ
ਸਤੁਜੇਤੀਦਇਆਧੂਰਨਦੇਤੇਨਾਨਕਦਾਸਨਦਾਸਾਖਿਨਤੇ
ਨਾਖਿਨਮਾਸਾ। ਜੇ॥੧॥ਤੋਜਕਾਪਰਮਾਥੁਸਾ
ਇਰਸਨਾਜੋਹੈਸੋਕਿਸੈਦੇਕਹੇਦੇਵਿਚਿਨਾਹੀਓਸਤਾਂਨੇ
ਦਿਆਕਰਦੀਹੈਆਪਜਅਖਾਨਕਨਦੀਨਾਹੀਅਗੋਕਾਖਿ
ਠਾਬੋਲਦੀਹੈਅਠਪਹਰਏਸਨਾਲਿਦਾਸਹੈਸਾਮਾਪੰ
ਡਤਜੇਕਰਤਾਰਾਸਿਹਰਦਾਜੇਹੋਵੈਤਾਏਰਸਨਾਬਿਖਿਆ
ਰਸਨਾਲੋਨਹੋ। ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ।
ਜਾਖੀਹੋਤੂਮਣਿ ਤਾਮੂਲਾਕੇਡਨਾਯਾਯਪਾਸਿਆਇਨੂੰ
ਹੈਆਦੀਹੋਇਆਆਇਆਨਯਾਯਦਉਲਤਪੰਲੋਟੀਕ

ਅਤਰੇਤਾਂਰਖਾਂਇਹਰਕਉਨੂੰਹੈ।ਫਿਰਿਆਦੀਕਿਸਉਪ
ਹੈ।ਮੂਲੇਕਹਿਆਜੀਐਨਾਨਕਮੋਦੀਕਾਸਮੂਰਾਹੈ।।
ਤੋਹਾਅਰਜਾਨਕਪਾਸਿਫਿਰਿਆਦੀਹੋਆ।ਦਾਰਖਾਂਨ
ਨਬਾਬਪਾਸਿਕਹਿਆ।ਨਬਾਬਜਲਾਮਾਤੇਏਹਨਾਨਕ
ਮੋਦੀਕਾਸਭੂਸਰੈਹੈ।ਅਰੁਨਾਨਕਪਾਸਿਫਿਰਿਆਦੀਹੈ।
ਨਬਾਬਕਹਿਆਦਾਰਖਾਂਇਸਕਉਆਗੋਲਿਆਉ।
ਦਾਰਖਾਂਮੂਲੇਕਉਨਜੀਕਲੈਗਇਆ।ਨਬਾਬਮੂਲੇ
ਨੂੰਪੁਛਿਆਕਿਉਂਰੇਤੂੰਨਾਨਕਪਾਸਿਫਿਰਿਆਦੀਹੈ।ਮੂ
ਲੇਅਰਜਕੀਤੀ।ਨਬਾਬਸਲਾਮਤਿਸਭੁਸੈਸਰਭੁਪਲੈ
ਨਾਨਕਵੇਧਾਕੀਮਿਕਲੈਹੈ।ਜੋਨਾਨਕਕੇਕਹੀਲੇਕਉਮਿ
ਲਾਹੈ।ਨਬਾਬਕਹਿਆਅਰੇਮੂਲਾਨਾਨਕਤੇਕਹੈਹੈਣਕੀ
ਰੱਕਉਦੇਹੁ।ਫਿਰਿਮੂਲੇਕਹਿਆ।ਨਬਾਬਸਲਾਮਤਿਨਾ
ਨਕਤੇਮੀਰਹੀਹੋਇਆਹੈ।ਨਬਾਬਕਹਿਆਹਕਤਾਈ

ਸਾਦਾਹੈਪਰੁਨਾਨਕਕਉਮੂਲਾਂਲਾਗਾਵਨਹਾਕੋਤਉਖ
ਪਤਨਾਹੀਖਾਇਆਤਉਫਕੀਰਾਕਉਦੇਹਾਨਾਨਕ
ਜੀਨ੍ਰਮੂਲੰਝਾਗੇਢਾਕ੍ਰਾਧਾਵਨਾਨਾਨਕਜੀਮਗਨੁਹੋਇਰ
ਹਿਆਤਾਜਾਨਾਨਕਜੀਦੇਨਕਾਵਿੰਚਿਪਈਤੇਸਾਕ੍ਰੈਦੀਵਾਸੁ
ਗਈਤਾਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖੇਤੀਜਿਨ
ਦੀਉਜੜੈਖਲਵਾੜੇਨਾਹੀਥਾਉ॥ਨਾਨਕਕਾਏ੍ਰਗੁਤੇ
ਨਾਦੀਜੀਵਿਆਜੋਲਿਖਿਲੈਹਿਵਿਚਨਨਾਉ॥ਗਠਿ
ਹਿਮੁਲਾਕਹਾਢਲਾਗੋਤ੍ਰਕਉਨਹੋਦਾਹੈ॥ਤੂਆਪਣਾਨਾਉ
ਅਜਾਨੂਦਸਾ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ॥ ਰਾਗੁਮਾਰੂ
ਵਿਚਿਜਪਦੁਬੋਲਿਆ॥ ਮਹਲਾ੧॥ਕੇਈਆਖੇਤੁ
ਤਨਾਕੇਇਕਿਕੈਹੈਖੇਤਤਾਲਾ॥ਕੇਈਆਮੈਆਦਮੀਜਨ
ਕਖੇਦਾ॥੧॥ਭਾਈਆਦੇਵਨਾਸਾਹਕਾਨਾਨਕਦ
ਉਰਾਣਾਆਪਣੇਸਾਹਿਬਨੂਅਦਗਨਜਾਣਾ॥

੧ ਜਾਰਗਾਹੁ ਤਉ ਦੀਵਾਨ ਜਾਲੀਐ ਜਾ ਤੈ ਦੀਵਾਨ
ਹੋਇ ਇਹੁ ਕੀਆ ਸਾਹਿਬ ਘਰ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨਕਾ ਹੈ ਕੋਈ ॥
ਦਾ ਤਉ ਦੀਵਾਨ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ਤਾ ਤੂ ।
ਤਉ ਦੀਵਾਨ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਪਛਾਣੀਐ ਆਗੂ ਆਖਿ ਦਾ
ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਉ ਅਵਰ ਕੁਝਾ ਜਿਸਾਰ ॥ ਤੌ ਜਮੂ ਜਾਕੀ
ਕਿਸਾ ਹੋਇ ਇਗਾਈ ਆਲਗੋ ਜਿਨ ਤਿਕਰਨਾ ਮੂਲਾ ਆਇ
ਕੇ ਨਬਾਬ ਪਾਸਿ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਨਕ
ਤੇਪਟੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਉਸ ਕੇ ਤਾਈ ਕਿਉ ਕੀ ਆਉਂਦੀ
ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਹੈ ਉਹੁ ਨੁਖਸਦਾਰ ਹੈ ॥ ਨਬਾਬ ਕ
ਹਿਆ ਜੋ ਜਾਨੂ ਬੁਲਾਇ ਦੇ ॥ ਜੋ ਜਾਮ ਬੁਲਾਇਆ ਨੇ
ਗਇਆ ਇਸ ਜਲਾਮੁ ਕੀਤਾ ॥ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕਾਮ
ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥ ਹਮੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪੇਸ [illegible] ਕੋ ਨਾਹੀ ॥
ਨਾਨਕ ਕਾਹਿਆ ਤੇਰੁ ਕੀਰ ਮਰਉ ਅਲਾਇ ਦੋ ॥ ਅਰਉਸ

ਤਕਾਸੁਰਾਉਜੀਕਿਉਪਾਈਐਹੈਰੇਆਦੀਹੈਮੂਲਾਨੇਕਹਿਆ
ਜੈਸਾਨਕਬਪਾਸਦਾਰਹੁਹੈਕਰਹੁਜੇਤੈਸੇਕਰੀਐਤੈਸਾਜਾਨ
ਨਕਪਾਸੋਖਹੁੜਨਸਾਆਹਾਂਜੈਸਾਮਕਰੇਰੋਈਆ।
ਕਹੇ ਨਸਾਖਕਹੀਆਜੈਸਾਮਤੁਜਾਯਾਬਾਕਿਉਨਾਦੇਤਾਜੈਸਾ
ਮਕਹੀਆਨਸਾਖਾਸਲਾਮਤੇਨਬਾਧਸਤੁਕਢੁਸਾਮ
ਭੂਟੈਹੈਮੈਰਿਆਜਾਬਾਭੁਟੇਦਰਤੁਨਬਾਧਕਹੀਆਟੈ
ਰਾਮਤਕਕਬੀਲੇਦਾਭੀਹੈਜੈਸਾਮਕਹੀਆਨਸਾਖ
ਜਲਾਮਤਿਨਾਨਕਕੀਹਾਜਰੁਹੈਕਹੀਦੂਰਿਨਹੀਗਈਆ।
ਨਬਾਬਕਹਿਆਨਾਨਕਕਉਬੁਲਾਵੋਨਾਨਕਕਉਆ
ਦਮੀਬੁਲਾਵਣੇਗਇਆਨਾਨਕਆਵੇਨਾਹੀਆਦ
ਮੀਫਿਰਿਆਇਆਆਖਣਲਗਾਜੀਦਿਵਾਨਆਵਤਾ
ਨਾਹੀਨਬਾਬਦਊਲਤਖਾਂਗੁਸਾਖਾਧਾਕਹਿਆ
ਜਾਇਕੇਪਕੜਿਲਿਆਵੋਆਦਮੀਆਜਾਏਕਹਿ

ਨਾਨਕਜੀਨਿਸਾਂਢੁਘਰੁਕ੍ਹਾਰੀਝਾਵੰਞੂਹੋਇਆਅਤੇਹਾਨ
ਨੈਜੀਉਠਪਾਤ੍ਰਹੋਇਆਆਆਇਨਿਸਾਬਪਾਸਪਾਤ੍ਰਹੋਇਆ।
ਅਸਲਾਮੁਨਕੋਤੈਸ੍ਰਾਨਿਸਾਬਘਰੁਜਾਇਕੈਕਹਿਆ
ਅਰੇਨਿਕਆਵਿਤਾਕੈਉਨਿਸਾਤਬਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਸੁਣਿਨਿਸਾਬਵੇਰਾਤਾਕਰਬਾਤਪੇਰੇਪਾਸਿਆਵਤਾਬ
ਅਪਤੇਰਾਭਾਕਰਨਾਹੀਆਪਬਿਦਾਇਕੈਭਾਕਰੂਏਸੈ।
ਤਬਨਿਸਾਬਕਹਿਆਜੀਤੁਸਾਂਐਸੇਹੂਏਹੋਤੇਆਰੇਜਾਬਿ
ਭਾਕਰਾਨਿਵਾਜਨਰੇਤੁਸੇਕਾਰੇਜਾਂਹਿ ਤਬਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਰੋਜੇਕੀਕੁਸੀਧਾਤਾਸਾਲੇਨਿਸਾਬਨਾਲੇਕਾਜੀਆਨ
ਲੇਨਾਨਕਜੀਹੋਰੁਸੇਕਾਕਿਤਨੇਕੁਰੰਗੀਹੋਇ ਜਾਇ
ਤੁਸੇਮਸੀਤਾਵਿਚਿਪੜੇਹੋਇਆਤਿਤਨੇਸੇਕੁਪਾਸੀਤਾਵਿ
ਰਚਿਆਨੇਸਭਆਪਣੀਜਾਂਵਰੀਆਪਣੀਸਰੀਰਾਜੇਨਾਨ
ਕਆਜੇਟਸਾਪਣੇਤੇਆਇਆਔਹੋਅਤੇਲੀਤੇਨੇਹੋਉਮ

ਰਜਨਆਹੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚਿ ਤਿਨੈ ਡੇਰੈ ਪੈਗਏ॥ ਜੈਰਾਮ ਘਰਾ
ਵਿਲਾਗਰਿ ਹੋਇਆ ਕਰਿ ਘਰਿ ਜਾਇ ਵੜੈ ਆ॥ ਨਾਨਕੀ ਦੇ
ਘਾਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਘਰ ਵਡੂ ਅਜੁ ਦਲਗੀਰ ਸਪੁਤ੍ਰ
ਹੈ॥ ਤੂ ਨਾਨਕਜੀ ਉਠਿ ਖੜੀ ਹੋਈ॥ ਆਖਿਓ ਜੀ ਆਉ ਕਿ
ਆ ਵਾਸਤਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਤੁਸੀ ਐਸੇ ਦਲਗੀਰ ਕਿਉ ਹੋਏ ਹੋ॥ ਜੈ
ਰਾਮ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਲੋਕਣੀ॥ ਤੇਰੇ ਭੈਰਾਉ ਨਾ
ਨਕਜੀ ਕਿਆ ਕੀਤਾ॥ ਨਵਾਬ ਸਨਾਬ ਜਿ ਜਮੇ ਅਸੀ ਤਾਂ ਨਿਵਾਜੁ
ਕਰਨ ਗਏ ਆਹੈ॥ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਹਰ ਦੇ ਵਿਚਿ ਹੋਇ ਵੂ ਮੁਸਲ
ਮਾਨਾ ਵਿਚਿ ਰਿੰਤ ਪਈ ਹੈ॥ ਜੋ ਅਜੁ ਨਾਨਕ ਕੁ ਨਕ ਹੋਇਆ॥
ਸੋ ਕਿਆ ਨ ਦਲਗੀਰ ਹੋਵਾ॥ ਤਾ ਅਗੋ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ॥
ਅਜੀ ਤੁਸੀ ਉਠਕਰ ਸੋਇ ਜੇ ਵੋ॥ ਤੁਸੀ ਨਾਨਕਜੀ ਦਾ ਕੋ
ਸੋਆ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੋ॥ ਅਤਿ ਭਰੋਸਾ ਨਨਕੁ ਜੋ ਮੇਰਾ ਭਰਾਉ ਹੈ॥
ਜੇਤਾ ਵੇਲਾ ਜਿਆ ਇਤਾ ਹੈ॥ ਨਾਨਕਜੀ ਦੁਲੋਕੇ ਪਿਸੁਗੀ ਨਕਰ

ਨਾਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ॥ ਓਹੁ ਠਕੋਰੁ ਜੁ ਅਨੇਦ ਕਾ ਸਿਰ ਸੇਦੈ ਜੋ ਦੇ,
ਏਵਹਨੀ ਗਾਲ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੇਰ ਪਾਇਆ ॥ ਅਤੇ ਨੇਂਪੇ
ਖਾਣ ਨੂੰ ਜੋ ਲਾ ਜੀ ਦੁਸਾ ॥ ਇਕ ਛੇੜਿ ਆ ਸੀ ॥ ਉਹ ਦੇ
ਨੇ ਪੇਯਾ ਮਣ ਭੀ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇਆ ॥ ਆਇ ਕੇ ਪੇਜੇ ਰਾ ਮਨੂ
ਵ ਪਾਈ ਦਿਤੀ ॥ ਜੋ ਜ ਅਨ ਸੁਖ ਅਨੇ ਵਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਵਹੁ
ਸਹੁ ਸੁਨਹੀ ਕਰਣਾ ॥ ਐਪੇ ਪਾ ਜੋ ਜੈ ਰਾਮ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਪ੍ਰ
ਛਣ ਲਗੇ ॥ ਆ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾ ਕੇ ਉਕਾਰੋ ਹੋਇ ਨਿਪਤ੍ਰੀ ॥ ਨੇ
ਪੇਆ ਥੀਆ ॥ ਜੀ ਮੇਤਾ ਅੰਦਰ ਨਾਤਾ ॥ ਪਰੁ ਮੈ ਤੂ ਬਕਾਟੇ ਮੂ
ਹੇ ਸੁਣੇ ਆਏ ਹੈ ॥ ਜੋ ਧਾ ਧਾ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀ ॥ ਅਤੇ ਨਾਨਕ
ਸਤੂ ਹੀ ਰਹਿਆ ॥ ਨ ਧਾ ਧਾ ਨਿਵਾਜ ਕਰਿ ਮਕਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਨੂੰ ਬਖੇਲਾ ਲਗਾ ॥ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਕਨੂੰ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਆਇ
ਆਖਾ ਤੈ ਨਿਵਾਜ ਕਿਉ ਨ ਕੀਤੀ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਮੈ ਕੈਸਾ ਥੀ ਉ ਨਿਵਾਜ ਕਰਤਾ ॥ ਤੁਮ ਨਾਯਾ [illegible]

ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਹਮੇਸਾਂ ਨਿਵਾਜ ਕਰਦਾ। ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਕੇ
ਉਹਿ ਕੰਧਾਰ ਘੋੜੇ ਖਰੀਦਣੇ ਗਇਆ ਥਾ। ਮੈਂ ਨਿਵਾਜ ਕਿਸ
ਸੇ ਕਰਾਂ। ਤਬ ਦਉਲਤ ਖਾਂ ਕਹਿਆ। ਓਹੁ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਇਤਨਾ ਝੂਠੁ
ਬੋਲਤਾ ਹੈਂ। ਏਤੋ ਈਹਾਂ ਹੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ
ਖਾਂ ਜੀ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਈਹਾ ਖੜ੍ਹੀ ਥੀ। ਅਰੁ ਨਿਵਾਜ ਕਰਦੇ ਦਾ ਮਨ
ਜੋ ਥਾ ਸੋ ਕੰਧਾਰ ਗਇਆ ਥਾ। ਤਾ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ ਦੇਖੋ ਨ
ਸਾਹਿਬ ਜਮਾਆਤੀ ਹਿੰਦੂ ਕਿਤਨਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲਤਾ ਹੈ। ਤਾ ਸ
ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਆ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਦੇ ਕੇ ਦਖ
ਤਮੇਰਾ ਜੀਉ ਕੰਧਾਰ ਘੋੜਿਆਂ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਗਇਆ ਥਾ। ਫਿ
ਰ ਕਾਜੀ ਬਹੁ ਗਲਾਨਿ ਕੀਤੀ। ਸੁਣ ਖਾਂ ਜੀ ਮੈਂ ਤੋ ਨਾਬੇ ਗਇਆ
ਹਮ ਸੇਤੀ ਨਿਵਾਜ ਕਰਤਾ ਸਾ। ਫਿਰ ਨਾ ਪਛ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ
ਤੂੰ ਕਾਜੀ ਸਾਬਿ ਕਰਤਾ। ਤਾ ਫਿਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ
ਜੀ ਕਾਜੀ ਤੇ ਵਛੇਰੇ ਕੇ ਸੰਭਾਲਣੇ ਘਰਿ ਗਇਆ ਥਾ। ਅਤੂ ਦ

ਫੇਰਾ ਖਤਾ ਦੂਰਿ ਰਿਪਭੁ ਦਾ ਹੋਵੈ ਤਾ ਦੂਹਾ ਨੂ ਪਰਤੀਤ ਆਵੈ।
ਬੁਧਾ ਜੀ ਏਉ ਭੀ ਮੰਜਾ ਹੈ ਕਰਿ ਆਇਆ ਹਾ। ਹਰਿ ਰੈਥੇ ਬੇਨਾ
ਨਕੀ ਜੀ ਏਥੇ ਹੀ ਅਜਾਰਿ ਨਾਨਕ ਭਾਏ ਏਕੋ ਬੇਛੋਡੇ ਭੀ ਨਿਪੇ
ਕਾਹਿਆ ਜੰਜਾਨ ਮੈਂਉ ਪੇਰੀ ਛੋਡੇ ਆਇਆ ਹਾ ਜੈਰਾਮ
ਨਿਪੇ ਨੂ ਸੁਣਨ ਲਗਾ। ਅਵੇਂ ਤੁਉ ਬੇਹੀ ਪੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇ ਆਹਾ।
ਨਾਨਕਾ ਨਿਕਲੇ ਆਹ ਤਾ ਤੂ ਮਿਲਕੇ ਆਵੇ ਆਹਾ। ਤਾ ਨਿਪੇਕ
ਨਿਆ ਜੀ ਉਹੁ ਤਾ ਮਜੀ ਤਾ ਦੂ ਵਿਛੋਆ ਹਾ। ਅਤੇ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕਾ
ਹੋ ਤਿਤਨੇ ਪਰਨੂ ਟਿਰਗਏ। ਓਹੁ ਤਾ ਮੈਨੂ ਜਰਨ ਆਈਆ।
ਕਿਆ ਜਾ ਪੈਰੀਂ ਪਰਗਏਆ। ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੈਰਾਮ ਦੀ ਨਿ
ਸਾਕੀ ਤੀਆ। ਆਖਣ ਲਗੀ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਰਿ ਕ੍ਰਿਤੀ ਕਾਈ ਨਾ
ਕਰੋ। ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਹੁ ਨੂ ਆਪੇ ਆਵੇ ਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਭਰਾਨੂ ਨ
ਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਈ ਵੜੇਆ। ਤੁਲਸਾ ਲੈ ਭੀ
ਹੇਠੋ ਕੁਰੀਆ ਈ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ। ਪਰੂ ਜੀ। ਤਾਂ ਪੇ

ਪੇਪਨਾਨਕਿ ਇਕਸੀਚਾਰਹੋਪੈਠੀ ਨਕਿਉਜੀਐਆਖੀਆਹੀ ੫੫
ਜੀਜੋਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨੂੰਦੇਂਦਾਹੀਆਇਤੀਹੈ ਨਾਨਕਜੀਦ
ਲੋਕੋਈਨਾਹੀਦੇਖਸਕਦਾਜੈਗਾਮਪਰਨੁਤੁਸੀਹੋਇਆਲ
ਗਾਆਖਣਪਰਨੂੰਜੀਤੁਸਾਨੂੰਏਹੋਜੇਹੀਪਰਤੀਤਆਈਹੈਆ
ਤੇਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਗਾਪੁਛਣਭਾਈ ਨਾਨਕਜੀਆਖੋਕਿਉ
ਕਰਿਮਜਕੂਰਹੋਇਆ ਅਸਾਤਾਪਰਨੁਤਉਖਸਾਕੀਤਾ।
ਤੁਸੀਆਪਣੀਕਹੋ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕੀਜਾਣੀਜੇਕਛੁ
ਹੋਈਜੋਹੋਇਵਰਤੀ ਤਾਂਤਿੰਨੈਰਾਮਕਹਿਆਭਾਈ
ਜੀਜੇਕੋਈਅਸਾਨੂੰਪੁਛੇਤਾਅਸੀਕਿਆਕਹੀਐ ਲੋਕ
ਦੀਅਣਹੀਨੁਛੂਨਾਹੀ ਤੁਸਾਡੇਮੁਹੇਸੁਣੀਏਸਾਖੀ
ਪਪਰਤਪਸਨਕਜਕਿਹਿਆਜੀਜਾਕੀਵਉਣਤਪਾਂ
ਨਿਵਾਜਲਗਾਕਰਣਾ ਅਤੇਕਾਜਪਿਗਾਕਰਣਾਨ
ਜੀਪਾਸਿਖੜੇਹੋਇਰਹੋ ਨਪਾਪਾਨਿਵਾਜਕਰਿਮੁਕਰੋ॰

ਅਸੂਨੂੰਸਗਾਆਖਣਾਅਤੇਅਨਕ੍ਰਿਸਿਵਾਰਨਮੋਸ
ਏਆਸਾਤੈਤੈਸਿਵਾਕੀਤੀਓਨਹੀਅਸਾਕਹਿਆ
ਅਸਾਠੇਕਾਜੀਪਿਰਿਵੱਲਉਤੇਅਧਾਸਾਘੋੜ੍ਰੇਕੰਧਾਰਖ
ਰੀਦਕਰਣਉਠਤਖੰਧਪਠਾਣਾਨਧਾਯਕਹਿਆਮੈਤਾ
ਸਾਨੂੰਆਕਹੂਨਾਹੀਸ੍ਰੈਕੰਆਕਹਿਆਹੈਤਾਫਿਰਿਆ
ਸਾਕਹਿਆਤੂਤਾਘੋੜ੍ਰੇਖਰੀਦਣਕੰਧਾਰਕਉਗਇਆਸਾਸਿਵਾ
ਜਾਕੈਸਮਸਾਸੈਕਰਣੀਆਹੀਤਾਕਾਜੀਕਹਿਆਕੇ
ਕੇਖੰਜੀਹਿਦੂਕਿਤਨਾਭੂਨੂਖੇਲਤਾਹੈਤਾਖਾਂਕਹਿਆ
ਕਾਜੀਹਿੰਦੂਜਰਾਹੈਸ਼ੇਸਵਖੇਤਹਮਾਸੀਜਾਕਉਗਏਥੇਆਉ
ਸਦਖਤਹਮਾਰਾਏਦੂਘੋੜ੍ਰਿਆਕਉਕੰਧਾਰਗਏਆਥਾਤਾ
ਫਿਰਿਕਾਜੀਕਹਿਆਜੀਨ੍ਰਿਮਤੇਘੋੜ੍ਰਿਆਕਉਗਏਥੇਹਮਤੋ
ਕਹੀਨਗਏਥੇਹਮਾਸਿਉਕਰਤਾਤਾਫਿਰਿਅਸਾਕਹਿਆ
ਕਾਜੀਨੂਕਾਜੀਤੁਮੇਅਸੀਤਗਏਆਨਖਾਟਿਆ

ਅਤੇਅੰਬਾਬੀਬੀਉਤੇਕਿਵਾਂਟੋਹੋਸਨੀਆਂ ਅਤੇਤੁਸੀਆਪਣੇਹੋਜੇ
ਆਸਾਤੇਨਾਲਿਰਲਾਈਐਕੈਆਕਰਾਐਨੂੰਤਾਮੁਸਕਲਬਣੀਆਂ ਨਾਨਕ
ਜੀਆਖਿਆਜੁਨੈਮਰਦਾਨਾਆਸਾਂਆਂਭੂਖਨੈਗਾਹਿਆ ਅਤੇਜੁਖਤੇ
ਗਾਅੰਤਾਜਾਹਿਤਸਾਵੈਂਡੀ ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨੂੰਤਾਂਜਾਣਾਆਉ
ਖਾਹੇਇਆਨੂੰ [illegible] ਮੈਨੂੰਤੈਤੇਹਾਸੈਸਾਰਤੇਕੋਈ
ਨਜਰਨਾਹੀਆਵਦਾ [illegible] ਮਰਦਾਨਾਤਾਰਵ
ਜਾਣਿਆਮਰਦਾਨੇ [illegible] ਹੀਵਜਾਈ [illegible]
[illegible] ਨੂੰਬਾਹਰਦਾਕੂ [illegible] ਜੀਸੋਕੀਤੇਖਾਤੇ
ਉਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ [illegible] ਕਿਵੇਰਖੀਆ
ਹੈਤੇਬਾਈਪਾਇਆਹੋਗੁ ਤਾਂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਤਾਰ
ਵਜਾਇਆ ਮਰਦਾਨੇਪਾਸਿਰਧਾਬੁਨਾਹਾ [illegible] ਨਾਹੁਕਮੁਮੰਨ
ਕਾਰਿਉਠਖੜਾਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨਾਸਹਰਵਿਚਿਆਇਆ
ਆਇਕਾਰਿਕੇਈਦਾਦਿਆਗਾਟਿਲਨਾ ਦੇਖੈਤਾਂਹਿਕਨੂੰਸੋ

ਇਕਸਪਫਣੁਨਾਲਅਗੇਬੈਠਾਗਾਵਦਾਹੈ।ਅਤੇਮੇਵੇਲਾਇਆਪਰਾਂਥਿਵਿਚਆ
ਇਦਾਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਉਸਨੂੰਦੂਆਇਸਲਾਮਦਿਤੋਸੁ।ਤਾਂਉਸਨੂੰਪਠਾਣਭੁਖੇ
ਪਤ੍ਰਾਹੋਇਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਉਸਨੂੰਆਖਿਆ।ਤਰਣਬਾਣੀਮਿਰਾਸੀਆ
ਇਕਪੰਦਾਸੁਦਾਇਦਾਤੇਨੂੰਸਦਦਾਹੈ।ਓਹੁਮਿਰਾਸੀਉਠਪਤ੍ਰਾਹੋਇ
ਆਇਆ।ਹਾਵੈਂਚੇਆਇਆ [illegible] ਗਾਪੁਛਣਾ।ਆਖੁਬਾਣੀਤੂੰਕਉ
ਣੁਹੋਦਾਹੈ।ਮਰਦਾਨੇ [illegible] ਮਿਰਾਸੀਹਾਂ।ਗਨਿਰੇਉਸਨੂੰ
[illegible] ਬਾਣੀਬਾਇਉਭੂਖ [illegible] ਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਖੇਗਾਸਾਉਮਰਦਾਨਾਹੈ।ਅਤੇਦਾਤਾ [illegible] ਬਾਣੀਦਾ [illegible]
ਹੈ।ਮਰਦਾਨਾਆਖਿਉਸਨੂੰ [illegible] ਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਆ।
ਆਇਬੈਠਾ।ਉਸਨੂੰਆਖਿਓਸੁਬਾਣੀਵਜਾਇ।ਰਬਾਬੁ।ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਦੀਸਮ [illegible] ਗੀਹੋਈਆਹੀ।ਜਾਉਸਨੂੰਮਿਟੇਤਾਰਵਜਾ
ਈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਖੀਖੋਲੀਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅ
ਖੀਆ।ਅਵੇਮਰਦਾਨਾਤੂੰਵਜਾਇ।ਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦ

ਹੁਕਮੁਮੰਨਿਆਮਰਦਾਨਾਲਗਾਵਜਾਵਣਿਮਰਦਾਨੇਅਜੇਹੀਤਾ
ਰਵਜਾਈਜੋਜੰਗਲਦੇਜਨਾਵਰਮਿਰਗਬੇਸੁਧਿਹੋਇਕੇਡਿਗਿਪਏ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਧਰਤੁਰੀਖਿਆਅਤੇਮਰਦਾਨਾਆਪਣੇਚਾਇਵਿ
ਚਿਧਰਤੁਰੀਜੀਹੋਇਆਆਖਣਲਗਾਜੋਮੈਂਤਾਵਜਾਇਨਾਰਬਾਰ
ਦਾਇਹੁਮੈਨੂੰਅਜੁਗੈਬੀਫੁਰਮਾਨ[illegible]ਆਅਤੇਓਹੁਫਕੀਰੁਹੈਗਨੁਹੇ
ਇਆਗਾਇਆਐਵਡੇਵਡੇਫ[illegible]ਰਠਆਹੋਪਰੇਹਗੁਣਾਂਵਿਚਿ ਰਕਿਐ
ਨਾਹੀਡਿਠਾਤਾਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾ[illegible]ਪੁਛਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਿਆਮ
ਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਵ[illegible]ਨਾਦਾਨੇਤੂੰਨਕਰਿਸਲਾਮੁਕੀਤਾ
ਅਤੇਆਖਣਲਗਾਮੈਹੀਨੂੰਧੁ[illegible]ਦਾਨਾਹਾਜੇਤੂੰਫੁਰਮਾ
ਵੈਂਸੋਈਹਉਕਰਾਂਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਕੋਈਰ
ਘਾਭੁਲੈਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੂੰਪੂਰਾ[illegible]ਹੈਂਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਰਬਾਬੁਅਤੇਰਖੁਗੁਰਾਂਪਾਸੋ
ਅਤੇਹੋਰਵਾਜਾਸਭੋਵਿਕਾਰੁਹੈਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈ

ਸਭੁਨੀਮਿਲੇ।ਤਾਂਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਸੁਣ
ਲਤਾਕਰਣਾਭੁਆਨਾਂਪਰੁਜਕੂਰਣਾਵਦੀਹੈ।ਜਾਹੁਬੇਬੇਜੀਪਾਸਿ।ਆ
ਖਬੇਬੇਜੀਨਾਨਕੀ।ਇਕੁਸੁਆਲੁਕੀਤਾਹੈ।ਜੋਮੈਨੋਤਾਆਖਿਆਜੋਮੈਨੋਤਾਨਾ
ਆਖਿਆ।ਜੋਮੈਨੋਉਸੁਤਾਆਖੋ।ਜੋਇਕਰਪਾਖੁਲੈਦੇ।ਮਰਦਾਨਾ
ਉਠਖੜਾਹੋਇਆ।ਤਾਉਸੁਫਿਰਿ[illegible]ਆਜੀਇਹੁਰਪਾਖੁਹਾਜਰੁਹੈ।
ਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਰੁਆਣ[illegible]ਦੀਆਸਾਨੂਪਹੁਚਿਆ।ਤੇਰੇ
ਤਾਪਰੁਨੂਹੁਅਸਾਡੇਕੀਆਦਾਨਾਹੀ।ਮਰਦਾਨਾਬੇਬੇਨਾਨਕੀਜੀਪਾ
ਸਿਜਾਇਖੜਾਹੋਇਆ[illegible]ਨਕਜੀਪੁ[illegible]ਆ।ਕਿਉਭਾਈਮਰਦਾ
ਨਾ।ਕਿਉਪਰੇਆਇ[illegible]ਆਕੀਰਜਾਈਜੀਨ।
ਮੈਨੂਨਾਨਕਜੀਤੁਸਾਡੇਪਾਸਿਭੇਜਿਆਹੈ।ਤਾਬੇਬੇਨਾਨਕੀਜੀ
ਆਖਿਆਭਾਈ[illegible]ਜੀਤਾਕਿਉ।ਅਜੁਪਰਮੇਸਰੁਅਸਾਡੇਉ
ਤੇਬਹੁਤੁਮਿਹਰਵਾਨੁਹੈ।ਜੋਅਸਾਨੂਭਾਈਜੀਯਾਦਕੀਤਾਹੈ।
[illegible]ਕਿਉਤੁਧੁਜੀਆ।ਕਿਆਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨੇਨੂਪੀੜੀਪਾਇਦਿਤੀ।

ਲਗਿ ਪੁਛਣਿਆ ਗੁਰੂ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹਨੁ ਸੁਆਲੁ ੮੧
ਕੀਤਾ ਹੈਸੁ। ਆਖਿਆ ਹੈ ਸੁ ਜੋ ਮੰਨੈ ਤਾ ਆਖੇ। ਜੇ ਮੰਨੈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਨਾ ਆਖੇ।
ਤਾ ਧੇਧੇ ਨਾਨਕਿ ਆਖਿਆ ਆਖੁ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਹੈਨਿ। ਜੋ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਸੁਆਲੁ ਕੀਤਾ।
ਅਖੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੀ ਸੰਗੁ। ਆਖੁ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਰਜਾਈ ਜੀ ਹੈ ਕੁਰਧਾ ਬ੍ਰਾਤਿ
ਤਨੈ ਤੇ ਮਿਲੈ ਤਿਤਨੈ ਤੇ ਮੈਂ ਦੇਹਿ। ਤਾ ਧੇਧੇ ਨਾਨਕਿ ਜੀ ਆਖਿਆ ਆਇ ਕਰਿ ਕੇ ਆਸਉ।
ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖੇ ਮੈਨੂੰ [illegible] ਆਪਣਾ ਮੁਹੁ ਦਿਖਾਇ [illegible] ਰਾਤਿ ਹੈ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਇ ਕਰਿ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਧੇਧੇ ਜੀ ਆਖ
ਦੀਨੈ ਮੈਂ ਇਕ ਕਰਿ ਕੇ ਆਸਉ। [illegible] ਆਪ ਗੁਰੂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੁਹੁ
ਦਿਖਾਇ ਜਾਵੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ [illegible] ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ। ਧੇਧੇ ਨਾ
ਨਕੀ ਦਾ ਆਖਿਆ ਹੈ ਹੋਰਿਆ ਨਾਹੀ ਜਾਂਦਾ। ਨਾਨਕੀ ਪਿਛੋ ਲੇਨ ਮਤੀ ਆਸਾ
ਤੇ ਫਿਰ ਆਹੀ। ਅਤੇ ਤਦ ਭੀ ਅਸਾਡੀ ਜੋ ਦਾ ਧਤੁ ਕਰਦੀ ਆਹੀ। ਤਬ
ਭਾਈ ਬੁਆਇ ਉਠਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੂਆ ਦੇਵੈ ਧੇਧੇ ਨਾਨ
ਕੀ ਪਾਸਿ ਆਏ। ਅਗੋ ਧੇਧੇ ਨਾਨਕੀ ਪੀੜਾ ਵਛਾਇ ਦਿਤਾ। ਅਤੇ [illegible]

ਤ੍ਰੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਇ ਦਿਤੀ। ਦੋਵੈ ਬੈਠੇ। ਬੈਠ ਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕਿਛੁ ਖਾਈਐ। ਤਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾ ਮੁਹੋ ਆ
ਖੀ ਸੋ ਤੁਸੀ ਦੀਵ ਬੁਲ ਹੈ। ਖੁਸੀ ਹੋਤੁ ਆਸਾ ਤਾ ਆਖਿਆ ਮੰਨੋ। ਤਾ ਆਗੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ। ਤੁਸਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਖੋਗੇ ਸੋ ਮੰਨਾਗਾ। ਬਾਬੇ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ। ਤੁਸੀ ਛੁਮਾਇਸ ਕਰੇ ਆ ਕਰੋਗੇ ਸੋ ਗੁ।
ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਸੋਰਮ ਨਾਦੀ ਰਹੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁ
ਸਾਡੇ ਪਾਸਿ ਹੀ ਹਾਂ। ਜੈਤ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀ ਯਾਦਿ ਕਰੋਗੇ। ਤਿਤੁ ਵੇਲੇ ਹਾਜਰ ਹੀ ਹਾਂ।
ਤੇ ਫਿਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਜਾਇ ਕਰਿ ਖੁਸਕ
ਰੋਜੇ ਕੁਛੁ ਮੁਲ ਲਗੇ ਜੋ ਸੈਰ ਪਾਸੇ ਵਾਦੈ। ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁ
ਛਿਆ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇਹਾ ਨੂੰ ਹਵੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪੁਛਿਆ। ਤੂ
ਹੂ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਾਸੋ। ਜੋ ਹੋਮ ਸੁਦਾ ਆਮੇ ਤੇ ਹੋ ਜੋ ਹਾਲਿਆ
ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਹਾਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤੇਹੋ ਜੇ
ਹਾਲਿਆ। ਉਹਾ ਮੁਲ ਦਾ ਸਰਫਾ ਕੇ ਈ ਨਾ ਕਰੋ। ਖਰਚੇ ਖਰਚੇ ਲੈ ਆਉ।

ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਵਾਰਜਾਂਦੀਜੀ।ਮਰਦਾਨਾਉਠਖੜਾਹੋਇਆਬੇਬੇਨਾਨ
ਕੀਜੀਆਖਿਆਭੁਲਾਭਾਈਮਰਦਾਨਾਸੋਈਜੋਦੂਜਾਹਾ।ਅਤੇਭਾਈ
ਘਾਲੇਨੂੰਸਾਦੁਲੈਆਉ।ਮਰਦਾਨਾਮੈਨੂੰਸਾਦੁਆਇਆ।ਆਇਕੇਮਰ
ਦਾਨੈਮੈਨੂੰਆਖਿਆਜੋਲਾਮਨਤੈਨੂੰਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬੇਬੇਨਾਨਕੀਸਾਦਦੀਹੈ।
ਸੋਮਰਦਾਨੇਨੂੰਕਹਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਰਸੋਈ
ਕੀਤੀਹੈ।ਤਾਮੈਆਖਿਆਸੁਣੋਮਰਦਾਨਾਮੈਚਾਲਿਆਜਾਘਰਨੂੰਘਰੁਭ
ਲਾਹਣੁਮਤੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬੇਬੇਨਾਨਕੀਕੇਕੋਰੇਦੋਹੋਵਾ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਮੈਮਰਦਾਨੇਨਾਲਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਘਾਲਿਆਇਆ।ਤਾ
ਸੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਆਉਭਾਈਘਾਲਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਦੇਜਾਇਕੇਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਾਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਆਉਭਾਈਘਾਲਾਕਰਤਾਰਾਡੇਤਿਆਵੇ।ਲੈਪ੍ਰਸਾਦੁਬੇਬੇਜੀਕੀਤਾ।ਜਿਸੈ
ਕੇਹੰਜੋਏਆ।ਤਾਗੁਰੂਜੀਮੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਰੋਹਸਜੋਤੋ।ਅਤੇਖੁ
ਸੀਅੰਗੀਆ।ਅਜੀਗੁਰੂਜੀਅਸਾਨੂੰਖੁਸੀਹੋਦੇਹੋ।ਅਜੀਘਰਨੂੰਜਾਂਦੇਹਾਂ।

ਅਜਾਨੂ ਭੁਸੀਂਤਿ ਮਿਲੇ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਿਆ ਅਸ
ਤੇ ਕਿਉ ਰੰਗ ਜੋਹੇ ਦੇਹੋ॥ ਤਾ ਅਗੋ ਮੈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ
ਨਾ ਕਿਆ ਦਿਤੂ ਹੈ॥ ਜੇ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਤੇ ਜੋਰ ਵੀਏ॥ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ
ਪਾਸ ਜਰੋ ਮਰੀ ਆਲੋ ਜ੍ਰੇਆਹੇ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ॥ ਮੰ
ਗ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੇ ਮੰਗੇ ਸੋ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ ਦਿਵਾਈਏ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ
ਏਹੋ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਚਿਤਿ ਆਵੇ॥ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਝਾਲੀ ਦੇਖਿਕ
ਰਜੀਏ ਭੁਖ ਮੇਨਾਹੀ॥ ਸੈਸਾਰ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਹੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਹੁ ਆਖ
ਦਾ ਹੈ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂ ਸਾਨੂ ਕਰਤਾਰੁ
ਅਤੇ ਫਕੀਰ ਵੇਗਾ॥ ਸੈਸਾਰ ਪਾਇ ਦੁਖ ਮਾਰੇ॥ ਸੈਸਾਰ ਸਗਰੀ ਨੇ ਆਈ
ਹੈ॥ ਜੀ ਮੈ ਭੁਲੀ ਮੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋ॥ ਪਿਰ ਨੂ ਦਿਦਾ ਹੈ ਆਖਿਆ ਏਥੇ
ਨਾਨਕੀ ਜੀ॥ ਕਾਲੂ ਨੂ ਅਤੇ ਅੰਧਾਧੀਧੀ ਨੂ ਅਫੇਸ ਠੇਹਾ ਦੇਤੇ ਸੈਸਨੇ
ਹੋ ਸੈ ਕਰਤਾ ਵਿੰਡੀ ਨੂ ਹੋਇਆ॥ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨ
ਘਾਇਨੂ ਤੇਰੀ ਆ॥ ਤਾ ਏਥੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ॥ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀਤ

ਨੈਤਾਂਰਹੁਣਾਸੀਆਵੈ॥ਜੋਮੇਰਾਭਾਈਜੀਮੈਤੇਖੁਸੀਹੈਤਾਂਜੇਕਰਹੁਸੁਖਾਲ
ਰੋਸੋਆਇਲਏ॥ਮਰਦਾਨੇਉਠਕੇਤਜੀਮਕੀਤੀ॥ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਖੁਸੁ
ਭਖੁਸੀਹੋਇਆ॥ਮਰਦਾਨਾਲਗਾਮੀਰਾਸੀਆਵੇਪਰਟੋਲਣਲਗਾ॥
ਜੋਕੋਜਾਣੇਤੇਸੋਮੀਰਾਸੀਅਗੇਵੇਹੇਆਖਨਣੇਆਇਆਹਈਕੁਰਾਹੀਦਾ
ਹੂਘਾ॥ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਕੋਈਆਦਰੁਦੇਵੈਨਾਹੀ॥ਕਿਤੇਨੇਦਿਨਮਰਦਾਨਾਫਿਰ
ਦਾਰਹਿਆ॥ਫਿਰਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਆ॥ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪੁਛਿਆ॥ਕਿਉਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੈਨੂੰਸਭਕੋ
ਦੂਮਲੂਮੁਹੈ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਨੰਗਾਹੁਆ॥ਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਨੰਗਾਆਖਣਦੀਗਲਨਾਹੀ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਨੰਗਾਵਿਚਿਆਏ॥ਅਵੇਮਰਦਾਨਾਨੰਗਾਹੁਆ॥ਤਾਮਰਦਾਨਾ
ਕੰਬਿਆਕਰਿਕਰਆਖਿਓਸੁਜੀਮੈਜਾਣੂਆਖਦੇਹੈਆਇਆ
ਹਈਕੁਰਾਹੀਦਾਹੈਆਹੀਗਲਿਲੋਕਆਖਦੇਹੈਨਾਹੂਸੁ
ਕੋਈਰਬਾਬੁਦੇਵਨਹਾਰਾ॥ਅਤੇਹੁਸੀਆਖਿਆਹੈਕੋਈਰਾਗੀਆ

ਰਹਿਆ ਕਿਆਦੇ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਿਰ
ਏਦੇ ਦੁਖਆਰ ਦੇਹੈ॥ ਜਿਸਾਰੂ ਸਰੋ ਭੁਸਆ ਏਕੇ ਤੂ ਹਿਵਾਲਿਆ ਦੂਜੀ॥
ਤੂੰਕੇਈ ਰਥਾਪੁਟੇ ਲਿਆਲਿਆ ਉਾ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸੇ ਨੂੰ ਕੇ
ਈਸਿ ਰਾਸੀ ਆਦੂਰ ਦੇਦਾ ਨਹੀ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਮੇਰਾ ਆਖਿਆ ਮੰਨ ਨਹੀ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਕਹੂ ਆਖੋ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇਰਾ
ਲਾਅੰਗੀ ਗੀਰ ਉਜਟਾਦਾ ਹਈ॥ ਦੂਹਾ ਨਦੀਆ ਦੇ ਵਿਚ॥ ਏ
ਕਰ ਥਾਇ ਉਥੈ ਰਹਦਾ ਹਈ॥ ਨਾਉ ਉਸਦਾ ਠਿਰਦਾ ਹੈ ਦੂਸ
ਦਦੇਹੈ ਨੀ [illegible] ਅਤੇ ਠੇ ਕੂਭਿਸਦੀ ਟਾਹਈ॥ ਤੂ ਉਥੈ ਜਾਇਕੇ ਉਸ
ਥੇ ਮੰਗੀ॥ ਜੋ ਨਾਦੇ ਸੀ ਆਤਾ ਅਸਾੜਾ ਨਾਉ ਲਈ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਅ
ਖਿਆ ਕੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ॥ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਛੂ
ਮਹਰਭੀ ਪਲੇ ਹੋਦੈ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜਾਹਿ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਜੋ ਕਛੂ ਮੁਲੁ ਮੰਗੈ ਦਿਵੋ ਹੈ ਸੋ ਦੇਵੇ ਜੀ ਪਾਸੋ ਲੈਜਾਈ॥ ਮਰਦਾਨਾ

ਸੇਖੇਜੀਪਾਸਿਆਇਆਸੇਖੇਜੀਕਹਿਆਕਿਉਕਿਉਆਈਮਰਦਾਨਿਆ।ਮਰਦਾ ੬੪
ਨੇਆਖਿਆਸੇਖੇਜੀਜਿਤਨਾਸਹਰਜੀਮੈਨੋਭੁਖਲਗੀਸੈਨੂਹਥਨਆਇਆ।
ਹੁਣਤੂੰਕਿਛੁਜਨਦਾਹੈਮੁਲਦੇਵਾਸਤੇਤਉਪਾਸਿਆਇਆਹਾਂ।ਤਾਸੇਖੇਨ
ਨਕਿਜੀਆਖਿਆਕਿਭਲਾਭਾਈਮਰਦਾਨਾ।ਆਖੈਸੇਵਦਾ।ਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਸੇਖੇਜੀਸਤਰੁਪਏਦੇਹੁ।ਸੇਖੇਜੀਸਤਰੁਪਏਕਢਕੇਮਰਦਾਨੇਦੇਹਥ
ਦਿਤੇ।ਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਲੈਆਇਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਜਾਹਿਮਰਦਾਨਿਆਬਾਧੀਜਾਹਿ।ਅਤੇਭੁਖਆਉ।ਮਰਦਾਨਾਕੈਹੁ
ਦਿਨਾਦੇਵਿਚਜਾਇਪਹੁਤਾ।ਜਾਇਕੇਲਗਾਟੋਲਣ।ਜਾਇਕੇਫੇਰ
ਅਤੇਫੇਰੂਰਬਾਬੀਕਿਥੇਕਰਦਾਹੈ।ਕੋਈਦਸੇਨਾਹੀ।ਦੂਇਦਿਨਫੇਰ
ਦਾਰਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਅਕਪਇਆ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਾਈਏਥੇ
ਤਾਨਾਹੀਮੈਕਿਸਥੇਪੁਛਾਕਿਸਥੋਫੇਰੂਦਾ।ਆਪਣੇਦਾਸੀਦੇਵਿਚਲ
ਗਾਹਿਨਤੀਕਰਣਾ।ਮੈਕੀਆਕਰਾਂ।ਮਰਦਾਨਾਬਹੁਤਉਦ
ਸੁਹੋਇਆਲਗਾਫਿਰਣਾ।

ਪਰੋਸਾਦੁ ਬਾਣੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ   ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।

ਕੁਅਰਦਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਇਕੇ ਇਕ ਦਰਮਤ ਰਹਿ ਪੈਠ ਆਹਿ।
ਤਾਤੀ ਜੋ ਦਿਨਾ ਫਿਰੰਦਾਰ ਬਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਆਈ ਮਿਲਿਆ। ਆ
ਇਕ ਰਿਲਗਾ ਆਖਣ। ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਉਣ ਵਾਈ ਤੂ ਕਿਸ ਨੂ ਟੋਲਦਾ ਹੈ।
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਕ ਨੂ ਏਥੇ ਰਬਾਬੀ ਰਹਦਾ ਹੈ। ਫਿਰੰਦਿਆ
ਤੇਰਾ ਕੁਸਾ ਦੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰੰਦੇ ਕਹਿਆ ਤੇਰੇ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ। ਤੇਰੇ ਦਾ ਕਉ
ਣੁ ਹੈ। ਮਰਦਾਨੇ ਤੈਨੂ ਕੇ ਜੈਆ ਕਿਸੈ। ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਦੂਤ ਲਕਉਣੁ ਹੈ। ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਵਤਨੁ ਰਾਇ ਭੋਇ ਭਟੀ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ। ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ।
ਤੇ ਜਿਆ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਫਕੀਰ। ਹੁਕਮੁ ਰਬਾਬ ਲੈਣ ਦਾ ਆਇਹਾਂ। ਫਿਰੰਦੇ ਆ
ਖਿਆ ਫਿਰੰਦਾ ਫੇਰੁ ਹਵੇ ਰਹਾ। ਅਤੇ ਤੂ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਆ ਹਿਥੇ ਘਾਲਿਆ
ਹੈ। ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਭੀ ਮੇਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਮੇਰਾ ਫੇਰ ਕਣ ਜਾਣਦਾ
ਜਾਉ ਹੈ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂ ਰਬਾਬ ਦੇਹਿ। ਫਿਰੰਦੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣਿ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ। ਸਾਢਾ ਨੀ ਫਿਰੰਦਾਰ ਬਾਬ ਕਿਸੇ ਆਇਆ। ਤਾ ਮਰਦਾ

ਸਾਦੇਖੇਤਾਗਫਿਆਦੇਖੇਜੋਰਚਾਯਾਪ੍ਰਭੁਕੁਦਰਤੀਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀ
ਮੁਲੁਕੋ।ਹੈਫਿਰਦੇਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਸਰਚਾਯਾਦਾਮੁਲੁਤੈਸੋ
ਨਾਹੀ।ਮਰਦੇਅਤੇਉਸਦਾਮੁਲੁਅਸਾਂਤੈਨਾਭਿਨਾਹੀ।ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ
ਹਾਕਹੀਸਗੀਕਿਵਾਈਏਹਕਉਣੁਹੈ।ਮਰਦਾਨਾਰਹਿਕਿਸਮਾਫਿਆ।ਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਇਸਦਾਮੁਲੁਕ੍ਰਿਸਾਲੈਣਾਕਿਉਨਾਹੀ।ਫਿਰਦੇਆ
ਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਏਹੁਰਚਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਸਾਨੂੰਕੁਦਰਤੀਹਮਆਏਆਹੈ।ਮਦ
ਜਾਇਸਦੀਏਤਾਨੈਕਲਦੀਹੈ।ਜੋਫਿਰਦਾਏਤਰਚਾਯਾਉਹਰਸਅਗੇਵਜਾ
ਵਣਾਨਾਹੀ।ਏਕਨਾਨਕਵਦੇਦੀਖੜੀਪੈਦੇਹੋਸੀਆਏਤਰਚਾਯਾਉਸ
ਦੇਅਗੇਵਜਾਵਣਾ।ਤੂੰਉਸਅਗੇਵਜਾਵੇ।ਮਰਦਾਨਾਅਸਾਏਸਦਾ
ਮੁਲੁਲੈਣਾਨਾਹੀ।ਪਰੁਭਾਈਭਲੁਦੇਖਾ।ਤਿਹੁਨਾਨਕਹੈਕੋਈਹੋ
ਭੁਨਕਕੈਹਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਜੋਪਰੁਜੇਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਏਕਵਾ
ਰੀਵਜਾਇਦੇਖਾ।ਤਾਂਫਿਰਦੇਆਖਿਆਭਾਈਹੋਰਸਅਗੇਹੁਕਮੁਸ
ਹੀ।ਮਰਦਾਨਾਤੂੰਜਾਣੁਜੇਉਥੇਨਾਨਕਭੇਜੀਆਹੈਤਾਵਜਾਇ।ਮਰਦਾਨੇਰ

ਬਾਬੁਰਬਾਬੈ[illegible]ਰਬਾਬੁਬਜਾਇਆ।ਬਾਬੁਬਜਾਇਕੈਤਾਰਵਜਾਣੀ।
ਤਾਅਵਾਜਨਿਕਾਲਿਆਨੂੰਤੋਨਿਰੰਕਾਰਹੀਨਿਰੰਕਾਰਨਿਕਲੇ।ਅਤੇਪਿਛੋਂ
ਦੀਨਾਨਕਦੀਅਧੀਨਗੀਨਿਕਲੇ।ਅਤੇਤੋਰੇਰਕਾਨੂੰਅਵਾਜਨਿਕਲੇ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਹੈਰਾਨੁਹੋਇਕਰਿਆਖਿਆ।ਬਾਣੀਗੁਰਦਾਬਚਨ
ਦੁਹਾਂਗੁਰਾਂਦਾ।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾ।ਦੇਵੇਸਵਦੇਦਿਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸ
ਆਇਨਿਕਲੇ।ਰਬਾਬੁਅਗੇਰਖਿਆ।ਦੂਰਾਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਿਆਵਿਰੁਸਾਇਓ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਾ।ਅਸਾਨੂੰਕੁਝ।ਅਕੁਸਨਾਹੀਹੋਂਦਾ।ਕਾਈਖਬਰਨਾ
ਹੀਹੋਂਦੀ।ਕੇਤੂਭਗਤੁਹੈਕੇਉਹੀਹੈਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈ।ਅਸੀਂਤਾਂਦੇਖਦੇਹੈਰਾਨੁ
ਹੋਏ।ਜੀਕੇਤੁਮੇਨੂੰਕੋਜੀਆਂਤੇਸੇਮੈਂਜਾਇਕੇਦੂਢਿਹਿਆਮਾਰ
ਸੋਕੋਈਪਾਰੀਸਾ।ਤੀਸਰੇਦਿਨਮੈਂਚਲਾਨਤੇਹੋਇਆ।ਕਾਇਨਸਾਖ
ਆਇਆਂਮਿਲਿਆ।ਓਸਆਪੇਪੁਛਿਆ।ਪੁਛਿਕੇਹਕੀਕਤਸੀਤੀ।ਓਸੁ
ਤਾਰਬਾਬੁਕਿਤੇਵਸੋਂਕਾਢਿਓਸੁ।ਹੋਰਹਕੀਕਤਏਸਪਾਸੋਸੁਣਲੇਹੋ।

ਤਾਅਸਾਨੂਆਖਦਾਜੀਜੋਤੁਸੀਆਸਾਨੂਸਹਰਵਿਚਰਹਣ ੬੭
ਦੇਦੇਨਹੀਨਾਹੀਤਾਤਿਸਸਹਰਦਾਨਾਉਂਅਸਾਂਵਨਪੁਰਆਹਾਂ।
ਤਿਸਸਹਰਤੇਸੈਕੜਾਕੋਹਦੂਰਹੈਹਾਤੇਅਸੀਉਜਾੜਾਂਵਿਚਰਚੇ
ਤੁਰਦੇਹੋਏਭਗਤਕਰਦੇਆਹੇ।ਅਤੇਬਾਬਾਗੁਰੂਉਥੇਹੀਰਖਿਆਵ
ਦੇਆਹੇ।ਤੂੰਭਗਤਕਰਦਾਆਹੋ।ਅਤੇਮੈਭਗਤਕਰਦਾਆਹਾਂ।ਅ
ਤੇਰਖਾਪਹੂਚਾਵਦਾਆਹਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਫਿਰਦਾਤਰ
ਭੀਇਕਠੇਰਹਨੇਆਹੇ।ਅਤੇਹੁਣਭੀਇਕਠੇਰਹੀਐ।ਤਾਫਿਰ
ਫਿਰਦੇਕਹਿਆਜੀਹੁਣਅਸਾਨੂਜਾਹਰਕਰਣਦਾਹੁਕਮੁਨਾਹੀ।
ਅਤੇਤੈਨੂਜਾਹਰਕਰਣਦਾਹੁਕਮੁਹੈ।ਏਹੁਗਲਾਬਾਬਾਸਾਹੀਆਖ
ਣਤਆਹੇ।ਤਾਤੁਸਾਨੂਪਹੁਚਾਇਦੇਵਣਾਆਹਾਂ।ਤੁਸੀਆਪਣੇਟਿ
ਕਾਣਕਲਵੋ।ਫਿਰਦਾਰਸਾਭੁਦੇਕਹਿਵਿਦਾਹੋਇਆ।ਤਾਮ
ਰਦਾਨਾਆਖਣਲਗਾਜੀਗੁਰੂਜੀ।ਜੋਆਖੇਤਾਮੈਅਗੇਤੇਰੀ
ਵਿਦਾਕਹਿਆਵਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਜਾਹਾਮਰਦਾ

ਕਰਿਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੋਹ ਅਧ ਤੇ ਤ੍ਰੈ ਸਾਮਿ ਗਇਆ।
ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਖਾਦਿਆ ਹੀ ਛਲੁ ਹੋਇ ਗਇਆ। ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਮੈ
ਅੰਧਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਹੋਇਆ। ਮੈਨੂ ਜੋ ਕਿਛੁ ਨਜਰਿ ਆਂਵਦਾ ਹੈ।
ਇਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ। ਹੈਰਾਨੁ ਹੋਇ ਰਹਿਆ। ਹੈਰਾਨੁ ਹੋਇ
ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਆਇਆ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦਾਨੇ
ਨੂ ਹਸਿ ਕਰਿ ਪੁਛਣ ਲਗਾ। ਆਖੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਿ ਥੋੜੇ ਨ੍ਰੀ
ਵੰਦਾ ਕਰਿ ਆਇਓਂ ਹੈਂ। ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਹੁ ਤੇ ਮੇਥੋ
ਛਲੁ ਹੋਇ ਗਇਆ। ਮੈਨੂ ਦਿਸਦਾ ਵਿਨੋ ਰਹਿ ਗਇਆ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਓਹੁ ਇਨਾ ਗਲਾ
ਕੇ ਆ ਕਾਰਣ ਕਰਦੇ ਹੈ ਇਨਾ ਅਸਾਹੀ ਨੂ ਕਰਤਾਰ ਜਾਹਰ ਕਰਦਾ
ਜਿਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦੇਐਨੂ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ। ਮਰਦਾਨਾ ੦
ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ। ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ ਹਥ ਕੀਤਾ ਤਾ ਲਗਾ ਬਾ
ਵੁਣ ਵਾਵਣਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾ

ਨਾ ਆਪੇ ਹੀ ਬਨਿ ਜਾਸੀ ਭੁਖ ਹੋਤੁ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਆ ਆਪੇ ਹੀ
ਬਾਣੁ ਖਣੁ ਗਇਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਤਾਰ ਵਜਾਵਣਿ ਨਾ ਤਾ
ਵੇਚਣੇ ਨਾ ਆਵਜਾਂ ਨੇ ਕਰਸੀ ॥ ਤੂੰ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੂੰ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਜਮਾਤਿ ਲਗਿ ਗਈ ॥ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਦੇਖੇ ਤਾ ਇਹ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ॥ ਦੁਇ ਰਾਤੀ ਅਤੇ ਦੁ
ਇ ਦਿਨ ਜਮਾਤਿ ਲਗਿ ਰਹੀ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਛਡਿ ਦਿਤਾ ॥ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਹੋਇ ਗਇਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੀ ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਜੀ ਉਠਿ ਟਿਕਿਆ ਅਤੇ ਛਡਿ ਨ ਸਕੇ ਨਾਹੀ ॥
ਏਹ ਜੀ ਵਿਚਿ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰੇ ॥ ਕਦੇ ਜਾਗੇ ਤਾ ਮੈ ਵਿਦਾ ਲਵਾ ॥ ਜ
ਤੀਸਰਾ ਦਿਨੁ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਲਕਾ ਮਾਰੀਆ ॥ ਮੁਹ
ਫਰਮਾਇਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹਈ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜੀ ਤੇਰੀ ਤੂ ਜਾਣੁ ਭੁਖ ਕਾਰ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਆ
ਜਾਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਨਾਹੀ ਹੋਇਆ ਤੂੰ ਤਾ ਹੋਤੋ ਹੋਇਉ ॥ ਅਤੇ ਅਸੀ ਆਦਮੀ ॥

ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਰਚੀ ਮਤ੍ਰਾ ਤੇ ਰਾਤੇ ਅਸਾਂ ਵਾਸੀ ਗੁਰ ਕਿ ਬੈਰਣੋ। ਤਾ ਬਾਬੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਪਾਸਹੁ ਹੋਦੂ ਖਬੁਰਹੀ। ਜੇ ਤਾਕ ਬੂਝ ਕਰੇ ਤਾ
ਅਸਾ ਡੇ ਨਾਲਿ ਰਹੁ। ਅਤੇ ਜੇ ਨਾ ਕਬੂਝ ਕਰੇ ਤਾ ਜਾਹ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆ ਜੀ। ਇਕ ਤਾ ਆਪ ਜੇਹਾ ਕਰਾ। ਇਕ ਤਾ ਮੇਰਾ ਇਲਾਜੁ ਕ
ਰਾਤਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਪਾਸਿ ਰਹਾ। ਤਾ ਬਾਬੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਏਹੁ ਦੋਵੇ ਗਲਾ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸਿ ਹੈਨਿ। ਅਤੇ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸਿ ਜਹਰੁ
ਹੈ। ਜੇ ਤੀ ਘਰੇ ਤੇ ਨੀਕਟ ਫੀ। ਅਗੇ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ। ਜੇ [illegible] ਜਾਣ
ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਰਹੁ ਨਾਹੀ ਤਾ ਜਾਹ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਰਹੁੰਜਾ
ਦਾਂ। ਤਾ ਬਾਬੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਹ ਰਬਾਬੁ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਅ
ਣਿ ਪਹੁਚਾ। ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੁ ਲੈ ਕਰਿ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸਿ
ਗਇਆ। ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਾਇਆ। ਬੇਬੇ ਜੀ
ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ। ਕਿਉ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ। ਏਹੁ ਰਬਾ
ਬੁ ਕਿਤਨੇ ਤੇ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨੇ ਆਇਓਂ। ਅਤੇ ਮੇ

ਰਬਾਈ ਰਿਜੀ ਨੂੰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ੬੧
ਉਹੁ ਤਾਂ ਸਾਧ ਫਕੀਰੁ ਹੋਇ ਸੰਤੁ ਮਸਤਾਨਾ ਰੀਤਾਂ ਦਾ ਖਭੂਮਕਾ
ਈਸਾ ਹੀ। ਅਤੇ ਆਖੀ ਬੰਦੇ ਅਸਾਨੂੰ ਦੂਖ ਖਬਰ ਘਲਾਰੀ
ਹੋਈ ਹੈ। ਅਸੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਾ ਲੈ ਆਏ ਆਂ ਹਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੈ
ਸੁਜੋ ਏਹੁ ਰਬਾਬੁ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਜਾਇ ਪਕੜਾਉ। ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ
ਦਾ ਬੈਰਾਗੁ ਛੁਟਿ ਗਇਆ ਜੋ ਕੋਈ ਬਾਉਰੂ ਸੰਮਾਇਣਾ ਹੀ
ਤੁਸਾਂ ਲਉਤ੍ਰੀ ਬਹੁਤੇਰਾ ਆਖੋ। ਅਤੇ ਆਖੀ ਹੁਤੇ ਪਾਪ
ਰਹੇ ਨ ਦਾ ਜੋਹੁ ਦੂਰਿ ਆਪਿ ਗਾਇਤਾ ਭਾਈ ਅਜੈਰਾਮ ਆ
ਇਆ ਜੈਰਾਮੁ ਦੇ ਬੇਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖੈ ਹੈਰਾਨੁ ਹੋਇ ਗਇਆ।
ਗਲਾ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਕਿਉ ਨੀ ਤੁਸਾਂ ਜਾਂ ਅਜੁ ਬਹੁਤੀ ਦਿਨਾ ਤੂ
ਦਾ ਕਿਉ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕਿਆ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਛਡਿ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਤੇ ਹੈ

੩੩ ਰਾਗੁਕਰਦੀਹੈ॥ਤਾਕੈਓਪਰੂਜੀਆਖਿਤੁਸਾਡੇਪੁਕਮਖੀਧਾ
ਰਨਾਹਿ॥ਜੋਸਦ੍ਰਸਾ॥ਜੋਸਸੁਰਤਨਾਨਕਜੀਤੁਸਾਡੇਪਾਸਿਰ
ਹੈ॥ਅਤੇਤੁਸਾਡਾਮਨਸਿਤੇਖਾਦ੍ਰਿੜੈਆਵੇ॥ਸੋਈਸੁਰਤਦ
ਸੋ॥ਅਜਿਸੋਈਕਰੀਏ॥ਤਾਨਾਨਕਕੀਏਸ੍ਰੀਜੀਸੰਤੋ
ਸਾਦ੍ਰਿੜੈਆਹੀ॥ਬੁਲਾਮਰਦਾਨਾਵਾਈਜੀਨਾਸੈਰਾਗ॥
ਵਾਈਪਰਾਤੈਆ॥ਰਹੈਗਾ॥ਜੇਮਰਦਾਨਾਵਾਈਜੀ
ਨੂਛਡੇਚਾਲਿਆ॥ਓਹੁਓਸਦਾਹੋਇਜਾਵੈਗਾ॥ਜੋਰ
ਮਘੋਲੀਆ॥ਗੁਰੂਜੀਏਹਾਕਿਆਜੇਤੁਸੀਫੁਟਕੇ॥ਤੁ
ਸੀਅਸਾਨੂੰਉਪਦੇਸਦੇਸੋ॥ਅਤੇਹੁਣਆਪਣਿਫੁਟਕ
ਗਏਗੋ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਮਰਦਾਨੇਤੇਕ੍ਰਿਨਾਹਿਰਹਿਆ॥
ਨਾਨਕਆਪਣੇਹੀਪੈਰਾਤੇਹੈ॥ਤੁਸੀਜੀਉਤੇਮਤਰਾਨ॥
ਕਰੋ॥ਅਤੇਕੈਉਮਰਦਾਨਾਨਾਨਕਜੀਨਾਲਿਰਹਦ
ਹੈਤਉਰਿਆ॥ਅਸੀਘਰਤੁਰਾਜੀਆਹੈ॥ਨਾਨਕਜੀ

ਚੋਜੀ॥ ਅਜੀ ਤੁਸੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹੋ॥ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਕਿ
ਉ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਛਡਿ ਚਾਲਿਆ ਹੈ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ਉਸਦਾ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆ
ਰੁ ਹੈ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਸਾਈ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ॥ ਉਸ ਤਾਈ ਸ
ਮਾਧਿ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾ ਭੁਖ ਦੀ ਨਾਹੀ॥ ਅਤੇ ਕੈਸੇ ਸਹਰਾਂ ਵਿ
ਚਿ ਰਹਦੇ ਹੈ ਤਾ ਪਚਰਾ ਨਾਹੀ ਦੇ॥ ਉਜਾੜਾਂ ਵਿਚਿ ਖਤਰਾ ਰਹਦਾ
ਹੈ॥ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੇ॥ ਤਾ
ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਏਥੈ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਦੇਹੈਂ॥ ਅਤੇ ਭੁਲਾਕੇ ਬੀ॥ ਇਨ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨਾਲਿ ਗੁਜਰਾਨੁ ਕਰੁ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਏਹ ਗਲ ਮਨਿ ਜਾਰਿ ਆਵਦੀ
ਹੈ॥ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲਿ ਪਹੁਚ ਕਉਣੁ ਸਕਦਾ ਹੈ॥ ਪਰੁ ਭੁਲਾਨੀ
ਚਕੁ ਆਪ ਦੂ ਲੋਕੁ ਬੁਰੇ ਹੋਇਆ ਦੇ॥ ਤਿ ਚਰੁ ਕੁਣੁ ਕਰਦਾ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਦੂਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ॥ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕੇ
ਤਾਈ ਸਹਰਾਂ ਵਿਚਿ ਰਹੇ॥ ਤਾ ਦੂਆਇ ਵਖਤ ਗਲੇ ਈ ਜੋ ਦਵਾਵੇ॥
ਅਤੇ ਜੇ ਕਦਾਈ ਦੂਰਿ ਰਹੇ ਜਾਂ ਹੁ ਤਾ ਪਰਸਾਦੀ ਰੋਕ ਲੈ ਜਾਵੇ॥ ਏਤਰ

ਲਾਮਰਦਾਨਾਪਰੁਤ੍ਰਾਖੁਸੀਹੋਇਆਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁ
ਲਾਗੁਬਾਜੀਜੇਤੂਜੀਆਖੇਤੇਜੋਵੀਕਰਾਗਾ।ਖੁਤੇਨਨਕੀ
ਗੁੀਤੁਸੀਹੋਵੀਮਰਦਾਨੇਨੂਰਾਬੀਰਾਬਿਆ।ਅਤੇਪਰਜਾ
ਦੂਖਵਾਇਆ।ਜਾਂਤੁਸਕੁਹੋਇਆਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਬਾਬਾਜੀਮੈਜਾਵਾਹਾਂ।ਜੈਰਾਮਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ
ਸੋਈਜੇਵਜਾਹ।ਅਤੇਕੁਝੂਮਰਬੂਲੈਜਾਹਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਬਾਬਾਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂਰਸੋਈਜੇਵਾਈ।ਅਤੇ
ਜੈਰਾਮਆਪਣੇਗਲਦਾਜੋੜਾ।ਖੁਲਕੇਵਿਚੋਕਢਕੇਮਰਦ
ਨੇਦੇਗਲਪਾਇਆ।ਅਤੇਆਖਿਓਸੁਪਹੂਜੀਮਰਦਾਨੇ
ਨੂੰਏਕਮਰਚੀਦੇਵੋ।ਤਾਨਾਨਕੀਜੀਕਹਿਆ।ਜੀਜੇਤੂ
ਜੀਆਖੇਸੋਦੇਵਾ।ਜੈਰਾਮਕਹਿਆਪਹੂਜੀਜੇਤੂਸਾਨੂੰਦੇ
ਵਾਵਿਚਿਆਦਵੀਹੈਸੋਦੇਵੋ।ਮੈਬਹੁਤੁਰਾਜੀਹਾਂ।ਖੇਪੇ
ਨਾਨਕੀਵੀਹਰੂਪਏਮਰਦਾਨੇਦੇਹਾਥਿਦਿਤੇ।ਅਤੇਆਖਿ

ਉਸੁ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਵਹੁ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜੇ ੧੮
ਤ੍ਰਾਹਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਲੈ ਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਆਇ
ਆ। ਆਇ ਕਰਿ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ।
ਅਵੈ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਠੇਰਿ ਕਿਉਂ ਲਿਆਇਓ। ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਏਥੇ ਜੀ ਬਹੁਤੁ ਵੈਰਾਗੁ ਕੀਤਾ ਭੁਆ ਜੈ ਰਬੁ ਆਇਆ ਹੈ ਉਸ
ਮੇਰਾ ਇਤਨਾ ਆਦਰੁ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਸੀ ਹੋਵੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਜਾਹ
ਰਹੀ ਜੋ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭੂਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੈ ਰਬੁ ਆਖਣਾ ਜੇ
ਤ੍ਰਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਖਰਚੀ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਆਖਦੂ ਜਾਹੋ
ਜੀ ਰਹੁ ਸਰਾਵੈਂ ਫਿਰ ਰਹੋ ਵੇ ਵਖਤ ਪਭੂ ਸਾਦੂ ਜੇ ਵਣਾਵੋ। ਅਤੇ
ਜੇ ਦੂਰ ਜਾਵੋ ਤਾ ਖਰਚੀ ਆਪਣੇ ਪਾਸਿ ਰਖੋ। ਅਤੇ ਏਥੇ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਣਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਵੋ। ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਅਵੈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਬਾਕੀਆ ਕੀਤੋ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੋਹਇ
ਗਇਓ। ਅਗੇ ਹਿ ਉਨਾ ਨੂੰ ਸੀਰੀ ਚੰਦੂ ਪਾਲਣਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਜੇ

ਤਦਗੁਰੂਕਿਆਕਰਆਏਭੂਖਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਮੈਤਾਸੰਗੇਨਾਹੀਆਹੂ
ਨਾਸੈਨੂਆਖੇਹੀਭੁਸੀਹੋਇਕਾਰੋਵੱਡੇਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜਾ
ਮਰਦਾਨਿਆਇਹਬੂਮਣੇਫੇਰੈਦੇਆਖੁਸਾ।ਅਤੇਔਸੰਤਾਂਤੈਨੂਸਭਾਹੁਹੈ।
ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਨਾਜਰਕਰਤਾਰਭੂਪਰਸੀਐ।ਖੁਦੇਂਦੀਆਸ
ਵੈਹਿਆਉਕੁਲਖਜੂਹੈ।ਅਤੇਪਰਮੇਸਰਦੀਆਸਦੇਵਿਸੰਤੇ
ਮਹੋਦਾਹੈ।ਜਾਹਫੇਰਦੇਆਖੁ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੂੰਭੀਚ
ਲਾ।ਫੇਰਦੇਹਾ।ਅਤੇਖੇਖੇਜੀਨੂੰਦਰਸਨੁਦੇਹਾ।ਹੈਇਤਨਾਤੇਰੇਦਰਸ
ਨੂੰਤਰਫਦੀਹੈ।ਤੂੰਇਤਨਾਚਿਰਕਹੇਭੂਸਕਦਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆ
ਖਿਆ।ਭਲਾਭਾਈਮਰਦਾਨਾ।ਤਿਰਆਖਿਆਫੇਰਨਾਭੀਨਾਹੀ।
ਆਸਾਤੇਰੇਨਾਲਿਕੇਸੁਹੈ।ਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਪੈਰੀਪੈਨਾਨਕੀ
ਪਾਸਿਲੈਆਇਆ।ਭੂਆਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਵਦਾਡਿਠਾ।
ਦਉੜਕਰਜਾਇਕਰਿਆਪਰਲਾਗੀ।ਪਰੁਜੀਭੂਆਨੂ
ਕਹੀਜੀਆਇਆਹੈ।ਖੇਖੇਆਖਿਆਤੂੰਦੂਠੀਹਾ।ਭੂਆਸਰ

ਤਿਆਖਾਹੁਜੀਮੇਰੀਜਾਨਲੈਹੁ।ਮੈਵਸਤੇਆਗੇਭੂਡੇਖੇਲਾ।ਤਉਰ ੧੨
ਗਾਨੂਆਇਉਮਿਰਤਕੇ।ਦੇਵੈਗੁਰੂਨਾਨਕਤੀਅਤੇਮਰਦਾਨੇਤੀ
ਖੇਖੇਨਾਕੀਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਪਈਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਖੇਖੇਨਾਕੀਦਾਮਸਾਹੁਰਾਹਥਤੇਲੀਤਾ।ਆਖਣਲਗਾ।ਖੇਖੇ
ਜੀਮੈਏਸੇਵਸਤੇਤੇਰੇਖਾਜਿਨਾਹੀਆਵਦਾ।ਜੇਤੂਪੈਰਾਨੂਦਖਉਨ
ਦੀਹੈ।ਅਤੇਪਰਮੇਸਰਦੀਖਿਆਰੀਹੈ।ਤੇਰਾਮੇਰਾਕੋਈਦੇਵੂਆਪ
ਹੁਸਨਖਿਓਹੋਦਾਆਇਆਹੈ।ਅਤੇਹੁਨਕਾਲਿਜੁਗਾਵਿਹਿਰੀ
ਹੋਇਆਹੈ।ਜੇਹੇਅਸੀਤੇਹੀਤੂਹੈ।ਏਹੁਅਸਾਡਾਵਰਤਾ।
ਤਿਗੁਰੂਲੋਕਾਹੈ।ਜੇਤੂਅਸਾਡੇਪੈਰਾਨੂਢਉਨਦੀਹੈ।ਤੂੰਏਦੇ
ਜਾਨੂਜੋਮੈਸਚੁਆਖਦਾਹੰਗਾ।ਤਾਖੇਖੇਨਾਕੀਜੀਆਖਿਆ।
ਭਲਾਭਾਈਜੀ।ਜੋਉਨ੍ਹਾਜੀਰਜੀਹੋਵੈਗੋਸੋਤਿਵੈਕਰਾਂਗੀ।
ਪਰਤੂਸੀਮੈਨੂਦਰਸਨੁਦੇਤਾਕਰੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆ।ਖੇਖੇਜੀ।ਜੋਸਦਾਖਤ੍ਰੂਤੁਸੀਯਾਦਕਰੋਗੇ।ਅਸੀਤੁਸਾਡੇ

ਗਈਹੀਆਹੇ।ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਂਆਖਿਆ।ਜੋਭਾਈਮ
ਰਦਾਨਾ।ਤੂੰਪਛੋ।ਬੇਬੇਜੀਨੂੰਦੇਤਾਂ।ਕਿਬੇਬੇਨਾਨਕੀਜੀਏਥੇਲੀ।
ਭਾਈਜੀਵੇਸਤਾਂਮੰਗੇਨਾਲੋਂਹੈ।ਅਸਾਂਆਪੇਹੀਦਿਤੇਆਹੇ।ਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਬੇਬੇਜੀਤੁਸੀਆਂਸਾਂਨੂੰਕਰਤਾਰਪ੍ਰ
ਸਨਹੋਇਫਿਰੋ।ਤੂੰਪਰਮੇਸਰਦੀਭਗਤਨੀਹੈ।ਅਤੇਵਡੀਹੈ।
ਦਾਤੀਅਦਾਆਖੀਆਪਰਮੇਸਰੁਸੁਣਦਾਹੈ।ਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨ
ਕੀਜੀਕਹਿਆਜੀਤੁਸੀਜਾਣਦੇਹੋਵੋਗੇਜੋਭੁਗਾਊਜਾਣਦਾ
ਦੀਹੈ।ਮੈਪਰਮੇਸਰੁਹੀਕਾਂਕਿਜਾਣਦੀਹਾਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆ।ਬੇਬੇਮੂਹਆਪਣੇਦੀਨਾਹੀ।ਏਹਤੂੰਪਛੋਤੁਸੀਲੈਹੁ।
ਅਤੇਇਕਅਸਾਡਾਵਚਨੁਮੰਨੋਤਾਂਆਸਜੀਆਖਿਆ।ਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀਜੀਆਖਿਆਭਾਈਜੀਤੁਸਾਂਨੇਸੰਗੁਅਸਾਨੋਸੁ
ਲਾਹਜਾਵੇਈਨਾਕਰੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਬੇਬੇਜੀਜੇਕਦੇਮਰਦਾਨਾਅਰੋਗੀਫਿਆਦੇਆਖੀ

ਹੋਵੈ ਜਿਉ ਬੁਢੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਖਾਣੀ ਨਾਹੀ ਫੁਰਦਾ।
ਤੈਂ ਭੀ ਵੇਦਣ ਆਦੀਆਂ ਸੁਣੈਂ। ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲਿ ਦੁਖ ਨ
ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਭੁਖ ਜਿਵ ਆਖੀਐ ਖੇਦੁ ਲੇਨਾ ਹੀ। ਅਸੀ ਗਾਵੇ
ਖੁਸਵਖਤ ਕਰਤੇ ਆਂਹਾ। ਖੇਦੁ ਪੇਨਾਨਕੀ ਆਖਿ ਆਗੀ ਜੇ ਤੂੰ ਏਥੇ ਫਿਰਦਾ
ਹੈਂ। ਤਾਂ ਭੀ ਮੈਨੂੰ ਫੁਰਮਾਇ ਦੇਵ ਸੁਣੈ। ਅਤੇ ਭਾਵੈਂ ਕਦੇ ਦਮ ਮੈਨੂੰ ਤੇਦਾ
ਹੈਂ। ਤਾਂ ਭੀ ਮੈਂ ਉਦਮ ਦੀਨਾ ਹੀ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਦੂਰ ਜਾਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਦਾਰ
ਜਾਵਾਂਗੀ। ਅਤੇ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਰਜਾਇ ਹੋਵੈ ਗੱਲ ਸਿਰ ਕਰੋਗੇ।
ਮੇਰੇ ਵਸੁ ਕਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਜੀ ਤੁਸੀ
ਖਾਤਰ ਜਮਾ ਰਖੋ। ਜੀ ਤੇਰੇ ਵੇਤੁ ਮੀਆਂ ਦਿ ਕਰੇ ਗੋਤੇ ਤੂ ਦੇਵੇ ਸੋ ਸੋ ਤੂ
ਜਾਤੈ ਪਾਜਿਆ ਇਹ ਰਾਜ ਭੁਰੇਗਾ। ਤਾਂ ਪੇਖੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਹਿਆ।
ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਭੁਜਿਆ ਸਾਨੂੰ ਮੇਹੁ ਤੇਤ੍ਰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਏਥੇ ਏਜ ਜਿਮ ਹਤੇ ਤ੍ਰਿਆ ਹੀ ਤੂੰ ਕੀਰਿਦਾ ਹੈ। ਰਾਖਿਆ
ਆਨਦਿ ਚਲਣਦਾ। ਗੁਰੂ ਖੇਤੇ ਕਰੇ ਦੇਵੇ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇ ਗਏ।

ਜਾਘੜੀਇਕਹੋਈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਮਰਦਾਨੇਨੂਪੁਛਿਆ।ਆਖੁ
ਮਰਦਾਨਾਕੈਫਿਰਿਰਜਦਾਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨੂ
ਆਜਾਣਾ।ਅਗਾਤੇਰਾਅਤੇਪਿਛਾਮੇਰਾ।ਜੀਫਿਰਿਜਾਣੇਤੂ
ਫਿਰਿਚਲੁ।ਤਾਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਭਲਾਮਰਦਾਨਾਇ
ਕਮਾਪਣਾਜੋਤੂਖਾਂਦਾਹੈ।ਇਸਦਾਵਾਧਦੇਪਰਗਟਹੋਂਦਾਹੈ।
ਉਸਦਾਦਰਸਨੁਕਰਦੇਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਾਖੀਲਹੁਰਾਈ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ। ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋ
ਚਲੇ।ਸਭੁਦਾਇਨਾਦੇਵੀਚਿਜਾਲੋਦੇਖਾਰਿਆਇਵੜੇ।
ਅਗੋਭਾਈਲਾਲੋਕਿਸੈਪੈਠਾਪਾਤੁਦਾਆਹਾ।ਦੇਖੈਤਾਇ
ਦੁਇਆਜਣੇਖੜੇਹੈਨਿ।ਇਕੁਗਾਇਦੀਲੈਦੂਹੈਸੁ।ਅਤੇਇਕੁਦੁਮੇਟਾ
ਨਾਲਿਹੈਸੁ।ਲਾਲੋਆਗੋਉਠਿਖੜਾਹੋਇਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ।ਪੈਰੀਭਾਈਲਾਲੋਕਿਰਤੁਕਰਦਾ।ਭਾਈਲਾਲੋ
ਬੈਠਕਰਪੂਛਣਲਗਾ।ਜੀਮੈਸਰਮਨਹੀਤੁਸੀਆਪਨ

ਪਠਾਣਿਕਹਿਆਐਮਲਕਮੋਦੀਕਿਆਜਾਣੈਦੇਹੋਜੋਕੰਮਮਲਕਫੁਰਣ
ਹੈ।ਅਗਰਨਾਕੰਮਮਲਕਫੁਰਣੈਹੈ।ਤਾਂਮਲਕਕਹਿਆਂਖਾਨਜੀਤੁਸੀਂ
ਫਕੀਰਾਂਕੋਪਕੜੋਮਸੂਨਾਕੋਕੋਈਨਕਾਮਆਨੈਕਰੇਗਾ।ਉਸ
ਪਠਾਣਨੂੰਕਿਹਪਸਤੀਆਅਤੇਖੰਨਕਮਕੀਤਾਜੋਫਕੀਰਾਂਕੋਪਕੜੋ।
ਫਕੀਰਪਕੜਨੀਵਣਲਗੇ।ਵਿਚੋਂਫਿਰਦਿਆਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਭੀਪਕੜੇਆਏ।ਤਾਂਖਬਰਭਾਈਲਾਲੋਸਿਖਨੂੰਹੋਈ।ਭਾਈ
ਲਾਲੋਜਾਇਦੇਖੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਪਾਈਠਹੈ।ਭਾਈਲਾ
ਲੋਘੇਰਾਵਿਚਆਇਆ।ਜਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਖੇਤਾਂਭਾਈਲਾ
ਲੋਘੇਰਾਕਰਦਾਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਕਿਉਂਭਾਈਲਾ
ਲੋਤਾਂਭਾਈਲਾਲੋਕਹਿਆਜੀਏਹੁਕਿਆਹੋਇਆ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਗਗਾਵਿਣਿਲੈਗਾਵਿਚਸਬਦਬੋਲਿਆ।
ਮਹਲਾ੧॥ਜੈਸੀਆਵੈਖਸਮਕੀਬਾਣੀਤੈਸੜਾਕ
ਰੀਗਿਆਨਵੇਲਾਲੋ।ਪਾਪਕੀਜੰਞਲੈਕਾਬਲਹੁਧਾਇਆ।

ਜੋਰੀ ਮੰਗੈ ਦਾਨ ਵੇ ਲਾਲੋ। ਸਰਮ ਧਰਮ ਦੁਇ ਛਪ ਖਲੋਤੇ ਕੂੜ
ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨ ਵੇ ਲਾਲੋ। ਕਾਜੀਆਂ ਬਾਮਣਾਂ ਕੀ ਗਲ ਥਕੀ ਅ
ਗਦ ਪੜੈ ਸੈਤਾਨ ਵੇ ਲਾਲੋ। ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰ ਹਿੰਦਵਾਣੀ
ਆ ਏਹ ਭੀ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ। ੧। ਫੇਰ ਬਾਣੀ ਏਹਾ ਆ
ਖਿਆ ਕੀ ਮੁਗਲਾਂ ਦੀ ਵੀਹ ਸੀ। ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਬਦ
ਕੀਤਾ। ਤਾ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਵਿਚ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ।

ਮਹਲਾ ੧॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗਾਵੇ ਮਾਸਪੁਰੀ
ਵਿਚ ਆਖ ਮਸੋਲਾ। ਜਿਨ ਉਪਾਈ ਰੰਗ ਰਵਾਈ ਬੈਠਾ
ਵੇਖੇ ਵਖ ਇਕੇਲਾ। ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬ ਸਚ ਤਪਾਵਸ ਸਚ
ੜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇਗੋ ਮਸੋਲਾ। ਕਾਇਆ ਕਪੜ ਟੁਕ ਟੁਕ ਹੋਸੀ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ। ਆਵਨ ਅਠਤਰੇ ਜਾਨ ਸਤ
ਨਵੇ ਹੋਰ ਭੀ ਉਠਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ। ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾ
ਨਕ ਆਖੇ ਸਚ ਸੁਣਾਇਸੀ ਸਚ ਕੀ ਵੇਲਾ। ੨। ਤਾ [illegible] ਤਾਕ

ਈਲਾਲੋਆਖਿਆਜੀਮੁਗਲਏਤੀਜਾਕਸੀਫਿਰੇਗਾਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਰਾਗਤਿਲੰਗਵਿਚਸਬਦਬੋਲਿਆ। ਮਹਲਾ੧।
ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਮਾਨਾਕੀਤਾਹਿੰਦੁਸਤਾਨਡਰਾਇਆ। ਆਪੈਦੋਸਨ
ਦੇਈਕਰਤਾਜਮਕਰਮੁਗਲਚੜਾਇਆ। ਏਤੀਮਾਰਪਈਕਰਲਾ
ਣੈਤੈਕੀਦਰਦੁਨਆਇਆ। ਕਰਤਾਤੂੰਸਭਨਾਕਾਸੋਈ। ਜੇਸਕਤਾਸਕ
ਤੇਕੋਮਾਰੇਤਾਮਨਰੋਸਨਹੋਈ। ਰਹਾਉ। ਸਕਤਾਸੀਹੁਮਾਰੇਪੈਵਗ
ਖਸਮੈਸਾਪੁਰਸਾਈ। ਰਤਨਵਿਗਾੜਿਵਿਗੋਏਕੁਤੀਮੁਇਆਸਾਰਨ
ਕਾਈ। ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਆਪੇਵੇਖੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ। ੨।
ਜੇਕੋਈਨਾਉਧਰਾਏਵਡਾਸਾਦਕਰੇਮਨਭਾਣੇ। ਖਸਮੈਨਦਰੀ
ਕੀੜਾਆਵੈਜੇਤੇਚੁਗੈਦਾਣੇ। ਮਰਮਰਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਾਏਨਾਨਕ
ਨਾਮਵਖਾਣੇ। ੩। ਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਕਰਤਾਮਾਣਸਵਿਚਸਮਾਨਾ।
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਕਾਰਣਬੂਝੈਸੋਈਸਾਚਿਸੁਲਤਾਨਾ। ੪।
ਇਹਬੇਨੰਤੀਏਹੁਵਰਤੀਅਤੇਗੁਰੂਜੀਤਲਵੰਡੀਸੁਣੀਆਅ

ਗੋਤੁਲਵੰਞੇ ਜੈ ਗਇਆ ਆਗਾ ਪਿਛੋ ਗਇਆ ਮਰਦਾਨਾ ਆਗੋ
ਤਾ ਕਾਲੂ ਮੇਰੇ ਨਾਲਿ ਝਗੜੁ ਕਰੈ ਆਖੀਆ ਅਖਦਾ ਜੀ ਅਦੇਖਾ ਲਾਨੂ
ਜੀਐਰਾ ਪੁਤ ਚੰਗਾ ਭੂਲਾ ਖਦਦਾ ਕਮਾਵਦਾ ਗਵਾਇਆ ਨਾ ਜੈਤਾ ਕੀ
ਅਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਦੂਪੀ ਜਵਾਇਨੁ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਮੇਹੁਕੂਨ ਆਆ ਹੋਸੇ ਅ
ਸਾ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪਿਛੇ ਗਵਾਈ ਹੈ ਹਉ ਪਿਛੋ ਗਇਆ ਪਿਛੈ ਮਰਦੂ
ਦਾਨਾ ਗਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਇ ਕਾਲੂ ਨੂ ਕਹਿਆ ਨਾ ਹੈਤਾ ਕਾਲੂ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੂ ਸੌਗੀਣੀ ਕਾਈਆ ਕੋਈ ਨਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਘਰਿ ਵੰਞ
ਸੂਰਜ ਅਵਤਾਰਿਆ ਨੂ ਜਾਅਵਤਾਰੇ ਲੀਤਾ ਹੈ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀਆ
ਨੇ ਦੀ ਗਲ ਗਾਵਣੁ ਤਾ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਜੈ ਕਨਾਨਕ ਤੇ
ਰਾਨ ਭੂਲਿ ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੋਣ ਹੀ ਅਕਲ ਤੂ ਮਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾ ਤੇਰੇ ਘਰਿ
ਰੰਦ ਸੂਰਜ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਮਾਨ
ਤੈਨੂ ਏਹ ਖਬਰ ਹੈ ਖਬਰ ਗਾਇਬੁਲਾਨੂ ਹੋਈ ਜੋ ਸਰਦ॥੦

ਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਕੈਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਆਣਮਿਲੇਜੀਆ। ੮੩
ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਜਾਇਮਿਲਿਆਤੂੰਮਰਦਾਨੇਆਇਕਹਿਆਨਿਹਾਲਕੀਤਾ।
ਰਾਇਆਖਿਆਆਖਮਰਦਾਨਾਨਾਨਕਦੀਆਂਖਬਰਾ।ਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੋਵੇਰਾਇਜੀਨਾਨਕਜੀਦੀਆਗਲਾਂ।ਨਾਨਕਜੀਪਾਤਿਸਾਹਾ
ਦਾਪਾਤਿਸਾਹਹੈ।ਨਾਨਕਪੀਰਾਂਦਾਪੀਰਾ।ਨਾਨਕਫਕੀਰਾਸਿਰਫਕੀ
ਰਾ।ਰਾਇਜੀਨਾਨਕਦੇਤੁਲਅਜਕੋਈਨਾਹੀ।ਨਾਨਕਜੀਦੇਉਪਰ
ਇਕਖੁਦਾਉਹੈ।ਨਾਨਕਜੀਨੂੰਖੁਦਾਇਵਡਾਮਰਾਤਬਾਦਿਤਾਹੈ।
ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਰਾਇਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਤੂੰਸਰਤਆਖਦਾਹੈ।ਨਾ
ਕਿਸੈਜਾਹਿਪਰਵਾਨਹੈ।ਮਰਦਾਨਾਆਖੀਧੰਰਖੋਹੋਇਆਹੈ।ਤਾਨੂੰਕਿ
ਵੇਨਾਨਕਨੂੰਏਥੇਲੈਆਵੋ।ਆਖੀਉਸਦਾਦੀਦਾਰਕਰੀਏ।ਮਰ
ਦਾਨੇਕਹਿਆਰਾਇਜੀਉਹਤਾਸਾਡੇਹਥਨਾਹੀ।ਆਖੀਉਸਦੇਹਥ
ਆਹੈ।ਅਤੇਆਪਣੀਵਲੋਂਤੈਸੰਗਨਾਕਰਸੀਏ।ਰਾਇਆਖਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਏਹਤੂੰਸਿਆਣੀਆਜਾਨਾਲੇਕਰਸੀ।ਮਰਦਾਨੇ
ਕ

ਆਖਿਆਜੇਹੋਰਕਿਸੈਕੋ।ਆਖਮਰਦਾਨਾ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਮੈਰੈਨਾਲਿਬਾਲਾਜੀਪੁਸਿਲੋ।ਤਾਂਰਾਇਮੈਨੂਜਾਦੇਆ।ਆਖਣੁਲਗਾ
ਸੁਣਭਾਈਬਾਲਾ।ਤੂਮਰਦਾਨੇਨਾਲਿਜਾਹਿ।ਅਤੇਨਾਨਕਨੂਭੀ
ਅਸਾਂਤੇਰੀਜੈਆਖੁ।ਅਤੇਨਾਆਂਦੀਭਾਮੇਰੀਵਲੋਬਹੁਤੀਅ
ਜਜੀਕਰੀ।ਅਤੇਆਖਣਾਜੋਗਇਆਸਦਾਹੈ।ਜੋਇਕਵਾਰੀ
ਮੈਨੂਦੀਦਾਰਦੇਹੁ।ਵਾਸਤੇਖੁਦਾਇਦੇ।ਤਾਂਮੈਆਖਿਆਭ
ਲਾਜੀ।ਜੋਰਾਇਜੀਤੁਸੀਂਇਕਵਾਰੀਭੇਜਦੇਹੋ।ਅਸੀਨੂ
ਸਾਡੇਵਾਸਤੇਸਤਵਾਰੀਜਾਵੀਐਗੋ।ਤਾਂਰਾਇਆਖਿਆ
ਭਲਾਭਾਈਬਾਲਾ।ਖੁਦਾਇਤੇਰਾਭਲਾਕਰੇਗਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਮੈ
ਭੀਅਤੇਮਰਦਾਨਾਭੀਅਸੀਦੋਵੈਮਨਾਵਣਾਚਲਿਆਏ।ਭਾਈ
ਜਾਲੋਟੇਪਾਰਿਆਇਵੜੇ।ਆਇਕਰਿਗੁਰੂਜੀਕੇਅਗੇਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ।ਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਆਉਭਾਈਬਾਲਾ।ਤੂਸਾਨੂਕਰ
ਤਾਰਾਚੇਤਆਵਦੋ।ਪੁਛਣਲਾਗੇਕਿਉਭਾਈਜੁਮੁਨੇ।ਰਾਜੀ

ਤਾਜੇਅਹੋਯਾਤਅਸਾਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਰਾਇਜੀਧਰੁਤੁਸਾ ੮੪
ਜੇਅਹੋਯਾਪਰਗੁਰੂਜੀਰਾਇਬੁਲਾਰਬਣੀਤੁਸਾਡੇਦਰਸਨਦੀਖ
ਹੁਤੋਚਾਹਿਰਸਦਾਹੈਰਾਇਕੀਆਖਿਆਹੈਨਿਕਵਾਰੀਵਾਜਤੇ
ਖੁਦਾਇਦੇਮੈਨੂੰਦੀਦਾਰਦੇਹੁਤੁਸਾਰਾਇਜੀਨਾਈਦਰਸਨਦੇਵੈ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਅਗੋਕਾਦੂਹੈਵੁਸ
ਕਾਪਉਦਾਨੂੰਰਮੈਗੁਰੂਜੀਨੂੰਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਉਬੇਰਗਟ
ਤਾਨਾਹਿਨਾ[illegible]ਤੇਰਾਇਕੀਕਹਿਆਹੈਜੇਦੇਸਮੇਰੀਵਤੀਹੋਈ
ਹੈਮੈਤੇਰੇਵੰਸਨਨੂਅਪੀਦੇਸਨਾਪਾਂਦਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆਕਲਾਭਾਈਬਾਲਾਰਾਇਕੀਦਾਭਾਰਿਅਸਾਨੀਗਰਦਨਉਤੇ
ਹੈਚਲੋਲਨਅਦੀਏਤਾਭਾਈਬਾਲੇਜੀਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲੇਅਸੀਤਲਵੰਡੀਜਾਵਦੇਅਹੋ
ਤਾਭਾਈਬਾਲੇਨੋਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਮਹਿਨਾਤਾਪੁਰਸੋ
ਵਾਨਦੇਹੋਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਿਆ

ਜਪੰਜੀਆਦਿਨਿਤਹੋਏਤਾ।ਓਰਪੰਜਾਦਿਨਆਇਰਹੀਏਤੋ।
ਤਾਫਿਰਿਲਾਲੋਆਖਿਆਜੇਤੂਘਾਲਾਜੀਪੁਰਖਿਸਰੋਆਇ
ਪਾਇਆ।ਤਾਮੈਫੁਰਿਲਾਲੋਨੂਆਖਿਆਭਾਈਲਾ
ਲੋਤੂਪੇਟਦਾਭੂਖਾਗਾਇਤ੍ਰੀਖਗਾਲਿਆਰੇਹੈ।ਤਾਭਾਈ
ਲਾਲੋਆਖਿਆਪਾਲਾਤਾਦੰਆਨਾਮਿਜੋਰਿਕਨੂ
ਨਾਹੀਰਜਦਾ।ਤਾਉਬੋਦਿਦਾਸੀਤੀ।

ਸਾਖੀਲਾਹੁਭਾਈਦਾਰਕਬੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਅਸੀਦੋਵੇਚਲੇਏਮਨਾਬਾਦੇਤੋ।
ਸਤਦੇਹਿਨਆਇਤਲਵੰਡੀਵੜੇ।ਤਾਰਾਇਜੀਨੂਖਬ
ਰਹੋਈਜੋਬਾਲਾਅਤੇਮਰਦਾਨਾਨਾਨਕਜੀਨੂਲੈਆ
ਏਹੈਨਾ।ਕਾਲੂਅਤੇਲਾਲੂਅਤੇਅੰਮਾਬੀਬੀਤ੍ਰਾਏਇਕ
ਠੇਹੋਏਪੈਠੇ।ਏਨਾਸੁਣਿਆਜੋਨਾਨਕਆਸਾਨ੍ਹਾਪੁਤ੍ਰਆ
ਇਆਹੈ।ਪਰਾਕਿਥੇਹੈ।ਚੰਦ੍ਰਭਾਨਸਿਧੂਦਿਖੁਹਉਤੇਆ।

ਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਨਮੇਰਾ ਪਿਉ ਦਾਨਾਉ ਜੀ। ਏਹੁ ਜੁ ਨਾਇ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਇਕ ੮੫
ਗੋਇਆ ਜਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖਨਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਰੂਪ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਜੋਗ ਸਿਰ
ਉਤੇ ਗਜਾ ਦੂਇ ਇਹਿ ਕਦਾ ਅਗੇ ਛਹੈ। ਅਤੇ ਇਕ ਦਾਦਰ ਤੇ ਨੂੰ ਹੈ।
ਇਕ ਦਾਦਰ ਭੂਪਾਰਿ ਹੈ ਹੋਰਿ ਇਕ ਅੰਗੋਛਾ ਹਥ ਹੈ। ਗਲਾਂ ਤੇ ਦਰ
ਦਾ। ਅਤੇ ਇਕ ਅੰਗੋਛਾ ਤੇਰ ਭੂ ਹੈ। ਤਾਂਕਾ ਰੂਪ ਏਹੁ ਰੂਪ ਕੇਦਨਰਕ
ਉਨ੍ਹੀ ਜਿਨੇ ਏਗਾਇਆ। ਤਾਂਜਾ ਨੂੰ ਦੇਦੇ ਪਸਿਆ ਕੁਸੀ। ਪਰਕ
ਨੂੰ ਕੋਹੈ ਦਾਸੀ ਤਾਜਾ ਨੂੰ ਆਖਿ ਆ ਭਾਈ ਕਾ ਨੂੰ ਅਜੀ ਦੇ ਦੇ ਗਿ
ਜਿਉ ਗਮਦੇ ਦੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਆਟੇ। ਅਤੇ ਉਕ ਸੇਘਨ ਰਸੀ ਦੇ ਪੋਤ
ਰੇਆਹੇ। ਤੇਰੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਰਮ ਕੇਆ ਹੈ। ਨੂੰ ਇਸਤਾ ਈਗਾ ਇਤੇ ਨੀ
ਜੇ ਚਾਲੀ। ਤਾਂ ਕਾ ਨੂੰ ਤੂ ਪਕਰਰਾ ਹੋਆ। ਤਾਂਜਾ ਨੂੰ ਕਹੇਆ ਪੁਤ੍ਰਨਾ
ਨਕੀ ਮੇਤੇ ਰੇ ਚਾਚਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਤੈ ਵਿਚ ਰਖੇ ਜੈਆ ਵ
ਰਿਆ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਭਜਾ ਨੂੰ ਭਾਈ ਕਾ ਨੂੰ ਵਲੋਨ ਦੇਖਾ। ਅੰਮ
ਧੀਧੀ ਵਲੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਵਲੋ ਦੇਖਾ। ਪਿਉ ਅਤੇ ਚਾਚੇ ਵਿਚ ਰ

ਰਕਕੁਝਨਹੀ।ਗੁਰੂਮਾਰਿਤਾਲੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਜੀ
ਅਜਾਹਿਕਮਰਿਆਲਿਆਹੈ।ਘਰੁਤੇਮਰਿਛਡੇਹੈਨਾ।ਤਾਂਅ
ਮਾਖੀਘੀਪੈਰਾਤੇਫਹਿਪਈ।ਤਾਂਲਾਲੂਆਖਿਆ।ਪੁਤਨਾਨਕ
ਤੂੰਜਾਪੂਹੈ।ਅਤੇਸਾਧਾਨੂੰਦਾਇਆਹੀਲੋੜੀਦੀਹੈ।ਕੁਲਾ
ਏਹੁਤੇਰੀਆਖੀਹੈ।ਅਤੇਮੈਤੇਰਾਬਾਚਾਹਾਂ।ਅਤੇਕਾਈਕਾ
ਲੂਪਤੇਹੈ।ਦੇਖੁਮੇਰਾਭੀਰਾਉਸਰੀਰੁਹੈ।ਮੈਇਸਅਗੇ
ਹੁਣਨਾਹੀਕਰਿਸਕਦਾ।ਕਿਉਜੋਮੈਥੋਵਡਾਹੈ।ਤੇਰਾਪਿਤਾਹੈ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਗਰਾਮਕਲੀਵਿਚਸਬਦਬੋਲਿਆ।
ਮਹਲਾ੧।ਸਖੀਆਹਮਾਰੀਆਤਾਕਹੀਐਸੰਤੋਖਹਮਾ
ਰਾਪਿਤਾ।ਸਤਹਮਾਰਾਭ੍ਰਾਤਾਕਹੀਐਜਿਸਸੰਗਿਮਨੂਆ
ਜੀਤਾ।੧।ਸੁਣਿਲਾਲੂਗੁਰੂਨਿਆਜਾ।ਜਗਤੋਲੇਕੇਕੀਧਨਕੇ
ਘਾਪੇਸੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਐਵੈਂਜਾ। ੧।ਰਹਾਉ। ਸ੍ਰਭਉਕਾ
ਈਸੰਗਹਮਾਰੇਪ੍ਰੇਮਪੁਤਮੇਜਾਂਤਾ।ਖੀਹਮਾਰੇਪੀਰਜਖ

ਜੀਮੈਐਸੇਜੋਗੀਗਹਮਰਾਂਤਾ॥ ਤਾਸੰਗਤਿਆਖੇਸੈਗਰਾਬੋਵਲੀ
ਆਤਿਹਮਾਰੀਬੋਲੀ॥ ਏਹੁਕੁਟੰਬਹਮਾਰਾਕਹੀਐਸਾਸਸਸ
ਹਮਖੇਲੀ॥ ਤ੍ਰਾਏਕੀਕਾਰਹਮਾਰਾਖੰਡੁਦਾਜੁਜੇਸਹਮਪਰਣਤ
ਬਣਾਏ॥ ਉਸਕੋਤੈਆਗਾਅਦੂਰਕੈਆਰੋਨਾਨਕਸੋਦੂਖਪਾਏ॥
੪॥੧॥ ਨਾਤੈਰਸਾਲੂਕਹੈਆਖਦੀਕਾਲੂਏਨੂਅਸਾਂਭੇ
ਰਹਿਆਪਰਏਸਤਾਈਜਿਕਦੁਰੀਰਾਇਪਾਸਲੈਚਲੀ
ਏਤੇਰਾਅਰਮਾਨਕੀਨਾਰਹੇ॥ ਬੁਲਾਏਪੁਤਨਾਨਕਰਾਇਪਾਸ
ਤਾਂਚਲਾ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਬੁਲਾਜੀਚਲੋ॥
ਅਰੋਰਾਇਮੰਜੀਉਤੇਬੈਠਾਆਹਾ॥ ਪਰਏਹਫਕੀਰਆਹਾ
ਜੀਉਰਾਇਨਾਨਕਜੀਨੂੰਡਿਠਾਤਾਉਠਖੜਾਹੋਆ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਜਾਇਮੰਜੀਉਤੇਬੈਠਿਆਅਤੇਰਾਇਦੋਪੈਰਾਂਤੇਹਥਰਖਿਆ॥
ਤਾਰਾਇਕਹਿਆਤੁਸਾਂਜੀਦਰਬਾਰਅਸਾਂਕੀਤਾਏਤੇਰੋਪੈਰਪੂਜ
ਫੇਰਦੂਆਸਤੇਤੈਨੂੰਸਦਾਇਆਆਣੇਭਉਮੈਨੂੰਆਣਿਆਤਾਕੂ

ਸਿ

ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਾਇਜੀਤੁਸੀਵਡੇਹੋ।ਅਸੀਤੁਸਾਡੇਨ
ਫਰਹਾਂ।ਤਾਫੇਰਰਾਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਤੂਮੈਨੂੰਬਖਸਾ।ਅਤੇ
ਕਰਤਾਰਪਾਸੋਬਖਸਾਇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲੇਰਾਇਜੀ
ਤੁਸੀਪੂਰੇਬਖਸੇਹੋਏਹੋ।ਤਾਰਾਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਮੇ
ਸੀ ਰੇਉਤੇਤੁਸੀਕ੍ਰਿਪਾਆਪਣੀਨਦਰਕਰੋ।ਆਪਣੀਵਲੋ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਰਾਇਜੀਜਿਥੇਅਸੀਤਿਥੇਤੁਸੀ।ਤਾਰਾ
ਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਮੇਰੀਪੁਰੀਵਿਚਪਵੋ।ਜਾਤੂਪੈਰਆਪਣੇ
ਮੇਰੇਮੰਦਰਤੇਰਖੇ।ਜਾਰਾਇਬਹੁਤੁਅਧੀਨਹੋਇਆ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੰਜੀਉਤੇਬੈਠਾ।ਰਾਇਪੈਰਾਉਤੇਸਿਰਰ
ਖਿਆ।ਅਤੇਬਹੁਤੈਆਪਣੇਆਤਮੇਬਿਗਸਿਆ।ਅ
ਤੇਰਾਜੀਹੋਇਆ।ਤਾਫਿਰਰਾਇਆਖਿਆਵਿਉਮੇਦਾ
ਸੁਪੰਧਾਬਾਮਣਨੂੰਸਦਕੇਤੁਰਤਲੇਆਉ।ਅਜਾਮੈਨੂੰ
ਵਧਾਈਆਮਿਲੀਆਹੋ।ਉਮੇਦਾ।ਸੁਪੰਧਾਬਾਮਣਨੂੰਸਦਲਿ

ਆਇਆਤਾਸੁਪੇਆਇਅਸੀਰਵਾਦਿਦਿਤਾਆਖਿਓਸੁਸਰ
ਇਜੀਸੁਖੀਰਹੋਤਾਗਾਇਕਹੈਆਸੁਧਾਆਪਣੇਪਾਸਰੇਖਤੇ
ਲੀਆਉਂਅਤੇਰਜੋਇਕਹੈਅਤੇਤਪੇਨੂੰਮੇਰੇਹਜੂਰਜੀਵਾ
ਏਇਤਾਗਾਇਪੁਛਿਆਤਪਾਜੀਰਜੋਇਇਕੰਆਕੇਵਰੇਹੋਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜੀਜੋਕਰਤਾਰਕੈਜਾਣਦਾਹੈਸੋਜੇਵਰੇਆਹੇਤਾਤ
ਪਾਜੀਮੇਰੋਰਤਵਾਸਤੇਪੁਛਿਆਹੈਜੋਆਪੇਅਤੇਪਾਵੇਤਾਂਧਕਰਾਸਦਾ
ਰੀਐਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਗਾਇਜੀਉਸਕੇਫੁਰਮਾਇਸ
ਦੀਜਾਇਨਾਹੀਜੋਕਛੁਆਪਣੀਖੁਸੀਵਿਚਜੋਸੋਰਛੈਹੈਤਾ
ਗਾਇਕਹਿਆਦੇਉਮੇਰਾਧਕਗਾਸੁਧਜਤਉਗਾਉਤੁਸਾਂਤੇਹੁਣਸੁਧਾ
ਧਾਨਕਾਂਡੇਲੈਆਇਆਤਾਸੁਪੇਕਹਿਆਗਾਇਜੀਕਾਂਡੇਮੈਲੈਆ
ਇਆਹਾਂਤਾਗਾਇਕਹਿਆਭੁਲਾਸੁਧਾਪਾਹਿਲੇਕੂਝਾਮੈਠਾਕੁਰ
ਲੈਅਤੇਪੀਛੇਦੇਜਲੂਣਾਪਾਸਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਦਾਚੋਲਿਆਸਾਰਾਗਮਾਰੂਵਿਚਮਹਲਾਮਹਲਾ ੧॥

ਜਿਠਾ ਮਰ ਮੁਸ ਲੂਣਾ ਜੈਵੁ ਸੁਕਟਾ ਪਰਾ ਧਿਆਨੁ ਮੈਸਾ ਭੋਜਨ
ਅਰ ਵੈ ਮੈ ਸਾਸ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਾਇ ਈ ਕੀ ਭੋਜਨ ਮੈਸਾ ਕੀਆ ॥
ਅਉਰ ਸਗਲ ਪਰਹਰੀਆ ਮੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਵੁ ਮਾਰਗ
ਨਲ ਗਾਸ ਚਤੇ ਸੀ ਜਿਸ ਧਾ ਪੈਂਡੂ ਪਵਾਵੈ ॥ ਸਤਗੁਰ ਧੀਰਜ ਛਠ
ਜਿਆ ਸਠਤਾ ਜੀ ਸੋ ਛਲੁ ਚੁਗ ਭੁਗ ਖਾਵੈ ॥ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਠ
ਜਰਸ ਨਾਮ ਧਨੀ ਕਾ ਜੋ ਪੀਵੈ ਜਿਸ ਦੇਵੈ ॥ ਸਾਛਨਿਉ ਦਰਸਨ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤੈ ਹੈ ਤਾ ਕੇ ਕਰਿ ਦੇਸ ਆਵੈ ॥ ਤੂੰ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧਰ
ਸੁਆਦੀ ਏਕੰਕਾਰ ਸਮਲੀਆ ॥ ਵੁ ਅਵਰ ਸੁਆਦ ਸਭ ਫੀਕੇ
ਲਾਗੇ ਜਧਸ ਚਨਾਮ ਸੁਮਦੀਆ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੧੫ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਰਾਇ ਜੀ ਕਉ ਨੁ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਉਕਾਲੂ ਕਿਉ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਕਾਨੂ
ਨੂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਕਿ ਮਨ ਹੀ ਬੋਲਦਾ ਤਾਂ ਅੰਗ ਅੰਸੀ
ਧੀ ਮਿਉਂ ਤਕ ਫੀ ਰਾਇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਦੁਹਪਟੀ ॥ ਅਜੀ ਰਾਇ
ਜੀਆ ਸਾਤੁ ਹੋਰ ਜਾਹ ਤਾ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਇ ਜੀ ਜਿਉ ਜਾਣੋ

ਤਉਨਾਨਕਨੂੰਰਖੋ ਆਪਣੇ ਪਾਸਤੀਰਖੋ ॥ ਤਾਰਾਇ ਆਖਿਆ ਕਾਹੇ
ਤਪਜੀਆ ਉਤੂੰਸਾਡੇਘਰੂ ਤੇਪਿਲਣਾਪਕਰਦੀਹੈ ॥ ਅਤੇਅਜੀ
ਤੂੰਸਾਨੂੰਆਖੈਨਾਹੀਜਕਦੇ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ॥ ਰਾਇ
ਤੂੰਜੀਨੈਜੋਗਆਖਿਆ ॥ ਜੋਤੂੰਸਾਆਖਣਾਹੋਵੈ ॥ ਤਾਰਾਇਕਹੇ
ਆਤਪਾਜੀ ਇਥੇਹੀਰਹੋ ॥ ਅਤੇਖੇਤੀਕਰੋ ॥ ਤੂੰਸਾਡੇਅੰਗੇਕ
ਮੇਲਾਇਦੇਦੇਆਹੇ ॥ ਅਤੇਨਾਹਲਨਾਪਕਰਾ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਸਬਦਬੋਲਿਆ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁਹਾਲੀਕਰਣੀ
ਕਿਰਸਾਣੀਸ੍ਰਮੁਪਾਣੀਤਨੁਖੇਤੁ ॥ ਨਾਮੁਬੀਜੁਸੰਤੋਖੁਸੁਹਾਗਾਰ
ਖੁਗਰੀਬੀਵੇਸੁ ॥ ਭਉਕਰਮਕਰਿਜੰਮਸੀਸੇਘਰਭਾਗਠਦੇਖੁ ॥੧॥
ਭੋਲਿਆਮਾਇਆਸਾਥਿਨਹੋਇ ॥ ਇਨਿਮਾਇਆਜਗੁਮੋਹਿਆਵਿ
ਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਲਾਲੂਆਖਿਆਜੀਹਟਆਖੇਤਾ
ਹਟੀਪਾਏ ॥ ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ ॥ ਹਾਣੁਹਟ
ਕਰਆਰਜਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਵਥੁ ॥ ਸੁਰਤਿਸੋਚਕਰਿਭਾਂਡਸਾਲ

ਤੈਸੁਦੈਚਿਤਿਅੰਦਰਿਰਖੁ।ਜਿਤੁਸੇਤੀਦਰਿਜਾਇਕਰਿਮੈਲਾਨਾਮਨਿਹਸੁ।
ਦ।ਤਾਂਓਹੁਰਿਕਾਲੂਰਾਇਬੇਆਖਦਾਇਆ।ਰਾਣੀਹੂੰਜੀਜੋਇਸਦਾਅ
ਸੀਂਫਿਰਣਤੇਹੈਂਤਾਂਓਨ੍ਹੈਆਦੀਸਉਦਾਗਰੀਕਿਰੋ।ਤਾਂਓਹੁਬਿਰਤੂ
ਨਾਨਕ*ਜੀਪਉੜੀਆਖੀ।*ਸੁਣਾਸਾਹੁਸਉਦਾਗਰੀਜਿਤੁ
ਘੋੜੇਲੈਚਲਣਾ।ਖਰਚੁਬੰਨਚੰਗਿਆਈਆ।ਆਤਮਨੁਜਾਣੇਕ
ਲਾ।ਤਾਂਕਾਲੂਆਖਿਆਜੀਕੀਸੇਈਢਾਕਰੀਕਰੂ।ਤਾਂਓਹੁਰਿਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕੋਗੁਰਦੀਪਉੜੀਆਖੀ।ਲਾਇਹੀਤੁਕਰਿਚਾਕਰੀ
ਮੰਨਿਨਾਮੁਕਰਕੰਮੁ।ਬੰਨੁਬਦੀਆਕਰਿਧਾਵਣੀਤਾਂਕੋਆਖੈ
ਧੰਨੁ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਪਚੜੈਚਵਗਣਵੰਨ।੪।।੧।।ਤਾਂਓਹੁ
ਰਾਇਕਾਹਿਆਤਾਂਪਾਜੀਕੂੜੁਫੁਰਮਾਇਆਸਕੋਰਾ।ਅਜੀਕਿਉਜ
ਪਦੀਏ। *ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਗੁਸਾਰੰਗਵਿਚਿਬੋਲ*
*ਘਟਬੋਲਿਆ ਮਹਲਾ ੧।।* ਇਕਫੁਰਮਾਇਆਸਆ
ਖੀਐਜੇਮੰਨੈਜਾਂਣੀ।ਜੀਸਤੇਜੋਰੁਨਚਲਾਈਕਰਿਜੋਰੁ ੧੧

ਗਾਹੇਮਾਰਿਹੋ॥ਤਾਰਾਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਤੁਸੀਕਰੋਕੁਝਨਾਹੀ॥ਤੁਸੀਏ
ਬੇਰਿਓ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਰਾਇਜੀਅਸਾਤੇਰਾਕਛੂਨਾਹੀਜੋਅ
ਜੀਏਬੇਰਹੀਐ॥ਜਿਸਕੇਰਖੇਤਿਸਾਊਰਹੀਐਗੋ॥ਤਾਰਾਇਜੀਬਹੁਤੁਜ
ਤਨਕੀਤਾ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਉਬੇਹੋਇਆਖਲਾਸਾ॥ਤਾਰਾਇਏਤੈਨਾਜੋਰਹ
ਹੋਏਨਾਰਹੀ॥ਤਾਰਾਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਕਾਈਫੁਰਮਾਇਸਕਰੋ॥ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਰਾਇਜੀਅਸਨੂਫੁਰਮਾਇਸਇਕਾਤੂਸਾਨਦਾ॥ਜਾ
ਹੈ॥ਤੁਸੀਹੁਣਿਅਸਾਨੂਜਾਇਦੇਹੋ॥ਤਾਰਾਇਬੋਲਿਆਰਜਾਇਤੁਸਾਡੀ
ਕਿਨ੍ਹੀਦੀਹੈ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਿਛਲੀਪਹਰਰਾਤਿਰਹਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ
ਨਾਵਣਗਏਆਹੇ॥ਜਾਦੇਖਨਤਾਕਿਆਦੇਖਨਜੋਮੁਹਵਹਦਾਕੋਈਨ
ਹੀ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਮੁਹਿਵਚਨੁਹੋਇਆ॥ਕੋਈਬੇਟਾਭੀਕੋਈ
ਨਾਹੀ॥ਏਹਗਲਰਾਇਬੁਲਾਰਸੁਣੀ॥ਰਾਇਅਪਰਦਾਰਆਹਾ॥ਰਾ
ਇਆਖਿਆਤਪੇਜੀਦੇਮੁਹੋਂਟੋਵੇਅਵਾਜਨਿਕਲਿਆਹੈ॥ਅਸੀਂਐਹਾ
ਲੁਹੈਣਾਇਬੇਟੋਵਾਬੇਟਤਪੇਜੀਦੇਨਾਉਦਾ॥ਤਾਨਾਨਕਜੀਰਿਆਤੇ

ਮੇਰੀਆ ਲੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਖਿਆ ਤ੍ਰਾਏ ਰਬਾਬੀਆ ਲੋਦੇ ਦੇਖ ਇਦੂ ਤ ਆਏ ਆ ਰਬਾਬੀਆ
ਲੋਧਹੁ ਤ੍ਰਸਾਂ ਹੋਇਆ॥ ਰਬਾਬੀਆ ਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਨਿਆਂਦਾ ਹੋਇਆ
ਮੈਨੂ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ॥ ਤਾ ਅੰਜਾਦਿ ਨਰਹੇ ਫੇਰਿ ਦੂੰਦਾ ਲੀਤਾ॥ ਬੋਲਹੁ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਸੀਂ ਅਉਰ ਰਾਹ ਲੀਤਾ॥ ਧਰਤੀ ਫਕੇ ਬੰਗਲੇ ਦੀ ਗਏ ਆਉ ਬੋਹੰਕਦੇ
ਨਦੂ ਇਵ ਨਕ ਭੂਨ ਪਹੁਤਿਆ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾ ਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ਹੋ
ਇ ਰਹੇ ਆ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਭੁਖਾ ਮਰਦਾ ਹਾਂ॥ ਆ
ਤੇ ਤੂ ਤਾ ਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ਹੈ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਕਿਵੇ ਇਲਾਜੁ ਕਰੁ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਦੇਖੇ ਤਾ ਇਹ ਮਰਦਾ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਅਸਾਇ ਜਨਾਇ ਕਿ ਮੁਹੈ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਖਧਾ ਹੈ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਮੈ ਭੁਖਾ ਹਾਂ॥ ਮੈਨੂ ਭੁਖ ਆਇ ਗਈ ਕਿਜੇ ਜੇਨੁ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਇਹ ਜੋ ਬਖਤ ਹੈ ਆਂ ਹੈ ਨੀ ਜੀਵਨੀ ਆ ਆ ਹੈ ਸੀ ਖੇਤੀ ਤਨੀਆ
ਮਾਰੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੂ ਮੈਨੂ ਅਣਖਵਾਇਦਾ ਹੈ॥ ਤੂੰ ਮੈਨੂ

ਅਸਕੀਅਕਰਦੇਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਮੈਤੈਨੂੰਅਸਕ
ਦੀਆਨਾਹੀਕਰਦਾਹੈ ਤੂੰਜੇਤਨੀਆਖਾਇਸੀਪੀਤੇਤਨੀਆਖਾਹਿਤਾ
ਅਤੇਹੋਰੁਪਲੇਨਾਥੀਨੋ ਤਾਮਰਦਾਨਾਲਗਾਤੋੜਿਤੋੜਿਖਾਵਣਾ ਜਿਉਂਜਿ
ਉਂਖਾਵੈਤਿਉਂਤਿਉਂਅੰਮ੍ਰਿਤਦਾਸੁਆਦੁਆਵੈ ਛੋੜਸਕੇਨਾਹੀ ਨਕਿ
ਤਨੀਆਕੂਖਾਵੈਹਾ ਅਤੇਘਰੁਤੁਪੇਟੁਭਰਿਆਨਾਆਹਾਲਾਲਚੀਹਾਸੁਅ
ਦੂਜੇਜਾਗੋਸੁਅਛਾਅੰਮ੍ਰਿਤਦਾਤੋੜਕੇਗੰਢੜੀਬੰਨਲੀਤੀਓਸੁਆਗਾ
ਜੇਕੁਸਕਤਾਕੂਖਾਸਗੀ ਤਾਚੁਪਾਤੇਆਕਰਕੇਖਾਵਣਲਾਗਾ ਜੀਉਂ
ਖਾਧਿਆਤਿਉਂਇਕਪਤ੍ਰੀਆਗੁਜਰੀਜੋਲਗਾਹਥਪੈਰਮਾਰਨੇ ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਾਥਿਆ ਨਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਮੈਮਰਦਾਹਾਂ ਕੂਹ
ਜਦਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆ ਮੈਤਾਤੈਨੂੰਆ
ਖਿਆਸੀਜੋਪਲੇਨਬੰਨੇ ਨਾਕੇਉਤੂਓਬੰਨਲੀਤਿਆਨਾ ਅਤੇਜੇਤੂੰਖਾ
ਦਾਆਹੇਤਾਮੈਨੂੰਪੁਛਕੇਖਾਦੇਆਹਾਉ ਬੇਹੁਕਮੂਹਾਅਕਰਦਾਆ
ਹਾਉਸਜਾਲੇਗੁਰੂਨਾਨਕਆਪਣੇਹਥੋਤੋੜਕਰਖਧੀਆਅਭਰ ॰

ਏਨੂੰਹੋਰੁਖਵਾਈਆਮਰਦਾਨਾਖਾਵਣੁਨਾਲਗਾਉਨਿਪੈਡਾਆਖੈ
ਐਸੈਨਿਕਾਵੁਰੁਦੇਸਾਵਿਚਿਆਇਪਏਆਉਥੇਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਏਹ
ਸਹਰਤਾਹਛਾਹੈਜੇਕਹੋਤਾਇਥੋਮੈਕੁਛੁਖਾਇਆਵਾਤਾਗੁ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹਸਹਰਤੇਰੇਵੜਣਦਾਨਾਹੀ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਅਜੀਜੈਸੀਬਸਤੀਆਵਦੀਹੈਉਸੇਆਪਦਾਨੇ
ਜਾਣੇਨਾਹੀਉਜਾੜੂਵਿਚਿਲੀਤੀਫਿਰਦਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆ
ਆਜਾਹਿਰਾਈਨੂਜਾਣਾ॥ ਸਾਖੀਪਹੁਤਾਈਵਣੁਗੁਰੂਸਾਖੀ
ਹੋਰਚਲੀ॥ ਜਾਮਰਦਾਨਾਜਾਇਵਸਦੀਵਿਚਿਵੜਿਆ॥
ਅਗੇਤਾਰੰਨਾਆਪਣੀਏਸੀਵਿਚਿਪਈਆਹਾਸੀਆਆ
ਹੀਆਜਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰਡਿਠੋਨੇਤਾਲਗੀਆਆਪਾਵਿਚਿਵਿੜੀਆ
ਪਾਵਣਾਓਹੁਆਏਮੈਮੈਸੀਨੀਹਾਂਓਹੁਆਏਮੈਮੈਸੀਨੀਹਾਂਸੀਕ
ਰੰਨਜੋਪਈਸੋਮਰਦਾਨੇਦੇਗਲਪਾਗਾਪਈਗਈਆਮਰਦਾਨੇਨੂ
ਛਾਰਾਕਰਬਹਾਲਿਆਜਾਇਕੁਪਹੁਰਗੁਜਰਗਈਆਤਾ

ਸੋਪਾਛੈਆਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨਾਕੋਦੇਕਣਾਗਾਇਆਹੈਤਾਕਿਆਹੋਆ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆਹਸਿਕਰਆਖਿਓਸੁਣਭਾਈ
ਘਲਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰਲੈਆਵੀਏਤਾਸੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਪਾਛੈਆਜੀ
ਮਰਦਾਨਾਕਿਥੈਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਵਣੀਆ
ਲਾਮਰਦਾਨਾਛੜਾਗਏਹੋਇਆਬੈਠਾਹੈਤਾਸੇਆਖਿਆਕਿਉ
ਨਹੋਂਦੈਜੇਤੂਸੀਮਨਾਕਰੇਅਤੇਉਹੁਮੰਨੇਨਾਹੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਆਖਿਆਵਣੀਆਘਲਾਵਣਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਸੇਦੋ
ਵੈਚਲੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਲੈਣਦੇਵਾਸਤੇਅਗੇਜਾਇਕਰਦੇਖੀ
ਐਤਾਕਿਆਦੇਖੀਐਜੋਮਰਦਾਨਾਛੜਾਹੋਇਆਬੈਠਾਹੈ।
ਅਗੇਜੋਉਹੁਰੰਨਾਬੈਠੀਆਆਹੀਆਜੇਰੰਮਲਆਹੀਆ।
ਅਸਾਨੂੰਦੇਖਕੇਜੀਉਆਖੀਚਲੇਜੀਦੇਆਹੋਗਏਉਨਿਕਿਹਾਜੇ
ਪਈਜੋਮੇਰੇਗਲਪਾਗਾਪਤਰਨਾਗੀਜੇਛੜੀਹੋਇਗਈ॥
ਅਤੇਹਿਕੁਰੰਨਗੁਰੂਦੇਗਲਪਤਰਨਾਗੀਸਿਕੁਤੀਹੋਈਆਖਾ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਤੂੰਠਨਕਾਈਧਾਗਾਜਾਭਾਏਆਖਿ
ਆਤੂੰਠਗੁਰੂਜੀਜੋਤੂੰਸਾਵੇਖਾਏਆਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਜਾਹਿਤਾਈਧਾਗਾਮਰਦਾਨੇਦੇਗਲੇਧਾਗਾਤੇਤੂ
ਲਾਹਤਾਮੈਵੂਚਨੁਪਾਇਕਰਜਾਂਦੇਹੀਮਰਦਾਨੇਦੇਗਲੇਧਾਗਾ
ਤੋੜਿਆਮਰਦਾਨਾਆਦਮੀਹੋਇਬੈਠਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆ
ਖਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਕੈਹੁਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਕ
ਲੀਆਧਸਾਈਦੇਵਿਦਿਆਸਾਨੂੰਜੀਤੀਹੋਰਦੀਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਤੂੰਆਖੇਆਇਫਕੋਨਾਅਜਾਤ
ਤੈਨੂੰਅਸੇਕੀਤਾਸੀਜੋਤੂੰਨਾਜਾਹਾਬਿਕਾਰਨਾਦੇਖਸਮਆਏਨਾ
ਆਇਕਰਦੇਖਨਤਾਫੜੀਆਕੁਤੀਆਤੇਨਾਉਸਨਾਦੇਖ
ਸਾਮਾਤੂੰਠਜੋਏਹਕੋਈਮਸਾਦੁਨੇਨੈਨਾਉਹਦੂਰਾਦੇਪੈਰਾਤੇਢਹਿ
ਪੇਆਤਾਮੈਆਖਿਆਭੀਈਉਹਬੇਹੀਨੋਗੋਤਾਉਹਤੂਦੇਵੈ
ਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪੇਆਤਾਉਹਤੂਦੇਵੈਰਿਸਆਹਾਮੀ

ਹੋਇਆ। ੧ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥ ਸਾਖੀ ਸਿਵਨਾਭ ਕੀ

੧ ਕਾਉਰੂ ਦੇਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਚਲੇ। ਅਰੋ ਸਿੰਘਲਾਦੀਪ ਦੇਸ ਨਾ।
ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਕੀ ਨਗਰੀ ਤੇ ਉਦਿਆਨ ਵਿਚਿ ਗਏ। ਓਥੇ ਚਰਾਗਾਹੀ ਉਨਾਤ
ਆਤਾ ਹੈ ਆਹਾ। ਜੇਕੋਈ ਪੁਤ੍ਰ ਮੰਗੇ ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇਦਾ। ਜੇਕੋਈ ਸਿਖੁ ਮੰਗਦਾ ਸੀ
ਹੁੰਦੇਦਾ। ਫਲਾਵਨ ਆਹਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ। ਤਾ ਰੁਕ
ਲਾਗੁ ਸਦੀ ਹੋਇ ਗਇਆ। ਜੇਕੋਈ ਫਲੁ ਮੰਗੇ ਸੋ ਹੋਵੈ ਕੁਛੁ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਰਾਜਾ
ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਗਇਆ। ਅਤੇ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕ ਭੀ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਗ
ਇਆ। ਤਾ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਕਹਿਆ ਆਪਣੇ ਵਜੀਰ ਨੂੰ। ਅਰੇ ਪਰਸਰਾਮ ਏ
ਹਿ ਕਿਆ ਹੂਆ। ਕਿਨੇ ਆਇ ਨਗਰੀ ਮਾਹਿ ਪਾਪੁ ਕੀਆ ਹੈ। ਤਾ ਪਰਸ
ਰਾਮ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ। ਰਾਜਾ ਜੀ ਪਾਪੁ ਤੋ ਕਿਨੇ ਨਾਹੀ ਕੀਆ। ਤਾ ਰਾਜੇ
ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਏਹ ਕਿਆ ਹੂਆ। ਤਾ ਪਰਸਰਾਮ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਰਾ
ਜਾ ਜੀ ਤੇਰੀ ਨਗਰੀ ਮੈ ਇਕ ਅਤੀਤੁ ਆਇਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਉਸ ਕੇ ਸਾ
ਥ ਦੁਇ ਚੇਲੇ ਹੈਂ। ਜਾਤਿ ਕਛੂ ਆਖੈ ਨਾ। ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਪਰਸਰਾਮ ਓ

ਨਕੀਖਪਰਸੇਨੂੰਤਾਪਰਸਰਾਮਹਥੋਂਭੋਜਨਪਕਾਇਕੇਲੈਚਲਿਆਨਾਰ
ਾਹੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖਿਆਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਕਿਅਤੈਭਾਈਪਰਸਰਾਮਦੂਜੀਰਕਾਹਿਤੇਆਸਾਧਜੀਦਿਆਂਹ
ਥੋਭੋਜਨਤੁਮਕਉਰਾਜੇਸਿਉਸਭਭੇਜਿਆਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ।
ਰਾਗੁਆਸਾਗੁਰੂਵਿਚਿਸਬਦੁਬੋਲਿਆ ਮਹਲਾ।੧।
ਰਸਕਸਸੁਆਦੁਅਨੇਕਹੈਪਿਖਫਲਮਿਠੇਜਾਇਪ੍ਰਾਨਕਿਰਪਾਕ
ਰੇਜਿਸਆਪਣੀਤਿਸਕੇਰਖੇਆਪੁ।੧।ਪਰਸਰਾਮਭੋਜਨਫੇਰ
ਲੈਗਇਆਜਾਇਰਾਜੇਨੂੰਪਰਸਰਾਮਆਖਿਆਰਾਜਾਜੀ
ਓਹੁਭੋਜਨੁਖਾਂਦਾਨਾਹੀ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਅਰੇਪਰਸਰਾਮ
ਓਹਕਿਸਗਲਕਾਭੁਖਾਹੈ।ਤਾਪਰਸਰਾਮਕਹਿਆਜੀਮੈਕਹਿ
ਨਾਹੀਸਕਦਾਜੇਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਆਪਫੇਰਪਕਾਇਕੇਲੈਜਾਈ
ਏ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਪਰਸਰਾਮਭਲੀਬਾਤਹੈ।ਪਰਸਰਾਮ
ਆਪਫੇਰਪਕਾਇਕੇਲੈਆਇਆਆਇਕੇਅਗੇਧਰੀ

ਅਜੋਈਆਨਾਲੈਸੋਦੂਪਾਧੀਪਰਸਰਾਮਸੁਰਤਤਤਆਹੀਗਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ਏਹਾਬੇਮੁਖਕੀ
ਆਗੈਪਲਾਪਰੀਆਖੰਡਿਲਵਾੜਿ॥ਸੁੰਦਰਰੂਪਆਪਾਹੂਹੈਦੇਣੀ
ਜਨਮਾਹੂਰੋਗਾਨ੍ਹੈ॥੨॥ਤਾਫੇਰਿਪਰਸਰਾਮਰਾਜੇਪਾਸਿਜਾਇਕਹਿਆ॥
ਜੀਅਪਛਰਾਤੀਨਾਲੀਤੀਆਨਾਥੰਗੀਕਾਹੂਕੀਆ॥ਤਾਰਾਜੇ
ਕਹਿਆਪਰਸਰਾਮਸੀਤਕਾਲਾਹੈ॥ਕੁਲੇਪਥਸਤੁਰਲੈਜਾਹੁ॥
ਤਾਪਰਸਰਾਮਹਛੇਬਸਤਰਲੈਗਇਆ॥ਆਣਿਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਰਖੇ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ਕਾਇਆਕਪੜੁਕੂੜੁਹੈਇਕਕਉ
ਦੇਖਨਕੂੜਾ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਮਾਲੁਧਨੁਏਈਨਰਕਲੇਮੂਲਾ॥੩॥
ਤਾਪਰਸਰਾਮਕਹਿਆਜੀਤੁਮਆਪਣਾਪਰੋਜਨਕਹੋਤੁਮਰਾਪਰੋਜ
ਜਨਕੀਆਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ ਆਪਣਾਹੁ
ਕਮਾਣੇਵਾਰੇਨੂੰਅਜਾਮਰੂਠੀਥੀਤਾ॥ਭਾਣਾਨਿਕਰਤਾਰਦਾ
ਤਾਹਿਕਰੇਉਪਜੀਸਾਤੀ॥੪॥ਤਾਪਰਸਰਾਮਰਾਮਰਾਜੇਪਾਸਿਗਿਆ

ਇਕਿਹਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਓਹੁ ਕੂੜੁ ਹੋਰੁ ਹੀ ਬਚਨੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕ
ਹੈਆ ਪੈਸਰਾਮ ਕੈਸੇ ਬਚਨੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਸਰਾਮ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ
੭ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਅਜਮਤ ਕਾ ਨਿੰਦ ਕਰਤਾ ਹੈ ਰਾਜਾ ਆਪ ਪਰਸਰਾਮੁ।
ਰਾਜਾ ਆਪ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਰਾਜੇ ਆਇ ਕਰ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੈ ਹਥ ਜੋੜ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੌ
ਗਾਦੀ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਸੀਓਨ ਭਰਮ ਤੇ ਬੁਧ ਤੇਰੀ ਕਾ
ਜਾ ਨਾਨਕ ਪਤ੍ਰ ਦਾ ਦੂਰ ਕਰਹੁ ਤੈ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾ। ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸੀ
ਓਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ਆਖਣ ਲ
ਗਾ ਜੀ ਮੈਨੂ ਕਿਰਤਾਰਥ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਜੇ ਸੀਓਨ ਉਤੇ
ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ। ਇਹ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣਿ ਕਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ
ਰੰਗੁ ਚੜ੍ਹ ਗਇਆ। ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਜਿਤਨੀ ਪਤਰਾਈ ਕਰੋ
ਗਾਹੀ ਰਹੈ ਤੈ ਜੀ ਕਾਲੀ ਚੜ੍ਹ ਕਿਵੇਂ ਉਸ ਜਾਲੀ ਨੂੰ ਜਾਣਿ
ਕਰਹਿ ਸੋ ਜਾਣੈ ਰਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਖੀ ਖੋਲੀਆ।

ਦੇਹਾਂਵਿਚਿਭੰਮਿਆ॥ਤਾਂਆਗਿਆਕੀਆਆਪੁਤ੍ਰਬਾਣੀਧਾਲਾ॥ਤਾਂਓਨਿਬਾਣੀ ਨ
ਧਾਲਾਲਗਾ॥ਸਿਖਵਰਤਾਰਾਜਾਗਿਓਉਸਤਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਮੰਦ
ਰਾਂਵਿਚਿਲੈਗਇਆ॥ਤਾਂਲਾਗਾਪੁਛਣਿਜੀਤੁਮਰਾਜਉਪਕਆਹੈ॥
ਤੁਮਜੋਗੀਪੁਰਖਹੋ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਗੁਆਸਾਵਿਚਿਸਬਦੁਚੁਕਿ
ਲੀਆ॥ਮਹਲਾ੧॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਾਮੁਨਿਰਮਾਇਲੁਤਾਕੈਮੈਲੁ
ਨਰਾਤੀ॥ਪ੍ਰੀਤਮਨਾਥੁਸਦਾਸਚੁਸੰਗੀਜਨਮਮਰਣਗਤਿਬੀਤੀ॥
੧॥ਗੁਸਾਈਤੇਰਾਕਉਨਨਾਮੁਕੈਸੇਜਾਤੀ॥ਜਾਤਉਭੀਤਰਿਮਹਲੁ
ਬੁਲਾਇਪੂਛੈਬਾਤਨਿਰੰਤਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਂਓਨਿਰਜੇਪੁਛਿਆ
ਜੀਤੁਮਬ੍ਰਹਮਣਹੋ॥ਤਾਂਓਨਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ਬ੍ਰਹ
ਮਣੁਸੋਜੋਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੇਪੂਰੇਹਰਿਗੁਣਪਾਤੀ॥ਏਕੋਨਾਮੁਏਕੋਨਾ
ਰਾਇਣੁਸਰਬਮੈਏਕੋਜੋਤੀ॥੨॥ਤਾਂਓਨਿਰਜੇਪੁਛਿਆਜੀਤੁਮ
ਖਤ੍ਰੀਹੋ॥ਤਾਂਓਨਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ਜਿਹਵਾਡੰਡਿ
ਘਟੁਛਾਬਾਜੇਹਿਘਟਿਤੋਲਿਤੋਲਉਨਾਮੁਅਜਾਚੀ॥ਏਕੋਹਾਟੁਸਾਹਸਭਨਾਸਿਰਿ

ਹੋਯੁ ਏਕੋ ਦਰਵਾਜੇ ਖੁਲ੍ਹਾ ਤੀ ॥੩॥ ਤਾਂ ਓਨੇ ਰਾਜੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੂ ਮੈ ਓਰ
ਖੋਲਾ ॥ ਤਾਂ ਓਨਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵੇਗ ਦੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਧਰ ਪਰ ਧ
ਨਗਰ ਨਪਰ ਗੋਰਖ ਤਾਕਾ ਅਗਮ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਨੈ ਦਾਸੀ ॥ ਅੰਤਰ ਧਾਨ ਹੋਏ ਕੇ
ਮਨੈ ਤਾ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਦਾਸੀ ॥੪॥੧॥ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸਿਉ ਨਾਭ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦਾ ਸਿਖੁ ਹੋਇਆ ॥ ਲਗਾ ਨੈਰੰਕਾਰੁ ਜਪਣਾ ॥ ਅਤੇ ਅਪਣੇ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕ
ਨੂੰ ਨਾਮ ਜਪਾਵਣਾ ॥ ਤਿਸੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਸੰਗਤਿ ਜੀਉ ਚਲੀ ॥ ਏਕ
ਸਉ ਤੇਰਹ ਧੀ ਆਈ ਚੇਲੇ ॥ ਦਾਈ ਮਨੀ ਨੇ ਦਰੇ ਅਤੇ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਰਾਜੇ
ਸਿਉ ਨਾਭ ਪਾਸ ਰਹੇ ॥ ਜਾ ਚਲਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸਿਉ ਨਾਭ ਕਹਿਆ ॥ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ॥ ਭਾਈ ਸਿਉ ਨਾਭਾ
ਸਾਡਾ ਕੂਚ ਜਾਰੀ ਹੈ ॥ ਤਾ ਰਾਜੇ ਸਿਉ ਨਾਭ ਬਾਟੇ ਕਿਆ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਾਣੀ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰੁ ਦੇਵੈਗਾ ਤੇ ਆਵੇ ॥ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬੈਠਾ
ਈਆ ॥ ● ਬੋਲੋ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਰਾਜਾ ਸਿਉ ਨਾਭ ਚਲੀ ॥ ਤਾਂ ਓਥੋਂ ਏਕ ਦਰਿਆਏ ਤਰ ਗਏ ਅਸ

ਭਾਈਬਾਲਾਏਤੁਜੋਕੜ੍ਹਾ।ਹਾਤੁਪਦਾ।ਹਈਸੋਮਰਦਾਨੇਏਤਲਹਰਦੇਵਾਸਤੇਤਪ
ਦਾਹਈ।ਜੋਰਾਕਸਤਲਕਰਖਾਵੈਗਾ।ਪਰੁਅਸੀਛਪਰੀਓ।ਤਾਮੇਰੁ
ਰੂਜੀਨੂਆਖਿਆਜਿਜੇਤੁਆਇਨਾਆਏ।ਜੇਤਲਕੇਖਾਇਲਵੇਗਾ।ਤਾਹਥ
ਕਿਆਆਵੂਸੀ।ਕੁਛੁਕਰਣਾਹੈਤਾਕਰੀਓ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆ।ਦੇਖੁਭਾਈਬਾਲਾ।ਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗਤਮਾਸੇ।ਕਰਤਾਰਕਿਆਕ
ਰਦਾਹੈ।ਜੀਉਮਰਦਾਨਾਖੜਾਆਹਾ।ਤੂੰਉਮਰਦਾਨੇਨੂਰਕਸਨਕੜ੍ਹਹੋਏਵ
ਲਿਆਤਿਆ।ਗੁਸੇਨਾਲ।ਕੜ੍ਹਾਹਾਨੇਢਾਹੋਇਗਇਆ।ਜੀਉਪੋਹਦਾ
ਕਕਰੁਜੰਮਦਾਹੈ।ਰਾਕਸਹੈਰਾਨਹੋਇਗਇਆ।ਹੇਠੋਅਗਨਬੁਝਗਈ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਦਾਪਾਨਾਦੇਖਾਈਦਿਤੀ।ਤਾਰਾਕਸਬੋਲਿਆ।
ਅਰੇਤੂਸਭੁਆਖੁ।ਤੂਕਉਣਹੈਜੋਤੇਰੇਆਏਮੇਰਾਕੜ੍ਹਾਹਾਠੰਢਾਸੀਤਲ
ਹੋਇਗਇਆ।ਸਚੁਆਖੁਤੂੰਕਉਣਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਕਰ
ਆਖਿਆ।ਕੇੜ੍ਹਾ।ਰਾਕਸਾਇਸਤਾਈ।ਕਿਉਨਾਹਿਆਦਾ।ਕਿਉਰ
ਖਿਆਹਈ।ਤਾਰਾਕਸਬੋਲਿਆ।ਤੂੰਮੇਰਾਨਾਉਕਿਉਕਰਿਜਾਣਦਾਹੈ।

ਤ੍ਰਾਕਿ ਪਰੋਏ ਪੰਦੇ ਹੋਇ ਅਤੇ ਤ੍ਰਾਸ ਭੁਤਆ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਦੂੰ ਵਿਚ ਸਬ
ਦੁ ਬੋਲਿਆ॥ ਮਹਲਾ ੧॥ ਭਾਰਾ ਹੁਕਬ ਭਗਮ ਮਨੌ ਹੋਏ॥ ਨਿਹਕਰਮ ਭੈ ਜਾਲ ਤੇ ਕੰਪੀ
ਚੜ੍ਹੇ ਗੁਰ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ॥੧॥ ਧਾਧ ਅੰਤਰ ਅਵ੍ਰਨ ਜਾਨ ਰਹਿਆ ਤਪਾਤਕ ਭ੍ਰਾਹਾ॥
ਛੁਟੈ ਗਾਏਆ॥ ਗੁਰ ਜੀਤ ਲ ਨਾਮ ਦੀਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤੁੰ ਫਟ੍ਰਾ ਭਰਮਕ
ਗੁਰਿ ਟੇਕੀ ਆਪਰਗਾਸੁ॥੨॥ ਜਬ ਕਾ ਸਾਧੁ ਸੰਗੁ ਭਏ ਆਤ ਯਛੋੜ ਗਏ
ਨੈਕਾ ਵ੍ਰਨਾ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕਾ ਤੇ ਸੇਤੇ ਹੂਟੀ ਕਹਾ ਕਰੇ ਕੁਟਵ੍ਰਾਲਾ॥੩॥ ਜਬ ਹੂ
ਬਾਨ ਜਹੁ ਧੈਸ ਕਾ ਸਭੁ ਆਉ ਧਟਾਇਆ॥ ਸਰੀਧੁ ਜੀ ਜਹੁ ਵ੍ਰ ਮੋਰੇ
ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ॥੪॥੧॥ ਜੋ ਕੌਡਾ ਰਾਕਸ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਾਇਆ॥ ਉਠੇ ਨਾਹੀ॥ ਆਖੇ ਜੀ ਮੈਂ ਵ੍ਰਡੇ ਪਾਪ ਕੀ
ਤੇ ਹੈਨੀ॥ ਮੈਨੂ ਬਖਸੀ ਐ ਜੀ॥ ਜਿਉਂ ਉਤੇ ਉ ਬਖਸੀ ਐ ਜੀ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕੌਡੇ ਤ੍ਰਾ ਤੇਰਾ ਰਾਮਦਾਸੁ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੀ ਹੈ॥ ਤ੍ਰਾ ਇਸ
ਤਾਈ ਮੈਨੈ ਗਾਤਾ ਤੇਰੀ ਗਾਤ ਹੋਵੈਗੀ॥ ਤਾ ਕੌਡੇ ਰਾਕਸ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਏਹੁ ਵੀ ਮੇਰੇ ਸੰਗਤਾ॥ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਆਖੇ ਸੋ ਭੀ ਮੇਰੇ ਸੰਗਤਾ॥

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆਹਸਕਰਆਖਿਓਸੁਜੋਕੋਊਬਾਣੀਬੋਲਾਤਾਮੈਗੁ
ਰੂਜੀਅਗੋਹਥਜੋੜਖਲੋਤਾਮਿਹਰਵਾਨਤੇਰੀਤੂੰਹੈਜਾਣਹਾਂਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕੋਲੋਨੂੰਅ
ਰਖਿਆਆਖਿਓਸੁਬਾਣੀਕੋਈਨਾਕੀਆਪਰਾਉਂਤਾਕੋਲੇਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ
ਮੈਨੂੰਕਛੂਹੁਕਮੁਕਿਰੋਤਾਪਰਸਾਦੁਖੀਆਵਦਾਤੁਸੀਅਚਵੋਤਾਮੈਰੀਪੁ
ਰੀਪਵੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਕੋਈਕਛੂਮਰਦਾਨੇਦੇਖਾਵ
ਣਨੂੰਲੈਆਉ ਮਰਦਾਨਾਭੁਖਾਹੈ ਬਹੁਤਿਆਦਿਨਾਂਦਾ ਕੋੜਾਰਕ
ਸਜੋਗਬਣਦਉਹਨੂੰਆਜਾਇਕਰਿਕੈਸੇਮੇਵੇਲੈਆਇਆਜੋਤੂ
ਏਖੁਸੀਹੋਇਆਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੋਰਾਖਿਓਸੁਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਆਖਿਆਆਉਮਰਦਾਨਖਾਹਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਸਭ
ਕਛੂਆਪਾਹੈਐਨੂੰਤੁਸੀਖੁਸੀਕਿਰੋਜੋਮੈਖੁਸਾਰਾਆਖਿਆਨਾਹੀ
ਮੰਨਿਆਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਤੇਰੇਉਤੇ
ਬਹੁਤਰਾਜੀਆਹੇਖੁਸੀਆਹੇਤੂਆਸਾਤੇ ਖੁਸੀਰਹੁਮਦੇਆਖਾਹੈ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੇਹਾਸਟਾਮੈਨੂੰਆਵਦਾਹੈਤੇਤੈਮੈਨੂੰਬੀਦੇਹੁਤਾਗੁ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਤੂੰਏਥਾਂਏਕਰੂਤੂੰਏਬਖਸੇਗੁਰੂ
ਜੀਐਸੀਕੀਤੇਹਿਕਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦਿਤੋਨੇਅਤੇਇਕਆਪੁਲੀਤਾਇਕਗੁ
ਰੂਜੀਐਨੂੰਦਿਤਾਅਸਾਨੂੰਬਚਨਹੋਇਆਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾਪ
ਰਸਾਦੁਖਾਦੋਤਾਅਸੀਲਗੇਖਾਵਣਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਪਣੇ
ਅਗੇਦਾਪਰਸਾਦੁਕੇਤੇਰਕਸਾਨੂੰਦਿਤਾਕੇਤੇਆਗੇਸਾਹਨਾਹਿਅਸਾਂਕਿ
ਤੀਕੇਤੇਲੈਦੇਹੀਮੂਹਾਂਦੁੰਹਿਆਇਜੀਤਾਕੇਤੇਪਰਸਾਦੁਮੂਹਿਪਾਇ
ਦਿਆਨਾਲਾਕੇਤੇਦੇਕਪਾਟੁਖੁਲਗਏਕੇਤੇਦਾਹੇਰੁਸਰੂਪੁਹੋਇਗ
ਇਆਤਾਮੈਤੇਮਰਦਾਨਾਦੇਖੀਏਤਾਕਿਆਦੇਖੀਐਜੋਅਗੈਬੀ
ਫਲੁਪਾਇਗਇਆਤਾਮੈਂਹਬਜੇਤੇਤੇਗੁਰੂਜੀਏਹਕਿਆਹੋਇਆ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਦੇਖੁਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗਤਮਾ
ਸੇਤਾਮੈਫੇਰਿਗੁਰੂਜੀਓਪੁਛਿਆਜੀਆਸਾਨੂੰਬਾਵਣਾਹੋਰ
ਨੂੰਸਗਾਹੇਆਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਅਸਾਨੂੰ
ਜੋਕਰਤਾਰਾਇਸਪਰਤੀਆਦਾਹੈਜੋਏਨਾਹਿਦੇਵਾਸਤੇਲੀਆ

ਇਆ ਹੈ ਨਾਵੇ ਤੂ ਕਰਤਾਰੂ ਦੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਾ ਜੋ ਦੇਖਦਾ ਨਾਹਾ ਨਾਤਾ ਸੈ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀਊ ਲਾ ਜੀ ਕੋ ਕਛੁ ਕਰਤਾਰਾ ਦੇਆਵੈ ਸੋ ਦੇਖਦਾ ਜਹਾਨਾ ਤਾ ਗੁਰੂ
੩ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਤੰ ਦੇਨ ਕੋ ਤੇਰਾ ਕਜ ਪਾਸ ਰਹੇ ਸਵੈਂ ਦੇਨ ਰਲਦੇ ਹੋਏ
ਮੰਜੀ ਤੇਥਾ ਹਾਇਕੋ ਦੂੰਦਾ ਹੋਏ। ਅ ਮਿਲੋਣਾ ਹੂਬਾਈਦਾ ਨਾਗੁਰੂ
ਜਾਕਹਿਰੂ ਚਲਾਜਾਤਾ ਉਥੋਂ ਬੀਕਬੀ ਰਬਾਕਨੂ ਚਲੇ ਜਾਇਜਾਦੇ ਲਾਇਤਥੋ
ਅਗੇ ਜੈਤਾਲੀਆ ਦਿਨ ਦਾਰਹੂ ਆਹਾ ਜਾਂਦੇ ਜੋ ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ
ਫਿਰੂ ਮਲਕੀ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਤੂਰ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਚੂ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਵਡਾ ਸਹਰ ਆ
ਵਦਾ ਹੈ ਇਉਥੇ ਤੂ ਆਖੇ ਗਾ ਜੋ ਕਰੀ ਸੋ ਰੋ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਮੇਰੂ ਖਾਣਾ ਰਲੂ ਨਾਹੀ ਸੰਘਦਾ ਤਉ ਉਤਉ ਦੇਲਾਇਦੇ ਦੇਲਾਇਦੇ
ਮਜੇ ਮਜੇਜ ਹਰੂ ਆਇਆ ਨਜਰ ਕੇਹਾ ਦੂ ਹੁਉ ਤਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਆਖਿਆ ਅਹੁ ਦੇਖ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਰੁ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੀ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਲੇ ਤਾ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਸਹਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਗਿਰਾਉ

ਕੋਈਨਾਹੀ।ਤੁਸਾਨੂੰਨਜਰਆਵਦਾਹੈ।ਮੈਨੂੰਤਾਸਹੁਰਕੋਈਨਾਹੀਨਜਰ
ਆਵਦਾਹੈ।ਮੈਤਾਮਰਦਾਨਾਅਗੂਣੇਨੂੰਮੈਜਾਣੋਜੋਕਰੂਤਬਪਲੇਹੋਵੈ
ਤਾਭੀਪੁੰਵਦਾਸੁਹੋਵੈ।ਭਲਾਭਾਈਜਹੁਰੁਆਵੈਗਾ।ਕਰੂਨੇਖਾਈ
ਐਗਾ।ਸਾਕਰੂਮਲੇਹੋਵੈਨਾਸਹੁਰੁਹੋਵੈ।ਤਾਸਾਈਮਾਰੇਨਾ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੈਰਾਨਾਲਿਰੇਤਫਰੋਲੀ।ਵਿਚੋਂਲਾਲੂਨਿਕਲਿ
ਆਇਆ।ਮਰਦਾਨਾ।ਉਸਨੂੰਚਾਇਲੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਮੈਇਸਪਥਰਨੂੰਕੈਆਕਰਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆਮਰਦਾਨਾਪਲੇਬੰਨਨਾਨੂੰਫੁਟਾਹੈ।ਜੋਲੈਕਰਇਸਨੂੰਪਲੇ
ਬੰਨੂ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਪਲੇਬਧੇਕੂਠਨਾਹੀਜਾਂਦੀ।ਪੇ
ਟਪਾਇਬਾਣੂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਉਹੁਸ
ਹੁਰੁਨਜਰਆਵਦਾਹੈ।ਉਥੇਇਸਦੀਕਦਰਮਲੂਮਹੋਸੀ।ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਭਲਾ।ਗੁਰੂਜੀ।ਸਚੁਹੁਕੋਹਾਤੋਸਹਰੁਨਜਰਆ
ਇਆਸੀ।ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਮਰਦਾਨਾਫਿਤਾਹੋਇਗਇਆ।ਮਸੋਮ

ਸੋਸਹਰਕੇਗੋਇੰਦੇਜਾਇਪਹੁਤੇ।ਸਹਰਦੇਪਾਸਜਾਇਬੈਠੇ।ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਕਛੁਆਖੋ।ਜੋਕਰੀਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆ।ਮਰਦਾਨਾਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਜਾਣਦਾਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਜੀਮੈਂਕਿਆਜਾਣਾ।ਕਛੁਖਾਵਣਦੇਹਰਾਕੇਨਾਲੇਹਰਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀਆਹਾ।ਆਖਿਓਸੁਮਰਦਾਨਾਇਸਸਹਰ
ਦਾਨਾਉਬਿਸੰਭਰਪੁਰਹਈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਨਾਉਤਾਦੇਖੁ
ਭੂਹੋਵੈ।ਮੈਨੂੰਭੁਖਆਇਗਈਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆ।
ਹਸਕਰਆਖਿਆ।ਜਾਹਮਰਦਾਨਾਸਹਰਵਿਹਾਰੀਟੋਲੇਕੇਹਟਾਂਦੇ
ਰਾਖੀਆਉ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਇਸਦਾਮੁਲਕਛੁਆਖੋ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਜੋਕੋਈਇਸਦਾਮੁਲਕਛੁਆ
ਖਿਗਾਸੋਮੈਨੂਆਇਆਖੀ।ਮਰਦਾਨੇਹਿਕਸਜਾਕਿਉਹਰੀਨੂਜਾਣ
ਦਿਖਾਇਆ।ਉਸਜਵਾਹਰੀਆਖਿਆਭਾਈਇਸਕੇਤਿਨਿਪੈਸੇਮੁ
ਲੁਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਵੀਚਾਰਕੀਤਾ।ਜਾਲਾਲੁਦਾਮੁਲੁਬਹੁਤੁਆਖਦੇ

ਹੈਨੀਸੋਪੁਛਿਆਵਾ।ਆਇਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਲਾਲੂਦੇਤਾਂਨ
ਪੈਸਾਮਿਲਦੇਹੈਨੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਿਆਵਡੇਜਵ
ਹਰੀਪਾਸਲੈਜਾਹਾ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ ਜੀਮੈਤਾਂਵਡੇ
ਅਤੇਛੋਟੇਜਾਣਦਾਨਾਹੀ।ਤੁਸੀਮੈਨੂਦਸੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਜਉਹਰੀਦਾਨਾਉਸਾਲਸਰਾਇਤਾਂਣੀ।ਮਰ
ਦਾਨਾਵਤਜਾਇਕੇਪੁਛਣਲਗਾ।ਓਰੇਸਾਲਸਰਾਇਜਉਹਰੀ
ਦਾਦੂਕਾਨਕੇਹੜਾਹੈ।ਲੋਕਾਦਾਸਿਆਵਪਾਰੀਉਹੁਆਪਣੇਘਰੇ
ਹੋਦਾਹੈ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਉਸਦਾਨਾਉਘਰੁਪੁਛਕਰਗਇਆ।ਜਾਇ
ਆਵਾਜੁਕੀਤੋਸੁ।ਅੰਦਰੋਜਵਾਹਰੀਆਪਣਾਗੁਲਾਮੁਭੇਜਿਆ।
ਗੁਲਾਮੁਪੁਛਿਆਤੂੰਕਉਣਹੈਭਾਈ।ਗੁਲਾਮੁਕਹਿਆਜੀਕੋਈਈ
ਦਾਸਾਹਿਬੁਕਹੈਕਹਦਾਹੈਕਿਤੁਸਉਦਾਵੇਚਣਾਹੈ।ਤਾਂਜਉਹਰੀ
ਆਪਣੇਗੁਲਾਮੁਨੂਕਹਿਆਉਸੇਨੂਅੰਦਰਲੈਆਉ।ਮਰਦਾਨੇਨੂ
ਅੰਦਰਲੈਗਏ।ਆਣਾਰੋਪੁਛਣਲਗਾਭਾਈ।ਕਿਆਸਉਦਾਹੈਈ।

ਕਿਆਸਉਦਾਕਰਣਆਇਆਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਕਢਕੇਲਾਲਜਉਹਾਰੀਦੇਹਥਦਿ
ਤਾ।ਜਉਹਾਰੀਦੇਖੇਤਾਂਕਿਆਦੇਖੇਜੋਇਸਲਾਲਉਪਰਿਲਿਖਿਆਹੈ।ਜੇਕੋ
ਈਇਹਲਾਲਲੀਆਵੈਤਿਸਨੂਸਉਗੁਣਾਮਿਹਾਮਾਣੀਦੇਵਣੀ।ਮੁਲਦਾ
ਈ।ਖਾਵਦੂਦੇਰੇਭਾਵੇਨਦੇਵੇ।ਜਉਹਰੀਸਉਰੁਪਏਮਾਗੀਨਕੇਮਰ
ਦਾਨੇਦੇਹਥਾਂਦਿਤਾ।ਅਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂਪੁਛਣਲਗਾ।ਆਖੁਭਾਈਜੀਏ
ਸਦਾਮੁਲੁਗਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਖਾਵਦੂਪਾਸੋਪੁਛਿਆਵਾ।
ਜਉਹਰੀਲਾਲਪਾਪੜੇਪਾਸਿਰਾਖਿਆ।ਅਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂਆਖਿਆ
ਜਾਹਭਾਈਪੁਛਿਆਉ।ਮਰਦਾਨੇਸਉਰੁਪਏਜਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ
ਅਗੇਆਣਿਰਾਖਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ
ਇਹਸਉਰੁਪਏਜਾਕੇਹਾਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਉਹਨਾਦਿਤੇਮੈਲੈ
ਆਇਆ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਕਿਕੇਹੁ ਜਾਣੈ
ਲਿਆਉ।ਇਹਸਉਰੁਪਏਜਾਕੇਹਾਹੈ।ਮੁਲੁਹੈਕੇਹਾਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਭੁਲਾਜੀ।ਮਰਦਾਨੇਫੇਰਿਆਇਕੈਜਉਹਾਰੀਨੂਪੁਛਿਆ

ਜੀਸਾਧੂਆਖਿਦਾਹੈ।ਏਹਸਤਿਗੁਰੂਪਰਮਾਤਮਾਸਕੇਹਾਦਿਤਾਹੈ।ਜੋ
ਸਭਾਸਦਾਮੂਲਾਦਿਤਾਹੈ।ਉਸਜਉਤਰਦੀਆਖਿਆਭਾਈਏਇਸਨਾ
ਲੂਤੋਲਿਖਿਆਹੈ।ਜੋਕੋਈਏਹਸਾਲਾਲਾਣੀਆਵੇਭਾਵੇਵੇਰੇਭਾਵੇਨਾ
ਵੇਹੋ।ਉਸਤਾਈਸਤਿਗੁਰੂਪਰਮਾਤਮਾਨੀਦੇਵਣਾ।ਤੇਗਲਾਲੂਆਮਾਨ
ਤਪਾਇਆਹੈ।ਸਾਧੂਵੋਸੁਣਿਪੁਛਿਆਉ।ਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਨੂੰਆਇਆਖਿਆ।ਗੁਰੂਜੀਜਉਤਰਦੀਇਉਆਖਦਾਹੈ।ਜੋਏਸਨਾ
੨ ਲੂਤੋਲਿਖਿਆਹੈ।ਜੋਕੋਈਏਹੈਂਸਾਲਾਲਾਣੀਆਵੇਵੇਚਦਾਨੂੰ।ਤਸਨੂੰਸ
ਤਿਗੁਰੂਪਰਮਾਤਮਾਨੀਦੇਵਲੀਆਵੇਵੇਚੇਭਾਵੇਨਾਦੇਹੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਕਿਉਂਮਰਦਾਨਾਵੇਚਣਾਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀ
ਮੈਂਕਿਆਜਾਣਾ।ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਭੂਹਨੂੰਮੈ
ਕਿਵੇਂਸਤੇਪੁਛਦਾਹਾਂ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਮੈਨਹੀਜਾਣਦਾਹਾਂ।
ਤੂੰਮੈਨੂੰਕਿਸਵਾਸਤੇਪੁਛਦਾਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਮੈਂਤੈਨੂੰਇਸਵਾਸਤੇਪੁਛਦਾਹਾਂ।ਏਹੁਸਾਲੂਨਾਹੀਏਹੁਪਰਮੇਸ

ੴ



ਰੁਦਾਨਾਹੈ॥ਉਹੁਜਉਹਰੀਤਿਨੈਪੈਸੇਵੇਦਾਆਂਹਾ॥ਉਹੁਛਵੀਉਹਾਨਜਰ
ਆਂਹੀ॥ਅਤੇਏਹਜਉਹਰੀਜਉਰੂਪਆਮੀਹਾਂਨੀਟੇਵਲਾਲਗਾਂਦੀਸਾ
ਮੁਲੂਮੀਤੇ॥ਏਹਕਰਤਾਰੁਦਾ॥ਉਲਾਦੂਹਣੀ॥ਤਾਂਵੇਦੇਖਵਾਂਦੇਨਵੇਰਾ॥
ਜੇਵਖੰਗਾਕਪੂਣਕਰਹਿਹਈ॥ਤਾਂਨਵੇਚਾਨਾਹਿਤਾਂਵੇਚਲੈਗਾ॥
ਰਦਾਨਾਜਮਝਿਗਾਇਆ॥ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨਾਹੀਵੇਰਦਾ॥
ਤਾਂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਜਉਰੂਪਪਾਇਆ॥ਉਸਦਾਏਹੀਵੇ
ਆਉ॥ਆਪਣਾਲਾਲੁਲੈਆਉ॥ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਲਾਜੀ॥
ਮਰਦਾਨਾਉਸਜਉਹਰੀਪਾਸਿਗਾਇਆ॥ਜਾਇਕਰਆਖਣਲਗਾ
ਸਾਹਾਜੀਏਹੁਸਉਰੂਪਪਾਇਆ॥ਆਪਣਾਲੇਆਉ॥ਅਤੁਲਾਦੂਆਸ
ਤਾਂਏਹਵੇਹੁ॥ਆਦਨੂਨਾਹਿਵੇਚਣਾ॥ਤਾਂਜਉਹਰੀਆਖਿਆਭਲਾ
ਭਾਈਲੈਆਪਣਾਲਾਲੁ॥ਅਤੇਸਉਰੂਪਪਾਮਰਦਾਨੇਜਉਹਰੀ
ਵੇਅਗੇਰਖੀਆ॥ਆਖਿਓਸੁਸਾਹਾਜੀਏਹਸਉਰੂਪਪਾਇਆ॥ਆਪਣਾ
ਗੀਣਲਵੇ॥ਤਾਂਜਉਹਰੀਕਹਿਆ॥ਅਰੇਭਾਈਇਸਲਾਲੁਪਰਖ

ਖੀਆਹੈ ਜੋਕੋਈ ਏਹ ਲਾਲੂ ਖਾਲੀਆਵੈ ਤਾਂ ਤਿਸ ਕਉ ਸਉਰ ਪਣਾ ਮਿ
ਹਮਾਨੀ ਦੇਣੀ ਹਮ ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਰਖਣਾ ਹੈ ਏਹ ਰੂਪ ਜੋ ਤੂ ਮਾਰੇ
ਹੈ ਹਮਾਰੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਵੈ ਤੂ ਵੇਚਣ ਵੈ ਨਾ ਵੇਚਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਲਾਲੂ
ਨਾਲੇ ਰੂਪ ਜੋ ਦੋਵੈ ਦਸਤੂ ਆਣਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੀਆ।
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਰੂਪ ਜੋ ਕਿਉ ਲੈਆ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਰੂਪ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਹ ਰਹਿਆ ਉਹ ਲੈਵਨਾਹੀ ਤਾਂ ਉਹੁ ਆਖਿਆ
ਦੇਵਾਈ ਹਮ ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਰਖਣਾ ਹੈ ਲਾਲੂ ਪਰਾਣੀ ਖੀਆ ਹੈ।
ਜੋਕੋਈ ਏਹ ਲਾਲੂ ਖਾਲੀਆਵੈ ਤਾਂ ਤਿਸ ਨੂ ਸਉਰੂ ਪਣਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵ
ਣਾ ਆਖੇ ਏਹ ਰੂਪ ਜੋ ਤੂ ਮਾਰੇ ਹੈਂ ਹਮਾਰੇ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾਂ।
ਉਹੁ ਲੈਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ।
। ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਏਉ ਜਾਇ ਕਿ ਆਖੁ ਸਾਹ ਜੀ ਜੇ ਵੇਚੀ ਏ ਤਾਂ ਮਿਹ
ਮਾਨੀ ਲਾਵਾਂ ਤੇ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾ ਵੇਚੀ ਤਾਂ ਮਿਹਮਾਨੀ ਕੇਹੀ ਲਾ
ਈ ਤੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ

ਜਉਹਰੀ ਦੇ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਦੇਣੇ ਨੂੰ ਲੈ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਰ ਆਖਿਓਸੁ ਜਾ
ਹਜਿਆ ਸੀ ਰੁਪਯੇ ਕੇ ਹੋਸੀ ਵਿਕਿਆ ਜੇ ਵੇਚੀਐ ਤਾ ਮਿਹਰਵਾਨੀ ਕਰੇਹੀ
ਲਵੀਏ ਅਤੇ ਜੇ ਨ ਵੇਚੀਐ ਤਾ ਮਿਹਰਵਾਨੀ ਕਰੇਹੀ ਲਵੀਏ ਏਹ ਸ
ਉ ਰੁਪਯਾ ਆਪਣਾ ਦੇਣੇ ਰਸਵੋ ਖਾਵਦੂ ਲੈਂਦਾ ਨਾਹੀ ਜਉਹਰੀ ਲਏ
ਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਣੇ ਨੂੰ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਖਿਓ ਨਾਹੀ
ਅਤੇ ਜਉਹਰੀ ਲਏ ਨਾਹੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਸਤ ਦੇਣੇ ਰੇ ਪਾਏ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਫਿਤਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਨੂੰ ਤਾ ਹੋਏ ਇਕਰਿ ਜਉਹਰੀ ਦੇ ਘਰ ਸਾਟਿਆ
ਇਆ ਜਉਹਰੀ ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿਚਿ ਵੀਚਾਰੁ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਏਹ
ਰੁਪਯੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣੇ ਨੂੰ ਕੈਹੇ ਜੋ ਗੁਨਾਹੀ ਅਤੇ ਏਹੁ ਵਸਤੁ ਅਜੇਹੀ ਹੈ ਉ
ਏ ਸਜਨ ਕਾਦਰ ਬੂਗ ਮਦਰ ਕਮੋ ਹੋਤੇ ਨਾ ਅਤੇ ਏਹੁ ਲਾਇਕ ਵੀ ਅੰਦਰੇ
ਵਿਤਾ ਅਤੇ ਸਤੇ ਲੀਖਿਆ ਆਹਾ ਜੋ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਰਵਾਨੀ ਦੇਣੀ
ਏਹਨੀ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਹੋਈ ਹੈ ਵਡੇ ਵਡੇ ਮੁਸਕਲਾ ਣੂੰ ਤੈ ਆਹੇ
ਪਰੁ ਏਹ ਮਿਹਰਵਾਨੀ ਕਿਸੇ ਤੇ ਡਿਠੀ ਨਾਹੀ ਲੀਖੀ ਵੇਹ ਕੋਈ ਕਰਤੀ ਸਾ ਣੂੰ ਤੈ

ਪਰਭੂਸਮਾਵਦਨੂੰਕੀਤੇਠਾਚਾਹੀਦੈ।ਏਹਰਵੀਚਾਰੂਕਰਕੇਉਸਆਪਣੇਆ
ਪਰਕੇਗੁਲਾਮਨੂੰਕਹਿਆ।ਅਪਰਕਾਤੂੰਦਖੂਰਾਮਤੂਕਿਪਰੇਜਾਂਏਰਾਹਰੇਹੋਨ
ਤੈਉਸਨੂੰਜਾਣਨਾਦੇਵੈ।ਅਤੇਮੈਰੀਆਂਵਦਾਹਾਂ।ਭੂਤਰਤਰਲਾ।ਅਪਰਕਾ
ਗੁਲਾਮੁਸਹਰੇਬਾਹਰਿਨੈਕਾਲਿਆਇਆ।ਆਇਕਰਦੇਵੇਤਾਂਕੈਆ
ਵੇਖੇ।ਜੋਇਕਤਾਂਵੂਪਲੋਂਹੋਰਦੇਵਣਵਾਲਾਹੈ।ਅਤੇਦੂਏਕਜਹੇ
ਹੋਵਹੈਨ।ਝਾਂਝਾਏਪੈਠੇਹੈਨ।ਅਪਰਕਾਗੁਲਾਮੁਦੇਖਕਰਦੂਰ
ਹੀਪੈਨੇਰਹਿਆ।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਛਿਤਾਬੈਠਾਲਹਰਾਂਕਰਦਾਹੈਜੋ
ਬੋਲਨਾਹੀਸਕਦਾ।ਕੁਪਅਜੇਹੀਲਗੀਹੈਸੁ।ਜੋਆਖਣਦੀਰ
ਲਕਾਈਨਾਹੀ।ਪਰਤੂਮਰਦਾਮੁਹੋਨਕੁਛਬੋਲਨਾਹੀ ਸਕਦਾ।
ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਖੇਤਾਮਰਦਾਨਾਅੰਦਰਹੀਸਹਦਾਹੈ।ਵਾਈਰੂਪ
ਕਾਰਹਿਆਹੈ।ਜਾਇਕਪਤ੍ਰੀਗੁਜਰੀਤਾਸਲਸਰਾਇਜਉਹਰੀ
ਕੁਲੀਸਾਜਨਨਾਲਿਆਇਆ।ਸਾਜੋਕੁਪਟੇਨਾਲੇਮੇਵਾਸਾਜੋਪਕਵਾ
ਨਾਮਿਠਿਆਈ।ਬਹੁਤੁਮੈਆਇਆ।ਦੇਕਰਸਨਰਾਦੇ।ਸਿਰਤੇਕੁਪਟੇ

ਅਤੇਸਰਬਾਦੁਸਤ੍ਰਾਆਣਿਅਗੇਰਖੀਓਸੁਕੇਹਥਜੋੜਿਕੇਅਗੇਖੜਾ
ਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਕਿਉਂਭਾਈਧਨਾਕਿਉਂ।ਤਾਰਾ
ਜਸਰਾਇਕਹਿਆਜੀਏਹੁਸਉਰੂਪਜਾਦੂਆਰਾਹੈ।ਏਹਆਪਣਾਲੇਹੁ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਰਾਜਸਰਾਇਜੀ।ਜੇਦੇਵਹੀਏਤਾਲਈਏ।ਤਾਜਉਹਰੀਕ
ਹਿਆ।ਜੀਮਨਹਿਜਾਣਦਾ।ਗੁਮਲਾਲਹੋਕੇਉਹੁਜਾਣਦੈ।ਐਤੋਬਹੁਤਾਬਿਸ
ਮਾਦੁਹੋਇਰਹਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ।ਰਾਗੁ
ਰਾਗੁਮਾਰੂਵਿਚਿਸਬਦੁਬੋਲਿਆ ਮਹਲਾ ੧॥ਲਾਲੋਲਾਲੁਤੁਪਾਈਆਲਾ
ਲੋਲਾਗੁਟੇਖੀਨਾ॥ਜੀਨਲਾਲੀਸੇਦੂਆਹਿਦੂਜਾਨਾਨਾਵੀਹੈਨਾ॥ਸੁਣਕਸਾਲਾਸ
ਜਉਹਰੀਆਪਣਾਲਾਲੁਪਛਾਣਦਾ॥ਦੂਜੇਲਾਲੁਨਕੀਚਪੀਨੁਆਪਣਾ
ਜਾਹੁਮੀਦਾਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਿਰਾਪਕਰਮੋਲਿਕੇਨਾਉਸਦਾਇਓਸਾਹੁ॥ਇ
ਨਾਤਿਗੁਰੂਪੂਰੇਮਿਲੇਮੂਲਿਨਾਛੁਟੈਰਾਹੁ॥੨॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਮੈਜੀਉਰਾ
ਤੇਅਤੇਰੀਹੁ॥ਕਾਈਸਾਮੁਨਾਉਪਰੀਕਲਵਰਦੂਣਾਆਹੁ॥੩॥ਜੁਰਕਾ
ਲਾਗਿਇਕਬੋਲਤੀਜੋਕਰਮਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਏਕਅਰਧੀਮੈ

ਦੂਖਨਾਲਾਗੈਕੋਈ॥੪॥੧॥ ਜਾਨਾਜਕਾਹੈਅਜੀਵੂਆਰਾਨਾਉਕੈਸ
ਹੈ॥ ਅਰੁਓਹੁਤੇਕਉਣਹੋ॥ ਅਰੁਤੁਮਾਰਾਦੇਸਕਉਣੁਹੈ॥ ਅਰਕਉਣੁਹੈ
ਨਗੀਆਗੀਹੈ॥ ਵਡੇਰੇਵਡੇਰੇਅਤੀਤਪਟਾਨਦੂਸਰਦੇਓ॥ ਅਰੁਅਉਹੁ
ਗੀਦੇਖੇਪਰੁਤੁਮਾਰਾਭੇਦੁਪਾਇਆਨਾਹੀਜਾਤਾ॥ ਜੈਤੋਸੀਸਾਧੂਹੋ॥ਇਹ
ਅਹੋ॥ ਤੁਮਆਪਣੀਪਰਚਾਵੋ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਸਾਧ
ਸਨਾਉਹਮਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ॥ ਹੋਤੇਹੈਨਿਰੰਕਾਰਕੇਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਕੇਦੇਸਕੈਹੈ॥ ਅਰੁਭੇਖਭੀਹਮਾਰਾਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ॥ ਤਾਸਾਧਸਰਾਇਕ
ਹਿਆਤੁਸੀਂਨਿਰੰਕਾਰੁਕਉਣੁਜਾਣਤੇਹੋ॥ ਤੁਮਨਿਰੰਕਾਰਦੇਭੀਅਹੋ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦੁਬੋਲਿਆ॥ ਸਿਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗੁਆਰੂਦਿਵ
ਸਾਹਲਾ॥ ਜਾਧੀਆਨਿਸੂਰਧਸੋਆਨਿਰਅਲਪਰਨਾਕਾਦੂਸਰੇਪਰ
ਨਾਕਾਦੂਸਾਜਾਮਾਰਸਜੈਰਾਤੇਖਨਹਿਰੋ॥੧॥ ਵਾਦਰਾਤੂਕਬਹੁਸਕਾ
ਜਰੇ॥ ਭੇਖਪੀਸਾਨਾਧੁਜੇਜਣੁਨੀਰੋਮਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਅਸਰੇ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਸਨਸਉਸਤਅਜੀਆਣਮੇਰਚਾਗੁਨੇਰੋ॥ ੧੩

ਗਾਤੇਕਰੋਂ ਆਪਣੇਜਾਣੀਏਦੂਜਸਤੋਂ ਆਸਾਨੂੰਈਸਘਲਾਈਏਦੂਰੋਕ
ਕੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸਾਲਸਰਾਇਤੂੰਆਪਣੇਅਧ
ਰਕੇਗੁਲਾਮੁਦੇਪੈਰਤੇਢਹਿਪਵੈਂ।ਤਤੇਰੀਗਤਿਹੋਵੈ। ਤਾਸਾਲਸਰ
ਇਕਹਿਆਜੀਅਪਰਕਤਾਜਾਪਹੈਤੂੰਸੋਆਖੇਤਾਸਗਦੀਪੈਰੀ
ਪਵਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਲਸਰਾਇਉਪਰਿਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਸਾਲਸਰਾਇਕਰਤਾਰਅਰੋਗਖਾ
ਏਕਾ।ਤਾਸਾਲਸਜਉਹਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਇਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਾਲਸਰਾਇਨੂੰਆਪਣੇਸਿਰੇਅੰਗੋਛਾਲਾਹਿਦੇ
ਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਗਿਆਭਾਈਸਾਲਸਰਾਇਸਿਰਤੇਬੰਨਾ।
ਸਾਲਸਰਾਇਲੈਕਰਿਸਿਰਤੇਬੰਧਿਆ।ਸਿਰਤੇਬੰਨਿਕੈਨਾਲਸਾਲਸਰ
ਾਇਦੇਕਪਾਟੁਖੁਲਗਏਸਾਲਸਰਾਇਦਾਗ੍ਰਿਹੁਹੋਇਗਇਆ।
ਸਾਲਸਰਾਇਨੂੰ। ਸਾਲਸਬਖੂੰਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆ ।ਸਤਿਗੁਰਦਾ
ਬਾਲਾਮੁਕਾਦੀਸੇਖੋਲਕਪਾਟੂ।ਇਕਕੋਦੀਵਾਨਾਜਦਦੇਨੀਆਪਗੁਰੂਨਾ

ਹਾਰੁ ॥੧॥ ਜਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ਚਰਨ ਕਾ ਸੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਰਾਮ ਨਿਰਾਸੁ ਦੇਖਾ ਵਤਾ ਖੇਲੈ ਵਰਕ ਪਾਣੂ ਅਨਿਦੁ ॥ ਜਗਤ ਵੂ
ਰਾਜਾ ਰਾਸ ਰਾਲੈ ਹੈ ॥ ਸਾਹੇ ਇਕ ਭਗਤ ਵੈਤਾ ਵਰਜੁ ਹਮਾਰਾ ਸਾਤਿ
ਗੁਰੂ ਪੂਜੀਹ ਮਾਰੀ ਨਾਮੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਾਰੀ ਠਹੇ ਜੋ ਈਹਮਾ
ਰਕਾਮਾ ॥੨॥ ਜਾ ਲਜਾ ਭਿਨ ਦੇਖੇ ਨਤੀ ਨੈਨੂੰ ਜਨੂ ਲੇਹੁ ਕਰਤਾਰੂ ॥
ਕਾਢੇ ਰਿਗੁ ਉਤਾਰਕੈ ਚਾਨੈ ਭੰਰਿਗੁ ਆਧਾਰੂ ॥੪॥੧॥ ਤਾ ਕੂ ਗੁਨਾਨ
ਕਨੀ ਪ੍ਰਭ ਘਰੂ ਬੋਲੀਆ ॥ ੧ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਵਿਚਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਨ ਮੁਖ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਾਸ ਜੂਨੀ
ਭਰਮਾਈ ਐ ਨਹੀ ਫਿਰਿ ਪਾਵੈ ਗਰਭ ਵਾਸਨਾ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਲੇ ਜੀਵਾ ਸ
ਮੈ ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਧਰ ਧੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੇਦੀ ਤ੍ਰੀ
ਭੂਨ ਜਾਹਿ ਆਪਾ ਨੈ ਪੰਤੀ ਤਪੀ ਰਭੁ ॥ ਖੇਲ੍ਹਾ ਹਰਿ ਕਾ ਸਮੁ ਹੈ ਨਰੀ
ਤੂ ਚਾਨੈ ਉਤਰੈ ਪਾਰੂ ॥੨॥ ਜੀ ਦੂਣ ਪਾਏ ਜਾਚ ਕੇ ਦੇਖ ਨਾਵਿ ਚ
ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਜਿਨ ਜੋ ਇਨਰਾਰੇ ਦੇਖੀ ਜੋਲੋ ਇਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥

ਤੁ॥ ਕਿਤਨੇ ਬੰਦੇ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਪਰੇ ਅਪਾਰੁ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਭੁਲਾ ਕੇ ਠਗੀ ਜਾਨਾ
ਨਫਰ ਸਦਾਇਆ॥ ੪॥੧॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪ ਨੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾ
ਜਸਰਾਇ ਨੂੰ ਧੀਰਜੁ ਦੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ ਵਡੀ ਮਿਹਰ ਦਾਨਗੀ
ਕੀਤੀ ਦੁਹਾਂ ਤੇ ਦੁਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਜੀਆਂ ਬਖਸ਼ਾਈਆਂ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ
ਜਾਲਸਰਾਇ। ਜਿਹੜਾ ਤੂੰ ਜੀ ਦੇਵਤੇ ਚਰਨ ਤੇਰੀ ਮੰਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਦੇਹ
ਛੁਟੇਗਾ ਅਪਰਕ ਗੁਲਾਮ ਪੁਣੇ ਹੋਰ ਤੇਰੀ ਅਉਲਾਦ ਨੂੰ ਦਾਗ ਨਾਹੀ
ਅਤੇ ਕਾਈ ਜਾਲਸਰਾਇ ਪਰਥੋ ਮੰਜੀ ਇਸ ਦੀ ਅਹੀ ਪਰੁ ਅਸਾਡੇ॥
ਵਾਰੁ ਆਖਿਆ ਹੈ। ਕਿਉ ਜੋ ਤੂੰ ਮੀਸਾਰ ਗਊ ਤੇ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਜਸ ਗਾਇਓ ਹੈ॥
ਅਤੇ ਇਨ ਭੀ ਬੇਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟਣ ਦੇ ਕੈ ਪਿਛੋਂ ਦੁਇ ਵਰੇ
ਅਤੇ ਸਤੀ ਅਹਿਨੇ ਤੈ ਜੀਵਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਪਹਲੇ ਤੈਨੂੰ ਧੈ ਠਾਇਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਆਪ ਰਕੇ ਦੋ ਚਿਤ ਤਕਾਈ ਨਾਹੀ। ਪਰੁ ਹੁਕਮੁ ਨੇ ਰੱਕਾ ਰਦਾਏ
ਦੈ ਹੈ। ਓਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੁਇ ਵਰੇ ਅਤੇ ਸਤੀ ਅਹਿਨੇ ਠਹੈ।
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਨੂੰ ਇਥੇ ਦਿਨ ਕਾਹਨੂੰ ਆਏ ਆਹੇ। ਕਿਉਂ ਦ

ਸੀਹੋਇਆਖਿਆਲੀਆਹੈ।ਜਦਏਹਗਲਮਰਦਾਨੇਆਖੀ।ਤਦਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਹਜੇਅਤੇਦੀਮੈਆਪਣੇਜੀਅਵਿਚਿਗਣਤੀਆਣੀਮੈਆਖਾਂਏਸੇਵੇਲੇ
ਤੁਸੀਂਮਦੀਆਗਲਾਨਾਹੀਛਡਦਾ।ਪਰੁਸੋਏਕੁਝਨਆਖਾ।ਤੂੰਮਕਰਰਹਾ।
ਜਾਸਾਲਜਰਾਏਜਉਹਰੀਦੀਏਹਕੂਣੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਪਰਕਾਂਗੁ
ਜਾਮੂਨੂੰਮੰਜੀਘਾਹਿਆ।ਬੈਠਾਇਕੋਵਿਦਾਲੀਤੀ।ਖੈਭਰਦੇਸਨੂੰਚਲੇ।

ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।

ਏਥਜਹਰਦੇਸਮਸਮੁੰਦੂਦੇਟਾਪੂਵਿਚਿਆਹੀਂ।ਮਰਦਾਨੇਆਪੁਛਿਆਜੀ
ਦੂਣਾਂਦੇਘਰਚਲੇਦੇਆਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ
ਜੇਘਰਕਰਤਾਰਭੁਲੇਜਾਵੈ।ਤੇਘਰਵਾਲਿਆਚਲਾ।ਤਾਂਫਿਰਿਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਤੂੰਪੀਸਭੁਪੂਰਣਹੈਉਸੋਕਿਆਕੀਤੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਮਰਦਾਨੇਕੋਕਛੂਅਜਾਨੂਕਰਤਾਰਦਾਹੁਕਮੁਆਤੂੰਜੇਸ
ਜਾਣਿਆ।ਆਪਰਕੇਨੂੰਮੰਜੀਘਤਾਵਣਾਸੀ।ਚਲੁਮਰਦਾਨਿਆਤੂੰ
ਣ ਰਹਦੇਨਾਹੀ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਕੁਤਾਂਮੈਨੂੰਆਖੁਓ

ਜੀ

ਸੁਮਹਰਦਾਨਾਉਂ।ਤਾਮੈਨਾਲਹੋਵਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਿਆਖਿਆਮਰ ੧੦੮
ਦਾਨਾਹੁਣਅਸੀਂਇਸਸਹਰਦੇਸਮੰਦੂਟਾਪੂਵਿਚਹੈਂ।ਉਥੇਇਕ
ਸਾਧੂਹੈਉਸਦਾਦਰਸਨਕਰੀਏ।ਏਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੇਗਏ।
ਜੀਦੇਜੀਦੇਦੇਖਣਤਾਂਕਿਆਦੇਖਣਕੋਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਸੀਂ
ਸਉਪਾਰਿਜਾਂਦੇਆਹੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੈਨੂੰਆਖਿਆਭਾਈਆ
ਕਾਅਸੀਕਿਸਉਪਾਰਿਜਾਂਦੇਆਹੇ।ਤਾਮੈਆਖਿਆਜੀਤੇਰੀਤੂੰ
ਹੋਜਾਂਦੂ।ਤੈਨੂੰਸਭਕਛਨਜਰਆਵਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਅਸੀਂਅਛੀਤੇਜਾਂਦੇਆਹੇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਏਤੀ
ਅਛੀਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਪੈਤੀਕੋਹਾਲੰਮੀ
ਹੈ।ਅਤੇਪੰਜਕੋਹਾਂਚਉੜੀਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕੀਵੇਂਵਿਚਿਰਿਕੇਤੀਆ
ਪੀਆ।ਪਰਮੂਹੋਕਦੂਆਖੇਨਾਹੀ।ਤਿਨਦਾਅਤੇਤਿਨਰਾਤੀਅਛੀਉ
ਤੇਰਲੋਗਏਸਹਜਸੁਖਲਾ।ਜਾਅਛੀਦਾਕਿਨਾਰਾਨਜਰਿਆਇਆ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਹੋਰਨਾਹੋਇਗਇਆ।ਜਾਅਛੀਸਹਰਆਗੇਆਤਾ

ਮਰਦਾਨਾਕੰਬਿਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਰਾਮਨੁਏਮਛੀਆਜਾਨੁਨੇਗਾਲ
ਦੀਤੈ।ਤਾਸੈਗੁਜੈਹੋਇਕੈਮਰਦਾਨੇਨੂਆਖਿਆ।ਅਵੇਮਰਦਾਨਾਅਜੇਤੈਨੂਪਰ
ਤੀਤਨਾਹੀਆਵਦੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੈਰਾਨੁਹੋਇਰਹੇ।ਤਾਖੀਜਮਦੁ
ਹੋਇਕੈਆਖਿਆਏਨੀਕਾਰੁਤੇਰੀਆਕੁਦਰਤੀ।ਤੁਪੇਨੁਧਾਨੈਆਵਦਾ।
ਇਕਘੜੀਗੁਜਰੀਤਾਮਛੀਉਗਾਲੀਕੀਤੀਮਛੀਦੇਮੁਹੋਅਨੇਕਾਪਰਕਾਰੇ
ਭੇਜਨਾਨੇਕਲੇ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਆਪਣੇਜੀਓਵਿਚਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਇਆ।
੫ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਛੀਨੂਕਉਣੁਵਡਾਈ।ਅਰੇਮਛੀਨਹੁ
ਆਹਾ।ਮਛੁਬੋਲਿਆਜੀਮਛੁਹੰ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਭਾਈਜੇਤੂਹੈਸੈਈਆਖਿਆ।ਤਾਮਛੁਬੋਲਿਆਜੀਤੂਨਾਨਕਨੀਰੰਕਾਰਿ
ਹੈਕਿਉ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਤੂਕਿਆਜਾਣਦਾਹੈ।
ਤਾਮਛੁਆਖਿਆਜੀਤੇਰੇਚਰਣਾਦੀਰੇਤੈਤੇਅਸਾਡੀਗਤਕੀਤੀਆ
ਹੀ।ਤਿਸਤੇਤੇਸਾਤੇਤੂਸਾਨੂਜਨਮਾਸੀਖਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆਭਾਈਤੂੰਮਛਕਿਉਕਰਿਹੋਇਉ।ਤਾਮਛੁਆਖਿਆਜੀ

ਅਸੀਤੁਸੀਜਨਕਾਈਦੇਗੀਦੇਸੇਵਕਆਹੇ।ਅਤੇਤੁਸਾਂਜੀਕੀਆਹੇ। ੧੧੮
ਤਾਇਕਾਦਿਨੁਤੈਮੈਨੂਕੰਨੁਆਖੀਆਮੈਂਤਗਾਫੜੀਕੀਤਾ।ਤਾਤੁਸਾਮੈ
ਨੂਆਖੀਆਜਦਤੈਨੂਕਨੁਕੰਨੁਆਖਦੇਆਹੇ।ਦਤਤੂਕਰਦਾਨਾਹੀ।
ਤਾਮੇਰੇਮੁਹੋਇਤਨੀਸੰਕਸਰਾਈ।ਜੋਤੁਸਾਕੈਆਅਛੀਦੀਤਰਾਤ੍ਰ
ਫਦੇਹੈ।ਉਜਪਚਨੁਦਾਸਦਕ।ਮੈਨੂਅਛੀਕਰਦਾਰਹੈਆਹੇ।ਅ
ਤੇਤੈਨੂਮਨਖਕਰਦਾਰਹੈਆਹੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆਹ
ਸਕਰਆਖਿਓਸੁ।ਆਪੁਭਾਈਹੁਣਤੈਨੂਕੈਆਆਖਦੇਹੈ।ਤਾਤ
ਅਛੂਆਖੀਆਜੀਮੈਤੇਰਾਰਾਹੁਉਡੀਕਦਾਸਾ।ਜੋਮੇਰੇਵਾਸਤੇਏਸ
ਰਾਹੁਆਂਵੈਗਾ।ਹੁਣਤੂੰਆਇਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆ
ਤੂੰਆਪ ਣਾਅਤੇਰਖਆਖੁ।ਤਾਅਛੂਬੋਲਿਆਜੀਜੋਰਾਬਚ
ਨਪੁਰਹੋਇਸੁਕਹੈ।ਅਤੇਮੇਰੀਭੀਖਲਾਸੀਹੋਵੈ।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਕਿਉਕੈਆਦੂਸਾਹੋਆਹੈ।ਕਾਲੇਤੇਰੀਦੇਹ
ਛੁਟੇਗੀ।ਅਛੂਆਖੀਆਜੀਜੋਗੁਰੂਤੁਸਾਮੇਰੇਪਾਸਰਹਿਓ।

ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਭੋਜਨਦੀਭੁਖਲਗੀਨਾਲੇਜੋਰਖਤਹੀਹੂੰਭੁਖਲਗੀਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਰੋਟੀਖਸਜੀਅਕਾਨਭੂਖਲਾਕੇਗਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹ
ਸਕਰਆਖਿਆਕਿਉਂਭਾਈਏਧਾਲਾ।ਤਾਮੈਅਗੇਆਖਿਆਜੀਧਾਲੇਦੇ
ਆਖਣਦੀਕਾਈਨਾਹੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਂਬੁਰਾਆਖਦਾ
ਹਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਸਾਤੈਨੂੰਕਿਆਆਖਿ
ਆਹੈਜੋਤੂੰਬੁਰਾਆਖਦਾਹੈਂ।ਮਰਦਾਨੇਆਪਣਾਆਪੁਸੰਭਾਲੀ
ਆਵੀਚਾਰੁਕਰਿਤੈਕਿਸਾਜੋਭਾਈਏਹਪਰਮੇਸਰਦੀਕਾਢਿਹੈਨੇ।
ਅਤੇਮੈਸਰੇਤਰੀਜਬੁਧੁਦੇਦਾਹਾਂ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਗਲਾਂਵਿਚਿਪਲਾਪਾਇ
ਪੜੇਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਂਮਰਦਾਨਾਭਾ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਏਹੁਨੀਮੁਦਤਹੋਈਤੇਰੇਨਾਲਫਿਰਦਿਆਂਅਸਾਂਤੈਨੂੰ
ਜਾਤੋਨਾਹੀ।ਅਸੀਂਭੁਲੇਆਹੇ।ਤੂੰਆਨੂੰਬਖਸੁ।ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਬੋਲੇ।ਮਰਦਾਨਿਆਸਾਜੇਤੈਨੂੰਨਾਲਲਈਤਾਹੈਂ।ਜੇਅਸਾਤੇ
ਰੀਆਸਰੇਵਕਸੁਨਕਰਲੀਤੀਆਹੈਨਾ।ਤੂੰਸੀਅਸਾਤੇਜੀਅਪਰਾ

ਹੋਵੈਂਜੀਅਵੇਚੋਰੀਹਟੀਕਾਵੀਨਕਰੋਤਾਸਾਰੀਰਾਤਅਛਦੀਪੀਠਤੇ ੧੦੧੦
ਰਹੇ।ਤਬਕਰਕੇਹੋਆਤਾਸਵਾਪਹਰਦਿਨਚੜੈਅਛਦੀਰੇਹਛੁਟੀ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਨੇਦੁਰਾਈਅਛਅਸੀਭੀਆਇਮਿਲਾਂਗੇ॥
ਇਤਨਾਵਚਨਆਖਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਅਗੇਨੂੰਹੋਇਆ॥੧॥
ਅਥੋਲਹੁਰਾਵੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥
ਅਰੋਸਮੁੰਦ੍ਰਨਹਰਾਵੇਦਾਆਹਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਅਗੇਤਾਸਮੁੰਦ੍ਰਹੈਜਹਾਜਭੀਕੋਈਨਾਹੀ।ਰਹੁਕੀਕਰੀਏਨਾਹੀ॥
ਤੂੰਕਿਉਡਰਜਾਵੈਗਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਏ
ਡੁਨਾਹੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੂਆਖਿਆਅਵੋਮਰਦਾਨਿਆਤੂੰਤੌਂਨਾਵੈ ਗ
ਰਿਪਲਾਅਤਖਕ੍ਰੇਤਾਅਹੋਵਤਕਿਆਹੋਇਆ।ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਕੋਜਮਾਨੁਅਗੇਤਾਰਾਹੁਨਾਹੀ।ਤਾਮੈਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਚੁਪਕਰਰਹੁ।ਧੋਣਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਪਿਛੈਮੇਰੇਚਲੇਆਵਹੁ।ਤਾਅਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਪਿਛੈਮੀਤੇਮਰ

ਦਿਸਾ।ਜਿਉਧਰਤੀਉਤੇਚਲੇਜਾਂਦੇਆਹੇ।ਤਿਵੇਸਮੁੰਦ੍ਰਉਤੇਚਲੇਜਾ
ਵੀਏ।ਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਆਖਣਲਗਾ।ਜੀਤਉਦ੍ਰੀ।ਦੇਖ
ਤੇਖੁਦਾਇਦੇਰਿਖ੍ਰੇਦ੍ਰਿਕੇਈਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।
ਮਰਦਾਨਿਆਬੋਲਣੇਨਾਹੀ।ਚੁਪਕਰਿਜਾਇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆ।ਹੁਣਅਸਾਨੂੰਡਰੁਕਿਸਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆਅਗੇਵਡੀਘਣਾਈਆਵਦੀਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ॥
ਵਤਅਗੇਕਿਉਜਾਂਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾ
ਨੇ।ਜੇਮੁੜਦੇਆਹੇਤਾਭੀਪਿਛੋਆਇਲੈਦੀਹੈ।ਛੁਡਦੀਨਾ
ਹੀ।ਇਸਕੋਅਗੇਹੀਕਿਉਨਾਚਲੀਏ।ਪੀਜਾਂਦੇਨਅਤੇਪੰਜ
ਰਾਤੀਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚਿਚਲੇਰਹੇ।ਜਾਅਗੇਦੇਖਨਤਾਕਲਆਵ
ਦੀਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਨਿਰਜਾਇਕਰੋਡਿਪਾਇਆ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਨੈਰਾਉਠਾਇਦੇਮਰਦ॥
ਨੇਰਾਇਕਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਹਥਦਿਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ

ਹੈਤਾ ਆਪਣੇ ਤਾਂ ਖੇਲੀਤਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਕ
ਲ ਆਈ। ਵਡੇਰੇ ਦੰਦ ਅਤੇ ਭਿਅੰਕਰਾਲ ਸਰੂਪ। ਕਰਕੇ ਆਈ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਵਡ ਦਾਇ ਤ੍ਰੀਆ। ਜੈਉਨ ਜੀਕ ਆਈ ਤੇ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਸ ਦੇ ਮੁਹੋ। ਵਿਚੇ ਤੈਂਡਾ। ਦੇਨਾ। ਸੋ ਕੂਕ ਦੀਨ ਠੀ।
ਪਿਛੋਂ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਆਇਆ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀ
ਆਵਾਈਯਾ। ਤੂੰ ਕਲ ਨਾਲ ਪਯਰ ਦਾ ਭੂਹੋ। ਅਤੇ ਆਸੀ
ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਨਾਲ ਖੇਡੀਏ। ਤਾ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਲ ਤਗਈ ਕਿਆ ਆਖਦੇ ਹੋ। ਕਲ ਤਾ ਪੁਰਖ ਮੁਨੇਰ
ਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲਿ ਕਰ ਕਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਜੈਸਾ ਰਉ ਪਰਿ ਇਸ ਦੀ ਕਾ ਰੂ ਹੈ।
ਕੇ ਆਸਾਉ ਪਰਿ ਕਿ ਹੈ। ਤਾ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਹਿਆ ਜੈਸਾ ਰ
ਉਤੈ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਹ ਅਸਾ ਪਾਸਾ ਕਿਉ
ਆਈ। ਤਾ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਹਿਆ ਜੀ ਪੁਛੀਐ॥

ਉਸ ਪਾਸੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੂ ਜੀ ਪੁਛੇਸ
ਚਕਰਾ ਤਾਨਾ ਦੂ ਗੁਸਾਈ ਕਲਜੁਗ ਨੂ ਜਾਣਿਆ। ਕਲ ਅਗੇ
ਖੜੀ ਹੋਈ। ਤਾ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਹਿ ਕਲਜੁਗ ਤਾ ਤੈਨੂ ਤਾ ਸਾਧਾ
ਦੇ ਅਦੂਰ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨਾਹੀ। ਤੂ ਏਥੇ ਕਿਉ ਆਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਲ
ਕਹਿਆ ਜਿ ਕੇਤਿਆ ਪਛੁਟੇ ਆਜਿ ਕੇਤਾ ਲੋਕਾ ਨ ਛੁਡਾਇਆ ?
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਹੋਵੈਗਾ ਜੇ [illegible] ਜੋ ਕੋ ਦੂ
ਏਗਾ। ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਭੀ ਹੋਗਾ। ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਲ ਪਏਗਾ।
ਹੁਣ ਤੇਰਾ ਕੰਮੁ ਕਰਣ ਤੇ ਦੇ ਆਹੇ। ਪਰ ਤੇਰੇ ਕਰਮਾ ਨਾਰ
ਦ ਗੁਸਾਈ ਆਇ ਪਾਈਆ। ਤਾ ਕਲ ਕਹਿਆ ਮੈ ਤਾ ਹੁ
ਕਮ ਨਾਲਿ ਫਿਰਦੀ ਹਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤੂ
ਕਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮੁ ਨਾਲਿ ਫਿਰਦੀ ਹੈਂ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਜਿ ਆਸੀ ਕਿਸ ਦੇ ਆਹੇ। ਤਾ ਕਲ ਕਹਿਆ ਤੂ
ਜੀ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਹੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੈਨੂ ਏ

ਤਾ ਲਕ ਕਹਿਆ ਮੈ ਤਾ ਅਹਿਰਿਕ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹੁਕਮੁ ਨਾਲਿ ਫਿਰਦੀ ਹਾ।

ਬੇਅਦੁਬੀ ਕਰਕੇ ਗੁਰਾ ਹੀਆ ਹੋਰੁ ਸੈਅਰੁ ਬੇਤ੍ਰਾ ਪਾਈਆ ਹੈ ਤਾ ਕਲਕ
ਹੋਈਆ ਅਤੁ ਆਪਨੁ ਰਖ੍ਯਾ ਇਕੇ ਕੇਈ ਇਕ ਅਪਤੇ ਰਸਾਲੇ ਹੈ ਤਿਸ
ਨੂੰ ਰਖਿਆ ਹੋਰੁ ਸੈਅਰੁ ਸਾਲਤ ਉਕਿਆ ਪਾਈਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਅਸਾਨੂ ਉਪਦੇਸੁ ਕਮਾਵੈਗਾ ਤਿਸ ਨੂੰ
ਕਹੇ ਪਰਤੇ ਰਾਜੇ ਰਾਜਨਾ ਦਾ ਜੇ ਰਾਖਾ ਗੁਰੂ ਵੈ ਜੇਕੁ ਤੈ ਕਰੇਗੀ ॥ ਅਸਾ
ਅਗੇ ਹੀ ਸੰਤੋਕਾਰਕੇ ਧਖ ਜਾਏ ਹੈ ਸੀ ॥ ਤਾ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ
ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਕਲਜੁਗ ਤਾ ਏਹ ਤਾਂ ਢੰ ਹੈ ਨਾਨਕਾ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ
॥੧॥ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂ ਬਾਹ ਦਹਸੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥
ਤਾਉ ਬੇ ਅਗੇ ਚਲੇ ਪੰਦ੍ਰਹ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੰਦ੍ਰਹ ਰਾਤੀ ਏਵੈ ਪਉਣ
ਅਹਾਰੀ ਚਲੇ ਗਏ ਅਗੇ ਟਾਪੂ ਵਿਚਿ ਹੀ ਸਹਰ ਵੇਖਿਆ
ਹਾ ਤਿਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਆਹਾ ਵਿਹਾਰ ਜੁ ਕਰਦਾ
ਆਹਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਾ ਸਤਾਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਏ ਉਤਰੇ ਆਣ ਇਕ ਦੇ
ਨਗ੍ਰ ਸੀਰ ਆਹੁ ਜਾਏ ਨਗ੍ਰ ਕਾਰਿਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ

ਜੇਕੇਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਐਸਸਹਰਵਿਚਿਜਾਵ੍ਹਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆ।ਕਿਉਮਰਦਾਨਿਆ।ਕਿਉਜਾਵਣਾਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ॰
ਜੀਮੈਘਰਹੁਤੁਸਾਂਦੇਨਾਲਿਭੁਖਾਂਹਾਂ।ਸਹਰਵਿਚੋਕੁਛੁਮੁਹਿਪਵੈ
ਤਾਪਾਇਆਵਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਛਿਆਕਿਉ
ਕਾਈਘਾਲਾਮਰਦਾਨਿਆਨੂੰਅਗਾਂਅਖਦਾਹੈ।ਤਾਮੈਆ॰
ਖਿਆਜੀਜਨਮਦਾਸੁਭਾਉਜਾਂਦਾਨਾਹੀ।ਅਤੇਭੁਖੀ
ਐਰੰਕਾਰਦੀਜਾਤਿਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆਹ
ਸਿਕਰਆਖਿਓਸੁ।ਮਰਦਾਨਿਆ।ਕਿਪਰਜਾਸੀ।ਤਾਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੀ।ਜੇਪਰਹੁਕਮੁਹੋਵੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਿਆ।ਇਕੁਟੂੰਡੁਰਾਖਸਾਦੀਤਿਆਂਲਹੁ
ਏਹਾਉਤੁਸਬੇਜਾਵੈਹੋਰਖੇਲਜਾਵੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਮੈਤਾਉਸਨੂੰਜਾਣਦਾਨਾਹੀ।ਤੁਸੀਕੋਈਨੀਸਾਨੀ
ਦਸੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਭਿਸੁਣਦੇਪਿ ੧੬

ਉਦਾਸਾਉਥਾਅਰਹੈਦੀਆਂ॥ਤੂੰਏਹਜਾਇਕਰਆਖੋ॥ਜੋਭਾਈਪਾਅਰ ੧੧੫
ਥਾਫੀਦਾਕੋਈਪੁਤ੍ਰਚਾਰਾਥਾਫੀਸੋਕਿਥੈਰਹਦਾਹੈ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਕ
ਹਿਆ॥ਭਲਾਜੀਮੈਂਜਾਂਦਾਹਾਂ॥ਮਰਦਾਨਾਸਹਰਾਵਿਚਿਜਾਇਕੈਲਗਾਪੁਛ
ਣਾ॥ਭਾਈਪਾਅਰਥਾਫੀਦਾਪੁਤ੍ਰਚਾਰਾਥਾਫੀਕਿਥੈਰਹਦਾਹੈ॥ਇਉਪੁਛਦਾਪੁ
ਛਦਾਕੋਹਤੇਰੀਗਇਆ॥ਤਾਇਕਸਫਹਿਆ॥ਤੂੰਕਉਣੁਹੈ॥ਕਿਥੋਆਇਆਹੈ॥ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਭਾਈਤੂੰਮੈਨੂੰਦਸੁ॥ਓਹੁਆਪੇਪੁਛੈਗਾ॥ਤੂੰਮੈਨੂੰਉਸਦੀਵ
ਦਾਅਰਦਸੁ॥ਤਾਉਸੁਆਖਿਆਮੈਂਤਉਨਾਹੀਦਸਦਾ॥ਤੂੰਆਪਣਾਨਾਉਅਤੇਵ
ਰਨਦਸੈਗਾ॥ਤਾਹਉਦਸਾਗਾ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ॥ਭਾਈਇਸਨਗਰੀਦੀਰੀ
ਤਿਏਹਾਹੋਸੀ॥ਤਾਉਸਕਹਿਆ॥ਭਾਈਇਸਨਗਰੀ(ਦੀਰੀਤਿਏਹਾਹੈ॥ਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਕਹਿਆ॥ਭਾਈਮੇਰਾਨਾਉਮਰਦਾਨਾਹੈ॥ਅਤੇਮੇਰਾਵਰਨੁਮਿਰਾਸੀਹੈ॥ਤਾ
ਉਸੁਫੇਰਿਪੁਛਿਆ॥ਭਾਈਤੇਰਾਵਤਨਕਉਣੁਹੈ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ॥ਭਾਈਕ
ਦੀਪੰਜਾਬਸਹਰਾਹੀਆਹੈ॥ਉਸਪੰਜਾਬਦੇਪਰਗਨੇਦੇਵਿਚਿਤਲਵੰਡੀਹੈ॥ਓਹੁ
ਮੇਰਾਵਤਨੁਹੈ॥ਤਾਉਸਫੇਰਿਪੁਛਿਆ॥ਭਾਈਮਰਦਾਨਾਉਥੈਕਿਹੁਨਾਨਕਤਪਾਖਤ੍ਰੀ

ਹੈਉਜਾੜਵਿਚਿਮਹਰਸਮੈਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਹਸਕਰਿਆਖੁਭਾਈ
ਤੂੰਅਪਣਾਨਾਉਦਸੁਸਾਂਤਾਉਨਿਦਾਸਿਰਸੀਹਾਂਤੂੰਉਸਨੂੰਕਿਆਜਾਣਦਾਹੈਂ
ਉਸਹਸਕਰਿਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਉਹੁਆਸਾਡਾਪੁਰਾਣਾਜਾਣੂਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆਜੀਤੂੰਉਸਨੂੰਸਿਞਾਣਦਾਹੈਂ ਤਾਉਸਆਖਿਆਭਾਈਜੇਨਜਾਣਿਆਹੋਵੈਤਾ
ਸਿਞਾਣੂਜੀਹੋ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਉਹਤਾਪਹਰਬੈਠਾਹਈ ਤਾਉਸ
ਆਖਿਆਚਲੁਭਾਈਦਿਖਾਈਮੈਨੂੰਦਿਖਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਾਈਜੀ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਮੇਰੇਤੇਰੈਜੋਹੋਵੈਗਾ ਪਹਲੇਤੂੰਮੈਨੂੰਬਾਹਦੇਦਸਾਂ ਤਾਪਿਛੈ
ਤੈਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਲੈਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਉਸੁਆਖਿਆਚਲੁਭਾਈ
ਮਰਦਾਨਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਾਈਜੀਤੂੰਅਪਣਾਨਾਉਮੈਨੂੰਦਸੁਨਾਉ
ਸੁਅਗੋਆਖਿਆਭਾਈਮੇਰਾਨਾਉਨਾਨਕੁਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਨਾਨਕਤਾਜਾਣਦਾਹੈ ਪਰੁਮੈਤਾਨਾਹੀਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਉਸਆ
ਖਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਮੇਰਾਨਾਉਸੈਦੂਸੈਣਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ
ਭਾਈਸੈਦੂਸੈਣਜੀਤੁਸੀਹੋਦੇਕਉਣਹੋ ਤਾਸੈਦੂਸੈਣਆਖਿਆਭਾਈ

ਮਰਦਾਨਾ ਆਇ ਖੇਦਾ ਜੋ ਰਾਜਾ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਭਰੋਵਾਹਾ ਏਹ ਗਲ ਕਰਦੇ
ਆਹੇ ਤਾ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਨੂੰ ਜਾਇ ਨਿਕਲਿਆ ਢੀਏ ਪਹੁਦੇ ਨੈ ਆਇ ਤ੍ਰੀਆ ਢੀਆ
ਗੋਸਟਿ ਜੀਵ ਨੂੰ ਰਵਦਾ ਆਹਾ ਤਾ ਇਕ ਤ੍ਰੀਮਤਿ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਵੈ ਨਾਇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਇਕ ਤ੍ਰੀ
ਕਨੂੰ ਜੋ ਤਾਗਾ ਬੰਨ੍ਹਿ ਬਾਢ ਜੋ ਉਠ ਮੇਢਾ ਹੋਇ ਆਇਆ ਪਹੁਤਾ ਮਰਦ ਪੁ
ਕੀਤਾ ਸੁ ਆ ਜੀਵ ਢਾਇਆ ਏਤੀ ਆਸਾ ਤਾ ਇਕ ਤ੍ਰੀਮਤਿ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਪਹੁਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜਾ ਤਿਸ ਪਾਸਿ ਹੋਇ ਤਾ ਇਕ ਤ੍ਰੀਮਤਿ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਦਾ ਹਥੁ ਪਕੜ ਕਰ ਲੈ ਬੈਠੀ ਤਾ ਆਖਿ ਜੀ ਉਤੇ ਤਾਗਾ ਬੰਨ੍ਹਿ ਦੇ ਪਹਿਆ ਜੀ
ਏਹ ਭਾਈ ਕਿਥੈ ਹੈ ਤਾ ਇਕ ਤ੍ਰੀਮਤਿ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਏਹ ਤੇਰਾ ਪਹੁ
ਢਿਆ ਨੂੰ ਗਿਦਾ ਆਹਾ ਤਾ ਮੇਂ ਕੋ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਤਾ ਅਤੇ
ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਤਾ ਅ
ਤੇ ਹੋਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਤਾ ਇਕ ਤ੍ਰੀ
ਮਤਿ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਆਸਾਨੂੰ ਜੇ ਪਛਾਣਦਾ ਆਹੋ ਤਾ ਅਸਾ ਨਾਲ ਤੈਕਿ
ਆਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣਦਾ ਆਹੋ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ

ਆਖਿਆਆਵਾਈਜੀਅਸਾਡੇਹੇਤੁਸਾਨਾਲਕੇਮਹੈ।ਜੋਨਾਨਕਜੀ
ਤੁਸਾਪਾਸਕੇਹੜਆਆਹਾ।ਤਾਫੇਰਪਾਂਧੇਆਖਿਆਆਵਾਈਮਰ
ਦਾਨਾਅਸੀਨਾਨਕਜੀਨੂੰਜਾਣਦੇਨਾਹੀ।ਜੋਨਾਨਕਕਵਉਨੁਹੋਂਦਾਹੈ।
ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਤਾਨਾਹੀਜਾਣਦੇਪਰੁਉਹੁਤਾ
ਸਾਜਾਣਦੇਹੈਨੀ।ਤਾਉਨਾਆਸਾਨੂੰਤੁਸਾਪਾਸਕੇਹੈਆਹੈ।ਤੁਸੀ
ਓਥੈਤੇਤ੍ਰੀਚਲੋ।ਤਾਫੇਰਪਾਂਧੀਆਆਖਿਆਆਵੁਲਾਵਾਈਮਰਦਾ
ਨਾਵਲਦੇਆਹੋ।ਜਾਮੀਜੀਦੂਣਮੁਕੇਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਆ
ਵਾਈਜੀਚਲੋ।ਫੇਰਆਪਣੇਜੀਅਵਿਚੇਵੀਚਾਰਕੀਤਾ।ਵਾਈ
ਕੁਝੁਲੈਜਾਈਐ।ਤਾਫੇਰਪਾਂਧੇਆਵਾਈਮਰਦਾਨਾਨਾਨਕਦਾ
ਸਰੂਪਕੈਸਾਹੈ।ਜੇਹਾਤੂੰਦਸੇਤੇਜਾਇਲਾਕੁਕਰੀਐ।ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆਜੀਨਾਨਕਤਪਾਸਦੀਦਾਹੈ।ਤਾਫੇਰਰਾਜਸਮਾਊਆ।
ਜੋਅਤੀਤਫਕੀਰਹੈ।ਤਾਕੁਝੁਅਛਾਵੇਜਨਘਣਾਇਕੇਲੈਜਾਈਐ।
ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪੁਛਿਆਮਰਦਾਨਾਤਉਆਖਿਆਸੋਮੈਜਮ

ਸੋਇਆਆਪਰਹੇਉਹੁਤਾਦੂਜਾਜੋਹੋਇਆਉਹੁਸਾਧਫਕੀਰੁਹੈ।ਅਸੀਉਸ
ਪਾਸਖਾਲੀਕਿਉਕਰਿਜਾਵਹਿ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਪਣੇਜੀਉਵਿਚਿਵੀ
ਚਾਰੁਕੀਤਾਂ।ਉਹੁਤਾਪਰਉਪਕਾਰੀਹੈਨਿ।ਅਤੇਮੈਉਨਾਨਾਲਿਨ
ਜਾਵਦਾਹੋਂਦਾ।ਹੁਣਤਾਰੋਜਨਾਹਿਜਿਤਗਆਇਆਹੈ।ਭਲਾਵੇਖਾਂ
ਫਾਖਾਈਕੁਮੈਤਾਸਹਰਵਿਚਿਸੇਵਾਸਤੇਆਇਆਹਾਂ।ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਦਵੇਹਨੁਆਖਿਆਆਵਾਈਦੇਤਾਂਤਉਜੋਕੁਝਸਮਝੀਹੈਸੋਕਹਿ
ਹਿਸਮਝੀਹੈਪਰੁਕੁਝਏਹੁਦੂਏਫਕੀਰੁਕੁਮੇਥੇਏਨਾ।ਤੇਕੁਝੁ
ਕਰਨਾਹੈਤਾਂਘਰਕਰੁ।ਤਾਦੇਵਤੇਕਹਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਉਪਰਿਜੋ
੨ ਦਾਅਹਾ।ਤਾਦੇਵਤੇਕਿਆਕੀਤਾ।ਦੇਵਤਾਉਸਦਾਅਹਾ।ਦੇਵਤਾਰਾਜੇ
ਜੇਦੇਬਾਗਵਿਚਿਗਇਆ।ਅਤੇਘਰਆਖੁਗਇਆ।ਕੋਈਕਰ
ਜਪਰਜਾਦੇਰੁਮੀਆਂਦੇਜੋ।ਜੋਕੁਝਜੀਸਾਨੂੰਕਰੇ।ਅਤੇਰਾਣੀ
ਆਪਣਾਵੇ।ਅਤੇਫਲਾਦਾਬਾਗਛਡਿਕੇ।ਉਹਘਰਆਖਿਗਇਆ
ਆਪਬਾਗਨੂੰਚਲਿਆ।ਬਾਗੁਜਾਇਕਰਅਗੋਮੈਂਵੇਂਤੈਆਇਆ

ਅਗੋ ਮਰਦਾਨਾ ਦੂਰ ਤਕ ਆਗੂਹੇ ਆਇਆ ਜੀ । ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਮੇਂ ਦੇਖੈ ਆਖੇ
ਆਇਆ । ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਦੂਰ ਅਤੇ ਮੇਂ ਵੇਖਿਆ ਆਪ ਹੋਇਆ ਅੰਦਰ ਤੇ ਰਖਿਓ ਉਜਾੜ ਮੈਂ ਕਰਮ
ਰਦਾਨੇ ਤੇ ਨਾਲ ਲੋਹੇ ਇਆ । ਜਗਾ ਆਪ ਨਾਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੁ ।
ਤੇ ਰਾਗ ਸਤ ਫਿਰਿ ਕਿਆ ਕਿਖੇ ਹੈ । ਜੀ ਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੈਂਠੇ
ਆਹੇ । ਉਠਿ ਦਿਆ ਨਵੇਰਾ । ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੂਰ ਹਾਂ ਆਰੋਆ
ਸੀਆ । ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹ । ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਹਾਸਿਆ ਹਸ ਕਰ ਆਖਿਆ । ਆਖੁ ਭਾਈ ਸੁੰਨੋ ਤਾਂ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਹਾਂ ਤ
ਸਿਵੋਂ ਸੈਂਕੀਆ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ । ਉਤੋਂ ਪਰਸਾਦੂ
ਅਗੋ । ਰਾਖਿਆ । ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇੰਨੂ ਏਹੁ
ਕਿਆ ਏਹੋ ਆਇਆ ਹੈ । ਤਾਂ ਉਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੂੰ ਜਾਣੇ ਦਾ ਸਤ ਰਸੇ
ਈ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ । ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆ
ਜਾਣੂ ਕੇ ਆ ਜਾਣ ਦੇਹੈ । ਤਾਂ ਉਤੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੂੰ ਸੀਤਾ ਮੈਂ ਨੂੰ ਜਾਣ
ਦੇਹੈ । ਤਾਂ ਸੰਮੈਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ । ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਉ

ਰਹੇਇਹੁਪਰਸਾਦੁਕਿਥੋਆਇਆਹੈ॥ਤਾਉਨੈਰੇਘੋਸੀਆਜੀਇਹੁਪਰਸਾਦੁਪਰ
ਮੇਸਰਕੇਦੀਆਹੈ॥ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਛਿਆਭਾਈਉਨੂੰਰਾਤ੍ਰਿ
ਤੁਆਆਤਿਨ੍ਹਿਪਰਮੇਸਰਨੂੰਜਾਣਦੇਹੈਂ॥ਤਾਉਨੈਰੇਆਖਿਆ॥ਜੀਸੋਕਉਣ
ਹੈਜੋਪਰਮੇਸਰਨੂੰਨਾਹੀਜਾਣਦਾ॥ਮੈਤਾਆਦਮੀਹਾਂ॥ਪਰਜੀਜੋਜਾਤੁ
ਹੈਜੋਸਭੁਪਰਮੇਸਰਨੂੰਜਾਣਦੀਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨਮਸਕਾਰਆਖੀ
ਆਤਿਨ੍ਹਿਕਦੇਕਣਕਜਾਣਦੇਹੈਂ॥ਭਾਈਤੂੰਰਾਇਬੁਲਾਰੇਨਾਲਿਜੋਤੂੰ
ਸਦਾਹੈ॥ਉਹੁਰਾਯਾਢਿਅਤੇਸੁਪਰਸੰਨਰਾਜੇਦਾਭਾਣਜਾ॥ਉਹੁ
ਣਅਤੇਉਹੁਰਾਧਾਣੀਗਿਆਸੀਆਨਕਰਦੇਪਰਛਦੇਆਹੈ॥ਤਾਉਨੈ
ਰੇਘਾਣੀਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਗਏਟੀ॥ਤਾਮੁਹਿਪਾਦੇਂ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਮੁਹਿਰੋਲਣਾਤਿਕਿਆ॥ਜੈਖੇਸਾਪੋਹੇਦਾਆਹਾਂ॥ਪਾਇਵੇਂਰਹੇ
ਜਨੁਹੋਦਾਆਹਾ॥ਜਤੀਤਾਪਉਣਅਹਰੀਆਹਾ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆਭਾਈਤੂੰਰਾਪੰਜਾਹਪਰੇਕਰੁ॥ਅਤੇਹਿਕੁਪਾਪਰਾਮਰਦਾ
ਜੇਨੂੰਕਢਦੇਹੈਂ॥ਤਾਉਨੈਰੇਆਖਿਆਤੁਸੀਨ੍ਹਹਿਪੰਜਾਹਪਰੇਕਿਉਂਕਰੇ

ਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਆਏਹੁਰਾਹਰਬੈਸਾਦੁਹੈ॥ਅਤੇਪੰਚਾਂਦਾਤੇਰੇ
ਨਾਲਪਰਚਾਹੋਵਣਾਈਂਦ੍ਰਾਹੈਦਾਹੈ॥ਉਸਤਾਇਤਨੀਆਦਸੀਂਆਜੀ ਤਾ
ਰਸੋਈਆਚਰਵੀਏਗੋ॥ਤਾਂਉਹਰਾਪਾਂਦੀਪੰਚਾਬਮਰੇਸਰੇਧਰਕੀ
ਤੋ॥ਅਤੇਹੋਰਵਿਹਾਰਕੂਚਾਕਰਕੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦੇਵਣਾਲਗਾ॥ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨਾਹੀਖਾਂਦਾ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਕਿਉਨਾਹੀਖਾਂਦਾ॥ਪ੍ਰਸਾਦੁਨੂੰਖਾਹਿ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਤੁਸੀਂਖਾਂਦੇਰਹੋਤਾਮੈਭੀਖਾਂਦਾਗਾ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਤੂੰਭੁਖਾਹੈ॥ਅਤੇਨੂੰਖਿਆਲਜਾਪਾਈਆਕਰ॥ਤਾਮਰ
ਦਾਨੇਭੁਖਿਆਂਹੁੰਾਂਅਰਦਾਨੇਪ੍ਰਸਾਦਪਾਈਆ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਰਾਈਬੁਲਾਰਾਂਈਂਦ੍ਰਾਸੈਣਨੂੰਛਿਆਉਜੀਭਾਆਜਿਅਠ
ਵੀਏਰੋ॥ਤਾਭਾਈਬੁਲਾਰੇਆਖਿਆਪਰਸਾਦੁਸੂਰਜਪਾਵੈਤਾਮੇਰੀ॥
ਸਰਧਾਪੂਰੀਹੋਵੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬੁਲਾਰੂਤੁ
ਆਖਦਾਹੈਜੋਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰੀਹੋਵੈ॥ਅਤੇਹਰਿਆਖਦਾਹੈ

ਉਰੇਅਤੇਇੰਦ੍ਰਸੈਨਦੇਕਪਾਟੁਖੁਲਾਸਾਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰੀਹੋਵੈ।ਤਾ
ਅਸੀਪਰਸਾਦੁਮੁਹਪਾਈਏ।ਤਾਉਤੇਧਾਂਡੀਦੇਮਨਾਰੀਆਸੁਣਿਪਾਂਡੀ
ਆ।ਜੋਕੁਈਏਹੁਤਾਸਾਧਹੈ।ਅਤੇਅਸਾਂਭੀਏਹੋਗੀਆਨੁਕਰ
ਦੇਆਹੇ।ਜੋਈਆਸਨੁਆਇਮਿਲਿਆਹੈ।ਤਾਉਤੇਆਖਿਆਜੋ
ਜੋਤੁਸਾਡੀਖੁਸੀਹੈਸੋਈਪੂਰੀਹੋਈ।ਤੁਸੀਪਰਸਾਦੁਤਾਂਅਠਵੇ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਉਤੇਰਾਅਸੀਇੰਦ੍ਰਸੈਕੋਹਾਜੋਆ
ਏਆਹੇ।ਜੋਪਰਸਾਦੁਦੇਵਾਸਤੇਨਾਹੀਆਏ।ਅਸੀਤੁਸਾਡੇਮਿ
ਲਣੇਦੇਵਾਸਤੇਆਏਆਹੇ।ਤਾਉਨੇਉਤੇਧਾਂਡੀਓਬੇਓਠੀਆ।ਉਨਿ
ਕਰਿਆਇਆਜਹਾਵੇਰੀ।ਆਇਕਰਨਾਇੰਦ੍ਰਸੈਨਨੂੰਢੁ
ਢਨਾ।ਢੂਢਦਿਆਢੂਢਦਿਆਰਾਤਪਾਇਗਈ।ਇੰਦ੍ਰਸੈਨਨੂੰਰਾ
ਜੇਦੇਧਾਗਾਵਿਚਿਜਾਂਹਿਕੋਲਧਾ।ਉਤੇਧਾਂਡੀਕਹਿਆਜੀਮੈਤੇਨੂੰਕ
ਦਦਾ।ਢੂਢਦਾਹਿਰਦਾਂਹੁ।ਇੰਦ੍ਰਸੈਨਜਨਮਦਾਉਤਮੁਆਤਾਂ
ਪਰਮੁਤੁਪਤੀਆਹੁਦੇਵਾਸਤੇ।ਇੰਦ੍ਰਸੈਨਕਹਿਆ।ਕਿਉਕਾਈ।

ਹੈਰਾਂਕਿਉਤਿਸਵਾਸਤੇਤਾਸ੍ਰੀਹਰਿਕਹਿਆਕੀਜਿਸਵਾਸਤੇਅਸੀਤੁ
ਸੀਹਿਆਂਨੂੰਪਿਆਨੁਕਰਦੇਸੇਸੋਓਹੁਵਾਸਤਾਆਇਮਿਲਿਆ
ਹੈਤਾਂਆਉਦ੍ਰਿਸਟਿਕਹਿਆਕਿਉਕਰਤਾਂਸ੍ਰੀਹਰਿਕਹਿਆਓਹੁਜੋ
ਤੁਸਾਪਰਵਾਨਾਮਿਰਾਜੀਮੇਰੇਪਾਸਅਦਾਆਇਆਤਾਉਸਦਾਗੁਰੂ
ਜਾਨਕਰਪਾਜੋਹੈਸੋਈਹੋਰਗਲਾਕਰਦਾਹੈਤਾਂਆਉਦ੍ਰਿਸਟਿਕਹਿਆ॰
ਭਾਈਦ੍ਰਿਸਟਿਓਜਾਤਾਈਜਾਣਦਾਹਾਂਉਸਮੇਰਾਪੁਰਾਤਨਅਸਨ
ਉਹੀਹਾਂਅਸੀਤੇਓਹੁਮਿਲੇਹੋਏਆਹੇਤਾਂਸ੍ਰੀਹਰਿਧਾਢੇਪਹੁੰਚੇਗਲਗੀ
ਲਗੀਤਾਂਸ੍ਰੀਹਰਿਆਖਿਆਕੀਓਹੁਆਵਦਾਹੈਜੋਪਹੁੰਚਾਸੇਵ
ਹਾਮਿਲਿਆਇਆਹੁੰਤਾਤੁਸਾਡੇਵਾਸਤੇਆਗੋਂਏਥੇਆਇਆਹਾ
੩ ਹਾਂਅਤੇਤੁਸੀਂਆਪਦੇਹੋਜੋਅਸਾਡਾਪੁਰਾਤਨਅਸਨਾਉਹੀਹੈਤਾਂਏ
ਰਨਦ੍ਰਿਸਟਿਤੁਸਾਕਿਉਂਬੋਲਿਆਆਤਾਂਆਉਦ੍ਰਿਸਟਿਨੇਆਖਿਆਭਾਈ
ਸ੍ਰੀਹਰਿਤੈਨੂੰਆਪੇਮਧਗਰੇਸੀਆਂਜੋਮਿਲਜਾਏਗਾਤਾਂਸ੍ਰੀਹਰਿਕਹਿਆ
ਕਿਤੁਸੀਚਲੋਗਾਸੋਜੇਪਰਸਾਦੁਪਿਆਰੇਗਾਏਆਸੀਜੋਤੁਸਾਨੂੰਪਰਸਾਦਿ

ਆਖਾਹੀਨਾਨੁਸਾਰੇਦਿਵਾਸਤੇਤ੍ਰਿਜੀਚਲੇਤਾਵਲਾਕਰੇਗਾਭਾਈਦੁਨੈ
ਣਦੀਚਾਰੁਕੀਤਾਜੋਅਗੇਆਸਾਨੂੰਕੋਈਨਾਹਾਰਾਕਰਦਾਅਤੇਏ
ਹੁਣਅਸਾਨੂੰਜਾਹਰਕਰਣਆਇਆਹੈਭਾਈਦੁਨੈਣਸੈਰੇਨੂੰਕਹੀ
ਰਾਈਸੈਰਾਤੂੰਹੁਣਤਾਜਹਾਆਸੀਭਿਲਕੇਮਿਲੀਏਰੋਤਾਏਹੁ
ਰੋਕਹੀਆਜੀਵਿਜਨੁਆਮਾਨਤਪਾਇਆਹੈਮੁਰਪਾਇਦੇਨਾਹੀ ।
ਤੁਸੀਆਖਦੇਹੋਜੋਭਲਕੇਜਾਵੀਏਰੋਏਹਰਾਹਪਨਦੀਨਾਹੀ
ਤਾਈਦੁਨੈਣਦੀਰਾਹੁਕਰਕੇਆਖਿਆਨਾਰਲੁਭਾਈਸੈਰਾਛਿਆ
ਪਨ੍ਹੀਆਰਾਤਗੁਜਰਗਈਤਾਈਦੁਨੈਣਅਤੇਸੈਰਾਘਾਛੀਦੋਵੈਰਾਹੁ
ਨਾਨਕਜੀਪਾਸਆਏਆਦੁਹਾਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾਭਾਈਦੁਨੈਣਸੈਰੇਨੁ
ਪੁਛਿਆਭਾਈਸੈਰਾਤੂੰਕਛੁਬੋਲੀਦਾਭੀਮਹਰਮੁਹੈਜੋਕਿਆ
ਬੋਲੀਬੋਲਦਾਹੈਤਾਭਾਈਸੈਰੇਆਖਿਆਜੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਾਤਾਈ
ਦੁਨੈਣਅਤੇਸੈਰਾਘਾਛੀਇਕਪਹੁਰਰਾਤਗਈਤਾਦੁਹਾਪਾਸਆਏ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਆਇਆਖਿਆਤਾਗੁਰੂਜੀ

ਨਫਰੀਹਾਸਿਕਰਿਆਖਿਆਆਉਨ੍ਹਾਂਈਸਤਕਰਤਾਗਾਆ
ਉਪੁਰਾਤਨਆਗੁਰਾਂਨਾਈਂਦੇਕਹਿਆਤੂੰਮਨਾਹੁਣਮਿਲਿਆਹੈਂਸੂੰ
ਅਤੇਅਸਿਫਦਦੇਪੁਰਾਤਨਆਹੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤਿਆਖਿਆਜੇ
ਪੁਛਿਓਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੂੰ।ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣਨੂੰਆਖਿਆ।ਕਿਉਜੀ
ਸਾਧਾਕਿਆਂਆਖਦਾਹੈ।ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣਕਹਿਆ।ਜੀਮੈਕਛੁਨਾਹੀ
ਜਾਣਦਾ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਜੋਮੈਨੂੰਦੇਹੋਆਖਦੇ
ਆਹੋ।ਜੇਨਾਨਕਤਪਾਸੇਰਾਪੁਰਾਤਨਅਸਨਾਉਹੈ।ਹੁਣਕਿਉਮੁ
ਕਰਦਾਹੈ।ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣਕਹਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਕਾਈਨੀਜਾਨੀ
ਦੈਵਤਾਜਾਣੀਐ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਸੁਣਭਾਈਇੰ
ਦ੍ਰਸੈਣ।ਏਸਦੈਰੇਨੂੰਤਾਂਖਬਰਕਾਈਨਾਹੀ।ਪਰਤੂੰਤਾਂਖਬਰਦਾ
ਰਹੈਂ।ਤੈਨੂੰਤਾਂਆਪਣੀਖਬਰਹੈ।ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣਮਰਦਾਨੇਨੂੰਏਕੇ
ਆਖਿਆ।ਜੀਮੈਨਾਹੀਜਾਣਦਾ।ਤੁਸੀਂਕਿਵੇਮਲੂਮਕਰਦੇਹੋ।੧੩
ਤਾਂਫਿਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਇੰਦ੍ਰਸੈਣਾ।ਉਹੁਦਿਨਯਾਦਕਰ

ਗਲੋਰਾਜੇਜਨਕਹੰਸਨੀਧਾਧਤਸੀਤ੍ਰਉਠਿਆਆਖਿ।ਆਖੀਤੰਸੁਜੋ
ਹੰਜਨੀਮੇਰੀਹੈ।ਅਤੇਹੰਸਨੀਹੰਸੁਆਦੀ।ਅਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਭਉਦਾ
ਲਇਆ।ਅਸਾਨੂੰਠੀਸਾਹਦੀਕੁਰੀ।ਅਸੀਰਾਜੇਦੇਧਹੁਤੁਨਜੀਕਿਰ
ਹਦੇਆਹੇ।ਅਸਾਜਾਣੇਆਸਾਡਾਗੁਰੂਹੈ।ਅਤੇਪੂਰਨਪੁਰਖੁਹੈ।
ਅਸਾਨੂੰਕੋਹਾਡਰੁਹੈ।ਅਤੇਰਾਜੇਛੁਣੁਕੀਤਾਆਹਾ।ਨਾਹੀਤਾਰਾਜੇਹੀ
ਸਨੀਕਿਆਖਰਣੀਆਣੀ।ਪਰੂਅਸਾਨੂੰਕਦੇਕੁਲਾਵਣਾਆਹਾ।
ਅਸੀਕਿਆਕਰੀਏ।ਭੁਣਅਸਾਨੂੰਰਾਜੇਮੁਖਖੀਕਹਿਆ।ਕਿਫਿਰਿਤੁਸਾਨੂੰ
ਜਮੁਹੈ।ਤਾਤੁਸੀਅਤੇਅਸੀਅਕਠੇਫਹਦੇਆਹੇ।ਤਾਤੁਸਾਕਹਿਆਜੋ
ਭਾਈਜੀਕਿਆਜਾਪੇ।ਇਸਦੇਵਿਛੁੜਨੇਕੰਧੇਜਾਇਧਿਹੁਇਗੋ।
ਫੇਰਿਤੇਰਾਅਤੇਅਸਾਡਾਮੇਲਾਹੋਵੈਗਾਕਿਨਾਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਅਸਾਡੁ
ਸਨੂੰਕਹਿਆ।ਕਿਭਾਈਜੀਭੁਗਤਅਸਾਡੀਪੂਰਨਹੋਈਸੀਨਾਹਿ।
ਭੁਅਸਾਵਿਚਦੂਈਆਂਤੇਹੋਏਆਹੇ।ਇਕਤਾਅਸੀਮੂਰਖਪੁਜਾਰੇ
ਆਹੇ।ਅਤੇਇਕਝੂਠੇਬੋਲੀਆ।ਪਰੁਅਸਾਵੀਚਾਰੁਕਰਿਡਿਠਾ।

ਜੋਰਾਜਾਜਨਕਜੀਅਨੇਕਰਦੇਆਹੇ।ਜੋਤੁਸੀਉਹੁਰਤਨਾਪੁਜੇਜੋਅ
ਸੀਪੁਜਦੇਰਹੀਐ।ਅਤੇਤੁਸਾਨਾਲਜੋਹੋਰੁਆਹਾ।ਟਹਲੀਆਨੂ।
ਸੋਅਛੁਹੋਇਆ।ਹੋਰਿਆਸੀਤੁਸਾਂਮਿਲਕਰਰਾਜੇਪਾਸਅਤੇ
ਹੋਏ।ਅਸਾਆਖਿਆਰਾਜਾਜੀਏਹੁਕਿਆਹੈ।ਏਤਨਾਅਸਾ
ਤਾਤੇਰਾਆਖਿਆਸਾਜੀ।ਅਤੇਅਸੀਜੋਹੋਰਿਜਨਮਸਦੇਨਾਲੇ
ਏਹੁਕਿਆਤੁਸਾਡੇਆਤਮੇਆਈ।ਰਾਜੇਜਨਕਕਹਿਆਸੁਣਿ
ਭਾਈ।ਏਤੁਸਾਨੂੰਸਤੁਦ੍ਰਿੜੁਨਆਸੀ।ਏਤਾਨੂੰਤੁਸਾਹਾਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਆ।ਤੁਸੀਮੇਰੇਆਖੇਲਗੇਨਾਹੀ।ਤਾਮੈਕਿਆਕਰਾ।ਪਰੁ
ਭਾਈਮੇਰੀਸੇਵਾਦਾਫਲੁਤੁਸਾਨੂੰਏਹੋਹੈ।ਜੋਤੁਸੀਜਨਕਪੁ
ਰੀਆਵੈਗੇ।ਭਾਵੈਹੋਰਿਆਸਾ।ਤੁਸਾਮਿਲਕਰਆਖਿਆਜੀ
ਅਸੀਜਨਮਹੀਆਵਦੇਰਹੀਏਗੇ।ਫੇਰਦੇਅਸਾਡੀਖਲ
ਸੀਭਿਹੋਸੀ।ਤਾਰਾਜੇਜਨਕਕਹਿਆਭਾਈ।ਤੁਸਾਨੂੰਫਿਰ
ਤਪੂਰਨਹੈ।ਪਚੂਰਦੇਜਨਮਭਿਫੇਰਕਰਤੁਸੀਕਲਜੁਗਾਵਿਚਿ

ਉਪਰੇਗੋ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸਰੁ ਮਿਲੈਗਾ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬੇ ਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਰੰਗ
ਦਸੇਗਾ ਹੋਰੁ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਨਾਲਿ ਲਗ
ਕੋਧ ਪੁਤ੍ਰ ਤਰਨਗੇ ਪਰੁ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚਿ ਉਪਰੇਗਾ ਉਰੇਸਾਂ ਹੀ ਆਸੁ
ਨੂੰ ਭਾਈ ਜੋ ਕੋਈ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਭੀ ਮੰਗਤਾ ਹੋਵਣੇ ਭੀ ਦੇਵਣਾ ਅਤੇ
ਜੋਈ ਤੇ ਸਖੀ ਐਸਾ ਹੋਈਆ ਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਨਾ ਭਾਈ ਦੂ ਮੈਨਕ ਹੈ ਆਖੀ
ਅਗੇ ਥੇ ਲੇਸਾਂ ਤੀਆਂ ਪਰੁ ਹਿਕ ਜਾਪ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹਿ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਏਹੋ ਆਹਾ ਜੋ ਅਸੀ ਤੁਸਾਂ ਇਕਠੇ ਰਹੀਏ ਜੋ
ਅਤੇ ਭੁਗਤ ਭੀ ਇਕਠੀ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧਾਸ
ਆਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਇਕੇਰਾ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਪਾਰੇ ਇਕੇ ਤਾ ਅਸੀ ਤੁਸਾ
ਨੂੰ ਉਧਾਰੀਐ ਅਜਾਰੁ ਤੁਸਾਂ ਤੂੰ ਏਹੋ ਧਰਤ ਨੂੰ ਆਹਾ ਏਹੋ ਮਨੋਰਥ ਆ
ਸਾਡਾ ਹੈ ਈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਦੂ ਮੈਨ ਪੰਧੋ ਲੀਆ ਜੁ ਲਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਭੀ
ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੇਰੀ ਭੀ ਪੂਰਨ ਘਾੜ ਹੋਈ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਕੈ
ਤੇ ਘਾੜੀ ਦੇ ਕਹੁ ਕੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੰਧੋ ਲੀਆ ਭਾਈ ਦੂ

ਸੋਣਆਸੀਂਤੇਰੇਦ੍ਵਾਸਤੇਭੀਆਏਆਹੇ।ਅਤੇਬੈਤੇਦੇਦ੍ਵਾਸਤੇਭੀਆਏਆਹੇ।
ਪਰਤੇਰੇਨਾਲਅਸਾਡਾਵਚਨੁਅਹਾ।ਤਾਂਬਾਈਂਦੂਜੈਣਆਖਿਆਜਿਤੂੰਵਚਨਾ
ਪੂਰਾਹੈ।ਪਰੁਤਾਂਵਚਨੁਤਾਂਪੂਰਾਹੋਇਆ।ਪਰੁਤੂਸੀਜੋਨਸੂਚਾਰਦੇਹੋ।ਸੋ
ਅਸਾਨੂੰਸੁਜਨਾਹੀਆਵਦਾ।ਅਸਾਂਆਪਹੀਨਾਲਕੰਮਹੈ।ਪਰਜੀਟ
ਅਸਾਨੂੰਸੁਜਨਾਹੀਆਵਦੀ।ਜੋਕੁਝਕਰਦੇਹੋਸੋਬੂੰਦੇਨਾਲਕਰੋਗੇ।ਜੋ
ਅਸਾਹੀਨਾਲਕਰੋਗੇ।ਅਸਾਹੀਨਾਲਹੋਸੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਜੀਰਜਾਇਤੁਸਾਡੀ।ਅਸਾਂਤਾਂਪਰਚਾਪੂਰਾਕਰਣਾਆਹਾਂ।ਅਗੇਕੋ
ਕੁਛੁਸਾਰਦੇਸਾਏਭੀਖਾਇਪਦੇਹਾ।ਤਾਂਬਾਈਂਦੂਜੈਣਆਖਿਆਆਖੁ
ਕਾਈਭੀਤਾਂਭੂਤੇਆਣਗੀਆਜਿਜੋਕੁਛੁਹੁਕਮੁਕਰੀਐਆ।ਤਾਂਬਾਈਂਦੂ
ਜੈਣਆਖਿਆਜੋਕਉਣਨਾਨਕਜੀਆਂਪਰਦੇਹੈਸੋਮੰਨੋ।ਤਾਂਭੀਤਾਂਪੇ
ਲੀਆਜੀਹੋਕਿਆਜਾਣਾ।ਜੋਨਾਨਕਜੀਪਕਿਆਆਖਦੇਹੈਸੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਰਾਗਾਰ ਮਕਨੀਏਦੂੰਤਬਚਦੂਘੇਏਆਸ। ਅਰਦਾ॥੧॥ ੧੫
ਏਧਨਤੇਧੈਜੰਤਰਕਾਣੇ।ਸਾਈਰਉਜਾਲਤੁਦਾਹੀਂਦਿਸਾਤੇਆਗੇ।। ੧੬

ਉਧਰਿਧਰਨਤਲੋਅਕਾਸੁ॥ਘਟਅੰਤਰਿਸੰਧਰੀਅਪਰਗਾਸਾ॥੧॥ ੧੨੧
ਸ੍ਰੀਜਾਮਕਰਸਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮਾ॥ਅਠਪਹਰਮਨਤਾਕੋਧਿਆਨੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਂਉਪਰੇਕਹਿਆਜੀਓਸੇਕਹਣਨਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਤ॰
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਰਥਾਦਿਤਾ ਈਧਰਕੋਧਉਂਓਹੁਤੀਆਹੈ
ਨੈ॥ਅਤੇਧੈਸੰਤਰਜਠਰਦੇਹੀਆਗਨੈਹੈ॥ਅਤੇਮਾਟੀਦੇਹੀਆ
ਤਾਕੋਧਾਰਿਪਿੰਦੀਹੈ॥ਸੇਥਾਨਾਕਹੀਦੇਹਿਕਰੀਹੋਦੀਹੈ॥ਤਾ
ਏਸਤਾਈਧੋਹਨਾਹਿਸਕਦੀ॥ਕਿਉਨਾਹੀਧੋਹਦੀ॥ਜੋਉਸਨੂੰਸਾਮ
ਦੀਲਿਵਹੋਦੀਹੈ॥ਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁਐਸਾਹੈ॥ਭਾਈਉਹਨਾਂਨੂੰਨੰਕਾ
ਰਹਿਆ॥ਤੇਰਤਾਈਲਗੇਗਾ॥ਕਹਣਨਾਹੀ॥ਤਾਉਪਰੇਕਹਿਆਜੀਤ੍ਰ
ਸੀਕਹਦੇਹੋਜੋਪਰਮੇਸਰਜਪ੍ਰਾ॥ਅਤੇਸੰਗਤੀਧਾਂਤਿਆਨੁ॥ਸੇਰਾ
ਕਥੀਆ॥ਕੈਸੇਖਾਵੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵੁਝੀਅਧਉਤ੍ਰੀਆਖੀ॥
ਪਹਲੋਆਖਨਧਾਹੁੰਵੁਧਾ॥ਸੇਕਹੀਐਜਾਘਟਸੂਖ੍ਰਾ॥ਤੈਤੋਨਿਰਭਉਤੁਰ
ਚਾਹੀਐ॥ਹੋਨਿਕਉਅਨਹੋਨੀਹੋਏ॥ਤਾਉਪਰੇਆਖੀਆਜੀਤੁਸੀ

ਏਉਂ ਆਖਦੇ ਹੈਂ। ਤੇ ਓਹੁ ਤਾਂ ਗੁਪਤ ਗਲ ਹੈ। ਸੋ ਕਿਆ ਜਾਣਾ। ਤਾ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਜੋ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਸੋ ਲਿਖੀਆਂ ਵੇਹੀ ਗੁਪਤ ਸਾਖੀ ਦੇ ਹਿ
ਵੀ ਸੈ। ਜਗ ਲੋਕ ਸਾਜ ਕਰੇ ਜਗ ਦੀ ਸੈ। ਜਾਪ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲ
ਕਰ ਹੁ ਧਾਖੀਆ ਨੂੰ। ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦਾਂ ਖੇਮ ਆਨੂੰ। ਤ੍ਰਾ॥
ਤਾਂ ਹੋਰਿ ਹੋਰੁ ਰੇ ਆਖੀਆ ਜੀ ਸੋ ਤਾ ਕੂ ਨਾਮ ਸਾ ਬੈ ਆਖਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰਥ ਦਿਤਾ। ਏਹ ਦੇਹੀ ਇਸੇ ਹੀ ਰੋਗੀ।
ਅਤੇ ਅੰਦਰਿ ਇਸ ਦੇਹੀ ਦੇ ਰੂਹ ਅਦੇਹੀ ਹੈ ਸੋ ਗੁਪਤ ਹੈ।
ਉਸ ਦੇਹੀ ਨਾਲ ਜਾਸੀ ਅਤੇ ਏਹ ਦੇਹੀ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹ ਜਾਸੀ ਉ
ਹ ਦੇਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਸੁਝਦੀ ਨਾਹੀ। ਏਹ ਸਭ ਬ। ਜਗ
ਦੀ ਸਦੇਵ ਹ ਨੂੰ ਏਹੋ ਏਹੋ ਨੇ। ਏਸ ਗਲ ਦਾ ਵੀ ਬਾਰੁ ਕਹਣਾ
ਆਇਆ ਹੈ। ਜਾਪ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਕਰੇ। ਨਾਵੇ ਦੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵਿਚ
ਕਰੇ। ਪਰੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਰੋਗੁ ਕਰੂ ਨੇ ਰੋਗਾ। ਅਤੇ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ
ਦਾ ਵਿਚੋ ਰਕਾਣ ਰੋਗਾ। ਤਾਂ ਹੋਰਿ ਹੋਰੁ ਰੇ ਆਖੀਆ ਜੀ ਓਹੁ ਤਾ ਦੇ

ਸਨਹੀਆਵਦਾ।ਅਤੈਇਹਤਾਸੋਵੈਦੀਆਆਵਦੀਹੈ।ਜੈਸਾਸਰੂਪ ੧੨੨
ਹੈਤੈਸਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਹਗਦੀਪਉੜੀਆਖੀ।ਦਿਸਟਿ
ਆਨੇਕਕੈਹੈ।ਆਦਿਸਟਿ।ਆਦਿਸਟਕੈਪਰਭੂਨੀਸਭਾਸ੍ਰਿਸਟਾ।ਐ
ਸਾਕ੍ਰਹਮੁਖੀਚਾਰੁਖੀਚਾਰੇਕੈਸੋਈ।ਨਾਨਕਤਾਂਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਇ।
੪।।੧।।ਤਾਂਸੰਤੋਂਆਖਿਆਜੀ।ਐਨੂੰਨਾਹੀਜਾਣਦਾ।ਤੁਸੀਜੋਆਖਦੇ
ਹੋ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਰਥਾਵੇਤਾ।ਸੁਣਭਾਈਸੰਤਾ।ਜੋਤਨੀਦ
ਸਾ।ਦਿਸਟਿਆਨੇਹੈ।ਜੋਸਭਆਦਿਸਟਿਹੈ।ਹੋਇਹੋਇਛਿਪਜਾਂਦਾ
ਹੈ।ਇਕਾਥਿਨਾਂਵਿਚਕਈਰੰਗਰੁਆਸੋਦਿਸਦਾਹੈ।ਹਕਾਂਜੋਜਨ
ਜੀਸਨੂੰਨਜਰਆਵਦਾਹੈ।ਤਿਸਨੂੰਸੈਸਾਰੁਆਦਿਸਟਿਕਰਦਾਹੈ।ਅ
ਤੈਜੋਦਿਖਾਂਦਿਆ।ਸੋਭੀਅਗੋਛਿਪਣਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ।ਤਿਸਨੂੰਆ
ਦਿਸਟਿਕਹੈ।ਦਿਸਆਵਦਾਹੈ।ਦਿਸਟਆਨੇਹੈ।ਜੋਕੋਈਐਸਾ
ਕ੍ਰਹਮੁਖੀਚਾਰੁਖੀਚਾਰੇ।ਤਾਉਸਦੀਪਰਮਗਤਿਹੋਵੈ।।੫।।
ਤਾਂਸੰਤੁਪਾਛੀਫੇਰਤੇਰਾਹਿਪਾਇਆ।ਉਨਾਂਹੀਏਹੈਆਖੇਜੀ

ਸੋਵੂਲਾਹਾਂ।ਤੂ ਸੋਨੂਬਖਸੂ।ਸੋਤੈਨਾਲਾਇਵਨੀਆਖਾਤਾਕੀਤੀਆ
ਹੈਨਿ।ਤਾਇਵੂ ਸੋਣੁਆਖਿਆ।ਉਠਕਾਇ ਇਵੂਰਤੇਹੁਕੇਣੀਨਾਹਿ।
ਨਾਨਕਜੀਪੈਰੇਰੇਹੀਵਿਦਾਜਤੇਆਇਆਹੈ।ਤਾਇਵਰਉਠਖੜਾ
ਹੋਇਆ।ਤਾਫੇਰਿਅਦਾਇਪਰਰਾਤਗੁਜਾਰੀਸੀ।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਸਿਆਉਕ੍ਰਾਈਵੂਰੂਪਰਸਾਦੁ।ਤਾ
ਵੂਰੂਪਰਸਾਦੁਅਗੇਆਣਰਖਿਆ।[illegible]।ਅਗੇਜੇਦਣਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਅਤੇਇਵੂਸੋਣੁਅਤੇਸੈਨਾਅਤੇਵੂਰਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਆਪਣਾਪਰਸਾਦੁਜੋਦਿਆ।ਅਤੇਅਹਾਰੁਹਿਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਸੈਕ੍ਰਾਈਵੂਰਾਏਪ੍ਰਸਾਦੁਨੂੰ
ਜੋਦਾ।ਤਾਇਵੂਸੋਣੁਆਖਿਆ।ਸੈਕ੍ਰਾਈਇਵੂਰਉਠਾਇਲੈ।ਗੁ
ਵੈਚਾਇਲੀਤਾ।ਲੈਕਰਲਗਾ।ਜੇਦਣਾ।ਜੀਉਅਧਾਪਰਸਾਦੁ
ਜੋਦਿਆਹਾਂ।ਤਉਇਵੂਰੇਦੇਕਪਾਤੂਮੁਲਗੋਏ।ਤਾਇਵੂਰਾਖੋਲੋ
ਇਗਾਇਆ।ਤਾਇਵੂਰੇਗੁਸਤੇਕਟੂਵਿਜਾਰਗਾਇਆ।ਜਾਇ

ਤੁਸੈਂ ਨਦੇ ਮੇਤਾਬੂੰ ਰਾਖੀ ਦੇ ਹੋਹੋਇ ਗਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹੁ ਜੁ ਸੈਨ ਗੁਰੂ ੧੨੨
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹਾ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿ
ਆ ਭਾਈ ਇਹੁ ਜੁ ਸੈਨ ਅਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾ ਭੁਜਾਣੀ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਏਸੇ ਦਾਸ
ਤੇ ਅਸਾਂ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਇਹੁ ਜੁ ਸੈਨ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕਰਣਾ ਕਿ
ਆਮਾ ਹਾਥ ਅਤੇ ਕਿਤੋ ਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਏਹੁ ਜੁ ਸੈਨੁ ਨੇ ਕੁਛ ਨਾ ਕਿਹਾ ਸੋ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਇਹੁ ਜੁ ਸੈਨ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਕ੍ਰਿਸਾਈ ਅਸਾਨੂੰ ਮੰਗੀ ਘਰ ਹਾਵਣਾ ਆਹਾ ਏਸ ਵਖਤ ਮੰਗੀ ਕਿਥੋ ਪਹੋ
ਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਤ ਕਿਤਸੀ ਕੁ ਹੈ ਤਾਂ ਸੈਨ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਰਾਤ ਪਹਰੁ ਕੁ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜਲੁ ਲਿਆ
ਉ ਜਿਸ ਨਾਲੁ ਕਰੀਆ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸੈਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਵਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨਾਤਾ ਅਤੇ ਸੈਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਨਵਾਇਆ ਤਾਂ ਸੈਨ ਦੇਵੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਤੇ
ਸੀਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਰਾਹਿ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰਿ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਾਛਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਸੈਨ ਕਿਥੋ ਤਾਂ ਸੈਨ ਆਖਿ

ਅਜੀਮੈਨੂੰਸਭਕੁਛਮਲੂਮਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕ੍ਰਾਈਸੂੰਤੇ॰
ਅਸਾਂਤੈਨੂੰਮੰਜੀਦਿਆਂਹਾਂਵਦਾਹੈ।ਤਾਂਉਂਨ੍ਹੇਆਖਿਆਜੀਕੇਤੇਸਿਰ
ਜਾਇਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਉਂਨ੍ਹੇਨੂੰਮੰਜੀਸਉਂਪੀ।ਤਾਂਸੁਪਰਸੈਨਹੋਕੇ
ਨੂੰਖਬਰਹੋਈਆਜੋਇਕਤਪਾਮੇਰੇਨਗਰਆਇਆਹੈ।ਉਪੇਉਂਨ੍ਹੇ
ਧਾਂਨੀਨੂੰਮੰਜੀਦਿਤੀਹੈ।ਅਤੇਆਪੇਗੁਰੂਕੀਤਾਹੈ।ਜਾਂਏਹਗਲ
ਰਾਜੇਸੁਪਰਸੈਨਸੁਣੀ।ਤਾਂਸੁਪਰਸੈਨਰਾਜੇਕਹਿਆਉਸਤਪੇਨੂੰ
ਮੇਰੇਪਾਸਲੈਆਵਹੁ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮੈਂਅਤੇਮਰਦਾਨਾ।
ਇਉਂਮੈਨਅਤੇਉਂਨ੍ਹਾਂਧਾਨੀਆਸੀਪੰਜੇਜਣਾਂਸਾਦੀਵਿਚਿਬੈਠੇਆਹੇ।
ਜੋਰਾਜੇਦੇਆਦਮੀਆਏ।ਆਇਕਰਿਅਖਣਲਗੇਜੋਈਹਾ
ਨਾਨਕਤਪਾਕਉਣਹੈ।ਉਸਤਪੇਕਉਰਾਜੇਬੁਲਾਇਆਹੈ।
ਤਾਂਇੰਨ੍ਹਾਂਮੈਨਕਹਿਆਤੁਸਾਂਕਉਲੋੜਾਹੈ।ਉਨਾਂਆ[illegible]ਚਾਈਉਂਨੇਕ
ਹਿਆ।ਮਕਉਰਾਜੇਨੇਤੇਜਿਆਹੈ।ਇੰਨ੍ਹਾਂਮੈਨਕਹਿਆਕਉ
ਭੇਜਿਆਹੈ।ਉਨੇਕਹਿਆਜੀਤਪੇਕਉਬੁਲਾਇਆਹੈ।ਤਾਂ

ਇੰਦ੍ਰਸੈਨ ਨੂ ਖਬਰ ਹੋਈਆ । ਆਖਿਓਸੁ ਚਲੋ ਮੇਰੇ ਰਾਜੇ ਕੀ ਨਿਸਾਕਾਰੀਆ ੧੨੪
ਵਤਾ ਹੈ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪਹੁ । ਇੰਦ੍ਰਸੈਨ ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਨ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਹੁ ਤੇ ਤੁਸਾ ਕਉ ਜਾਣਦਾ ਨਾਹੀ । ਤੁਸਾਂ ਤੋ ਕੈਸੀ ਕੈ ਪਰੇ ਮ
ਨਾਹੀ । ਅਰੁ ਮੇਰਾ ਆਖੂ ਹੈ । ਉਸ ਕਾ ਧਿਆਨਾ ਕੈ ਛੁ ਨਾ ਹੋਇ । ਏਥੋ ਸ
ਕੀ ਨਿਸਾਕਾਰੀਆ ਵਤਾ ਹੈ । ਤੁਸਾ ਕਿਆ ਕਰਤੇ ਹੋ । ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਨ ਰਾਜੇ ਨੂ
ਧਰਮਸੈਨ ਨੂ ਜਾਇ ਸਲਾਮੁ ਕੀਤਾ । ਤਾ ਧੁਪ ਧਰਮਸੈਨ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਉ
ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਛ ਕਹੇਗਾ । ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਨ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੈ ਕਹਣੇ ਹੀ ਆਇ
ਆਹਾ । ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ਹੈ । ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਨ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾ ਜੇ ਆਦਮੀ ਕ੍ਰਿਜੇ ਖੇਤ ਪੈ ਕੈ ਪੁਜਾਵਣੇ । ਤਾ ਰਾਜੇ ਕ
ਹਿਆ ਹਾ ਪੁਤ ਮੇਰੇ ਜੇਸੇ । ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਨ ਕਹਿਆ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ।
ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਈਹੈ ਧਾਂਡੀ ਕਉ ਪੁਰਸ ਕੀਆ
ਆਹੈ । ਮੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਥਾ । ਜੋ ਮੈ ਉਸ ਕਉ ਦੇਖਾ ॥
ਤਾ ਇੰਦ੍ਰਸੈਨ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏਹ ਕਹਣੇ ਦੇਖਣੇ ਜੋਗ ਪੜਾ ਠਰਕੈਹੈ

ਏਕਦੇਖਣੇਮੈਔਗੁਣਹੋਤਾਹੈ॥ਅਰੁਏਕਨੂਦੇਖਣੇਮੈਪੁੰਨਹੋਤਾਹੈ॥ਤਾਰਾਜੇ
ਕਹਿਆ॥ਪੁਰਖੁਜੀਸਦੇਖਣੇਮੈਔਗੁਣਹੋਤਾਹੈਸੋਈਦੇਖਣਾਮੁਝਕਉ
ਦਿਖਾਇ॥ਐਸੀਸੀਤਰਾਂਦੇਕੋ॥ਤਾਂਈਦੂਮੈਨਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀ
ਤੁਮ੍ਹਾਰੇਘਰਿਸਾਧਹੈ॥ਤਿਸਅਉਰੁਕਰਤਾਰਮੈਭੇਦਕਛਨਾਹੀ॥ਅ
ਰੁਤੁਮ੍ਹਾਰੇਘਰਆਹੈ॥ਤੂੰਕਿਸੁਪਰੋਜਨਦੇਖਤਾਹੈ॥ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਪੁਰਖਸਾਧਮੂਰਤਕਰਦੇਖਤਾਹੋ॥ਤਾਂਈਦੂਮੈਨਕਹਿਆਜੀਸਾ
ਧਮੂਰਤਦੇਖਣੇਕੀਇਹਤਰਾਂਨਾਹੀ॥ਜੋਜਾਇਕਤਾਸਪਰਭੁਲਾਈਤੋ॥
ਆਪਨੀਦੁਆਰਕਰਸਾਧਮੂਰਤਦੇਖਣੇਜਾਈਏ॥ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਪੁਰ
ਖਸੁਆਕਹਤਾਹੈ॥ਜੋਤੂੰਕਹੇਸੋਈਮੈਕਰਉ॥ਤਾਂਈਦੂਮੈਨਕ
ਹਿਆਰਾਜਾਜੀਭਲੇਕੋਜਨਲੇਹੁ॥ਕਲੇਮੈਦੇਵੇਹੁ॥ਅਰੁਅ
ਪਨੀਸੌਤੀਆਬਾਰਨੇਪਹੁਰਾਕੇ॥ਸਾਧਮੂਰਤਦੇਖਣੇਕੀ
ਜਾਹਰਉਜੈਹੈ॥ਰਾਜਾਸੁਣਪਰਮੈਨਕਸਾਦਾਖਲੀਆਹਾ॥
ਰਾਜੇਉਹਾਮੈਨਲੀਤੀ॥ਕਹੋਜੋ[illegible]ਜਨਭੁਲਾਮੈਦਾ॥ਭੁਲੇਖ

ਜਰਤਾ। ਨਾਮ ਸਾਈਂਦੂ ਸੈਣ ਨੂੰ ਲੀਤਾ। ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ। ਜੋ ਕੁਝ ਨਾਲਿ ਆਇਆ ਆਹਾ ਸੋ ਅਗੇ ਰਖਿਓਸੁ। ਤਾਂ ਸਾਈਂਦੂ ਸੈਣ
ਬੋਲਿਆ ਜੀ ਰਾਜਾ ਕਰਮਵੰਤੁ ਹੈ ਸਾਈਂ ਸਉ ਪਾਇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਤੋਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਤ ਬਾਣੀ ਦਿਤੀ। ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਵਾਰੁ ਵਾਰੁ ਵਿਚ
ਲਹਣੂ ਬੋਲਿਆ ਮਹਲਾ ੧। ਏਕੋ ਮਨੁ ਹੀਆ ਸੁਪਰੇਸੇ
ਜਾ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗਿਆ ਨੁ ਪਾਈ ਤਉ ਨੈਣਾ ਮਿਟਿਆ ਪਾਰ ਗਏ ਬਿਕਾਰਾ।
ਐਸਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੀਤ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਪਰੇਸੇ ਨਾਹਿ ਹਥਾ ਤ ਹਮਾਰੀ ਏਕੋ ਗ
ਜੁਟੀਆ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਠਾਰਹ ਹਰਾ ਕੋਤੁ ਮੇਰੇ ਰਖਾਤ ਕੈ
ਨੇ ਸਭੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਪੂਜਾਰੀ ਉਸਨੁ ਕੀਨੇ ਐਸਾ ਪੂਤੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਹਾਜਥ
ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਉਪਜੀ ਹਿਰਦੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥ ਸਉਣ ਪੂਕਾਰਾ ਜਣੁ ਆਰਾ ਤੀ
ਦੀਪਤੁ ਮਚਰਨੁ ਪੁਜਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਹ ਮਾਧੀ ਸਨਮਤੇ ਜਤੇ ਉਠੇ ॥ ਸੁਪਰਸੇਣ ਤੁਮ
ਨੀਰਮਲੁ ਸੂਤੇ ॥੩॥ ਏਈਦੂ ਸੈਣ ਏਹ ਸੰਗਤੁ ਮਾਰਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਆਪੇ
ਕਰਤਾਰਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਾ ਦੇਇ ਆਲਾ। [illegible] ਸਰਧ ਸਾਂਈਂਦੇ

ਕੀਜਾਸਾ।ਤਾਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਨੂਸਉਟਧ੍ਰੂਦਾਕਾਰਾਜੁਕੀਤਾ।ਇਕ
ਛਤ੍ਰਰਾਜੁਦਿਤਾ।ਅਰੇਅਠਾਰਹਰਾਜੇਰਾਜੁਕਰਦੇਆਹੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਸਦਕਾ।ਇਹੁਸੈਣਦੇਪਰਸੰਗੁਤਿਨਦੀਪਾਦਰਾਜਲਗਾ
ਕਰਣਾ।ਅਤੇਨਾਲੇਮਹਾਪੁਰਖੁਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
।ਦੇਖੋਸੁਧਰਸੈਣਉਹੁਤੇਰੀਰੀਸਕਰਦਾਹੋਵੈ।ਸੁਧਰਸੈਣਰਾਜਾ
ਸੰਤ੍ਰਾਜੇਤੇਰਾਦੂਰਆਇਜਾਂਦਾਹੋਵੈ।ਤੂੰਜਾਣੈ।ਤਾਰਾਜਾਸੁਧਰ
ਸੈਣਹਥਜੋੜਕਰਿਉਠਖੜਾਹੋਇਆ।ਅਤੇਆਖਣਲਗਾ।ਜੇ
ਜੋਅਪੋਤਾਮੈਰਾਜੁਭੀਇਸਨੂਦੇਵਾਂਹਾਂ।ਅਤੇਮੈਤੁਸਾਡੇਨਾਲਫਿਰਦਾ।
ਹਾਂ।ਐਸਾਦੁਖਤੋਸੈਨੂਕਰਹਾਇਆਦੂਸਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਭਾਈਆ।ਜੋਉਹੁਤੇਨੂਮੰਜੀਘਤਾਇਆਹੈ।ਸੋਮੰਜੀਅਸਾਨੂਉਹੇ।
ਅਤੇਤੈਨੂੰਜੋਇਕਛਤ੍ਰਰਾਜੁਦਿਤਾਹੈ।ਸੋਰਾਜੁਭੀਅਸਾਨੂਹੈ।ਤੈਨੂਰਾ
ਜੁਅਤੇਮੰਜੀਦੋਵੈਦਿਤੇਹੈਨ।ਤੈਉਹੁਨੂਅਸਾਨੂਕਰਿਦੇਖਣਾ।ਤਾ
ਈਨੈ।ਅਤੇਸੁਧਰਸੈਣਦੂਹਾਮਸਾਟੇਇਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ

ਆਹੁਣਾਅਸੀਖੇਡੀਏਗੇ।ਤੁਸਾਡੇਹੀਵਾਸਤੇਕਰਤਾਰਏਥੇਲੈਆਇਆਹਾ।
ਜੋਪੂਰੀਹੋਇਆ।ਤਾਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਦਾਵੈਰਾਗੁਛੁਟਾਖੇਮਏਥੈਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਿਹਿਆਕਿਉਰਾਜਾਕਿਉ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਤੁਸੀਗਉਨਕਰੋਗੇ।
ਅਤੇਅਸਾਡੇਪ੍ਰਾਨਹਿਤਹੋਵਨਗੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਹਿਆਰਾਜਾਜੀਅਸੀ
ਤੁਸਾਡੇਪਾਸਹੀਆਹੇ।ਅਸੀਤੁਸੀਇਕੁਠੇਇਥਾਂਵੀਏਗੇ।ਤੁਸਾਂਗੈਣਤੀ
ਨਾਹਿਕਰਣੀ।ਅਨੰਦਨਾਲਰਹਣਾ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਤੁਸੀਕੋਈਦਿ
ਨੁਇਥੇਰਹੋ।ਜੋਅਸਾਡਾਅਤਮਾਡਉਤ੍ਰਰਹੈ।ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣਆਖਿਆਜੀ
ਵਲਾਰਾਜੇਦਾਕੀਆਖਿਆਮੰਨੀਏ।ਇਕਮਹੀਨਾਇਥੇਰਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਆਖਿਆਭਲਾਰਾਜਾਜੀਤੇਰਾਆਖਿਆਭੀਫੇਰਨਾਨਾਹੀ।ਇਕਮਹੀ
ਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੈਰਹੇਅਤੇਸੁਧਰਸੈਣਅਤੇਇੰਦ੍ਰਸੈਣਪਾਸਰਹੇ।ਗੁ
ਰੂਜੀਸੁਪ੍ਰਸੰਨਰਹੇ।ਰਾਜਾਸੁਧਰਸੈਣਬਹੁਤੇਰਾਹਖੜੋਤੇ।ਬਚਨੁਹੋਇਆ
ਜੀਤੁਸੀਤੇਪਾਸਹੀਆਹੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੋਂਵਿਦਾਹੋਏ।੧॥

।ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।

ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਸਾ ਜਿਸਾ ਦੀਪ ਨੂੰ ਚਲੇ। ਜਮੂੰ ਦੇ ਸਭ ਦੂਆ ਨੀ ਉਤੇ
ਜਿਉ ਪਰਤੀ ਉਤੇ ਜਾਈਦਾ ਹੈ ਤਿਵੈ ਪਾਣੀ ਉਤੇ ਰਲੇ ਗਏ। ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦੀ ਪੂਜੀ ਆਵੈ ਤਿਥੈ ਧਰਿ ਜਾਵੈ। ਅਤੇ ਜਿਨਾ ਜਿਸਾ ਦੀਪਾ ਵਿਚਿ
ਧੁੰਮ ਪਈ ਆਹੀ। ਜੋ ਹਿਕੁ ਤਪਾ ਆਇਆ ਹੈ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਪਾਸ। ਸੁਧ
ਰਸੈਨ ਨੂੰ ਤਿਨ ਦੀਪਾ ਦਾ ਰਾਜ ਬਖਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਾ ਅਤੇ ਹਿਕਸੁ ਖੇਤ੍ਰ
ਤਾਪਾ ਫੇਰ ਰਹਦਾ ਹੈ। ਤਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਮਹਾਪੁਰਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਾ। ਜੋ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਸਹਰ ਦੇ ਉਦਿਆਨ ਬੈਠੇ। ਜੈਸਤਾ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚਿ
ਬੈਠਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਲੇ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੇ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਮੈ ਸਹਰ
ਦੇਖਿ ਆਵਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰਿ ਬੋਲਿਆ। ਕਿਉ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਈ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਤਾ ਕ
ਰਤਾਰ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਕੀਤਾ ਮੈ ਤੁਸਾ ਨਾਲਿ ਹਠ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ। ਗੁਰ
ਸਹਰ ਆਇਆ ਹੈ। ਏਥੇ ਤਾ ਕੁਝ ਮੁਹ ਪਾਵਾ। ਕਿਉ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਝੁ ਜਿਤੈ ਖੁਪਕਨਾ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭ

ਤਾਮਰਦਾਨਾਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆਬੈਠਿਗਇਆ।ਬੈਠਕਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿ ੧੨੭
ਆਜੀਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਇਤਸਹਰਦਾਨਾਉਧੂਹਮੁਪਰਹੈ।ਅਤੇਇਥੇਦਾਰਾਜਾ
ਧੂਹਮਨਹੈ।ਅਤੇਨਾਉਅਪਰਬੈਨਹੈ।ਇਹੋਗਲਾਹੋਦੀਆਜਿਨਾਜਾ
ਰਾਜਾਅਪਰਬੈਨਸਿਕਾਰਖੇਲਨਆਇਆਸੀ।ਸਿਕਾਰ
ਖੇਲਦਾਖੇਤ੍ਰਦਾਜਿਥਰਅਸੀਬੈਠੇਅਹੇਤਿਥਰਆਇਨਿਕ
ਲਿਆ।ਜਾਂਦੇਖੇਤਾਂਦੁਇਆਅਖਿਓਸੁਜਾਨਾਵਿਵਿਚਿਬੈਠੇਹੈਸੋ
ਰਾਜਾਖੜਾਹੋਇਕੈਲਗਾਪੁਛਣਤੁਮਕਉਣਹੋਤੇਹੋ।ਉਜਾ
ੜਾਵਿਚਿਬੈਠੇਹੋ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਬੋਲਿਆ।ਹਾਅਸਾਮੀਹੋਤੇ
ਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਤੁਮਸਹਰਸੋਬਾਹਰਕਿਉਬੈਠੇਹੋ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਸਹਰਮੈਜਾਇਕੈਕਿਸਦੇਦੁਆ
ਰੇਜਾਇਬੈਠੇ।ਤਾਰਾਜੇਪੁਛਿਆਤੁਮਅਤੀਤਹੋ।ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਕਹਿਆਤੈਨੂਕਿਆਨਜਰਿਆਵਤਾਹੈ।ਤਾਓਨਡਿਠਾਜੋਗੁ

ਕੂਨਾਨਕਕੀਤਾਪੇਲਤਾਨਾਹੀ॥ ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਭੁਆਨ
ਛੁਤਾਹੈਇਹਰਹਿਆਹੈ॥ ਤਾਮੈਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਅਜੀਪਰਦੇ
ਜੀਆਹੋ॥ ਤਾਰਾਜੇਫੇਰਿਪੁਛਿਆਅਰੇਭਾਈਤੂਆਕਿਸਨਗ
ਰਾਸੇਤੂਆਏਹੋ॥ ਤੁਮਾਰੀਏਲੀਸਮਦੀਨਾਹਿਕ੍ਰਾਤੀ
ਤਾਮੈਕਹਿਆਜੀਹਮਪੰਜਾਬਕੀਧਰਤੀਸੇਉਆਏਹੈ॥ ਪ੍ਰ
ਦੇਪੰਜਧਸੁਹੈਆਏਹੈ॥ ਤਾਰਾਜੇਸਮਝਾਇਆਜੇਨਾਹੀਤਾ
ਓਹੋਹੈ॥ ਤਾਰਾਜੇਪੁਛਿਆਅਰੇਕਾਈਤੁਮਮੋਖਸਮਦੇਸਦੇ
ਖੀਆਹੈ॥ ਜੋਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਟਕਾਹੈ॥ ਤਾਮੈਆਖਿਆਰਾਜਾਜੀ
ਓਹਾਤਿਸਆਏਹੈ॥ ਤਾਮੈਰਾਜੇਨੂਪੁਛਿਆਜੀਤੁਮਾਰਾਨਾਉਕਿ
ਆਹੈ॥ ਤੁਮਹੇਤੇਕਉਣਹੋ॥ ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਹਮਆਪਣਾਨਾਉ
ਘਤਾਵੇਗੇ॥ ਪਹਿਲੇਤੂਆਪਣਾਨਾਉਬਤਾਈ॥ ਅਰੁਆਪਣੇਮਹਤ
ਕਾਨਾਉਬਤਾਈ॥ ਮਹਤਤੇਬੋਲੀਤਾਨਾਹੀ॥ ਤਾਮੈਕਹਿਆ
ਜੀਮਹਤਕਾਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ॥ ਅਰੁਮੇਰਾਨਾਉਘਣਾ

ਹੈ।ਅਰੁਈਸਰਕਾਨਾਉਮਰਦਾਨਾਹੈ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਸੁਣਤੇਭ੍ਰਾਈਬਾਲਾ।ਜੁਪਰਮੇਸਰਕਉਅਰੁਤੈਂਤੇਬਾਢੀਕਉ
ਏਹਿਪਿਰਪਾਦੇਆਇਆਹੈ।ਸਚੁਕਹੀਓ।ਤਾਂਮੈਕਹਿਆਜੀ
ਏਹਿਦੇਆਇਆਹੈ।ਖਰੁਸਆਪਣਾਨਾਉਬਤਾਵੈ।ਅਰੁ
ਆਪਣਾਘਰੁਬਤਾਵੈ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਹਮਾਰਾਨਾਉਸ
ਪਰਬੈਣਹੈ।ਅਰੁਸਹਰਕਾਨਾਉਬ੍ਰਹਮਪੁਰੂਹੈ।ਅਈਸਾਵੈਂਕਾਇ
ਤਕੇਰਾਜੇਹੋਤੇਹੈ।ਬ੍ਰਹਮਣਤ੍ਰਆਦਰਨੁਹੈ।ਤਾਂਮੈਂਆਖਿਆ
ਭੁਲਾਰਾਜਾਜੀਅਭ੍ਰਮਹੂਆ।ਅਤੇਜੀਏਹਦੀਪਕਊਣਕਹਿ
ਦਾਹੈ।ਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਸੁਣਭਾਈ।ਅਤੀਤਾ।ਏਹਜਲਾਮਿਲ
ਦੀਪਕਹੀਦਾਹੈ।ਤਾਂਮੈਂਫਿਰਿਪੁਛਿਆਰਾਜਾਜੀ।ਈਹਾਂਕੇਤੇਰ
ਜੇਰਾਜੁਕਰਤੇਹੈ।ਤਾਂਰਾਜਾਬੋਲਿਆਸੁਣਭਾਈਅਤੀਤਾਈ
ਹਾਂਦੀਨਦੀਆਮਾਹਿਅਠਾਰਹਰਾਜੇਰਾਜੁਕਰਤੇਹੈ।ਤਾਂਮੈਂਫੇ
ਰਿਪੁਛਿਆਜੀਉਨਾਰਾਜਿਆਂਦਾਨਾਉਕਿਆਕਿਆਹੈ।।

ਤਾਰਾਜੇਅਪਰਚੈਨਕਹੀਆ।ਸੁਨਭਾਈਅਤੀਤਕਦੂਲੈਨੈ
ਨਾ ॥੧॥ਅਪਰਚੈਨਾ।੨।ਸੁਪਰਸੈਨਾ।੩।ਸੁਅਚੈਨਾ।
੪।ਅਸਰਾਪਨਤਾ।੫।ਸਰਾਰਸੈਨਾ।੬।ਧੀਰਸੈ
ਨਾ।੭।ਲਾਜਨੈਨਾ।੮।ਗਾਇਤ੍ਰੀਮੈਨਾ।੯।ਸੁਅਸਾਗ
ਰਾ।੧੦।ਨਾਗਾਪਰਸਰਾਮਾ।੧੧।ਰਾਜਾਅਟਕਾਧ
ਟਕਾ।੧੨।ਸੁਪਸੈਤ੍ਰਾਲਕਾ।੧੩।ਧਾਧੀਧੈਸੇਕ
ਲਾਲਕਾ।੧੪।।ਰਾਜਾਜੈਨਜੋਤ੍ਰੀ।੧੫।ਰਾਜਾ
ਧਾਲਾਸੈਧਾ।੧੬।ਰਾਜਾਤ੍ਰੁਰਤ੍ਰੁਰੈਣਾ।ਰਾਜਾਅਗਾ
ਗਾਇ।੧੮।ਤਾਹੇਰੈਸੈਰਾਜੇਨੂਅਪਰਚੈਨਨੂਪੁਛਿ
ਆਰਾਜਾਜੀਇਨਾਅਠਾਰਹਉਪਾਰਸਿਰਕਾਰਦਾਕਉਣ
ਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ।ਸੁਨਕਾਈਅਤੀਤਾ।ਸਭਨਾਂਦਾ
ਉਪਰਿਕਦੂਲੈਨਹੈ।ਤਾਸੈਰਾਜੇਨੂਕਹਿਆਰਾਜਾਇਹ ੨੬
ਗਲਸੂਨਿਕੀਉਧੌਲੀਆ।ਸਭੋਸਲਾਮਚੁਧੋਲਕਰ

ਏਹ ਗਲ ਸੁਣਿ ਕੈ ਪੇਲੀਆ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਆਪਰ ਧੈਨ ਕਹਿਆ। ਸੁਣਿ ਅਗੀਤੇ ਤੇਪ ੧੨੬
ਹਿਧਾ ਤਾਂ ਕਿਆ ਸਮਝੀ। ਤਾਂ ਮੈ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਸੁਧ
ਰਖੈਣ ਹੈ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿ
ਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੈ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਧ ਰਖੈਣ
ਨੂੰ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਰਖੀਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੇਰਾ ਮਹਿੰਤ ਕ
ਹਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਹਦਾ ਹੈ। ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੇਰਾ ਮਹਿੰਤ ਕੌਣ ਬੈਠਦਾ ਨਾਹੀ।
ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਮਹਿੰਤ ਵਡੇ ਪੇਜ ਦੇਵ ਕੋਈ ਧੁਸਾਵੈ।
ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਤੀਤ ਹਮ ਧੁਸਾਵੈ। ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਬੁ
ਲਾਇ ਜੇ ਬੁਲਾਇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਘੋੜੇ ਤੇ ਉਤਰਿ ਆ ਗੁ
ਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਆਇ ਕਰਿ ਮੈਨੂੰ ਪੁਛਿਆ। ਅਰੁ ਕਿਨੀ ਮਿਲਾਇ ਕਰੀ
ਅਹੁ ਜਾਕਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਨ ਕੀ ਅਵਾਜ ਕ
ਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇੜੈ ਆਇ ਕਰਿ ਆਖਿਆ ਮਹਿੰਤ
ਜੀ ਕਰਤਾਰ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਖੁਲੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ

ਨਕਜੀਬੋਲਿਆਸਤਿਕਰਤਾਰਜੀਸਤਿਕਰਤਾਰਭਾਈਲਾਲੋ।
ਤਾਂਲਾਲੋਸਬਦੁਕਿਆਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਆਉਭਾ
ਈਮਰਦਾਨਿਆਤਾਂਲਾਲੋਕਹਿਆਜੀਨਾਨਕਮੈਂਚਲੋਗਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਲਾਲੋਜਾਹਮਾਰਾਨਗਰਾਈਹੀਹੈ।ਤਾਂਲਾਲੇ
ਕਹਿਆਜੀਏਹੁਜਾਣੂਮੈਥੈਠਲਾਕੈਆਣਾਇਦਾਹੈ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਲਾਲੋਜਾਹਮਫਕੀਰਅਤੀਤਆਹੇ।
ਹਮਕਉਏਜਾਣੂਹੀਵਸਦੀਹੈ।ਤਾਫੇਰਿਲਾਲੇਕਹਿਆਜੀ
ਸਹਰਮੈਕੋਈਭੂੰਡਾਰਿਲੈਖਬਰਲੈਵੈਗਾ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਵਾਹਦੇਵਿਚਿਸਬਦੁਬੋਲਿਆ ਮਹਲਾ੧॥
ਇਕਤੈਤਾਨਾਮਕਾਜਿਨਸਾਰਕਿਛੁਦੀਆਸੁਖਨਿਕਾਸਰੁਛੀਨਕੈ
ਅਪਨਾਕਰਿਲੀਆ।੧।ਐਸਾਨਾਮਨਛੋਡੀਐਸਦਾਈਸਰਿ
ਹਮਾਰੋਲੇਖਾਕਟੀਐਪਹੁਚੀਐਮਨਮੀਤਾਪੀਆਰੇ।੧॥
ਰਹਾਉ।ਜੋਜਨੁਉਤਮੁਕੀਆਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦੁ।ਜਨੁਲੀ

ਸਭਲਹਿਰਦੇਪਈਆਹਿਰਦੇਆਹਿਸੀਤਾ। ਤਾਪਾਸਣੁਧੂਹਮੁਪਛਨਿ ੬੨
ਆਕਾਇਆਕੇਸੀਗਾਲਖਚਉਰਾਸੀਏਕੈਹੈਹੂਏਨਿਰੰਕਾਰੁ।
ਤੂ। ਨਾਨਕਕਹੈਰਾਜੀਤੂਸੁਣਮਕਬੂਨੁਪਜਾਰਾ। ਜਦੇਸਣਿਆ
ਨਸਭਾਪੀਨਾਸੀਆਜਾਣਏਰੈਹੈਏਕੰਕਾਰ। ਸੋ। ਪਾਤਾਰਾਜਾਸ
ਪਰਪੈਨਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਾਇਆ। ਅਤੇਆਪੇਜੀਸੈਨੂੰਕਿਛਆਰੀ
ਆਕਰੀਐ। ਜੋਮੈਸੇਵਾਕਰਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰ
ਜਾ। ਪਰਪੈਨਾ। ਏਹੋਅਸੀਤੂਸਾਨੂੰਕਹਦੇਆਹੇ। ਜੋਅਜਾਸੁਧ
ਰਜੈਨੂੰਏਨਛਤ੍ਰਰਾਜਦਿਤਾਹੈ। ਜੋਕੋਈਮੰਨੇਗਾ। ਉਸਦਾਭ
ਲਾਹੋਵੈਗਾ। ਅਤੇਜੋਕੋਈਨਾਮੰਨੇਗਾ। ਤਾਉਹਜਾਹੈ। ਅਜਾਆ
ਪਣੀਵੇਲੋਆਪਛਰਣਾਆਹੋ। ਤਾਰਾਜੋਆਪਰਪੈਣਕਹਿਆਜੀ
ਉਹਅਸਾਡਾਪਾਤਿਸਾਹੁ। ਹਮਉਸਕੀਰਈਅਤਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਬਾਣੀਕਰਤਾਰਾਰਾਚੀਤਿਆਹੈ। ਬਾਣੀਸਪਰਪੈਣਾ
ਜਾਅਤੇਬਾਰਾਏਬੇਹੀਰਿਹਦਾਹੈ। ਨਾਲਿਨਾਹੀਚਲਦਾ। ਤਾਰ

ਕੈਸਪਰਥੈਏਕਹਿਆਜੀਅਸਾਡ੍ਰਸਾਰੇਵਿਚਲਾਕਕੰਮੁਹੈ।ਰਾਜ
ਕਿਆਵਿਸਤ੍ਰਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨੁਹਦਬਖਿਆਨਹੋਮਸੀ
ਹੋਇਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਰਾਜਾਸਪਰਥੈਏਨਹੁਰਨਾਅ
ਸੀਰਮਦੇਆਹੋ।ਤਾਂਰਾਜੇਸਪਰਥੈਏਬਏਨਤੀਕੀਤੀ।ਜੀਜੇਸ
ਜਤਰਾਅਸਾਨੂਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਂਜੇਤਰਾਅਸੀਰਾਜੇਸੁਪਰਸੈਣਨੂ
ਮਿਲੀਐ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਸਪਰਥੈਏਨ
ਜਿਸਤਰਾਅਸਾਡੇਅਗੇਬਏਨਤੀਕਰਦੇਹੋ।ਤਿਸੇਤਰਾਸੁਪ
ਰਸੈਣਅਗੇਪਕਾਹੋਵੇਣਾ।ਤਾਂਸਪਰਥੈਏਨਕਹਿਆਜੀਏ
ਅਸੀਤੁਸਾਥੋਂਭੀਬਹੁਤੁਕਰਕਾਲੀਐਸੇਹਾਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆਐਸੀਹੀਲਿਖੀਦੀਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਉਨੀਮਹੀਨੇਸਪਰਥੈਏਨਪਾਸਰਹਿਆ।ਅਗੋਂਵਿਦਾ
ਕੀਤੀ।੧। ।ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਿਗੁਰੂ।ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।
ਜੋਦੇਸੀਦੇਕਿਨਾਰਿਉਪਰਤਾਂਕਿਬਾਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚਚਲੇਗਏ।

।ਇਕਸਹਰਪਹਾੜਦੇਊਪਰਿਆਹਾਂ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਇਸਪਹਾੜਦੇਉਪਰਿਕੋਈਸਹਰਨਦਰਿਆਵਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਤੇਰਾਸਹਰਵਿਚਿਜੀਉਵਸਦਾਹੈ।ਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੈਨੂਦਰਸਦਾਤ੍ਰਸਨਾਹੀ।ਜੈਤੀਦਿਨ
ਅਤੇਜੈਤੀਰਾਤੀਈਵੇਆਏਆਹੇ।ਤੈਤੇਹੁਣਸਹਰਆਏ
ਆਹੇ।ਤਾਮੇਹਨਵੇਦੇਵੇਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈ
ਘਾਲਾ।ਅਰੋਮੈਆਖਿਆਜੀ।ਮਰਦਾਨਾਬਚਾਹੈ।ਇਕਤਾਭੁਖ
ਹੈ।ਅਤੇ।ਇਕੁਜਨਮਦਾਸੁਭਾਉਜਾਂਦਾਨਾਹੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆ।ਕਿਜਮਾਨਾ।ਤੈਨੂਰਤੁਸਦਾਰਿਆ।ਪਰਮੈਨੂਤਾਸਦ
ਰਿਆਜੀ।ਕਿਉਜਾਣਾ।ਤਾਠੋਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ।ਮ
ਰਦਾਨਾਏਹਉਹਜੇਹਾਸਹੁਰੈਈ।ਜੀਵੇਕਰਾਹੇਵਿਚਿਤਲੀ
ਦਾਆਹੇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਪਾਇਆਭਾਣਾ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਚਲੁਭਾਈਮਰਦਾਨਾ।ਤੈਨੂਇਸਸਹਰਦਾਤ

ਅਜਾ ਦੇਖਣੀਆ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹਉ ਨਾਵਿਦੇ
ਖਤਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਾਹੁ ਦੇਖਣ
ਲੈਇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਿ ਜਾਣੋ ॥ ਕੇਤਾ ਦਾ ਹਉ ਪਰਿ
ਆਹਾ ॥ ਉਥੋ ਉਠਕੇ ਚਲ ਕਰ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਹੇਠ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ॥ ਇਸ ਸਹਰ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਇਸ ਸਹਰ ਦਾ ਨਾਉ ਦੇਵਗੰਧਾਰ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਇਥੋ ਦਾ ਰਾਜਾ
ਦੇਵਲੂਤ ਹੈ ॥ ਏਹ ਦੇਵ ਦਾ ਬਹੁਤੁ ਬਨਾ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ਜਤਾਰ
ਲਖ ਦੇਵ ਦਾਇ ਜਦੇ ਸਦਾ ਮੀ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹੁ
ਸਸਹਰ ਵਿਚਿ ਵਿਨ ਲਭਦਾ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸਾ ਇਸ ਸਹਰ ਵਿਚਿ ਵੜਣਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਅਜੀ ਬੁਲਾ ਜੀ ॥ ਤਾ ਦੇਵਲੂਤ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਾਚਾ ਸਿਕਾਰੁ ਖੇਲ
ਣੁ ਆਇਆ ਜੀ ॥ ਦੇਖੇ ਤਾ ਦੋਵੈ ਜਣੇ ਬੈਠੇ ਹੈਸਿ ॥ ਤਾ ਦੇਵਲੂਤ ਰਾ
ਜਾ ਦੇਖਕੈ ਪੁਜਿ ਹੋਇਆ ਆਖਿਓਸੁ ਰਾਈ ਏਹੁ ਪੁਰਖ ਅਸਾਨੂ

ਅਨੁਹਰਆਈਹੈ।ਉਸਾਇਕੁਸਦੇਵਨੁਆਖਿਆਏਹਤੂੰਮਾਨੁਖੁਜੋ
ਬੈਠੇਹੈਨਿ।ਜੋਅਸਾਡੀਖੁਰਾਕਹੈਨਿ।ਤੂੰਏਹਨਾਨੁਪਕੜਿਲਿਆਉ।
ਏਹਕਸਿਕਾਰਮੈਨੂੰਬਹੁਤੁਮੁਦਤਾਪਿਛੋਹਥਆਇਆਹੈ।ਦੇਵ
ਤੂੰਉਤਰੇ।ਜਿਥੈਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨਾਲਬੈਠਾਥਾ।ਜਾਕਰ
ਦਾਆਹੰਦਾ।ਦੇਵਾਨੂੰਦੇਖਕੇਰੰਗਜਰਦਹੋਇਗਇਆ।ਮਰਦ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਦੇਵਤਾਆਏ।ਅਸੀਕਿਆਕਰੀਏ।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਦੇਖੁਨਿਰੰਕਾਰਦੇਰੰਗਤਮਾਸੇ।
ਬੈਠਦੇਖੁ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਚੁਪਕਰਰਹਿਆ।ਜਾਨੂੰਏਦੇਵਨੇੜੈ
ਆਏ।ਤਾਆਪੇਹੀਡਰਿਗਏ।ਹੋਰੁਜੋਨੇੜੈਨਹਿਜਾਰਆਵਦੇਨੇਪਰੁ
ਸੀਵ੍ਹਾਏ।ਜਰਨਆਵਦੀਏ।ਤਾਉਹੁਦੇਵਾਫਿਰਿਗਏ।ਉਨਾ
ਰਾਜੇਦੇਅਗੇਜਾਇਕਹਿਆਜੀਓਖੇਤਾਅਸਾਨੁਜਰਨਾਹੀ
ਆਵਦੇ।ਦੇਵਭੂਤਕਾਹਿਅਰੇਅਉਰੁਨਾਹਾ।ਤਾਵਡੇਦੇਹੋ
ਰੁਆਏ।ਉਹੁਭੀਆਪੇਹੀਡਰਿਗਏ।ਹੋਰੁਆਏਉਥੀਆਪੇਹੀ

ਈਰਗੋਇਆ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸਤ ਵਾਰੀ ਦੇਵਤੇ ਆਇ ਜੋ ਸਰੇ ਮੋਏ ਪਏ ਹੋਇ ਗਏ।
ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇਵਦੂਤ ਕਹਿਆ। ਅਰੇ ਦੇਵਦੂਤ ਵਜੀਰੁ ਪਾਸਿ ਕਿਆ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਜੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੋਇ ਪਏ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਦੇਵਦੂਤ ਕਹਿਆ ਰਾ
ਜਾ ਜੀ ਮਾਇ ਇਕ ਅਰਜੁ ਕਰਦਾ ਹੋ ਜੇ ਮਾਫ ਹੋਵੈ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ
ਕਹੁ ਦੇਵਦੂਤਾ। ਤਾਂ ਦੇਵਦੂਤ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਕੋਈ ਇਕ
ਆਵਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਕ ਮੇਰੇ ਅਜੀਆਂ ਮੈ ਮਸਲਤ ਆਈ ਹੈ ਜੋ ਤੁ
ਮਾਰੇ ਜੀਆਂ ਮੈਲ ਕੇ ਤੇ ਕਹੋ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਵਜੀਰ
ਜੋ ਤੂ ਕਹੇਗਾ ਸੋ ਕਲਿ ਕਰੇਗਾ। ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਮੈਂ ਉਨ ਕਉ ਪਿਛੇ ਵਾਕੇ ਨਮਿਤ ਜਾਂਦਾ ਹੋ ਜੋ ਮੈ ਆਪਣਾ ਹੂਆ
ਤੇਰੇ ਮਉਨਕੀ ਸੇਵ ਕਰੀਐ। ਅਗੁ ਪਿਛ ਨਾਮ ਸੀਓ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ
ਦੇਵਦੂਤ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਵਜੀਰ ਭਲਾ ਕਹਿਆ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੇਵਦੂ
ਤ ਵਜੀਰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਸੂਖਮ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆ
ਇਆ ਆਇ ਕਰ ਮਸਤਕ ਟੇਕਿਆ। ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿ

ਰਿਵੀਚਾਰਕੀਤਾ।।ਖੁਸੀਮੈਂਤਾਅੰਧਾਨਹੂਆ।।ਏਹਕੋਈਫਿਰਦਾਵਾ
ਸਪੁਰਖੁਹੈ।।ਤਾਂਵਜੀਰਪੁਛਿਆਜੀਤੁਮਕਿਸਨਗਰਜਿਉਆ
ਇਹੋ।।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹਮਅਮਰਾਨਗਰਕਿਸਤਰਫਹੈ।।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।।ਤਾਂਵਜੀਰਅਮਰਾਨਗਰਤਰਫ।।ਤੇਨਿਆ
ਰਾਹੈ।।ਤਾਂਵਜੀਰਪੁਛਿਆਜੀਤੁਮਾਰਾਨਾਉਂਕਿਆਹੈ।।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜੀਹਮਾਰਾਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ।।
ਤਾਂਵਜੀਰਪੁਛਿਆਜੀਤੁਮਹੋਤੇਕਉਣਹੋ।।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਹਮਹੋਤੇਭੀਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਂ।।ਤਾਂਵਜੀਰਕਹਿਆਜੀ
ਤੁਮਭਲੇਸਹਰਮੋ।।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਹਮਅਤੀ
ਤਫਕੀਰਹੈਂਜਹੀਬੈਠੇਤਹਾਂਹੀਬੈਠੇ।।ਤਾਂਵਜੀਰਰਾਜੇਦੇ
ਹੂਰਹੂਜਾਇਬੇਧਰਕੀਤੀ।।ਰਾਜਾਜੀਤੇਰੇਸਹਰਮੈਦੋਫਕੀ
ਰਾਨਪੁਰਖੁਹੋਇਆਇਆਹੈ।।ਤਾਂਵਜੀਰਕਹਿਆਰਾਜਾਤੂੰ
ਚਲੁ।।ਜੋਕੋਈਤੇਰੇਮਨਮੈਆਵੈਸੋਈਧਾਰਚਲੁ।।ਕੋਤੇਰੀ

ਪੂਰੀਹੋਵੈਤਾਂਤੂੰਜਾਣੇਜੋਕਲਾਵਾਨਹੈਨਾਜੇਸਾਪੂਰੀਹੋਵੈਤਾਜਾਣੇਜੋ
ਕਲਾਵਾਨਨਾਹੀ। ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਅਵਜੀਰਤੂੰਭਲਾਕਹਤਾ।
ਹੈ। ਤਾਂਰਾਜੇਆਪਣੇਮਨਮੈਐਸੀਧਾਰੀਜੋਮੇਰੀਤਾਪੂਰਾਹੂੰਹੈਨੇ।
ਮੈਇਨਕੋਮਾਰੂੰਗਾ। ਅਰੁਮੈਵੀਅੰਧਾਹੂਆਤਉਇਨਕੀਸੇਵਾਕਰ
ਉਗਾ। ਇਤਨਾਧਾਰਕਰਿਚਲੇਆਨਾਲੇਵਜੀਰਨਾਲੇਲਸਕਰਦੇਵਾਦਾ।
ਜਿਤੇਰਾਜੇਸਣੇਆਣੇਆਧੀਨਵਜੀਰਸਭੇਅੰਧੇਹੋਇਗਇਆ।
ਇਕਵਜੀਰਸੁਜਾਖਾਰਹਿਆ। ਤਾਂਵਜੀਰਪੁਛਿਆਕਿਉਰਾਜਾਜੀਹੁਣ
ਆਪਘਰਹੈ।ਆਤਮੇਰੀ। ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਸੁਣਵਜੀਰਜੇਤੂੰਅ
ਤਾਥਾਜੋਸਾਰਹੀਕਹਤਾਥਾ। ਤਾਂਵਜੀਰਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਅਬ
ਤੁਮਾਰੇਮਨਮੈਕਿਆਆਵਤੀਹੈ। ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਵਜੀਰਅ
ਧੀਮੈਸੁਜਾਖਾਹੋਹੂੰਇਨਕੇਚਰਨਪਕੜੋ। ਤਾਂਵਜੀਰਕਹਿਆਜੇ
ਜਾਚਕਰਹਾਂਤੋਇਨਕੇਮੁਖਜੇਬੀਨਾਮੁਕਰਤੇਹੈ। ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਵਜੀਰਸੇਸਤਿਕਹਤਾਹੈ। ਐਕਛਡੇਮਹਾਬਾਤਸੇ[illegible]ਆ।

ਤਾਂਵਜੀਰਕਹਿਆਏਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਤੂੰਪੂਰਨਜਾਪਦੈਂ।ਸਲਾਵਾਨੈਂ। ੧੩੪
ਤੂੰਸਾਡੇਕਉਦਰਸਨਦੇਹੋ।ਅਸਾਡੇਕਉਪਰਤੀਤਆਈਹੈਏ।ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਕਿਉਂਰਾਜਾਦੇਵਲੂਤਅਖੀਂਮੀਟਨਦੇਦੇਖਤਾਕਉਨਾਹਿ।
ਤਾਂਰਾਜੇਦੀਆਅਖੀਂਖੁਲਗਈਆਂ।ਰਾਜਾਦੇਵਲੂਤਚਰਨੀਲਾਗਾ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ।ਰਾਜਾਤੈਨੂੰਕਰਤਾਰਰਾਜਦਿਤਿਆਹੈ।ਆ
ਤੇਨੂੰਆਪਣਾਬੁਛਣਾ।ਤਾਂਰਾਜਾਬੋਲਿਆਜੀਅਧਮੇਰੀਪਾ
ਸਤੇਛੂਟਾ।ਤੂੰਅਮੇਰੇਹੀਵਾਸਤੇਇਸਨਗਰੀਮੈਆਏਹੋ।ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ।ਰਾਜਾਤੇਰੇਨਾਲਅਸਾਨੂੰਵਚਨੁਆਹਾ।ਅ
ਸੀਤੇਰੇਵਾਸਤੇਆਏਆਹੇ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਕੁਝੁਜੀ
ਮੰਨੂੰਮੈਚਲਣਾ।ਅਰੁਸੋਈਕੋਨਨਕਰਉਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸ
ਕਰਆਖਿਆ।ਰਾਜਾਤੇਰਾਖਾਜੁਅਸਾਡਾਕੈਮੁਨਾਹੀ।ਤਾਂਰਾਜੇਕ
ਹਿਆ।ਜੀਤੂੰਆਪਣਾਹੀਖਾਜੁਖਾਈਓਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਉਠਕਰਰਾਜੇਨਾਲਚਲਿਆ।ਜਾਸਤਰਾਵਿਚਿਆਏ।ਤਾਂ

ਰਾਜੇਦੇਵਡੂਤਮੰਦਰਾਂਵਿਚਲੈਵੜਿਆ।ਤਾਂਰਾਜੇਦੇਵਨੂੰਹੁਕਮੁਕੀਤ
ਾ।ਅਛੋਮੈਦੇਚੂਨਾਲਿਆਉਵਾਉ।ਪਹੁਤੇਗਾ।ਤਾਂਸਾਤੇਦੇਵਜੀ
ਯੇਨੂੰਵਿਚਾਰਕੀਤੇ।ਚਉਦਾਂਦੇਵਸਭਸਾਮਗ੍ਰੀਲੈਆਏ।ਆਣਕਰ
ਰਾਜੇਦੇਅਗੇਰਖੀ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆ।ਸਾਧਜੀਏਹੁਮੇਵਾਆਏ।ਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਰਾਜਾਜੀਅਸੀਂਏਹਮੇਵਾਤਾਂਖਾਈਏਰੋਜਾਂ
ਤੂੰਆਪਣਾਆਪਛਡੇਗਾ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆ।ਜੀਜੇਤੂੰਛਡ
ਦੇਂਗਾ।ਤਾਂਛਡਦੀਏਗਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਰਾਜੇ
ਸੁਪਰਮੇਸਰਨੂੰਨਾਂਵਛਾਹੇ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆ।ਜੀਕਿਆਨੂੰਤਾਂਹੋ।
ਓਹੁਰੋਮੇਰੀਮੁਕਤਿਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਹਾ।ਉਦਣਰਾਜਾਦੇਵ
ਕੂਤਾਲੈਤੂੰਉਸਭਾਈਅਸਾਂਨੇਲਏਦੇਖੇਤਾਂਅਸੀਂਪਰਸਾਦੂ
ਰੋਵੀਏ।ਤਾਂਰਾਜੇਦੇਵਡੂਤਕਹਿਆ।ਜੀਤੁਸਾਂਤੇਕਾਰੀ
ਜਾਹੋ।ਤੁਸਾਂਗਾਖਚਣਾਪੂਰਨਹੋਇਕੋਰਾ।ਅਤੇਹਮਤਾਂਮੇਰੀ
ਅਪਕਰਰਿਆਂਨਾਹੀਗੇ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੇਵਾਅਚਾਵਿਆ।

ਆਖਣਲਗਾਵਾਹੁਈਬਾਲਾਪ੍ਰਸਾਦੁਤੇਰੇਮੋਹਿਕਰਨਾਮਰਦਾ ੧੨੫
ਨਾਖਹੁਰੁਦੇਨਾਚਾਰੂਖੈਤੇ।ਤਾਰਾਵਡੂਛਾਹੁਰਗਈਆਹੈ।
ਜੋਪ੍ਰਸਾਦੁਤੁਸਾਡੇਤੇਹੋਇਆ।ਤਾਰਾਜੇਅਤੇਵਜੀਰਦੂਹਾਮ
ਬਾਟੇਕੀਆ।ਹਸਨੇਤ੍ਰਮਰੇਹੋਏ।ਅਤੇਆਪਣਾਲਗੇਜੀ
ਪ੍ਰਸਾਦੁਤੁਸਾਡਾਹੈ।ਤ੍ਰਸਿਪ੍ਰਸਾਦੁਆਇਕੈਅਚਵੋ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆਜੀਚਲੀਐ।ਜਾਇਕੈਪ੍ਰਸਾਦੁਬੋਲੋਵੇਦਨਾ
ਮਰਦਾਨੇਭੀਜੋੜੀਆ।ਅਤੇਮੈਭੀਜੋੜੀਆ।ਅਤੇਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਸਾਦੁਜੇਵਦੇਦੀਸਮਾਪ੍ਰਛਾਗਰਹਿ।ਜਾਸਭਾ
ਪਭੂਲੀਤਾਆਪਣਾਜੋਪ੍ਰਸਾਦੁਰਹਿਆਆਹਾਜੋਰ
ਕੇਅਤੇਵਜੀਰਦੂਹਾਨੂੰਦੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਿਤਾ।ਜਾਉਨਾਆਪ
ਤਾਦੂਹਾਨੂੰਅਗਮਾਨਿਗਮਦੀਸੋਝੀਹੋਈ।ਵਦੇਮਸਤਹੋਇ
ਗਏ।ਤਾਮੈਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ(ਏਹਤਾਖੀਵਦੇਹੋਇਗਏ॥

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਹਾਅਵਾਈਧਿਆਸਾਦੇਖੁਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗ
ਤਮਾਸੇਜਾਚਾਰਪਹਰੀਆਗੁਜਰੀਆਤਾਦੂਹਾਦੀਆਮਾਰੀਉ
ਤਰੀਆਪਰੁਪੂਰਨਸਤਪੁਰਖੁਹੋਏਤਾਲਗੇਗੁਰੂਜੀਕੂਆਖਣ
ਜੀਅਸਾਕਿਥਕੰਨੋਕੁਛੁਡਾਇਆਹੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਹਾਓਭਾ
ਈਦੇਵਦੂਤਾਤੈਨੂਅਸਾਏਥੇਦਾਮਸੀਦਕੀਤਾਅਤੇਤੇਰਾ
ਵਜੀਰਤੇਰਾਟਹਲੂਆਕੀਤਾਨਿਰੰਕਾਰਹੀਜਪੀਆਅਤੇ
ਕੈਸੇਜੀਅਦਾਘੁਰਾਨਾਮੰਗਾਕਿਸੇਜੀਦਾਘਾਤਨਾਕਰਨਾਤੁਸਾ
ਬਖਸਨੀਆਹੋਈਆਤਾਉਨਾਦੂਹਾਆਖਿਆਜੀਅਸਾਨੂਤਾ
ਕਸਤੋਕਰਣਦੀਸਕਤਨਾਹੀਰਹੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਸੇ
ਦੇਵਦੀਸੰਗਾਤਿਕੀਤੀਦੇਵਨਿਰੰਕਾਰਲਗੇਜਪਣਾਉਹਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਲਗੇਰਜਾਣਦੇਕੁਚੂਨਾਦੀਆਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਨਉਮਹੀਨੇਓਸੇਰਹੇਨਾਲਿਰੇਦੇਵਦੂਤਅਤੇਦੇਵਦੂਤਨੂਕਹਿਆ
ਹੁਣਆਜੀਮਾਈਏਰਗੋਤਾਉਨਾਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਏਥੇਹੀਰਹੀਏ॥

ਮਰਦਾਨਾਆਇਆਹਈਸਹਰਜਾਇਕਨੂਖਾਇਆਹੀਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਪਲੇਤਾਕਛਨਾਹੀ ਐਵਾਖਵਾਕਿਥੋ ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀ ਵਚਨੁਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆਜਾਤੈਨੂਸਹਰਸਭੁਧੀਆਹੈਤਾਭਾਵੈ
ਕਿਥੋਖਾਹਿਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਜੀਜੇਕੋਈਚਿਰਕਰਪਕੜੇਤਾਮੈ
ਕਿਆਕਰਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਫੇਰਿਵਚਨੁਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਜੇਕੋਈਤੈਨੂਪਕੜੇਗਾਤਾਤੂਆਸਾਡਾਨਾਉਲੇਵੀਤੈਨੂਪਕੜ
ਕਰਛਡੇਦੇਵੈਗਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇਜਾਤਜੋਇਸਦੇਲੋਕਿਕਿਸੇ
ਪੁਰਾਤਨਪਾਰਹੈਨਾਮਰਦਾਨਾਜਾਸਹਰਵਿਚਿਵੜਿਆਜਾਦੇ
ਖੇਤਾਕਿਆਦੇਖੈਸੋਸਭਸੁਵਰਨਧਰਤੀਹੈਜਿਥੇਕਿਥੇਸੁਵਰਨ
ਹੀਨਰਜਰਆਵਦੀਹੈਤਾਮਰਦਾਨਿਕਚਰਤਦੇਖਕੈਹੈਰਾਨੁਹੋਇ
ਰਹਿਆਮਰਦਾਨੇਦੀਭੁਖਦੂਰਿਹੋਇਗਈਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਇਕਸਨੂਪੁਛਿਆਭਾਈਏਹਜਸਹਰਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।
ਤਾਉਸਆਖਿਆਐਰਾਈਤੂਕਹਾਸੇਆਇਆਹੈਤਾ

ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਭਾਈਹਮਦੂਰਿਸਿਉਆਏਆਹੇ।
ਪਰਜੀਨਗਰੀਦਾਨਾਉਮੈਨੂੰਦਸੁ।ਤਾਉਨਿਆਖਿਆਤੂੰਆ
ਪਣਾਨਾਉਮੈਨੂੰਘਾਤਾਈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੇਰਾਨਾ
ਉਮਰਦਾਨਾਹੈ।ਤੂੰਮੈਨੂੰਨਗਰੀਦਾਨਾਉਦਸੁ।ਤਾਉਨਿਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਨਗਾਨਗਰਿਦਾਨਾਉਸੁਵਰਨਪੁਰਹੈ।ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਕਹਿਆਭਾਈਇਹਾਕਾਰਾਜਾਕਉਣੁਹੈ।ਅਤੇਰਾਜੇਕਾਨਾ
ਕਿਆਹੈ।ਤਾਉਸਕਹਿਆਅਰੇਮਰਦਾਨਾਇਹਾਕਾਰਾਜਾ।
ਕਉਣੁਨਹੈ।ਰਾਜੇਸੁਪ੍ਰਜਾਨਕਾਘੇਟਾਹੈ।ਜਿਸਕੇਸਭੁਰਾਜੇ
ਜਾਮਿਹੈਨਿ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਭਾਈਇਹਾਕਾਦਸ
ਨਕਿਆਹੈ।ਇਹਾਤੋਸੁਇਨੇਕੀਧਰਤੀਹੈ।ਅਰੁਤੇਰ
ਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਉਸਕਹਿਆਮੇਰਾਨਾਉਤੋਧਰਮਸਿ
ਘਹੈ।ਅਰੁਇਹਾਜੋਕੋਈਆਵੈਸੋਕੋਈਲੈਜਾਵੈਤਾਂਹੀ
ਹਥਮਕੀਚਾਣੀਹੈ।ਮਰਦਾਨਾਘਣੁਤ੍ਰਿਸਨੇਹੋਇਆ।

ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਧਰਮਸਿੰਘ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਤਾ ਧਰਮਸਿੰ
ਘ ਕਹਿਆ ਸੁਣੁ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਹਥਿ ਨਾਲੇ ਕਿਸੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਦੁਕਾਨਉ
ਪਰਿ ਜਾਵੈ ਤਿਸੀ ਸਿਉ ਉਠਾਇ ਲੈ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛੁ ਦਾਤਾ ਦੇਇ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਏਹਿ ਕੰਮੁ ਨਾਹੀ ਹੋਂਦਾ ਕਿਵੈ ਆਪਣੇ ਹਥ ਕਰਿ
ਦੇਇ ਤਾ ਲੇਵਾ ਹਉ ਤਾ ਫੇਰਿ ਧਰਮਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕੋਈ
ਅਉਰ ਕੀ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਵਾਇਆ ਅਉਰ ਕੀ ਹੈ ਜਿ
ਤਾ ਧਰਮਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਉਨ ਕਉ ਕਿਸੀ ਲੈ ਆਉ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਓਹੁ ਤਾਈਂ ਉਨਾ ਦੀ ਆਵਦੇ। ਓਹੁ ਵਡੇ ਸੰਤੋਖੀ ਹੈ ਜਿ ਤਾ ਧ
ਰਮਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਫਲੁ ਕਾਈ ਨੂੰ ਤਾ ਖਾਹਿ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਇਕ
ਸਦੁ ਕਾਨਉ ਪਾਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ਇਥੇ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਕਿਹੁ ਭਾਈ
ਕਿਆ ਜੇਤਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੇ ਕੋਈ ਦਿਨੁ ਹੋਵੈ
ਦੇਵੈ ਹਮੈ ਜੋ ਈ ਲੇਹਾ ਧਰਮਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਆਪਣ
ਆ ਤਾ ਭੁਖ ਦੇਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਅਹਾਰੁ ਅਢਾਈ

ਸੋਗੁਰੂਜੀਆਖਿਓਨੁਆਣੀਤੂੰਲੈਦੇਵੇਹਾ।ਏਸਕਉ।ਜਾਉਸ
ਹਲਵਾਈਦੂੰਦੇਪੈਰੇਪਏਤਾਮਰਦਾਨੇਤੈਨਾਲੇਸਾਈਨੇਦੇਵ
ਟੇਹੈਨਿ।ਸੁਾਈਨੇਦੀਰੋੜੀਹੈ।ਸੁਾਈਨੇਦੇਛਾਧੇਹੈਨਿ।ਸੁ
ਲਭੁਕਿਵੈਨਾਹੀਲੈਦਾ।ਮਰਦਾਨਾਭੁਖਾਤ੍ਰਿਸੁਸਾਹੋਇਆ।
ਅਤੇਮਰਦਾਨੇਆਪਣਾਅਹਾਰੁਲੈਕਰਖਾਧਾ।ਖਾਇਕਰਿਆਖਿ
ਓਸੁਧਰਮਸਿੰਘਜੀਦੂਸਿਧਰਤਿਸਾਕਰੋ।ਏਹਜੋਸੁਾਈਨੇਦੀਧ
ਰਤੀਹੈ।ਅਤੇਖਜੂਰਾਈਨੇਰਹਿਨਜਰਿਆਵਦਾਹੈ।ਅਤੇਨਾਕੋਈ
ਵਸਤਦਾਮੁਲੈਂਦਾਕੋਈਨਹੀ।ਦੇਆ।ਏਸੇਦਾਕਿਸਕਿਉ
ਕਰਜਾਂਦਾਹੈ।ਤਾਧਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਕੋਈ
ਏਸੋਜਤਨਕੋਈਨਹੀ।ਏਥੇਹਿਕੋਜਤਨਹੈ।ਪੀਹਨਾ
ਪਕਾਵਣਾ।ਅਤੇਅੰਨਜੋਜੰਮਦਾਹੈਸੋਕੁਦਰਤੀਨਾਲਜੀ
ਮਦਾਹੈ।ਰਾਜੇਦਾਹੁਕਮੁਏਵੇਹੈ।ਜੋਕਛੁਚਾਹੀਏਜੇਧ
ਰੋਲੈਆਵਣਾ।ਅਤੇਰਸਾਲੁਰਖੋ।ਅਤੇਆਪਣੀਖਾਵੇ

ਅਤੇਜਕੋਈਆਵੈਆਪਣਾ।ਅਹਾਰੁਲੈਜਾਵੈ।ਅਤੇਹੋਰੁਜਿਤਨੇਕਰ
ਮਨੈਤਿਨਾ।ਜੋਕੋਈਕਿਛੁਕੰਮੁਕਰਾਵੈ।ਉਸਕਰਦੇਣਾ।ਮਜੂਰੀ
ਨਾਹੀਲੈਣੀਜੀ।ਸਤਰਾਦਾਕੰਮੁਹੋਤਾਹੈ।ਤੇਸੇਕਾਰੀਗਰਪਾਸਜਾਤੇ
ਹੈਂ।ਓਹਕਾਰੀਗਰਆਪੇਹੀਕਰਦੇਤੇਹੈਂ।ਮਜੂਰੀਕਿਛੁਲੈਦੇਨਾਹੀ
ਰਾਜੇਕਾਹੁਕਮੁਹੈ।ਨਾਕਿਛੁਮੰਗਣਾਮਜੂਰੀ।ਜੋਕਿਛੁਰਾਜੇ
ਦੇਲੈਆਵਹੁ।ਇਤੁਬਿਧਿਸਭਨਗਰੀਹੈ।ਏਹਿਤਾਧਰਮਹੀਵਰ
ਤਮਾਨੇਹੈ।ਆਪਣੇਆਪਣੇਘਰਮੰਜਕੋਸਭਖੁਸੀਹੈ।ਮਰਦਾਨਾ
ਏਸਤਰਾਂਉਸਨਗਰੀਵਿਚਿਕੰਮੁਆਵਣਦਾਹੋਂ।ਮਰਦਾਨਾਏਹੁ
ਗਲਾਸੁਣਕੇਧਣੁਤ੍ਰੁਖੁਸੀਹੋਇਆ।ਮਰਦਾਨੇਜੀਵਿਚਿਆਖੀ
ਆਖੁਣੀਏਜਿਸਨਗਰਵਿਚਿਰਹੀਐ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨਾਆਪ
ਣੀਸੰਤੋਖਕਰਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਆਇਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾ।ਏਹਸਹਰਦੀਆਗਿਆ।
ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਇਸਵਿਚਿਸਹਰਦੀਆਗ

ਸਾ ਪਥਰਾ ਸਹਰਾ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਜੁਾਇਨੇਦੀ ਹੈ ਹੋਰੁ ਸਭ
ਜਮਣੀ ਜੁਾਇਨੇਦੀ ਹੈ ਸਾ ਕੋਈ ਮੁਲੁ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ਮਜੂਰੀ
ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕਿਸੂ ਸੇਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਨਾਲ ਦਾਣਾ ਪੈ
ਪੈਦੇ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜਤਨ ਕੋਈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨ ਕੋਈ ਭੂਰ
ਹੈ ਪਾਣੀ ਮੀਹ ਦਾ ਟੋਭਿਆ ਅਤੇ ਪਰਾ ਵਿਚਿ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੈ।
ਅਜੀ ਅਜੇਹੀਆ ਸਹਰ ਦੀਆ ਗਲਾ ਹੈ ਕਿ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨ ਕਉ ਥਾਪੇ ਰੀਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆਖੀ ਮੈਨੂ ਹਿਕ ਅਜੇਹਾ ਸਾਪੁ ਸਿਆਣਿ ਗਿਰਾਈਆ ਸੇ ਓਨਾ
ਲਾਯਣੀਆ ਉਜਮੈ ਨੂ ਸਭੋ ਦਸੀਆ ਅਤੇ ਉਸ ਮੈਨੂ ਆ
ਢਾਈ ਸੇਰ ਲੂਣੀਆ ਅਤੇ ਮਿਠਿਆਈ ਖਵਾਈਆ।
ਹਿਕ ਸਭੂ ਕਾਨਦਾਰੁ ਨੂ ਜਾਇ ਕਰਿਆ ਬੀਓਜਾ ਉਸ ਨੂ ਅ
ਹਾਰੁ ਅਢਾਈ ਸੇਰੂ ਤੇਲ ਦੇਹੁ ਸਲੇਤ ਕੜੀਆ ਅਤੇ ਦੁਟੇ ਸਾਏ
ਨੇਦੇ ਹੈ ਨਿ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਸਹਰ ਗਲਾ ਕੀਆ ਥੀ ਜੇ ਕੋਈ ਤੇਰੇ

ਤੇਰੇ ਨਾਸਤਕੁ ਹੈਂ ਤਾ ਮੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਵਿਚੁ ਓਇ ਅਤੀਤ ਹੈਨਿ ਓਇ ਉਦਿ
ਆਨਿ ਵਿਚਿ ਬੈਠੇ ਹੈਨਿ ॥ ਉਸ ਆਖਿਆ ਉਨਕੋ ਕੁਛ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥
ਤਾ ਮੈ ਫੇਰਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਓਹੁ ਤਾ ਓਹੁ ਨਾਹੀ ਆਂਵਦੇ ॥ ਓਹੁ ਵਡੇ ਸੇ
ਵਕ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾ ਓਹੁ ਗਲ ਸੋਹਣੀ ਆਹੀ ਆ ਤਾ ਬਾਲਕੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਨੂ ਕਰਤਾਰ ਵਡਿਤਿਆਵੈ ॥ ਭਉ ਭਲੀ
ਗਲ ਆਖੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਬਹੁਤੁ ਰਾਜੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਆ
ਅਤੇ ਜੇ ਲੈ ਆਵੈ ਆਹਾ ਤਾ ਬਹੁਤੁ ਰਜੇ ਹੋਵਾਂ ਹਾ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਇਕੋ ਤਾ ਅਜਾ ਘਤ ਮਾਸਾ ਨੂੰ ਨਾ ॥ ਇਕੋ ਕੈ ਮੁਕਿ ਓਕ
ਰਿ ਚਲਦਾ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਇਕੋ ਤੁਰਕ ਦੀ ਜਾਤ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕੋ ਧਰਮ ਕਲਾ ਹੈ ॥ ਇਕੋ ਪਾਪੁ ਕੋ
ਈ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਜਰ ਅਤੇ ਸੰਕ੍ਰਿਤੁ ਹੀ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਇ
ਕੋ ਤੁਰਕ ਦੀ ਜਾਤ ਨਾਹੀ ਦਿਖੋ ਮਤੁ ਮੁਹੋਆ ਖਦਾ ਹੋਵੈ ਜੋ ਮੈ ਸਿ
ਜੀ ਤੁਰਕ ਨੂੰ ਤਾਂ ॥ ਇਕੋ ਤੁਰਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾਇਕੋ ਮੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਜ

ਦੇਂਦੈਨੀ ਏਹ ਜੁ ਪਰਮੇਸਰ ਗਤੀ ਹੈ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਜੋ ਨਗਰੀ ਰਹੀ ਹੈ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਆਪਣੇ ਹਥ ਨਾਹੀ॥ ਹ ਥਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹੈ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਥੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਅਬਨਕ ਸਦੇ ਹੈਨ ਕੇ ਨਾ
ਹੀ ਕਰਦੇ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਬਨੁ ਨਾਹੀ ਕਰ
ਦੇ॥ ਇਸ ਟੋਕੁ ਗੁਹੋਦਾ ਹੈ॥ ਜਾ ਧਰਮ ਨਸਾਵਰਤਦੀ ਹੈ॥ ਜਿਥੇ ਅਬ
ਨ ਹੋਦਾ ਹੈ॥ ਤਿਥੇ ਧਰਮ ਉਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਏਹ ਤਾ ਅਚਰਜ ਸੁਣਾਇਓ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਚਰਜ ਹੀ ਹੈ॥ ਜਿਨ੍ਹਾ
ਆਕੀ ਸਨੂ ਦਿਆ ਈਆ ਹੈ ਜੁ ਤਿਨਾ ਆਕੁ ਕਿਨੇ ਹੂੰ ਠੀਆ
ਹੈ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਹਿਕਰਾਈ ਸਆਨਦੇ ਮਦਾ ਹੈ॥ ਤਾ ਇਹੁ ਆਠ
ਵਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ਜਰੂ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ॥ ਅਤੇ ਉਹੁ ਕਰਤਾਰ ਏਸਾ
ਹੈ॥ ਜੋ ਦਿਆਦੈ ਕੁ ਛੋਰੂ ਅਤੇ ਕਰੇ ਕੁ ਛੋਰੂ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾ

ਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਪੁਛਿਆਜੀਇਸਰਾਜੇਦੀਹਦਕਿਥੋਂਤੋੜੀ ੧੫੨
ਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਜਿਥੋਂਅਸੀਂਚਲੇਆਹੇਮਿਟੀਅ
ਤੇਪਾਣੀਉਥੋਂਚਲਿਆਹੈ।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਅੰਨਜਲਅਰਦੇਵਾਸਤੇਕਰਤ
ਰਜੀਅਨੂੰਰੋਜਕਪਹੁਚਾਇਆਲੋੜੈ।ਸੁਣਿਕੇਤਾਂਕਿਸੇਕਿਸੇਖਾ
ਵਣਾਨਾਹੀਕੀਤਾ।ਅਤੇਓਹੁਜੋਉਚਾਪਹਾੜਦੇਖਦਾਹੈ।ਓਹੁ
ਸਦੇਪਰੇਸਭਸਾਂਈਨੇਦੀਧਰਤੀਹੈ।ਅਤੇਪਹਾੜਸਾਂਈਨੇਦੇਹੈਨਿ।
ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਇਸਰਾਜੇਦੀਹਦਕਿਥੋਂਤੋੜੀ
ਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਸਤਾਰਾਂਹਜਾਰਸਤਸੈਜੋਜਨਹੈ
ਏਡਾਰਾਜਾਹੋਰੁਕਲਜੁਗਵਿਚਿਕੋਈਨਾਹੀ।ਇਹੁਕਲੀਕਾਲਾਵਿਚਫਰੁਰਾ
ਜਾਹੈ।ਇਸਦੇਤੁਲਕੋਈਨਾਹੀ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਸੁਧਰਸੈਨਿ
ਨਾਲੋਂਭੀਵਡਾਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਸੁਧਰਸੈਨਿ
ਨੂੰਕਰਤਾਰਪਾਸੋਂਵਡਾਕਰਾਇਆਹੈ।ਨਾਹੀਤਾਂਓਹਭੀਇਸਦਾਸਲਾਮੀ
ਆਹਾ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਂਆਖਨਾਹੀਸਕਦਾ।ਤੁਸੀਂਤਾਂ

ਉਨਅਹਰੀਹੋ॥ਅਭੂਹੁਕਤਾਸਹਰਵਿਚਿਆਏਹੋ॥ਹੁਣਤਕੂਣੁਅਤਾਰੁਖਾ
ਵੈਤਾਲੈਆਵੈ॥ਤੂਸਦਿਤਾਸਹਰਵਿਚਿਨਾਹੀਜਾਦੇ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ॥ਦੇਖਕਰਤਾਰਦੇਕੈਗਤਮਾਸੇ॥ਤੂਚੁਪਕਰਜ
ਤਾ॥ਮਰਦਾਨਾਚੁਪਕਰਿਕੈਡਿਰਿਰਹਿਗਇਆ॥ਤਾਸਭਦਿਨਗੁਜਰੇਮ
ਰਦਾਨਾਖਾਹਿਖਾਹਿਆਵੈ॥ਜਾਅਠਵਾਦਿਨਹੋਇਆਤਾਮਰਦਾਨਾ
ਅਹਾਰੂਨੂਗਇਆ॥ਅਹਾਜੋਉਸਦਾਰਸਾਈਆਪਦੀਨਜਰਪਾਇ
ਗਇਆ॥ਤਾਉਸਦਰਸਾਈਪਕੜਿਆਅਰੁਭਾਈਮਰਦਾਨਾਨੂੰ
ਲੈਕਰਤਾਖਾਜੇਦੇਅਤੀਤਆਉਗੈਹੈਨਿ॥ਓਹੁਤਉਸਮੇਦੇਖੇਹੀਨਾਹੀ
ਓਹੁਕਹਾਹੈਨਿ॥ਕੋਊਝੂਠਹੀਬੋਲਤਾਹੈ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੋ
ਹਉਝੂਠਨਾਹੀਬੋਲਤਾ॥ਓਹੁਦੇਨੇਅਤੀਤਉਦਿਆਨਹੀਪੈਠੇਹੈਨਿ॥
ਅਰੁਬਹੁਤੁਮੰਤ੍ਰਿਕੇਹੈਨਿ॥ਕਿਸਿਕੋਦੁਆਰੇਪਰੁਨਾਹਿਜਾਤੇ॥ਤਾਪਰ
ਸਾਈਪਕੜਿਆਜੇਕੋਈਉਨਕੇਲੇਜਾਵੈ॥ਆਵੈਨਿਕੇਨਾਆਵੈ॥ਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਆਖਿਆ॥ਜੀਉਨਕੀਖੁਸੀਆਵੈਤਉਆਵੈ॥ਨਾਹੀਤਨਾਆਵੈ)

ਤਾ ਪਰਮਾਸੀਂਘ ਕਹਿਆ ਜਹਰੁ ਕਿਆ ।ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਓਹੁ ਪਉ
ਣੁ ਅਹਾਰੀ ਹੈ ।ਜੇ ਕੋਈ ਪਾਵਿ ਤੂਟੇ ਮਰੈ ਤਉ ਤੇ ਅਰਦਤੇ ਹੈ ।ਨਾਹੀ ਤਾ
ਹੀ ਅਰਦਤੇ ।ਤਾ ਪਰਮਾਸੀਂਘ ਕਹਿਆ ਤੈ ਇਹ ਤਾ ਕੁਪਾਨ ਕਿਆ ਦੇ
ਖੀਆ ਹੈ ।ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤੋ ਈ ਤਾ ਕੁਪਾਵਲਖੁ
ਨ ਡੀਠੇ ਖੀਆ ।ਤਾ ਪਰਮਾਸੀਂਘ ਕਹਿਆ ਤੈ ਅਹਿਆਰ ਕਿਉ ਕ
ਹਿਆ ।ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਲੇ ਚਲੋ ।ਤਾ ਪਰਮਾਸੀਂਘ
ਪੰਜ ਸੇਰ ਵਸਤੁ ਆਪਣੀ ਤੀ ਅਰੁ ਤੇਅਚਾਈ ਸੇਰ ਮਰਦਾਨੇ
ਨੂ ਖਾਵਣੀ ।ਲੈ ਕਰਿ ਵਸਤੁ ਪਰਮਾਸੀਂਘ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ
ਕਿਥੇ ਆਏ ।ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮੈ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ।ਤਾ ਪਰ
ਮਾਸੀਂਘ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਪੁਛਿਆ ਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਇਨ ਕੀ ਅਵਾਜ ਕਿ
ਆ ਹੈ ।ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀਆ ਜੀ ਕਿਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਗਾਇਨ ਕੀ
ਅਵਾਜ ਹੈ ।ਤਾ ਪਰਮਾਸੀਂਘ ਪੂਜਾਣੂ ਅਰੇ ਗੋਰਖ ਕਰਮ ਮੁਹੇ
ਬਚਨੁ ਕਿਤੋ ਸੁਖਾਜਾ ਪਜ ਕਿਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ।ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਰੀਅਖਿਖੋਲੀਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮੰਡੀਵਚਨੁਕੀ
ਤਾਆਖਿਉਭਾਈਸਤਕਰਤਾਰਆਇਬੈਠੇਜੀ।ਤਾਪਰਮਾਸੀਂਘਪੈ
ਠਕਰਪ੍ਰਸਾਦੁਅਗੈਰਖਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾ
ਈਏਹੁਕਿਆਹੈ।ਤਾਪਰਮਾਸੀਂਘਕਹਿਆਜੀਤੁਮਾਰੇਵਾ
ਸਤੇਰੁਘੀਂਦੂਪ੍ਰਸਾਦੁਕੇਤਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਭਾਈਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਅਤੇਤੇਰੀਜਾਤਿਵਰਨੁ
ਕਿਆਹੈ।ਤਾਉਸੁਕਹਿਆਮੇਰਾਨਾਉਤੋਪਰਮਾਸੀਂਘਹੈ।
ਅਰੁਈਹਾਜਾਤਿਵਰਨੁਸਭੁਲੋਕਾਏਕਹੀਹੈ।ਈਹਾਪਾ
ਣੇਦਾਪੇਕੋਈਨਾਹੀ।ਈਹਾਸਭਪਜੋਗੋਖੀਂਦੂਹੀਪਾਣੇਹੈ॥
ਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਪਰਮਾਸੀਂਘਈਹਾਕਾਰ
ਜਾਕਉਣੁਹੈ।ਤਾਪਰਮਾਸੀਂਘਕਹਿਆਜੀਈਹਾਕਾਰਾਜਾ
ਕਉਲਨੈਨਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਛਿਆਭਾਈਰਾਜਾ
ਕੈਰਾਜੁਕਰਦਾਹੈਸੋਤਾਂਦਾਪਹੈ।ਤੇਫੇਰਿਪਰਮਾਸੀਂਘਨੇਕਹਿਆ

ਜੋਕਹਿਆਤੂੰਮਰਾਜੇਕਉਖਬਰਕਰੇ।ਤਬਰਾਜਾਹਮਾਮੀਉਜਮਦੋਰਗਾ।ਤਬਹ
ਅਪੂਜਾਣੂਜੇਦੂੰਈਏਗੋ।ਤਬਧਰਮਾਸੀਘਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾ।ਭਾਈਏਹਅਚਰ
ਜੁਹੋਇਆ।ਜੋਰਾਜੇਨੂੰਇਨਾਂਕਿਆਦੇਖਲਾਇਆ।ਧਰਮਾਸੀਘਨੂੰਹੈਰਾਨ
ਗਿਣਗੀ।ਤਾ।ਧਰਮਾਸੀਘਰਾਜੇਕਉਉਸਨੈਨਨੂੰਜਾਇਕਹਿਆ।ਰਾਜਾ
ਜੀਤੇਰੇਸਹਰਮੈਤੀਨਅਤੀਤਆਏਉਤਰੇਹੈਨ।ਇਕਤੇਸਹਰਮੈਅਰ
ਭੁਖਰਜਾਤਾਹੈ।ਅਰੁਦੋਇਆਵਤੇਨਾਹੀ।ਤਿਨਕੇਤਾਈਮੈਅਹਾਰੁਲੈ
ਗਾਇਆਥਾ।ਓਹੁਤੇਅਵਰਵਤੇਨਾਹੀ।ਤਾਮੈਉਨਕੋਕਹਿਆ।ਰੇਸਾਧਜੀ
ਅਹਤੇਧਰਮਨਗਰੀਹੈ।ਤੁਮਆਹਾਵਰਤੇਕਿਉਨਾਹੀ।ਤਾਓਨਾਹੁਕਿਉ
ਕਿਆਦੇਖਲਾਇਆਹੈ।ਦੋਹੋਤੇਕਛੁਨਾਥੇਲੋ।ਪਰੁਉਨਕੇਮਹੰਤ
ਕਹਿਆ।ਪਰਸਾਦੁਕਉਦੇਖਕੇਈਨਾਹੀ।ਰਾਜੇਮੈਦੇਖਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿ
ਆ।ਧਰਮਾਸੀਘਤੂੰਮਉਸਪਾਸਤੇਪੁਛਤੇ।ਜੋਜਹਿਰਾਜੇਮੈਕਿਆਦੇ
ਖਹੈ।ਤਬਫੇਰਿਧਰਮਾਸੀਘਕਹਿਆਜੀਮੈਤੇਜਹਪਾਤੁਕਹੀਥੀ।ਤਬ
ਉਸਨੇਕਹਿਆ।ਭਾਈ।ਜਿਸਮੈਦੇਖਹੋਤਾਹੈ।ਸੋਈਜਾਣਤਾਹੈ।ਤਬਰਾਜੇ

ਕਹਿਆ।ਧਰਮਸਿੰਘਤੂੰਮਹਮਾਗਾਵਦੇਸਖੀਚਾਰੂੰਦੇਸੋਂ।ਉਨੈਨੇਹਮ
ਕਉਕਿਆਦੇਖਲਾਇਆਹੈ।ਤਬਧਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀਤੂੰਮ
ਲਕਰਪੁਛੋ।ਤਬਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਕਹਿਆਧਰਮਸਿੰਘਓਇਕਹਾ
ਬੈਠੇਹੈਨਿ।ਤਾਧਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀਓਇਸਿਲਮਲਪਹਾੜਾਂਕੀਦੀ
ਵਣੀਬੈਠੇਹੈ।ਤਬਰਾਜੇਕਹਿਆਰੇਘੋੜ੍ਹਾਲਿਆਵਦਉ।ਜਾਰ
ਜੇਘੋੜ੍ਹਾਮੰਗਾਇਆ।ਤਬਵਜੀਰਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾ।ਜੋਮੇਰੇਸਹਰ
ਮੈਭੰਡਾਰੇਦੀਅਟਕਿਕਿਸੈਕਉਨਾਹੀ।ਅਤੇਜੇਮੈਹੁਕਮਦੇਸਾ
ਵਾਹਾ।ਅਤੇਉਹੁਕਬੂਲਨਾਕਰਨਾ।ਤਾਏਹਭੀਕੁਛਨਾਹੀ।ਤ
ਲਾਹੁਲਤਾਈਦੇਵਿਚਲੋ।ਪਿਛੋਮਿਲੀਆਹੋਇਆਕੁਛਹੋਵੈਗਾ
ਜੋਕਰੀਐਗਾ।ਜਾਇਤਨਾਰਗੁਜਰੀਜਾਘੋੜ੍ਹਾਆਇਖੜ੍ਹਾਹੋਇ
ਆ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਧਰਮਸਿੰਘਚਲੋਉਹੁਫਕੀਰਕਹਾਹੈ।ਤਬ
ਧਰਮਸਿੰਘਰਾਜੇਕਉਲੈਨਤੁਰਿਆਇਆ।ਜਿਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੈਠੇ
ਆਹੇ।ਅਗੇਮਰਦਾਨਾਤਾਰੂਵਜਾਇਦਾਆਹਾ।ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਜੀਅਤੇਮੈਂਭੀਮਗਨਮਸਤਬੈਠੇਆਹੇ।ਤਮਾਪਨਰੀਆਂਹੀ।ਮਰ ੧੬੮
ਦਾਨਾਤਾਰਵਜਾਇਦਾਸੀਪਰੁਮਰਦਾਨਾਭੀਮਸਤਹੋਇਰਹਿਆਸੀ।ਤਾਰ
ਜਾਪੇਰੈਂਤੌਉਤਰਖੜਾਹੋਇਆ।ਮਰਦਾਨਾਭੀਨਹੀਜਾਣਦਾਜੋਕੌਣੁਆ
ਇਆਹੈਕਿਨਹੀ।ਆਇਆ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਉੜੇਨੈਨਪਰਮਾਸਿੰਘਨੂੰਕਹਿਆ
ਜੋਏਕਪਰਮਾਸਿੰਘਾਇਨਕਤਕਿਆਆਵਦਾਹੈ।ਤਾਂਪਰਮਾਸਿੰਘਕ
ਹਿਆਜੀਏਹੁਪੁਰਾਨੁਸਾਧੁਹੈ।ਨਿ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਹਾਂਕਿਉਂਕਰਜਾਣੇ।
ਤਾਂਪਰਮਾਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀਤੁਮਾਇਨੇਕੋਪੁਛਾਵੋ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਕਿਉਂਕਰਿਪੁਛਾਈਤੈ।ਤਾਂਪਰਮਾਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀਤੁਮਆਇਨਕਉ
ਕਹੋਸਾਧਜੀਕਿਰਤਾਰਕਰਤਾਰ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਇਉਂਕਹੀਤੈ।ਤਾਂ
ਪਰਮਾਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀ।ਇਉਂਕਹੀਤੈ।ਤਾਂਰਾਜੇਨੇਨੈਂਹੋਇਕਰਿਆਸੀ
ਆਸਾਧਜੀਕਿਰਤਾਰਕਰਤਾਰ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਸਮਾਧਖੁਲੀ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸਤਿਕਰਤਾਰਜੀਸਤਿਕਰਤਾਰੁ।ਰਾਜੇ
ਜੀਆਵੋਬੈਠੋ।ਤਾਂਬੈਠਕਰਕੇਰਾਜੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸੋਂਪੁਛਿਆਜੀ

ਮਹਰਾਜਜੀਤੁਮੇਜੋਭੰਡਾਰਾਗਾਨਅਰਦਿਆ।ਹਮੇਕੈਂਪਲਗਾਇਆ।ਜੇਤੇਹਮ
ਕੈਦੇਖਘਤਾਂਦੇ।ਅਰੁਹਮਾਰਾਦੇਖਦੂਰਿਕੈਂਗਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਦੇਖਤੁਮਕਉਏਹੁਲਾਗਾਹੈ।ਜੋਤੁਮਕਹਤੇਹੋਸਭੋਰਾਖੀਦੂਕੇਕੀ
ਏਹੈ।ਅਜੇਏਕਹਮਕੀਕੀਏਹੈ।ਜੋਤੁਮਏਹਘਾਤਜਾਣਤੇਹੋ।ਤਾਤੇਅ
ਵਰਾਪਾਸਤੇਆਨਿਕਿਉਆਵਤੇਹੋ।ਤਬਰਾਜੇਕਹਿਆ।ਜੀਹਮਾਕੈਜੀ
ਪਾਸਤੇਨਾਹਿਮਨਾਵਤੇ।ਓਹੁਆਪੇਹੀਆਨਤੇਹੈ।ਹਮਕਿਸਪਰ
ਫੁਰਮਾਇਸਨਹਿਕਰਤੇ।ਕਿਸੀਪਰੁਜਾਘਤਾਨਹੀਕਰਤੇ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਕਬਚਨੁਕੀਤਾ।ਸੁਣਰਾਜਾਕਦੇਲਨੈਨਾ।ਅਸਾਤੁਧਰਮੈਣਨੂੰਤੁ
ਸਾਸਕਨਾਦੇਉਧਾਮਿਸਰਦਾਰਕੀਤਾਹੈ।ਅਤੇਹੋਰੁਜੀਤਨੇਸਭਰਾਜੇ
ਹੈਨਿਸਭਉਸਦੇਜਲਾਮਹੈਨਿ।ਅਸਾਕੀਤੇਹੈਨਿ।ਤੁਸਾਡੇਜੀਦਿਚ
ਰਕਿਆਆਵਦੀਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਦੇਲਨੈਕਹਿਆਜੀਈਹੁਤੇਪਰ
ਸੁਖਹੈ।ਹਮੇਤੁਮਾਰਾਕਹਿਆਸਿਰਪਰਿਮਾਨਿਆ।ਪਰੁਜੀਹਮਾਰੇਦੇਖ
ਦੂਰਿਕਰੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚਨੁਕੀਤਾ।ਰਾਜਾਜੀਤੇਰਾਦੇਖਦੂਰਿ

ਕਰਨੇਦੇਵਾਸਤੇਹਜਾਰਾਂਜੇਤਨਆਏਆਹੇ।ਤੁਸੀਆਸਾਨੂੰਨਹੀਜਾਣਦੇ।
ਪਰੁਅਸੀਤੁਸਾਨੂੰਜਾਣਦੇਆਹੇ।ਪਰੁਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਦਾਜਨਾਮੀ
ਰਹੇਗਾ।ਤਾਤੇਰਾਖੁਸਾਹੋਵੈਗਾ।ਏਉਂਸਣਿਪਰਮਸਾਦਰਿਬਾਏਪਦੀਰਗਿ।
ਨਾਹੀਤਾਤੇਰੀਖੁਸੀਆਵੈ।ਸਫਰੀ।ਤਾਰਾਜੇਕਦਨੋਨੈਨਕਹੀਆਜੀ(ਸ
ਤੁਸੋਕਹਿਆਜੋਮੈਉਨਕਾਕਹਿਆਨਟੋਰੇਗਾ।ਪਰੁਮੈ।ਆਤਮੇਨਾਬਰਮ
ਦੂਰਿਕੀਓ।ਤੁਸੋਨੇਕਹਤੇਹੋਜੋਤੁਸਾਅਕੇਨਹੀਜਾਣਤਾ।ਅਰੁਹਮਤੂ
ਮਕਉਜਾਣਤੇਹੈਂ।ਅਜੀਓਹੁਕਦਕੀਅਸਨਾਈਹੈ।ਕਦਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਹੈਜੀ।ਤਾਰਾਜਨਭੂਨਕਹਿਆ।ਸੁਣਰਾਜਾਕਦਣ
ਸੈਨਾ।ਜਧਰਾਜਧਨਕਾਈਏਟੇਤੀਬਾਤ।ਤਧਤ੍ਰੂਰਾਜੇਕਾਪਾ
ਸਾਏਸਨਨੀਬਾਸਦਾ।ਪਹਰਰਾਤਰਹਦੀਬੂਹੀਏਸਨਾਕ
ਰਾਵਤਬਾ।ਰਾਜੇਕਿਪ੍ਰੇਰੇਉ।ਪਰਧਹੁਤ੍ਰੂਮਿਹਰਵਾਨਗੀਕੀ।
ਪਰਤ੍ਰੂਸਾਦਕਰਜੇਏਕਾਦੇਨਤ੍ਰੂਮਕਉਰਾਜੇਨਤਿਆਏਰੇਮਪਾਰਾ
ਤ੍ਰੂਮਕਉਜਨਾਸੀਤਕਾਪੇਸਾਉਂ।ਪਰਖਹਾਕਾਜਾਹਾਕਾਮੈਕਤਾ।

ਹੋਯਤੈਨੈਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਕਿਉਐਸੇਕਹਿ।ਤਬਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਜੋਮਧਰਾਜਤਹਾਂਹਿਮੈਂਵਹੁਹੈ।ਤਬਤੂੰਜਲਕੇਰਾਇਆ।ਤ
ਬਤੇਰੇਆਤਮੇਜਤੀਯਾਛਨਾਉਪਜੀ।ਹਮਰਾਜੇਸਾਹੂਆ।
ਤਬਤੈਜਲੁਕਰਜੇਦੇਅਰੋਆਨਰਾਖਿਆ।ਤਬਰਾਜੇਨੈਜਲੁਪੀ
ਆ।ਅਰੁਤੇਰੇਪਰਰਾਜਾਬਹੁਤੁਪ੍ਰਸੰਨਹੂਆ।ਅਰੁਤੂਮੁਕਰ
ਜੇਨੇਕਹਿਆ।ਅਰੇਮਧਰਾਵੈਕੁਛੁਮਾਗੁ।ਤਾਤੈਨੈਕਹਿਆ
ਜੋਕੁਛੁਨਾਹੀਮਾਗਤਾ।ਤਾਫੇਰਿਰਾਜਾਜਨਕਜੀਐਤਰਜਾ
ਮੀਏਰਾਜੇਨੈਕਹੈਅਰੇਮਧਰਾਮਾਗੁਤੋਂਭੁਕਹੈ।ਅ
ਧਕਿਛੁਕਰਤਾਹੈ।ਜੋਤੈਮਾਗਿਆਸੋਹਮਤੈਕਉਦੀਆ।ਤੋ
ਫਿਰਿਤੈਕਹਿਆਜੀਮੈਤੋਕਛੁਨਾਹੀਮਾਗਿਆ। [illegible] ਆ।ਤਾਫੇ
ਰਿਰਾਜੇਜੀਕਹਿਆ।ਅਰੇਮਧਰਾਜਬਤੂੰਜਲਕੇਰਾਇਆ
ਥਾ।ਤਬਤੈਆਪਣੈਆਤਮੇਕਹਿਆਜੋਹਮਰਾਜੇਸਾਹੂਏ।
ਤਬਹਮਤੁਮਕੋਰਾਜਦੀਆ।ਪਰੁਹਮਸੋਭਿਖਤਰਾਜਕੇਰੇਗੇ।

ਹਮਾਰੀਤੁਮਾਰੀਉਹਾਕਿਆਸਨਾਈਅਰੁਪਤਿਹੈ।ਤਬਰਾਜੇਕਵਲੈਨੈਨਕੋਹਿ
ਆ।ਸੁਣਕੇਜੀ।ਤਬਤੁਮਾਰਾਨਾਉਕਿਆਥਾ।ਅਰੁਮੇਰਾਨਾਉਕਿਆਥਾ।
ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਸੁਣਰਾਜਾਕਵਲੈਨੈਨਤੇਰਾਨਾਉਜ
ਫਰੀਦੁਥਾ।ਅਰੁਮੇਰਾਨਾਉਗੁਰੁਦ੍ਵਾਰਪਨਥਾ।ਤਬਫਿਰਰਾਜੇਕਵਲੈਨੈਨਕ
ਹਿਆਜੀਤੁਹੁਣਿਗੁਰਦੁਵਾਰਪਨਹੈ।ਅਬਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਅਬਮੇਰਾਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ।
ਏਹੁਬਾਤਸੁਣਕਰਰਾਜਾਕਵਲੈਨੈਨਾ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਫ
ਹਿਪਾਇਆ।ਅਤੇਹਥਪੈਰਾਂਤੇਰਖਕਰਆਪਣੇਪੈਰਾਂਤੇਰਖੇ।ਅ
ਤੇਮੁਹੋਂਬਚਨਕੀਆਜੀਤੁਸੀਂਭੁਲੇਬਚਨੇਕੇਪੂਰੇਹੋ।ਪਰੁਅਬਚਲੋ
ਸਹਰਮਿਮੰਦਰੋਮੈਗੁਜਰਾਨਕਰੋ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁ
ਣਰਾਜਾ।ਹਮਅਤੀਤਫਕੀਰੁਆਹੇ।ਤੁਮਰਾਜੇਹੋ।ਮੰਦਰੋਮਿਜੋਹਤੇਹੋ।
ਹਮਉਜੁਤਿਆਨਹੀਂਮਿਜੋਹਤੇਹੈਂ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ।ਤੁਮਜੀਏਹੁਰਾਜੁਤੁ
ਮਾਰਾਹੈ।ਬੈਠਕਰਰਾਜੁਕਰੋ।ਅਰੁਹਮਤੁਮਾਰੇਆਗੇਟਹਲਕਰਤੇ

ਹੈ।ਜੇਤੁਮਕਹੋਸੋਹਮਤੁਮਾਰੇਆਗੇਕਾਰਕਰਤੇ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਰਾਜਾਤੂੰਜੋਰਾਜੁਕਰਤਾਹੈ।ਸੋਹਮਹੀ
ਕਰਤੈਹੈਂ।ਤੁਮਅਗੂਹਮਦੇਨੌਰਤਨਰਖਾਈਓਸੋ।ਵੇਭੀਕਛੂਨਾਹੀ।
ਪਰੁਏਕਹਮਾਰਾਤੁਮਪਛਾਣਿਆਨੇ।ਤਬਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਏਕ
ਬਚਨਕਿਆਜੋਤੁਮਕਹੋਸੋਈਕਰੋ।ਤੁਮਹਮਾਰੇਪਰੇਗੁਰਹੁ
ਹੀਹੋ।ਰਾਜੇਜਨਕਦੀਪਰਜਾਈਹੈਂ।ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਤੁਮਰਾਜੇਜੁਧਰਮਸੈਨਰੇਸਜਾਮਿਰਿਹੀਆ।ਤਬਰਾ
ਜੇਕਦਲਾਹੈਨਕਹਿਆਜੀਏਕਸੁਧਰਮਸੈਨਕਿਆਜੇਕਹੇਤਾ
ਸੁਧਰਮਸੈਨਕੇਸਰੋਕੇਸਲਾਮਿਦੇਵੈ।ਜਾਹਕਿਆਧਾਤੈਹੈ।ਤਾਂਮੈ
ਕਹਿਆਰਸੂਜੀਜੋਤੂਜੀਆਖਦੇਹੋਸੋਤਾਰਾਲਾਮਿਨਦਾਹੈ।
ਫਿਰਿਆਗੇਧਾਤਕਿਆ।ਅਤੇਜੋਰਾਜਾਕਹਦਾਹੈਸੋਤੂਸੀਮਿਨੋ।
ਤਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਾਜਾਤੂੰਕਿਆਕਹਤਾਹੈ।
ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਮਿੰਦਰਪਾਵਿਤ੍ਰਕਰੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ

ਕਹਿਆ।ਭੁਲਾਰਾਜਾਰਲੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮੰਗੀ
ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਭੀਆਂਦਰਾਵਿਚਗਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਖੇਤਾ
ਰਾਜੇਜਨਕਨਾਲੋਂਭੀਵਡੀਸਾਮਗ੍ਰੀਹੈ।ਅਤੇਰਾਜਕੀਜਨਕਾਮੈ
ਰਦਾਹੈ।ਪਰੁਰਾਜੇਜਨਕਦਾਧਨਪੁਰਾਹੋਇਆ।ਰਾਜਾਜ
ਨਕਅਸਾਤਾਪੂਰਨਗੁਰੂਆਹਾ।ਜਾਪੰਦ੍ਰਾਮਹੀਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਵਲਨੈਨਪਾਸਰਹਿਆ।ਤੁਜਰਬਾਨਕੀਤੀ।ਫੇਰਿਵਿਦਾ
ਹੋਏ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਏਹੁਰਾਜੁਤੁਮਾਰਾਹੈ।ਕਿਸੇਸਿਕਉ
ਆਪਣੇਹਥਕਰਦੇਹੁ।ਅਗੋਂਮੈਤੁਮਾਰੇਜਾਬਹਿਰਲਾਤਾਂਤੋ।ਹਮ
ਕਉਫੇਰਿਨਜਾਹੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਰਾਜਾ।ਕਵ
ਲਨੈਨਾ।ਗੁਰੂਜਨਕਾਜੀਦਾਦੀਆਰਾਜਾਤੂਮਕੋ।ਅਉਰੁਹਮ
ਕਿਸਕਉਦੇਵੈਂ।ਤਬਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਬਹੁਤਬੇਨਤੀਕੀਤੀ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਬਾਹਰਨਿਕਲਖੜਾਹੋਇਆ।ਫੇਰਿਸੁਮੇਰਪਰਬਤ
ਨੂੰਚਲੇ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਜੋਮਕਾਆਖਦੇਹੌਂਸੋ

ਕਿਤਵੂਸਨੈ॥੧॥ ਗੋਸਟਿਨਾਲਿਹੁਕਾਈਵਾਹਗੁਰੂ
ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਕੋਠਾਲੋਕੁਰਦਾਹੈ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਗੁਰੂਕਰਤਾ
ਠਬਹੁਤੁਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ਭੁਲਾਉਂਹਨੂੰਏਖੁਚਾਈਏ॥ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਉਹਤਾਂਕਿਪਰੇਪਾਸੇਪਏਹੈਂ
ਹੀਰਹਿਆ॥ਤੂੰਆਗੇਹੀਆਖੇਆਹਾ॥ਅਤੇਓਹਨੂੰਆ
ਜਾਣਦੀਨਾਹੀਦਿੰਦੇ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਕਿਘਣਾਕਰਦੇ
ਹੈ॥ਤੈਨੂੰਦੂਰਕਢੂਨਾਹੀ॥ਤੇਰੀਇਕਪਲਕਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਥੋਅਢਾਈਹਜਾਰਕੋਹਹੈ॥
ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਅਢਾਈਹਜਾਰਕੋਹਤੇਰੀਆਅਢ
ਈਪਲਕਹੈਨਾ॥ਅਤੇਤੂੰਜੋਕਹਤਾਹੈਜੋਓਹਨੂੰਆਨੂੰਜਾਣਨਾਹੀ
ਦੇਦੇ॥ਜੋਤੈਨੂੰਕਉਣਆਨੇਕਰਜਾਣਦਾਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਫਿਰਿਚਲੁਮਰਦਾਨਾ॥ਅਸਾਤੇਰਾਆਖਿਆਫੇਰਿਆਨਾਹੀ

ਜੀਦਾ।ਵਜਾਵਾਈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਚਿਤਵਨਿਲਾਗਾ।ਅ
ਫਈ।ਜਾਂਕੋਜਾਇਨਿਕਲੇਪਲਕਵਿਚਾਅਕੇਜਾਇਖੜੋਹੋਈ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਮਕਾਏਹੋਹੈਈ।ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹੁਤਾਚਾਰਦੀਵਾਲੀਹੈ।ਇਥੇਹੋਰੁਤਾਕੁਛਨਾਹ
ਪਰਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਜਾਇਅੰਦਰ
ਜਾਇਕੇਵੇਖੁ।ਜਾਮਰਦਾਨਾਅੰਦਰਜਾਵਣਲਾਗਾ।ਤਾਮੁਜਾਵ
ਰੁਜਾਵਣਦੇਨਾਹੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਆਵਣਦੇਯਾਂਰ
ਮੈਤਾਮੁਸਲਮਾਨਹੀ।ਮੈਤਾਹਿੰਦੂਨਾਹੀ।ਤਾਫੇਰਿਮੁਜਾਵਰਾਕ
।ਹਿਆਯਾਯਾਈ।ਤਾਮੁਜਾਵਰਾਂਹੋਰੁਕਿਸੀਕਉਨੁਨ
ਮੁਨਾਹੀ।ਅਰੁਮੁਜਾਵਰੁਭੀਅੰਦਰਿਜਾਤੇਹੈਨਿ।ਜੋਰੀਆਮੀ
ਆਨੰਦਕਰਜਾਤੇਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਫੇਰਿਆਇਆ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪੁਛਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਕੇ
ਹਾਦੇਖਆਇਓ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਕਿਛੁਦੇਖੁਆਇਆ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਕਿਉ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਜੀਅੰਦਰਜਾਵਣਨਾਦੀਦੇਹੋ।ਕਿਸੈਨੂਆਖਦੇਹੈਨਿਜੋਥਿਆਨੂਜਾ
ਣੇਹੋਰੁਕੋਈਨਾਹੀਜਾਂਦਾ।ਮੁਜਾਵਰਭੀਤਖਿਆਥੀਧਕਰਦਾਂ
ਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਕਰਿਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਿਆਏਹੁਤ
ਸਾਰਾਮਕਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਇਸਨੂਵਡਾਅਰੁਮਾਨੁਰ
ਹਿਆਜਾਂਦਾਆਹਾ।ਅਤੇਜੇਤੇਰੇਨਾਲਆਏਆਖਾਣੀਓ
ਰੀਆਸਾ।ਏਹੁਵਡਾਹੈਫੁਨੈ।ਅਤੇਜੇਹੁਣਨਦੇਖਸਾਤਾਂਫੇਰਿਕਦਾ
ਦੇਖਣਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਜਰੂਰਦੇਖ
ਣਾਹਈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਜਰੂਰਦੇਖਣਾਹੈਏ।ਦਿਖਾ
ਈਐ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨੁਕੀਤਾ।ਜਾਹਮਰਦਾਨਿਆਸੈਰੁ
ਕਾਲਿਆ।ਜਾਹਅੰਦਰ।ਅਤੇਅਟਕੇਨਾਹੀ।ਮਰਦਾਨੇਹੁਕ
ਮੁਮੰਨਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਅੰਦਰਹੀਚਲਿਆਗਇਆ।
ਅਗੋਮੁਜਾਵਰਜਤੇਅੰਧੇਹੋਇਗਏ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਅੰਦਰ

ਜਾਇਕੇਦੇਖੇਤਾਹੋਰੁਇਕੁਪਥਰਦੀਮੂਰਤਅੜੀਹੋਈਪਈਹੈਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਦੇਖੇਤਾਹੋਰੁਕਛੁਨਾਹੀਮਰਦਾਨਾਦੇਖਕਰਘਬਰਾਇਗਇਆ
ਆਇਆਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਆਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਰਦਾ
ਨੇਕੋਪੁਛਿਆਕਹੁਮਰਦਾਨਾਕਿਆਤੈਡਿਠੋਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਪਾਕੂਠਾਕੁਸੁ। ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਤਾਕੋਅ
ਕੈਹਾਨੂਨੋਇਗਾਈਆਸੋਮੈਦੇਖਿਆਕਿਆਜੋਇਕਮੂਰਤਪਥ
ਰਦੀਵਡੀਸਾਰੀਪਾਈਹੈਹੋਰੁਮੈਕਛੁਨਾਡਿਠਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਮੂਰਤਮਾਹਾਦੇਵਦੀਹੈਏਹਪਾਲਰਖਦੇਹੈਨੀ
ਜੋਅੰਦਰਿਜਾਵਣਾਕਿਸੇਨੂਨਾਹੀਮਿਲਦਾ।ਅਤੇਜਾਣਭੀਨਾਹੀਦੇਦੇਅ
ਤੇਆਪਭੀਅਖੀਆਂਧੇਪਕੇਜਾਂਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹੁਤਾ
ਆਖਦੇਹੈਨਜੋਬੁਤਪਰਸਤਿਬੁਰੀਹੈਤਾਏਹੁਦੂਰਿਕਿਉਨਾਹੀਕਰਦੇਨਾ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹੁਤੈਨੂਦੇਮਣਾਮਿਲਿਆਹੈਏਨਾ
ਨੂਦੇਮਣਾਦਾਭੀਹੁਕਮੁਨਾਹੀ।ਜੋਅਖੀਮਿਲੀਆਜਾਂਦੇਹੈਨੀਭਾਅਪੇਹੋਂਦੇਹੈ

ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਕਿਸਵਾਸਤੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।
ਏਹੁਬੋਦਾਜੋਪਾਤਸਾਹੁਆਹਾ।ਜੋਉਸਦਾਨਾਉਖੁਨਕਾਰਹੁਸੈਨੀਆਹਾ।
ਓਸਆਖਿਆਆਹਾਜੋਵੀਹਾਤੇਏਹਮੂਰਤਿਵੂੰਕਰੇ।ਤਬਉਸਕੇ
ਹੁਕਮੁਨਾਲਲੋਗੋਵੂੰਕਰਨਾ।ਤਾਸਾਰੀਖਲਕਤਿਸਾਹਖੁਨਕਾਰਦੀ
ਵੀਚੋ।ਅਤੇਜਿਤਨੇਮੁਜਾਵਰਵੁਦੇਖਰਆਹੇ।ਤਿਤਨਿਆਨੂਅਗ
ਕਹਿਲਗੇਸਾੜਨਾ।ਤਾਪਾਤਿਸਾਹੁਓਥੋਨੇਕਲਨਠਾ।ਅਤੇ
ਕੋਈਕੋਪਤੁਦੀਪੈਰੀਪਾਇਆ।ਤਾਬੁਤਾਵਿਚੋਅਵਾਜਾਨਿਕਲੀ।
ਜੇਕਦੀਮੁਲਾਆਆਖੀਅੰਦਰਜਾਵੇਗਾ।ਜੋਅੰਧਾਹੋਵੇਗਾ।
ਇਸਵਾਸਤੇਰਖੀਆਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਸੈਦੂਅਨੁਕਾ
ਫਰਕਿਉਆਖਿਦੇਹੈਨਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ
ਏਹੁਆਪੇਕਾਫਰਹੈਨਿ।ਏਹਮੁਸਲਮਾਨਨਾਹੀਹੈਨਕਾਫੀਹੈਨਿ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਅਜੇਤਾਅੰਧਾਨਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹਜੋਤੈਨੂਨਾਹਿਦੂਆਖਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਏਹੁ

ਹਮਾਚਈਸਨਮਹੇਜਹੈਨੀ ॥ ਏਹੁਪੈਦਾਇਸਸਰਬਾਇਨਾਹੀਸੋਹੋਵਦੀਹੈ ॥
ਸੁਜਾਖਾਜੋਏਵਿਰਹੈਜੁਇਸਨੂਪੁਜਨਜਾਂਵੈ ॥ ਅਤੇਕਿਤੈਕੇਤਾਕੋਈਨਰੰਕ
ਰੀਹੋਵੈ ॥ ਜੋਈਬਚੇ ॥ ਇਹੁਤੂੰਹੁਵਿਚੋਂਸਾਧਲੀਪੁਰਖੁਹੈ ॥ ਅਤੇਰੋਨੂੰਤੇ
ਆਅਹੋਸਹੇ ॥ ਇਸਦੇਨੂੰਗਾ ਹਵਾਂਵਿਚਕਛੂਨਾਹੀ ॥ ਅਤੇਵਚਨਾ
ਦਾਪੂਰਾਸੂਰਾਹੈ ॥ ਇਸਨੂੰਜਤੇਸੂਰਤਾਈਬੋਹੀਰਹੈ ॥ ਆਖਮਰਦਾਨਾ
ਹੁਣਕਿਪਰਚਾਂਦਾਹੈ ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੂਸੀਜਾਣੋ ॥ ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ ॥ ਅਤਕੁਛਵੁਤਯਾਦਆਇਆਦੀ ॥
ਤਾਹੁਣੇਹੀਆਆ ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਇਨਾਂਦਾਪੇਲਾਡੂੰਠਾ ॥ ਪਰਜੀ
ਏਹਜੋਪਾਣੀਲੈਜਾਂਦੇਹੈਨੀ ॥ ਜੋਕਿਸੇਲੈਜਾਂਦੇਹੈਨੀ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ॥ ਏਹੁਜੋਮੁਜਾਵਰੁਹੈਨੀ ॥ ਜੋਨਦੇਖਰਹੈ ॥ ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹੀਆਮਰਦਾਨਾ ॥ ਏਨਾਮੁਜਾਵਰਾਨੂੰਕੋਈਸੋਨੂੰਛਿਵੇਮ
ਹੀਨੇ ॥ ਕਿਸੇਨੂੰਤ੍ਰਿਹੁਮਹੀਨੇਕਿਸੇਨੂੰਨਾਵੇਮਹੀਨੇ ॥ ਕਿਸੇਨੂੰਵਰੇਪੇਰੇਕਿ
ਜੇਨੂੰਘਟੇਰੇ ॥ ਬਸਾਰਤਆਂਵਦੀਹੈ ॥ ਤਾਇਹੁਕਿਆਕਰਦੇਹੈ

ਜੋਵਡੁਇਆਦਮੀਬਾਹਰਿਧਨੁਲੈਕਰਕਰਿਰਖਦੇਹੈਨਾ। ਅਤੇਪਿਛੋਮੂਰਤਨੂ
ਨਵਾਇਦੇਹੈਨਾ। ਅਤੇਦੁਇਵਾਰਿਅੰਦਰਜਾਂਦੇਹੈਨਾ। ਜੋਅਗੀਧਕਾ
ਜਾਂਦੇਹੈਨਿ। ਤਾਪਹਲੇਓਹੁਦੁਆਰਦੇਵਾਲੇਨੂਪੇਦੇਹੈਨਿ। ਅਤੇ
ਪਿਛੋਮੂਰਤਨੂਨਵਾਇੰਦੇਹੈਨਾ। ਓਹੁਪਾਣੀਵਤਿਕੈਬਾਹਰਿ
ਆਵਦਾਹੈ। ਏਹੁਜੋਬਾਹਰਤਲਾਓਡਿਠੋ। ਸੋਈਤਿਸੀਦਾਰਾ
ਵਹੈਈ। ਅਤੇਏਹੁਜੋਹਾਥੀਆਵਦੇਹੈਨਿ। ਜਿਨਿਵਾਜਕੀਤੀ
ਜੋਉਸੇਦਲੇ। ਓਸੇਤਲਾਉਵਿਚੋਰੋਕਰੋਕੁਰਾਇਆਦੇਹੈਨਿ। ਅਜੇਹਾ
ਪਾਣੀਪੀਲੈਜਾਦੇਹੈਨਿ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਓਹੁਜੋਮਦੀ
ਜਾਅਦੇਹੈਨਿ। ਸੋਕੇਹਤੂੰਜਾਣਦਾਹੈਂ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਇਸੋਬਾਹਰਿਰਾਮਜੂਲਹਿਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਜੀਏਨੂੰਹੀਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਬਾਹਰ
ਅਜਲਾਏਨੂੰਹੀਹੈਉਇਆਹੈਨਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ ੨੯
ਤੁਸੀਅਸਾਨੂੰਅਛਾਈਹਜਾਰਕੋਹਾਇਕਪਲਕਵਿਚਲੈਆਏਹੋ॥

ਜੰਜਾਲਾ॥ ਮੀਰ ਮਲਕ ਉਮਰੇ ਫਨਾਤਾ॥ ਏਕ ਮੁਕਾਮੁ ਖੁਦਾਇ ਦਰਗਾ॥
ਪਹਲੇ ਸਿਫਤਿ ਦੂਜੇ ਸਾਬੂਰੀ॥ ਤੀਜੇ ਹਲੀਮੀ ਚਉਥੇ ਖੈਰੀ॥ ਪੰਜ
ਵੈ ਏਕ ਮੁਕਾਮੁ ਖੁਦਾਈ ਪੰਜ ਵਖਤ ਤੇਰੇ ਅਪਰਪਰਾ॥੯॥ ਸਭੇ ਵਖਤ ਸ
ਭੇ ਕਰਿ ਵੇਲਾ॥ ਖਾਲਕੁ ਯਾਦਿ ਦਿਲੈ ਮਹਿ ਮਉਲਾ॥ ਤਸਬੀ ਯਾਦਿ ਕਰਹੁ
ਦਸ ਮਰਦਨੁ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਬੰਧਾਨਿ ਬਰਾ॥੮॥ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਬਖੋਰਹੁ ਖਾ ੮
ਣਾ॥ ਦਿਲ ਦਰੀਆਉ ਧੋਵਹੁ ਮੈਲਾਣਾ॥ ਪੀਰੁ ਪਛਾਣੈ ਭਿਸਤੀ ਸੋਈ ਤਾਤੇ
ਅਜਰਾਈਲੁ ਨ ਦੋਜਕ ਠਰਾ॥੧॥ ਸਗਲੀ ਜਾਨਿ ਕਰਹੁ ਮਉਦੀਫਾ॥ ਬਦ ਅਮਲ ਛੋਡਿ
ਕਰਹੁ ਹਥਿ ਕੂਜਾ॥ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਬੁਝਿ ਦੇਵਹੁ ਬਾਂਗਾ॥ ਬੁਰਗੂ ਬਰਖੁਰਦਾ
ਰ ਖਰਾ॥੧੧॥ ਕਾਇਆ ਕਿਰਦਾਰ ਅਉਰਤ ਯਕੀਨਾ॥ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਮਾਣਿ ਹਕੀਨਾ॥
ਨਾਪਾਕ ਪਾਕੁ ਕਰਿ ਹਦੂਰਿ ਹਦੀਸਾ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤਿ ਦਸਤਾਰ ਸਿਰਾ॥੧੨॥
ਮਕਾ ਮਿਹਰ ਰੋਜਾ ਪੈ ਖਾਕਾ॥ ਪੀਰ ਭਿਸਤਿ ਕਮਾਇ ਲਫਜ ਅੰਦਾਜਾ॥
ਹੂਰ ਨੂਰ ਮੁਸਕੁ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹ ਬੰਦਗੀ ਹੁਜਰਾ॥੧ ਤੂਹਾ ਕੋ ਮਿਹ
ਰਾ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ ਜੋਈ ਮਰਦ ਮਰਦ ਮਰਦਾਨਾ॥ ਸੋਈ ਸੇਖੁ ਮਸਾ

ਇਹ ਹਾਜੀ ਜੋਈ ਪੀਰੰਦਾ ॥ ਜਿਕੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਰਾ ॥੧੪॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਾਦਰ ਕਾ
ਨਾ ਕਰੀਆ ॥ ਜਿਵੇ ਤਿਸੁ ਹਥਿ ਤੇ ਅਸਾ ਤਾਹਰੀਆ ॥ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਸਭ
ਦਾਇਆ ॥ ਪੁਛੁ ਨਾਨਕ ਪੀਰੰਦਾ ਅਲਾ ਸਦਰਾ ॥੧੫॥੧॥ ਮਹਿ ਮਦੀ
ਨੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖਿਆ ਆਇਆ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਆਖੁ ਮਰਦਾਨਾ
ਕਿਆ ਡਿਠੋ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਡਿਠਾ ॥ ਜੋਈਦੀ ਦੀ ਗੋਰਾ ਡਿ
ਠੀ ॥ ਤੁਰਕ ਏਥੇ ਬੰਦਗੀ ਆਤਰੀ ਛਾਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਅਤੇ ਏਥੇ ਏਹ ਹਾਸੋਹੈ ॥ ਕਿਆ
ਕਾਪੇਅ ਗੋਰਿ ਕਿਆ ਹਾ ॥ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ॥ ਜੈਨੁ ਤਾ ਏਥੇ ਕਬੂਰਾ ਮਾਲੂਮ ਨਹੋਦੀ ॥
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਜੋ ਹਿਮਦ ਵੀ ਤਜਨਮ ਆਵਣਾ
ਹੈ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣਾ ਦੇ ਵਿਚ ਆਣਾ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣਾ ਦੇ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲਿਆ ਨਾਹੀ ॥
ਉਜਨੋ ਫਿਰਿ ਭੀ ਦੇਜਨਮ ਆਵਣਾ ਹੈ ॥ ਪੰਦ੍ਰਾ ਸੈ ਬਰਸ ਉਸਦੀ ਏਕੀਮ
ਤਿ ਵਿਚ ਆਰਬਣਾ ਹੈ ॥ ਏਨੂੰ ਸੈ ਵਰਿਆ ਪੁਰੀ ਹੋਸੀ ਤਾ ਓਹੁ ਫਿਰਿ ਭੀ ਦੇ
ਪਰਜਨਮ ਮੁਲੋ ਸੀ ॥ ਪਰਮੂ ਦੇ ਘਰਿ ॥ ਓਸ ਤਾਈ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸ
ਮਿਲੈਗਾ ॥ ਤਾ ਉਸਦਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਰਹਤ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਉਸਾ ਦੇ ਜੀ ਦਾ

ਸਬਹੁਤ੍ਰਆਇਤਿਸਪਰਥੁਰਾਉਸਤਾਇਕਿਏਨਿਤਾਮੀਨਲਿਆ। ਇਕਜਨਮਊਸਦਾ ੨੫੭
ਰਹਦਾਹੈ। ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀ। ਏਹਜੋਆਖਦੇਹੈਨਿਜੋ
ਖੁਦਾਇਨਾਲਪੜਦੇਵਿਚਗਲਾਕੀਤੀਆਹੈਨਾ। ਜੋਏਹਸਚੁਹੈਕਿਝੂਠਹੈ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ। ਸੁਣਮਰਦਾਨਿਆਏਹਕਲਜੁਗਹੈਇਸਦੇ
ਸਪਤਰੇਵਿਚਝੂਠਬਹੁਤੁਹੈਇਸ। ਅਤੇਸਚੁਥੋੜਾਹੈ। ਖੁਦਾਇਜੋਹੈ। ਸੋਬੇ
ਵਾਹੁਬੀਪਾਕੁਹੈ। ਅਤੇਏਹੁਕੁਰਾਨਜੋਕਹਦੇਹੈਨਿਸੋਜਬਰਾਈਲਲਿਆਂਦੀਆ
ਅਤੇਮਹੰਮਦਵੀਗੋਸਟਿਹੈ। ਉਸਦਾਮਹਰਮੁਇਸਦੇਹੀਵਿਚਕੋਈਨਾਹੀ
ਅਤੇਜਾਇਸਦੇਹੀਵਿਚੋਨਿਕਲਿਆਅਤੇਪੂਰਨਹੋਵੈ। ਤਾਉਸਦਾਦਰਸਨੁਪਾਵੈ।
ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ। ਏਹੁਜੋਹਿੰਦੂਆਖਦੇਹੈਨਿ। ਜੋਦਰਸਨਕੀਤਾ। ਅ
ਤੇਤੁਰਕਆਖਦੇਹੈਨਿਕਿਜਾਈਦਾਰੂਪਾਇਆ। ਏਹਸਚੁਆਖਦੇਹੈਕਿਕੂੜੁਆਖਦੇ
ਹੈਨਿ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ। ਮਰਦਾਨਿਆਏਹੁਕੂੜੁਆਖਦੇਹੈਨਿ। ਦਰਸਨੁਜੋਕ
ਰਦੇਹੈਨਿ। ਜੋਵਾਚਦੇਵੈਕੁੰਠਤੇਹੋਇਦੀਦਾਰਕਰਦੇਹੈਨਿ। ਅਤੇਉਸਆਪਣਾਆਪਕਿਸੇਨੂੰਨਾਹੀ
ਦਿਖਾਇਆ। ਨਾਈਵੇਹਿੰਦੂਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨਜੋਵੈਦਾਵੇਵਿਚਦਸਦੇਹੈਨਿ। ਤਾਮਰ

ਦਾਸੋਪੁਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀ।ਧਾਜੋਧਾਜੋਹਿੰਦੂਗੀਆਨੀ।ਅਤੇਤੁਰਕਆ
ਖਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਏਹਜੋਖੇਲਦਾਹੈ।ਸੋਏਹਖੁਦਾਈਹੈ।ਅਤੇਪਰਮੇਸਰੂਹੈ।
ਅਤੇਤੂੰਸਾਡੇਲਿਖਦਾਵਿਚਿਬੋਲਿਆਹੈਈ।ਜੋਸਰਬਬਿਆਪੀਹੈਈ।
ਤਾਂਏਸਦਾਦਰਸਨੁਅਤੇਦੀਦਾਰੁਕਿਸਦਾਆਪਣਾਹੈਸੁ।ਅਜੀਏਹਮੇਰਾਵਿਸ
ਵਾਸਦੂਰਿਕਰੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਜੋਇਸਬੰਦੇਵਿ
ਚਹਿਰੁਦਿਆਹੋਵੈਤਾਂਬੰਦਾਆਜਾਨਿਕਿਉਂਹੋਵਨਾ।ਅਤੇਕਿ।ਉਹਕਿਸੇਦੀ
ਕੋਈਮੁਸਾਜੀਕਢੇ।ਅਤੇਆ।ਜੋਸਬਦੁਵਿਚਿਸਰਬਬਿਆਪਿਆਪੀਆਖੀ
ਆਹੈ।ਸੋਜਾਣਦਾਹੈ।ਜੋਕਿਸਦਾਸਤੇਆਖੀਆਹੈਈ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਖੜੋਤੇ
ਹੋਇਕਰਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ।ਜੀਗੁਰੂਜੀ।ਓਹੁਦਾਸਤਾਮੈਨੂੰਸੁਣਾਈਐ।
ਜੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਅਸਾਡੇਸਦਾਸਤੇਆਖੀਆਹੈ।
ਜੋਸਭਨਾਦੇਸਿਰਉਤੇਉਸਦਾਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਹੈ।ਏਕੋਈਜੀਆਜੰਤੁਪਸੂਪੰਖੇ
ਰੂਆਦਮੀਅਤੁਖੀਰਆ।ਜੋਪੈਦਾਇਸਹੈ।ਸੋਸਭਉਸਦੇਹੁਕਮਾਵਿਚਿਚਰਣ
ਦੀਹੈ।ਆਪੇਕੋਈਗਿਆਨੀਸਆਣਾਕੁਛਨਾਹੀਕਰਸਕਦਾ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰ

ਵਾਲੇਆਖਿਆਜੀ॥ਏਹਜੋਸੰਸਾਰਵਰਤਦਾਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸਭ
ਨਾ॥ਜੋਸੰਸਾਰਕਿਆਕਰੇ॥ਜੋਕਰਤਾਰਆਪੇਨੂੰਲਾਏਛਡਿਆਹੈਇਉ॥ਜੀਜਉਪ
ਰਕਰਤਾਰਦੀਮਿਹਰਹੋਵਦੀਹੈਇਉ॥ਤੁਸਤਾਈਪੂਰਨਸਤਿਗੁਰੂਪਰਲੋਕਦੀਮਿਲਾ
ਹੈ॥ਨਹੀਤਾਸੰਸਾਰ[illegible]ਉਪਰਿਕਹਰਦੀਨਜਰਹੈ॥ਇਹ॥ਜਿਉਕਬੀਰਭਗਤ
ਪੂਰਨਹੈ॥ਜੋਕੇਵੇਗੁਰਦੀਵਡਿਆਈਆਖੀਐਸੋਜੋਜੋਕਰਤਾਰਕਾਬੀਜਾਦਰਪਰਪਤਿ
ਕੀਨਿਆਕਿਆਕਰੇਜਾਭੁਗਤਪਾਇਆ॥ਤਿਜਾ॥ਸਿਰਦਾਨਾਇ ਸੰਸਾਰਨੂੰਕਰਤੇ
ਪਾਕਰਿਛਡਿਆਹੈਇਉ॥ਕਹੁਗੋਚਰੀਏਕੀਨੈਤੈਸੀਏਪਾਏ॥ਉਧਾਨੂੰਏਹਬ
ਲੀਤਾ॥ਕੋਈਪੂਰਨਨੋਹੈ॥ਜੀਜਨੂੰਕਰਤਾਰਆਪੇਪੂਰਨਪੁਰਖਮਿਲਾਏ
ਜੋਈਪੂਰਨਪੁਰਖਹੋਵਦਾਹੈ॥ਅਤੇਜੋਸਤਾਈਪੂਰਨਪੁਰਖਮਿਲੇ॥ਤਿਸਕ
ਸਭਿਰਸਕਸਭਛੁਟਜਾਂਦੇਹੈ॥ਉਜਤਾਈਜੋਤਨਾਤਪਤਨਾਬਾਪਿਆਸੀਆ
ਪਤਿਹੈਇਉ॥ਉਜਤਾਈਧਰਤੀਪਾਣੀਆਸਮਾਨਰਾਹੁਦੇਦਾਹੈਇਉ॥ਅਤੇਆਪਣ
ਦੇਸਾਪਚਪਹੁਤੇਹੈਨਿ॥ ਆਪਣੇਮੁਰਦੇਆਪੇਕੁਟਕਾਰੀਹਦਾ॥ਓਹ[illegible]ਛਡ
ਗੁਰੂਕਰਦੇਨਾਹੀ॥ਤਾਂਏਹਉਪਰੋਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਬਾਣੀਧਾਰਿਆਸ

ਨੂ ਖੇਖੇ ਜੀ ਪਿਆਦ ਰਕੀਤਾ ਹੈ । ਧਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ । ਫੇਰ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬਾਣੀ ਧਾਨਾ ਜਾਇਆ ਦਾ ਹੀ ਹੈ । ਧਾਲੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਖੇ ਕਿਤਨੇ ਕੁ ਹੋਤੇ ਹੈਇ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਾਣੀ ਧਾਣਾ ਇ
ਖੋਸਤਾ ਈ ਜੰਕਿਤਾ ਹੈ । ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਧਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਹੁਚੀ ਇਕ ਦਾ ਭਾ
ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਾਣੀ ਧਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾ ਗੁਰਾ ਭਾ
ਦੇ ਪਹਰ ਦੇ ਲੇਖਾ ਨਾ ਕੀਤੀਆ ਹੀਆ । ੧ ॥ ਖੋਜ ਹੁਬਾਣੀ ਦਾ ਗੁਰ
ਭੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ । ਧਿਆ ਦੇ ਜੇ ਕੂਚ ਕੀਤਾ । ਇਕ ਧਾਨ
ਰਾਤ ਰਾਈ ਬਾਲੁ ਮਤਾਨਪੁਰ ਆਇ ਰਹੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਘਰ ਉਤੇ । ਅਚਾਨਕਾ ਨੁਲਜ
ਦੇਖੇ ਤਾ ਪਹੁ ਜੀ ਦਾ ਬਾਣੀ ਜੋ ਆਇਆ ਹੈ । ਨੁਲਜਾ ਕੁਕੀ ਪਹੁ ਜੀ ਦੇ ਪਾਈ ਏ ।
ਨੁਜਾਨੁ ਬਾਈ ਜੀਆ ਇਆ ਹੈ । ਇ । ਨਾਨਕੀ ਦੇਖੇ ਤਾ ਸਚੀ ਮੁਚੀ ਆਇਆ ਹੈ
ਉਤਾ ਨਾ ਨਾਨਕੀ ਪੈਰਾ ਤੇ ਢਹਿ ਪਈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋ ਪਕੜ ਲੀਤੀ ।
ਆਖੀਓਸ ਪੇਖੇ ਜੀ ਨਾਮੁ ਜਾਦੇ ਜੋ ਕੀਤਾ । ਤਾ ਸਾ ਆਖਿਆ ਪੇਖੇ ਜੀ
ਦਾ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀਏ । ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਖੇਲੀ ਬਾਣੀ ਜੀ ਤੂ ਸੀ ਕਿ ਖਾਉਨੇ ਹੋ ਜੀਆ ਹੋ ।

ਅਸਾਨੂੰਪਹਰਵੇਲੇਖਾਨੂੰਕੀਤਾਆਤਾਂਤੁਸਪੈਨੈਹੋਇਸੋ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਰਜਾਂਟੀਜੀਗੁਰੂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੁਸਾਡੇਵਾਸਤੇਇਕਪਤ੍ਰੀਂਵਿਚ
ਸਤਾਈਜੈਕਿਤਾਆਈਹੈ।ਅਤੇਅਸਾਨੂੰਭੀਲੈਆਇਆਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਤੂੰਖਸਮਦਾਆਭੁਖਕਹੁ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆਥੇਥੇਜੀਤੁਸਾਂਆਸਾਨੂੰਯਾਦਕੀਤਾਆਹਾ।ਤਾਂਅਸੀਤੁਰਤੁਆਏ
ਆਹੇ।ਪਰੁਅਸੀਰਾਹਉਥੋਂਰਆਹੇ।ਤੁਸਾਕੁਣਆਖਣਾਹੈਸੋਆਖੋ।।
ਤਾਂਥੇਥੇਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਡੇਦਸਨੂੰਦੀਚਾਹਆਹੀ।।
ਅਸਾਨੂੰਸਾਨੂੰਇਸਵਾਸਤੇਯਾਦਕੀਤਾਆਹਾ।ਜੋਪਹੁਤਦੇਰਹੁਜੋਰਆ
ਤੇਅਸਾਨੂੰਕਾਈਜੀਏਹੁਦਿਸਾਂਦੀਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਲਾਥੇ
ਥੇਜੀਤੁਸਾਨੂੰਇਹਰਿਤਵਨੀਪੂਰੀਹੋਈਹੈ।ਤੂੰਆਸਾਨੂੰਹੁਣਭੁਸੀ
ਕਹੁ।ਤਾਂਭੁਸਾਆਖਿਆਠਾਕਰੁਜੀ।ਤੁਮਤੇਅਧੀਆਇਅਰੁਅ
ਧੀਜਾਂਤੋਂਹਾ।ਭੁਖਜੀਕਿਤੋਂਆਵਣੇਦੇਵੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆਤੂਭਸਾ।ਅਸਾਜਰੂਰਜਾਵਣਾਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ

ਜੋਧੇਧੇਜੀਤੁਸਾਓਰਿਦ੍ਰਿਸਟੇਜੀਦੇਜੀਦੀਬਿਗੁਤੁਧੇਕਤੀਕਰਣੀ।ਤਾ
ਨਾਨਕੀਦੀਆਂਅੰਖੀਨਿਕਾਲਿਪਈਆ।ਤਾਨਾਨਕੀਏਸਿਰਚੰਦਨੂੰਅ
ਰੋਆਣਪਛੁਕੀਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਧੇਧੇਜੀਤੁ
ਸਾਂਏਹੁਗਲਾਨਾਹਿਕਰਣੀ।ਜਿਕਿਉਜੋਮੈਤੁਸਾ ਵਾਸਤੇਕਿਛੁਆ
ਣਿਆ।ਤਾਨਾਨਕੀਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਏਕਾਮਹਿਲਾਣੇਦੇ
ਰਹੋਮੇਰੇਪਾਸਿ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਧੇਧੇਜੀਅਸੀਤੁਸ
ਤੇਪਾਸਿਪਹੁਤਾਰਹੁਣਹਿਦੇਹੋ।ਪਰੁਤੁਸਾਂਅਸੀਵਾਹਣਤੇਆਣੇ।
ਤੁਸਾਂਵਾਚਲਾਏਇਸਗਨਾਦਿਕਰੈਗੇ।ਹੁਣਤੁਸੀਆਸਾਨੂੰਖੁਸੀਦੇਹੁ।
ਤਾਨਾਨਕੀਬੈਰਾਗਣਿ।ਗੁਰੂਨਾਨਕੀਆਖਿਆਜੋਤੁਸਾਡੀਰਜਾਇ। ਜੀ
ਨਾਨਕੀਆਖਿਆਜੀਪਿਰਸਾਦੁਤਾਜੇਵਿਦਾਵੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਧੇਧੇਜੀਕਿਛੁਤਯਾਰੁਕੈਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦੇਵੋ।ਤਾਂਅੰ
ਦਰੋਨਾਨਕੀਪਕਵਾਨਪਤਾਸੇਕਾਢਿਆਂਤੇਇਆਣਪਸਰੇਆਣ
ਰਖਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਅਵਤਾਰਿਭੇ

ਨਈਵੇਲਤਾਲਾਲਨਕਾਨ੍ਹੀਵਿਚੋਹੋਈ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ।ਸੁਨਾਮ
ਰਤਨਾਇਹੁਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਕੁਦਰਤਿਦਾਪੈਦੇਕੀਤਾਹੋਇ ।ਸਈਜੋਆਪਾਨੈਆ
ਪੀਆ,ਰਿਆਦੇਵਾਜਤੇ ।ਉਜਦੇਜੋਪ੍ਰਿਤ ।ਭਗਤਹੈਨਾ ।ਜਿਨਾਸੈਸਾਰਦੇਰਸਕਸ
ਛਡੇਹੈਨਿ ।ਤਿਨਾਨੂਇਹਰਸੁਕੁਦਰਤਿਨਾਲਉਂਨਾਦਿਗਾਜਨਾਤੇਜਾਇਪਹੁਦ
ਹੈ ।ਅਤੇਸੁਈਨਾਚੋਵੇਖਦਾਹੈ ।ਅਤੇਉਜਦੇਜੋਨਿਜਭਗਤਹੈਨਿ ।ਜੋਉਨਾ
ਦੀਦੇਜਾਇਇਹਆਵਦਾਹੈਈ ।ਅਤੇਸੈਸਾਰੀਵਿਚਜੋਸੁਆਨੁਹੈਸੋਕ
ਚਾਹੈ ।ਜੋਸਾਰਉਸੇਨਾਲਮੂਰਛਾਹੋਇਰਹਿਆਹੈਈ ।ਅਤੇਭਗਤਾਦੀਦੇ
ਸਾਟਿਵਿਚੋਭੁਲੀਹੋਈ ।ਉਨਾਦੀਦ੍ਰਿਸਨਾਮੇਟਿਗਈਹੈਈ ।ਭਗਤਾਨੂ
ਨਾਏਹੋਖੁਸਆਵਦਾਹੈ ।ਨਾਉਂਹੋਭੁਜਆਵਦਾਹੈਈ ।ਏਹਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰ
ਜਭੁਸਆਵਦਾਹੈਨਾਈ ।ਹੋਰੁਕਨੁਨਾਹਿਖੁਸਆਵਦਾ ।ਭਗਤਾਦੀਏ
ਰਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਦੀਰਹੀਹੈਈ ।ਹੋਰੁਓਨਾਨੂਯਾਦਕੁਝੁਨਾਹਿਰਹਿਆ ।
ਮਰਦਾਨਾ ।ਜੈਸਾਰਅਤੇਭਗਤਾਵਿਚਏਹੋਫਰਕੁਹੈਈ ।ਮਰਦਾਨੇਆ
ਨਈਆਜਿਜੋਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਮੈਪੀਵਾ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ

ਮਰਦਾਨਾਪਛੁਤਾਇਆਜੋਖੇਗਾ ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਇਤਨੇ
ਵਰ੍ਹੇਤੇਰੇਨਾਲਿਫਿਰਦਿਆਂਹੋਇਓਕਦੀਤਾਤ੍ਰੁਨਦਿਤੋਇਆ ਕਰੁ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹਅੰਨ੍ਹੁਮਹਾਅਰ
ਗੁਰੈਏਦਾ ਜਿਸਤਾਈਆਪਕਰਤਾਰਜਰਾਇਸੇਦੀਜਰੇ ਨਾਹਿਤ
ਪਰਿਹੋਇਘਟਦੇਹੈਨਿ ਜਉਨਾਹੀਸਕਦੇ ਖਾਦੇਹੈਨਿਆਪ
ਹੀਲਵਨਿ ਜੋਗੁਰੂਬਨਾਇਘਹਦੇਹੈਨਿ ਮਰਦਾਨੇਆਖੀ
ਆਖਿਆਜੀਏਜੇਨਾਨੂਪਚਾਇਦਾਹੈਸੋਕਹੋਹੋਂਦੇਹੈਨਿ ਤਾ
ਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਜਿਨਾਨੂਪਚਾਇ
ਦਾਹੈਸੋਗੁਮਾਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨਿ ਓਇਨਿਰਭੈਪਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨਿ
ਓਨਾਨੂਮੇਰਾਤੇਰਾਦੂਸਰੋਜੀਂਦਾਹੈਇ ਅਤੇਓਇਨਾਹੀਜਾਣਦੇ
ਜੋਏਹੁਮੇਰਾਪੁਤ੍ਰੁਹੈ ਏਹੁਪਰਾਇਆਪੁਤ੍ਰੁਹੈਇ ਸਭੋਨਿਰੰਕਾ
ਰਦਾਜਾਣਦੇਹੈਨਿ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਜੇਮੈਨੂਪਚਾਂਦੇ
ਤਾਮੈਭੀਪਚਿਦਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਜਿ

ਬੈਠੇਜੋਆਇਪਹੁਤੇਆਹੈਜੋਪੀਵਣੇਦੇਵਾਸਤੇਪਾਉਂਜੇਕਣੂਪੀ
ਉਸਕਦਾਹੈਈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਉਠਕਰਸੁਪੀਤਾ।ਮਰਦਾਨਾਮਸਤਹੋਇ
ਗਇਆ।ਮਰਦਾਨੇਦੀਬੁਧਿਸੁਧਿਸਭਭੁਲਿਗਈ।ਤਾਬਾਬੇਨੂੰਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਛਿਆ।ਬਾਣੀਬੋਲਾ।ਏਹਕਿਆਹੋਇਆ।ਬੋ
ਲੇਆਖਿਆਜੀਤੇਰੀਤੂੰਹੈਜਾਣਦਾ।ਅਸੀਕੁਝਨਾਹੀਜਾਣਦੇ।ਤਾ
ਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਸਾਵਧਾਨਕੀਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾ।ਭੰਗਖਾਇਗਇਆ।ਅਸਾਨੂੰਨਾਲੇਲੈਧਾਹ
ਣੁਹੈਈ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਭੁਲਾਜੀ।ਜੋਕਹੁਤੁਸਾਡੀ
ਰਜਾਈ॥੧॥ ਸਲੋਕਨੂਰਕੁਲਾਈਵਾਹਗੁਰੂ
ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।ਤਾਂਹਉਮੈਛਲਾਨੂੰਉਤਾਰੀਦੀਤੀਨੀਜਾਣੀ
ਨੀਉਂਚਲਉਪਰਖੜੇਹੋਏ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀ
ਏਹਕੇਹੜੀਜਾਹਰਾਹੈ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆਮ
ਰਦਾਨਾ।ਏਹਹਉਮੈਛਲੂਹੈਈ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹਤਾਬ

ਗਾਜੇਹਾਹੈਇ॥ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਬਰਸਿ
ਬਾਰ੍ਹਹੈ॥ਇਥੇਆਦਮੀਪੈਰਰਖਦਾਹੈ॥ਤਾਗਾਲ੍ਹਕਾਦਾਹੈਇ॥
ਇਥੇਆਦਮੀਦੀਗਮਨਾਹੀ॥ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਸਿ
ਕਿਉਂਕਰਿਆਏ॥ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਅਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਲੈਆਇਆਹੈ॥ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਇਥੋਂਪਰੇਕੋਈਹੋਰਭੀਜਾਂਹਗਾਹੈਇ॥ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਬਚਨੁਕੀਤਾ॥ਮਰਦਾਨਿਆਅਗੇਹੋਰਹੈ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਜੀਤਿਥੇਭੀਚਲੋਗੇ॥ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨੁਬੋਲਿਆ॥
ਚਲੀਏਗੇਮਰਦਾਨਿਆ॥ਤਿਥੇਅੰਗਪਾਰਪਰਬਤਨੂੰਚਲੇ॥ਤਾ
ਗੁਰੂਅੰਗਦਪੁਛਿਆਭਾਈਬਾਲਾ॥ਅੰਗਪਾਰਪਰਬਤਦਾ॥
ਉਹੈ॥ਤਾਂਬਾਲੇਆਖਿਆ॥ਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਨੂੰਪੁਛਿਆਜੀ॥ਜੀਗੁਰੂਜੀ॥ਜੋਅੰਗਪਾਰਪਰਬਤਦਾਨਾਉਂ
ਹੈਇ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨੁਕੀਤਾ॥ਸੁਣਿਮਰਦਾਨਾ॥ਜੋ

ਪਰ ਇਸਦਾ ਨਾਉ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ॥ ਜੋ ਏਹੁ ਸਿਰਤਲ ਵਾਇ
੧ ਆਹੈ ॥ ਇਥੇ ਰਾਤ ਪੈਣ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਇਥੇ ਜੋ ਈ ਪਹੁਚੇ ਜੋ ਪ
ਵਣੁ ਅਸਵਾਰੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਿਤੁ ਕੰਧੀ ਕਿਰਣ ਆਹਾ ਕੇਰਦਿ
ਦਾਸਨ ਆਆਹਾ ॥ ਏਕੋ ਜੰਘਾ ਦੀ ਜਾ ਨਗਾ ਹੈ ਇ ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ॥ ਏਹੁ ਜੋ ਆਖਦੇ ਹੈ ਨੇ ਜੋ ਪੜੋ ਹੋ ਪੰਚ
ਫੁਰਦੇ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਓਇ ਇਥੇ ਤਾ ਪੰਹੁ
ਚੇ ਹੀ ਨਾਹੀ ॥ ਓਇ ਇਤਾ ਪਿਛੇ ਹੀ ਬਰਫ ਵਿਚ ਗਲਿ ਗਏ ॥ ਇਕੁ ਜੁ
ਜਟਰਹਿ ਸਾਧਨੁ ਆਇਆ ॥ ਸੋ ਭੀ ਜੁਰਗੁ ਲੈ ਕਰਿ ਗਇਆ ॥
ਇਥੇ ਪਹੁਚਿਆ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਬੇ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਨੂੰ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਥੇ ਆਇ ਦਾਸ ਭਿਤ ਠ
ਹਿ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਭੀ ਚਲਦੇ ਹੋ ॥ ਕਿਓ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੁ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇ ਆਹੇ ॥
ਇਤਨੀ ਗਲ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ॥ ਜੋ ਗੋਰਖ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ॥

ਆਇਕਰਿਬਚਨੁਕੀਤੋਸੁ।ਕਉਨਰੂਪਕਉਨਜਾਤਹੁਆਹੀ।
ਕੇਤਕਹਾ।ਕਿਤਕੇਹੁਕਿਤੁਆਹੀ।ਤਾਆਗੋਧਰਮਰੋਹੇਰੋਕਹਾ।
੭ ਸੀਤਲਜਲੁਮੈਂਵਿਚਰਖੇਜਤੈਂਤਾ।ਤਾਆਗੇਅਪਰਾਧੀਬੈਠੇਸੀ
ਭਾਰੇ।ਸਿਕਲਿਜਾ।ਪੁਕਾਰੇਦੁਖਭਾਰੇ।ਅਗੁਲਾਮਨਸਾਰ
ਭੁਲਕੇਦੁਲਕਾਰਾ।ਤਹਾਸੂਰਪੂਰਾਠਤਰੇਜੇਸਾਹਾ।ਸੁਣਨ
ਨਕਰੋਰਧਤੂਮਕਹੇ।ਉਨਿਰਿਜਾਪੁਪੀਛੈਕਹੇਦੁਖੁਜਾਹੇ।
ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨੁਬੋਲਿਆ।ਜਬਚਲੇਗੁਰੂ
ਪਹੁਮਾਰਗਾ।ਅਡਰਕਰੀਤੇਹੋਤੇਜਾਤਅਜਾਤੀ।ਠਉਰੁ
ਸੁਮਾਰੀਓਹਿਕਰੀਤੇ।ਜਤਾਇਦਿਨੁਅਹੁਨਤੇਰਾਤੀ।
ਪੀਛੈਅਰੋਦਿਸਟਿਹੁਮਾਰੀਪਰਨਅਕਾਸੁਪਸਾਰਾ।
ਦਾਇਆਹਮਾਰੀਸੁਮੈਚਲੁਤਿਨਸਿਉਜੀਉਹਮਾਰਾ।ਕ
ਹੇਨਾਨਕਸੁਣਿਰੋਰਧਜੋਰੀਧੁਰਾਜੇਗੁਨਪਾਇਆ।ਸੁ
ਗਾਇਨਿਨਾਜਾਤੀਅਉਪਦੂਪਾਇਏਬੈਰਗਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ।

ਦਾ।ਤੋਗੋਰਖਚਲਾਦਾਰਹਿਆ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ
ਤੁਪਾਜੀਏਥੋਤਾਸੂਰਜਨਹਿਨਜਰਿਆਂਵਦਾ।ਅਸੀਕਿਥੇ
ਆਇਪਏਆਹੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨੁਕੀਤਾ।ਮਰ
ਦਾਨਾ।ਅਸੀਸੂਰਜਥੋਂਉਤੇਆਇਆਹੇ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇ
ਪੁਛਿਆਜੀਅਸੀਸੂਰਜਪਾਸੋਕਿਤਨਾਕੁਉਪਰਿਆਇਆ
ਹੇ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾ।ਅਸੀ
ਸੂਰਜਪਾਸੋਂਵੀਹਹਜਾਰੁਜੋਜਨਉਪਰਿਆਇਆਹੇ।
੨੦੦੦੦।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਜਿਥੇਧਰਤੀ
ਅਸੀਵੁਸਦੇਆਹੇ।ਉਸਥੋਸੂਰਜਕਿਤਨਾਕੁਉਚਾਹੈ।
ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਸੁਣਿਮਰਦਾਨਾ।ਉਸਥੋ
ਪੰਝੀਹਜਾਰੁਜੋਜਨਉਚਾਹੈ।।੫ ੨੫੦੦੦।ਤਾਫੇਰਿਮ
ਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਅਸੀਸਭੇਕਿਤਨੇਹਜਾਰਜੋਜਨਆ
ਏ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲੇ।ਮਰਦਾਨਾ।ਅਸੀ

ਸੋਗੁਸਤਾਈਹਜਾਰਜੋਜਨਅੰਧਾਰ ੧੦੦੦੦। ਤੋਂਉਰਿਸ
ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹਉਤੁਰਦਾਨਾਂ।ਅਤੇਪੁਛੇਸਾਗੂਰ
ਹੈਆਜਾਦਾਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਹਿਆ।ਮ
ਖੁਸਰਦਾਨਾਨੈਸੰਗਰੁਆਆ।ਮਲਾਤਜਾਨਾਕਰੇ।ਮਲਾ
ਹਜਾਕਰੇਗਾਤਾਅਉਗੁਣਹੋਵੀਗਾਂ।ਮਹਾਪੁਰਖਾਦਾ
ਅਤੇਸੇਵਕਾਦਾਕਰਤਾਰਹੈਹੋਸੰਜੋਰਾਖਣਹਾਰਾਹੈਅਹੈ।
ਪੁਛਣਦਾਅਤੇਦਸਣਾਅਤੇਸੰਪਨੇਦੇਅਤੇਆਪਣੇ
ਗੁਰੂਪਾਸੋਜੋਜੀਏਵਿਚਹੋਵੇਦਸੁਪੁਛਿਨਾਹੀ।ਤਉਉਹੁਸਿਖ
ਹੋਸਾਹੀ।ਅਤੇਸਿਖਪੁਛੇਅਤੇਗੁਰੂਦਸੇਨਾਹੀਅਤੇ
ਗੁਸੇਹੋਇਜਾਵੈ।ਤਾਉਹੁਗੁਰੂਨਾਹੀ।ਉਹੁਠਗੁਹੈਇਉ।
ਉਸਗੁਰੂਬੂਝਛਡਣਾਜੋਗੁਰੂਹੈ।ਕੀਸੁਤਾਈਆਆਪਣੇ
ਸੀਨੇਰਖੀਆਬਰਨਾਹੀ।ਜੋਸਿਖਪਕੜਦਾਤਾਰੇਗਾ।ਗੁਰੂ
ਸਮਝਕਰਕਰਨਾਆਇਆਹੈਅਹੈਏਹੀ।ਮਨਖਤਾਮਦੂਈ

ਕੁਹੈਇਆਅਤੇਗੁਰੂਕੇਸਪਕਰਕਰਨਾਅਤੇਗੁਰੂਕੀਦਿਗਨਿਆਹੈ॥ ੧੬੬
ਜੋਸਿਖਗੁਰੂਕੀਸੇਵਕਰਨਾਇਸਵਾਸਤੇਜੋਆਪਾਸਭੀਨਾਅ
ਹਾਰਕਰੇਗਾਜੋਈਗੁਰੂਅਗੇਭੀਅਨਰਥਲੇਗਾਓਹੁਅ
ਹੰਕਾਰਜੋਗੁਰੂਸੈਰਖੇਗਾਤਾਉਸੇਅਹਾਰੁਦਿਰਗੁਰੂਕੀਦਰ
ਤੇਗਾਇਸਵਾਸਤੇਗੁਰੂਕੀਸੇਵਕਰਣਾਆਖੁਮਰਦਾਨਾ
ਜਿਸਗੁਰੂਆਖਿਆਜੋਅਖਵਾਣਾਹੁਈਸੋਪੁਛਲੈਅਤਕੇਣੀ
ਅਰਮਾਨੂਰਰਹਿਜਾਈਗੁਰੂਆਸਾਨੂੰਦੇਸਦੇਣੀਬਾਬਾ
ਹਾਜਿਆਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹਉਨਾਹੀਪੁਛਦਾਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਕਿਉਨਾਹੀਪੁ
ਛਦਾਤੈਨੂੰਕਿਸੇਮਨੇਕੀਤਾਹੈਇਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਭਾਈਬਾਬਾਬਾਬੁਰਾਮਨਚਾਹੈਇਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਆਖਿਆਕਿਉਭਾਈਬਾਬਾਤੂਪਬੁਰਾਕਿਉਮੰਨੇ
ਆਬਾਬੇਆਖਿਆਜੀਮੈਤਾਉਸਤਾਈਕਿਹੁਨਾਹੀ

ਆਖਿਆ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੋਹੜੀਆਂ ਜੋ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਨਾ ਸੇਆ।
ਜੈ ਅੜਮਾਏ ਦਾ ਕਿਆ ਅਜਮਾਵਣਾ ਹੈ ਈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜ
ਨਕ ਜੀ ਧਰਨ ਕੀਤਾ। ਗੁਰੂ ਈਧਿਆ ਨਾਏਹ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ
ਅਸਾਂ ਕੋ ਪੁਛਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਾਸਤੇ ਆਂਹੇ। ਏਹਾ ਧੀ
ਭੇਸਾਖੀ ਗੁਰਾਂ ਹੋਵਨਿਗੀਆਂ। ਜੋ ਪਿਛੋ ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਵ
ਨਗੇ ਸੋਈ ਵੀਚਾਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਸੈ ਸਾਰੂ ਧਰੂ ਤੇ ਨੂੰ ਰ
ਹੋਵੈਗਾ। ਕੂੜੀ ਆਕੜਾ ਆ [illegible] ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਕਰਾਵਨਗੇ।
ਨਾਲੇ ਵੇਦਾਂ ਵਾਲੇ ਨਾਏ [illegible] ਵਾਲੇ। ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹੋਵਨਿਗੇ ਤਿਨਾਂ [illegible] ਗੁਰੂ ਜਮਾਵਨਗੇ। ਅ
ਤੇ ਹੋਰ ਉਨਾਂ [illegible] ਤੇ ਕੋਈ [illegible] ਕਰੇਗੀ। ਅਤੇ ਕੋਈ
ਘਾਲਾ ਅਜੀ ਤ੍ਰਸੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਪੁਰਾਤਨ ਖਾਰ ਆਤੇ।
ਤਾਂ [illegible] ਉਠਨ ਕਰ ਹਸ ਖੇ ਨੇੜੇ। ਅਤੇ ਮੁਹੋ ਆਖਿਆ। ਜੀ
ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਈ। ਜੋ ਧਿਆਨ ਨਾਈ ਇਕਰਸੁ ਕੇ। ਤਾਂ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਕਾਈਘਾਲਾ ਅਜੇਸੋਨੇਤਾਲ 
ਹੋਇਆ ਅਕਾਸਤੇਕਰਤਾਰਘਰੂਜੀਤਰਦਾਨੇਹੋਦੇ
ਆਹੈ ਜੋਤੈਂਭੁਲਕਰਬਚਨਕੀਤਾ ਕਾਈਘਾਲਾ ਜੇਕਰੂਆ
ਖਨਾਰਣੀਸੋਦੂੰਕਿਨਾਕਰੂ ਰੂਪਹੋਤੁ ਤਾਂਘਾਲੇਆਖੀਆ
ਜੀਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨਾਤੂੰਕਰੂਕਿਉਂਹੋਇਆ ਕੂਜੀਆਂਸਦੇਹੋ
ਜੋਖੁਰਾਭਨਆਭੂਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾ ਕਾਈ
ਘਾਲਾਮਰਦਾਨਾਤਰਵਕੀਮਿਰਸੀਆਂਤਾ ਕਾਰਾਜੇਵਨਕਜੀ
ਅਗੇਭਰਾਤਸੰਗਾਜਾਰੇਪਕਰਦਾਆਤਾ ਇਸਵਾਸਤੇਆਸ
ਤਾਂਪੁਰਤਨਆਰਹੈ ਅਤੇਹਿਕਦਿਨਮਰਦਾਨਾਮੁਰਪਾਨ
ਪੀਕਰਿਆਇਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਬਪਾਂਸੀ ਗਾਂਜਜਨਕ
ਜੀਏਮੁਹੋਂਅਸਤੇਹੀਨਿਕਲੇਆਮਖੋਛਾ ਇਸਦਾਸ
ਤੇਨੂਰਕਦੇਘਰਿਆਇਜਲਾਮੁਹੋਂਇਆ ਖੁਕਸਪੁਰਖੁ
ਦੇਮੁਹੋਂਜੇਕਰੂਬਚਨਨਿਕਲਦਾਹੈ ਜੋਹੋਇਆ ਲੋੜੀਐ

ਤਾ ਬਾਬੇ ਨੇ ਨਿਮਸਕਾਰੁ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ। ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਪੁਛਣਾ ਹੈਈ ਤਾ ਪੁਛਿ ਲੈਇ।
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦੁ ਕਿਉ ਦਿਸਿ ਆ
ਵਦਾ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇਤਨ
ਪਰਤੀ ਕਿਰਣੋ ਸੂਰਜ ਉਦੀ ਚਾਨਣਾ ਹੈਈ। ਤਿਤਨਾ ਸੂਰਜ ਕੋਲੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਉਚਾ ਹੈਈ। ਫਿਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜ
ਨ ਉਚਾ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਪੰਜਾਹ ਹਜਾ
ਰੁ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ। ੫੦੦੦੦। ਫਿਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ
ਤਾਰੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਉਚੇ ਹੈਨਿ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰੇ ਆਦੀ ਮਿਰਜਾਦਾ ਇਉ ਹੈਈ। ਇਨਾ ਦੀਆ
ਪੁਰੀਆ ਹੈਨਿ। ਕੋਈ ਨਿਵੇ ਹੈਨਿ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਚੇ ਹੈਨਿ। ਤਾ
ਫਿਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ। ਏਹੁ ਜੋ ਪੂਤਰਾ ਆਖਦੇ ਹੈਨ।
ਓਹੁ ਕਿਥੈ ਹੈਈ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ।

ਮਰਦਾਨਾ ਓਹੁ ਜਰਵਾਨਾ ਸੋਉਤਾ ਹੈ ਈ॥ ਅਤੇ ਕਉ ਸਾਜਉ ਪਰਿਹੈ
ਈ॥ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕਿਦੇ ਸੂਦਾ ਤਾ ਵਿਚ ਰਸਨੂੰ ਹੋ
ਵੈਗਾ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ॥ ਕਿਉ ਭਾਈਆ ਬ
ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਬਦਾ ਹੈ ਈ॥ ਬਾਜੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਆ
ਬਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਜੀਓ॥ ੨॥ ਬੋਲਨਾ ਤੁਰਕਾਂ ਈ ਦੁਣਆਕੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚ
ਲੀ ਸਾਖੀ ਪਰਬਤ ਤੇ ਚਲੇ॥ ਅਗੇ ਓਹੁ ਨਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ॥
ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਸ ਪਰਬਤ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿਆ
ਹੈ ਈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇ
ਸ ਪਰਬਤ ਦਾ ਨਾਉ ਓਹੁ ਨਾ ਪਰਬਤ ਹੈ॥ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿ
ਆ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਤਨੇ ਕੋਹ ਆਏ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਪੰਧੁ ਹਜਾਰ ਕੋਹ ਆਏ॥ ੧
੫੦੦੦॥ ਧਰਤੀ ਤੇ ਉਤੇ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ
ਜੀ ਏਤੂ ਮਾਅਗੇ ਹੈ ਈ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ

ਮਰਦਾਨਾ ਇਕੋ ਅਠਾਰਹ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾ।
ਜੋਤਨਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਦੇ ਅਹੇ। ਤਾ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੋਗੀਆਂ
ਰਲੀ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰੁ ਕੀਤਾ। ਏਹੋ ਵਚਨੁ ਕੀਤਾ। ਅਰੁ ਜੀਸੈ
ਨਾਥ ਜਤੀਓ। ਈਹਾ ਮਣੀ ਨਦੇਹ ਕੀਕਾ ਹਗਾਨਾ ਹੀਆ
ਰੇ ਏਕ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਅਤ੍ਰਲੋਕ ਤੇ ਮਾਤਮੂਤ ਕੀ ਦੇਰ ਜੋ ਕਰਿ
ਆਇਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਿਧ ਨਾਥ ਜਤੀ ਜਾਉ ਉਸਕੋ ਜੀਤੋ।
ਤਉ ਈਹਾ ਆਵਣ ਨਾ ਪਾਵੈ। ਤਾ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਕਹਿਆ।
ਜੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਉ ਨ ਆਈ ਸੂਰਾ ਹੈ। ਆਇਆ ਛਿੰਦ੍ਰ
ਨਾਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਰਿਆਈ ਦਿਤੀ। ਆਇ ਬਚਨੁ
ਕੀਤੋਸੁ। ਅਰੇ ਬਾਲੇ ਈਹਾ ਕਿਉ ਆਇਆ ਹੈ। ਈਹ
ਜੋ ਤੂੰ ਆਇਆ ਹੈ ਈ। ਕਿਛੁ ਸਕਤ ਰਾਖਤਾ ਹੈ। ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ। ਆਗਮ ਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਜੋਤ੍ਰ ਮਾਰੋ
ਸੋ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ ਦਿਦਾ ਈ ਲੋ। ਆ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਆਕ

ਖਾਇਕਰਿਬਚਨੁਕਹਿਆ ਹਕੈਨਾ ਸਾਸਿਰਕਾ ਪਾਣੂ ।ਕੈ
ਉਗਲਾ ਸੁ ਅਕਾਤਕੁ ।ਕੈ ਨਾ ਸਕੀਲਾ ਟਪਾਣੂ ।ਕੈ ਉਗ
ਲਾ ਅਚਲੀ ।ਕੈ ਉਗਲਾ ਜਕਾਲਕਾ ।ਕੈ ਉਗਲਾ ਰੀ ਅਲਾ ।
ਕੈ ਉਗਲਾ ਤੇਲੀ ।ਕੈ ਉਗਲ ਛਿਟਾ ।ਕੈ ਉਗਲ ਬਜ
ਰੀਕੀ ਕੋਠਰੀ ।ਕੈ ਉਗਲਾ ਇਚਸੀ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ।ਕੈ ਸੋ
ਹੁਰੀਆ ।ਕੇਤੀਆ ਕੋਠਰੀਆ ।ਕੇਤੇ ਹਾਟਾ ।ਕੈ ਹਜਾਰ
ਦਿਨਰਾਤ ਕਾਸਾਸਾ ।ਕੇਤੇ ਦੇਹੀ ਕੇ ਰੋਮ ਵਾਲਾ ।ਕੈ ਸੈ ਨਾੜੀ
ਕੈ ਸੈ ਸੀਧੀ ।ਕੇਤੇ ਇਸ ਕਾ ਛਿਦ੍ਰ ਕੇ ਦੇਹੁ ਸਕਦੇਹੀ ਕ
ਅਤ੍ਰ ੧੧ ।ਕਾਠੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਬਾ ਬਾਦਿਤਾ ।
ਸਵਾਹਾ ਸਿਰਕਾ ਪਾਣੂ ।ਭਾਰ ਉਗਲਾ ਸੁਖਲਾਤਕੁ ਹਾਬ
ਲੀਲਾ ਟਪਾਣੂ ।ਛੁਬੀ ਉਗਲ ਆਦਸੀ ।ਤੇਰਾ ਉਗ
ਲ ਕਾਲਜਾ ।ਪੰਜ ਉਗਲ ਹੀ ਮੁਲਾ ।ਚਾਰਿ ਉਗਲਾ ਤੇਲੀ ।
ਸਾਤ ਉਗਲ ਛਿਟਾ ।ਬਾਰਹ ਉਗਲ ਬਜਰੀ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ।

ਜੰਕੇਤਰਸੋਹਣੀਆ ਘਾਤਰਕੋਠੜੀਆ ਅਠਾਸਠਹਾ
ਟਾ ਜਿਲਕਰੋੜੀ ਦੇਹਿਕਿਰੋੜਿਆ ਦ੍ਰਾਸਾ ਛਉ ਦ੍ਰਿਹ
ਜਾਰਾ ਦੇਵਰਾ ਤਕਾ ਸਾਸੁ ਨਉਸੈ ਨਾੜੀ ਸੰਦਲੈ ਸੈਸੈ
ਰਕਿ ਕੈਹਨਾਨਕਸੁਣਈ ਜਿਸਰਆਪਿ ਦ੍ਰਸਟੋਈਜਿਸਦੇ
ਹਿਕਾਮਾਂਤੈਤਾ। ਦਾਤਾਆਪਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਜਾਇ
ਗੋਰਖਪਾਸਕਹਿਆ ਸੁਣੋਨਾਨਕ ਜਿਉਤੇ ਅਉਗੁਣ
ਪਹੈਈ ਉਸਕੀ ਤੋ ਮਾਲੂਮ ਤਕੀ ਦੇਹਨਾਹੀ ਤਾਉ ਗੋਰਖ
ਕੀਨਾ ਬਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜਿਕਰਪਰੀਆਇਆ ਹਾ
ਆਇਕੇਆਖੀ ਉਸੁ ਆਦੇਸੁ ਹੋ ਘਾਲੇਆਦੇਸੁ ਗੁਰੁ
ਕੁਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸੁ ਹੋ ਗੁਰਪਰੀਨਾ ਬਏਕੰਕ
ਰਕੇਅਦੇਸਾ ਤੋ ਰੋਗਰ ਪਰੀਕ ਹੈਆ ਅਰੋਘਾਲੋਕ
ਹਾਲੇਆਏਆਹੇ ਕਉਣ ਹੋਤੇ ਹੋ ਕਉਣ ਨਾ ਉਤੈ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤੋਨਿਰੰਕਾਰਕੀਆ ਆਦੇਸੈ ਹੋ ਗਾਮਪੁ

ਰਤੇ ਨਾਉ ਹੈ ਨਾਨਕਾ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਭੁਰਥਰੀ ਪੁਛਿ
ਆ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਪਾਣੀ ਜਿਤੁ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਖੇਲ ਖਕਾਨੇ
ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਜਲੁ ਜਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਗੁ
ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬੇਦ ਅਭੇਰੇ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ
ਸੰਗੀ ਤੋਰ ਕਉਣੁ ਸੁ ਸੰਗੀ ਜੋਰੇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਚ ॥ ਊਘ
ਰਘਟ ਸਰਵਰ ਭਰਨਾਵੈ ॥ ਨਾਧ ਬੈਨ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਤ ਗਾਵੈ ॥ ਜਬ
ਅਕਾਸਿ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਤ ਸਰਵੋ ਲਿ ਅਗਾਰ ਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਭਰ
ਪੂਰ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਭ ਥਉਰੇ ॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਸੁਨੇ ਅਭ ਮੇਰੇ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਤਨੁ ਜਿਤੁ ਰਤੁ ਧੀਲੇ ਵੈ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਸਰ
ਵਰ ਜਿਤੁ ਮਿਲਾ ਮਿਲਿ ਪੇਵੈ ॥ ਕੈਸੇ ਰ ਚੋਕ ਸੰਗ ਹੋਵੈ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ
ਕੋਰੈ ਕਉਣੁ ਸੁ ਸੋਗੋਵੈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ॥ ਸਉਮਨੁ
ਕਾਰਣ ਤਨੁ ਥੀਲੇ ਵੈ ॥ ਸਬਰ ਸਰਵਰ ਗਮਿਲਾ ਮਾਲਿ ਪੇਵੈ ॥ ਜੈ
ਸੋਰ ਥੈ ਤੈਸੇ ਹੋਵੈ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਕੁਨਿ ਹੋਵੈ ॥ ੩ ॥

ਕੁਰਬਸੀਵਾਚਾ।ਕਉਣਵਡਰਤਨੇਆਜੀਤਾਹੈਨਜੋਕਾਮ।ਕਉ
ਣਸੁਘੜੁਜਿਤੁਨਜੀਤਾਦੇਹਾਆ।ਕਉਣਸੰਤੋਜੋਕ੍ਰੋਧਜਾ
ਲਾਵੈ।ਕਉਣਗੁਰਉਪਦੇਸਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ।੫।ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਵਾਚਾ।ਸਭੁਵਡਰਤਨੇਆਕਾਮਨਜੀਤਾਵੈ।ਸਤੋਕ੍ਰੁਰ
ਸੁਘੜੁਕ੍ਰੋਧਜਲਾਵੈ।ਗਰਨ।ਨਿਵਾਸਸਮਾਧਲ
ਗਾਵੈ।ਧਾਰਸਪਰਮੇਸਰਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ।੬।ਕੁਰਬਸੀ
ਵਾਚਾ।ਕਉਣਸਿਤਜੋਅਗਨਿਬੁਝਾਵੈ।ਕਉਣਨਰਕਬਾਧੀ
ਕੁਬਚਨਾਵੈ।ਕਉਣਦੇਖਸਹਜੇਧਾਰਿਆਵੈ।ਕਉਣਜਤ
ਨਕਰਨਾਦਵਜਾਵੈ।੭।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ।
ਗੁਰਹਿਦੁਸੀਤਲਅਗਨਿਬੁਝਾਵੈ।ਜੇਵਾਸੁਰਤਾਹੈਕੁਤ
ਚਨਾਵੈ।ਗੁਰਦਰਸਨਦੇਖਿਸਹਜੇਧਾਰਿਆਵੈ।ਨਿਰਮਲ
ਧਾਰਨਿਨਾਦਵਜਾਵੈ।੮।ਕੁਰਬਸੀਵਾਚਾ।ਕਹਾਗਿਆ
ਨਰਸੁਪੀਵੈਸਾਰਾ।ਕਉਣਤੀਰਥਸਜਨਵੀਚਾਰਾ।ਕਉ

ਨਖਾ।ਨਪੂਰੇਪੂਰਜਾਰਾ।ਕਉਨਜੋਤਿਜੋਤਿਜੋਧਾਰਾ। ੯।ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।ਅੰਤਰਿਨੀਆਨੁਮਹਾ।ਰਸੁਸਰਾ।ਤੀਰਥ
ਮਜਨਗੁਰਵੀਚਾਰਾ।ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਥਨਾਸੁਰਾਰਾ।ਪ੍ਰਭਕੇ
ਤੀਜੋਤੈਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ।੧੦।ਭਰਥਰਿਵਾਚ।
ਕਉਨਜੋਰਸਰਜੀਆਨਾਉ।ਕਉਨਜੋਤਖਤਨਿਵਾਸੀਰਾਉ।
ਕਉਣਜੋਕਾਰਕਰੇਕਰਾਇ।ਕਉਨਅਲਖੁਲਖਾਈਆਜਾਇ।
੧੧।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।ਰਸੁਰਜੀਆਮਨਏਕੈਨਾਇ।ਤ
ਖਤਨਿਵਾਸਿਪੰਜਸਖਾਇ।ਕਾਰਕਮਾਵਣਿਖਸਮਰਜਾਇ।
ਅਘਗਤਾਨਾਥਨਲਖਾਈਆਜਾਇ।੧੨।ਭਰਥਰਿਵਾਚ।
ਕਿਹੰਉਪਜੇਕਿਹੁਕਹੀਐਦੂਰਿ।ਕਿਹਿਮਹਿਜੋਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰਿ।
ਕਿਹਿਨੇੜੈਕਿਹੁਦੂਰਿਬਤਾਵੈ।ਕਿਹਗੁਣਰਾਵੇਕਾਹਿਸੁਣਾਵੈ।
੧੩।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।ਜਲਤੇਉਪਜੈਜਲਤੇਦੂਰਿ।
ਜਲਮਹਿਜੋਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰਿ।ਕਿਜਨੇੜੈਕਿਜਆਖਾਦੂਰਿ।

ਰਹੈਗੁਣਗਾਵਦੇਅਰਜੂਨਿ॥੧੪॥ਗੁਰਬਾਣੀਵਾਚ॥
ਕਉਣਅੰਤਰਿਕਉਣਬਾਹਰਿਹੋਈ॥ਕਉਣਕਾਰਣਿਚਲੇਸ
ਕਰੋਈ॥ਕਹੈਗੁਰਬਾਣੀਨਾਨਕਦੇਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਔਣਤਕੌਣਕਉਣ
ਅਧਾਰੁ॥੧੫॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋ
ਸੋਈ॥ਏਕਕੀਨਾਰਕਰੇਜੋਹੋਈ॥ਸੁਣਗੁਰਬਾਣੀਨਾਨਕਕਹੇ
ਬੀਚਾਰੁ॥ਨਿਰਅੰਜਨਨਾਮੁਮੇਰਾਅਧਾਰੁ॥੧੬॥ਤਾਗੁਰਬਾਣੀ
ਨਾਬਕੀਰਹਉਲਾਹੋਇਗਇਆ॥ਜਾਇਤਨੀਹਕਿਤਰੂ
ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸੁਣੀ॥ਤਾਗੁਰੂਅੰਗਦਬਾਲੇਨੂਪੁਛਿਆ॥
ਕਾਈਧਾਲਾਏਹਤੇਰੇਹਜੂਰਹੋਈਹੈ॥ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀ
ਗੁਰੂਜੀ॥ਏਹਮੇਰੇਹਜੂਰਹੋਈਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਅੰਗਦਅਰਾਨੋ
ਏਗਇਆ॥ਸਾਤਦਿਨਅਤੇਸਤਰਾਤਿਮਗਨਹੋਇਰਹਿਆ॥
ਪੀਏਹੁਹੋਇਰਹਿਆਕੋਈਬੁਝਾਏਸਬੋਨਾਹੀ॥ਨਾਕਛੁਖਾਦ
ਣਾ॥ਨਾਕਛੁਪੀਵਣਾ॥ਨਾਵਲਣਾ॥ਬੋਲਣਾ॥ਏਹੁਅਵਸਥਾਹੋਇਗਈ॥

ਜੋਗੁਰੂਅੰਗਦਜਮਾਇਗਾਇਆਜਾਂਅਠਵਾਦਿਨਹੋਇਆਂਤਾਗੁਰੂ ੧੭੩
ਅੰਗਤਨੂੰਖੋਲਿਆਕੜਾਈਖਾਏਨੂੰਸਦੋਖਾਏਸੰਪੁਤਆਇਮਸਾਟੇ
ਕਿਆਤਾਗੁਰੂਅੰਗਦਕਹਿਆਜੀ [illegible] ਕੜਾਈਖਾਲਾਏਹੁਸੋਤੇਮੰ
ਮ੍ਰਿਤਤੇਰੇਹੀਮੁਸੇਆਇਆਆਤਾਆਖੁਕੜਾਈਖਾਲਾਆਖੁਆਅ
ਗੋਕਿਆਹੋਇਆਨੇਰੈਖਾਏਸੰਪੁਖੋਲੇਨਾਹੀਜਤਪਹਰਾਂਬੈਠੇਦੇਹ
ਰਹਿਆਤਾਖਾਲਾਏਹਵਿਚਆਇਆਤਾਸਾਲਾਸਗਾਲਿਖਾਵ
ਣਾਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸੀਲਕਾਪਰਖਤਤੇਜਾਇਰਹੋਤਾਰੇ
ਦੂਮਾਦਿਸਆਵਣੇਰਹਿਗਇਆਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਰੇ
ਦੂਆਹੁਣਨਹੀਜਰਆਵਦਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨੇ
ਰਣੇਖਾਤਾਮਰਦਾਨਾਹੇਠਿਲਗਾਦੇਖਾਨੋਦੇਸੇਤਾਚੰਦੂਆਹੇਠਿਲਗਾ
ਆਵਦਾਹੈਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਅਸੀ [illegible]
ਸੋਕੋਸੋਊਪਾਰਿਆਏਕਿਤਨਾਕੁਆਏਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰ
ਦਾਨਾਅਸੀਵੀਸਹਜਾਰਕੋਜਨਉਪਾਰਿਆਏਆਗੇਹੋਰਚੰਦੂਸੋਕੋਸੋਦੂਪਿ

ਹਜਾਰਜੋਜਨਉਰੇਆਏ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਅਸੀਸਭੇਕਿ
ਤੇਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬਚਨਕੀਤਾ।ਮਰਦਾਨਿਆ
ਸੀਘਰਵੰਜਾ।ਹਜਾਰੁਜੋਜਨਆਏ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਰੇ
ਕਿਕਾਈਜਾਹਰਾਹੈ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ।ਅਰ
ਦਾਨਿਆਗੇਵੜੀਆਜਾਹਰਾਹੈਨਿ।ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਕੇਹੀਆਜੇਹੀਆਹੈਨਿ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾ
ਨਿਆਸੁਮੇਰਉਤੇਸਿਧਮੰਡਲੀਹੈ।ਏ।ਹੋਰੁਉਬੋਦਤਾਰੇਉਤਅ
ਧੂਤ੍ਰਹੈ।ਅਤੇਕੁਮੇਰਕੀਸਰਹੈ।ਨਕੋਸਦੇਹਾਦਾਜੋਸਾਰੀਆਏ
ਆਹੈ।ਅਤੇਉਸਅਗੇਮਹਾਦੇਉਕੰਤ੍ਰਾਰੀਹੈ।ਅਤੇਰਹੁਆਧੇ
ਪਿੰਗਲਾਹੈ।ਅਤੇਉਸਉਪਾਰਿਕਉਲਾਸਹੈ।ਜਿਸੇਪੁਰਭਰਾਤ
ਕਾਮੰਡਲੁਹੈ।ਤਿਸਤੇਉਪਾਰਿਨਿਰੰਕਾਰੁਕਰਤਾਪੁਰਖਤਖਤਆਸ
ਣੁਹੈ।ਉਸਉਪਾਰਿਨਿਰੰਕਾਰੁਕਰਤਾਪੈਠਾਹੈ।ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਤਾ
ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਏਥੋਸੁਮੇਰਕਿਤਨਾਕੁਹੈ।ਤਾਫੇਰਗੁ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆਮਰਦਾਨਾਏਥੋਂਤੇਤਾਹਰਜਾਰਹੇਜਾਨਨਾਹੀਤਾ
ਤਉਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਕਿਸੁਪਰਬਤੀਤੇਆਸੀਆਏਆਹੇ।ਤੁ
ਬੋਸੁਮੇਰਕਿਤਨਾਹੈ।ਤਾਂਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਹਾਆਮਰਦਾਨਾਉ
ਬੋਸਵਾਲਖਜੋਜਨਉਚਾਹੈ।ਇਤਨੀਰੋਜਾਈਰਹੀਆਹੀ।
ਬੋਲਹੁਵਾਹਿਗੁਰੂ। ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀਜੋਗੀਸਰਾਂਨਾਲ
ਜੋਗਿਪੁਛਕਰਿਆਇਆ। ਆਪਇਕਸਮਾਉਦੇਹੀਲਗਾਆਆਹਾ।
ਅਰਆਈਮੂਰਤੇਅਗੇਕਹਾਆਵਤਾਹੈ।ਅਗੇਤੇਰੀਚੇਤੇਗਮਨਾਹੀ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਬਦਸਲੋਕਕਹਿਆਆਸਾਈਮਾਰੀਮਹਲਾ
ਹੇਤੁਮੀ।ਤਿਸਕਾਮੂਰਤਮੂੰਡਾਇਆ।ਡੂਰਮਾਤਿਹਾਰੀਦਾਦੀਕਰਤਾਕੈ
ਕੀਨੀਛੁੰਦਾਇਆ।ਮਾਨਹਾਰਾਦਾਦਾਕਰਤਿਤੈਸੇਤੋਸਧਰੁਜਣਾਇ
ਆਭਾਕਿਰਾਖਿਆਲੋਨੈਰਾਮਲਧਾਰੀਜੋਧੇਕੁਤਲਗਾਇਆ।
ਨਾਨਕਸੂਟਕੁਗਰਨਾਸਤੇਭੀਜੋਗਨਾਪਾਇਆ।੧। ਕਿਨਪ
ਨੜੇਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਈਆ।ਜੋਗਕੀਜੁਗਤਿਨਾਜਾਨੀਆ।ਲਾ।ਏਹੁ

ਵੁਨੁਬੈਠਾਹੋਇਟੋਰਗਿਸਰਾਲਿਪ੍ਰਾਪੈਧਉਰਾਨੀ।ਤੈਂਤਾਂਛਵੂਆਹ
ਬਠਹੋਤ੍ਰੀਸੇਲੀਅੰਗਾਯਨਾਈ।ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਿਕੰਗਾਰਧਨਾਥ।
ਤੈਲੂਨੀਅਉਧਦੂਪਾਈ।।੨।।ਤਾਭਰਿਗਰਨਾਥਕੀਹਉਜਾ
ਹੋਇਟਰਾਇਆ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਂਭਾਈ
ਘਾਲਾਕਿਉਂਫਰਰਜਾਇਹੈਇ।ਤਾਘਾਲੇਆਖਿਆਜੀਨੇ
ਤੂਸਾਨੂਰਿਜਾਇ।ਤੋਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂਪੁਛਿਆ।
ਕਿਉਂਮਰਦਾਨਾਕਿਉਂਕਰਿਰਜਾਇਹੈਇ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਦਿਤਾਖੁਦਾਇਪਰਆਵਦੇਆਹੇਦੇਖੁਜਾਈਦੇ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਲਾਮਰਦਾਨਾਤੇਰਾਆਖਿਆਭੀਸਿ
ਰਾਉਸਿਖੈਕੂਨਾਪਰਥਾਇਨੂਚਲੇ। ।ਗੋਸਟਿਬਾਈਵੀਂਗੁਰੂ
ਸਾਹਿਬਹੋਰੁਚਲੀ।।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਕਿਥੇਆਏਹਾਂ
ਤੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਅਸੀਕੁਨਾਪਰਬਤ
ਤੇਆਏਆਹੇ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਇਉਂਸੋਕੂਨਾਪਰਬ

ਤਾਕਿਤਨੇਜੋਜਨਮੈ॥ ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ
ਓਥੋਸੈਤਾਲੀਹਜਾਰਜੋਜਨਹੈ॥ ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਅ
ਸਾਂਈਂਤੂੰਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏ॥ ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਆਸੀ॥੯੯੦੦੦॥ ਨਾਵੈਂਨਵੈਂਹਜਾਰੁਜੋਜਨਆ
ਏ॥ ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਅਗੇਸੁਮੇਰਕਿਤਨਾਰਹਦਾਹੈ
ਏ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਗੇਸੁਮੇਰਛਬੀਹਜਾ
ਰਜੋਜਨਰਹਦਾਹੈ॥੨੬੦੦੦॥ ਏਹਥੀਂਡਾਹੁਦਾਆਹਾਜੋਕਨੀ
ਫਾਂਸੁਆਇਆ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਾਸਿਆ॥ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁ
ਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਂਕਿਉਹਸੇ॥ ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਏਹੁਜੋਜੋਗੀਆਇਆਦੇਖਦਾਹੈਂਇਹ ਜੋਏਹੁਗੋਰਖ
ਦਾਚੇਲਾਹੈਇਹ ਗੋਰਖਆਜਾਹੂਪਾਰਿਰੂਤਾਕਰਕਰੇਜਦਾਹੈ
ਸੀ॥ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ॥ ਜੇਮੈਨੂੰਆਖੋਤਾਮੈਏਸਜੋਗੀਨੂੰ
ਚਾੜ੍ਹਿਕੈਗਾਂਇਕਿਕਰਮਾਰਾ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ

॥ਏਕੋਰੰਗਿਆਰਾਵਿਆਦੀਲਕ੍ਰਾਈਨਾਹੀ॥ਏਥਜੇਜੋਹੈਸੁਜਥਦਾ
ਦੀਲਕ੍ਰਾਈਹੈਇ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਕੁਲਾਹੋਵੈਜੀਤਾਕਨੀਫੇਆ
ਵੁਟੇਹਿਕਹਿਆ॥ਸੁਫਤੋਰੇਥਾਲੇਨੂੰਈਹਾਕਿਉਕਰਿਆਇਆਹੈ॥ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਹਾਂਆਏਹੈਨੀਰੰਕਾਰਕੇਦਰਸਨਕੇਤਾਈ॥ਤਾ
ਕਨੀਫੇਕਹਿਆ॥ਰੇਥਾਲਾਆਗੇਭੀਨੀਰੰਕਾਰਕਾਦਰਸਨੁਕੀਆਹੈ॥
ਕੋਅਥੀਆਇਆਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਸੁਨਤੇਕਨੀਫ॥
ਕੋਈਸਿਧਜੋਗੀਆਗੇਭੀਦਰਸਨੁਕੀਆਹੈ॥ਤੋਅਥਭੀਆਏਹੈਈ॥
ਕੋਆਗੇਨਾਹੀਆਹੈਆ॥ਤੋਅਥਕਰਸੋਆਵਤੇ॥ਤਾਫੇਰਕਨੀ
ਫੇਕਹਿਆ॥ਰੇਥਾਲੇਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆ॥ਅਰੁਤੂੰਹੈਤਾਕਉਣਹੈਂਈ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਸਥਦੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਆ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥
ਨਾਉਹਮਾਰੀਅਚਰਜਕਹੀਐਹੈਤੇਅਕਰਜਥਾਨੀ॥ਸੰਨਤਿਹਮਾ
ਰੀਸਭਮੂਰਤਿਆਹੀਜੋਤਿਜਗਲਾਹਿਤਾਨੀ॥੧॥ਸੁਨਹੁਕਨੀਫਾ॥
ਰਾਵਨਜੋਗੀ॥ਸਤਿਜੁਗਤ੍ਰੇਤੇਦੁਆਪਰਕਲਿਜੁਗਾਨਿਰਮਲਜਨਆਰੋਬਾ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਗਉਹਮਾਰੀਜਾਤਿਕਰਤੇਏਕੁਨਾਨਾਘਰਨੁਹਮਾਰਾ॥ਫਿਰਪਰ
ਸਾਧੰਨਸਖੋਜੁਹਮਾਰਾਸੇਉਸਕਤੀਬੰਧਉਹਾਰਾ॥੨॥ਹਰਖਸੋਗ
ਕੀਕਾਇਆਬਾਪਿਆਪੁਪੁੰਨਦੁਇਸਾਖੀ॥ਕਲਾਹਮਾਰੀਜਾਤਿਬਾਪ
ਜਰੀਜੋਤਿਸਪੂਰਨਰਾਖੀ॥੩॥ਏਕੰਕਾਰੁਹਮਾਰਾਸਾਹਿਬੁ॥ਜੋਸਹਮਸ
ਜਨਿਵਾਜੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਿਕਨੀਫਾ॥ਸੁਰਤਿਮਿਲੈਸਬਦੁਮਿਲਿਗਾਜੇ॥
ਮੋ॥ਤਾਕਨੀਫਾ॥ਸਪਬੋਲਿਆ॥ਅਰੇਨਾਨਕਬਾਲਾਨੂਮੇਲਦੂਕੇ
ਈਨਾਹੀਕੀਆ॥ਚਲੁਕਰਗੋਰਖਕਉਗੁਰੂਕਰੋ॥ਕੰਨਪੜਾਵੋ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਲੋਕਕਹਿਆ॥ਏਕਫੀਰਾਜਾਨੈਸੋਜੋਗੀ॥ਗੁਰ
ਪਾਇਆਤੇਰਹੈਅਰੋਗੀ॥ਸੁੰਨਮੰਡਲਕੀਰਿਧਿਆਖਾਈ॥ਅਨਸੰਤੇ
ਅਕੀ॥ਬੈਰਾਪਾਈ॥ਗਬੀਨੇਮਪਰਪਾਣੀਪੀਆ॥ਬੀਨੇਪਰਤਾ॥ਬੀਨੇ
ਖੂਆ॥ਬੀਨਾ॥ਸੌਕੂਨੀਨਾਦੁਸਬਦੁਬਜੇ॥ਬੀਨਬਾਦਰਗਨਾ
ਕੋ॥ਬਾਦਰੇਨਾਹੁਣਾਇਆ॥ਬੀਰਾਲਿਚਿਮਕਯੁ॥ਲਾਇਆ॥੩
ਬਦਜਾਨਾਨਕਜੋਗੁਪਾਇਆ॥੧॥ਤਾਕਨੀਫਾ॥ਸਭੀਨੈਰਗਾਇਆ॥ਨਾ

ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਅਗੇਭੁਖਿਲਗੇਗੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਭੁਖਿਤਾਦੁਖਾਹੋਇਆਹੈਈਅਜੇਤਾਖਿਧਾਦਾਤ
ਮਾਜਾਏਆਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਭੁਖਲਾਗੀਗੁਰੂਜੀਪਾਤਾਹੇ
ਰਿਹਨਿਫੁਲਸਿਧਆਖਿਆਆਏਕਾਰਆਖਿਓਜੁਆਦੇਸੁਹੋਇ
ਲਾਆਦੇਸੁਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆਆਦੇਸੁਏਕੰਕਾਰਪੁ
ਰਖਕੋਆਦੇਸੁਆਉਹਨਿਫਾਸਿਧਾਤਾਹਨਿਫਰਮਾਕਿਆਨਾਕ
ਉ ਜੀਤਿਰੇਘਾਲੇਕੂੰਮੂਏਕਿਆਜਾਨਤਾਹੈਈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਹਨਿਫਤੂੰਰਾਜੇਕੰਕਰਨਾਨਦਾਘੇਟਾਬਾਤੂੰਆਰਾਨਗਾਰਜੀਲਾਪੁ
ਰਬਾਜਧਕੰਕਰਰਨਮੂਆਤਪਤੂੰਸਤਾਰਾਧਗਨਕਾਬਾਤੂੰਰਾਜਾ
ਗਾਕਰਨੇਏਕਾਦਿਨਤੂੰਸਿਕਾਰੂਖੇਲਨੇਗਾਏਆਸਾਤੈਨੇਸਿਕ
ਰਮਾਰਿਆਤਾਪਤੂੰਘਹੁਤਾਘੇਰਾਸਿਆਤਾਪਤੂਭੁਕੇਗੋਰਖਨਾਥ
ਦੇਖਿਆਈਦਿਤੀਤੈਕਹਿਆਜੋਗੀਕਉਭੰਡਾਰਾਦੇਹੋਤਬ
ਗੋਰਖਕਹਿਆਆਰੇਘਾਲਾਏਹਭੰਡਾਰਾਹਮਨਾਹੀਲੇਤੇ ॥੧

ਏਹੁਫੇਰੁਰਾਮਲੀਅਹੈ। ਤੈਕਹਿਆਕਿਉਨਾਥਜੀਏਹੁਆਹਾਰੁਨਏਰੀ
ਉਮਾਲਿਨਕੀਆ। ਤਾਗੋਰਖਕਹਿਆਅਰੇਬਾਲਾਤੇਰੇਅੰਭਰੇਵਾਏਆ
ਹਿ। ਐਸਿਤੇਰਿਕਾਏਆਬਾਰਬਾਰਕਨੂੰਟੇਏਰਗੀ। ਤਾਤੈਕਹਿਆਨਾਥਜੀ
ਕਿਉਹੀਕਾਏਆਕੂਟੀਐਕੀਨਾਜੀ। ਤਾਗੋਰਖਕਹਿਆਜੋਗੁਕਮਾਵੈਤੈ
ਕਾਏਆਨੂੰਜੀਜੇਨਾਹੀ। ਅੰਹਰਿਤੈਨੇਕਹਿਆਨਾਥਜੀਕਿਉਕਰਿਜੋਗੁਕ
ਮਾਈਏ। ਤਾਫੇਰਿਗੋਰਖਕਹਿਆ। ਮੂੰਹਮੂੰਡਾਈਐਕੰਨਪੜਾਈਏ
ਗੋਦੜਿਲਾਈਐਜੋਗੁਕਮਾਈਏ। ਫੇਰਿਤੈਕਹਿਆਨਾਥਜੀਮੂੰਡੀ
ਏ। ਪਗੜੀਉਤਾਰਕੇਗੁਰੂਗੋਰਖਕੇਅਗੇਬੈਠਣਗਾਏਆ। ਗੋਰਖਤੇਰਾਮੂੰ
ਹੁਮੂੰਡਿਆ। ਅਰਕੰਨਪੜਾਏ। ਗੁਰੂਦੇਖਉਜੋਨੀਕੀਆ। ਗੁਰੂਸਿਧ
ਹੂਆ। ਤਾਫੇਰਜੀਫੇਕਹਆਖੀਫਲਾਕੀਨਾਥਜੀਅਰਕੰਨਅਗੁ
ਸਮਤਕੁਕਿਸਜਾਹਗਾ। ਪਾੜੇਅਰੁਮੂੰਡੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਹਜੀਫੂਡੇਪੀਪਲਕੇਤਲੇ। ਤਾਫੇਰਹਜੀਫੇਕਹਿਆਭਾਜੀ
ਤੂਮਐਹੋਤੋਹਮਾਰੀਨਿਸਾਕਰੋ। ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹਨੀਫਾ।

ਤਾਤਨੀਫੇਰਕਹਿਆਅਖੇਰਗਧੀਰਤਬਧੇਹਾਰਿਰਹੇਕਿਨਾਈ।ਅਹੇਰੂ
ਕਹੀਐਕਉਨਕੀਜਾਈ।ਕਉਨੁਸੰਗਤੇਛੁਟੇ।ਸਿਕਾਰ।ਕਉਣੁ
ਸਿਰਤੁਪਨਕ੍ਰਾਲਿਆਵੈਕਿਹਪਾਟਾ।ਕਿਉਕਰਿਸਿਉਨਕਉ
ਖਾਟਿ।ਏਹਅਹੇਰੂ।ਕਿਨਕੇਹਾਥ।ਤਨੀਫੇਪੁਛਿਆਨਾਨਕਪਾਸ।
ਤਾ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ।ਅਖੇਰਗਧੀਰਤਬਾਹਰਿਆਈਉਪਾਏ
ਅਹੇਰੂਪਾਈਉਪਰਕੀਗਾਈ।ਸੰਤਸੰਗਿਲੇਚਾਲੇਉਸਿਕ
ਰੂ।ਸਿਰਗਾਪਕਾੜਿਆਸਿਆਰੇਹਾਟਾ।ਦੁਖਰੂਖਲੈਗਏਪਾਰਿ
ਅਰੁਖਾਟਿ।ਏਹਅਹੇਰੂ।ਕੀਨੇਦਾਸੁ।ਨਫਰਕੇਪਾਰਿਕੇਦੂਸ
ਨਾਸੁ।ਸੁਣੇਤਨੀਫੇਏਹੁਧੀਰਜੁ।ਗੋਰਖਨਾਥਹਮਰੇਦੂਆਤੁ
ਦਾ।ਤਾਤਨੀਫੇ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਚਰਨਾਤੇਹਥਰਖਕਰਜਾਦਾਰਹੀ
ਆ।ਤਾਣੇ।ਰਗਿਗੋਪੀਚੰਦੂਨੁਗੁਰੂਗੋਰਖਆਖਿਆਪੂਤਾਗੋਪੀ
ਚੰਦਾਤੂਜਾਇਕਰਿਉਪਦੇਸਲੀਆਤੁ।ਗੋਪੀਚੰਦੂਕਹਿਆ
ਕਬੀਰਪਿਤਾਜੀ।ਗੋਪੀਚੰਦੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਆਦੇਸੁਕਹਿ

ਆ॥ਆਦੇਸੁਹੋਤਪਾਆਦੇਸੁ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਆਦੇਸੁਦੇ
ਓਅੰਕਾਰੂਕੋਆਦੇਸੁ।ਤਾਂਗੋਰਖਪੀਰਿਚੰਦੁਪਚਾਰੁਕਹਿਆ।ਅਤੀਤਪਾਕਉਣ
ਨਾਮੁਕਉਣਮਥਰਨਤੂਆ।ਕਉਣਰੂਪਕਉਣਨਾਥੁਸਾਥੁਜੁ।ਕਉਣ
ਅਨੋਰਸਾਈਹਾਆਏ।ਦੇਸੋਰਪਾਤੂਆਨਾਪਘੁਮਾਏ।ਕੰਨਪਾਟ੍ਰਾ
ਈਮੁੰਦ੍ਰਾਕਪਾਹਿਰਾਵੇ।ਗੁਰਗੋਰਖਕੇਚਰਨਧਿਆਵੇ।੧॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਨਾਉਏਕੰਕਾਰਕਰਤਾਰਾ।ਜਾਤਿਬਰਨਤੇਰਹੈ
ਨਿਆਰਾ।ਰੂਪਰੇਹਨਕੀਨਾਥੁਸਬਾਰਾ।ਅਲਖਨਕਥੀਐਜਰਾ
ਜਮਭੂਰਾ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਰਸਨਆਏ।ਅਮਰਅਜੂਨੀਲੀਏ
ਛੁਲਾਏ।ਕੰਨਪਾਟ੍ਰਾ।ਉਨਾਂਮੂੰਦ੍ਰਾਪਾਈ।ਜਗੁਸੀਪੇਕੇਚਰਨਨਾ
ਗਾਉ।ਏਕੰਕਾਰਗੁਰੂਸਾਂਈਮੇਰੇ।ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਿਗੋਪੀਚੰਦਾ
ਦੀਸਾਣਿਆਨਕੀਨੇਸਚਚੇਰੇ। ਰਾਜਾਗੋਪੀਚੰਦਵਾਚ ਕਉਣਾਰੀ
ਆਨੀਕਉਣਪੀਆਨੀ।ਕਉਣਤੀਰਥਮਜਨਨਾਇਆਜਨਾਨੀ।ਕਉ
ਣਸੋਨੀਰਆਇਕਉਣਸੋਮੇਲਾ।ਕਉਣਰੂਪਸਤਜੀਤੁਜਾਗੋਗੈਲਾ।

ਕਉਨਸੋਊਧਾਰਿਕਉਨਸੋਤਰੈ॥ਕਉਨਸੋਦੀਪਕਾਇੰਨਦੀਪਕੁ
ਜਲੈ॥ਗੋਪੀਚੰਦਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਤਪੇ॥ਕਉਨਸੋਜਾਪੁਜਾਧੀਨ
ਰਜਨਾਜਾਪੇ। ਤ੍ਰੁ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ॥ਗੀਆਨੀਸਦੀ
ਨੇਭਰਮਖੋਏਹੋਵੈ॥ਧੀਆਨੀਜਿਹਦੇਜਿਸੁਰਤਿਨਾਮੋਹੋਵੈ॥ਤੀਰਥ
੭ ਮਜਨਗੁਰਦੇਸਨਪਾਇਆ॥ਭਰਮਿਆਗੋਦੀਕਾਅਧਰਾਵ
ਇਆ॥ਨਿਰਮਲਧਾਰੀ॥ਜਿਸਮੇਨਾਨਰਾਇਣੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਥੀਨਾਮ
ਲਾਧਾ॥ਦੀਗੁਰਉਪਦੇਸਗੈਗੈਲਾਸਿਧਪਾਇਆ॥ਧੂਰੂਪਹੁ
ਚੇਕੈਦੀਨਾਕਿਲਪਾਇਆ॥ਉਪਾਰਿਹਕਮੁਹੁਕਮਜੀਤਰੋ॥ਹੁਕ
ਮੁਪਛਾਣੇਤਉਦੀਪਕੁਜਲੈ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਗੋਪੀਚੰਦਾਸੋ
ਹੁਲਾਇਆਨੈਧਿਆਨਕਧੇ॥ਏਹੀਨਿਧਿਪਜਾਪੁਧੀਨਰਜਨਾਜਾਪੇ॥
੨॥ਤਾਗੋਪੀਚੰਦਕਹਿਆਚਲੋਨਾਨਕਤਪਾ॥ਜਿਧਮੰਡਲੀ
ਦਰਸਨੁਸਹੈਦੇਹੋ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਚਲੋਗੋਪੀਚੰਦ 22
ਹਮਸਹਜਿਸਿਉਆਵੇਗਾ॥ਗੋਪੀਚੰਦਸੁਪਨੇਸਾਇਆ॥

ਗੋਰਖੇਗੋਪੀਚੰਦੂਨੂਪੁਛਿਆਕਹੁਰੇਪਾਏਤੇਕਿਆਦੇਖਿਆਆਏ ੧੧੮
ਆਗੋਪੀਚੰਦੂਕਹਿਆਸੁਣੋਪਿਤਾਜੀਓਹੁਤੇਤਤਸਰੂਪੀਹੈਆਪੇ
ਹੀਆਵਤਾਹੈਤਾਂਤਪਭਰਥਰੀਆਪਣੇਚੇਤਕੇਰੇਪਮਾਨੁਹੋਇਕਹੀ
ਆਗੁਰੂਜੀਓਨੇਫਿਰਜਾਤਾਹੈਤਾਂਫਿਰਗੋਰਖਕਹਿਆਜਾਓਭਰਥਰੀ
ਫਿਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਆਇਕਹਿਆ ਆਦੇਸੁਹੈਨਾਨਕਤਪਾਆ
ਦੇਸੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਆਦੇਸੁਏਕੰਕਾਰੁਕਉਆਦੇਸੁ।
ਹੈਭਰਥਰੀਜੋਗੀਤ੍ਰਿਮਤੇਆਗੋਫਿਰਗਏਹੈ। ਭਰਥਰੀਵਾਚ
ਤੁਮਨਾਨਕਤਪਾਤੂਕਉਗੁਰੂਗੋਰਖਪਾਸਲੈਜਾਉ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਵਾਚ ਕਹੁਰੇਭਰਥਰੀਲੈਜਾਏਕਿਆਕਰੇਗਾ ਹੈਰੇਭਰਥਰੀ
ਬੋਲਿਆਕੀਨਾਛਿਦਾਉਸੰਦੂਪਹਰੇ ਸਿੰਙੀਆਗਾਹਿਦਾਉ।
ਆਗਿਆਭੰਗਨਕਰੀਹੈਕਪੂਰੁਤਉਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਓਪਾਉ।
੧। ਸੁਣਿਪਾਲੇਏਹੁਜੋਗਨਆਵੈ। ਭਸਮਨਾਹਣਨਾਇਪਣਿਨਾਵੈ।
ਪਾਂਹਤਉਆਤੇਫਿਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਭਰਥਰੀਕਾਸਬਦਮੈ

ਮਹਿਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰਥਾਖਿਮਾਹਿਢਾਵਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਭਲਾਕਰਿਮਾਨੇ
ਸਹਜਿਜੋਗਨਿਧਿਪਾਵਉ॥ਬਾਬਾਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗਹੁਜੁਗਜੋਗੀ
ਪਰਮਤਤਮਹਿਜੋਗੰ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆਗਿਆਨ
ਕਾਇਆਰਸਭੋਗੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾਭਰਥਰੀਦੀਵਾਚਾ।
ਏਕਹਾਥਪਤ੍ਰਭੂਮਰੇਦੇਵਉਜੋਏਕਹਾਥਦੇਉਂਕ੍ਰਾਤੂ॥ਕਲਪਾਈ
ਵ ਭੂਤਲਰਾਖਉਂਤੁਮਕਉਇਹੀਪਤਾਵਉਪੰਥਾ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ
ਚਾ॥ਪਤੁਵੀਚਾਰੁਗਿਆਨੁਮਤਿਡੰਡਾ॥ਵਰਤਮਾਨਬਿਭੂਤੰ।
ਹਰਿਕੀਰਤਿਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਤੀਤੰ॥੩॥
ਭੁਰਥਰੀਦੇਵਾਚਾ॥ਆਪਣੇਨਗਰਬੈਠਾਉਆਸਨਛੀਨੈਬਾਦਿ
ਬੀਬਾਦੈ॥ਸਿੰਙੀਦੇਉਮੁਖਿਬੈਨਬਜਾਵਉਸੁਨੀਏਨਾਦਅਨਾਦੈ।
੫॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਵਾਚਾ॥ਸਿਉਨਗਰੀਮਹਿਆਸਨਬੈਸਉਕਲ
ਪਤਿਆਗੀਬਾਦੰ॥ਸਿੰਙੀਸਬਦੁਸਦਾਧੁਨਿਸੋਹੈ॥ਅਹਿਨਿ
ਪੂਰੈਨਾਦੈ॥੬॥ਭੁਰਥਰੀਦੀਵਾਚਾ॥ਸਗਲੀਇਸਾਂਏਦਿਸਾਏ

ਦਿਖਾਉ॥ ਓਜੋਤਿਰੂਗਾਏ॥ ਜੀਵਦਾਗਿਨਿਘਟੂਟਿਨਜਾਵੈ॥
ਪਰਮਪੂਰਨਪਦਪਾਇਆ॥੭॥ ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥
ਸਗਲੀਸਿੰਨਿਆਜੋਤਿਨਿਰਾਰੀਨਾਨਾਧਰਮਅਨੇਕੀ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣ
ਭੁਰਥਰਜੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਏਕੀ॥੮॥ ਫਿਰਿਭਰਥਰੀਕਹਿਆ॥
ਰਹੁਰੇਨਾਨਕਤਪਾਈਐਤਬਆਇਪਹੁੰਚਆਨੈ॥ ਕਿਉਕਾਲੀਫਿਰਿਜਾਤ
ਹੈ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦੁਬੋਲਿਆ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧॥
ਕਾਲਿਜੋਕਰਤਾਰਜਾਨੈ॥ ਆਪਨਾਆਪੁਨਕਥਰੂਪਛਾਨੈ॥੧॥ ਸੁਣਿਜੋ
ਧਾਤੂਭੁਰਥਰਿਜੋਗੀ॥ ਰੋਗਘਟੈਫੈਟੇਨਹੋਇਅਰੋਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਰਾਜਨ੍ਹਿਕਾਰਿਜੋਗੀਹੂਏ॥ ਅਮਤਾਮੋਹਨਅਜਹੂਮੂਏ॥ ਅਤਾਉਧਜੋ
ਅਉਧਵਧਾਈ॥ ਜੋਗਾਜੁਗਤਿਕੀਅਤਿਨਹਿਧਾਈ॥੩॥ ਨਾਨਕਬੋ
ਲੇਤਪੀਚਾਰੁ॥ ਮੁੰਨਮੁੰਡਾਇਨਪਾਈਐਉਧਾਰੁ॥੪॥ ਭੁਰਥਰੀਵਾਚ॥
ਲੋਹੁਪੀਆਲਾਨਾਨਕਪੀਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਆਨਹੋਵੀਕਿਓ॥੧॥ ਨਾਏ
ਸਬਦਪੀਤੇਕਰੀਏਕੈਰੂ॥ ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਅਰੋਗਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਚਿੰਤ ਨ ਰਹਤੀ ॥ ਜੀਵ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਦੇਹਾ ਸਿਤੀ ॥੨॥ ਭੂਖ ਪਿ
ਆਸ ਨ ਕੋਈ ॥ ਬਿਆਪੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਜਾਇ ਸਭੁ ਕ੍ਰਤਿ ਤੋਡਾਪੇ ॥੩॥
ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ॥ ਏ ਜਾਮਦ ਪੀਤ ਥਲਾਏ ਸਰਦੇ
ਦੀ ॥ ਸੋ॥੧॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿ
ਆਨੁ ਕਰਿ ਧਾਵੈ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ਕਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਭਾਠੀ ਭਵਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋ
ਚਾ ਇਤੁ ਰਸਿ ਅਮਿਉ ਚੁਆਈਐ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ
ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਸਹਜ ਰੰਗ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਗਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾ
ਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀ
ਤਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ ॥੨॥ ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਪਿਆਲਾ ਸੂਰ
ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਏ ਜਿਸ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਬੈਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ
ਮਦ ਛੂਛੈ ਭਾਉ ਧਰੇ ॥੩॥ ਸਿਫਤੀ ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ ਜਨ
ਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੇ ॥੪॥੫॥

ਨੁਰਬਰੀਦੂਜੀਵਾਰੀਭੀਹਉਸਾਹੋਇਗਇਆ॥ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਤਦੇ॥ਸੀਸ
ਆਇਆ॥ਗੁਰੂਤਦੇਕਹਿਆ॥ਮੇਰੇਬਾਲੇਆ॥ਸਾਮਹਾਦੂਖਮੰ॥ਨਿਰਾਸ
ਰਮਸੁਖੀ॥ਆਸਾ॥ਨਿਰਾਸਾ॥ਗੁਰੂਦੇਸੁਖਵੰਤੇਪੰਗਲਾ॥੧॥ **ਗੁਰੂਨਾਨਕ**
**ਜੀਵਾਚ॥** ਆਸਾਸੁਅਰਮਾਰਿਕਹਿਤੇਅੰਨਿਰਾਸਾਦੂਖਆਪਣੀ॥ਚੀਸ
ਆਸਾ॥ਗੁਰਦੇਵਨਾਮਿਲਿਬੋਨਾਮਿਲਿਬੋਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਤਦੇਕ
ਹਿਆ॥ਭਲੇਰੇਬਾਲੇਤੂਝੂਕਉਗੁਰੂਗੋਰਖਕੇਪਾਉਲਾਗਉ॥ਜਨਮਮਰ
ਣਕੇਹਤਕਰਾਵੇ॥ **ਤਾ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥** ਗੁਰੂਤੁਆਰਾਗੋ
ਰਖਦੇਖਿਆਜਿਨਿਸਭਤ੍ਰਿਭਉਪਾਲਿਆਈ॥ਜਿਸਕਉਤੋਅਨੁ
ਨਾਸਯੁਕਾਰੇਹਮਰੀਗਤਿਨਕਿਨਾਈ॥ਨਾਨਕਬੋਲੇਸੁਣਗੁਰੂਦੇ
ਪ੍ਰਿਸਾਈ॥ਅੰਤਾਈਂਰੂਪਨੋਗਾਭਾਈ॥ਤਾਗੁਰੂਦਾਸੀਧਾਫੇਰਿਗਾਏ
ਆ॥ਤਾਫੇਰਿਲਹਰੂਪਾਸੀਪੁਆਇਆ॥ਤਾਲਹਰੂਪੇਸੀਧਆਇ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਆਦੇਸੁਕਹਿਆ॥ਅਦੇਸੁਤੇਧਾਸਾ॥ਆਦੇਸੁ॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਆਦੇਸਨੁਏਕੰਕਾਰੁਕਉਆਦੇਸੁ॥ਹੋਰ

ਰੂਪਾ ਤੇਰੇ ਭੀ ਨਾ ਨਰਹਰੂਪੇ ਵਾਚਾ ॥ ਤਾ ਨਰਹਰੂਪੇ ਕਹਿਆ ॥
ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਕਹਾ ਤੇ ਆਗੀ ਕਿਉ ਤੇ ਆਏ ਬਣਜਾਰਿਉ
ਹਾਰਾ ॥ ਕਹੇ ਕਉਣ ਉਦਿਆਨੀ ਹੂਏ ਕਿਉ ਛੋਡੇ ਆਤਪਸਾਰਾ ॥ ਕ
ਹੇ ਨਰਹਰੂਪਾ ਗੋਰਖ ਪੂਤਾ ॥ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਕਹ ਸਚੀ ਬਾਤਾ ॥ ਜੇ ਨਰ
ਕਣ ਤੂ ਕੁਰਮ ਕਰਨ ਤਸੈ ਹੈ ਆਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਵਾਚ ॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਸਹਜ ਕਮਾਈ ॥ ਸਹਜੇ ਬਣਜਾਰਿਉ ਹਾ
ਰਾ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਉਦਿਆਨੀ ਹੂਏ ਸਹਜੇ ਆਤਪਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਅਉਧੂ ਪੂਤਾ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ॥ ਪੂਤਾ ਸੁਣ ਨਰਹਰੂਪਾ ਬਾਤਾ ॥ ਕਿਰਪਾ
ਕੀਨੀ ਆਪੀ ਨਿਰੰਜਨ ਮੇਲੇ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥ ੨ ॥ ਨਰਹਰੂਪਾ
ਸਿਧ ਗੁਬਿੰਦ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਰਹਰੂਪੇ ਨੂ ਪੁਛਿਆ ॥
ਕਿਉ ਰੇ ਬਾਲੇ ਏਹ ਬਾਤਾ ॥ ਤਾਂ ਨਰਹਰੂਪੇ ਕਹਿਆ ਨਾ ਸੁਣੀ ਉਹ
ਅਟਕ ਤਾ ਕਹੀ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਤਾ ਗੋਪਿ ਲੇਣ ਕਹਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਪੂਜਾ ਟੇਕੀ ਜਾਇ ਕੈ ॥ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਕਹਿਆ

ਪੂਤਾ ਰੋਗ ਪੀੜਦਾ ਵਾ ਮੈ ਜਾਣਤਾ ਹੋ। ਪਰੁ ਇਨਾ ਸੀਧਾ ਕਾ ਮਨੁ ਉਤਰ ੧੮੧
ਨੇ ਵੇਹਾ। ਤਾ ਚਰਪਟ ਨਾਥ ਆਇਆ। ਆਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅ-
ਖਿਓਸੁ ਆਦੇਸੁ ਜੋਗੇਸੁਰਾ ਆਦੇਸੁ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਆਦੇਸੁ ਹੋ ਚਰਪਟ ਨਾਥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਕਉ ਆਦੇਸੁ। ਚਰਪਟ
ਵਾਚ। ਕਹਾ ਤੂ ਮਾਰਗ ਆਸਨੁ ਬੈਸਨੁ ਕਉ ਨਿਤੁ ਮਾਰਗ ਭੋਜਨੁ ਕਉ ਨ
ਸੂਤ ਕੇ ਕਪੜੇ ਚਲਤੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋ ਜਨੁ ਖਾਟ ਕਮਾਈ ਕਹਾ ਢੂੰਢਤਾ ਈ।
ਕਹਾ ਕਰੇ ਥੀਜਰਾਆ। ਚਰਪਟ ਪੂਛੇ ਸੁਣਿ ਤੂ ਨਾਨਕ ਕੈਸਾ ਕ
ਬੋਗੀਆਨਾ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ। ਆਸਨੁ ਬੈਸਨੁ ਕਈ
ਆ ਭੂਤਾ ਰਿਨਾ ਮਹਾ ਮਾਰਗ ਭੋਜਨੁ ਗਈ ਆ ਸੂਤ ਕੇ ਕਪੜੇ ਪਾਹਿਰੇ
ਰਲੇ ਅਧਾਈ। ਜੋ ਜਨੁ ਖਾਟ ਕਮਾਈ ਦਸ ਵੈਦੂ ਅੰਨੇ ਤ
ਹਾ ਕਰੇ ਥੀਜਰਾਆ। ਨਾਨਕ ਪੂਛੇ ਸੁਣਿ ਚਰਪਟ ਨਾਥ ਐਸਾ
ਕ ਬੋਗੀਆਨਾ। ਤਾ ਚਰਪਟ ਨਾਥ ਭੀ ਫਿਰਿ ਗਇਆ।
ਜਾਇ ਗੋਰਖ ਨੂੰ ਕਹਿਓਸੁ ਸੁਣਿ ਨਾਥ ਜੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਜੋਗੀ।

ਸਰਹੈ॥ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆ॥ਹੰਚਰਪਟਨਾਥਮੈਜਾਣ
ਤਾਹੋ॥ਤਾਗੋਰਖਕਹਿਆ॥ਕਿਉਭੰਗਰਨਾਥਾ॥ਤਾਭੰਗਰਨ
ਥਕਹਿਆ॥ਨਾਥਜੀਮੈਜਾਂਤਾਹੋ॥ਦੇਖਉਕੈਸਾਮਾਣਸ
ਮੂੜਾਹੈ॥ਤਾਮਛਿੰਦ੍ਰਪਾਸਹੋਇਗਇਆ॥ਭੰਗਰਨਾਥਕਹਾਸਠ
ਹੋਕੈਸਿਮਖਮੈਥਾ॥ਤਾਕਉਨਰੇਥਾ॥ਲੋਕਉਨਾਂਆਪਣਾਸ
ਉਪਰਾਇਆਸੂੰ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਖਿਆ॥ਸੁਣਿਗੋਰਖਉਦੂਹਮਾਰਾ
ਨਾਉ॥ਏਕੰਕਾਰੀਅਧਨਾਉ॥ਤੂੰਕੀਬੂਝਾਗੋਰਖਕੂਸਾ॥
ਅਉਖਦਪਾਈਮਨਮੈਰਹਾ॥ਏਕਾਂਨੀਰੰਕਾਰੀਸਾਨਕਾ
ਉ॥ਆਪਨੇਗੁਰਕਉਧਾ॥ਲੀਧਾਲੀਕਾਉ॥੨॥ਭੰਗਰਨਾਥਵਾਚ॥
॥ਥੀਨਾਚੋਕਨਾਈਵੀਪਕੜਲੋ॥ਥੀਨਾਨੂਪਾਕਿਉਧਾਲਕਪ
ਲੋ॥ਥੀਨਾਧਨਮਕਿਉਤੀਰਥਲਾਵੋ॥ਥੀਨਾਚਰਨਾਕਿਉਨਾ
ਗਿਸਧਾਵੈ॥ਭੰਗਰਪੂਛੇਸੁਣਿਰੇਬਾਲੋ॥ਥੀਨੁਧੀਜੀਕਿਉ
ਖੁਲੋਕਾਲੋ॥੩॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਵਾਚ॥ਉਸਟਕਉਲਾਣ

ਪਕੜਿਜਾਲੇ।ਜਿਵੇਂਦਵਾਗਿਤਉਥਾਇਕਪਾਲੇ।ਸੁਰਤਿਬਾਧਿ 
ਤੇਤੀਰਚਲਾਇਆ।ਗੁਰਫਰਨਜੇਨਦਰਿਮਿਹਰਪਾਈਆ।ਥੋਕੋਸ
ਨਕਸੁਰਕੈਂਗਰਬਧਾਲੇ।ਕਿਰਆਕੀਨਿਤਾਪ੍ਰਭੂਨੇਤਾਲੇ।੪।।।
ਤਾਂਕੂੰਗਰਨਾਬਧਹੁਤੁਜਰੀਮਿਦਾਹੇਇਗਾਇਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਤੂੰਚਾਕੇਏਉਹੋਨਿਰੰਕਾਰਹੈ।ਤੇਰੇਆਗੇਕੋਈਨਾਹੀਠਹ
ਰਿਸਕਦਾ।ਜਲੇਭਸਮਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲੇ
ਆਮਰਦਾਨਿਆਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਏਤੇਗੁਣਮਿਲਿਆਹੈ।ਅਤੇਥੈਨ
ਨਿਰੰਕਾਰਬੀਆਸਾਡੀਵਿਸਟਿਤੇਕੋਈਨਾਹੀਆਵਦਾ।
ਅਤੇਮਰਦਾਨਿਆਸਾਥੋਂਭੀਕਈਰਿਕਗਾਤਜੇਆਹਾ।ਉਸਦਾਕਰ
ਮਆਸਾਥੋਂਭੀਅਗੇਆਹਾ।ਅਤੇਕਈਰਜੇਹਭਗਤਕੋਈਨ
ਹੀਹੋਇਆ।ਤਾਂਫਿਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਂਥੋਂਭੀ
ਕਈਰਵਪਏਹੋਇਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਕਈਜੁਗਬੀਤਗਏਹੈ।ਅਤੇਕਈਜਾਪਰਗਟਹੋਇਹੋਇ

ਪੀਤੇਵਡੇਵਡੇ।ਪਰੁਨਿਰੰਕਾਰਦਾਦਰਸਨਦੇਹਵਿਚਕਿਸੇਨੂ
ਨਾਹੀਹਇਆ।ਇਕਸੇਕੰਪੀਰਕਰਾਮਾਤਨੁਦੇਹਵਿਚਦਰਸਨੁ
ਹੋਇਆਹੈ।ਇਸਵਾਸਤੇਵਡਾਕਰਾਮਾਤੂਹੈ।ਕੰਪੀਰਦੀਕਰਾ
ਮਾਤ।ਕਿਸੇਦੀਕਰਾਮਾਤਨਾਹੀਜਰਾਦੀ।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਕੈ
ਪੀਰਅਤੇਨਿਰੰਕਾਰਵਿਚਭੇਦੁਕੁਛਨਾਹੀ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰ
ਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਕਿਜੇਹੋਰਸਭੀਦਰਸਨੁਕੀਤਾ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਹੋਰਸਭਕਿਸੇਨਾਹੀ
ਕੀਤਾ।ਅਸਾਨੂਕਰਤਾਰਨਾਲਿਆਇਆਹੈ।ਤਾਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਭੇਡੀਵਡਾਹੋਇਆਹੈ।ਤਾ
ਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਅਸਾਵਿਚਕ
ਈਕਸਰਰਹੋਗਈਹੈਜਾ।ਪਰੁਉਸਾਵਿਚਕਾਈਆ
ਨਖਰਹੀਨਾਹੀ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਭੁਸਜੇ
ਹੁਕੋਈਹੋਰਭੀਹੋਸੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰ

ਦਾ।ਇਕਜਟੇਟਾਹੋਇਆਸੀ।ਪਰੁਆਸਾਮੋਏਪਿਛੋਂਉਹੁਆਸਾਤੀਆ। ੧੮੩
ਨਾਮੰਨਿਆਸੀ।ਪਰੁਜਉਂਦਾਆਸੀਦੇਹਥਰੀਏਗੋ।ਤਾਂਪਿਛੋਂਹੋਵੈ
ਗਾ।ਤਾਂਫਿਰਿਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ।ਜੀਤੂਜਾਂਹਿਜੇਹਾਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਾ।ਅਸਾਂਥੋਂਵਧਹੋਵੈਗਾ।
ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੀਤੁਸਾਂਥੋਂਵਡਾਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਤੁਸਾਡੀ
ਆਣਕਿਉਂਕਰਰਖੇਗਾ।ਤਾਂਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾ।
ਇਸਦਾਸਤੇਮੰਨੇਗਾ।ਜੋਕਰੂਅਸਾਨੂੰਮਿਲਿਆਹੈ।ਸੋਉਸਨੂੰ
ਭੀਉਨਹੀਂਸੀਏਗਾ।ਤਾਂਫਿਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ।ਜੀਕੇਹੜੇਥਾਇ
ਕੇਹੜੇਮੁਲਖਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮ
ਰਦਾਨਾ।ਵਟਾਲੇਦੇਪਰਗਣੇਵਿਚਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਫਿਰਿਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆ।ਜੀਤੁਸਾਂਜੇਹਾਹੋਸੀ।ਤਾਂਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆ।ਮਰਦਾਨਾ।ਅਸਾਂਹਿਜੇਹਾਹੋਸੀ।ਪਰੁਵਡਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਸੀ
ਗੁਰਬਾਣੀਕਰਿਕੇ।ਆਮੰਨਸੀ।ਇਕੇਕੇਪੀਰਭਗਤਨੂੰ

ਇਵੇਂਆਸਾਨੂੰਇਕੋਊਸਨੂੰਹੋਸੀ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖੀ
ਅਜੀਹੁਣਅਗੇਚਲੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਚਲਦੇਆਂਹੋ।ਤਾਂਮੀਨਾਪਰਧਤਨੂੰਚਲੋ।ਜਾਇ
ਮੀਨਾਪਰਬਤਉਪਰਖਲੋਤੇਹੋਏ।੧॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾ
ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।੨। ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਹੁਣਕਿਥੇਆਏ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਅਸੀਂਮੀਨਾਪਰਬਤਤੇਆਏ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਕਿਤਨੇਕੋਜਨਆਏ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਸੋ ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਂਲੋਂਹਜਾਰਕੋਜਨਆਏ।
੧੬੦੦੦।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਗੇਸੁ
ਮੇਰਕਿਤਨਾਰਹਿਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰ
ਦਾਨਾਦਸਹਜਾਰਕੋਜਨਰਹਿਆ।੧੦੦੦।ਤਾਂਫੇਰ
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਸਾਨੂੰਜੋਰਬਹੂਭੀਲਗਿਆ।ਤਾਂ

ਜੋਕਉਨੁਨਾਮਿਲੀਆਆਹਾ।ਅਤੇਨਾਉਉਸਦਾਕਿਆਆਹਾ।
ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਨਾਉਉਸਦਾਧਾਧ
ਜੰਤ੍ਰਦਾਹੋਂਦਾਹੈ।ਇਨਾਕੀਖੋਤੋਤ੍ਰੈਜਲੁਅਤੇਪਵਣੁਹੈ।ਜਸ
ਭਉਉਸਦੇਵਿਚਨਾਵਿਚਰਲਦੇਹੈਨੀ।ਅਤੇਤੇਆਗਣੀਮਿਤੀ
ਜਉਉਸਦੇਆਪੇਵਿਚਹੈ।ਅਤੇਅਸਾਰਉਹਾਨੂਧਧਾਂਨੈ
ਦਾਹੈ।ਇਨਾਜੀਸਤਾਈਧਾਧਾਂਜੀਦਾ।ਜੇਰਾਗਾਉਸਤਾਈਧ
ਧਾਅਣਾਂਹੋਰਜਸਤਾਈਧਾਧਆਖਣਾਨਾਰੀ।ਤਾਂਫੇਰਿ
ਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਰਾਵੀਕੇਹੜ੍ਹੇਕੇਹੜ੍ਹੇ।ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਹਿਕਵਾਰਵਿਦਾਸੁਰਾਮਿ
ਆਰੁਪੂਰਨਸਾਪਆਹਾ।ਅਤੇਦੂਜਾਕੰਧੀਰਜੁਲਾਹਾ।
ਅਸਾਂਤੇਰਵਿਦਾਸਜੋਕੀਵਿਚਪਆਹਾ।ਅਤੇਹਿਕਆਸੀ
ਅਤੇਹਿਕਆਸਾਜੋਪਿਛੈਸਉਵਰਾਪੈਦੇਹੋਵੈਗਾ।ਉਹੁਤਾ
ਸਾਵਿਹਜੇਹਾਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਉਹੁ

ਕਿਥੋ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ॥
ਅਸਾੜੇ ਤੇਰੈ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਓਹੁ ਕਉ
ਣ ਘਰ ਨ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਉਰਨ ਜਟ ਦੇ ਘਰਿ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਕਉਣੁ ਰੁਖ ਬ੍ਰਿਛ ਜੇਹਾ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਅਸਾਂ ਜੇਹਾ ਹੋਗੁ ਪਰੁ ਘਾਟੀ
ਉਣ ਰਗਾ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ॥ ਉਸ
ਦੇ ਕੀ ਨੀ ਸਾਖੀ ਰਾਤਿ ਹੋਵੈਗੀ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਨ ਤਾਂ ਆਪਿ ਹੋਵੈਗਾ ਪਰੁ ਉਸਦੇ
ਸੈਗਾਂ ਤ੍ਰੈ ਪੀੜੀਆਂ ਨਕਤਾਰ ਹੋਰ ਸਨੁ ਜਾਣੇਗੀ ਨਾਹੀ ॥ ਉਸ
ਦਾ ਤਾਂ ਵਡਾ ਪੰਥ ਚਲੇਗਾ ॥ ਪੰਥਾਂ ਪੰਥੋ ਕੀ ਪੰਥ ਚਲੇਗਾ ॥
ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਘਾਥੇ ਜੀ ਦੇਦਾ ਗੁਰੂ ਕੇਹਾ ਹੋ
ਇ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਆਸਨੁ ਕਿਥੈ ਹੋਸੀ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਰੰਗੁਵਾਲਾਜੇਹਾਹੈ।ਅਤੇਅਜੇਹਾਹੈਜੋਉ
ਸਲਾਸਿਹਾਲਾਲਾਲਿਆਗਾਦੀਕਾਈਨਾਹੀ।ਅਤੇਰੋਸ
ਸੁਵਰਨਦੇਰੰਗਜੇਹੇਹੈਨਿ।ਰੋਸਅਨਾਸਸੁਵਰਨਕੇਦੀਨਾਹਿ
ਗਦਾ।ਅਤੇਰਸਕਾਬੀਪੇਲਦਾਨਾਹੀ।।ਅਤੇਰੋਸਮਰੇਸਾਦਿ
ਤਆਵਾਜਨਿਕਲਦੀਹੈ।ਜੇਗੁਰੂਰਗੀਰੁਰਿਗਾਹੰਰਗੀਕੁ
ਗਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹਕਿਸਦੇਹੋਈ।ਗੁਰੂਜੀ
ਹੁਣਤੇਸੁਮੇਰਉਤੇ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ।ਅਜਿਸੀਧਮੰਡਲੀਵਿਚਵੀਚਾਰਹੋਦੇਹੈਨਿ।
ਦੇਖਕਾਈਸਾਇਤਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭੁਲਾਜੀ।ਤਾ
ਸੀਧਮੰਡਲੀਨੂਗੋਰਖਪੁਛਿਕਿਉਰੋਸੀਪੇ।ਤਾਜੀਧਰਨਾਥ
ਕਹਿਆਕਿਉਨਾਸਜੀਆਗਿਆਕਰੇਤਾਮੈਜਾਤਾਹੋ।ਤਾਰੋ
ਰਥਨਾਥਕਹਿਆਜੀਧਰਨਾਥਥੇਲਣੇਕੀਸਕਤਹੈ।ਤਾਜੀ
ਧਰਨਾਥਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਕਿਆਨਾਸਕਤਪਾਹੋ।ਤਾਗੋ

ਰਖਕਹਿਆਨਾਥਕਹਿਆਜਾਹੁਨਾਥਜੀਤੁਸੀਘਰਨਾਥ
ਆਇਆਪਰੁਵੇਰੇਤਉਨਦਾਆਉਂਦਿਆਂਰਿਆਖੀ
ਓਸਾਅਰਿਆਈਮੂਰੇਆਏਸਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲੇ
ਉਨਾਹੀਪਰੁਹੋਠਾਵੇਚਾਸੁਅਕਦਾਤਾਰੇਰਸੀਘਰ
ਨਾਥਕਹਿਆਆਅਰਿਆਈਮੂਰੇਬੋਲਤਾਕਉਨਾਹਿ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿਆਜਾਈਮੂਰਾਰੋਗਖਕਹੀਐ
ਜਿਨਤੂਮਕਉਅਕਲਨਦੀਨੀਹਾਥਫੋੜੇਨੀਪੰਜੇਮੂ
ਢੂਸੁਰਤਿਥਾਪਿਜਰੁਛੀਨੀਮੂੰਰਸੁਰਾਈਆਰੇਤ
ਲਗਾਈਆਉਤੈਕੀਜੋਗੁਨਪਾਈਆਕਾਹੇਕਾਰਣ
ਸਮਲਗਾਈਬੰਰਥਾਜਨਮਗਵਾਈਆਕਿਹਨਾ
ਕਸੂਨਸੀਘਰਨਾਥਾਤੂੰਕੀਉਪਾਣੀਵਿਚਬਾਹੂਰੰਨ
ਵਿਚਲੀਪੁਤਰਜਾਣਿਆਹੀਰੇਦਾਮੂਰਖਭੂਤਾ।
ਤਾਸੀਘਰਨਾਥਚਰਨਲੀਤਾਪਰਮੇਸਰਸੌਮਿਲੇਹੋਇਕਰੀ। ੨੩

ਕਉਨਜੁਗਤਿਕਰਿਕਾਮੁਗਵਾਇਆ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਕਰਿਤਿਆ
ਗੀਆਇਆ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਕ੍ਰੋਧਕਉਜੀਤਾ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਭ
ਏਅਤੀਤਾ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਲੋਭਪਰਹਰੇ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਕਾਲ
ਜੀਤਿਟਰੇ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਮੋਹੁਨਾਬੰਧਿਆਏ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਹੰ
ਕਾਰਨਾਬੰਧਾਏ॥ਸੁਣਿਨਾਨਕਕਹੇਜੰਘਰਨਾਥਅਉਧੂਤਾ॥ਤ੍ਰਿਤੇਟੇ ੯
ਬਿਆਧਿਨਹਾਰਿਕੇਪੁਤਾ॥ ੨॥ਬਾਬਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਸਬਦੁਜਾਣੇ
ਆਤਕਾਮੁਗਵਾਇਆ॥ਸਬਦੁਜੁਗਤਿਸੇਉਤਿਆਗੀਆਇਆ॥
ਮੀਤਆਵੈਤੋਕ੍ਰੋਧਕਉਜੀਤਾ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟਕੈਭਏਅਤੀਤਾ॥ਸੰ
ਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕੈਲੋਭੁਪਰਹਰੇ॥ਜੀਅਰਿਨੈਕੀਨਾਕਾਲਾਜੀਤਟਰੇ॥ਏਕੈ
ਜਾਣਿਆਤਾਮੋਹੁਨਾਬੰਧਿਆਏ॥ਰੇਨਹੂਏਅਹੰਕਾਰਨਜਾਏ॥ਸੁਣ
ਜੰਘਰਨਾਥਕਹੇਨਾਨਕਅਉਧੂਤਾ॥ਤ੍ਰਿਤੇਟੇਬਿਆਧਿਨਹਾਰੀ
ਕੇਪੁਤਾ॥ ੨॥ਫੇਰਜੰਘਰਨਾਥਵਾਚਾ॥ਕਉਨਜੁਗਤਿਠਹਰੇਮਨ
ਜਾਣਾ॥ਕਉਨਜੁਗਤਿਪਹੁਚੇਦਰਗਯਾਰਾਣਾ॥ਕਉਨਜੁਗਤਿਵਰੇ

ਤਾਕਿਨਪਾਇਆ।ਕਉਨਜੁਗਤੀਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ।ਜੇਘਰਤੂ
ਛੋਡਦਾਨਾਨਕਧੀਦੋ।ਤੂਅੰਤਰਿਧਾਹਾਰਿਗੀਘਮਰੀਪੇ।੫॥
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਮਨਾਤਿਆ।ਗੁਰੁਠਹਰੇਦਰਧੀਸਾਰਾ।
ਗੁਰਾਕਿਰਪੇਪਹੁਚੇਦਰਖਰਾ।ਹਰਿਕਿਰਪਾਦਰਿਤਾਕਿਨਪਾਇ।
ਸਿਤਸੰਗਮਲਾਏਮਿਲਾਇਆ।ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਨਸਿਘਰਅੰਧੇ।ਤੂਮਰਾਤਨੁ
ਮਨੁਗੀਧਮਗੀਪੇ।੬।ਤਾਸਿਘਰਨਾਬਕੀਜਰਸਿੰਦਹੋਇਗਇਆ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਸੈਤਾਈਖੇਵਣਾ।ਤਮਾਸਾਨੂੰਠਾਹੋਰ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆ।ਆਖੁਮਰਦਾਨਾਕੇਹਾਤਮਾਸਾਨੂੰਠਾਹੇ
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹਜੋਪਹਾੜੁਹੈ।ਏਹਕੇਹੀਆਨ
ਹਰਾਦੇਦਾਹੈ।ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੁਸੁਇਨਾਹੈ।ਨਾਜਾਪਦਾਹੈ
ਜੋਰੂਪਾਹੈ।ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੋਮੋਤੀਹੈਨਿ।ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੋ
ਲਾਲਜਵਾਹਰਹੈਨਿ।ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੋਹੀਰਾਪੰਨਾਹੈ।ਇਆਜੀ
ਇਸਪਹਾੜਦਾਕੁਛਮਾਲੂਮਨਾਹੀਹੋਂਦਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ

ਗਈਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਜਿਨਾਵੈ ਜੋ ਵਾਸਤੇ ਆਖੀਦੇ ਹੈਨਿ ਜੋ
ਵਿਸੇ ਵਾਸਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਦੀਆਂ ਨਕਾਰੀ ਹੋਇ ਰਹੀਆਂ ਹੈਨਿ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਚਲੋ ਸੁਮੇਰ ਉਪਰਿ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਉਤਾਵਲਾ ਨ ਹੋਹੁ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ।
ਫੇਰ ਮੰਗਲਨਾਥ ਜੋਗੀ ਨੂੰ ਗੋਰਖ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਮੰਗਲਨਾਥ ਉਪ
ਦੇਸ ਲੈ ਆਉ। ਤਾ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖਣੇ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।
ਕੈ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰਣੇ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕੈ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣੇ ਕਉ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤਾ
ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਨਾਥ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਆਗਿਆ ਜੀ ਅਉਦੇ ਸੇਕਰੇ।
ਤਾ ਫੇਰ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਮ ਤੇ ਪੂਰੇ ਜੋਗੀ ਸਰਹੋ।
ਅਰੁ ਉਹ ਭੀ ਪੂਰਾ ਜੋਗੀ ਸਰੈਹੈ। ਤਿਸ ਕਾ ਦੇਖਣਾ ਅਰੁ ਮੇਲਣਾ।
ਕਿਆ ਹੈ। ਏਕ ਘਰ ਦੇ ਜੋਗੀ ਦੇ ਪਾਰਖੇ ਜਾ। ਕਹੈਂ ਤੁ ਬੁਲਾਇ ਲੇਆ
ਉ। ਤਾ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਹੋ ਮੰਗਲਨਾਥ ਜੀ ਐਸੀ ਤਰ
ਹੀਆ ਦੇ ਜੋ ਸੇਵਕ ਹੋਇ ਆਵੇ। ਤਾ ਫੇਰ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਹਿਆ।

ਗੁਰੂਜੀਸੇਵਕਤਿਸਕਉਕੀਜੀਤਾਹੈ॥ਜੋਆਪਤੇਨੀਵਾਂਹੋਤਾਹੈ॥
ਅਰੁਜੋਆਪਜੈਸਾਹੋਵੈ॥ਯਾਆਪਸਤੇਊਚਾਹੋਇ॥ਤਉਭੀਤਾਂਕਿਉਕ
ਰਿਸੇਵਕਹੋਤਾਹੈ॥ਅਰੁਜੋਉਸਕੇਆਗੇਨੀਵਾਂਚਲੀਐ॥ਅਰੁਉ
ਸਕੇਮਿਤ੍ਰਾਂਰੀਰੀਆਗੁਰੂਪਾਜੋਆਵੈ॥ਤਉਉਨ੍ਹਾਂਆਗੇਤੇਨੀਵ
ਪੜ੍ਹਾਂਹੋਵੈ॥ਅਰੁਜੋਆਪਜੇਊਂਚਾਹੋਵੈ॥ਤਉਉਸਕੀਖੁਸਾ
ਆਵੈਤੋਂਨੀਵੈਨਾਹੀਤਾਂਨਾਨੀਵੈ॥ਅਰੁਜੇਕਰਹੋਤੇਜਾਤਾਹੋਤਾਰੋ
ਰਖਾਕਰਿਆਸਾਂਗਲਾਨਾਥਤੈਕਰੂ॥ਅਰੁਗੋਪੀਨਾਥਜਸਆਖਿਆ
ਹੈ॥ਅਰੁਪ੍ਰਪੂੰਨਾਥਤੇਥੋਲਤਾਨਾਹੀ॥ਅਰੁਚਰਪਟਨਾਥਸ
ਭੇਕਾਇਕਜੈਸਾਹੈ॥ਅਰੁਅਉਰੁਨਾਥਸਿਧਪਖੇਸੂਭੇਸੂਹੈਂਨੀ॥
ਤੁਮਾਰੀਮਸੀਆਵੈਤੌਜਾਉ॥ਤਾਮਿੰਗਲਾਨਾਥਕਹਿਆ॥ਗੁਰੂ
ਜੀਮੈਂਜਾਤਾਹੋ॥ਗੋਰਖਕਹਿਆ॥ਜਾਹੁਨਾਥਜੀ॥ਤਾਮਿੰਗਲਾ
ਨਾਥਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਆ॥ਪਰੁਸਿਉਦੇਮਕਾ
ਮੁਆਇਆ॥ਆਇਕਰਿਆਖਿਓਸੁ॥ਆਦੇਸੁਹੈਨਾਨਕ

ਕੀ

ਤਪਾਜਗੀਜਰਾ।ਭੁਲਾਨੀਆਵਦਰਸਨਦੀਆ।ਕ੍ਰਿਤਾਰਥਸੰਅ ੧੮੮
ਜੋਗੀਜਰਕੇਤਾਈ।ਮੁਹੋਆਖਕਰਚਰਣਾਨੂਹਥਲਾਵਣਨੂੰਦਉ
ੜਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਐਤਰਿਜਾਮੀਆਹਾ।ਉਸਦਾਭਉਦੇਖਕ
ਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ।ਉਸਦੇਹਥਪਕੜਲੀਤੇ।ਅਤੇਆਪਣੇਹਥਮੰਗਣ
ਨਾਥਦੇਪੈਰਾਤੇਰਖੇ।ਅਤੇਮੁਹੋਕੀਧਭਨਬੋਲੇ।ਜੋਆਦੇਸਏਕੰਕ
ਰਕਉ।ਆਦੇਸ।ਆਉ।ਮੰਗਣਨਾਥਪੂਰਨਜੋਗੀਸਰਾ।ਤਾਮੰਗਣ
ਨਾਥਕਹਿਆ।ਤਪਾਜੀਈਹਾਕਉਨਅਨੇਰਖਤਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆ।ਸੁਣਮੰਗਣਨਾਥਜੀ।ਹਮਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਪਰਸਨਆਏ
ਏ।ਤਾਮੰਗਣਨਾਥਕਹਿਆ।ਧੰਨਹਮਾਰੇਭਾਗੁ।ਤਪਾਜੀ।ਜੋਤੁਮਹਾ
ਕਉਦਰਸਨਦੀਆ।ਛੋਲੋਸੀਧਮੰਡਲਦਰਸਨਲੋਹਦੇਹੇ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਭੁਲਾਮੰਗਣਨਾਥ।ਕੀਤੁਮਲਾਲੋਹਮ
ਆਵਦੇਹੈ।ਤਾਮੰਗਣਨਾਥਕਹਿਆ।ਭੁਲਾ।ਤਪਾਜੀ।ਜੋਉਤੁਮਾਰੀ
ਰਜਾਇ।ਅਰੁਜੋਕਹਤੇਈਹਾਹਿ।ਕਰੂਜੂਗਤਿਲੀਆਵਦੇ।ਤਾ

ਮਰਦਾਨਾਕੁਤਾਹੋਇਗਇਆ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣੀਗਾਲਨਾਸਤੀ।ਹਾਂਕੋਊਗਾਤਿ
ਤ੍ਰੁਆਰਾਭ੍ਰਾਉ।ਜਪੁਜਨਕੀਆਤਮਰਾਉ।ਜੀਤੈਭ੍ਰਾਈਜਪ
ਵਰਸਨਪਾਇਆ।ਵਿਅਤੀਆਤਮਾਆਪਾਇਆ।ਸੁਣ
ਗਾਲਨਾਸਏਕਧਾਤਹਾਰੀ।ਗੁਰਮਰਾਤ੍ਰਮਰਾਏਕਅਧਾਰੀ।
ਤਬਾਂਗਾਲਨਾਬਚੀਗਇਆਂ।ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਭੀਖੁਸੀ
ਕਰਿਗਇਆ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੀਗੁਰੂਜੀ।ਇਹਤਾਂਕੋਈ
ਅਜਬਜੇਹੀਆਹਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਾ
ਭੇਖਾਂਵਿਚਸਭੇਹੀਕੋਜੇਹੇਨਾਹੀਹੋਂਦੇ।ਕੋਈਪੂਰਨਕੋਈਅਧੇ
ਕਅਧੂਰੇਹੋਂਦਾਹੈ।ਏਹ।ਭੇਖੀਂਘਣੇਤ੍ਰੁਟੇਹੋਂਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਸਤੇਪੂਰਨਹੋਂਦੇ
ਹੋਵਨ।ਤਾਂਜਗਤ੍ਰਸਾਟਿਉਧਰਜਾਵੈ।ਪਰਕੋਈਏਕਅਧੂਰੇ
ਦਾਹੈ।ਜੋਸਤੇਪੂਰਨਾਕਿਰਪਾਹੋਂਦੀਹੈ।ਅਤੇਜੋਸਦੀ।ਦਾਰੀ
ਆਵਦੀਹੈ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੀਹੁਣਤਾਂਚਲਦੇਹਾਂ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਜਿਕੋਂਤੁਸਾਂਭਾਵੈ।

ਓਹੁ ਫਿਰਿਆਪਨੂੰ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਭੀ ਗਿ ਫਿਰਿ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਰ
ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ। ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਉਹੁ ਸਮੰਗਲਨਾਥ
ਪਾਸੋਂ ਦੂਧੁ ਪੈਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ। ਮੰਗਲਨਾਥ
ਸੀਧਾ ਦੂਰਿ ਚਲਾ ਤਾਂ। ਭੈ ਆਸੀਧਾ ਦਾ ਹੈ। ਪਰੁ ਹੈ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ। ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਦਾ ਸਿਖੁ ਆਕਿ
ਉਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਜੋਗੀਆ ਦਾ ਭੇਖੁ ਕਿਉਂ ਲੀਤੋਸੁ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਜਾਈ ਗੋਰਖ ਹੀ ਮਿਲਿਆ। ਪਰੁ ਜੋ ਸਨੇ
ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਾਈ। ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੰਮੁ ਹੈ। ਜੋ ਮਨੇ ਕਾਰਿ ਸਕੇ।
ਓਹੁ ਤਾਂ ਕਰਤੇ ਦਾ ਸਾਹਬੁ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹ ਜਰ
ਰਕਰਤਾਰ ਤ੍ਰਿਪੇਨੂੰ ਪਸੀ ਹੈ। ਤਿ ਚਰਨੂੰ ਸਭੂ ਨਾਥ ਜੋਗੀ ਆਇਆ।
ਪਰੁ ਕਿਸ ਤਰਾ ਆਇਆ। ਇਕੁ ਮੁੰਦ੍ਰਾ। ਇਕੁ ਫਰੂਆ। ਇਕੁ ਖੋਰ
ਗੀਨਲੀਤੇ ਆਇਆ। ਆਦੇਸੁ ਕੀਤੋਸੁ। ਆਦੇਸੁ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਆਦੇਸੁ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ। ਆਦੇਸੁ ਏਕੰਕਾਰ ਕਉ। ਆ

ਵੇਸੁਆਉਸਿਧੂਨਾਥਜੋਗੀ॥ ਸਿਧੂਨਾਥਵਾਚ॥
ਮੁਦ੍ਰਾਹਰਿਫੜੂਆਰਾਮੋਹਾਥਜੋਤੁਧਿਰਾਗਿਣਾਗੋਰਖਨਾਥਕੇ
ਜੋਹੈਵਓਧੀਖਨੁਨਕੋਟੀਭਾਗੋ॥ਸਿਧੂਨਾਥਕਉਸੁਣਾਨਕਧ
ਨੋ॥ਦਰਸਨਦੇਖਣੂਟੇਤਾਲੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਅਸਤਧਰਨ
ਨਪਰਤਿਜਧੁਨਾਵਾਧਰਨਿਆਕਾਸਾਜੋਲਾਕਲਾਸਪੂਰਨਹੋਵੈਉਲਟ
ਕਉਲਪਰਗਾਸਾ॥ਰਾਸਿਨਸਹਰਕਾਮਾਰਗੁਪਾਵੇਅਚਰਜਰੂਪਾਇਆ
ਈਐ॥ਜੀਤੈਸੈਤੈਕਾਆਹਿਰਹੋਸੋਹੋਣੈਆਗਾਮਨਉਨਿਧਿਪਾਈਐ॥੨॥
ਸਿਧੂਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਤੇਰਾਜਸੁਆਸਕਾਰਥਾ॥ਜੋਤੂਅਗੁਰੁਗੋਰਖਕ
ਉਥਾਪੇਤਧਪਦੇਪਰਮਅਧਕਾਰਥਾ॥੪॥੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥
ਮੁੰਦ੍ਰਾਹਮਾਰੀਅਤਾਸੁਰਤਜੋਹਮਾਜੋਵਿਸਾਰੀ॥ਫਕੁਆਹਾਥਨਜੋਤੁ
ਕਥਹੁਨਾਉਪਦੈਭਿਖਾਰੀ॥ਸੁਧਿਖਨਹਮਾਰੇਸਗਲੇਕੁਗਰੇ॥ਹਿਰਦੇ
ਸਚੁਚੇਤਾਰੀ॥੧॥ਸੁਣਿਸੁਸਿਧੂਨਾਥਜੋਗੀ॥ਏਕੰਨਿਰੰਜਨਦੁਖਾਨੁ
ਪਾਇਆ॥ਫਿਰਤਾਸਦਾਅਰੋਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆ

ਮੇਰੀਜਿੰਦੁਗੜੁਗਅਜਾਬੰਰਸਾਚੁਮੰਤ੍ਰਮੈਵਾਸਾਹਾਰੀਕਾਈਆਕਰੇਨਾਪਤ੍ਰ ੧੯
ਸੀਸ਼ੇਨਜੋਧਰਨਿਆਕਾਸਾ॥੨॥ਸੁੰਨਿਸਤਰਮੈਅਸਬਣਕੀਆਆਕ
ਰਕਰੂਪਹਮਾਰਾ॥ਸਤਿਸੰਤੋਖੁਹਮਾਰੇਪਾਣੀਨਉਨੈਧਿਪਤ੍ਰੀਵੁਆਰਾ॥੩॥
ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਿਸਿਧੁਨਾਥਾਪੂਰਨਕ੍ਰਿਤੁਹਮਾਰਾ॥ਗੋਰਖਜੈਸੇਕੇਤੇਚੇਲੇਮ॥
ਗੋਪਤਿਦੇਦਰਬਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਤਾਸਿਧੂਨਾਥਪ੍ਰਤਿਬੋਲਿਆ॥
ਗੋਰਖਜੁਮਰੀਦਿਵਸਟਿਨਆਵੈ॥ਤੂੰਤੌਸਚੋਅਹਿਕਾਰੀ॥ਕਉਨਸੁ
ਦਰੋਖੁਪਾਣੀਆਨਾਨਕਕਉਨਕਹੀਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੧॥ਕਉਨਕੂਤ
ਸਾਰਾਹੈਤੁਝਕਉਤੂੰਤੇਅਉਰਾਧਉਰਾ॥ਸੁਧਬੁਧਸਤੇਰੀਸਭਧਉਰਾ
ਨਿਸੁਮਤੇਬੋਲੈਕਉਤ੍ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੰਬੂਧਰਧਕੇਅਨੇਨਾਹੀਨ
ਕਹ ਬਜਤੀਸਭੁਮੰਦੇ॥ਤੂੰਕੈਉਨਿਧਰਤਾਈਆਪਾਵੈਉਧਕੇਮਾਟੀਗੰਦੇ॥੨॥
ਸਧਪੀਰਸਭੁਹਰਿਕੇਕਰਿਏਉਨਆਯੇਬਨਤਧਨਾਈ॥ਉਨਕੇਰਦੇ
ਕਉਨਤੂੰਕਹੀਐ॥ਤੈਕਿਆਗੋਪੀਜਾਪਿਆਈ॥੩॥ਸਿਧੂਨਾਥਕਹੈ
ਸੁਣਿਨਾਨਕਤੂਤਕਉਗੁਰੂਨਾਸਿਖਿਆ॥ਆਦੂਤਕਾਵਤਨਰ

ਮਤੁਥਾਕਾਗਰਬਿਜਨੁਨੀਗਾਲਿਆ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਗੋਰਖਕਉਹਮਥੰਦਾਜਾਣੈਨਦਰਿਹਮਾਰੀਪੂਰੀ॥ਸਾਦੇਉਂਕੀ
ਖੰਦਤੇਉਪਾਵੀਆਪੈਠਾਹੋਇਜਰੂਰੀ॥੧॥ਹਮਕਉਤੂੰਤਰਸਾ
ਤੈਕੈਸਾ॥ਜੀਪਸਾਪਿਸਕਉਜਨੇਕੀਏਦਹੁਰੂਪਤੈਐਸਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਇਕਦਿਨਅਰੁਤਪੋਰਖੀਸਰਸਗੁਉਸਕੇਕੀਏਖੰਦੇ॥ਨੇ
ਕਾਸਟੀਏਕਮਲਮੂਤਾਂਨਿਗਮਜਾਕਹੁਰਦੈਹੀਪੇ॥੨॥ਸਾ
ਖੀਪੀਰਸਰੂਵਾਣੀਮੈਰਿਜੇਪੂਤਭਾਮੀਉਮਕਆਨੇ॥ਸੀਪਜਾਤੀ
ਸਭਪਉਰੇਦੇਮੇਉਸਕਉਦੀਨਜਾਨੇ॥੩॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੰਤੂ
ਸਾਹਿਗੁਰੂਮਿਲਿਆਨਿਦਹਾਰੀਜੋਜੋਕਰਤੇਨਿਗਰਜਾਸੇ
ਚੜੀਗਲੀਆ॥੪॥੧॥ਤਾਸੰਤੂਨਾਥਕੀਦਦੇਹੋਇਇਕੇਮਾਥੀ
ਗਾਇਆ॥ਅਗੋਨੇਮਨਥਪੂਹੈਆ॥ਕਿਉਸੰਤੂਨਾਸਦੇਉਜਾਥਾ
ਪੂ॥ਕਿਆਕਿਆਪਚਨਕਿਆਕਿਆਕਿਆਪਚਨਸੁਣਿਆ॥
ਤਾਸੰਤੂਨਾਥੇਥੇਲੀਆ॥ਨਾਸਕੀਓਹਤੇਅਉਣੀਆਪਉਰੀ

ਆਯਾਕਰਤਾਹੈ।ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆਕਿਉਅੰਗਦਾਸਜ
ਜੀਪੰਥੁਨਾਥਜੀਕਿਆਕਹਤਾਹੈ।ਤਾਅੰਗਦਨਾਥਕਹਿਆਤੂ
ਹੁਣੀਆਪਣੇਪੰਥਚਲੀਨਾਹੀਜਾਤਾ।ਅਰੁਜੋਸਾਹੁਕਉਹੂਣ
ਕਹੀਤਾਹੈ।ਤਉਪਤਿਗਾਮੀਹੋਈਤਾਹੈ।ਜੈਸਾਹੈਤੈਸਾਹੂਮਨਾ
ਪਹੀਏਗੋ।ਤਾਪੰਥੁਨਾਥਕਹਿਆਨਾਥਜੀਅੰਗਦਨਾ
ਥਕਹੁਓਸਕਾਅੰਗਦਾਖਤੇਹੈਂ।ਤਾਅੰਗਦਨਾਥਕਹਿਆ
ਸੁਣੋਜੋਗੀਸਰਾ।ਤੇਰੇਕਹੇਓਪੁਨ।ਫਕਮੀਨਹੀਹੋਵੈਗਾ।ਏ
ਰਥਾ।ਤਾਜੋਗੀਸਰਾਂਕਿਆਨਾਹੀ।ਜੋਰੁਖੋਕਉਸੁਰਾਕਹੀਏ।
ਪੂਛਣੇਪੁਗੁਰੂਗੋਰਖਪਾਸੋ।ਤਾਪੰਥੁਨਾਥਕਹਿਆਅੰਗ
ਦਨਾਥਜੀਤੁਮਕੀਓਨਕੇਚੇਲੇਜਾਏਹੋਂਦਵਊ।ਤਾਅੰਗਦ
ਨਾਥਕਹਿਆਸੁਨਪੰਥੁਨਾਥਜੀਪੋਈਕਿਆਦਸਖੋਈ
ਆ।ਔਜੀਬਾਤਕਾਦੇਖੁਕੋਈਨਹੀ।ਜਾਪੇਕੇਆਗੇਸਾ
ਪਹੀਨਿਵੇਗੋ।ਅਰੁਚੋਰਕੇਆਗੇਚੋਰੁਹੀਨਿਵੇਗਾ।ਹੈਕ

ਕਾਰੀਸਾਧੇਕੇਆਗੇਏਨਿਵਤੇਜਾਹੀਆਂਸਿਧੂਨਾਥਜੀਏਨੇਧਾਤੇਕੀ
ਏਜੋਗਪੂਰਨਨਾਹੀਤੋਂਤਾਪੁਛਦੇਥੇਗੋਰਖਨਾਥਕੋ।ਤਾਸਿਧੂ
ਸਾਰੀਅੰਦਰੋਂਏਕਠੀ।ਗੋਰਖਨਾਥਕਉਲਾਗਾਪੁਛਣੇਜਾਕਿ
ਉਗੁਰੂਜੀਮੰਗਲਨਾਥਕੇਆਕਹਤਾਹੈ।ਤਾਗੋਰਖਨਾਥ
ਧੇਲੋਨਾਹੀ।ਤਾਗੋਪੀਚੰਦੂਕਹਿਤਾ।ਅਰੇਭਾਈਉਸਿਧੇ
ਨਾਲੋਜਤੀਉ।ਤੂਸਾਧਆਪਣੇਘਰੋਂਸੂਰਮਾਤੂਕਿਆਬੋਲਿਆ।
ਹੈ।ਵਹੁਜੈਸਾਹੈਤੈਸਾਹੈ।ਤੂਅਉਸਕੇਕੁਝਸਾਰੀਕਤਤੇਨਾਹੀ
ਪੜ੍ਹੀ।ਕਿਆਹਾਂਤੂੰਜਾਗਾਜਾਣੀਐਪੈਹੋ।ਅਉਰਕੁਝਸਭਸੰਗਿ
ਜਨਕੇਕੀਏਹੈਤਾਏਹੋ।ਅਰੁਅਤੀਤੁਰਕੀਰਕਉਸਿੰਉਸਰਣੀਹੈ।
ਜੋਆਪਸਤੇਸਤੁਕੇਉਚਕਾਰਨਾਹੈ।ਅਏਉਨਾਕਹੀਸੇ
ਹਮੀਗੋਰੀਆਨੀ।ਧਿਆਨੀਹੈਉਹ।ਅਉਰਕੋਈਨਾਹੀ।ਤਾ
ਸਿਧੂਨਾਥਜਾਲੇਗਏਆ।ਅਤੇਗੋਰਖਨਾਥਸਮੇਤਏਰ
ਗਏਆ।ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ।ਸੁਣਗੋਪੀਚੰਦੂ[illegible] ੨੮

ਤੂਅਮਰਕਛੁਕਹੋਤਾਂਰੋਪੀਰੰਦੁਮੰਗਲਾਜਮਨੂੰਕਹਿਆਸੁਣੋਗੁ
ਰੂਜੀਜੋਕਛੁਅਥਚਨੁਕਰਤੇਹੋ।ਸੋਪੂਰਨਕਰਤੇਹੋ॥ਪਰੁਫਕੀਰ
ਅਤੀਤਾਂਨੈਦਾਕਰਨਾਹਿਆਇਆਣੀ।ਅਰੁਜੋਚਰਚਾਕਰੀ
ਤੈਸਹਜਕੇਪਰਮੇਕਰੀਏ।ਗੁਰੂਤੁਸਾਥੇਪਰਥੇਕੇਥਨੁਹੈ।ਜੋਰੀ
ਆਨੀਪੈਆਨੀਗੁਰੂਹੈ।ਏਕੇਗੁਰਭਾਈਹੈ।ਫਕੀਰੇਕਾਧੈਰਦੁ
ਮਰੁਏਕਹੈ।ਭਿੰਨਭਿੰਨਕਛੁਨਾਹੀ।ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ।
ਗੁਰਾਂਜੀਤੁਮਪੂਰਨਬਚਨੁਕਰਤੇਹੋ।ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਐਸਾਹੀਚਾਹੀ
ਤਾਹੈ।ਪਰੁਜਿਸਕਉਨਿਰੰਜਨਾਕਰਪਾਹੋਵੈ।ਫਿਰਿਮਰਦਾਨੇਕਹਿ
ਆਜੀਹੁਣਤਾਸੁਮੇਰਉਪਰਿਚਲੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਚਲਦੇਆਂਹਾਂ। ਜੋਬੋਲਾਤੂੰਵਾਹਿਵਾਹਿਨਕਰੂ ਸਾਅਤਿਰੇਕ
ਲੀ। ਤਾਂਮਿਲਾਪਰਥਤੇਉਤ੍ਰਿਆਰੀਲੀਤੀ।ਜਾਇਸੁਮੇਰਉਪਰਿਖੜੇ
ਹੋਏ।ਅਗੋਸਿਧਮੰਡਲੀ।ਨਉਨਾਥਚਉਰਾਸੀਸਿਧਾਂਸਿਆਜਦੀ।
ਬੈਠੇਧਿਆਤਾਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਪਰੀਆਂਨਾਪੈਆਨੁਹੀਆਂਧਿਆਤਾਕਰਦੀਆਂਹੈ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ। ਤ੍ਰਿਹੁ ਜਾਇ ਇਕਠੇ ਆਹੀਦੇ
ਤੀ। ਜਾਇ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਹੋਇ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਾਤ੍ਰੀ
ਉ ਆਦੇਸੁ। ਤਾ ਗੋਰਖ ਬੋਲਿਆ। ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕੋ ਆਦੇਸੁ
ਆਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ। ਗੋਰਖ ਅਬਚਨ ਕੀਤਾ। ਅਰੇ ਜੀਵੇ ਇਸ
ਬਾਲੇ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਦੇਵੋ। ਤਾਂ ਚੰਗਰਨਾਥ ਮਦਨਾਇ
ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਕਰ ਲੈ ਆਇਆ। ਆਨਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
ਅਗੇ ਰਖਿਆ। ਪੀਉ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਪੀਉ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਕੇਹਾ ਪਾਣੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਚੰਗਰਨਾਥ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ। ਇਸ ਕੇ ਪੀਣੇ ਜੀਵ ਦੀ ਗਤਿ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਕਿਥਹੁ ਕੀਤੋ ਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਚੰਗਰਨਾਥ ਬੋਲਿ
ਆ। ਅਰੇ ਬਾਲੇ ਰੁਠੀ ਜਾਂਦੇ ਨਾਹਣ ਸੀਤੋ ਕਸ ਕੇ ਬੀਜ ਰਸ
ਦੇ। ਇਰਸਾਲਾ ਪਾਰ ਨਦੀ ਹੋਇ ਇਕ ਰਸ ਕੀਤਾ ਬਧਾਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੇ।
੧। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤਬ ਕਹੇ ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੇ ਪੀ ਪਾਣੀ

ਕਾਟੇ ਸਗਲੀ ਹਦੂਰ ਮਾਤੇ ਮੋਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੋ ਮਨ ਦਾ ਰੋਗ 
ਟੇਕ ਮਾਤੇ ਅਮਰ ਗਾਜੀ ਤਾਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਭਨਤ ਲਾਗਿ
ਘਟ ਰਿਦਾ ਅਖਰ ਪੈਰਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਸੋਸਰ ਕੀ ਠਰੈ ਮਤ ਜਾਦਾ
ਦੂਖ ਸੁਖ ਦੋਊ ਸਿਵਾਰੇ ॥ ਜਹ ਹਾਟੇ ਖੇਤ ਹਾਟੇ ਮੋਸੋ ਆਪੀ ਹਰੇ
ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥੨॥ ਜਾਹ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਆਖਿ ਨੈਧਾ ਹੇ ਖਾਲੀ ਸੇ ਧਨ ਤਾ
ਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਮ ਕਰੈ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਧਾ ਲੋੜ ਬਹੁ ਦਰਸਨ ਪਾਵੇ ॥
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੀਆ ਨੁ ਪੈ ਆਨੁ ਕੀ ਲਾਹਣਾ ਮਾ
ਤੁ ਕਿਰਣ ਕੀਕ ਸੁਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਣਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਹਮ
ਕੀਅ ਗਾਇ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥੧॥ ਸੀਧੋ ਹਮਾਟੇ ਕੇ ਮਾਤੇ ਨਾਈ ॥ ਜੋ ਮਨ ਦੂ
ਤੂ ਲੋਮਾਟੇ ਕੇ ਮਾਤੇ ਕਿ ਸਮਤ ਦੂਜਾ ਸੀਉ ਮਾਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਤਿ
ਜਲੀ ਤੁਉ ਬਾਸ ਨੁ ਕੀਨ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਆਈ ॥ ਦਾਇਆ ਸੁਰਤਿ
ਸਹਜ ਕੀ ਪੀਆ ਲਾਗੁ ਗੁਰਮਤ ਪੀਉ ਭਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮੁ
ਠਰੈ ਮਤ ਦਾਲਾ ਟੇਕ ਰੰਗ ਮਾਹੀ ਮੇਲੋ ॥ ਜਹ ਟੇ ਖੇਤ ਤਟੇ ਕਸ ਰੂਪੀ

ਸਾਰਗਪਾਣਿਆਵਿਲੋ ॥੨॥ ਨੈਧਰਿਓਪਰਮਾਰਿਸਿਰਿਪੇਅਨਪਾ
ਰਾਇਦਿਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤਤਾਮਤਵਿਨਾਸਤਾਏਕਿਨਾਰਵੈਸਰਿ ॥
੪॥੩॥ ਤਾਫੇਰਸੀਫਾਧਬਨਕੀਤਾ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਓ ॥
ਪਹਿਲੋਂਧਨਕੀਕਰੇਨਆਸਾ ॥ ਧਰਤੀਤਅੰਗਨਲਾਵੈਪਾਸਾ ॥
ਸਾਧੂਧੀਦੁਖੈਪਾਟਕੁਰਿਤਰਿਜਾਵੈ ॥ ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਪਰਤੀਤਕਰੈ ॥
ਧੋਲੈਪਰਧਤਸਤਿਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮਤਤਆਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ ॥ ਰਹਾਉ॥
ਸੋਗੀਰਹਿਲੋਗਿਗੁਰਸਕੈ ॥ ਜਪਤਪੁਸੰਜਮਾਭੀਖਿਆਕਰੈ ॥
ਪੰਜਦਾਸਕਾਲਰੈਸਰੀਰ ॥ ਜੋਗੀਰਹਿਸੋਗੀਰਾਕਧੀਰੁ ॥ ਧੋਓ
ਈਸਸਤਿਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮਤਤਆਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ ॥੨॥ ਜੋਅਉਧੂ
ਤਿਸੋਧੂਪੇਆਪਾਭੇਜਨਾਰਭੀਖਿਆਕਰਸੀਤਾਪੁ ॥ ਅਉਹਾਟ
ਪਟਣਆਹਿਭੀਖਿਆਕਰੈ ॥ ਜੋਅਉਧੂਤੀਸਿਦਪਰਿਚਲੈ ॥
ਧੋਲੈਰੋਗਮਸਤਿਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮਤਤਆਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ ॥੩॥ ਜੋ
ਪਾਖੰਡੀਲੋਕਾਇਆਪਾਪਾਏ ॥ ਕਾਇਆਕੀਅਗਨਿਧੂ

ਮਪਰਜਾਲੇ ਸੁਪਨੈ ਧਿ ਵਨੇਟੇ ਤੀਵਰਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪਾਏ ਮੈ ਤੇ ਜਾ ॥ ੧੨੫
ਨਾਮਰਤਾ ॥ ਧੋ ਲੈ ਰਪਟ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮਤੰਤ ਮਨਿ ਤੈਸਨ
ਰੂਪਾ ॥ ੩ ॥ ਜੋ ਉਦਾਸੀ ਜੋਪਾਲੇ ਉਦਾਸਾ ॥ ਅਪਰਉ ਪਰ ਕਰੇ ਨਿ
ਰੰਜਨੁਦਾਸਾ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕਿ ਪਾਏ ਗੰਠਾ ॥ ਤਿਸ ਉਦਾਸੀ ਕਾਮ
ਤੇਨ ਕੰਠਾ ॥ ਧੋ ਲੈ ਗੋਪਿ ਚੰਦੁ ਸਤ ਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮਤੰਤ ਮਨਿ ਰੇ
ਖਨ ਰੂਪਾ ॥ ੪ ॥ ਜੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਉਲਟੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡ
ਲ ਮਹਿ ਰੋਪੈ ਥੰਮਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਤੇ ਬੈਰਾ
ਗੀ ਸਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਧੋ ਲੈ ਭਰਥਰਿ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮਤੰਤ ਮ
ਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ ॥ ੫ ॥ ਬਾਬਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ॥ ਕਿਉ ਮ
ਰੈ ਮੰਦਾ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਕਿਆ ਖਾਜੈ ਭੁਗ
ਤਿ ॥ ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਏਕੋ ਨਾਉ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਹਿ
ਆਉ ॥ ਧੂਪ ਛਾਉ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੁ
ਰੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਛਿਅ ਵਰਤਾਰੇ ਵਰਤਹਿ ਪੂਤ ॥ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ਨਾ

ਅਉਧੂਤਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਰਤੈ ਸਮਾਈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿਸਿਆ ਮਿਟ
ਜਾਈ ॥ ਖੋਜੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮ ਤਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪਾ ॥ ੧ ॥
[illegible] ਕਾਮੁ ਤਿਆਗਿ ਲੇ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਿਆਗਿ ਲੇ ॥ ਲੋਭੁ ਤਿ
ਆਗਿ ਲੇ ਮੋਹੁ ॥ ਹੰਕਾਰ ਤਿਆਗਿ ਲੋ ॥ ਮਮਤਾ ਤਿਆਗਿ ਲੇ ॥ ਕਪਟ
ਸਰਨਿ ਆਪੁ ਰੇ ॥ [illegible] ਝਗਰਾ ਤਿਆਗਿ ਲੇ ਝੂਠੀ
ਸਾ ਤਿਆਗਿ ਲੇ ਨਿੰਦਿਆ ॥ ਸਾ ਤਿਆਗਿ ਲੇ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਿ ਕ
ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਰਬ ਭੋਗ ਕਰਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਚਨ ਆਪਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸਿਵ ਪਰ
ਲੋਸ ਕਤ ਗਵਾਇਲੋ ॥ ਅਨ ਸਾਠ ਹੈ ਗਾਇਲੋ ॥ ਤਿਜ ਨਾਹਿ ਰ
ਇਲੋ ॥ ਖੀਰ ਕੂਤ ਮਾ ਗਾਇਲੋ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਲੋ ॥ ਤੇ ਘਰ
ਭੁਗਲੋ ॥ ਚਰਪਟ ਘਤੁ ਸਿਰਾ ਲਾਲੋ ॥ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਤੇ ਸਿਸ
ਰਸ ਪੂੰਦੁ ਪਾਨਿ ਪਾਇਲੋ ॥ ੩ ॥ ਸਿਵ ਨਖਾਰ ਲੋ ॥ ਤਿਜ ਨਾਹ
ਵਾਇਲੋ ॥ ਅਨੇਕ ਨਾ ਪਰਖੇ ਪੇਲੋ ॥ ਚਰਜ ਨਾ ਪਾਇਲੋ ॥ ਤੇਸ
ਰੈਠਾਗ ਤਮ ਆਪੇ ਲੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਚਨ ਸਿਰਪਾਲੋ ॥ ੪

ਸੁਣਿਚਰਪਟਨਾਥਜੈਸੇਸਾਗਰਸਾਗਰਹਾਥਪਾਰਪਾਈਐਤੋ।ਖੰ॥੧॥
ਏਕੰਕਾਰਗੁਰੂਕਾਰਿਓ।ਪੰਤਿਪਚੀਸਹਸਅਗੋਕਾਰਕਾਰਿਓ।ਤੀ
ਨਚਾਰਿਬੀਨੁਰਸਨਭੁਜਰਿਓ।ਨਾਭੁਸਾਤਿਹਸੈਯਯਜੋ।ਚਉਦਾ
ਇਕਿਸਹਸਆਗੇਮਕੁਯੋ।ਪਚਾਸਪੰਛਤਰਣਵਗਯੋ।ਨਾਸਕਤ
ਪਾਏਜੈਸਤ੍ਰਲਾਗਯੋ।ਸੁਣਿਹੇਚਰਪਟਨਾਥਯੋ।ਪਾਤਾਲੋਰਿਘੁੰਧੂ
ਨਾਥਨੂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੁਲਾਇਆ।ਛੇਰਿਉਸਾਆਯੇਉਸ
ਘੁੰਧੂਨਾਥਬੋਲਿਦਾਨਾਹੀ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ। ਘੁੰਧੂਨਾਥ
ਤੁਪਕਕਸਾਇਆ।ਕਿਆਨਾਏਬਿਹੁਕੈਸਾਕਾਇਆ।ਜਬਿਨੁਬੋਲੈਕਿ
ਅਕੈਰਚੀਰਾਗਾ।ਘੁੰਧੂਨਾਥਸਾਜੋ।ਲੀਣਹਾਰੁ।ਸੋਦਾਘੁਸਾਰਹਤਾ
ਪਾਈਏ।ਘੁੰਧੂਨਾਥਬੁਲਾਇਆਚਾਰਿਤ੍ਰੈ।ਦਰਸਨਾ।ਛਾਪਰਸੁ
ਪਰਮਨਾਗਾਏ।ਕ੍ਰਿਆਜਾਣੈਕੈਸਾਪਰਤਾਏ।ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਘੁੰ
ਧੂਨਾਥਹਾਸੀਅਰਦਾਸਿ।ਇਕਪਛਾਣੈਤਉਪਿਲੇਯਾਤ॥੧॥ ਘੁੰ
ਧੂਨਾਥਵਾਚ। ਘੁੰਧੂਨਾਥਪਾਇਓ।ਜਤਿਨਿਜਾਪਯੋ।ਜਿਥੈ

ਨਨਾਥਥੋ ।ਬੋਲਥੋਪਰਗਾਇਥੋ ।ਸ੍ਰੀ ਦੂਨਿਥਾਇਥੋ ।ਨਾਉਨਕ
ਤਿਥੋ ।ਸੁਰਤਿਨਠਹਰਾਇਥੋ ।ਕੁਕੂਨਕਾਂਹਾਇਥੋ ।ਚੇਲਾਪਾਇਨਥਾ
ਇਥੋ ।ਨਾਦਅਨਾਦਕੁਗਅਸੁਣਾਇਥੋ ।ਸਭੁਏਕੰਕਾਰਮੇਲਥੋ
ਸਿਉਸਕਤੀਨਮੇਲਥੋ ।ਧਿਆਨੁਨਾਧਿਆਥੋ ।ਉਚਰੀਚਨਾਕਤ
ਇਥੋ ।ਹਰਦੇਪਰਗਾਸਥੋ ।ਏਕਥਾਤਥੋ ।ਪ੍ਰਿਥੁਕਹੈਸੁਣਿਨਾਨ
ਕਸਾਧਥੋ ।ਸਤਿਪਰਮੇਸਰੂਮਲਾਇਥੋ ।੨। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪ੍ਰਿ
ਥੁਕੇਚਰਨਾਂਦੇਉਤੇਲੈਆ ।ਤਾਪ੍ਰਿਥੁਨਾਥਕਹਿਆ ।ਕਿਉਤਪ
ਆਹਕਿਆ ।ਦੂਸਰਾਜਾਣਿਆ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਨਾ
ਥਜੀਏਕਜਾਣਿਆਤੇਨਿਮੇਪਛਾਣਿਆ ।ਦੂਸਰਾਅਵਰਨਕੋਈ ।
ਨਾਨਕਦਾਸਜਸਾਥਿਆਨੈ ।ਅਗੋਪ੍ਰਿਥੁਨਾਥਮੈਉਠਿ ।ਤਾਦੂਹਾਂਆ
ਪਾਦਿਚਰਨਬੰਦਨਾਕੀਤੀ ।ਮੇਰਾਜੀਓਹੋ ।ਤਾਫੇਰਿਚੰਘਨਾਥ
ਬੋਲੈਨਾਹੀ ।ਮਗਨਿਹੋਇਰਹਿਆ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈ
ਧਾਨਾਅਤੇਮਰਦਾਨਾਏਹੁਰੋਥਿਆਨਾਥਬੋਲਦਾਨਾਹੀ ।ਤਾਮਰਦ

ਸਾਉਭਾਵਦਾਸਾਤੇਇਕਰਹਿਓਲਿਆਅਜਿਗੁਰੂਜੀਬੁਲਾਈਏ।ਤਾਗੁਰੂ॰ ੧੯੬
ਨਕਰਜੀਘਰਨੂੰਕੀਤਾ।ਸ੍ਰੀਲੋਤੇਰੰਬਾਨਾਬਖਸੇਸਤੇਕਿਉਂਕਾਰੀਕ
ਉਨਤਆਰਾਮਤਾਮਜੂਰਾਤਿਰਤੇਕਉਣਾਗੁਰੂਮਾਤੀ।ਦੇਖੀਤੁਆਰੀਮੂਰਤਿ
ਆਖੀ।ਪੈਨੁਪੈਲੈਸਾਮਧੂਨਕਾਈ।।ਧੁਧਾਸਿਧਨਾਥੁਸਗਜਾਤੀਭੀਪੈ
ਸਾਨੂੰਤਾਰੇ।ਨਾਨਕਕਉਸੁਣੋਰੰਬਭਾਈਤੋਕੈਉਂਲੇਵਾਦਿਸਾਰੇ।
੧।। ਰੰਬਾਨਾਮਦ੍ਵਾਰਾ। ਚੋਲਣਹਾਰਾਬੋਲਾਪੇ।ਤੋਲਣਹਾਰਤੋਲ
ਪੇ।ਅਟਕਣਹਾਰਅਟਕਪੇ।ਭੁਟਕਣਹਾਰਾਭਟਕਪੇ।ਛੂਟਕ
ਣਹਾਰਛੂਟਕਪੇ।ਗਾਵਣਹਾਰਗਾਇਪੇ।ਸੁਣਹਾਰਸੁਣਾਇਪੇ।
ਰੰਬਾਨਾਕਹਾਇਪੇ।ਏਕੋਏਕੋਪੀਆਇਪੇ।ਏਕੰਕਾਰਧਰਮਾਹਿ
ਧਿਆਨਲਗਾਇਪੇ।੨।। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ। ਜਾਨਨੀਸੋ
ਪੀਨਪੇ।ਕਰਨੀਸੋਪੀਨਪੇ।ਰਹਤਿਸੋਪੀਨਪੇ।ਚਲਨੀਸੋਪੀਨਪੇ।
ਗੁਰੂਸੇਪਨਪੇ।ਉਪਦੇਸੁਸੋਪੀਨਪੇ।ਕੋਤੇਲਛੁਟਸੋਪੀਨਪੇ।ਏਕੋ
ਕਾਰਕਿਰਪਾਕਰਪੇ।੩।। ਰੰਬਾਨਾਮਦਾਚਾ। ਰੰਬਾਨਾਨਕੋ।

ਗੋਰਖਨਾਥਆਖਿਆ।ਵਡਾਜੋਗੀਨਗਾਮਕੋ।ਬਾਬੀਸਟਨਾਥੀਆਜ
ਕੇ।ਸੁਖਦੇਊਨਪੁਸਕੋ।ਜਨਮਆਏਆਪਅੰਲਤਾ।ਦੂਜਾਨ
ਮੇਲਤਾ।ਪਰਣਵਿਚਰੰਧ।ਸੁਣਨਾਨਕਧਾਲਾ।ਏਕ
ਏਕਸੁਖਪਾਵਕਾ।ਦੂਜਾਰੰਜਾਵਾ। ੪॥ ਤੀਥੇਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਦੀਆ
ਪਾਵਿਚਘੁਤੁਰਨਬੰਦਨਾਕੀਤੀ।ਗੁਜ੍ਰਾਧਮੰਨਰਹੋ।ਘੁੰਘੂਸਾ
ਬਾਅਤੇਚੰਧਾਨਾਥਅਤੇਮੰਗਲਨਾਥਾ।ਅਤੇਗੋਪੀਚੰਦੂ।ਇਹੁ
ਦੁਇਚਾਰੇਪਤ੍ਰਧਸੀਹੋਇ।ਲਗੇਆਖਣਜੀਹੁਸੀਂਹਾਲਹੂਏ।
ਆਜੁਨਾਨਕਤੇਅਲੇਖਪੁਰਖਕਾਦਰਸਨਹੂਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਬੋਲਿਆ।ਨਾਥਜੀ।ਅਜੀਤੁਸਾਂਤੇਦਰਸਨਨੂਧਹੁਤਕਰ
ਹੋਇਆਹੈ।ਪਰਕੁਲਾਹੋਇਆ।ਜੇਦੇਹਵਿਚਦਰਸਨਹੋਇਆ।
ਅਸਾਸਤਿਪਰਤੀਤਿਆਈ।ਜੋਅਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਨਿਰੰਕਾਰਦਾ
ਦਰਸਨਹੋਇਆ।ਨਿਰੰਕਾਰਅਤੇਤੁਸਾਡੇਵਿਚਭੇਦਕਛੁ
ਨਾਹੀ।ਅਸਾਨੂੰਨਿਰੰਕਾਰਦਾਦਰਸਨਹੋਇਆ।ਜਾਇਤਨੇਨ

ਬਖੁਸੀਹੋਏ।ਤਾਸੁਰਤਿਸਿਧਾ।ਅਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀਆਪਾ।ਅਤੇਫਿਰਨਾਨਕਗੀਸਆਪਾ।ਕਿਤਨੇ
ਕਾਸਿਧਤਅਕੇਗੁਸੈਹੋਏ।ਤਾਅੰਗਾਲਨਾਬਕਾਉਆ।ਸੁਨੋਭਾਈਗੋਪੀ
ਚੰਦਧਾਲੋਈਏਹਸੰਯਪਕੈਸਾ।ਕਾਰਕਰਤੇਹੈ।ਤਾਗੋਪੀਚੰਦੁਕਹਿਆ।
।ਗੁਰੂਜੀਨਾਥਜੀਤੁਸਾਦੇਖੇਤਮਾਸਾ।ਨਾਨਕਤਪਾਤੇਕਛੁਕਮਿਨ
ਹੀਇਨਪਾਸਹੋ।ਏਹੁਤੇਤੁਸਾਡੇਅਗੇਨਿਵਾਹੈ।ਸਿਧਕਹੇਰਾ।ਤੁਸਾਂਸੇਨਹੋ
ਇਜਾਵੇ।ਬੋਲਨਾਹੀ।ਤੁਸਾਆਪੇਤਮਾਸਾਦੇਖੋਗੇ।ਫੈਸਰਕੀਏਹੋਵੈਗੇ।
ਤਾਉਨਾਸਿਧਾਕਰਆਤਾਲਾਈਆ।ਕਿਆਕੀਤਾ।ਸਿਰਗਾਸੀਓਡਾਏਕੇ।
ਸੰਦ੍ਰਿਵਿਚਾਏਕੋ।ਛੁਰੂਆਦਉਨ੍ਹਾਏਲਾ।ਮੁੰਦ੍ਰਾਅਕਾਸਦੋ।ਜਿਤਨੇ
ਸਿਧਤਅਕਰੂਪੀਹੋਏਆ।ਤੇ।ਸਭਨਾਆਪਣੇਸਾਜਉਡਾਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਰੂਪਕਰਿਕੈਅਡੋਲਾਹੋਏਬੈਠਾ।ਤਾਸਿਧਲਾਗੇਕਲਾਮਾਰਨਿ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਧਿਆਨਾਹੀ।ਤਾਉਨਾਗਾਲਾਬਕਾਉਆ।ਅਤੇਨਾਨਕ
ਆਪਤੁਸਕਉਕਿਆਹੂਆਹੈ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।
ਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿਆ।ਉਡਹੋਕਉਸਹਮਾਰਿਹਮਦੇਖੋਸਰ

ਤਰੁ ਮਾਰੀ ॥ ਤਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਮੁਖਤੇ ਬੋਲਾ ॥ ਤਬ ਕਉਣੁ ਸੋਮੁ
ਘਟ ਬੈਸਾ ॥ ਤਬ ਕਉਣੁ ਜਤੁ ਨੀ ਆਸਮਾਨੇ ॥ ਤਬ ਸੀਧਰ ਹੈ
ਹੈਰਨੇ ॥ ਤਬ ਕਉਣੁ ਸਾਮੀ ਰਗਾਨੀ ਮਾਰੀ ॥ ਤਬ ਸੀ ਨੂੰ ਹੋ
ਈ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਤਬ ਕਉਣੁ ਸਹੁ ਣੀ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਤਬ ਸੁੰ
ਤੁਰਕੁ ਆਹਾਰੀ ॥ ਸਰਭਰ ਰਹਿ ਜੋਧਾ ਕੀ ਸਲਤਨ ॥
ਕਉਣੁ ਸਨਾਨਕ ਕੀ ਜਲਤਨ ॥ ਤਬ ਸੀਧਾ ਜਰਮੀਵੇ
ਪੋਲੇ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਹਾਸਿ ਹਾਸਿ ਬੋਲੇ ॥ ਤਬ ਮੰਗਲ ਨ
ਥਨਾਰਹੇ ਸੰਖਿਆ ॥ ਲਗਾ ਕਹਣ ਕਿਉ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ
ਨਾਥ ਜੀ ॥ ਦੇਖਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ॥ ਤਾ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਬੋ
ਲਿਆ ॥ ਤਾ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ॥
ਤਬ ਗੋਰਖ ਬੋਲਿਆ ॥ ਕਉਣੁ ਗਾਉ ਕਾ ਗਿਰਾਨ ਮੰਡਲਿ ਬਾ ॥ ਕਉਣ
ਕਾ ਸਕੇਤਾਰੇ ॥ ਕਉਣ ਪੰਥ ਬਨਾਸਪਤੀ ਇੰਦ੍ਰ ਘਰ ਹੈ ਕਉਣ ਪਾ
ਰੈ ॥ ਕਉਣ ਸੇਰ ਕਾ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਜਗ ਮੇਰ ਤੀ ਫਿਰਤੀ ॥

ਕੇਤੇ ਕਾਲੀਅਮਰੇ ਵਿਭਣ ਵੇ ਗੋਰਖ ਸੁਣਹੋ ਨਾਨਕ ਤੁਮ ਏਨੈ ਥੇਰਾ ।੧॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ॥ ਕਹੀਉ ਗੋਰਖ ਗਗਨ ਮੰਡਲਾ ।
ਵੈਆਕਾਸ ਮੇਤਾਰੈ ਦੇਖਨੁ ਧਨਾਸ ਪਤੀ । ਏਹੁ ਧਰਮ ਸੈਨਉ ਧਾਰੈ ।
ਸਵਾਸੇਰ ਕਾਸੁਮੇਰ ਧਰਸਤਾ । ਜਾਗ ਮੇਰਤੀ ਏਕਾ । ਏਕੋ ਕਾਲੀਆਹ
ਦੇਵਾ ਗੁਨ ਵੇ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੋ ਗੋਰਖ ਹਮਆਏ ਏਕੀ ਬੇਰਾ ।੨। ਤੁ
ਹੋਰੀਅੰਬ ਤ੍ਰਾਗਿਪਯੋ ਲਿਆ । ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਵਾਚ ॥ ਕਵਨ ਗੁਰੂ ਕ
ਵਨ ਚੇਲਾ । ਕਵਨ ਮੂਲ ਕਵਨ ਮੇਲਾ । ਕਵਨ ਵਸਤ ਲੇ ਰਹੇ ਅਕੇਲਾ ।
ਕਾਇਆ ਕਹੁ ਕਾਹੇ ਕੀ ਪਿੰਡਾ । ਤੇ ਸਭੂ ਪਾਰੀ ਕਿਸ ਪੁਰਖ ਕੀ ਅੰਡਾ । ਕ
ਬੀਵੇ ਜੇ ਬੇ ਲੋਕਾ ਬੀਕਾ ਬੀਆਣਿ । ਕਿਹ ਸਬਦ ਹੋ ਨਾਨਕ ਅਮਰਾਪੁਰ
ਜਾਇ ।੧। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ॥ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਚੇਲਾ । ਅਨ
ਮੂਲ ਪਵਨ ਮੇਲਾ । ਤਤੁ ਵਸਤੁ ਲੇ ਰਹੇ ਅਕੇਲਾ । ਕਾਇਆ ਪਉਣ ਪਾ
ਣੀ ਕੀ ਪਿੰਡਾ । ਤੇ ਸਭੂ ਪਾਰੀ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਅੰਡਾ । ਸਤਿ ਕਾ ਬੀਉ ਕਾ ਬੀ
ਆਣਿ । ਏਹੁ ਸਬਦ ਹੋ ਪੰਥ ਤ੍ਰਾਅ ਅਮਰਾਪੁਰਿ ਜਾਈਐ ।੨।

॥ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਵਾਚਾ॥ ਕਉਣ ਨਗਰੀ ਕਉਣ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ਕਵ
ਣੁ ਲੋਕੁ ਵਸੈ ਪਰਧਾਨ ॥ ਕਉਣ ਰਾਜਾ ਕਉਣ ਮਹਤਾ ॥ ਦੋਵੈ ਸੰਬ
ਝੁ ਨਗਰੀ ਕੀ ਆਖੁ ਤਾ ॥੩॥ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ॥
ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਕਉਣ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ਪੰਚ ਲੋਕ ਵਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥
ਮਨੂਆ ਰਾਜਾ ਪਉਣ ਮਹਤਾ ॥ ਦੋਹੈਂ ਸੰਬਝੁ ਨਗਰੀ ਕੀ ਆਖੁ
ਤਾ ॥੪॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਵਾਚਾ॥ ਕਹਾ ਵਸੈ ਮਨੂਆ ਕਹਾ ਵਸੈ ਪਉਣਾ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਤਾ ਕਾ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਪੰਚ ਕਾ ਗੁਰੂ ਕਉਣਾ ॥ ਕਉਣੁ
ਜੋਗੁ ਅਹਾਰੁ ॥ ਦੋਹੈਂ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥੫॥
॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ॥ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਮਨੂਆ ॥ ਨਾਭ ਵਸੈ ਪਉਣਾ ॥
ਪਵਨ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਤਾ ਕਾ ਛਾਜਾਵੈ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਤਤੁ ਅਗ
ਨਿ ਭੋਗ ਅਹਾਰ ॥ ਦੋਹੈਂ ਸੰਬਝੁ ਸਬਦ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥੬॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ
ਵਾਚਾ॥ ਕਿਤੁ ਮੁਖ ਆਏ ਹੋ ॥ ਕਿਤੁ ਮੁਖ ਜਾਹੁਗੇ ॥ ਕੈਸੇ ਨਾਵ ਕੋ
ਜੋ ਪੀਧਾ ॥ ਕਾਇਆ ਸੋਧਿ ਕਿਨੈ ਪਉਣਾ ॥ ਕਉਣ ਨਾੜੀ ਕਉਣ ਨਦ

ਆਗ੍ਯਾ ਦੇਹੋ ਨਾਨਕ ਸਭ ਧਰਮ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ।੭॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ।
ਉਤਰ ਮੁਖ ਆਏ ਹੈ । ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਖਜਾਈ ਰਹੋ । ਨਉ ਸੈ ਨਾਥ੍ਰ ਮੇਲ ਹੋਏ ਸਿਧ ।
ਨੇ ਜੋ ਸੇਖ ਫਿਰੇ ਪਉਨਾ । ਅਸਿ ਭੂਮਤ੍ਰੀ ਅਚਿੰਤ ਦੁਆਗ੍ਯਾ । ਦੇਹੋ । ਖੰਡ ਰ
ਸਭ ਧਰਮ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥ ਸਿਧ ਬੋਲੇ ਵਾਚਾ । ਕਿਤ ਪਰਚੈ ਲਾਗੇ ਧਿਆਨ । ਕਿ
ਤ ਪਰਚੈ ਪਵਨੈ ਨਾਹਿ ਕਿੰਧ । ਕਿਤ ਪਰਚੈ ਸਸੀ ਅਰੁ ਭੂਟੈ । ਕਿਤ ਪਰਚੈ ਮ
ਇਆ ਮੋਹਿ ਤ੍ਰੁਟੇ ॥੯॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ । ਮਨੁ ਪਰਚੈ ਤੌ ਲਾਗੈ ਧਿ
ਆ । ਪਉਨ ਪਰਚੈ ਤਾ ਪਵਨੈ ਨਕਿੰਧਾ । ਗਿਆਨ ਪਰਚੈ ਤੋ ਸਸੀ ਅਰੁ ਭੂ
ਟੈ । ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਚੈ ਤੌ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਤ੍ਰੁਟੈ ॥੧੦॥ ਸਿਧ ਬੋਲੇ ਵਾਚਾ ।
ਆਦੇਸੁ ਤੋ ਕਿਸ ਕੋ ਆਦੇਸੁ । ਆਦਿ ਕਾ ਕਉਣ ਉਪਦੇਸੁ । ਨਾਨਕ ਕਉਣ
ਦੇਸੁ । ਗਿਆਨ ਕਾ ਗੁਰੂ ਕਥੀਅਲੇ ਪੂਤਾ ॥੧੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਵਾਚਾ । ਆਦੇਸ ਤਾ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਉ । ਆਦੇਸੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿ ਗੁ
ਰੂ ਕਾ ਅਨੁ ਪਉ ਪਦੇਸੁ । ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦੇਸੁ । ਗਿਆਨ ਕਾ ਗੁਰੂ ਸੋ
ਦੇਖੋ । ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ਪੂਤਾ ਤੋ ਇਆ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ

ਮੋਖ੍ਯਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤਉ ਫਿਰ ਮਧ ਧਰਮ ਨਾਥ ਆਇਆ ॥ ਪਰਕ੍ਰਾਰੀ
ਗ੍ਯੇਸਨਾਸੀ ॥ ੧੩ ॥ ਉਰਮਨਾਥ ਵਾਚ ॥ ਅਗਾਨ ਜਲਾਵੇ ਜਮ
ਮੇਰੇ ਪੋ ॥ ਭੀਲ ਕੇ ਸਾਰ ਕਸਾਈ ॥ ਐਸੇ ਦੁਖ ਪਾਗਾ ਦੇਕੇ ਮਕੋਧਰ
ਭੀ ਧੀਰਗਾ ਕ੍ਰਾਈ ॥ ਏਕਤ ਮਾਰ ਭਮਾ ਰੇ ਮੈ ਸਾ ਅੰਧ ਰਸਾ ਬਿਰਨ
ਈ ॥ ਐਸਾ ਦੇਖੇ ਜੋ ਗੁਰ ਤਮਾਰਾ ਸਗਲੇ ਪਾਉ ਲਾਗਈ ॥ ਜੋ ਤੂ ਤਮਾ
ਰਾ ਐਨਾ ਤਉ ਅਧੀ ਕਿਰੇ ਤੂ ਬੂਝਈ ॥ ਜੋਰ ਜੋਰ ਧਰੇ ਤਮ ਆਯ
ਨਾ ਤੂ ਏਕੋ ਮਾਨੂ ਮਾਨਾ ਤਉ ॥ ਧੁਰਮਨਾਥ ਕਹੇ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤਮਾਰ
ਮਾਨ ਰਜਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ॥ ਪਹਿਰਆਗ
ਲੈਹਿ ਦੇਵੈ ਪਹਿਰਿਧਾ ਪਾਵੇ ਜਨ ਨ ਸਾਰ ਕਰਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਾ
ਣੀ ਕਾਰਿ ਪੀਵਾ ਧਰਤੀ ਹਾਕਿ ਚਲਾਈ ॥ ਧਰਤਰਾਜੀ ਅੰਬ
ਰ ਤੋਲੀ ਪਿਛੈ ਟੰਕ ਚੜਾਈ ॥ ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਅੰਦਰਿ
ਕਰੀ ਭਿ ਆਖਿ ਕਰਾਈ ॥ ਜੇਵਡ ਸਾਹਿਬ ਤੇਵਡ ਦਾਤੀ ਦੇ ਦੇ
ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸਚੁ ਨਾਮਿ ਵਡਿ ੨੫

ਆਗ੍ਯਾ ॥ ੨ ॥ ਉਤ੍ਰ ਅਸੋ ਜੋ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ਸੁਣਿ ਹੋ ਨਾਨਕ ਸੋ ਦੀਸਕੈ ੨੦੦
ਉਕਾਰਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਨਿ ਕਿਨੈ ਪਾਈ ਤਿਨਿ ਅਗੇ ਦੀਆ ਆਖਿ ਵਿਖਾ
ਲੈ ਵੇਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਗਾਥੈ ਨ ਬੁਝਨ ਹੋਈ ॥ ਸਿਧਾਂ ਜੋਗੀ ਨ ਬੁਝ
ਨ ਉਪਜੈ ਜਨਮ ਅਕਾਰਥ ਖੋਈ ॥ ਉਤ੍ਰ ਮਕਹੇ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੇਸ
ਤੇ ਗੁਣ ਸਿਰ ਪਰ ਸਾਧੋ ॥ ਗੁਰ ਗੋਰਖ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਤੋ ਤੀਨ ਲੋ
ਕ ਮਾਹਿ ਜਾਪੇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ॥ ਜੋ ਦੀਕਤੀ ਏਕੰਕਾਰ
ਤੀਨ ਲੋਕ ਕਉ ਪਾਲੇ ॥ ਲਾਖ ਚਉਰਾਸੀ ਜੋਨਿ ਉਪਾਈ ਜੀਆ ਜੰਤ ਕੇ ਨਾ
ਲੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
ਦੀ ਅਰਥੁ ਪਛਾਣੇ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਤੀਆ ਕਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ਸਿਪਾ ਗੁਰ
ਜਰੁ ਜਨਮ ਸਕਾਰਥ ਆਇਆ ॥ ਰਜਨ ਨੀਕਰਿ ਬੁਦਾਪੈ ਤਾ ਮਿਲ ਕਰਤੇ
ਸਾ ਵੁਝ ਦਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਉਤ੍ਰਮ ਸੂਲੈ ਤੋਖਿ ਰਸਾ ਜਨਮ ਗਵਾ
ਇਆ ॥ ਏਕੰਕਾਰ ਗੁਰੂ ਨਹਿ ਜਾਣੈ ਆਸੁਣਿ ਗੋਰਖ ਰਮਾਇਆ ॥ ੨ ॥
ਸਿਧ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਵਾਚ ॥ ਕਉਣ ਮਾਤਾ ਕਉਣ ਪਿਤਾ ਕਉਣ ਗੁਰੂ ਕਉਣ ਤੂੰ ਹੋ

ਤਾ ਕਉਨ ਦੇਸ ਕਉਨ ਭੇਸੁ ॥ ਜੋਗ ਅਰੁ ਜੋਗ ਗਤਿ ਕੈਸੇ ਰਾਖੀ ॥ ਹੁਰ
ਮਤਿ ਕੈਸੇ ਰਖੀ ॥ ਪੂਰਣ ਵ੍ਰਤ ਪਰਗਾਸ ਹੁਣ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਕਉਣ ਪੂਰਾਣੀ ਕਿਹਾਂ ਮਿ
ਟੇ ਜੀਂਜਾਲੇ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ॥ ਖਿਆਮ ਹੁਤਾਰੀ
ਸੰਤੋਖਾ ਪੈਤਾ ॥ ਸਚੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤਾਰ ਕਹੇਤਾ ॥ ਬੇਗਮ ਪੁਰ ਦੇਸੁ ॥ ਸਰ
ਬੇ ਭੇਸੁ ॥ ਜੋਗ ਅਨਾ ਜੋਗ ਕਿਉਂ ਗੀ ਨਾਹੋਗੀ ॥ ਹਰਖਿ ਨਾ ਜੋਗੀ ॥ ਪੂ
ਰਣ ਵ੍ਰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹੋਏ ਪਰਗਾਸਾ ਹੋ ॥ ਉਹੀ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੀ ਆਂਤ
ਉ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲੇ ॥ ਅਥ ॥ ਗੋਰਖ ਵਾਚ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਹਿਰਿ ਕੈ ਲੀ
ਲੋਹੇ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਿ ਲਗਾਵਉ ॥ ਸਦਾ ਅਚੀਤ ਕਿਰਣ ਆਰਤੁ
ਤੀ ਖਿੰਥਾ ਔਰੀ ਹਿੰਢਾਵਉ ॥ ਨਾਥ ਹੋਏ ਨ ਕੰਨ ਪੜਾਏ ਕੰਤ ਉਸੀ
ਧਾਪ ਰਤਿ ਜੋਗੀ ਮੀਲ ਨਾ ਵੇਸ ਜਿਧਾ ਜਮਾਤੀ ਏਉ ਸਗਲਾ ਜਗ
ਜੀਤਾ ॥੧॥ ਆਦੇਸ ਕਹੋ ਆਦੇਸੁ ॥ ਸਭ ਸਿਧ ਕਰਉ ਆਦੇਸੁ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ਭੂੰਚੋ ਅਤੇ ਨਾਦ ਘਟ ਜਾਵੋ ਨਾ
ਸਨਾਉ ਹਾ ਇਥੇ ਹੋ ਜੁਗ ਜੁਗ ਰਿਧ ਸਿਧ ਘਰ ਤੂ ਲਗਾਵੋ ॥

ਸਗਲਾ ਸਿਧ ਮਸਾਣੀ ਆਕਾਰੀ ਜੋਗ ਸਿਜੋਗ ਮਹੋ ॥ ਦਾਇ ਕਆ ਉਠ ਕੇ ੨੦੦੧
ਤਾ ਹੋਵੈ ਉਜੁ ਗਾਤਿ ਜੋਗ ਕੇ ਚੇਲੇ ॥ ਸਿਧਾ ਕੇ ਭੇਰਾ ਗੀਕ ਤੀਉ ਤ੍ਰਮਦੀ ਵਾਨ ਸਰ
ਲੋ ਝਾਲੀ ਰੀਊ ਪਰਿ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹੋਇ ਰਹੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ
ਸਤਿ ਤੇਊ ਚਾਇ ਉਚ ਚਲੇ ਫਰਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਖੰਡ ਖੰਡ ਮਹਿ ਆਸਣ ਪ੍ਰੈਸਹੁ ਲੋਇ
ਲੋਇ ਚਲੇ ਕੈ ਤੁਰਾ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਬਚਨੁ ਸੰਧਾਪੇ ਰਸਨਾ ਏਕ ਉਚਾਰਾ ॥
ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਰਿਦੇ ਬੀਚਾਰਾਂ ॥ ਪੂਰੇ ਵਤਿ ਗੋਰਖ
ਸੁਣਿ ਹੋ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਕਾਰ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ
ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥ ਖਿੰ
ਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਾ ॥ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ
ਜਮਾਤਿ ਮਨਿ ਜੀਤੇ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅ
ਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਗਤਿ ਗਿ
ਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ
ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾ

ਵਨਾ॥ਕਿਥੈਅਵਤਿਕਾਰਾ।੨।ਏਕਾਮਾਈਜੁਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇ
ਲੇਪਰਵਾਣੁ॥ਇਕਸੰਸਾਰੀਇਕਭੰਡਾਰੀਇਕਲਾਏਦੀਬਾਣੁ॥ਜਿਉ
ਤਿਸਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਉਹੋਵੈਫੁਰਮਾਣੁ॥ਉਹੁਵੇਖੈਉਨਾਨਦ
ਰਿਨਆਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ।੩।ਆਸਣੁਲੋਇਲੋਇਭੰਡਾਰ।
ਜੋਕਛੁਪਾਇਆਸੁਏਕਾਵਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਸਚੇਕੀਸਾਚੀਕਾਰ।੪।੧।ਤਾਂਫੇਰਿਗੋਰਖਨੈਂਬਚਨਕੀਤਾ।
ਅਹੋਨਾਨਕਬਾਲੇਤੂੰਈਹਾਂਕਿਉਕਰਿਆਇਆਸਾ॥ਤੇਰਾਕਉਨ
ਜੋਰਸਬਾਹੁਆਪਨਾਜੋਰਬਕਤੁ।ਤੇਰਾਜੋਰਸਪੂਰਾਕਰੋ।
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ ਇਕਜੋਰਬਕੀਆਪੂਰਾ॥ਜਤਸਾਹ
ਸਕਉਜਤਿਗੁਰਸਿਉਲਿਆਸੂਰਾ॥ਅਉਰਜੋਰਸਰਾਹੈਉਨਕੋਈ।
ਸਿਪਭ੍ਰਾਪਿਭੁਰਸਿਸਭੁਲੋਈ॥ਜੋਗੀਗੋਰਖਭ੍ਰਮਦੀਹਿਆਲੋ।
ਪੂਰਾਵਿਤਨਾਨਕਸਚੁਸੋਵਹੁ।੧।ਗੋਰਖਨਾਥਬੀਚੁਪਕਰਿਰਹਿ
ਆ।ਤਾਂਮਿਹਰਨਾਥਬਚਨਕਹਿਆ॥ਗੁਰੂਗੋਰਖਨਾਥਜੀ।ਨਾਨਕ

ਤਬਓਨਕਉਉਪਦੇਸਦੀਆ। ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆ ਤੁਸਾਂਗਲਾਂਨਾਥਜੀ
ਜਾਉਬਕਉਉਪਦੇਸਮਤਦੇਸਾ। ਏਆਪੂਰਨਾਪੀਰਹੈਏਕਬਾਨਾਹੈ। ਤਾਮੰਗਲਾਨ
ਬਕਹਿਆਨਾਥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਗੋਰਖਨਾਥਜੀ। ਜੈਸਾਦੇਖੀਐਤੈ
ਸਾਧਖਾਨੀਐ। ਫਕੀਰਾਂਨਾਪੀਰਦੂਐਸਾਹੈ। ਤਾਗੋਰਖਨਾਥ
ਕਹਿਆਤੁਸਾਂਗਲਾਂਨਾਥਜੀਦੂਐਸਤਬਚਨਕਹਤੇਹੋ। ਤਾਫੇਰਸਿਧ
ਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਗੁਰੂਜੀਅਰੇਕੀਕਾਈਜਾਹਰਾਹੈ। ਕਿਓਬਹੁਤੀ
ਤੇਰ੍ਹੀਪਹੁਚਣਆਹਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਰੇ
ਵਡੀਆਜਾਹਰਾਹੈਨਿ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਕਉਅਰੇਕੀਓਹੁ
ਕੋ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਧਾਇਆ। ਤਾਧਾਲੇਆਖੀ
ਆਜੀਜੋਤੂਸਾਡੀਰਜਾਇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ
ਚਲਦੇਆਹੇ। ਉਭਾਵਾਲਾਨਾਰੇਉ। ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਖੁਸ਼ੀਆਜੀ
। ਏਥੇਤਾਜੋਆਏਜੋਨਬਹੀਆਏ। ਅਤੇਅਸਾਂਸੁਣੇਆਆਹਾ।
ਜੋਨਉਨਾਥਹੈਨਿ। ਅਤੇਚਉਰਾਸੀਸਿਧਹੈਨਿ। ਅਤੇਛਿਆਜਤੀ

ਹੈਨਿ।ਇਕੁ ਬੇਰ ਜੋ ਆਇ ਜੋਨਾ ਬਣੀ ਆਇਆ।ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਭੂਆਜਤੀ ਹੈਨਿ।ਅਤੇ ਨਉ ਨਾਥ ਹੈਨਿ।
ਅਤੇ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਹੈਨਿ।ਅਤੇ ਜੋਗੀਆ ਦਾ ਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਥਕਾ
ਵਡਾ ਹੈ।ਇਹ ਗੁਰੁ ਆਦਿ ਨਾਥ ਕਹਦੇ ਹੈਨਿ।ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ
ਆਜੀ ਆਦਿ ਨਾਥ ਕੇਹੜੇ ਕੇਹੜੇ ਹੈਨਿ।ਅਤੇ ਭੂਆਜਤੀ ਕੌਣ
ਕੇਹੜੇ ਹੈਨਿ।ਅਤੇ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧਾ ਦਾ ਨਾਉਂ ਕਿਆ ਹੈ।
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ।ਮਰਦਾਨਿਆ ਭਲਾ ਤੈਨੂ ਸਭੁ ਹੈ
ਦੇ ਨਾਉਂ ਦਸਦੇ ਹੀ ਹੈਗੇ।ਇਤਨੀ ਗਲ ਦੇ ਪਰਦੇ ਹੋਈਆਂ ਹੀ।
ਜੋ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਆਸਨ ਤੇ ਉਠਿ ਕਰਿ ਆਇਆ।ਬੋਲਿਆ।
ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਵਾਚਾ। ਕਤੰਚ ਗੁਰ ਗਾਤਾ।ਕਤੰਚ ਜੁਗ ਗਾਤਾ।ਕਤੇ
ਚ ਹਉ ਬੇਅੰਤਰਗੀ।ਕਤੰ ਤਲਫ ਨਾ।ਕਤੰਚ ਅਫ ਨ ਕਤੰਚ ਪਾ
ਇਥੇ ਜੋਗਾਂ ਪਕੋ ਪਕੇ ਹੋਤ ਪਾਪ੍ਰਛਤੇ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨਪਤਾ।ਇਹੁ
ਜਥਾਰਥ ਸੁਧੀ।੧।। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ।

ਨਾਮੁਕੁਰਾਤਾ।ਸਾਤੇਕੁਰਾਤਾ।ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਕਰਾਇਓਵੇਜੋਸੀ।ਸੁਣੋਸੁਣੋਪ੍ਰਾਨ ੨੦੩
ਪਤਾ।ਪ੍ਰਾਨਦੇਨਾਨਕਤਪਾ।ਲੇਹੁਜਥਿਾ।ਬੁਸੁਧਾ। ਪ੍ਰਾਨਾਂਬਦਾ
ਪੰਨੇਹੇਰਮਾਪ੍ਰਾਨਦੇਪ੍ਰਾਨਪਤਾ।ਪੰਨੇਹੇਸਤਿਗੁਰਸੁਧਾਗਤਾ।੩
੬ ਦੇਫੇਰਪ੍ਰਾਨਨਾਕਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਨੂੰਟੈਕ੍ਰਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਪ੍ਰਾਨਨਾਥਦੇਚਰਨਾਨੂੰਟਉੜਿਆ।ਦੁਹਾਂਆਪਾਵਿਚ
ਮਲੇਟੇਕੈ।ਧਨੁਤੁਸੁਪ੍ਰਾਨਨੌਹੀ।ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਬਚਨਬੋਲੇ
ਨਾਨਕਤਪਾਜੀਅਬਹਮਕਉਨਿਰੰਜਨਪੁਰਪ੍ਰਕਾਸਵਾਧਾਨਦਰਸ
ਨੁਸੁਆਏਹੈ।ਤਪਾਜੀਇਸਬਚਨਸੋਂਭਿਨਭੇਦਕੁਛਨਾਹੀ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਬੋਲਿਆ।ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਜੀਤੁਮਅਰੁਨਿਰੰਜ
ਨਸੋਂਭੇਦੁਜਾਣਤਾਹੈਸੋਜੋਗੀਸਰਨਾਹੀ।ਅਰੁਹਮਤੇਏਹੈਜਾਣਤੇ ੬
ਹੈ।ਜੋਤੁਮਨਿਰੰਜਨਕੀਮੂਰਤਾਂਹੋ।ਸਾਤਿਪ੍ਰਰਤੀਤਕਰਿਜਾਣਤੇਹੈ।
ਤਾਪ੍ਰਾਣਨਾਥਕਹਉਆਹਾਤਪਾਜੀਤੁਮਭੀਪ੍ਰਾਣਨਿਰੰਜਨਕੀਓਸਾਹੀ।ਕਿਰਪਾਹੈ।
ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ।ਨਾਥਬੁਪ੍ਰਾਣਨਾਥਜੀ।ਨਾਨਕਤਪਾਦੇਸਿਆ।ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ

ਕਹਿਆ।ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਬਜੀਜੈਸਾਤੁਮਕਹਤੇਹੋਤੈਸਾਹੀਹੋਸੀ
ਆ।ਤਾਂਮਤੋਈਥੈਹੀਜਾਣਤੇਹੋ।ਜੋਕੈਜਨੁਕਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆ।
ਆਹੈਤੁਮਾਰੀਤੁਮਜਾਣੋ।ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਬਕਹਿਆਨਾਬਜੀ।
ਜੋਕੈਜ[illegible]ਕੀਏਹੋ।ਤਿਨੋਅਰੁਜਿੰਨਿਜਨਮੇਂਕੋਦੇਕਹੂਆ
ਹੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਮਰਦਾਨਾਬਜੀਨੂੰਅਪੂਰਬਬਚਨੁਕਹਤੇਹੈ।
ਪਾਤਸਾਹਆਖੇਅਸਾਨੇਜਾਇਕੈਤਾ।ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਗੁਰੂਜੀਏਹਜੋਪਾਤਸਾਹਆਖਿਆ।ਏਹਤੇਓਚੋਬਚਨ
ਬੋਲਿਦਆਹੈ।ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਬਚਨਬੋਲਿਆ
ਸਾਫੇਰਮਰਦਾਨਿਆਜੋਨਾਉਪਰਕਰਤਾਰਦੀਕਿਰਪਾਹੈਸੋਈਹੈਸੋਈਏਹੁਬਚ
ਨੁਬੋਲਿਆਹੈਨੀ।ਕਿਛੁਪਰਬੋਲਦੇਨ।ਹਿਹੈ।ਏਹਆਸ
ਲੀਨਾਬਆਹੁ।ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਤਾਂਨਾਬਚੇਨਾ
ਉਦਾਸੀਆਕੀਤੀਆਅਜਬੀਨਾਬਕੇਹਨੂੰ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਨੂੰਮਰਦਾਨਿਆਨਾਬਚੇਨਾਉ।ਪਾਹੈਬੈਰਾਗੁ

ਦੂਜੈ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦ੍ਰਿੜ ਨਾਮ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਤੀਜੇ ਜੋਰ ਰਪਟਨਾ ਥਾਪੈ ਹੈ ॥ਤੂਸ॥ ੨੦੦੭
ਚਉਥੇ ਮੰਗਲ ਨਾ ਥਪੈ ਹੈ ॥੫॥ ਪੰਜਵੇਂ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪ੍ਰਤਨਾ ਥਪੈ ਪਾਂਛੋ
ਵੇਗੋਂ ਪੀਨ ਥਪੈ ਹੈ ॥ ਦੂ ॥ ਜਤਵੇਂ ਪ੍ਰਨਨਾ ਥਪੈ ਹੈ ॥੭॥ ਅਠਵੇਂ ਸੂਰ
ਤਨਾ ਥਪੈ ਹੈ ॥੮॥ ਨਾਵੇਂ ਰੰਘਾਨਾ ਥਪੈ ਹੈ ॥੯॥ ਸਰਦਨਾ ਏਹ ਨਵ ਨ ॥੦
ਥਾਪੇ ਨਾਉ ॥ ਹੋਰ ਆਖਣ ਨੂ ਪਤਰੇ ਹੈਨੀ ॥ ਤਾਂਹੂ ਰਿਸਰਦਾਨੇ ਪਾਂਛੋ
ਅਜੀ ॥ ਨੂੰ ਆਜਤੀ ਕੇਹੜੇ ਕੇਹੜੇ ਹੈਨੀ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ [illegible] ਆਖਿ
ਆ ਸਰਦਾਸਾ ॥ ਗੋਰਖ ਜਤੀ ॥੧॥ ਦਤ ਜਤੀ ॥੨॥ ਹਨੂਵੰਤ ਜਤੀ ॥੩॥
ਭੈਰਉ ਜਤੀ ॥੪॥ ਲਛਮਣ ਜਤੀ ॥੫॥ ਭੀਖਮ ਜ
ਤੀ ॥੬॥ ਏਹ ਖਟ ਜਤੀ ਹੈਨੀ ॥ ਹੋਰ ਆਖਣ ਨੂ ਪਤਰੇ ਹੈਨੀ ॥
ਤਾਂ ਸਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧ ਜੋ ਆਖਦੇ ਹੈਨੀ ॥
ਸੋ ਕੇਹੜੇ ਕੇਹੜੇ ਹੈਨੀ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸਰਦਾ
ਨਾ ਉਹ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧ ਹੈ ॥ ਪਹਿਲੇ ਸੰਗਰਾ ॥੧॥ ਦੂਜੇ ਸੰਗਰਾ ॥
ਤੀਜੇ ਸੰਗਰਾ ॥੩॥ ਚਉਥੇ ਭੰਗਰਾ ॥੪॥ ਪੰਜਵੇਂ ਭ੍ਰਮ ॥੫॥

ਛਿਵੇਪੁਰਗਆ।੬॥ਸਤਵੇਕਨੀਫਾ।੭।ਅਠਵੇਜਲੀਫਾ।
ਵਾਲਨਾਵੇਲਨਭੂਪਾ।੯।ਦਸਵੇਸੰਗਰਾ।੧੦।
ਯਾਰਵੇਲੀਪਰਾ।੧੧।ਬਾਰਵੇਰਾਜੀਰਤਕਾ।੧੨।
ਤੇਰਵੇਪੂਰਨਨਾਸਕਾ।੧੩।ਚਉਦਵੇਥੀਧਨਕਾ।
੧੪।ਪੰਦਰਵੇਜਾਲਕਾ।੧੫।ਸੋਲਵੇਥੰਸਤ੍ਰਾ।੧੬॥
ਸਤਾਰਵੇਸੁਰਗਿਧਾ।੧੭।ਅਠਾਰਵੇਨੈਰਤਾਸਿਧਾ।
੧੮।ਉਨੀਵੇਕੇਵਲਕਲਾ।੧੯।ਵੀਹਵੇਸਾਸਰਤਾ।
੨੦।ਇਕੀਹਵੇਗਉਨਗੁਲਾ।੨੧।ਬਈਹਵੇਅ
ਰਨੈਧੀ।੨੩।ਚਉਬੀਹਵੇਰਾਇਸੈਨਾ।੨੪।ਪੰਜੀ
ਹਵੇਕੇਲਕਲਾ।੨੫।ਛਬੀਹਵੇਅਉਧਤ੍ਰਾ।੨੬।
ਸਤਾਈਹਵੇਪਰਯਤਾ।੨੭।ਅਠਾਈਹਵੇਈਸਰਾ।੨੮
ਉਨਤੀਹਵੇਕੁਰਸ਼ਰੀ।੨੯।ਤੀਸਵੇਕ੍ਰਤਵੇ।੩੦॥
ਇਕਤੀਸਵੇਕਨੈਕਾ।੩੧।ਬਤੀਸਵੇਸੰਭੂ।੩੨।

੪॥ਪੈਂਤੀ ੨੦੦੫

ਤੇਤੀਸਵੇਂ ਅਛਰਵੈਨਾ॥੩੩॥ ਚਉਤੀਸਵੇਂ ਧਨਕਾਨੇਧਾ॥੩

ਸਵੇਂ ਪੀਪਲਕਾ॥੩੫॥ ਛਤੀਸਵੇਂ ਜੀਉਰਾਮਾ॥੩੬॥ ਸੈਤੀਸਵੇਂ ਗੀ

ਰਥੇਧਾ॥੩੭॥ ਅਠਤੀਸਵੇਂ ਸਾਲਸਾ॥੩੮॥ ਉਣਤਾਲੀਸਵੇਂ ਸਕ

ਰਾ॥੩੯॥ ਚਾਲੀਹਵੇਂ ਗੋਲਸਾ॥੪੦॥ ਇਕਤਾਲੀਹਵੇਂ ਮਗਨਧਾਰ॥

੪੧॥ ਬੈਤਾਲੀਹਵੇਂ ਮੁਕਤੀਸਰ॥੪੨॥ ਤਿਤਾਲੀਹਵੇਂ ਚਰਨਾਚਤੇ॥

੪੩॥ ਚਉਤਾਲੀਹਵੇਂ ਸੁਰਮੇਨਾ॥੪੪॥ ਪੈਤਾਲੀਹਵੇਂ ਸੀਪਮੇਨਾ॥

੪੫॥ ਛਿਤਾਲੀਹਵੇਂ ਗੀਰਵਰਾ॥੪੬॥ ਸੈਤਾਲੀਹਵੇਂ ਜੋਤਲਗਾਨਾ॥

੪੭॥ ਅਠਤਾਲੀਹਵੇਂ ਜੋਤਾਅਗਾਜਾ॥੪੮॥ ਉਣਵੰਜਵੇਂ ਧੀਮਲਜੋਤਾ॥

੪੯॥ ਪੰਜਾਹਵੇਂ ਸੀਤਲਜਲਾ॥੫੦॥ ਇਕਵੰਜਵੇਂ ਆਧਰਧਨਾ॥

੫੧॥ ਬਾਵੰਜਵੇਂ ਤੁਲਸੀਜੋਗ॥੫੨॥ ਤ੍ਰਿਵੰਜਵੇਂ ਪ੍ਰਾਤਿਪਾਨਾ॥੫

੩॥ ਚਉਰੰਜਵੇਂ ਅਕਾਲਨਿਰਾ॥੫੪॥ ਪਚਵੰਜਵੇਂ ਕੋਲਸਕਨਾ॥੫੫॥

ਛਿਵੰਜਵੇਂ ਰਾਮਕੁਆਰਾ॥੫੬॥ ਸਤਵੰਜਵੇਂ ਕਿਸਨਕੁਆਰਾ॥੫

੭॥ ਅਠਵੰਜਵੇਂ ਸ੍ਰੀਜਲਧਾਰਾ॥੫੮॥ ਉਣਾਹਠਵੇਂ ਸੰਕਰਜੋਗਾ॥੫੯॥

ਸਠਵੇਘਰਸਜੋਗਾ॥੬੦॥ਇਕਾਹਠਵੇਮੀਰਹੁਮੈਨੀ॥੬੧॥ਬਾਹ
ਠਵੇਮੀਰਜੀਕੀਲੀਕੀਪਾਰੀ॥੬੨॥ਤ੍ਰੇਹਠਵੇਕਾਲਿਦ੍ਰਿਸੋਨਾ॥੬
੩॥ਚਉਹਠਵੇਨਾਲਿਦ੍ਰਿਨੈਨਾ॥੬੪॥ਪੈਂਹਠਵੇਸੁਰਸਾਤੀ॥੬੫॥
ਛਿਆਹਠਵੇਗੋਰਪਨਸੈਨਾ॥੬੬॥ਸਤਾਹਠਵੇਗੁਰਥਾਸਮੀ॥
੬੭॥ਅਠਾਹਠਵੇਅਸਨਾਮੀ॥੬੮॥ਉਣਹਤਰਵੇਕਲਕਸੰਗੀ॥
੬੯॥ਸਤਰਵੇਏਕਰੰਗੀ॥੭੦॥ਇਕਹਤਰਵੇਦੇਵਲਕਰਮੀ॥
੭੧॥ਬਹਤਰਵੇਕਿਰਸਨਾਮੀ॥੭੨॥ਤ੍ਰਿਹਤਰਵੇਬੁਲਾਧੀਸਾ
ਜੀ॥੭੩॥ਚਉਹਤਰਵੇਸੁਲਅੰਤ੍ਰੀ॥੭੪॥ਪਚਹਤਰਵੇਜੋ
ਗਤਿਤੀ॥੭੫॥ਛਿਹਤਰਵੇਜੋਗਰਹਤੇ॥੭੬॥ਸਤਹਤਰਵੇਦੀ
ਪਰੰਗਾ॥੭੭॥ਅਠਹਤਰਵੇਆਪਰੂਪੀ॥੭੮॥ਉਣਾਸੀਏਕ
ਲੋਸਧੁਪੀ॥੭੯॥ਅਸੀਏਧੀਰਜਜੋਗੀ॥੮੦॥ਇਕਾਸੀ
ਏਲਾਸਸੁਗਲਤੋਰੀ॥੮੧॥ਬਿਆਸੀਏਕਿਦਾਰਜੋਰੀ॥੮੨॥ਤ੍ਰ
ਤ੍ਰਿਆਸੀਏਸੰਗਾਲਕਾਕਹੀਐ॥੮੩॥ਚਉਰਾਸੀਏਜੋਗੀਧਾਰੇ

ਤੂੰ ਕਹੁ ਜੀ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਚਉਥੇ
ਰਾਜੀਆ ਜੋ ਪਾਵੈ ਨਾਉ ਏਹ ਹੈਨੀ। ਅਤੇ ਉਹਨਾ ਉਨਾ ਸੇਹੈਨੀ ਅਤੇ
ਉਹਨਾ ਹਿ ਆਜਤੀ ਹੈਨੀ। ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਨਾ ਬਦੀ
ਕੀਨੇ ਸਾਹੋਈਆ। ਅਤੇ ਸਿਧਾ ਦੀ ਕਿਨੇ ਸਾਹੋਈਆ। ਪਰ ਜੀ ਜਤੀਆ ਦੀ
ਕਿਸਾ ਸੋਹੋਈਆ। ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿ
ਉਨਾ ਹੋਈਆ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਵਾਚੈ ਹੈ ਸੋ ਪੁਛਿ ਲੈ ਅਰਮਾਨ ਨ
ਰਹੀਆ। ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੂ ਸੀਆਪ ਚੋਹੋ ਤਾ ਫਿਰ
ਜਤੀ ਹੈਨੀ ਅਤੇ ਕੇ ਖੀਏ ਦੇ ਰਹੈ ਹੈਨੀ। ਜਿਨਾ ਹੀ ਹਸਤ ਕੀਤਾ ਹ
ਨੀ। ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਨੇੜੈ ਆਵਦੇ ਨਾਹੀ। ਸੋ ਜਤੀ ਹੋਦੇ ਹੈਨਾ ਅ
ਜੇਹੇ ਤਾ ਪਰਤ੍ਰ ਦੇ ਹੈਨੀ ਅਜੀ ਏਹੋ ਮੈਨੂ ਅਰਮਾਨ ਕਹਿਆ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਪੁਛਿਆ ਏਹ ਜੋ ਫਿ
ਆਜਤੀ ਹੈਨਾ ਸੋ ਏਹੇ ਹੈਨੀ। ਹੋਰ ਜੋ ਜਤੀ ਹੈਨੀ ਸੋ ਉਨਾ ਦੀਆ
ਖਿੰਦ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਨਾ ਦੀ ਖਿੰਦ ਜਾਂਦੀ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਫੇਰ

ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮਸਲਤਿ ਕਰਦੇ ਨਾਹੀ ਪਖੰਡੁ ਕਿਉਕਰਿ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥ ਬਾਬੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ ਨਵੇ
ਸਤੁ ਦਸੇ ਜਤੁ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਉਜਲਾ॥ ਕੂਟ ਦੇ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ
ਪਿੰਡੁ ਨਗਰ ਸਭ ਕਾਲਾ॥ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਨਵੇ ਦੁਆਰੇ ਪਖੰਡੁ ਜਾਂਦੀ
ਹੈ ਇਹ ਜਤੀ ਸਤਿ ਕਹੀਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਜੋ ਨਵੇ ਦੁਆਰੇ ਪਖੰਡੁ ਜਾਂਦੇ
ਨਾਹਿ ਦਿਤੇ॥ ਸਭਨਾਂ ਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਪਹਰੇਦਾਰ ਹੈਨਿ॥ ਅਤੇ ਮਨ
ਨੂੰ ਨਾਕੀਆ॥ ਅਤੇ ਮਹੁ ਦੇਰਾ ਹਨੇਰਾ ਗਈਆ॥ ਤਾਂ ਜਤੀ ਨਾਹਿ ਕਹੀ
ਦਾ ਜੇ ਸਭਨਾਂ ਦੁਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਰਖੇ ਤਾਂ ਜਤੀ ਹੋਵੈ॥ ਉਹੁ ਜੋਗੁ
ਆ ਜਤੀ ਤੈਨੂੰ ਦਸੇ ਹੈਨਾ॥ ਉਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਜਾਵ
ਣ ਨਾਹੀ ਦਿਤੀ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ॥ ਹੋਰਨਾਂ ਦੁ
ਆਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਉ ਕਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਮੂੰਹੋ ਜੋ ਰੀਮਾਂ ਦੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ... ਮੂੰਹੋ ਹੈ ਰਾਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥
ਅਤੇ ਜੋ ਕੰਨੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਕਈ ਭੁਲੀ ਸੂਰਤਾ॥ ਤਾਂ ਰੋਲਦਾ ਹੈ॥

ਤੁਧੁ ਕੈਸੇ ਵੈਰਾਗ ਚੜਿਓ ਹੈ ਇ। ਜੋ ਕੈਸਾ ਮਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਸ
ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਦਰਗੀ ਦੂਆ ਵਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਥਾ ਸਟੇਕ
ਰੋਣੇ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਫਿਨਾਸ ਕਹੈ ਰਾਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਮਥ ਨੂੰ
ਥਿਨਾ ਵਲੀ ਸੁਰਤ ਦੇਖੋ। ਮੈਨੂੰ ਵੈਰਾਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇ। ਅਸਾਨੋ
ਤੈਨੂੰ ਛਿਆ ਜਤੀ ਦਸੇ ਹੈਨਿ। ਓਉਨਾ ਕਿ ਸੋਰਾਹ ਜਾਵਣਾ ਨਾਹੀਂਦੇ
ਤੀ। ਤਾਂ ਉਹੁ ਅਸਨ ਜਤੀ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਸਤਿ
ਜੀ ਸਤਿ ਜੀ। ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਖੁਧਿਆ ਨਿਸਾ ਹੋਈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ ਫੇਰ
ਆ ਜੀ ਹੁਣ ਅਗੇ ਕੀ ਚਲਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਚਲਦੇ ਆਹੇ। ਤਾਂ ਗੋਪੀ ਚੰਦੂ ਮੰਗਣਾ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਹਿਆ। ਤਰਕੁ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਨ ਕਤ ਪਾਗ ਮਤੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਮੰਗਣਾ ਨਾਬ ਕਹਿਆ ਭੂਪ ਈਗੋ
ਪੀਨਾਥ ਜੀ ਜੋ ਕਿਉ ਰਿਹਤ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਮੇ। ਐਸਾ ਸ੍ਰਾਪ ਜੋਗੀਸਰ
ਸਾਖਰਹਣੇ ਕੀਆ ਹੈ [illegible] ਤਾਂ ਗੋ [illegible] ਬਚਨ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਮ ਕਉ। ਤਾਂ ਮੰਗਣਾ ਨਾਬਾ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਥਾ।

ਅਤੇ ਰੋਪ ਕਿਰਖਾ ॥ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਨਾਸ ॥ ਏਤਾ ਜੈ ਆਸਾ ਮੀਏ ਕਰ ਰੰਕ ਰਾਹਿ
ਆ ॥ ਤੈ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਤੂ ਮਕਿਉ ਰਮਤੇ ਹੋ ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਜੰਜਾਲ ਤੇ ਰਹਿਤ
ਆਕੇ ਈਸ਼ੁਰ ਹਾਰਿ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆ ॥ ਏਕ ਜੰਜਾਲ ਹਮਾ
ਕੇ ਹੀਐ ਸਾਧ ਮੂਰਤ ਕੇ ਪਰਸਨਾ ॥ ਲਾ ਕਰ ਉਹ ਸਾਖ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ
ਏਕ ਸਾਤ ਗ੍ਰਿਹ ਕੇ ਦਰਸਨ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਪੈ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਸਾਤ
ਗੁਰ ਸਿਖ ਆਤੇ ਕੀਏ ਜੈਸੇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸਨ ਬੈਸਨ
ਹਮ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ਛੂਟੇ ਕਰਮ ਸੈਸਾਰਾ ॥ ਜਗ ਜੰਜਾਲ ਧੰਧ ਨਕ ਧੰਧ ਕੇ ਕਾਟੇ
ਆਏ ਸੰਤ ਦੁਆਰਾ ॥੨॥ ਏਕੰਕਾਰ ਪਰਮ ਸਮਾਨ ਗੁਰ ਸਾਰੀ ਦੂਜਾ ॥
ਚੈਤਨ ਧਾਰੇ ॥ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਦੇਵ ਤੈ ਵਾਰ ਵਾਰ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥
ਭਾਏ ਮੁਖ ਅਪੀਤ ਕੇ ਕਿਸ ਭੋਜਨ ਸਹਜ ਰੰਗ ਮੇਕੇ ਸੋ ॥ ਪੂਰਨ ਮਨ
ਨਕ ਸੂਤ ਨਾਸ ਸਿਖ ਸਿਉ ਜਕਤੀ ॥ ਇਕ ਮੇਲੋ ॥੪॥੧॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ॥ ਜੀ ਤੂ ਪਾਜ ਤੂ ਮਕੇ ਜੈ ਜਾਨ ਕੇ ਸਾਹਿ ਕੀਆ
ਹੈ ॥ ਪਰ ਤੂ ਮ ਆਪਣੇ ਵਾਸਤੇ ਕਹਤੇ ਹੈ ਈ ॥ ਤੂ ਸਾਧ ਮੂਰਤ ਹੈ ॥ ੨੬

ਤੇਰਾ ਦਰਸਨੁ ਦੁਰਲਭ ਕਿਉ ਹੈ ਏ ॥ ਤੂ ਜਾਇ ਮੂਰਤੈ ਹੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ੨੦੦੮
ਆ ਮੰਗਲਾ ਨਾ ਮੰਨੀ ਜੇ ਤੂ ਮੰਨੇ ਹੋਸੇ ਤੋ ॥ ਮੁਸਕੇ ਕਹਣੇ ਕੀ ਬਾਤ ਨਾਹੀ ॥
ਮੁਸਕੇ ਕਹੇ ਬਿਲਾਸੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਬ ਹਮ ਕੋ ਰਜਾਇ ਦੇਵੋ ॥ ਤਾ ਮੰਗਲਾ ਨੇ
ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਨਾਮ ਸਰੋਪੀ ਨਾਸਾ ॥ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਉਆਤਮਾ ਜੀ ॥ ਤੂ ਮੰਗਲ
ਜਾਇ ਨਿਰੰਜਨ ਕੀ ਹੈ ॥ ਬੋਲ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਰੂਮ
ਚਲੀ ॥ ਬਾਬਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ॥ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਏਹੁ ਤ੍ਰੈ ਉਦਾਸੀ ਲੀ
ਨੀਤੀ ॥ ਜਾਇ ਦਰੀਆਉ ਪਰਬਤੈ ਖੜੇ ਹੋਏ ॥ ਜੋ ਸੇਵਕਾ ਕੋ ਉਸੀ ਨੇ ਆਸੀ
ਆਹਾ ॥ ਅਗੇ ਦਰ ਕੋ ਉਣੀ ਆਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ਅ
ਸੀ ਹੁਣ ਕਿਥੈ ਆਏ ॥ ਬਾਬਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀ ਸਿਖਿਆ ਰੂਪ
ਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ॥ ਬਾਹੁੜਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ਅਸੀ ਹੁਣ
ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ॥ ਬਾਬੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ॥ ਅਸੀ ਸਾਢੇ ਸਤਿ
ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੋਈ ਏਥੈ ਸੇਵਕੁ ਭੀ ਸਾਧ
ਜੀਪਤੈ ॥ ਬਾਬੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਥੈ ਸੇਵਕੁ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ॥

ਜਿਸਭਾਈਜੀਸੈਨਿਆਜੀਪੂਜਦੇਹੈਨਿ॥ਤਾਫਿਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ
ਉਜਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈ॥ਅਤੇਓਹੁਕਿਸਕੈਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆਨਾਉਊਜਦਾਦਤਾਤ੍ਰੇਉਹੈ॥ਅਤੇਓਹੁਜੋਊਰੀਢੰਢਰੋਯਨ
ਹੈ॥ਉਸਉਪਰਿਚਾਇਆਹੋਇਆਹੈਣੀ॥ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਉਸਤਾਈਫਿਰਿਦੇਖਾਂਗੇ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਦੇਖੀਏ
ਗੇ॥ਜਾਂਈਦਤਾਤ੍ਰੇਉਦੇਉਪਰਿਤ੍ਰਾਇਪੜ੍ਹੇਹੋਏ॥ਅਗੇਦਤਾਤ੍ਰੇਉ
ਅਊਧੂਤੁਪਾਇਆਹੋਇਆਹੈਇ॥ਪਈਦੇਤਾ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਕਿਉਭਾਈਚਾਲਾ॥ਚਾਲੇਆਖਿਆਜੀਕੌਣੁਸਾਡੀ
ਰਜਾਇ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਤਾਆਇਪਹੁਚੇਹਾਂ॥ਇਸ
ਤਾਈਭੀਦੇਖੁਲਾਇਦੇਖੀਏ॥ਏਭੀਸਾਧਵਡਾਆਖਦੇਹਾਂ॥ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਕੁਝਮਰਦਾਨਾ॥ਤੇਰਾਭੀਆਖਿਆਮੰਨਣਾ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬਚਨੁਕੀਤਾ॥ਹੋਤਦਿਦੇਹਥੇਲੋਕਿਊਨਾਹੀਸਮਝ
ਦੇਖੋਆਪਨੇਮਨਆਣੁ॥ਜਾਪਸਰਾਦੇਤਿਤਬਲਾਆਸਾਦਿਓ

ਨੋਹੈਵੈਪੂਰਨਸੀਨਿਆਸਾ।ਸੋਨਿਦ੍ਰਿਸਟਿਚਿਤ੍ਰਰਾਖੇਠਾਇ।ਏਕਨਰਾਇਣ ੨੦੦੯
ਸਭਘਟਮਾਹਿ।ਸ੍ਰੀਨਵੈਨਾਨਕਸੁਣਦਤਾਤ੍ਰੇਉ।ਪੂਰਨਸਭੁਨੀਰੰਜਨਦੇ
ਉ।ਦਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ।ਕੋਈਨਾਹਿਪਰੋਜਨਘਟਹਿਮਾਹਿ।ਬੋਲਨਕਾਹੇ
ਜਿਉਹੋਇਸੁਣਾਉ।ਨਾਏਆਹਾਰੀਮੈਲਨਵਾਰੀ।ਬੋਲਬਚਨਸੋਰ
ਹੇਤਿਆਰੀ।ਹਲਚਲਕਰੀਨਾਬੈਆਪੇਮੋਹੁ।ਪੂਰਨਕਿਰਪਾਕੈਨੁਦ
ਸੀਆਜੇਇ।ਰਾਮਰਾਮਨਾਰਾਇਣਜਪਤਾ।ਕਹੇਸੋਰਸਨਾਸੋਧਕਤਾ।ਦਤਕ
ਕੇਹੇਸੁਣਨਾਨਕਪਾ।ਆਪਨਾਛੋਡਿਹੋਇਰਹੇਜਪਾ।੨।ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾ
ਚ।ਅਜਾਪਕਹਿਤੇਸੋਈਜਿਪਦਈਸੈ।ਕਿਉਨਜਪੀਐਪੂਰਨਜਗਦੀ
ਸੈ।ਜਪਕਰਤੇਕਰਤੇਅਜਪਾਹੋਇਜਾਵੈ।ਤਬਕਾਇਆਸੁਰਮਲਹੇ
ਈਆਵੈ।ਜਬਲਗਕਾਇਆਤਬਲਗਪਇਆਇਆ।ਬਿਨਸੇਕਾਇ
ਆਤਬਏਕਾਹਿਸਮਾਇਆ।ਨਾਨਕਬੋਲੇਸਾਚੀਬਾਣੀ।ਸੁਣਦਤਾਤ੍ਰੇਉ
ਰੁਗਾਦਾਨਪਰਾਣੀ।ਸੁਣਦਤਾਤ੍ਰੇਉਭਗਵਾਨਪ੍ਰਾਣੀ।ਦਤਾਤ੍ਰੇਉਬਾਚ
ਜਾਪਜਪੇਜਬਦਿਸਟਿਨਆਵੈ।ਦੇਖਿਆਦਿਸਟਿਤਮਜਾਪਕੁਲਾਵੈ।

ਕਾਈਆਖਾਕੀਸਾਸਨਾਖਾਕੀ ਅਪੁਕਾਰਾਈਟਪੁਆਸਾਮੀਆਨਾਕਛੁ
ਜਪਣਾਨਾਕੂਛਪਣਾਵਤਾਕੇਤੇਸਕੇਈਓ ਸਪਣਾਵਤਕੈਸਣਨਨ ਕਤ
ਪਾਕਉਨਤੂਆਪੁਕਤਾਪਤਾ।੫।।
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।
ਜਪ ਤਾਤਾਪੁਈਕੈਕਾ।। ਸਗੁਮੂਰਤੇਤੇਰਹੇਨੀਆਰਾ।। ਨਾਨਕਬੋਲੇਸ
ਆ ਚੀਘਣੋ।। ਸੁਣਸਾਮੀਨੂੰਸਚੁਸਮਾਣੀ।। ਪਤਵਤਾਬੋਉਵਾਚ।। ਸੁਣ
ਤਮਤੈਸੈਰਕਾਰੁਦੇਪੀ ਅਨੈ।। ਸੁਆਮੀਪੁਛੈਓਨਹੁਧਤਾਓ।। ਭੂਠਨਾ
ਬੋਲਹੁਪਰਤਛੁਦਿਸਾਵਣੁ।। ਧਾਨੈਟਬੋਲੇਆਸਾਮ ਧੌਦਵਓ।। ਜਣਬੋਲ
ਕੈਜਨਾਣਨਬੋਦੈਓ।।੧।। ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ।। ਭੂਠਨਬੋਲੇਤਤਾਧੀਰੈ ਲੇਕਾ
ਤਰਾਚਿਤਨੁਵਿਆਓ।। ਗੋਜੋਗੀਅਰੁਸੰਨਿਆਸੀਕਰਮੇਤਿਨਕੇਪੂਰਧਾਰੁਚਾ
ਵਓ।। ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕਰਿਦੇਣਤੇਭੂ ਲੇਈਲੋਨਠਰਾਛੂਓ।। ਏਕਾਨੰਕਾ
ਨਮੂਰਤਿਆਛੀ ਤਾਕੋਪਰਸਪਰਸ ਗੁਣਗਾਵਓ।।੨।। ਦਤਾਤ੍ਰੇਓਵਾਚ।।
ਸੁਆਮੀਬੋਲੇਤਾਦੇਰੋਲੋਕਓਕੂਠੀਧਾਤੇਧਕਤਾ।। ਨੈਰੰਕਨ
ਦਸਨਦੀਆਕਿਸਨੂਐਸੀ ਤੁਸੰਨਸਕਰਾਮੁਖਤੇਧਧਚਨਉਚਾਰੇ

ਊਤਰਿਜੋਊਨੀਰੰਜਨਕਾਵੈ॥ਇਕਪਚਨੇਕਛੂਪਾਈਐਨਾਹੀਕਾਹੇਸਤੁਗਾਵੈ॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ॥ਸਤੁਹਮਾਰਾਕਦੀਨਜਾਵੈਹਮਪੇਖੈਜਨੁਨਰਾਇਣੀ॥ਇਕ
ਨਿਰੰਜਨਸੰਗਿਹਮਾਰੇਆਠਪਹਰਰਵਾਈ॥ਕੇਮਰੇਅਮੈਉਨਿਦੇਖੇਲੇਦੂਜਾਅਉਰਨਕੋ
ਈ॥ਐਸੇਦਰਸਨਕਾਰਨਸੁਆਮੀਭੂਗਮਰਹਿਸਭਲੋਈ॥ਜੋਦਰਸਨਹਮਗੁਰੂ
ਦੇਖਾਇਆ॥ਸਿਨਨਾਰਦਹਿਆਏਆ॥ਦਸਅਵਤਾਰੇਕਿਨੇਨਪਾਇਆ॥ਜੋਹਮ
ਪਰਤਖੁਦੇਖਾ॥੧੦॥ਦਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚਾ॥ਧਾਤੋਪਰਪਰਤੀਤਿਨਆਵੈਨਉਪਰ
ਤਛਨਦੇਖੋ॥ਐਸੀਧਾਤਿਨਸੁਨੀਆਆਗੈਖਟਦਰਸਨਕੇਭੇਖੋ॥ਤੂੰ
ਤੋਧਾਤਿਸੁਣਾਵੈਅਛਰਜਾਆਤਮਨਾਹਮਤੀਜੈ॥ਸੁਆਮੀਕਹੈਸੁਣਨਾਨ
ਕਪਾਜੂਠਸੁਣੇਕਛੁਨਰੀਝੈ॥੧੧॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ॥ਰੀਝੈਗੋਰਖ
ਸੈਨੀਦੇਖੋ॥ਤੁਮਰਾਚਿਤੁਕਠੋਰਾ॥ਜਟਾਵਧਾਈਦੇਹੀਜਾਲੀਪਾਹਨਜੈਸੇਕ
ਰੋ॥ਕਿੰਧਖਮੁਖਚੜ੍ਹਾਈਉਕਿਵੈਉਜਲਾਹੋਇਜਾਵੈ॥ਨਾਰੀਵਸਾਛਿਆ
ਕਰੇਸੀਗਾਰਕੰਤਨਕਧਹੂਰਾਵੈ॥੧੨॥ਦਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚਾ॥ਚਲਤੇਨਪਾ
ਣੀਰੰਜਨਕੈਸਾਜੋਨਮਕਰਤੇਦੇਖਿਆ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਨਪੁਕਾਰੇਅਨ

ਖੋਪੀਕਿਨਹੂਨੇਪੇਖਿਆ॥ਅਚਰਜਬਾਤਸੁਨਾਈ॥ਇਕ੍ਰਅਨੂਪਮਤੇਰੁਮਤਰਬ
ਕਾ॥ਹਸਤਰਨਹੁਉਪਜੀਓਨਰਨਾਪਾਵੈ॥ਤਿਤਨਹਮਰਾਅਟਕਾ॥੧੩॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਮੂਰਤਿਲਾਲਜਬਦੇਖੈਕਾਇਆ॥ਜੈਸੇਰੂਪਸਵਰਨ॥
ਹੀਰਾਮੋਤੀਚਰਨਦੇਖਿਉਕੈਚੰਦਸੂਰਜਾਕਿਰਮਤਹੈਨੈਨਾ॥ਵੰਝਨਵਾਰਹਥਨੋਜ
ਤਾਉਰਉਪਿਸਕਬੂਜਕੇ॥ਨਕਿਚੀਸੈਖੰਡਕੈਪਿਆਰ॥ਜੋਸੀਵਾਵਨਚਮਕੈ॥
ਚਲਕਰਦੇਖੈਤੁਮੈਦੇਖਿ॥ਉਤਪਤਮਨੇਸੁਆਮੀ॥ਐਰਜਨਕੇਨਾਨਕਸਦਾ
ਹਜੂਰੀ॥ਆਠੋਪਹਰਸਲਾਮੀ॥੧੪॥ਵਡਾਕ੍ਰੈਉਦਾਤਾ॥ਦੇਖੀਸਕਤਤੁਮ॥
ਰੀਨਾਨਕਜੋਥੋਟੋਸੋਸਾਰੀ॥ਅਧਪਰਤੀਤਰਾਈਹੈਹਮਕੋ॥ਹਰਦੇਅੰਤਰਿਰਾਚੀ॥
ਪੀਨਸੋਗੁਰੂਤੁਮਾਰਾਕਹੀਐ॥ਜੈਭਤੁਮਦੋਖੋਦਿਖਾਇਆ॥ਐਸਾਆਗੇਅ
ਉਰਨਸਾਧੂਜੇਨਾਨਕਭਾਖਬਣਾਇਆ॥੧੫॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਖਟਦ
ਰਸਨਪੰਥਸਭਦੇਖੇਹੇਮਤੁਮਾਰਾਊਚਾ॥ਜਾਤ੍ਰਫਲਸਭਸੇਵਕਤੁਮਰੇਤੁਮ
ਸੰਗਿਲਾਹਿਪਹੂਚਾ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਸਭਪੀਛੈਏਕਕੀਆਅਧਾਰਾ॥ਨਾਨਕਕੋ
ਸੁਨਦਾਤਾਸੁਆਮੀਸਭਤੇਖਤੁਮਾਰਾ॥੧੬॥ਤਾਦਤਾਕ੍ਰੈਉਚਰਨਪੋਦਨਾਕੀ

ਤੀ॥ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ॥ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਖੁਸ ਹੋਏ॥ ਏਹ ਹਕੀਕਤ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਣੀ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਮਸਤ ਬੇਦੇਹ ਹੋਇ ਗਇਆ ਸਾਢੇ
ਤ੍ਰੈ ਪਹਰ ਬੇਦੇਹ ਰਹਿਆ॥ ਜਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਹ ਵਿਚ ਆਇਆ॥ ਤਾ ਬਹੁਤੁ
ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਗੋ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਹੋਈ॥ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਗੋ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਅਗੋ ਤੁਰਿ ਚਲਦੇ ਹੋ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੋ ਧ੍ਰੂ ਹਿਸਾਦ ਭਗ
ਤੁ ਹੈ॥ ਉਸ ਤੇ ਪਰੇ ਪ੍ਰਹਭਗਤੁ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ॥ ਅਗੋ ਚਲੀ
ਏ ਗੋ ਉਤਾ ਦੂਜਾ ਨ ਹੋ ਉਥੋ ਦੋਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਤਮਾਸਾ ਜੋ ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਿਖਾਈ ਸੋ
ਦੇਖਿਆ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ਇਕ ਅਉਰ ਪ
ਰਬਤ ਤੇ ਉਤਰੇ ਗੀਲਾਗੀ ਤੀ॥ ਤਾ ਅਣਲਾਚੀਨ ਪਰਬਤ ਤੇ ਜਾਇ ਮਲੋ ਹੋਏ॥ ਤਾ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਆਏ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਅਣਲਾਚੀਨ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ॥ ਅਤੇ ਅਣਲਾਚੀਨਾਏ
ਸਦਾ ਸੁਤਾ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਜੋ ਇਸ ਤੇ ਅਣਲਾ ਦਾ ਧਮੇਰਾ ਹੈ॥ ਉਇਕੋ ਅਣ
ਲਾ ਖੰਡ ਕਰੀਦੇ ਹੈ ਨਾ॥ ਅਤੇ ਪਾਹੋ ਸਾਦ ਭਗਤ ਦਾ ਰਾਜੁ ਹੈ॥ ਪਹਿਲਾ ਧ੍ਰਗ

ਤਿਅਸਮਾਨਦਾਰਾਜੁਕਰਦਾਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ। ਪਾਤਿਸਾਹਕਰਾਤੁ
ਏਸੇਤੇਹੈਇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਥੇਹੀਹੈਇ। ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹੁਮਰਦਾਕਿਵਰਸਨੇਹੋਵੈਗਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਉਹੁਤਾਦੂਜਾਨੇਹੋਊ। ਸਤੇਵਰਸਨੋਹਵਨਗੇ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਭੁਲਾ
ਜੀ। ਤੇਰਚਰਨੂਅੰਸਲਾਆਇਚਉਗਿਰਦਪੇਰਖਾਤਿਆ। ਅਲਸਾਦਾਕੋ
ਸੀਰਦਰਜੋਆਹਾ। ਅਲਲਭੀਨਾ। ਤਿਸਪਰਨੁਬੋਲਿਆ। ਅਲਾਦੀ
ਨਆਇਪਾਇਆਘੇਰਾ। ਕਉਨਤੂੰਕਾਂਤਕਰੇਘਸੇਰਾ। ਕਉਨੁਮਨੇਰਸਈ
ਹਆਇਆ। ਕਉਨੁਨਮਤੂੰਕਿਨਾਂਪਠਾਇਆ। ਅਲਸਾਦੀਨਾਪੁਛੇਘ
ਚਾ। ਖੰਡਪਾਕਾਂਟੇਰਹੂਕਾਰਾ। ੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਬਾਚ
ਅਲਸਾਮਿਲਿਕੈਪਾਇਆਘੇਰਾ। ਤਿਰਦੇਤੂਭੁਰਿਜੀਆਘਸੇਰਾ। ਦਰ
ਸਨਕਾਰਨਈਹਾਆਇਆ। ਇਕਨਿਰੰਜਨਆਪੀਲਿਆਇਆ। ਨੂਰਾਂ
ਇਕੋਹੁਇਕਲਾਇਆ। ਤਾਪਾਕਾਤਖਣਨਪਠਾਇਆ। ਸੁ
ਣਿਅਲਸਾਦੀਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿ। ਇਕਨਿਰੰਜਨਰਾਖੀਆਸ।

ਤਾਅਲਲਾਚੀਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਉਤੇਸਰਗੜੇਲਗਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ ੨੧੨
ਬਚਨਬੋਲਿਆ।ਸੁਣਿਭਾਈਅਲਲਾਚੀਨਤੂੰਸਾਡੇਦਰਸਨਅਸੀਆਇਆ
ਹੈ।ਭੁਲਾਹੂਆਤੂੰਮਾਰਾਦਰਸਨਪਾਇਆ।ਤਾਅਗੋਅਲਲਾਚੀਨਬੋਲੀ
ਆ।ਜੀਹਮਨਿਅਲਹੋਏਹਮਕੋਤੂੰਨਿਸਤਾਰਸਕੀਆ।ਹਮਰੀਨਗਰੀਕਿ
ਰਤਾਰਥਹੂਆਈ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਬੋਲਿਆ।ਭਾਈਅਲਲਾਚੀਨਈਹਾਪ੍ਰਹਿਲਾ
ਦਭਗਤੁਜੋਹੈਸੋਕਤੋਹੈ।ਤੂੰਅਲਲਾਚੀਨਕਹਿਆ।ਭਾਈਏਤਾਜੀਹੈ।ਉਹੁਤੋ
ਹਮਾਰਾਰਾਜਾਹੈ।ਉਹੁਜਦਾਭੀਦਰਸਨਕਰੀਹੁ।ਘਰੇਭਗਤਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਬੋਲਿਆ।ਹਾਂਜੀਘਰੇਭਗਤਹੈ। ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ ।
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਲੈਇਨਉਹੁਹਾਉਚੀਪਹਾੜੀਉਪਰਿਆਸਣਬਸਾਇਓ।ਏਕੁਭੂਨਾ
ਨਕਨੀਜਾਏਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਕਹਿਆ।ਅਗੋਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਮਰ।
ਨੁਬੈਠਾਥਾ।ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਤਨੂੰਮਿਲਗਈ।ਤਾਉਹੁਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤ
ਪੁਛਿਆ।ਕਿਤੂੰਕੋਭਾਈਈਹੈ।ਤੋਆਦਮਦਿਸੀਸਨਾਹੀ।ਤੂੰਕੋ।ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਵਾਚਾ।ਹਮਕਰਤਾਰਕਾਮਕੇਈਦੇ।ਫੇਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਪੁਛਿਆ।

ਈਹਾਤ੍ਰਕਤ੍ਰੈਕਿਉਕਰਿਆਈਆਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕੀਵੀਚਾਰਾ॥ਜਮਕਉਗਾਮ
ਕਰਤਾਰਾਨੀਆਈਆਹੈ॥ਮਨਤਾਫਿਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਪੁਛਿਆ॥ਕਉਣਧਾਸਨਪੋਣ
ਆਛਾਕੀਆ॥ਕਉਣਕਾਦੂਪਆਛਾਦੋਈਲੀਆ॥ਕਉਣਸਮਾਈਨਦੀ
ਚਸਮਾਈ॥ਕਉਣਠਉਰਰਾਖਿਦਹੀਜਮਾਈਆ॥ਕਉਣਮਬਨੁਕਾਰਿ
ਕਾਢਿਆਆਮਨੁ॥ਕਉਣਤਾਉਦਿਨਾਮਲਰਾਮਨਾ॥ਮੂਛੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਸੁ
ਣੈਨਾਨਕਤਾਮਾ॥ਤੂਝਕਿਨਾਉਸੁਣਾਇਆਆਪੇਆਪਾ॥੧॥ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਵਿਚਾਰਾ॥ਤਨੁਸੋਈਆਛਾਧਾਸਨੁਕੀਆ॥ਮੀਆਚੋਈਦੂਪੁਮਨਣੀ
ਆ॥ਲਗਨਅਗਨਦੇਤਾਇਕਨ੍ਹਾਈਆ॥ਕਰਉਪਦੇਸੁਸਮਾਵਨਪਾਈ
ਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਮਬਲੀਆਮਨੁ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤਿਨਮਿਟਾਭਮ
ਨੁ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮੇਰਹੀਜਮਾਈਆ॥ਪ੍ਰਲੈਨਾਨਕਸੁਣਿਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲ
ਦਾਰਮਤਮਸੁਣਪੜ੍ਹੀਆਦਿਨੁਰਾਦਿ॥ਦਾ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਦਾ
ਚਾ॥ਪੰਨਗੁਰੂਜੀਨੇਦੀਆਗਿਆਨੁ॥ਕਾਲਿਜੁਗਕੀਤਾਰਿਆਛਾਪਿ
ਆਨੁ॥ਆਛੀਕਰਣੀਆਛਾਭੇਸਾ॥ਆਛੀਧੁਪਆਛਾਧੀਸੇਕਾ॥

ਸੁਣਿਨਾਨਕਪਰਤਖੁਸਾਧ੍ਯਾ।ਰਾਮਨਰਾਇਣਤੂਮੇਰੇਸਾਖੀ।੨।ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਵਾਂਦਾ।ਧੰਨਨਰਾਇਣਧੰਨਰਾਮ।ਜਿਨਿਤਲਾਂਤਾਰਿਆਇਆ।ਤੂਮੇਰੇਕ
ਸਾ।ਐਸੀਭਗਤਿਵਿਣੁਕਉਣੁਤੁਸਾਰੀ।ਭਾਤਿਕਲਿਪੂਰਨੀਨਿਕਾਰੀ।ਸਾਖੀ
ਸਾਖੀਪ੍ਰਹਿਲਾਦਨਿਤਾਰਿਆ।ਨਾਨਕਰਾਮਤਾਨਾਕਾਕਾਜਸਵਾਰਿਆ।
੪।੧।ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆ।ਨਾਨਕਤਪਾਤੇਰੇਸੰਜੋਗਪਹੁਤਿਆਜੀਆ।
ਦਾਉਧਾਰਹੋਵੈਗਾ।ਤੇਰਾਘਣਾਪਰਤਾਪੁਹੋਵੈਗਾ।ਇਸਕਲਿਜੁਗਵਿਚ।
ਅਗੇਕਬੀਰਭਗਤਪੁਰਿਪਹੁਤਾਆਹੈ।ਅਤੇਇਕਵੇਰੀਆਇਪਹੁਤਾਹੈ।
ਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਨੂਪੁਛਿਆ।ਜੀਤੂਵਡਾਭਗਤੁਹੈ।ਤੇਰੇ
ਵਾਸਤੇਰਾਮਰੂਪਧਰਨਾਇਆਇਆ।ਤੈਨੂਰਾਮਵਡੇਪਰਚੇਦਿਤੇਹੈ।
ਅਜੀਕੋਈਹੋਰਭੀਇਵੇਹੇਪਹੁਚਸੀ।ਏਕੋਕਬੀਰਅਤੇਨਾਨਕਹੀਪਹੁ
ਚੈਹੈਨਿ।ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਬੋਲਿਆ।ਭਾਈਪੁਛਨਾਨਕਤਾਈ।ਨਾ
ਕੋਈਹੋਰੁਆਵਸੀ।ਖੇਨਾਆਵਸੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੀਤੂਸੱਦਿਵੇ
ਭਗਤਹੈ।ਅਗੇਹੋਏਹੋਰੁਸਾਨੂਅਗਲੀਪਿਛਲੀਸਭਮਾਲੂਮਹੈ।ਤਾ

੯੨

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆਸੁਣਿ [illegible] ਭਾਈ।ਇੱਸਦਾਗੁਰਕਾਈਹੋਵੈਗਾ।
ਉਹੁਏਥੇਪਰਿਆਇਪਹੁਚੇਗਾ।ਹੋਰਸਦਾਕੋਮਨਾਹੀ।ਹੋਰਵਡੇਵਡੇਭਗਤ
ਹੋਏਹੈਨਿ।ਅਤੇਹੋਵਨਗੇ।ਪਰੁਪਹੁਚੇਨਾਹੀ।ਅਤੇਪਹੁਚਨਗੇਨਾਹੀ।ਤਾ
ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਉਹੁਕਦਾਹੋਸੀ।ਅਤੇਕੇੜ੍ਹੇਜੁਗਾਵਿਚਹੋਵੈਗਾ।
ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆ।ਸੁਣਭਾਈਕਲੀਜੁਗਾਵਿਚਹੋਵੈਗਾ।
ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆਅਤੇਜਦਨਾਨਕਤਪਾਦੇਹਛੋੜੇਗਾ।ਇ
ਸਬੇਸਉਵਰਿਆਦੀਛੋਹੋਵੈਗਾ।ਪਰੁਵਡਾਭਗਤਹੋਸੀ।ਪਰੁਵਡਾਭ
ਗਤਹੋਸੀ।ਅਤੇਨਾਨਕਤਪੇਨਾਲੋਕੀਉਪਾਰਿਹੋਵੈਗਾ।ਅਤੇਇਨਾਤ੍ਰਿਹਾਦੇ
ਤੁਲਹੋਰਭਗਤਨਾਹੀ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਤੈਕੇਹੜੇਕੇਹੜੇ।
ਤਾਫੇਰਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਅਗੇਕੈਈਭਗਤਹੋ
ਇਆਹੈ।ਅਤੇਗੁਰੁਨਾਨਕਤਪਾਹੋਇਆਹੈ।ਅਤੇਪਿਛੋਉਸਤੇਹੋਣਾਹੈ।
ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਕੈਈਗੁਤਾਜੁਸਾਹਾਆਹਾ।ਅਤੇਨਾਨਕ
ਤਪਾਕਦੀਹੋਇਆਹੈ।ਦੇਖਜੀਉਹੁਕਿਸਵਰਨਵਿਚਹੋਵੈਗਾ।ਅਤੇਕੇ

ਹਤ੍ਰੀਧਰਤੀਕਿਹੜੇਸਹਰਰਹੈਵੈਗਾ।ਤਾਂਫੇਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆ। ੨੫੮
ਭਾਈ ਸੁਣਿਧਰਤੀਪੰਜਾਬਦੀਸਹਰਵਟਾਲਾਹੋਵੈਗਾ।ਵਰਨਜਟਦਾਹੋਵੈਗਾ।ਫੇਰਮਰ
ਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਕਿਹਾਜੇਹਾਹੋਸੀ।ਤਾਂਫੇਰਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆ।ਸੁਣਿ
ਭਾਈਭਾਵੈਕੋਈਪਿੰਡਜੋਹੋਵੈਭਾਵੈਕੋਈਰਾਜੀਹੋਵੈ।ਓਹੁਕੋਬੀਰਸੇਵੈਅਤੇਨਾਨ
ਕਸੇਵਦਾਹੋਸੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿਆ।ਕਿਉਂਮਰਦਾਨਾਅਸਾਡਾਆਖ
ਆਝੂਠਜਾਤਾਆਹੇ।ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਇਆ।
ਜੀਮੈਭੁਲਾਹਾਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਿਮਰਦਾਨਿਆਜੋਪੂਰਨਪੁਰਖਹੈ
ਨੀ।ਸੋਪਾਜਨਾਹੀਰਖਦੇ।ਉਹੁਜੋਉਦੀਤਉਹੀਆਖਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਂਫੇਰਪ੍ਰਹਿ
ਲਾਦਭਗਤਬੋਲਿਆ।ਹਾਂਤਪਾਜੀਏਉਹਿਜੋਗੁਰੂਹੈ।ਓਹੁਜੋਸਤਪੁਰਖੁ
ਹੈਨਿ।ਸੋਆਪਣੀਵਡਿਆਈਨਾਹੀਕਰਦੇ।ਜਿਉਂਦੀਉਕੀਤੀਉਹੀਕਹਤੇ
ਹੈ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਅਧੀਨਹੋਇਕੈਕਹਿਆ।ਸਤਿਗੁਰੂਜੀਸਤਿਜੀ।ਗੁਰੂਨਾ ਤ
ਨਕਜੀਅਤੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਅਤੇਮਰਦਾਨਾ।ਅਤੇਬਾਲਾ।ਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਏ।
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਗੁਰੂਨਾਨਕਤੇਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆ।ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਪ੍ਰਹਿ

ਸਾ ਦੇਖੇ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ । ਹਦਸੀਦਾ ਹਾਰਾ । ਖੁਸੀ ਹੋਇ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਗਤ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸਾਨੂ ਰਜਾਇ ਹੋਈ ਹੈ । ਤਾ ਖੁਸੀ ਸਾਦ ਵਰਾਤ ਪੇ
ਲੀਆ । ਜੀ ਰਜਾਇ ਤੁਸਾਕੇ ਰਾਮ ਕੀ । ਰਜਾਇ ਤਪਾਸੀ । ਜਹਾ ਤੁਆਰੀ
ਖੁਸੀਆ ਹੈ ਸਤਹਾ ਬੋਲੋ । ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀਓ ਅ
ਸੀ ਹੁਣ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ
ਅਸੀ ਸੋਲਹ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ ਆਹੇ ।੧੬੦੦੦। ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁ
ਛਿਆ ਜੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਭੇ ਕਿਤਨੇ ਆਏ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ
ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਇਕ ਲਖ ਅਠਤਾਲੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆ
ਏ ਆਹੇ ।੧੪੮੦੦੦। ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਅਗੇ ਕੀ ਚਲਣੁ
ਹੈ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਹੋ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਨਾਹੂ ਜਾਵਣਾ ਹੈ ।
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਗੇ ਕਿਥੇ ਚਲੋਗੇ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਦਾ ਮੰਡਲ ਹੈ । ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਦਾ ਮੰਡਲੁ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਹੈ ਇਥੋ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰ

ਦਸਾਦੂਰਿਹੈਇ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਜਿਤਨਾਧਰਤੀਤੋਂਆਏਅ ੨ ੧੫
ਹੈਂ।ਉਤਨਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਬਹੁਤੁਦੂਰਿਹੈ।ਤਾਫੇ
ਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਕਿਵੇਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਚਲੁਭਾਈ
ਮਰਦਾਨਾਤੂੰਉਤਾਵਲਾਹੈਚਲੁ।ਬੋਲਹੁਬਾਣੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਥਿ
ਰਹਸੀ।ਤਾਉਂਸੋਉਤਾਰੀਕੀਤੀ ਜਾਇਕਉਂਜਾਸਪਰਘਤਉਂਪਾਰਿ
ਖੜੇਹੋਇ।ਜਾਮਰਦਾਨਾਦੇਖੇਤਾਕਿਆਦੇਖੈ।ਜੋਤਾਰੇਵਿਗਿਆਵਦੇ
ਰਹਿਗਏ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤਾਰੇਵਿਗਿਨਾਹੀਆਵਦੇ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਹੇਠਦੇਖੁ।ਮਰਦਾਨਾਹੇਠਦੇਖੇਤਾਕਿ
ਆਦੇਖੈ।ਜੋਤਾਰੇਸਭੇਹੇਠਜਾਣਆਵਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਪੁਛਿਆ
ਜਾਕਿਉਂਮਰਦਾਨਾਤਾਰੇਡਿਠਿਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤਾਰੇਤਾਹੇਠਨ
ਜਰਆਵਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਤਾਰੇਸਭੇਹੇਠ
ਰਹੇ।ਅਸੀਂਉਪਰਿਆਏ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਤਾਰੇਅਤੇਚੰਦ੍ਰਮਾ।
ਅਤੇਸੂਰਜਹੇਠਿਰਹੇ।ਏਹਚਾਂਦਨਾਕੇਹਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ

ਏਹਚੰਦਨਾਪੁਰਨਗਰਦਾਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਪੁਰਨਗਰਕੈਸੇਹੈ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਉਹੁਜੋਮੰਡਲਨਗਰਆਵਦਾਹਈ
ਉਸੇਉਪਰਿਹੈ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਘਰਵਿਚਆਏਹਾਂ ਦੇਖ
ਚਲੋ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਉਤਾਵਲਾਨਹੋ। ਤਾਮਰਦ
ਨੇਆਖਿਆਜੀ ਭਲਾਜੀ। ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਥ
ਈਘਾਲਾ ਘਾਲੇਆਖਿਆਜੀਜੇਤੂਸਾਡੀਰਜਾਏ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਪੁਰਦੇਮੰਡਲਨੂੰਚਲੇ। ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ
ਅਗੇਪੁਰਨਗਰਮੰਡਲਆਪਣੇਵਿਚਫਿਰਦਾਹੈ। ਪੁਰਦੇਸੇਤਾਕੇਸ
ਨਾਮੁਆਇਪਹੁਚੈਹੈਨਿ। ਤਾਪੁਰਬਚਨਕੀਤਾ ਪੁਰਦਾਰਾਕੋਸਿਆਹ
ਨਚਰਆਏਆਖੇਚਰਗੁਰੂਰਕਉਨਸਤਾਇਆ ਆਰਾਕਸਦਾਨੇਗੁ
ਤਪਰੇਤਾ ਕਿਸੇਨੇਤੂਮੇਲਿਆਇਆਸੇਤਾ ਜੀਸਮਘਾਟਦੂਰਿਆਸਮਾਨ
ਕਿਉਕਰਿਮਾਰਗੁਲਿਆਪਛਾਨੁਮੇਜੀਆਗੇਹੁਈਨਹੋਇਆ ਘੀਨ
ਕੰਸੀਰਨਪਹੁਚਿਆਕੋਇ। ਐਸੀਕਿਰਪਾਕਰੀਕੰਘੀਰਾ ਗਮਨਾਮਕਾਂਧ ੨੯

ਬਾਣੀਆਸਰੀਰੁ॥੧॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਏਕਟੇਕਪਰਮੀਪਬਨਰਹੈ॥ 
ਖੇਲਰਰੂਹਰਆਵੈਨਨੇਨੋਦਾਨਉਦੇਵਕਰੂਤਪਰੇਤਾ॥ਪਦਨਅਸਵਾਰਹੋਏਈ
ਖੇਸਤਾ॥ਬਾਦਸੁਹੇਲੀਪਹੁਚੇਬੁਨਾ॥ਨੋਰੰਗਨਾਲਿਲਾਟਾਵਿਚਿਮੁਆ॥ਕੋਰਬਾਣ
ਆਗੇਹੂਈਅਧਕੁਹਿਓਇ॥ਏਕਕਧੀਰਾਨਾਨਕਦੋਈ॥ਸੀਲਾਤੋਰੁਹੰਦਾਲੁ
ਜਟੇਟਾ॥ਤਾਕਉਆਸੀਸੀਰੰਗਨਕੇਟਾ॥ਐਸੀਕਿਆਕਹੀਕਬੀਰਾ॥ਗੋਤੇਦੂਜੇ
ਨਾਨਕਬਾਧੀਪੀਰਾ॥੨॥ਪੂਰਨਗਾਤਵਾਚ॥ਗੁਰਨਾਨਕਤੂੰਜਗਠਾਕਿਆ
ਹਰਹੈ॥ਕੋਈ॥ਧੀਨਕੰਧੀਰਆਗੇਨਜਾਤਾ॥ਸਪੁਤੁਹੂਆਨਾਉਨੀਸਾਣਾ॥
ਕਿਉਜੂਠੀਆਖਕੁਰੇਨੇਦਾਨਾ॥੩॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥
ਦੈਔਗੇਨਧਪੈਦੋਹੋਈ॥ਏਕਪਲਕਮੈਪਹੁਚੈਸੋਈ॥ਚੋਦਕਤੇਬਕੀ
ਕਰੇਨਕਾਣੀ॥ਸਭੂਨਾਮਤਾਕੇਨੀਸਾਣੂ॥ਸੁਣਹੋਪੂਰਮੀਜਰਵਾਣੀ॥
ਨਾਨਕਸਾਚੀਸਅਸੁਣਾਈ॥੪॥ਪੂਰਨਗਾਤਵਾਚ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕਜਾਹੁ
ਗੋਕੀਪਗ॥ਆਗੋ॥ਇਕਟਪਰਤਹੈਂਨਿਰਧਗ॥ਦੇਸੋਅਗੁਰਮਾਰੰਸ
ਕਤਾ॥ਕੈਸੀਤੈਸੀਸੀਹੋਰਗਤਾ॥ਪੁਰਿਅਪਹੁਚੈਕੋਧਾਣਾਛੋਰੋ॥ਸੋਤੋ

ਵਿਸਟਿਨਿਆਨਾਪੇਰੋ।੫। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵੀਚਾਰਾ ਦੇਖੇਪੂਰ
ਗਤੁਮਲੇ ਅਚਰਜਈਨਾਪਰਬਤਚੜੇ ਅਰਦਾਸਈਨਾਪਰ
ਬਤਰਹਿਆ ਬਾਬਾਅਮਰੂਪਰਬਤਗਇਆ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਤੁ
ਚੇਟਰਥਾਰੀ ਜਹਾਤਅਤਬੈਠ ਸਚਾਕਰਤਾਰ ਪਾਸਖਵਾਸ
ਕਰੇਕੈਥੀਰ ਨਿਰੰਕਾਰਕੇਪਾਸਦੁਜੀਰ ਆਗਿਨਿਰੰਕਾਰਨਾਪ
ਦੀਨਿ ਦਾਸਕੈਥਰਿਅੰਤਰਿਥੀਥੀਚੀਨਿ ਕੈਥੀਰਕਹੇਸੁਣ
ਨਾਨਕਭਗਤਾ ਆਛੀਸੇਦਭੂਆਰੀਭਗਤ ਅਪਭੂਆਤਾਸੋ
ਕਆਹਿਜਾਵੇ ਉਤੀਨਿਰਮਲਭਗਤਿਦਿਨੁਊਦਤੁ ਛੋਰੇਦੇ
੨੩ ਹਉਹਿੰਆਵਹੁ ਤਪਕਤਆਛੀਕਰਤਕਆਵਹੁ ਕਹੇਕੈਥੀ
ਰਸੁਣਨਾਨਕਭਾਈ ਹਮਤੁਮਕਉਉਪਦੇਸਦਿਨ੍ਹਾਈ ।ਜ।
ਥੀਸਧਦੁਕਰੇਕਰਤਾਰਾ ਆਛੋਹੋਇਆਵੀਚਾਰਥਾਰਾ।
੬।ਨਾਨਕਪੂਭਕਿਆਗਿਆਮਾਗੀ ਉਪਦੇਸਦੀਆਕੈਥੀ
ਰਕਿਆਨੀ ਸਭੂਮੰਤ੍ਰਤੇਨਾਨਕਾਠੈ ਅਰਦਾਸਬਲਆਗੇਪਰ

ਤੀਨੋਆਏਪ੍ਰਕੋਟਹੂਆ।ਆਗੇਪ੍ਰਿਥਮੇਪਕਾਨ੍ਹਿਆਏਛਲਾ।ਪੂਰੀਛੈਨਾਨ ੨੧੭
ਕਦੇਹਨੀਜਾਨੀ।ਕੈਸਾਦੇਖਿਆਭ੍ਰਾਨੇਰਖਾਨੀ।ਹਮਕੋਸਾਚੀਜਾ
ਖਸੁਣਾਵੋ।ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਤਪਾਸਦਾਵੋ।੧।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।
ਹਮਦੇਖੀਆਅਪਨਾਏਕੰਕਾਰਾ।ਜਾਸਕੰਧੀਰਕਰੋਧੀਚਾਰਾ।ਤ
ਖਤਪੈਠਾਜਕਚਾਕਰਤਾਰਾ।ਅਰਧਜਾਜੋਤਿਨਲੀਨੀਕਾਏਧੰਨਨੈ
ਧੀਰਾਰਹਿਆਸਮਾਏ।ਕੰਧੀਰਭਗਤਕੀਪਦਵੀਊਚਾ।ਜੋ
ਨਿਨਿਮਲਭਗਤਕਰੀਹੈਸੁਚੀ।੮।ਨਾਨਕਪੂਛੇਧਰਭਾਈਮੇਰੇ।
ਦਰਸਨਨਾਹਿਨਜੀਕਾਨਿਧੇਰੋ।ਅਰਰਜਧਤਤ੍ਰਮਹਮਾਦਿਖਾਈ।।
ਸੁਣਪ੍ਰਭਖਸਰਮੇਰੇਭਾਈ।੯।ਪ੍ਰਭਭਗਤਵਾਚ।ਹਮਕਉ
ਦਰਸਨਈਹਾਹੋਇਆ।ਅਨਮੈਭ੍ਰਾਖਿਪਾਰਹੀਨਕੋਇ।ਜਰਧਜੋ
ਤਿਮਹਿਜੋਤਿਸਮਾਈ।ਜੈਊਪਾਣੀਕਉਮਿਲਿਆਪਾਣੀ।
ਜਰਧਰੂਪਮੈਰੂਪਸਮਾਨਾ।ਦੂਜਾਹੋਤਕਉਪਛਿਾਨਾ।ਏਕੋ
ਅਪਸਭਆਪਾਦਿਖਾਇਆ।ਪ੍ਰਭੁਮੈਧੋਲੀਨੀਰਜਲਸਮਾਇਆ।

੧੦।ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਏਥੇਭਗਤਜੀਕਿਉਂਉਹੁਅਉ
ਤ੍ਰਿਏਕੈਹੇਤਾਂਏਸਜਮੰਨੇਵਿਚਆਹਾਂਫੇਰਦੇਕਿਉਂਰਹਤੇਹਾਂਕਿਸੀ
ਦੂਜੇਰੰਗੇਜਰਕੇਦੂਜੇਰੰਗਹੋਤਤੇ।੧੧।ਪ੍ਰਭੁਗਤਵਾਚ।
ਆਪੇਬੈਠਾਆਪੇਫਿਰਤਾਆਪੇਜੁਗਤਆਪੇਬੇਜੁਗਤਾਆ
ਪੇਏਕਆਪੇਅਨੇਕਾਆਪਿਰੰਗੀਆਨੀਆਪਿਰੰਗੀਆਨਬਿਬੇਕਾ।
ਸੋਲਹਕਲਾਸੰਪੂਰਨਆਪੇਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਆਪੇ।੧੨।
ਜਲਥਲਪਾਤਾਲਜਦਾਅਜੀਤਨਜੀਤੇਕਾਲਾ।ਸੁਣਨਾਨਕ
ਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾਦੂਜਾਸਭਕੁਕਰੇਨੀਜਾਲਾ।੧੩।ਤਾਂਫੇਰਪ੍ਰ
ਭਗਤਦੇਪੈਰਾਂਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਪ੍ਰਭੁਗਤ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਦਾਮਥਾਦੂਹਾਂਹਥਾਂਤੇਪਕੜ੍ਹਿਆਤਾਂਅਤੇਮੁਖਤੇ
ਚੁੰਮਬੋਲਿਆਸੁਣਿਨਾਨਕਤਪਾਂਤੇਨੂੰਨਿਰੰਕਾਰਕਰਤਾਰਦੀ
ਬੜੀਕਿਰਪਾਹੋਈਹੈਤਾਂਏਥੇਏਥੇਭਗਤਹੋਏਹੈਂਨਾਂਪਹੁਚਏ
ਸੋਤੇਨੂੰਕੋਈਨਾਹੀਪਹੁੰਚਿਆਇਕੇਕੈਰੀਸਹੁਚਿਆਹੈ।

ਇਕੋਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇਰਹਿਆਹੈ।ਇਹੁਪ੍ਰਭਭਗਤਕਸੀਕਲਾਦਿੰਦਾਹੈ।੧੭। ੨੧੮
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਆਜਾਨੂਰਜਾਇਦੇਹੋਭਗਤਜੀ।ਤਾ
ਪ੍ਰਭੁਭਗਤਕਹਿਆ।ਰਜਾਇਤੁਸਾਨੋਨਿਰੰਕਾਰਕੀ।ਜਾਦਾਜਾਂਦੇਤੇਹੈ। ਸੋ।
ਸਭਤੁਮਾਰੀਜਾਂਦੀਹੈ।ਤਾਂਉਥੋਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਠਿਰਾਹਿਲੀਤਾ।
ਨਾਲਿਮਰਦਾਨਾਥਾ।ਜਾ।ਪ੍ਰੋਲਹੁਭਾਈਦਾਸਗੁਰੂਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ
ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਗੁਰੂਜੀਅਜੀਪਰਤੀਤਿਕਿਤਨੇਜੋ
ਜਨਉਚੇਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਅਸੀਹਾ
ਜੀਲਖਜੋਜਨਆਏ।੮੦੦੦੦੦੦।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਜੀ।ਪ੍ਰਭੁਭਗਤਪਰਤੀਤਿਕਿਤਨਾਉਚਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆਮਰਦਾਨਾਉਹੁਤ੍ਰਤਾਲੀਲਖਜੋਜਨਉਚਾਹੈ।੪੩੦੦੦
੦੦।ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਪਰੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਹਾ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨੇਪਰੇਇਕਲਖਜੋਜਨਆ।
੧੦੦੦੦੦।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਉਸਤੇਪਰੇਭੀ

ਕਹੁਦੈ ਕਿਅਗੇਕਹੁਨਾਹੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਅਗੇਸੁਖਸੁਮਾਰਕਹੁਨਾਹੀ ਜੋਏਸੁਮਾਰਹੈ ਦੇਖਣਾਆਹ
ਸੋਦੇਖਿਆ ਜੋਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਜੇਹੈ ਅਤੇਪ੍ਰਗਿਆਨਦਜੇਹੈ ਅਤੇਦ
ਤਾਦੇਉਜੇਹੇ ਉਰੇਹੀ ਖਨੇਹੈਨ ਅਸਾਨੂਜਾਤੇਏਕੀ ਮਿਹਰ
ਦੂਨਰਹਿਓਈ ਜੋਕੀਜੈਜਾਏਪਹੁਚੇ ਉਸਦੇਪਸਾਰੇਦਾਮ
ਹਰਮਕੋਈਨਾਹੀ ਓਹੁਆਪੇਹੀ ਆਹਿਰਮੁਹੈ ਹੋਰਕੋਈ
ਮਹਰਮਨਾਹੀ ਅਤੇਏਹਨੂੰਏਕਸਦਿਕੇਕਰਨਾਆਖੀਦੇ
ਹੈਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨਮਹੇਸਾ ਸੇਕੀਅੰਤਾ ਕਿਸੇਨੂੰਹਾ ਥਿਆ
ਏਆ ਅਤੇਕਮਲਾ ਜੈਸਾਰਉਆ ਉਤਾਰਨੂੰਮਰੀਸਰੁਆ
ਖਦਾਹੈ ਅਤੇਉਨਕੋਰੀਅੰਤਨਪਾਈਆ ਓਹੁਆਪਣੀ
ਕੁਦਰਤਿਆਪੇਹੀਜਾਣਦਾਹੈ ਹੋਰਕੋਈਜਾਣਦਾਨਾਹੀ
ਏਹਜੀਤਕੀਤਾਹੋਇਆਹੈ ਕਿਜਤਾਇਕਰਤਾਰਦਾਕਰਪੂਤੇਦੇ
ਗਾਸੇਈਆਪਤਾਈਬ੍ਰਹਮਜਾਣੈਗਾ ਅਤੇਕਿਜਉਪਾਹੈ

ਕਿਰਪਾ ਹੋਵੈਗੀ। ਜੋ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਜਾਣੈਗਾ। ਮਰਦਾਨਾ ੨੧੯
ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਉਪਰਿ ਕਰਿ ਪਰਤੂੰ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਅੰਦਰ ਹੋਇ ਕਮਾਵਦਾ ਹੈ
ਜੀਅ ਭਾਈ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਕੇ ਜੂਨ ਚੌਰਾਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਹਿਬ ਹੋਦੀਆ ਹੈ
ਸੈਂ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਿ ਨਹੂੰ ਕਿਸੇ ਬਲਦਾ ਹੈ। ਭਾਈ ਹਜਾਣਦਾ ਹੈ
ਕੇ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਵਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ। ਜਾਣਦਾ ਨਾਹਿ ਮੈ ਕੋਈ ਛੁਰਾਸ ਹੈ।
ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਸਭ ਕੁਛ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਵਦੇ ਹੈਨਿ। ਅਤੇ ਮੈ ਭੀ ਅਜਰ ਕਰਾਈਦੇ
ਹੋਇ ਜਾਸਾ। ਕਰਤੇ ਇਹਨਾ ਕੀਆ ਦੀ ਅਕਲ ਮਾਰ ਛਡੀ ਹੋਈ।
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਤਿ ਜੀ ਸਤਿ ਜੀ। ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਤਾਰ ਤੂੰ ਸਾ
ਤੇ ਮੂੰਹੋ ਕਢਾਇਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਪੁਰੇਵਣਾ ਬਚਾਇਦਾ ਹੈ। ਪਰੂ ਜੀ ਹੁਣ
ਅਸੀ ਕਿਤੜੇ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ। ਅਤੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਨਾਉਰ ਆਇ
ਆਹੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਹੁਣ ਕਸਕ
ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਆਹੇ। ਅਤੇ ਦੂਇ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ਆਹੇ।
੨॥੨੦੦੦੦। ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਲੋਕ ਹੋ ਜੋ ਸੁਧਿ ਚਵਦੇ ਰ

ਰਜਵੈਹੈ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਜਿਹੀਆ ਏ ਕੇਤੜੇ ਖੰਡ ਹਵੇ
ਰਾਹ ਆਤੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਜੀਹੇ ਨੂੰ ਖੰਡ
ਵੇਰਾਹ ਐ ਅਤੇ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੇਤੜੇ ਕੇਤੜੇ॥
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ। ਸੂਰਜ ਖੰਡ ਗਾ ਅਤੇ ਰਪਣ
ਖੰਡ ਗਾ। ਅਤੇ ਨਕਣ ਖੰਡ ਗਾ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਪੁਨ ਕੇਤੜੇ
ਖੰਡ ਰਚੀਅਹਿ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਮ
ਛਕੀ ਖੰਡ ਗਾ ਅਤੇ ਸਾਹਤ੍ਰੇ ਖੰਡ ਗਾ। ਵਾਰਾਹੂੰ ਹੈ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਜੋ ਤੂ ਜਾਣੇ ਰਜਾਇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਬੈਠਿ ਚਰਲੀ ਲੀਤੀ।
ਤਾ ਸਿਜਾ ਪਰਘਤੇ ਆਏ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਅਸੀ
ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨਾ ਉਠਿ ਆਏ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਮ
ਰਦਾਨਾ। ਅਸੀ ਆਗਲਖ ਜੋਜਨਾ ਉਠਿ ਆਏ॥੧੧॥੦੦੦
੦੦॥ ਜਕੇ ਤੇਰਾ ਲਖ ਜੋਜਨਾ ਉਠਿ ਆਏ॥੧੩॥੦੦੦੦ ੦॥

ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਇਸੁਪਰਬਤਪੂਰੇਕੇਤੇਲੋਕਿਤਨਾਉਮਰਾਹੈ।ਤਾ ੨੨੦

ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਪੰਝੀਹਜਾਰਵਰ੍ਹੇਂਜਨਉਮਰਾਹੈ।੨੫੦੦੦।
ਫੇਰਿਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਅਬੀਰਪਰਬਤਪ੍ਰਗਟਪਾਸੇਕਿਤ
ਨਾਉਮਰਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਪੰਦ੍ਰਹਹਜਾਰਵਰ੍ਹੇ
ਜਨਉਮਰਾਹੈ।੧੫੦੦੦।ਤਾਫੇਰਿਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਕਿਸੇਜੇਹਿਕਾ
ਜੋਤੀਸਰੂਪਬੈਠਾਆਹਾ।ਇਹੁਪਰਬਤਕਿਤਨਾਪਰੇਉਆਹਾਆਹਾ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾ।ਅੰਬਰਪਰਬਤਪਾਸੇਪੰਝੀਹਜਾਰ
ਜੋਜਨਉਮਰਾਹੈ।੨੫੦੦੦।ਤਾਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਉਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉ
ਕਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਉਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉ
ਸੰਰਬਕਰਪਰਬਤੁਹੈ।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਸੇਕਿਵੇਂ
ਜਾਪੈਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਏਸੇਨਾਹੀਪਹੁਅ
ਗਏਪਰਬਤਉਪਰਿਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਚਲੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਕਿਛੁਪਹੁਚਣਾਗੀਹੈਬੀ।ਕਿਛੁਬਾਦਾਹੈ।

ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਥੇ ਬੈਠਾ ਪੰਖੀ ਨਜਰ ਨਾਹੀ ਆਵਦੇ ਆਦ
ਮੀਆ ਦੀ ਕਿਆ ਆਖਣੀ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਆਵਣ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੂੰ ਭੁਆਣ
ਹੋਆ ਨਿਰਾਖਿਆ ਹੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਹ ਜੋ ਉ
ਚੀ ਪਹਾੜੀ ਦਿਸਦੀ ਹੈ ॥ ਉਸ ਉਪਰਿ ਜਾਇ ਕਰਿ ਜਿਤਨੇ ਮੁਸੀਆ
ਵੀ ਇਤਨੇ ਫਲ ਜਾਤੇ ਨੈ ਤੋ ਨ ਖਾਹਿ ॥ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਗਲੀਆ ਉ ਹਰਾਮ
ਹਦਾ ਨ ਜਾਹਿ ਕਰਦੇ ਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖੈ ॥ ਜੋ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇ ਬ੍ਰਿਛ ਫਲ
ਲਖਨੇ ਹੈਨਿ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਹਸਿਆ ਤੇ ਨ ਤੇ ਨ ਕਾਹਿ ਮੁਹ ਪਾਏਆ ॥ ਕ
ਸੁਆਦ ਲਗੋਸ ਫੜ ਸਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਘਰੁਤ ਆਪੇ ਸੁ ॥ ਅਤੇ ਖ ਤੁਰਤੇ ਨਕੀ
ਆਏ ॥ ਆਣਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਆਸੁ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਖਾ ॥ ਜਾ ਖਾਧੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਆਦੇ
ਖੇ ਕੇ ਜੋ ਹੈ ਅਸਾਨੂੰ ਭੀ ਦਿਹਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦ
ਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਭਰਿਆ ਹੈ ॥ ਪਰੁ ਇਕ ਦੁਇ ਦੇਹੁ
ਤਾ ਖਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਉਸ ਕੈ ਵਿਸੈ ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਝ ਆਖਿਓ ਆਵਦਾ ਹੈ ॥

ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਮੈਨੂੰਆਪੇਖਾਵਣਨੂੰਦਿਤੀਆਆਹਾ ॥ ਤਾ ੨੨੧
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸਾਤੈਨੂੰਕਿਆਆਖਿਆਹੈ ॥ ਅਸਾਤੈ
ਨੂੰਕੁਛੁਆਖਿਆਨਾਹੀ ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਫੇਰਪੁਛਿਆਜੀਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲ
ਲਈਦੇਜਾਦੇਹੈਨਾ ॥ ਇਹੁਖਾਵਣਵਾਲਾਕਉਣੁਹੈ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਖਾਵਣਵਾਲੇਨਹੋਵਨਾਏਹਪੈਦੇਕਿਉਂਹੋਵਨਾ ॥ ਤਾਮਰਦ
ਨੇਕਹਿਆਜੀਏਥੇਤਾਅਸਾਨੂੰਨਜਰਿਕੋਈਨਹੀਆਵਦਾ ॥ ਅਤੇਤੁਸਾ
ਨੂੰਕੋਈਨਜਰਿਆਵਦਾਹੈਤਾਤੁਸੀਦਸੋ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦ
ਨਾਏਹਕੁਦਰਤਿਦਾਅਤਾਰੁਹੈ ॥ ਏਹਗੁਪਤਮਹਾਪੁਰਖਾਂਦੇਵਾਸਤੇਕਰ
ਤਾਰਖਿਤੇਹੈਨਿ ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਸੀਤਾਗੁਪਤੁਨਾਹੀ ॥ ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਪੂਰਨਮਹਾਪੁਰਖਾਂਵਿਚਿਅਤੇਗੁਪਤਾ
ਵਿਚਿਭੇਦਕੋਈਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਪੂਰਨਏਹੋਹੀ
ਹੋ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਆਖਿਉਮਰਦਾਨਿਆਛੁਧਾਸੁਆਦੂਮਰਦਾ
ਹਈ ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਕਿਉਂਸੇਤਿਆਕਰਣਾਹੈ ॥ ਅਤੇਏਥੇ

ਕੀਆ ਨਹਿ ਕਰਣਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਤੂੰ ਸੇ
ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ਥੇ ਨਾਹੀ। ਕਰਣਾ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੁਲਾਮੈ
ਚਲੋ ਪੈਡੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਚਲ ਕਰਾਈਏ।

ਗੋਸਟਿ ਹਵਾਈ ਦੇਨ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਸੋਹੁ ਰਾਗੀ ਜਿਤੀ। ਉਹਾ ਰਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ।
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਹੁਣਿ ਕਿਥੇ ਆਏ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਹੁਣਿ ਉਹਾ ਰਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ। ਆਹੇ। ਤਾ
ਫਿਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਕਿਤਨੇ ਕੋਹ ਆਏ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਨਉ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ। ੯੦੦੦੦੦। ਸਵਾ ਦਾ
ਈ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ। ੨੫੦੦੦੦੦੦। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਨੋ ਇਥੇ ਜਾਇ ਆਖਦੇ ਆਹੇ। ਜੋ ਕਿਥੇ ਹੈ ਇਹੁ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਹੈ ਹੈ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਚਲੋ ਵੇ
ਖੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਤਾਂ ਦੇਖਾ ਸੋ ਹੋਇ ਇਆ ਆਇਆ।

ਏਤਨਿਗਲਕਰਦੇਆਹੋ।ਜੀਬੁਟੀਵਿਚੋਸਾਧਨਿਕਲਿਆਇਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਨੂਪੁਛਿਓਸੁ।ਅਰੁਤੁਮਸਾਧਹੁਮਕਉਣਹੋ।ਜੋਈਹਾਂਆ
ਇਪਹੁਚੇਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਹਮਕਰਤਾਰਦੇਭੇਜੇਹੈ।ਤਾਉਸਸਾ
ਧਪੁਛਿਆ।ਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਵਾਈਮੇਰਾ
ਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ।ਤਾਉਸਸਾਧਪੁਛਿਆ।ਅਰੇਬਾਈਤੇਰਾਨਾ
ਉਤੈਨਾਨਕਤਪਾਸੁਣੀਆਥਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਤੂਕਿਆਜਾ
ਣਦਾਥਾ।ਤਾਉਸਸਾਧਕਹਿਆਮੁਝਕੋਗੁਰੂਕੀਪਤਾਇਆਥਾ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਵਾਈਫੇਰਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਅਤੇਤੇਰੇਗੁਰੂਕਾ
ਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਉਸਸਾਧਕਹਿਆਵਾਈਨਾਨਕਤਪਾਗੁਰੂਕਾ
ਨਾਉਜੀਲਸੈਨਾ।ਅਰੁਮੇਰਾਨਾਉਕਾਲੀਆਨਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਉਹੁਸੁਣਿਆਜਾਣਦਾਥਾ।ਤਾਕਾਲੀਆਨਕਹਿਆਜੀ
ਗੁਰੂਜੀਲਸੈਨਕਹਿਆਥਾ।ਜੋਨਾਨਕਤਪਾਦੇਖੈਤੇਤੁਸਮੇਰਾਗੁ
ਰਭਾਈਥਾ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਅਰੇਵਾਈਕਾਲੀਆ।

ਤੇਰਾਗੁਰੂਸੀਲੇਸੈਨਕਹਾਹੈ ਤਾਤੇਰਕਾਸੀਆਨਕਹਿਆਜੀਏਸਾਗੁਰੂ
ਪਾਜਰੈਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਹਮਕਉਆਪਣੇਗੁਰੂਕਾਦਰਸਨੁਦਿ
ਖਾਉ ਤਾਕਾਲੀਆਨਕਹਿਆਜੀਐਆਪਣੇਗੁਰੂਕਉਜਾਇਖਬਰਕ
ਰਨਾਂ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜਾਇਕੁਝਾਈਖਬਰਕਰੁ ਕਹੀਉਤੇਰਾਗੁ
ਰੂਭਾਈਖਾਹਰਿਖਤ੍ਰੀਹੈ ਤਾਕਾਲੀਆਨਜਾਇਕਰਿਕਹਿਆ ਤਾ
ਅਰੋਸੀਓਸੈਨਕਹਿਆ ਅਰੇਰੇਲਾਅੋਰਾਤੇਨਾਨਕਗੁਰਭਾਈ
ਕੋਈਨਾਹੀ ਜਾਇਰੇਕਾਲੀਆਨਤੂਜਾਇਕਰਿਪੁਛ ਜੋਤੂਸੋ
ਗੁਰਭਾਈਕਦਕਹੈ ਤਾਕਾਲੀਆਨਜਾਇਕਹਿਆ ਅਰਭਾਈਗੁਰੂਕ
ਹਤੈਹੈ ਤੂਸੋਰਕਦਕਾਗੁਰਭਾਈਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਅਰੇਰਾ
ਈਤੂਜਾਇਕਹੁ ਜੋਤੇਰਾਤੂਤੇਜੁਗਕਾਗੁਰਭਾਈਹੈ ਤਾਏਰੀ
ਸੋਸੈਨਕਹਿਆਕਾਲੀਆਨਾ ਤੂਜਾਇਕਹੁਜੋਤੂਤੇਤ੍ਰੇਤਾਨਾਉਕਿਆਸ
ਤਾਏਰਕਾਲੀਆਨਆਇਪੁਛਿਆ ਅਰਭਾਈਗੁਰੂਕਹਤੇਹੈ।
ਤੇਰਾਤੇਤੇਜੁਗਸੋਨਾਉਕਿਆਸੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਕਾਲੀ

ਅਨਾ ਏਰਨਾਉ ਗੁਰੂ ਦਰਪਨਸਾ। ਤਾ ਟੇਰ ਰਹੇ ਸੋਜਾ ਇਕ ਹਿਆ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹ ੨੩੩
ਤਾ ਹੇਜੁ ਏਰਨਾਉ ਗੁਰੂ ਦਰਪਨਸਾ। ਤਾ ਸੀਲੋਸੋਨ ਕਹਿਆ ਰੇ ਚੇਲਾ ਜਾਇ ਕੇਉ
ਲਾਇ ਲੇਆਉ। ਤਾ ਕਾਈ ਆਨਤੀਨ ਕਉ ਬੁਲਾਇ ਲੈ ਗਇਆ। ਜਾਇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਕਹਿਆ। ਤਾ ਅੰਗਦ ਜੀ ਲੋਸੋਨ ਕਹਿਆ।
ਆਉ ਕਾਈ ਸਾਤਿ ਕਰਤਾਰ ਬੈਠ ਭਾਈ ਜੀ। ਜਾ ਨੂੰ ਏ ਬੈਠ ਗਏ। ਤੀਸੀ
ਲਸੈਨ ਦਾ ਚਾ। ਕਉਨ ਗੁਰੂ ਕਉਨ ਸਿੱਖ। ਕਉਨ ਥੀਆ ਦੇਆ ਕਉਨ ਜੋੜ।
ਕਉਨ ਕਢਾ ਲੇ ਈਹਾ ਆਏ। ਕਉਨ ਨਾਮੁ ਅਕਿਸ ਗਾਏ। ਜੀਸ ਪੁਛੈ
ਸੁਣ ਰੇ ਕਾਈ। ਬੋਲੇ ਬਚਨ ਦੇਹੁ ਸਮਝਾਈ॥੧॥ ਤੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਦਾ ਚਾ। ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰ ਮੰਡਾ ਜੋਵਾਈ। ਥੀਆ ਦੇਆ ਜਾਨਕ ਜੋੜ ਮੁਰਥ।
ਈਹਾ ਸਾਤਿ ਕਲਾ ਲੇ ਈਹਾ ਆਏ। ਅਮਰ ਅਜੂਨੀ ਪਕਾ ਨੂੰ ਮੰਗਾਏ।
ਬੋਲੇ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਸੀਸਾ ਗੁਰ ਕਾਈ। ਗੋਦ ਰਪਨ ਦੇਤੇ ਤੁਮੇ ਸਮਝਾਈ।
ਦਾ। ਸੀਲੋਸੋਨ ਦਾ ਚਾ। ਹਿਜਾਬਾਨ ਕਨੂੰ ਤੇ ਜੁਗ ਗਨੂੰ ਆ। ਕਾਈ ਜੁਗ ਕੋ
ਨਾਨਕ ਹੋਦੂਆ। ਬੀਚੇ ਜੁਗ ਬੀਤਾ ਹੈ ਅਉਰ। ਤਿਥ ਜੂਰ ਤਾਰ ਕੀਨ ਠਉਰ।

ਨਉਧਾਤਾਦਿਆਉਅਪਨਾਸੋਹਿ॥ਜੀਵਜੈਸਨਪੁਛਤੇਹੈਤੇਤੈ॥ ੩॥ ਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਤ੍ਰੈਤੇਸੇਂਦਕਸਨਕਹੋਤੇ॥ਦੁਆਪਰੁਜਨਮਨੀ
ਰਘਾਰਿਲੇਤੇ॥ਤੇਲੀਕੇਘਰਿਪਾਈਠਉਰਾ॥ਤਾਤਧਨੁਸੁੰਦਰਨ
ਮਧਰਿਉਹੈਆਉਰਾ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਹੈਸੁਨਿਸੀਲਸੈਨਹੋਤੇ॥੪॥ਆ
ਪਨਾਨਾਮਧਤਾਇਆਸੋਹਿ॥ਸੀਲਸੈਨਵਾਚ॥ਰਾਜੇਜਨਕਦਰ
ਸਨੁਕੀਆਹੈ॥ਕਿਨਾਹਿਕੀਆ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੋਨਾਹਿ
ਕੀਆ॥ਤਾਫਿਰਸੀਲਸੈਨਵਾਚ॥ਜੈਸਾਆਇਆਤੈਸਾਨਆਇ
ਆ॥ਰਾਜੇਜਨਕਦਰਸਨੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਨਾਪਹੁਚੇਸਾਹੋਦਰ
ਧਾਰਾ॥ਦੇਖੋਆਪਨੇਰਿਦੇਧੀਰਾਭਾਇਓ॥ਲੋਭਲੁਅਪਾਰਸੁਨਾਵੇ॥
ਬਿਨਗੁਰਦਰਸਨਕਹਾਸਆਵੇ॥ਐਸੀਧਾਤਿਨਪੂਰੀਹੋਇ॥ਜੀਵ
ਧਨਸੁਨਾਵੈਤੇਹਿ॥੫॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਸੁਨਦ
ਰਕਾਈਠਉਰਧਤਾਈ॥ਦਰਸਨਦੇਖੋਨਾਗੋਪਾਈ॥ਜਨਕਬਿ
ਦੇਹੀਗੁਰੂਮਾਰਾ॥ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਮੈਚਕਪਧਾਰਾ॥ਰਾਜਸੋਹੇਅਉਪੁਤ੍ਰਾ॥ ੨੮

ਕੈਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਜਨਕ ਕੇ ਪੁਤਾ ॥ ਸੀਲ ਸੈਨ ਵਾਚਾ ॥ ਇਖਨ ਪਰਬਤ ਜਾਇ ਕਰ
ਤਪ ਨੁ ਕੇਹਾ ॥ ਜਨਕ ਜਨਕ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪਰਤੇ ਤੇ ਦੇਖੈ ਤੇ ਦਰਸਨ ਨੈਰ ਮਾਲੂ ਹੋਇਆ ॥ ਤਾ
ਤੇ ਨੂੰ ਪਰਿਆਵਰਨ ਕੋਈ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਕਉ ਨਉ ਰਪਾਤਾਈ ॥ ਕੈਹੈ ਸੀਲ ਸੈਨ ਸੁਣਿ
ਨਾਨਕ ਰਾਈ ॥ ੭ ॥ ਬੋਲ ਹੁਕਾਈ ਵਾ ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਸਖਿ ਤੇਰੁ ਨਾਲੀ ॥
ਇਖਨ ਪਰਬਤ ਨਾਨਕ ਰਾਇਆ ॥ ਅਗੋ ਪਰਬਤ ਜਨਕ ਸੁਣਿ ਆਇਆ ॥
ਜਨਕ ਕਹੇ ਸੁਕਦੇਉ ਸੁਣਿ ਪਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਹਮਰੇ ਪਾਸੀ ॥ ਕੋਈ
ਦੁਆਰਾ ਅੰਦਰਿ ਲੈ ਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਮਦਰਸਨ ਦੇਤਾ ॥ ੮ ॥ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦਰਸਨ ਕੀਆ ॥ ਜਬ ਜਨਕ ਆਪਨੇ ਕੰਠ ਲਾਇ ਲੀਆ ॥ ਜਨਕ ਪੂ
ਛੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ॥ ਅਬ ਤੂੰ ਜਾਮ ਕਉ ਨਕ ਜਪਤਾ ॥ ੯ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ॥
ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪੋ ਅਜਾਪਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੀਟ ਗਏ ਤੀਨੇ ਤਾਪਾ ॥ ਜੀਹ ਪੂਜ
ਦੀਪ ਛਾਨਿਆ ਆਪਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ ਚਰਨੇ ਲਾਗਾ ॥ ਭਾਰੋ ਦੇਖ ਨਿਰ
ਦੋਖ ਹੋਇ ਰਹਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਨਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਆਗੋ ਜਾ ਉਰੇ
ਸੀਹਾ ਰਹੇ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਆਤਮ ਏਕੋ ਰਾਉ ॥ ਜਗ ਹੇਤ ਹੈ ਤਾ ਨਹੀ ਦੂਰਾਉ ॥

ਤ੍ਰੈਤੇਦੁਆਪਰਕਲਿਜੁਗਦੇਖੇ।ਤੁਮਰੀਨਜਰਿਪਰੀਤੁਮਨੇਖੇ।ਜਨਕ
ਕਹੈਸੁਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀ।ਤੁਮਤੁਮਕੋਦੀਆਪਦੁਨਿਰਬਾਨੀ।੧੧।
ਨਾਨਕਬੋਲੇਸੁਣਿਸਤਿਗੁਰੂਸੂਰਾ।ਜਣਕਜਾਣਤਨਤੁਮਾਰਾਪੂਰਾ।ਤੁ
ਮਤੁਮਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਨਿਰਬਾਨੀ।ਏਕੰਕਾਰਕੀਕਸਮਾਣਿਕਾਨੀ।ਤੁ
ਮਕਉਆਗਿਆਤੁਮਰੀਹੋਈ।ਤ੍ਰੈਤੇਦੁਆਪਰਕਲਿਜੁਗਹੋਈ।
੧੨।ਜਨਕਕਰਿਨਾਨਕਕਉਆਗਿਆਕੀਨੀ।ਆਤਮਏਕਕੀਗੁਰਾਤਿ
ਭੂਹਚੀਨੀ।ਆਪਿਜਪੇਅਵਰਾਉਪਦੇਸੁ।ਤੁਮਰੇਸੇਵਕਸਗਲੇਦੇਸੁ।
ਅਹਾਤੁਮਕੋਦੀਬਡਿਆਈ।ਅਕਥਕਥਾਕੀਕਥਾਸੁਣਾਈ।
੧੩।ਜਨਕਕੀਆਗਿਆਲੇਨਾਨਕਫਿਰਆ।ਤਬਪੂਤਤਾਮਤਲੋਕ
ਕਉਧਰਿਆ।ਬੂਹਾਤੋਰਲੇਨੀਤਿਸਉਤ੍ਰਾਰੀ।ਜੀਨਪਰਬਤਤੇਕੀ
ਈਉਤਾਰੀ।ਤਬਪੂਛਿਬਾਲਾਗੁਰੂਅਪਨੇਕੋ।ਕਿਤਨੇਜੋਕਨਾ
ਏਉਹਾਸੋ।੧੪।ਭਾਫੇਰਿਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਅਸੀਤੁਸੀਜੀਨਾਪ
ਰਬਤਤੇਜੋਫਿਰਉਤਰੇ।ਅਤੇਇਸਨਪਰਬਤਤੇਚੜ੍ਹੇ।ਸੋਜੀਣਾ

ਪਰਬਤਾ॥ਇਕੁਅਨਪਰਬਤਸੋਕਿਤਨਾਉਚਾਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆ॥ਭਾਈਇਹਵਾਲਾਲਖਜੋਜਨਉਚਾਹੈ॥੧੦੦੦੦੦॥ਤਾਫੇਰਲਖ
ਜੋਜਨਔਂਡਾ॥ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ॥ਇਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉਕਿ
ਆਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਇਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉਸਿਰ
ਨਪਰਬਤਹੈ॥ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨਾਪੁਛਿਆਜੀਕੋਈਇਸਪਰਿਬੈਠਾਹੈ॥
ਇਆ॥ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਇਥੇਇਕਰਖੀਸਰਹੈਇਥੇ॥
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਉਸਰਖੀਸਰਨੂਦੇਖੀਐ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਅਸਾਨੂਉਹੁਆਪੇਦੇਖੈਗਾ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਭਲਾਜੀ॥ਬੋਲੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥
ਉਸਪਹਾੜਦੇਉਤੇਵਡਾਤਲਾਉਕੁਦਰਤਦਾਆਹਾ॥ਜਲਨਾਲਭਰਿ
ਆਪਇਆਆਹਾ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਸਨਾਨੂਲਗਾਕਰਣਾ॥ਤਾਉਹੁ
ਰਖੀਸਰੁਆਇਆ॥ਆਉਦੇਹੀਬਚਨੁਕੀਤੋਸੁ॥ਇਸਨਾਨੁਮਧੇ
ਕਤੇਰਤੀ॥ਸੁਆਮੀਤੇਰੇਤਨੁਗਾਤਗੁਣੀ॥ਮੇਰਪਰਬਤਅਨਿਸਰਵਰਭੰਗੇ॥

੨॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰਥੁ ਪੁਛਿਆ॥ ਸੁਣਿ ਰਖੀਸਰ ਜੋ ਤੈ ਧਰਨ ਕੀਤਾ॥
ਸੋ ਇਨ੍ਹਾ ਅਰਥ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਤਾ ਰਖੀਸਰ ਕਹਿਆ॥ ਸੁਣਿ ਹੋ ਜੋ ਤੂੰ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਤਾ ਹੈ॥
ਸੋ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਕਰਤਾ॥ ਏਹ ਜੋ ਗਊ ਗਤਿ ਕੇ ਕਰਤਾ॥ ਉਹੁ ਤੇ ਐਸੇ ਹੈ॥ ਜੈਸਾ ਕੁ ਮੇ
ਰਖੀਸਰ ਸੁਮੇਰ ਕੇ ਉਪਰਿ ਬੈਠਾ ਹੈ॥ ਕਦੀ ਹਸਤ ਨਹੂ ਆਨਾ ਹੀ ਆ॥
ਭਜੈ ਜੈਸੇ ਮੀਨ ਜਲ ਮੈ ਤਰੰਗ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਧੋਬੀ ਕੇ ਹੋਇ ਪੂਰਾ ਹਿਤ ਤੋ ਇਕਾ
ਤੈਸੇ ਹੀ ਪਾਪ ਕਰਤ ਧਉਨ ਕੇ ਹੈ॥ ਤੂੰ ਕਿਉ ਹਰਿ ਐਸਾ ਹੈ॥ ਤੂੰ ਜੋ ਅਪਨੇ ਅੰਗ ਕ
ਰਤਾ ਹੈ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਚਨ ਕੀਤਾ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਏਕੰਕਾਰ ਕਾ॥ ਸੁ
ਅੰਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਦੁਆਰਿ॥ ਕੁਮੇਰ ਚੇਤਨ ਹਰੀ॥ ਜਿਨ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਜਾਲ
ਤਰੰਗਾ॥ ਤਾ ਗੁਰ ਰਖੀਸਰ ਪੁਛਿਆ॥ ਅਰੇ ਸਾਧ ਤੂ ਮਤ ਉਨਿਆ ਕਹਿਆ॥
ਮੋ ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਨਾਹੀ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰਥੁ ਦੇਤਾ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਏਕੰਕ
ਰ ਕੇ ਦਰਸਨ ਤੇ ਕੀਆ॥ ਸੁ ਅੰਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦੁਆਰ ਤੇ ਲੀਆ॥ ਕੁਮੇ
ਰ ਜੈਸਾ ਚੇਤਨ ਹਰਿਆ ਹੈ॥ ਗੁਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸੋ ਨਾਨਕ ਜਿਤ ਤਰੰਗ ਕ
ਰਤਾ ਹੈ॥ ਗੁਰੂ ਕੂਲਾ ਧੋਬੀ ਜੋ ਤੇ ਪਾਨੀ ਤੇ ਹੋਇ ਜਾਵੈ॥ ਤਾ ਰਖੀਸਰ ਪੁਛਿਆ॥

ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਕਲਿਜੁਗ ਮੈ ਤੂੰ ਹੀ ਹੂਆ ਹੈਂ ਜਨਕ ਬਿਦੇਹੀ ਕਾ ਸੇਵਕਾ । ਤੂੰ ॥ ੨੨੯
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਰਖੀਸਰ ਮੈ ਹੀ ਹੋ ਅਰੁ ਕਬੀਰ ਜੀ ਤੇਰਾ ਨਾ
ਉ ਕਿਆ ਹੈ । ਤਾ ਰਖੀਸਰ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸੁਖਦੇ
ਵ ਰਖੀਸਰ ਹੈ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਉਹੀ ਸੁਖਦੇ
ਵ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਬਿਦੇਹੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਆ ਥਾ । ਤਾ ਰਖੀਸਰ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਮੈ ਓਹੀ ਹੀ ਹੋ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾ ਤੇ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ
ਗਲਾਵਿ ਚ ਲੀਤਾ । ਤਾ ਰਖੀਸਰ ਕਹਿਆ ਚੇਲੇ ਭਾਈ ਕੁਟੀਆ । ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਜਾਈ ਮੰਨੀ ਜੀਆ ਸਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕਰੀਐ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉ
ਰਾਗ ਲੀਤੀ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ
ਉਥੋ ਕੋ ਆਏ ਉਲਕਾ ਪਰਬਤ ਕੈ ਬੇ ਆਏ । ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ
ਹੁਣ ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਆਏ ਅਤੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਬੋਲੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਉਲਕਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ । ਅਤੇ ਜੀ ਏਹ ਕੇਹੜੇ ਥੀ
ਵਰਦਾ ਰਹੈ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਪਾਰ ਬਥੇ

ਜਨਮਿਓ॥੧੧੦੦੦੦੦੦॥ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਪਹਿਲੇਜਾਇਵੜੇਲੋਈਦੇਮੁ
ਰਦਾਖੰਡਦਾ॥ਦੂਜਾਆਦਮੀਸਾਹਨੀਖੰਡਦਾ॥ਤੀਜਾਆਦਮੀਸਮੁੰਦਰੀ
ਖੰਡਦਾ॥ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਅਸੀਕਿਸਤਰਾਂਜੇਹੇਦੇਖੰਡਜਾਇ
ਵੜੀਏਗੇ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ॥ਪੁਰਖਿਸਤਖੰਡਲੋਕ
ਸਚਖੰਡਾਂਜੋਪੁਰਖਿਸਤਦਾਹੈਇ॥ਉਥੇਦਾਰਾਜਾਭਭੀਛਨੌਹੈ॥ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਇਥੋਅਗੋਂਘਰਿਕਿਤਨਿਕੁਦੂਰਿਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਕਹਿਆਕਿਉਂਮਰਦਾਨਾਘਰੁਦੇਖਿਆਂਆਇਆਂਰਹੀ॥ਤੈਨੂੰਘਰਿ
ਜਾਇਵੜੀਏ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੂਸਾਡੀਘਰਿਚਲਣਾਹੈ॥
ਕਿਨਾਹਿਚਲਣਾ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ॥ਅਸਾਨੂੰ
ਕਰਤਾਰਲੈਜਾਸੀਤਾਂਅਸਾਂਕੀਜਾਸੀਏ॥ਅਤੇਜੇਤੂੰਉਤਾਵਲਾਹੈ
ਤਾਂਤੈਨੂੰਪਹੁਚਾਇਛਡੀਏਗੇ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਪ
ਕਾਂਦੇਹੋ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਕਿਉਂਮਰਦਾਨਾਅਸਾਂਨੂੰ
ਪਕਾਂਦੇਹਾਂਹੈ॥ਕੇਤੈਆਪੇਹੀਘਰੁਚੇਤਕੀਤਾ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ

ਆਖਿਆ ਆਣਿ ਦਿਤਾ ਜੀ ਮੈ ਸਦਾ ਜੀਉ ਬਾਇਗਾ ਪੁਛਿਆ । ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਕਿਉ
ਆਖਿਆ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਖਾਇ ਖਾਣਾ ਹੁਣ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਅਜਾਬੇ ਅਗੇ ਹੀ ਦ੍ਰਿਬ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਦ
ਅਕੇਹੀ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ ਦਿਆ ਲੋਗੀ ਖਾਣਾ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਜ ਦਿਰਤਾਰ ਉਤੇ ਖਤ੍ਰਾ ਰਾਜੀਆ ਹੈ । ਅਸਾ ਉਪਰ
ਕਰਤਾਰ ਖਤ੍ਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੈ । ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਅਸਾ ਪਾਸੋ ਉਥੇ ਨਹੀ ਮਿਲੀ
ਆ ਕਿਉ ਜੋ ਤੂੰ ਆਖੇਆ ਹਾ ਜੀ ਮੈ ਭੁਖ ਦੇ ਪਏ ਕੋ ਮੁਇਆ । ਤਾ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਕਿਥੇ ਛੁਟੇਗੀ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਲੀ ਜਾਹਗਾ ਛੁਟੇਗੀ । ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜੀ ਕਦ ਛੁਟੇਗੀ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਪੰਜਾਹ ਵਰਿਆ ਨੂੰ ਤ੍ਰੈ ਘਟੀਆ ਵਿਚ ਰਹਦੇ । ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੂੰ ਸੀ
ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਹੋਸੇ ਕਿਉ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ
ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਕਰਿ ਦੇਵਾਗੇ ਜੀ । ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਜਾਣੋਗੇ

ਕੋਈਪਹਰੁਗਇਆ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਕਿਤੂਆਖੈਸੋਈ
ਕਰੀਏ ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੇਰਾਆਖਿਆਕਰਸੋ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਤੇਰਾਹੀਆਖਿਆਕਰਸਾਂਏ ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਮੈਨੂਸਾਨੂੰਰਾਗਾਤਾਮੈਨੂਸਾਤੇਪਹੁਤਰਾਜੀਰਹਾਂਗਾ ॥ ਅਤੇਨਾਸਾਨੂੰਰੋਗ
ਅਤੇਦਪੋਰੋਗੋਤਾਮੈਪਹੁਤਰੰਜਹੋਵਾਂਗਾ ॥ ਕਰਤਾਰਦੀਦਰਗਾਹਦਾਵਨ
ਗੀਰਹੋਵਾਂਗੋ ॥ ਜੀਮੈਆਪਣੀਆਂਖੀਰਾਂਤਿਨ੍ਹਾਂਡਿਠੀਹੈ ॥ ਕਰਤਾਰਮੈਨੂੰ
ਦਿਖਾਇਆਹੈ ॥ ਜੋਇਥੈਸਾਡੀਦਾਹੈਸੋਪਾਕੁਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ ॥ ਅਤੇਜੋ
ਦਖਿਦਾਹੈਸੋਅਗੇਸਾਨੂੰਦਿਦਾਹੈ ॥ ਗੁਰੂਜੀਤੂਸਾਮੈਨੂੰਅਦੇਸਸਾਨੂੰਦਿਨਾ ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹਕਾਰੂਅਸਾਡੀਮਰਦਨਤੇਹੋਏ
ਆਆਸਾਡੇਤੈਨੂੰਅਦੇਸਸਾਨੂੰਦਿਨਾ ॥ ਦਖਣਨਾਹੀ ॥ ਤੂੰਚੇਤਿਆਇਗੁ
ਕਰਤਾਰਕਦੇਰਾਗਾਤਾਮੈਤੈਨੂੰਸਾਨੂੰਈਏਗੋ ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਤਿਆਵਰਲੋਤਾਈਮਰ
ਦਾਨਾ ॥ ਤਾਚਉਬੋਦਿਨਚਰਪੇਲਾਸਹਰਦਾਨਾਉਹੈ ॥ ਉਥੋਆਇਉ

ਉਤਰਹੋ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਉ ਬੋਲਿ ਫਿਰਤਣੀ ਹੈ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਹ ਬੋਲ ਤੇਰੀ ਅਉਲਾਦ ਰਹੇਗੀ॥ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਖੁਰਮੇ ਸਹਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ
ਹੋ॥ ਤਬ ਜਾ ਕਰ ਖੁਰਮਾ ਆਖਿਆ ਤਾ ਫੇਰ ਅਹਾਰ ਉਬੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਤਾ ਪੰਜ ਦੇਵਾਦ
ਰਜਾਇ ਮਰਦਾਨੇ ਖੁਰਮੇ ਦੇ ਫਲ ਖਾਧੇ॥ ਜਾ ਤੈ ਖਧੇ ਤਾ ਆਵਦੇ ਨਰਾਹਿਆ ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਉਮਰ ਦਾਨਾ ਦੇ ਹਥ ਪਰਆ ਭਲੇ ਦੀ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਹ ਪਾਰੀ ਹੈ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦ
ਨਾ ਕਉ ਉਕਾਰਿ ਜਾਤੇ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈ ਇਉ ਉਕਾਰਿ ਜਾਤਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਭ
ਵਿਚੋ ਪਉਣ ਦੀ ਗੀਦ ਫੁਲਦੀ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਨਵੇ ਸਾਸ ਰਤਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਭਾਵੇ ਨਾਸੀਹੀ
ਣ ਦੇਨਾ ਦੇ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨੂੰ ਗੀਣਦਾ ਕਾਹੇ
ਤਾ ਬਾਲਾ ਗੀਣਨ ਲਗਾ॥ ਪੂਰੇ ਨਵੇ ਸਾਸ ਦੇਹੀ ਵਿਚੋ ਹੋਏ॥ ਤਾ ਬਾਲੇ ਦੇਹੀ
ਨੂ ਹਬੁਲਾਇਆ ਆਦੇਸੋ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈਨਾ ਹੀ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਿਉ॥ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇਆ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਿਰਤਾਰ ਅਗੋ ਅਬਾਟੇ ਕਿਆ॥ ਆਖਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਦੇਖ

ਕਰਤਾਰਿਨਿਰੰਕਾਰਦੀਆਵਾਤਿਆਇਆ।ਕੇਤੀਮਰਦਾਨੇਉਪਰਿਮਿਹਰ
ਪਾਕੀਤੀਤੈਸਾ।ਤਾਬਾਬੇਆਖਿਆਉਠੁਕਰਤਰਅਤੇਤੂਭੁਰੂ।ਕਿਰਪਾਕੀ
ਕੁਨਾਹੋਵੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਧਾਲਾ।ਇਸਦੇਤੀਨੂਹੁਣ
ਸਾਨ੍ਹੀਏ।ਤਾਧਾਲੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਕਰੀਏਅਤਹੁ।ਤਾਉਸੇਮੁਗਲੇ
ਆਲਕੜੀਆਲੀਤੀਆ।ਅਤੇਇਕਬਾਦਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਪਣੀਦਿਤੀ।
ਅਤੇਇਕਬਾਦਰਧਾਲੇਦੀਲੀਤੀ।ਅਤੇਇਕਬਾਦਰਮਰਦਾਨੇਦੀਆਹੀ।
ਇਹਾਬਾਦਰਾਦਾਖਫਨਕੀਤਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰਉਥੇਸਾਨ੍ਹਿਆ।ਉਸੇਮੁਰ
ਦੇਦੀਆਲਕੜੀਆਲੀਤੀਆ।ਜਾਉਸੋਚਣੇਤਾਬਾਬੇਆਖਿਆਜੀ।
ਉਹੁਜੋਸੇਤਖੰਦਰਰਾਮੇਸਰਆਖੀਦਾਹੈ।ਜੀਸੇਰਾਮਚੰਦ੍ਰਪੁਲਬਧਾਆਹੁ
ਉਹਨਾਹਿਠੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਧਾਲਾ।ਉਹਤਾਦੂਰਿ
ਰਹਿ।ਤਾਧਾਲਾਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆ।ਤਾਬਾਬੇਆਖਿਆਜੀਨੂਸਾਨ੍ਹੇ
ਰਜਾਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਆਵਹੁਭਾਈਧਾਲਾ।ਉਹੁਤ
ਦੇਖਣੀਏ।ਉਥੇਉਤਾਰੀਲੀਤਾ।ਆਇਸੇਤਖੰਦਰਰਾਮੇਸਰ

ਨਿਕਲੋ।ਤਾਏਵੇਹੋਏਆਹੇ।ਜੋਗੋਰਖਨਾਥਚਰਪਟੁਪੰਜਾਸਿਧਾਨਾਲਿਆਇਨਿਕਲੇ ੨੮੯
ਆ।ਬੋਲਣਲਗਈਪਾਤਸਾਹੁ ਸਾਖਿਹੋਰੁਚਲੀ।
ਤਾਏਤੁਬੰਧਰਾਏਸਰਮੇਲਾ।ਗੋਰਖਕੁਰਬਰਿਚੇਲਾ।ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥਰਤੇਅਲਖੇ
ਲਾ।ਗੋਪੀਚੰਦੁਜੁਗਾਤਿਸਿਉਮੇਲਾ।ਲਹਰਪਾਆਇਆਕੇਲਾ।ਚਰਪਟਨਾਥ
ਰੋਹਬੁਤੇਲਾ।ਤਾਭਰਥਰੀਦਾਰਾ।ਕਉਨਜੋਤਸਰਧਾਸਿਰਮੋਰਾ।ਦੂਜਾਕਾਕੇ
ਕਹਤੇਅਉਰਾ।ਕਉਨਅੰਤਕਿਉਪਾਵੈਪਾਰਾ।ਕਾਕੇਕਹੀਐਅਗਮਅਪਾਰਾ।ਕ
ਉਨਸੋਜੋਗੀਜੋਗਕਮਾਉ।ਕਉਨਸੋਸਿਧੀਗਤਾਸਾਉ।ਕੰਕਾਦਰਸਨਕਉ
ਨਧਾਰਿਆਇ।ਕਉਸੋਬਾਣੀਨਾਦਵਜਾਇ।ਭਰਥਰੀਬੋਲੈਸੁਣਿਨਾਨਕ
ਬਾਣੀ।ਕਿਉਕਰਿਪਾਵੈਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ।ਕਉਨਨਿਰੰਤਰਰਹੇਸਮਾਇ।ਜੀਤਅ
ਸਾਚੋਕਹੋਕਾਲਨਸਮਾਇ।ਭਰਥਰੀਪੁਛੈਨਾਨਕਤੋਹੀ।ਨਾਨਕਸਚੁਝੂਠ
ਨਜੋਈ੧।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ।ਨਿਰੰਜਨਜੋਤਿਸਰਧਾਸਿਰਮੋਰਾ।ਏਕਅ
ਨਿਦੂਜਾਨਹੀਹੋਰਾ।ਨਾਕਾਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰਾ।ਅਗਮਅਗਾਧਿਧੀਐਅੰਤਰ
ਅਪਾਰਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੀਜੋਗਕਮਾਉ।ਸਿਧੀਤੀਰਥਾਆਤਮਸਾਉ।

ਦਰਸਨੁਆਪਿਸਹਜਿਵੀਚਾਰਿਪਾਇਆ।ਨਿਰੰਮਲਥਾਨੁਨਿਜਦਿਖਾਇਆ।ਸੁਣਿ
ਭਰਥਰੀਨਾਨਕਕਾਇਹਥਾਨੁ।ਜਿਤੁਪਾਵਹਿਤ੍ਰੈਪਦੁਨਿਰਬਾਨੁ।੨।ਸਾਚਿ
ਨਿਰੰਤਰਿਰਹੇਸਮਾਇਆ।ਕਾਲਨਗ੍ਰਸੈਸੰਘਰਿਨਪਾਇਆ।ਨਾਨਕਭਰਥਰਿਜੋਗ
ਇਹੋਈ।ਮਨਿਮਾਨਿਆਨਾਨਕਸਚੁਜੋਈ।੩।ਭਰਥਰਿਉਵਾਚ।
ਕਿਉਕਰਿਸਿਖੇਜੋਗੀ।ਕਿਉਕਰਿਵਾਦੀ।ਕਿਉਕਰਿਦੁਬਧਾਦੂਰਿਭ੍ਰਮਤਿਆਗੀ।
ਕਿਉਕਰਿਦੁਨੀਆਦੂਰਕਰਕਰਿਆ।ਕਿਉਕਰਿਥਾਕੇਜੀਵਤਿਆਰਿਆ।
ਕਉਣੁਗੁਰੂਜਿਸਦੀਸਿਖਿਆਦੀਨੀ।ਭਰਥਰਿਪ੍ਰਛਣਦੈਨੂਪਰਬੀਨੀ।੪।
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗਤਰਹਤਦਸਾਇਆ।ਸਹਜਿਸਿਖਿਏ
ਜਗਤੀਦਨਪਾਇਆ।ਦੁਬਿਧਾਦੂਰਿਮਤਿਤਿਆਗੀਆਇਆ।ਗੁਰਮੁ
ਖਿਜੋਗਾਖਿਜੋਰਾਪਰਜਾਤੋ।ਗੁਰਮੁਖਿਗਤਿਪਾਤਿਅਤੈਨਨਾਤੋ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੁਨੀਆਦੂਰਕਰਤਾਰਿਆ।ਸਬਦਿਸੁਣਿਏਹਿਰਬਹੁਰਿਨਾਰਿਆ।੫।ਸਬ
ਦਿਗੁਰੂਸਭਦੀਨੀਦੀਖਿਆ।ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਸਚੁਪਰੀਖਿਆ।ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਾਚੋਸਚੁਪਛਾਣੈ।ਮਨਮੁਖਿਦੂਜੀਤਨਜਾਣੈ।ਜੀਨੇਤੁਗੁਰਸਬ

ਦੀ ਮੇਲਾ। ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ। ਅੰਤਰਿ ਰਿਤਨਾ ਗਿਆਨ ਪਰਚੰਡਾ। ੨੩੦
ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਨੁ ਅਖੰਡਾ। ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ। ਸਭੁ ਨਿਰੰਤਰਿ
ਤਤੁ ਵਿਰੋਲੈ। ੯। ਗੋਰਖ ਬੋਲੇ ਵਾਕ। ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਭ ਵੇਤਾ ਸਾਡਾ। ਪੰਚੋ ਇੰਦ੍ਰੀ ਮਾਰਿ
ਨਿਵਾਰਾ। ਨਾਮ ਦਾਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਸਨਾਨੀ। ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਭੇਦ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੀ।
ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਿਰਾਈ ਸਿਖਿਆ। ਏਹ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸਿਖਿਆ। ਜੋਗ ਕੇ
ਲਛਣ ਸੁਨੋ ਪੂਤਾ। ਗੋਰਖ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਉਧੂਤਾ। ੧੦। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ।
ਉਚਲ ਰਾਇ ਨ ਬੋਲੈ ਬੇਲਾ। ਕਾਮ ਦਾਮ ਨਾਹ ਭਿਖਿਆ ਗੁਰ ਮੇਲਾ। ਚੰਚਲ ਨਾਰਿ
ਨ ਜਾਈ ਅਖਾੜੈ। ਗਗਨੰਤਰਿ ਧਨਖ ਸਹਜਿ ਮਹਿ ਚਾੜੈ। ਰਹੈ ਇਕੰਤ ਸਬ
ਦੀ ਨਿਰਬਾਣੀ। ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੀ। ਐਸੀ ਜਾਮਹਿ ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਤਾ।
ਪਰਦਰਬ ਪਰਹਰੈ ਨਿਰਪਰਾਧੁ ਅਰਾਧੈ। ਜੀਤ ਧਾਤੁ ਬੈਠਕ ਬੈਆਸਣ। ਅਨਮਾ
ਨਕ ਮਨ ਤੇ ਪਤੀਆਨਾ। ਮਨ ਤੇ ਮਨ ਮਾਨਿਆ। ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝਿਆ। ਪਰਦਰਬ
ਕੀ ਮਧ ਰਸ ਭੂ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਸਿਧੂ ਜੀ। ਅਬ ਚਲਹੁ ਨਗਰਿ ਸਿਧ ਬੋਰ ਪਛਾਤੀ।
ਜੋਗਾ ਮਾਰਗੁ ਕੀਏ ਸੋ ਨਿਰਬਾਣਾ। ਪੂਰਨ ਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣੋ ਧਾਰਣਾ। ੧੧।

ਗੋਰਖੁ ਵਾਚਾ ॥ ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਕਵਨ ਨਾਇ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਵਨ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਵਨ
ਅਕਾਰਾ ॥ ਜੈਤ੍ਰੁ ਪਾਰਿ ਵਸੈ ਕਵਨ ਅਚਾਰਾ ॥ ਕਉਨੁ ਸੁਰਾਜਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁਭ
ਭਾ ॥ ਕਉਨ ਸੋ ਧਰਮੁ ਪੁਰਖੁ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਧੋਲੈ ਕਵਨ ਸੁ ਖੇਮੋ ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦੇਖੈ ॥ ਕ ਹਤੇ ਆਵੈ ਕਹਾ ਇਹ ਜਾਇ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ
ਜੀਉ ਕਹਾ ਸਮਾਇ ॥ ਇਸ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਧੋਲੈ ਗੋਰਖੁ ਤਤੁ ਸਾ
ਰੁ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ ॥ ਸਚੁ ਰੂਪੁ ਪਵਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਗਗਨਿ ਅਰਿ
ਭ ਸਬਦੁ ਅਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪ
ਰਿਅਹਲੀ ਦੇਖੈ ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਰਸੈ ॥ ਅਨਰਾਜਾ ਹੈ ਪਵਨ
ਹੈ ਭਾ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਧਰਮੁ ਪੁਰਖੁ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥ ਧੋਲੈ ਪਵਨ ਅਗਨ ਕਰੂਵ
ਊ ॥ ਸਚੁ ਪੇਖੈ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਉ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਉ ॥ ਪਿੰਡੁ
ਪੜੈ ਜੀਉ ਜੋਤਿ ਸਮਾਉ ॥ ਏਹ ਅਗਾਮ ਕਥਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਧੋਲੈ ਜਤੀ ਗੋਸਾ ॥ ਸੁਣਿ ਹੋ ਭਰਥਰੀ ਗੋਰ
ਖਨਾਥ ॥ ੧੧ ॥ ਜਤੁ ਪਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ

ਮਾਨਸਸ੍ਰੀਆਰੂਆ। ਗੁਰਸਬਦਸਚੁਸਰੀਪਰਮਸਾਲਾ। ਜਚੁਕਾਰੈਬਾਰਾਤ
ਤ੍ਰੈਲੋਕੁਢਲਾ। ਪਤ੍ਰੀਸਸਬਦੁਜਰੀਟਿਕਸਾਲਾ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਲਾਇਆ।
ਲਾ। ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ।੧੨। ਇਹਸਚੀਗੋਸਟਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ।
ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਰਲਾਬੀਨੈਕੋਈ। ਸਚੁਮੰਤ੍ਰਕਿਧਾਨਿਅਮੰਤ੍ਰਾ। ਗੁਰਮੁਖਿਜ
ਪਹਿਖੰਡ੍ਰਪਹੂਨਮੰਤ੍ਰਾ। ਜੋਤਪੰਦ੍ਰਾਸਿਰਹੋਈ। ਪ੍ਰਿਵੀਤਿਨਾਨਕਤਾਰੇਸੋਈ।
੧੩। ਜੋਤਪੰਦਰਾਸਿਰਸੇਲਾ। ਗੋਰਖਗੁਰਬਾਜੀਟੇਕਗੁਰੂਏਕਚੇਲਾ।
ਗੋਰਖਬੋਲੈਸਤਜਿਸੁਭਾਇ। ਹਮਭੂਲੋਤੂਰਾਹੁਬਤਾਇ। ਨਾਨਕਬੋਲੈ
ਸਚੀਧਾਨੀ। ਸੁਣੈਗੋਰਖਨੀਰਜਾਨੈਪਾਨੀ।੧੪। ਗੁਰਮੁਖਿਸਚ
ਜੋਗਕਮਾਉਣਾ। ਜਿਸਪਰਿਮਹਲੀਪਾਵੈਠਾਉ। ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਦੀਖ
ਆਲੇਹੁ। ਅਸਰਾਪੁਰਿਨਗਰੀਬਸਤੇਪਾਰਿਬੇਹੁ।੧੫। ਤੀਨਚਾਰਿਤ
ਉਸੇਚਉਮਤਲੋ। ਪੰਜਜਤਗੁਲਾਮਿਆਨਮਾਸੋਲੋ। ਨਉਪਾਰਿਦੂਰ
ਦਸਵੈਦੁਆਰਿ। ਤਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈਸਬਦੁਆਧਾਰੁ।੧੬। ਤਹਅਨ
ਦੁਵਜੈਧੁਨੀਓਅਕਾਰਿ। ਨਾਨਕਜੋਤੀਜੋਤਿਆਧਾਰੁ।੧੭।

ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਰਵਾਣਾ ॥ਇਹ ॥ਤੇਸਮੇਟਿਰਸਾਏਰਾਤੁ ॥ਸਾਚੀਬਿਕੁਤਦਰਗਹਨ
ਆਇਆਉ ॥ਐਸਾਜੋਗੀਜਿਨਿਕਮਾਇਉ ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਸੁਣਿਓਸੁਣਿਉਪਦੇਸੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮਿਟੈਸਰਭੇਆ ॥ਨਾਨਕਬੋਲੈਬੂਝੁਬੀਚਾਰੁ ॥ਐਸਾਜੋਗੀ
ਜੁਗਤਿਸਾਰੁਸਾਰੁ ॥੧੭॥ਵਿਚਰਤੇਪਸੇਪਕੂਰਾਨੁ ॥ਪੰਡਤਿਪੜੇਬੇਦ
ਪੁਰਾਣੁ ॥ਨਉਖੰਡਧਰਤੀਜਗਜਾਣੀਏਫਿਰਹਿ ॥ਜੋਗਜੁਪਾਵਹਿਕਰਮਭਰਮ
ਮਤਿ ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਣਾਉ ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੂਨਿਨਪਾਉ ॥ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਮਹਿਵਾਸਾਪਾਇਆ ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ ॥ਸਚੁਨੇਰਾਅਟਲਾ
ਸਬਦ ॥ਨਾਨਕਧਿਆਨੁਦੇਸਟਾਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧੮॥ਸੁਣਿਹੋਭਰਥਰਿਗੋਰਖਪਨ
ਥਾ ॥ਨਾਮਬਿਨਾਤੂਖੋਵਹੁਸਾਖਾ ॥ਸੁਧਿਕਾਸਿਪਗੁਰੂਪਹੁਚੇਲਾ ॥ਗੁਰਸਬ
ਦੁਬਿਨਾਦੁਖੀਏਦੁਹੇਲਾ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਨਾਨਕਬੋਲੈ ॥ਸਾਜੀਨੈਨੰਤਰਿਤਭਾਵਿ
ਰਹੋ ॥੧੯॥ਤਉਫਿਰਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆ ॥ਅਰੇਨਾਨਕਬਾਲਾ ॥ਚਲਤਾ
ਹੈਸਿਧਾਕਾਮੇਲਾਹੈ ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ॥ਹਾਗੋਰਖਨਾਥਜੀਮੇ
ਲਾਕਰਤਾਹੈ ॥ਤਾਗੋਰਖਕਹਿਆਅਚਲਵਟਾਲਾ ॥ਸਿਧਾਕਾਮੇਲਾਹੈ ॥ ੨੦

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸਿੰਘੋੜਤਾਹੈਅਤੇਇਹਬੋਲਕਿਤਨੇਕੋਹੈ ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿ ੨੩੨
ਆਜੀਵੀਆਹਾਸਿਉਗੁਰਉਦਹਸੈਪੁਤ੍ਰਕੇਸੈਤੇ।੧੪੦੭੫। ਅਤੇਮੈਸਾਰੀਕਾਇ
ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਜਾਹੁਜੀਤੁਸਾਸਿਪੈਹੋ ਉਤਰਤੇਜਾਹੁਗੇ।
ਹਮਤੇਆਨਥਹੈ ਤਾਂਗੋਰਖਨੇਪੋਲਿਆ ਅਰੇਨਾਨਕਪਾਸਾਤੂੰਤੇਕਉਸਕੇਂ
ਤਾਂਦੇਬਾ ਅਯਤੁਕਉਕੇਆਹੂਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਨਭਰਥ
ਰੀਨਾਥਾ ਜੀਸਕਉਸਉਤਰਾਈ ਬੀਸਹਮਕਉਭੀਉਤਰਾਵੈਗਾ ਤਾਂਭਰਥਰੀਕ
ਹਿਆ ਅਰੇਨਾਨਕਉਸਤੇਨੇਉਤਰਾਈ ਖੀ ਕਿਕਿਸੀ ਅਉਰਨੇਉਤਰਾਈ
ਥੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸਚਸਬਦਨੇਕਉ ਸਉਤਰਾਈ ਆਗੀਆ
ਏਕੰਕਾਰਕੀਆਈਹੈ ਅਤੇਨੁਆ ਹੋਤਾ ਸੋਕਉਨਉਤਰਾਵੈ ਐਸਾਕੋਈਦਿਸਟਿ
ਨਆਵੈ ਹਮਕਉਭੀਉਹੁਆਗਿਆਹੋਤਾ ਤਾਂ ਚਲਹੁਅਗੇਤਾਮਆਈਮਨੇ
ਈ ਤਾਂਸਿਧਾਉਤਰਾਈਦੀਤੀ ਓਹੁਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਧੀਹਉਚਲਿ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਕਿਉਤਰਾਈ ਧਾਲਾ ਸਿਧਤਾਗਏ ਤਾਂਧਾਲੇਆ
ਖੀਆਜੀਜੇਸਾਤੁਕਿਜਾਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਚਲੁਭਾਈਧਾਲਾ।

ਅਸੀ ਟੁਰਿ ਜਾਈਏ ।੧। ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਉਥੋ ਉਠਿ ਤੁਰਿ ਚਲਿਆ ਜੀ । ਜਾਂ ਤੋ ਅਚਲ ਵਟਾਲੇ । ਸਿਵਰਾਤ੍ਰਿ ਕਾ ਦਿ
ਣ ਆਇ ਪਹੁਚੇ । ਹਿਕ ਪਿਪਲ ਸੁਕੇ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਸਾ । ਉਸ ਉਪਰਿ ਬੈਠਿ ਗਏ ।
ਜਾ ਸਿਧ ਆਏ ਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖਦੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਆਗੇ ਹੀ ਬੈਠਾ ਹੈ । ਤਾ
ਗੋਰਖ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਆਦੇਸੁ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਏਕੰਕਾਰ ਕੇ ਆਦੇਸੁ ਹੋ ਗੋਰਖਨਾਥ । ਤਾ ਭੂਰ ਖਰੀ ਕਹਿਆ ਅ
ਰੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਤੂੰ ਕਿਛੁ ਏਸ ਜਟੀ ਹੈਂ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਰ
ਥਰੀ ਏਸ ਟਹਿਆਰੀ ਏਕੰਕਾਰਾ । ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਆ ਨੀਸਤਾਰਾ । ਉਸ
ਤਾ ਦੂਹ ਮਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ । ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਥਿਰ ਚਨਕਾ ਸੂਰਾ । ਜੋ ਨਾ
ਮਕਉ ਮੰਨਿਆ ਰਾਗੋ ਏਤੈ ਐਸੇ । ਧੁਮਤੇ ਆਗੇ ਏਹਿਆ ਆਏ ਹੈ ਜੋ ਨਾਨਕ
ਕਿਪੂਕਾ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ । ਸੁਣਿ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੈਕ ਅਕਲ ਨਲੀਨੀ ।੨੦।
ਜਾ ਉਥੋ ਮੇਲਾ ਉਠਿ ਤੁਰਿਆ । ਤਾ ਵਟਾਲੇ ਦੇ ਅਸਿ ਲੋਕਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂ
ਸਿ ਦੂਜਾ ਲੋਕ ਆਇ ਕਰਿ ਪੈਰੀ ਪਏ । ਅਤੇ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਆਖੀਏ ਕਰਨ ।

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਖਾਨਾ । ਏਸੋ ਲੋਕ ਦੁਖਦਾ ਹੈ ।
ਅਤੇ ਭਾਈ ਖਾਨਾ ਅਸਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਲੈ ਆਵਣਾ ਹੈ । ਅਤੇ ਦੂਏ
ਜਾਪੁ ਕੈਧਾਰਾ ਵਿਚ ਹੈਨੀ । ਉਨਾ ਨਾਲਿ ਅਸਾਡਾ ਵਚਨੁ ਹੈ । ਉਨਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਹੈ ।
ਤਾ ਖਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ । ਸਹਜਾਦਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਤਨ ਵਿਚ ਹੈ । ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਖਾਨਾ । ਉਸ ਨੂੰ ਭੀ ਜਰੂਰ ਉਸੇ ਲੈ ਆਵਣਾ ਹੈ । ਏਥੇ ।
ਤਾ ਖਾਨੇ ਆਖਿਆ ਬਹੁਤ ਖੂਬ ਜੀ ਚਲੋ । ਸੋਰਠਿ ਕਾਈਦ ਸਗੁਰੂ
ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋ ਉਠ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ । ਆਏ ਕੈਦਖਾ
ਨੀਏ ਦੇ ਖੂਹ ਤੇ ਉਤਰੇ । ਬਾਜੇ ਦੇ ਪੀਉ ਦਾ ਖੂਹ ਆਹਾ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਖਾਨਾ । ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਤਾ ਚਾਲਿ ਗਇਆ । ਅਤੇ ਕਾਲੂ
ਭੀ ਚਾਲਿ ਗਇਆ । ਅਤੇ ਅਮਾਂ ਖ੍ਰੀ ਖ੍ਰੀ ਭੀ ਚਾਲਿ ਗਈ । ਅਤੇ ਚਾਚਾ
ਲਾਲੂ ਰਹਦਾ ਹੈ । ਓਹ ਭੀ ਅੰਨ੍ਹਾ ਪਉਸੀ । ਅਤੇ ਅਸਾ ਜਾਹਰੂ ਕਰਾਵਣਾ ਹੈ ।
ਤੂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਨੂੰ ਸਦਿ ਲਿਆਉ । ਤੂ ਪਾਤਿਆਜਾਹ ਦੇ ਕੈਦੀ ਨਾਹੀ ।
ਤਾ ਖਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਹਜਾਦੇ ਨੂੰ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਆਓ ।

ਤਾਬਾਲੇਕਹਿਆਗੁਸਾਈਜੀ।ਤਾਬਾਬੇਜਾਇਸਹਜਾਦੇਨੂੰਸਾਦਿਆ।
ਚਾਰਿਪਹਰੀਆਰਾਤਿਗਈਆਹੀ।ਤਾਸਹਜਾਦਾਅੰਦਰੋਂਨਿਕਲਿਆ
ਇਆ।ਜਾਦੇਖੈਤਾਬਾਬਾਸੰਪੂਰਣਹੈ।ਜੋਨਾਨਕਤਪੇਲਾਇਆਹਾ।ਅਤੇਮੈ
ਰਾਖੇਉਕੀਸੁੰਨਾਦੇਨਾਲਿਆਹਾ।ਸਿਦਕੁਕਰਿਸਹਜਾਦਾਬਾਬੇਦੇ
ਪੈਰਾਂਤੈਢਹਿਪਇਆ।ਬਾਬੇਦਰਸਨੁਕੀਤਾ।ਸਹਜਾਦਾਕਰਤਾਰ
ਰੁਪਾਨਕੋ।ਅਤੇਆਪਣੇਨਾਉਦੀਦਾਤਿਦੇਵੈ।ਸੁਣਭਾਈਸਹਜਾਦਾ
ਤੈਨੂੰਨਾਨਕਤਪਾਸਦਦਾਹੈ।ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀਮੇਰਾਬਾਬਾ
ਕਿਥੇਹੈ।ਇ।ਭਾਈਸਹਜਾਦਾ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਹੈ।ਤੂੰਤੂਰਕੂਰ
ਲੂ।ਤਾਸਹਜਾਦੇਕਰਮਾਦਾਬਸਤੀਆਹਾ।ਉਠਕੇਨਾਲਹੋਇਆ।
ਆਇਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।
ਸੁਣਿਭਾਈਸਹਜਾਦਾਤੇਰਾਪਿਉਕਾਲਿਦਾਸੀਹੋਇਆ।ਅਸਾਨ
ਲੋਗਾਂਹਾਤੈਨਾਸਿਰੋਪਾਉਦੇਵਣਾ।ਆਖਤੈਨੂੰਕੇਹੜਾਸਿਰੋਪਾਉ
ਦੇਹਿਏ।ਇਸੌਦਾਲੈਦਾਹੈ।ਕਿਦਰਗਾਹਦਾਸਿਰੋਪਾਉਲੈਦਾਹੈ।

ਤਾਸਤਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀਜੋਬਾਬੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਵੈਰਾਗਹਈਆਸੈਮੈਨੂੰਦੇਹਿ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਸੁਣਸਤਜਾਦਾਤੇਰੇਪਿਉਆਸਾਬੇਸਬੂਰਾ
ਮੰਗਲੀਤਾਂਆਸਾਉਸਤਾਈਜਾਣਿਆ॥ਜੇਤੂੰਭੀਬੇਸਬਰਕਰਿਹੋ॥
ਤਾਂਤੂੰਭੀਉਸੇਜੇਹਾਹੋਵੈਂ॥ਅਗੋਤੇਰੀਖੁਸੀ॥ਜੇਤੂੰਆਖੇਸੋਈਕਰੀਏ॥
ਤਾਸਤਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀ॥ਜੋਮੈਨੂੰਬਾਬੇਦੇਬਾਨਦੈਰਲੋ॥ਤਾਕ
ਰਤਾਰਮੈਬੇਕ੍ਰਿਅਿਹਰਵਾਸਹੋਵੈਂ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਜੀ
ਵਲਕਾਈਆਇਆਸਤਜਾਦੇਨੂੰਉਸੇਹੀਲੈਚਲੀਏ॥ਤਾਬਾਬੇ
ਆਖਿਆਕੁਲਾਜੀ॥ਚਲੋ॥ਤਾਂਉਠਚਲੇ॥ਜਾਮੁਲਤਾਨਦੀਘਰ
ਤੀਗਏ॥ਨੇੜੇਰਲੀਕੇਦੇਨਉਕੇਤਪਰੇ॥ਉਸੇਹੀਕੁਸਜਣਬੈਠਾਆ
ਤਾ॥ ੧ਓਸਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥
ਸਜਣਕੇਹੀਤਰਾਦਾਆਹਾ॥ਜੇਹੀਤਰਾਪਾਵੈਂਦੂਥੈਸਨੇਹੋਂਦੇਹੈਨਿ॥ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਸਤਜਾਦਾਈਸਾਗਿਰਾਉਂਦੇਚਲਾਈਏ॥ਪ
ਤਰੇਲਹੀ॥ਤਾਸਤਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨੂੰਕੇਹਾਰਤੂਹੈ॥ਜੇਤੁਸੀ

ਮੇਰੇ ਨਾਲਿ ਹੋਹਿ ਤਾ ਸਰਹਜਾਦੇ ਦੇ ਗਲਿ ਉਹੁ ਚੋਰ ਪਨੇ ਆਹੋ ਜਾਇ ਸਹ
ਜਾਦੇ ਗਾਮ ਸਤ ਕਿਤੇ ਤ੍ਰੈ ਓਰੋ ਸਜਣ ਧੋਲੀਆ ਆਉ ਭਾਈ ਸਜਣ ਆਇਆ।
ਤਾ ਫੇਰ ਸਜਣ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਕਿਥੋ ਆਇਓ ਹੁ ਤਾ ਸਹਜਾਦੇਆ
ਕਿਆ ਮੈ ਪਰਦੇਸੀ ਹਾਂ ਤਾ ਸਜਣ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੋਹਿ
ਤੈ ਸਾਡੁ ਆਇਆ ਤਾ ਸਹਜਾਦੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਸੌਦਾਗਰ ਹੋਂਦਾ ਹਾ ਸਜ
ਣ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਕਿਸੇ ਵਡੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸੌਦਾਗਰ ਜੀ ਹੈ ਤਾ ਸਹ
ਜਾਦੇ ਆਖਿਆ ਜਿਜਮਾਨ ਮੇਰੇ ਵਡੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸੌਦਾਗਰ ਹਾ ਫੇ
ਰ ਸਜਣ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਉਸ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਸਹਜਾ
ਦੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਉਸ ਦਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਹੈ ਤਾ ਸਜਣ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਉਹ ਕਉਣ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਸਹਜਾਦੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਉ
ਹ ਸਭ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਪਰੁ ਆਦਮੀ ਵਡਾ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਸਜਣ ਆਖਿਆ।
ਭਾਈ ਉਹੁ ਅਸਾਡੇ ਹੋਇ ਹੈ ਤਾ ਸਹਜਾਦੇ ਆਖਿਆ ਜਿਜਮਾਨ ਉਹੁ
ਤੁਸਾ ਥੇ ਭੀ ਵਡਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਸਜਣ ਆਖਿਆ ਆਦਮੀ ਅਨੂ।

ਭਾਈਦੇਖੋਹਦੂਰੋਂਆਦਮੀਦਾਮੇਰਾਜੀਹੈ।ਜਿਤੁਜਮਤਾਈਸਦੀਭਲੀ ੨੨੫
ਤਰਾਕਰਣੀ।ਭਲੀਤਰਖਦਾਣਾਜਾਏਭਾਈਏਨਾਨਾਲਿ।
ਸਹਜਾਦੇਨੂੰਖਦਾਣਲੈਗਏ।ਜਾਇਕਰਿਸਹਜਾਦੇਦੇਕਪੜੇਲਾਹਣੀ
ਲਗਿਆਅਤੇਲਗੇਆਖਣਭਾਈਦਮੜੇਰਖਾਇਤੋਂਕਿਆਹੋਆ।ਭਾਸਨ
ਲਾਏਆਖਦੇਮਨਾਦਵਿਚਖਾਦਕੀਤਾਭਲੇਤਪਾਜੀ।ਮੈਨੂੰਭਲੀਕ
ਰਗਾਭੇਜਿਆਹੈ।ਕਪੜੇਜਾਹਿਲਤੇਅਤੇਖੰਨਘਰਦਾਲੀਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਨਭਾਈਖਾਣਾਅਸਾਨੂੰਸਹਜਾਦੇ
ਵਾਲਾਦੂਕੀਤੋਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਖਾਣਾਦੇਦੇਆਏਅਤੇ
ਹੋਏਦੇਖਨਤਾਲਿਆਦੇਖਨਜੋਸਜਨਸੈਂਸੀਤਰਾਖੈਠਾਹੈ।ਜੀ
ਸਕਰਾਦੇਧਰਮਸੈਸਨੇਤੋਦੇਹੈਨੀ।ਤਾਜਦਿਆਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖੀ
ਆਭਾਈਸਜਣਾਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਾ।ਅਗੋਜਜਰਖੋਲੀਆ।
ਆਉਭਾਈਸਾਤੇਰਾਮਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈਸਜਣਾ।
ਏਥੇਆਸਾਭਾਹਿਰੁਆਦਮੀਆਂਆਏਆਹੋ।ਮੀਰਾਸੀ।ਤਾਸਜ

ਨੂ ਆਖਿਆ ਜੋ ਏਹ ਬੋਲਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਆਇਆ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿ
ਆ ਕਿ ਓਹੁ ਭਾਈ ਸਜਣਾ। ਮੁਕਰਦਾ ਕਿਉ ਹੈ। ਏਹ ਬੋਲੀ ਆਇਆ ਹੈ।
ਓਰੋ ਸਜਣ ਆਖਿਆ ਜੋ ਨ੍ਹਮ ਅਜੀਤ ਫਕੀਰ ਹੋ ਮੈਨੂ ਕਿਆ ਕਾਰੂ
ਰਪਣੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਮੁਕਰਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜਾ ਏਹੁ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਏਹ ਸਉ ਜਨੇ ਦਾ ਮੁਹ ਕਾਲਾ ਕਰੂ। ਅੰਦਰੋ ਸਹਜਾਦੇ ਨੂ ਕਾਢਿ
ਲੈਆਉ। ਤਾ ਬਾਲਾ ਜਾਇ ਅੰਦਰਿ ਵੜਿਆ। ਦੇਖੇ ਤਾ ਸਹਜਾਦਾ
ਬਧਾ ਪਇਆ ਹੈ। ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਉਠ ਸਹਜਾਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਸਦਦਾ ਹਈ। ਸਹਜਾਦੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਕਾਮ ਤੂ ਜਾ ਮੈਨੂ ਕਿ
ਬੇਰੇ ਦੀਆ। ਸੈਰ ਕਪੜੇ ਲਾਹਿ ਲੀਤੇ ਆਹੇ। ਅਤੇ ਮੈਨੂ ਬੰਨਿ ਪਾ
ਆਹੇ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾ। ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਹਜਾਦਾ ਹੁਣ ਤੇਰੇ
ਕਪੜੇ ਭੀ ਲੈਦੇ ਦੇਆਹੇ। ਜੀਨਾ ਬਧਾ ਆਹਾ ਸੋ ਸਰੀ ਮਿਹੇ ਹੋਏ।
ਅਤੇ ਕਪੜੇ ਦੇਵਨ ਨਾਹੀ। ਆਖਣ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਤਾ
ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਫਲ ਸਹਜਾਦਾ। ਕਪੜੇ ਉਸ ਬੇਹੀ ਆਇ ਫਤਲਬੋ।

ਤੂੰ ਉਠਿ ਕਰਿ ਆਉ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇਵ ਨੂੰ ਲੈਕਰਿ ਨਾਲਿ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ
ਆਇਆ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਉ ਵੇ ਸਹਜਾ ਦੇਵ ਕਪੜੇ ਕਿਥੇ ਨੀ।
ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇਵ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਭੁਲਾ ਭਗਤ ਬੈਸਨੋ ਹੈ ਏਹ ਤਾਂ ਠਗੁ ਹੈ
ਜੀ ਰੋਟੀਆਂ ਖਾਵਣ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੇ ਅੰਦਰ ਵੜ੍ਹਕਰ ਕਪੜੇ ਲਾਹਿ
ਲੀਤਿਆਨੇ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿ ਲੀਤਿਆਨੇ ਏਹੁ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੀ ਏਹੁ ਭਗ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਕੋ ਉਨ੍ਹਾ ਵੀ ਸਜਣਾਂ ਏਹ ਕਿਆ ਕੀਤ੍ਰ
ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਸਜਣ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਪੈਰੀ ਪਿਆ ਨਾਹੀ।
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਬਦੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ।
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਿਮ ਕਾਲੜੀ
ਮਸੁ॥ ਧੋਤਿਆ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ ॥੧॥ ਸਜਣ ਸੇਈ
ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੰਨਿ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ
ਹਾਜਰੁ ਖੜ੍ਹੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਦਰ ਹੋਇ ਪਸ ਕੀਮ
ਆ ਘੁਠੇ ਤੇ ਪਰਮ ਸਾਲਾ ਬ੍ਰਾਹ ਗਹਿ ਦੇਵੈ ਸੋ ਠਣਾ ਅੰਦਰਹੁ ਸਖਣਾ।

ਦਾਅਖੇਟਿਕਾਦਾਸਨੂੰ ਨੈਗਾਲੀਏ ਵਿਚਆਣਾਚਾਹੀਏ। ਧਾਤੁਫੇਰਜੀ

ਰਸੀਆਖਿਅਠਗਟਾਨੂੰਸੋਜਾਗੂ। ਤ੍ਰਾ। ਬਗਾਬਗੇਕਪੜੇਤੀਰਥਮੰਝਿਵਵ

ਸੰਨਿ। ਘੁਟਿਘੁਟਿਜੀਆਖਾਵਣੇਬਗੇਨਕਹੀਅਨਿ। ਕੋਠੇਮੰਡ

ਪਮਾੜੀਆ। ਪਾਸਹੁਚਿਤਵੀਆਹਾ। ਢਠੀਆਕੰਮਿਨਆਵਨੀ

ਵਿਚਹੁਸਖਣੀਆਹਾ।੫। ਸਿੰਮਲਰੁਖੁਸਰੀਰੁਮੈਮੈਜਨਦੇਖਿ

ਭੁਲੰਨਿ। ਸੇਫਲਕੰਮਿਨਆਵਨੀਤੇਗੁਣਮੈਤਨਿਹੰਨਿ।੬।ਅੰ

ਧੁਲੇਭਾਰੁਉਠਾਇਆਡੂਗਰਵਾਟਬਹੁਤੁ। ਅਖੀਲੋੜੀਨਾਲਹਾ

ਹਉਚੜਿਲੰਘਾਕਿਤੁ।੭। ਚਾਕਰੀਆਚੰਗਿਆਈਆਅਵ

ਰਸਿਆਣਪਕਿਤੁ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤੁ।

੮।।੧੧।। ਤਾਸਜਣਠਗਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਇਆ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ। ਭਾਈਸਜਣਾ ਜੇਇਹੁਕੰਮਛੋਡੇਤਾਕ

ਰਤਾਰਮਿਹਰਵਾਨਹੋਵੀ। ਅਤੇਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਜਪੋ। ਤਾਕਛੁ

ਜੀਅਦਾਭਲਾਹੋਵੀ। ਤਾਸਜਣਆਖਿਆਜੀਮੈਨੂੰਉਪਦੇਸ

ਲੋਹੁ ਮੈਅਰੁ ਗਣਧਰੁਤ੍ਰਕੀਤੋ ਹੈਸੈ ਤੁਸੀਮੇਰੇਕਮੇਦੇਪਰਆਏਹੋ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਿਭਾਈਸਿਕਣਾਏਹਸਹਜਾਦਾਤੇਰਾਸ
ਦਾਸੁਹੋਇਆ ਅਤੇਸੰਸਾਰ ਹੈ ਏਹਿ ਜੋਇਸਤਾਈਸੰਗਤਾਂਤਾਰ
ਣਾਸਿਰਦਾਨੇਦੇ ਹੀ ਗਾ ਅਤੇਜੇਮਰੇਹੋਹੁਕਰੇਨਾਹੀ। ਤਾਂਸ
ਜਨਆਖਿਆਜੀਪਿਛੇਧਮਸੀਆਨੀ। ਅਗੇਨਾਕਰਾਂਗਾ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈਸਿਕਣਾ ਅਸੀਤੇਰੇਦੁਸਤਹੋਆ
ਏਆਹੋ। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਸਜਣਨੂੰਨਿਵਾਜਕਰਿਅਗੇਚਲਿਆ।

ਪਾਖੋਲਾਭੂਕਾਈ ਦਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਚਲੀ।

ਤਾਂਸਹਜਾਦੇਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਬੁਰਾਮੇਸਹਰਦਾਈਮਤ੍ਰਾਕੀਤਾ। ਆਖਣ
ਲਗਾਸਹਜਾਦੇਤੇਰੇਪੀਉਮਰਦਾਨੇਦੇਏਹਾਸਮਾਧਹੋਈ। ਤਾਂ
ਸਹਜਾਦੇਨੂੰਸ੍ਰੋਮਘਾਟਲਗਿਆ। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸਹਜਾ
ਦਾਅਸਾਡਾਕਹਿਆਮੰਨਸੀ। ਤਾਂਸਹਜਾਦੇਕਹਿਆਜੀਜੋਤੁ
ਸੀਆਖੋਗੇਸੋਮੰਨਾਗਾ। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਸਹਜਾਦੇਤੂੰ

ਏਹੁ ਬੋਲਿ ਉਠਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਕਿਆ ਆਗਿਆ ਤਾ ਸਹਜਾਦੇ ਆਖਿ
ਆ ਜੇ ਟਬਰ ਤਾਂ ਤੂੰ ਬੋਹੀ ਰਹੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਹਜਾ
ਦਾ ਏਬੇ ਤੇਰੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀਆਂ ਜੀਉ ਦੇਗਾ ਅਸੀ ਇਸ ਦੇ
ਸਤੇ ਆਖਦੇ ਆਹੇ ਤੂੰ ਟਬਰ ਆਪਣੇ ਲੈ ਆਉ ਤਾ ਸਹਜਾਦੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਤੂ ਮੀ ਕਿਆ ਟਬਰ ਨੂੰ ਦੇਗੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸ ਆਪਣਾ ਕਰਹੁ
ਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਹਜਾਦਾ ਜੀ ਤੂ ਦੇਖੇਗਾ ਤੂ ਆ
ਦਰੇਗਾ ਅਸੀ ਜਿਤ ਦੇਲੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਨ ਆਹੇ ਤੂ ਸਾਤਿ ਪਰਤੀਤਿ ਕਰਿ
ਜਾਣੇ ਤਾ ਸਹਜਾਦੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ।

## ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋ ਉਠ ਚਲੇ ਤੁਰੀਆ ਜਾਇ ਇਕ ਪਹਾੜ ਵਿਚ ਖੜੇ ਹੋਏ ।
ਉਥੋ ਇਕ ਸੁਲਤਾਨ ਫਕੀਰ [illegible] ਉਸ ਦਾ ਨਾਉ ਆਰਫ [illegible] ਜੀਆ
ਸਾ ਉਜਲ ਭਰਿ ਟਾਂਡੇ ਹੋਇ ਤਾ ਉਸ ਪੁਛਿਆ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ ਸੁਆ
ਲਾਮਾ ਲੇਕਿ ਦਾਰੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਿਆ [illegible] ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਕਰੀ ।

ਫੇਰਿਮੁਰਗਾਲੁਬੋਲਿਆਆਇਨੋਵੰਞਿਆਦਸਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿਆਅੰਖੰਦਾਖੁਦ।
ਇਸਾ।ਤਾਫੇਰਿਮੁਰਗਾਲੁਬੋਲਿਆ।ਸੁਣਪੀਰਗੁਫਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਬੋਲਿਆ।ਪੀਰਜਿੰਦਪੀਰਾ।ਤਾਫੇਰਿਮੁਰਗਾਲੁਬੋਲਿਆ।ਸੁਣਪੀਰਜਿੰ
ਦਪੀਰਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਅਰੇਆਰੇ।ਫੇਰਿਮੁਰਗਾਲੁਕਹਿਆ।
ਤ ਆਇੱਕਦਿਨੇਸਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਕੋਗੁਪਤਾ।ਤਾਮੁਰ
ਗਲੁਕਹਿਆ।ਪੈਦਾਸੁਦੇਮੁਰਦਦਸੁਦੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਪਾਕਖੁਦਾਇਪੀਰਸੁਦਿ।ਕੁਲਆਲਮਮੁਰੀਦਾ।ਫਕੀਰਕਪ
ੜਦਾਕੀਗਹਿਦਿਗਰਕਸਾਦਾਰਹੀ।ਤਾਮੁਰਗਲੁਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਾਇਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਖੁਦਾਇਦਾਰੀ।ਦਿਗਰਨੇਜਾਖੁਦਾਇਦਾ
ਰੀ।ਤਾਮੁਰਗਲੁਬੋਲਿਆ।ਸੁਣਪੀਰਮਾਮੁਰੀਦਾ।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਜੁਮਾਨਾਮਾਚਿਦਾਰੀ।ਤਾਮੁਰਗਲੁਕਹਿ
ਆ।ਆਲਮਪਾਰਅਲੀਦਾਰੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।
ਗੁਫਤਸਾਨਕਸੁਮਾਨਾਮਾਬਾਬਦੁਨੌ(ਕੀਦਾਰੀ।

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਦੂਰਚਲਿ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰੋਹਪਰਬਤਿਨਿਕਾਮਿਆਣਾਤਿਕਾਮਰਦੇਮਨੂਚਲਿਆ।

ਉਸੁਗਲਦਾਪਾਰਆਹਾ।ਜਿਥੈਸਰਫਪਠਾਣਾ।ਖਿਵਰਸਹਰਦੇ।
ਦਖਣਦੀਪਰਤੀਵਿਚਆਹਾ।ਉਸੁਜੁਗਨਾਲਿਨਾਲਿਪਰਬਤਨਾਦ
ਣਾਆਹਾ।ਉਸੁਮੁਗਲਪਾਸਿਆਇਆਆਹਾ।ਜਾਪਠਾਣ
ਵੇਖੇਤਾਕਿਆਵੇਖੇ।ਜੋਤਗੇਮੁਗਲਨਕੁਵੇਹੋਰੁਆਹਾ।ਅਤੇਉ
ਣਕੁਵੇਹੋਰੁਹੈ।ਤਾਪਠਾਣਪੁਛਿਆ।ਮੁਗਲਨੂੰਐਸਿਰਾਤਮ
ਗਾਵਖਤੁਨਹਉਨਹੈ।ਤਾਮੁਗਲਕਹਿਆਕੁਝਕਉਰਿਆਨ
ਜਰਿਆਵਤਾਹੈ।ਤਾਪਠਾਣਕਹਿਆ।ਮੈਰਮੁਝਕਉਅਜ
ਅੰਦਰੁਜਾਰਿਆਵਤਾਹੈ।ਤਾਮੁਗਲਕਹਿਆ।ਖੁਦਾਇ
ਦਾਰਿਦੁਵੇਖੀਮਦਾਰਿ।ਤਾਪਠਾਣਕਹਿਆ।ਖੁਸੀ।ਤਾਮੁ
ਗਲਕਹਿਆ।ਮਰਦੁਦਾਮਸਤਾ।ਪਾਠਾਣਕਹਿਆ।
ਕੂਆਂਕਾ।ਤਾਮੁਗਲਕਹਿਆ।ਪਕੜਾਣਕੀਰਿਮਰਦੂਪੀਮੁਰਦਾ।

ਪਠਾਣਕਾਨੋ ਅਉਦੇ ਨਿ ਦਿਖਿਆਗਾ ਤਬ ਬਾਬਾ ਪੁਰਖ ਜੀ ਦੀ ਓਰ ੨੩੯
ਮੁਗਲਾਂ ਕਉ ਤਿਆ ਬਾਬਾ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ਸਾ ਬਿਮਤ ਬਲ ਦੇ ਰੋਗ ਗਏ ਨਰ
ਸੇਆਇਕਾ ਤਾ ਪਠਾਣਾਂ ਕਉ ਆਸੁਆਸਾ ਆਈ ਫਿਰ ਦਰਗਹ ਸੁਆਰ ਜਾਇ ਕੇ
ਦੀਆ ਮੁਗਲਾਂ ਕਉ ਅਮਤ ਬਲ ਦੀਦਾਰ ਰਚੂਰ ਦੇ ਵਾਲੇ ਤਾ ਪਠਾਣਾਂ ਕਉ
ਆਸ ਬੁਰਾਈ ਸਤਾਰ ਹੋਈ ਅਰ ਹਮਿਤ ਕਰਦਾ ਰਹਿ ਤਾ ਮੁਗਲਾਂ ਕਉ ਆਖਿਆ ਦੇ
ਆਖੇ ਤਾਂ ਪਠਾਣਾਂ ਕਉ ਆਗੂ ਫਤੇ ਸੁਆਸ ਧੀਰਾ ਦੇਹੋ ਆਰ ਬਧਫਾਦ
ਰਾ ਤਾ ਮੁਗਲਾਂ ਕਉ ਆਈ ਲੁਟ ਫਤੇ ਬਧੁ ਦਾਈ ਤਾ ਪਠਾਣ ਕਹਿਆ
ਆਖੇ ਆਖੇ ਤਾਂ ਅਗੇ ਜੋ ਮਠਾਣ ਆਦਰਦਾ ਆਹੁਣਾ ਜੋਰ ਦੂਇ ਦਿਬੇ ਪਰ
ਕਰਿ ਚਲਦਾ ਰਹਿਆ ਆਹਾ ਗੁਰੂ ਪਰਣਾ ਮਾਰ ਬੈਠਾ ਜਾ ਦੇਹਾ ਹੁਣਿ॥

ਬੋਲਹੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦਾ ਨਗਰ ... ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਦਿ ਫਿਰ ਜਾਇ ਨਿਕਲਿਆ ਅਗੇ ਦੇਹ ਵਿਚ
ਇਕ ਖਤਰੇਟਾ ਦਰਿਆ ਚਉਦੇ ਪੈਂਡਾ ਦਾਆਹਾ ਉਹ ਸਦਾ ਪਰਤੂ
ਰਾਤਿ ਰਤ ਦੀਆ ਹੁਣਿ ਜੋ ਆਇ ਕੋਇ ਇਕ ਮੁਹ ਲੈਉ ਤੇ ਗਣੀ ਸਾਈ ਉਸ॥

ਜੋਉਹੁਰਾਏਧਿਆਇਬਰਦੀਨਾਹੀ।ਉਹੁਰਾਏਧਿਰਫਦੀਜੰਮਰਣੀਆਹੀ।
ਤਾਪਤਰੇਟੇਉਹੁਰਾਏਟਿਰਕਿਓਰਾਨਾਦ੍ਰਿਟਾ।ਕਾਨਾਮੁਕਾ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਪੁਛਿਆਕਾਏਤ੍ਰੈਕਉਣਹੈਅਤੇਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਅਤੇਤੂੰ
ਉਪਦੇਸੁਕਿਸਦਾਕਮਾਵਦਾਹੈ।ਤਾਉਹੁਪਤਰੇਟਾਬੋਲਿਆਕਾਏ
ਤ੍ਰੈਕਿਉਪੁਛਿਆਹੈ।ਅਰੋਗਨਤੈਨੂੰਕਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆਖੀਆਏਕਹਮਾਰਾਕਾਏਹੀਹੈ।ਹਮਾਦਿਸਦਾਸਤੇਪੁਛਤੇਹੈ।
ਤਾਉਹੁਸਪਤਰੇਟੇਕਹਿਆਉਸਕਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਅਰੁ
ਹੋਤਾਕਉਣਹੈ।ਘੇਟਾਕਿਸਨਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਨਾਉਤੇਉਸਕਾਧਿਆਲਜੋਤੀਹੈ।ਅਰੁਬੇਟਾਰਾਜੇਜ
ਨਕਕਾਥਾ।ਅਰੁਹੋਤਾਤੇਬੇਲੀਥਾ।ਤਾਉਸਪਤਰੇਟੇਕਹਿ
ਆਅਰੇਕਾਏਤ੍ਰੈਕਟਕੀਘਾਤਕਰਤਾਹੈ।ਰਾਜਾਜਨਕ
ਤੈਦੇਤੇਲੁਗਾਮੇਕਹਤੇਹੈਕੋਹੁਆਹੈ।ਰਾਜਾਜਨਕਅਰੁ
ਕਹਾਤੂੰ।ਅਰੁਕਹਾਉਹੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ। ੩੦

ਰੇਵਾਈ ਜੋ ਉਹੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਮ ਕੋ ਆਪੇ ਪਛਾਣਿ ਲੇਵੈ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਉਹੁ ਸਪਤਰੇਖੇ ਟੇਕ ੨੪੦
ਰਿਆ। ਬਾਹੀ ਜਿ ਵਿਚਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲਿਖਿਆ ਸਾ। ਅਰੁ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਲਿਖਿਆ ਸਾ।
ਅਰੁ ਅਪਣੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ। ਬਾਈ ਤਿਹ ਵਿਚਿ ਮੇ
ਰਾ ਨਾਉ ਗੁਰੂ ਦਰਪਨ ਸਾ। ਅਰੁ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਦੇ ਤਮਾਸੇ ਮੇਹੋਤੇ ਸੋ। ਅਪ
ਣਾ ਰਾਜਾ ਨਾਉ ਜਨਕ ਨੀਰੰਕਾਰੀ ਹੈ। ਤਾ ਉਹੁ ਸਪਤਰੇਖੇ ਕਹਿਆ। ਅ
ਰੇਵਾਈ ਤੈ ਤੋ ਨਿਸਾਨੀ ਅਰੁ ਨੀਆਦੀਆ ਹੈ। ਪਰੁ ਏਕ ਅਉਰੁ ਭੀ
ਨਿਸਾਨੀ ਦੇਹੁ। ਤਬ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾ ਹੋਵੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ।
ਕਹੁ ਬਾਈ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹੇ ਸੋ ਨਿਸਾਨੀ ਦੇਵਉ। ਤਾ ਉਹੁ ਸਪਤਰੇਖੇ ਕਹਿਆ।
ਬਾਈ ਕੋਈ ਅਉਰੁ ਭੀ ਹਮਾਰਾ ਭਾਈ ਹੈ। ਅਰੁ ਤੇਤਾ ਸਾਰੀ ਕਰਿ ਛੁਟੇ ਸੀ।।
ਅਰੁ ਅਪਣਾ ਸਾਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ। ਅਪਣਾ ਤੁਮ
ਰਾ ਨਾਉ ਦੀਨਾ ਨਾਮ ਸਦਾਇਆ ਲਹਣਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਅਉਰੁ ਹਮਾਰਾ ਭਾਈ
ਤੇਰਾ ਚਉਣਾ ਹੋਵੈਗਾ। ਅਰੁ ਜਦਿ ਉਹੁ ਮਸਕੇਗਾ ਤਾ ਦਿ ਤੁਮਾਰੀ ਦੇਹ ਛੂਟੈ
ਗੀ। ਤਾ ਫੇਰ ਦੀਨਾ ਨਾਮ ਸਦਾਇਆ ਲਹੁਣਾ ਛੋਣਾ ਸਹੁ ਤਾ ਦੇ ਉਸ

ਕਾਨਾਉਕਿਆਸਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਤਦਉਸਕਾਨਾਉਧੀਰਧਦੇਉਸਾ।
ਅਰੁਰਾਜੇਉਦੇਸੀਅਕਾਸੇਟਾਸਾ।ਅਰੁਰਾਜੇਜਨਕਕਾਦਆਦੂਸਾ।ਅਰੁਤੁਮ
ਤੁਮਉਸਕਾਘਰਾਅਟਲਕਰਤੇਸੋ।ਉਸਕੀਘਰਾਘਰਿਕੋਈਨਾਕ
ਕਹਿਸਕਤਾ।ਅਘਰੁ[illegible]ਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਦੀਨਾਨਾਥ
ਦਾਇਆਲੁਕਹਿਆ।ਜੀਤੁਮਤਾਮੇਰੇਘਰੁਗੁਰ[illegible]ਹੋ।
ਪਰੁਏਕਨੀਸਾਨੀਅਉਰਭੀਤੁਮਤਾਕਉਦੇਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਕਹੁਭਾਈ।ਦੀਨਾਨਾਥਦਾਇਆਲਾ।ਤਾਦੀਨਾਨਾਥ
ਦਾਇਆਲਕਹਿਆ।ਭਾਈਜੀਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਮੈਰਾਜੇਜਨਕਕੇਤਾਮਨੁ
ਮੇਰੇਕਠੇਥੇਅਰੁਅਘਰੁਇਕਠੇਹੂਏ।ਪਰੁਆਪਰੂਮੇਕ
ਹਾਰਹੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਤੁਮਤੇਲੀਕਿਆਰਿਖਸੋ।
ਤਾਦੀਨਾਨਾਥਦਾਇਆਲੁਕਹਿਆ।ਜੇਹੋਜੀਤਪਤੁਮਕਤਾ
ਸੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਤਪਤੁਮਤਾਹਰਿਪੂਸਾਦਿਖਾਵਹੀ
ਏਕੇਆਰਿਥੇ।ਕੁਝਨਾ[illegible]ਤਪਸੀਰਮਦੇਉਕਤਾਸਾ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਓਹੁਪੰਡਤਕੇਘਰਥਾ।ਤਾਦੀਨਾਨਾਥਦ
ਇਆਲੁਕਹਿਆਤੁਲਾਗਿ।ਤਬਤੁਮਾਰਾਨਾਉਕਿਆਥਾ।ਅਰੁਤੁਮਾਰਾਨਾ
ਉਕਿਆਥਾ।ਪਰੁਉਸਕਾਨਾਉਕਿਆਥਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।
ਹਮਾਰਾਨਾਉਸੁਦਰਸਥਾ।ਅਰੁਤੇਰਾਨਾਉਰਾਮਸਾਹੁਥਾ।ਅਰੁਉਸਕਾ
ਨਾਉਅਰਜਨਮਲੁਥਾ।ਤਾਦੀਨਾਦਇਆਲੁਕਹਿਆ।ਹਛੇ
ਜਿਸਭਾਨਿਸਾਨੀਹੂਈ।ਭੁਲਾਹੂਆਪੁਰਾਤਨਜਾਗਮੇਲੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ।ਹੇਭਾਈਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲੂ।ਹੁਣਅਸਾਨੂੰਰਜਾਇਦੇਹੁ।
ਤਾਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਕਹਿਆ।ਜੀਤੁਮਹਮਾਰੇਘਰੇਗੁਰਭਾਇ
ਹੋ।ਐਸੀਹੋਤੀਹੈ।ਜੇਤੁਮਇਸਦ੍ਰਜਾ।ਉਤਾਦ੍ਰਜੇਹੋਤੇਹੋ।ਇਕਤੇਐਸਿ
ਘਤਾਈਕੇਜਬਉਹੀਦਾਲੁਪੇਟਾਹੋਤੋਹੈਗਾ।ਤਬਤੁਮਾਰੀਦੇਹਛੁ
ਟੈਗੀ।ਅਰੁਤੁਮਾਰੀਮਿਲੋਤੇਐਸੇਉਤਾਦ੍ਰਜੋਹੂਏ।ਕੋਅਬਿ
ਜਾਤੇਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਹੇਭਾਈਦੀਨਾਨਾ
ਥਦਇਆਲੁ।ਹਮਾਰਾਤੁਮਾਰਾਬਚਨੁਥਾ।ਬਹੁਤਨਕੇਥਾ।ਪੇਆਇ

ਅਗੈਨੂੰਏਨੈ।ਅਰੁਜਹਾਜਤਾਬਚਨਹੋਵੈਤਤਹਾਤਤਾਜਾਇਆਵਦਾਹੀ।
ਸੈ।ਤਾਂਦੀਨਾਨਾਥਦਾਇਆਲਕਹਿਆ।ਭੁਲਾਜੀਕੋਈਦਿਨਹਮ॰
ਰੇਪਾਸਿਗੁਜਰਾਨੁਕਰੋ।ਏਹਭੀਤੁਮਾਰਿਜਾਹਰਾਹੈ।ਹਮਾਰੀ
ਤੁਮਾਰੀਵਿਚਤੋਕਛੁਨਾਹੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਭਾਈ
ਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਜੀਏਹਧਰਤੂਪਰਤੁਮਹੀਤੋਂ।ਅਸੁਮਾਰੇ
ਸਿਰਧਰਕੀਆਹੁਤੁਹੈ।ਤੁਮਹਮਕੋਰਜਾਇਦੇਵੋਤਾਂਭੁਲਾਕਰੋ।ਤਾ
ਦੀਨਾਨਾਥਦੈਆਲਕਹਿਆ।ਭਾਈਨਾਨਕਜੀਓ।ਹਮੋਨਾਹਿਆਸਾ।
ਜੋਹਮਾਰੇਘਰੇਗੁਰਭਾਈਆਏਹੈਂ।ਹਮਾਰਾਨਿਧੇਰਕਰਿਜਾਵੇਗੋ।ਤੂ
ਮਤੋਹਮਕੋਦੂਰਿਕਰਿਜਾਇਚਲੇ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਭਾਈਏਹਾ
ਰੇਹਾਬਕਿਆਹੈ।ਜੋਕਛੁਕਰਤਾਰਕਰੇਸੁਹੋਵੈ।ਤਾਂਦੀਨਾਨਾਥ
ਦਇਆਲਕਹਿਆ।ਭਾਈਜੀਤੁਮਜਾਤਿਕਰਤੇਤੋ।ਅਸੁਜੀਹਾਥ
ਰਿਤੁਮਾਪਹੋਵੈਗਾ।ਤਬਹਮਕੋਘਧਰਾਕਿਉਕਰਿਹੋਵੈਗਾ।
ਤਮਰੁਸਪਾਸਿਜਾਵੇਰੋਕੋਉਹੁਤੁਮਾਰੇਪਾਸਿਆਵੈਗਾ।ਤਾ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਿਕਾਈਦੀਨਾਨਾਥਬਦਾਇਆਲੁ।
ਤੂਅਕੋਸਨੇਹਾਪਹੁਚਿਆਉਸਕਾਅਰੂਆਰੇਸੋਤੂਮਸਨੇਹਾਚੇਜਿਆ।
ਜਾਉਤੂਤੂਮਾਰਾਸਨੇਹਾਸੁਣੈਗਾਤਬਉਨਕੇਮੁਹਸੇਅਵਾਜਨਿਕਲੈਗੀ।
ਜੋਉਨ੍ਹਾਨੂੰਬਹਰਗਹਕਾਇਆਈਹੈਤੂਮਾਰੀਦੇਹਛੁਟੇਗੀਤਾਉਨ
ਉਨਕੇਮੁਹਸੇਅਵਾਜਨਿਕਲੇਗੀ।ਈਉਤੂਅਕੋਉਹੁਸੁਣੈਗਾਜੋ
ਦੀਨਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਪਾਂਸਰੇਹੈ।ਰਉਸੋਦਿਨਗੁਰੂਨਾਨਕਨੇ
ਦਿਆਲੀਤੀ। ਸਾਖੀਲਾਹੂਰਕਾਇਦੀਵਾਨਕਾਰੂਤ
ਸਾਖੀਤੋਰੁਚਲੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਉਸੋਦਿਨਪਾਸਿਓਰਵ
ਸੀਕਿੰਧਾਰੀਪਾਸਿਆਇਆ।ਤਾਅਗੇਵਲੀਕਿੰਧਾਰੀਪਾਸੀ।ਸਰ
ਫਪਠਾਣਬੈਠੇਹੈ।ਦੇਖਣੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਇਕਿਹਾ।
ਸਲਾਮਾਅਲੇਕਮਵਲੀਕੰਧਾਰੀ।ਤਾਵਲੀਕੰਧਾਰੀਕਹਿਆ।
ਵਆਲੇਕਮਸਲਾਮਆਈਏਪੀਰਜੀ।ਸਰਫਰਾਜੀਹੂਈ।
ਤੂਰਫਾਹੂਆਕਰਮਪਾਕਸੀਹੂਈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।

ਦੁਤਰਫਖੁਦਾਈ ।ਬੰਦਾਗੁਮਰਾਹੀਕ ।ਕਰਮਧਰਮਸੋਈਕਾਜੀ ।
ਤਾਮਰਦਪਾਕ ਹੋਇਆ ।ਪੁਰਸੀਦਸਰਦਗੁਫਤਾ ।ਨਾਨਕਰਸ
ਤਆਇਨਾ ।ਬੋਲੇ ।ਕੁਲਾਫੰਤੁਦੁਖਾ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਕੁਲਾਕੁਲੇਦਕਖੁਦਾਇ ।ਸਭੁਤੇਰੇਹੋਏਪਰਵਦਾ ।ਸੈਹਤਿ ਪਰੇ
ਇਕਨਿਸਾਨਾ ।ਤ ਪਸਭੁਤੇਰੇਇਕੋਹੋ ਬੇਗਾਨਾ ।ਗੁਫਤਨਾਨਕ
ਦੁਰਸਤਆਇਨਾਸਾਮਬੋ ।ਤ ਧਖਲੇਆਇਨਾ ।ਤਾਫੇਰਸਰਦੁਕ
ਹਿਆ ।ਅਫਨੀਦਿਕਾਰਕਰਦੀ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
।ਅਫਨੀਨੀਸੋਰਖੁਦਾਇਕਾ ਦੇਖਿਆ ।ਮੁਰਦਾ ਹੋਇਤਜੇਸਭਕੇ
ਬਾ ਜੁਮਲਜਹਾਨ ਅਲਾ [illegible] ਕੀਆ ।ਪਾਕਲੇਕਅਦਰੁ
ਨਹੀਦੂਆ ।ਗੁਫਤਨਾਨਕਸਰਦਪੁਛਿਆ ।ਆਖੋ ।ਦਰਸਤਅ
ਇਨਜੋਹਕਪਛਾਤੇ ।ਫੇਰਸਰਦਪੁਰਸੀਦੋਆ ।ਜੇਜੀਰਾਹੀ
ਕਾਰਕਰਦੀ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ।ਜੇਕੀ ।ਸਾਲਸਰਹੋਜ
ਹਾਨਾ ।ਚਾਰਕਿਤੇ ਪਾਛੂ ਟੇਕਾਨਾ ।ਸਰਾਈ ਹੀ ਆਤਿਸਨੇਨਾ ਹੀ ।

ਤਰੀਕਤਆਰਫ਼ਨਦਾਵੇਆੜੀਆਂ ਯਾਰਰੀਸੀਆਹੀਅੰਦਰਲਾਲਾ।
ਗੁਰੂਨਾਨਕਪਹੁਚੇਦਾਰੈਤਾਲਾ। ਤਾਂਫੇਰਸਰਫ਼ਪੁਰਸੀਦੀਆਂ।ਕਰਮ
ਮੁਤਕਾਫ਼ੈਹਾਲਸਾ। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ। ਮੁਤਕਾਈਹਰਾਇ
ਜਾਹਾਕੀਸਰਦਪੀਰਪਤਾਇ। ਦੂਜੇਸੇਤੀਫੇਰਕਰਨ।ਤਬ
ਪਏਰਾਹੁਨਿਵਾਂਹੀ। ਐਸੀਰਹਨੀਜੋਰਹੈਤਬਉਹੁਦੇਦਰਸਭਈਆ
ਨਾਂ। ਜੋਰੁਜ਼ਲਮਨਾਕਿਸੀਕਰਪਕੜੈਰਹਨੀਐਸਾਨ। ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਇਹਤਸੁਣਿਆਜਜੀਮਕਾਮਾ। ਤਾਂਫੇਰਸਰਫ਼ਪੁਰਸੀਦੀਆ।ਗੋਦੜੀ
ਦੇਹਰਫ਼ਕਰਦੀਆ। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ। ਗੋਦੜੀ
ਗਿਆਨਸਮਝਏਕਪੁਰਾਇ। ਸੁਈਸਿਦਕੁਰਤਾਗਾਪਾਇ।
ਸਭੁਤੇਨੀਚਕਹਾਈਐ ਕੂਪਅੰਗਸਮਾਇ। ਗੁਰੁਨਾਨ
ਕਸਰਫ਼ਸੁਨਚਣਹੁਤੁਕਮੁਰਜਾਇ। ਤਾਂਫੇਰਸਰਫ਼ਪੁਰ
ਸੀਦੀਆਂ। ਕਉਸਾਚਿਕਾਰਕਰਦੀਆ। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਕਉਸਕਾਮਨਾਈਚਕਰਨਹਿਕਾਲੀ। ਨਜਾਂਦੇਗਹਿਰ

ਨਸੀਹਤਿ ਰਾਮ ਕਿਓ ਅਪਨੇ ਪੀਓ ਆਵੈ ਦਰਗਹ ਅਗਾ
ਗੈ ਤ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਇ ਜਿਨ ਪੈ ਕੁੜਿਓ ਆਵੈ ਰਿਹਤ ਤਣੀ
ਜ ਉਠਿ ਨਾਉ ਪੀਓ ਮਨੁ ਮਿਲਾਵੈ ਗੁਰੁ ਫਤੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣ
ਸੁਣਿ ਤੇ ਪਰਫੁਲਤ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਰਫ ਪੁਰਸੀ ਦਿਆਸ )
ਨੇ ਕਰਾ ਬਿਹਰਫ ਪੁਰਸੀ ਦੀਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹੁ
ਆ ਨੇਕਰਾ ਵਜੂ ਦਰਕੇ ਨਾਮਾ ਕੁ ਲਿਖਕਰ ਲੇਹੁ ਆਗੇ ਏ
ਕੁ ਖੁਦਾਇ ਨੈ ਪੀਰ ਫੁਰਮਾਇ ਸਦੇ ਤਾ ਰਾਵੜੂ ਜਾਹਰ ਲਤੇਹੂ
ਰਿਕਾਬੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਨੈ ਪੈਦਾ ਐਸੀ ਅਸਲਾਤ ਹੋਰ ਹੋਕ ਚਹੁ
ਲਮਟੀ ਕੀਕੈ ਦਾ ਗੁਰੁ ਫਤੇ ਨਾਨਕ ਮੁਣ ਸਰਣਾ ਫੇਕਰ
ਏ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੁਮਾਨੂ ਫਕਰ ਮਾਰਾਤ ਚਤਉਮੈ ਲੈਦੂ ਜਾ
ਰੀਕੇ ਨੈ ਸਾਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਰਫ ਪੁਰਸੀ ਦੀਆ ਗੁਰੁ ਫ:
ਨਾਨਕ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹੁ
ਆ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿ ਐਸਾ ਤੁ ਇਹ ਰਹੈ ਕੀ ਇਕਰ

ਆਤਿਕੈ ਕਰਤਾਰੇ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਉਚਰਾਈ ਅਤੇ ਬ
ਲਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰੇ ਬੁਰਾਈ ਗੁਰ ਫਤ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਰਫ ਪੀ
ਆਖੇ ਪੀਰ ਪਕੜ ਤਪ ਤਪੇ ਇਨ ਪਛਾਨੇ ਤਾ ਸੇਖ
ਸਰਫ ਪਠਾਣਾ ਪੀਰ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਆਇਆ ਬਾਬੇ ਦ
ਸੀ ਕੀ ਪਾਰਤਿ ਪਾਸ ਆਇਆ ਪਰਵਾਣ ਕੀ ਪਾਰ ਸਿਦਿ ਰੋ
ਉਖੇ ਗੋਸਟਿ ਹੋਈ ਤਾ ਫਿਰ ਸੇਖ ਸਰਫ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਪੈਰਾ ਤੇ ਢਹਿ ਪਾਇਆ ਆਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਸੁਆ ਆਇਆ
ਪੀਰ ਸਾ ਮੁਰੀਦਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਲਾਇਆ ਆਪ
ਣੇ ਪੀਰ ਸਾਹਿਰਾ ਤਾ ਫਿਰ ਸੇਖ ਸਰਫ ਕਹਿਆ ਪੀਰਾ
ਨਕੇ ਫੇਰ ਦੀਦਾਰ ਓਕੈ ਕਦੇ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਦੀਦਾਰ ਰਵੈ ਜਾ ਮੇਰ ਖੀਓ ਜੋ ਕੁਨ ਜਾਨ ਜਾਇ
ਤਾ ਫਿਰ ਸੇਖ ਸਰਫ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਦੀਦਾਰ ਤੇ ਦਿਓ
ਸੋ ਹੋਵੈਗਾ ਪਰ ਫਿਰ ਕਾਇ ਸਦ ਜਾਪਈ ਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੇ ਖੁਦਾਇ ਢੇਰ ਗਾਇਬ ਦੇ ਜਾਨਣਹੀ ਤਿ ਦੇਖੇ ਕਾ ਪਰੁ ਏਕ ਘ
ਤਅਉ ਉਰੇ ਰੈਹੇ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਮ ਘਰ ਘਤੇ ਹੋ ਤਉ ਸਾਹਜਾਦਾ ਮੀਰਾਸੀ
ਹੈ ਤਾ ਉਸਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੇਗੋ ਤਉ ਹਮਾਰਾਣੀ ਦੀਦਾਰ ਪਾਇਆ।
ਪਾਤਸਾਹ ਤੇ ਦੂਰ ਮਸਤ ਕਰਿ ਆਈਓ ਤਾ ਸੇਖ ਸਰਫ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੀ
ਓਹੁ ਸਾਹਜਾਦਾ ਮੀਰਾਸੀ ਕਹਾਂ ਹੈ ਉਹੁ ਤਾ ਸਾਹਜਾਦਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਗਾਵੇਦਾ ਹੈ ਓਹਾ ਉਜਾਇ ਕਰਿ ਉਸਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਓ।
ਅਰੁ ਮਰਦਾਨੇ ਕੀ ਪਤੰਖੀਆਂ ਹੈ ਇਸਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਓ ਤਾ ਸੇਖ ਸ
ਰਫ ਕਹਿਆ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਬੰਦੇ ਆਇ ਤੁਸੀ ਫਿਰਿ ਦਾਨੇ
ਕੀ ਪਾਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹਮ ਕਉ ਕੁਛ ਕਉ ਸਾਕਰਾਰ ਕਰਉ ਜਾ
ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਕੇਹਾ ਕਉਲ ਹੈ ਜੇ ਤੂ ਦਾ
ਵਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਸੰਨੀ ਅਤੁ ਰਾਉ ਜਿਨਾ ਜੋਤੇ ਫੇਰ ਕੇ
ਹੋ ਸਭ ਬਾਮੁਰਾਦ ਫਿਰੇ ਕੀ ਏਹੋ ਅਉਗਾਨੀ ਤੈ ਫਕੀਰ
ਕੀ ਰਉਸ ਹੈ ਤਾ ਦੀਨੀ ਕੈਪਾਰੀ ਕਹਿਆ ਪੀਰ

ਜਿਸ ਬਕਾ ਨੂੰ ਆਰਾਵਰਸ ਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਕਾਮ ਕੋ ਮਤ ਵੀ
ਵਾਉ ਨਿਗਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਖੁਦਾਇ
ਸਰਫਰਾਜੀ ਹੋਆ ਕੁਲਾਹੂਆ ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਕਹ
ਆਖਿਰ ਜੀ ॥ ਹਮ ਕੋ ਤੂੰ ਮਸਾਂ ਕ੍ਰਿਸੇ ਦਰ ਲੋ ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਕਹਿਆ ਵਲੀ ਹਤੇ ਰੇ ਤਾਈ ਹੋਈ ਉਤਰ ਖਟਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਵਲੀ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਰਜਾਇ ਤੁਸਾ ॥ *ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ*
*ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ* ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਉਥੋ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ॥ ਤਾ
ਕਾਬਲ ਸਹਰ ਵਿਚ ਆਇ ਵੜੇ ॥ ਤਾ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾ ਵਲੀ
ਕੰਧਾਰੀ ਉਪਰਿ ਬਹੁਤੁ ਮਿਹਰਬਾਨਗੀ ਕੀਤੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ॥ ਏਨੂ ਅਸਾਡਾ ਪਿਆਰ ਪਾਇਆ
ਹਾ ਇਸ ਅਸਾਡੀ ਪਿਛੇ ਜੁਗਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤੁ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਆਹੀ
ਤਾ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤ੍ਰਕਾਨਿ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ॥ ਪਿਛੇ ਜੁਗਾਂ ਵਿਚ ਕੁਤਾ ਮਾਰਿਆ ਆਹਾ ਸੁ ਇਸ

ਜਿਇਸਵਾਸਤੇਤੁਰਕਦੇਪਾਰਿਕਨਾਮਿਲੇਦਾਰਹਿਆ ਅਤੇਅਸ
ਤਾਇਸਨਾਲਿਵਚਨਆਹਾ ਅਤੇਵਲੀਦੀਆਨਾਬੁੰਦੀਆਨ
ਨਾਲਿਵਚਨਆਹਾ ਅਤੇਵਲੀਦੇਪੈਰਿਲੇਸੇਖਸਰਫਕੀਪੂਰ
ਨੇਹਾਇਆ ਤਾਬਾਬੇਫੇਰਪੁਛਿਆਜੀਸਰਫਕੀਵਲੀਜੇ
ਹੋਇਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਖਾਈਖਾਸਾ ਵਲੀ
ਬਹੁਦੂਰਿਹੋਇਆ ਅਤੇਸਰਫਮਹਾਪੁਰਖੁਹੋਇਆ ਆਪ
ਹੋਵੀਜੋਗਾ ਅਤੇਹਿਕਦੁਇਸੁਸਪਾਸਹੁਹੋਰਵੀਸਿਖ
ਗੋ ਅਤੇਵਲੀਪਾਸਉਕਣੀਸੈਕਵੇਲੀਉਪਰਸਰੋ ਵਲੀ
ਸਤਿਗੁਰੂਦੇਮੁਕਾਮੁਹੋਇਆ ਤਾਫੇਰਪਾਸੇਪੁਛਿਆ ਕੀ
ਦੀਨਾਬਦਾਇਆਕਿਵੇਹੋਇਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਉ
ਆਸੁਨਿਭਾਈਖਾਸਾ ਦੀਨਾਬਦਾਇਆਜੁਅਗੇ
ਉਪੂਰਨਆਹਾ ਦੀਨਾਬਦੀਭਾਈਹੋਗਾ ਭਗਤਹੋਦੀ
ਅਤੇਅਸਾਡੇਪੰਥਭਗਤਹੋਇਸੋਹੋਈ ਤਾਫੇਰਪਾਸੇਪੁਛੈ

ਅਜੀਉਸਦੀਆਂਖੰਡਾਂਮਭੁਗਤਾਕਿਉਕਰਿਹੋਈ। ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕ ੨੮੬
ਕਹਿਆ। ਭਾਈਧਿਆਨਾ। ਉਸਦੀਆਂਖੰਡਾਂਮਭੁਗਤਾਈਉਕਰਿਹੋਈ। ਜੋ
ਉਸਤਾਈਂਆਇਆਜਗੀਨਾਹਿ। ਜੀਅਦੇਆਭੁਗਤਿਜੀਠੇਆਇ
ਅਆਇਆ। ਨਾਗੀਰਸਤਨਾਕਸਬ। ਆਰੋਟਾਜਕਰਨਦਾ ਸੇ
ਹੋਗੁਆਇਸਨੂੰਨਾਖਾਟੇਦਾਸੋਗੁਨਦਾਪੇਟਾਂਹਰਖਾ। ਅਤੇਵਡਾਹੋਸੀ।
ਤਾਗੀਰਸਤਕਰਸੀ। ਅਤੇਸਾਰੀਅਉਲਾਦਭੀਨਹਾਪੁਰਖਹੋਸੀ।
ਅਤੇਅਸਾਨੂੰਪਹਿਲੇਹੀਗਿਰਸਤਹੋਈ। ਤਾਉਸਦੀਆਂਖੰਡਾਂ
ਮਭੁਗਤਹੋਈਆਂ। ਅਤੇਅਸਾਡੀਆਂਖੰਡਾਂਮਭੁਗਤਾਂਹੋਈਆਂ। ਤਾਂਫੇਰਧ
ਲੇਪੁਛਿਆਜੀਕਿਵੇਂਇਸਕਾਧਰਮਹਰਾਂਵਿਚਮਹਾਪੁਰ
ਖੋਹੈ। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਉਤਕਭਾਈਧਿਆਨਾ। ਇਕਬਾਈਬੇਕੀਹੈ।
ਪਰੁਪਠਾਣਾਂਦੇਚਰਯਾਂਭੂਖੇਲਈਏਹੋਦਿਕੇਹੈ। ਪਰਅਜੇਮਸ
ਕਿਆਨਾਹੀ। ਤਾਂਫੇਰਧਿਆਨੇਆਖਿਆਜੀਉਸਨੂੰਕੀਮਿਲੇਗਾ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈਧਿਆਨਾ। ਉਸਨੂੰਜਗਤਮਿਲਨਾਹੋ।

ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਫਿਰ ਜੀਏ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਦੋਵੈ ਜਾਇ
ਬਾਬੂ ਕੇ ਸਰਦੀ ਦੇ ਹਦਿ ਰਵਨੇ। ਇਕੁ ਟੂਟਾ ਖਾਨੀ ਪਾਇਆ ਆ ਥਾ।
ਉਸ ਤੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ। ਤਾ ਇਕ ਪਠਾਣ ਆਇਆ ਆਇ ਕਰ ਲਗਾ
ਆਖਣਾ। ਅਰੇ ਗੋਰੇ ਤੂ ਮਕਉ ਨੂੰ ਲੇਤੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ।
ਹਮ ਬੰਦੇ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਪਠਾਣ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਗੋਰੇ ਤੋਈ
ਦੇਖੁ ਦਾਇ ਕੇ ਸਭੀ ਹੈ। ਤੂ ਮਕਿ ਜਾ ਸਿਉ ਕਾਮ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਪਾਨ ਹਮ ਫਕਰ ਹੈ। ਅਰੁ ਹਮਾਰਾ ਇਕ ਠਈਰਾ ਉਸ ਨਾਉ
ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਪਠਾਣ ਕਹਿਆ। ਉਕਉਨ ਹੈ। ਅਰੁ ਉਸ ਕਾ ਨਾਉ ਕ੍ਯਾ
ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਓਹੁ ਪਰਜੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਉਸ ਕਾ ਨਾ
ਉਆਨਾ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਪਠਾਣ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਗੁਰੇ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ
ਕਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਗੁਰੇ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ
ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਨ ਰੂਹ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਪਠਾਣ ਕਹਿਆ ਫੇਰ ਮੇਤ੍ਰ
ਮਕੋਲੇ ਰਜਾਈ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਪਾਨ ਹਮ ਜਾਤੇ ਨਾਹੀ।

ਓਹੁਆਏਤਿਆਦੇਰਿਗਾ।ਤਾਪਠਾਣਨਜਾਇਦਿਜੰਤਾਈਖਬਰਕੀਤੀ॥੨ ੧੭
ਅਰੇਆਖਦੇਰੇਦੋਇਫਕੀਰਅਸਨਾਉਬੈਠੇਹੈਨਪਜਾਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਹੈਅਸਾਨ
ਤੇਦਖਤ੍ਰੀਕਾਬੇਟਾਮਾਨਚੰਦਮਾਰਾਅਸਨਾਉਤੁਹੈਮੈਕਹਿਆਚਲੇ
ਮੈਤੁਮਕੋਲੇਜਾਂਦਾਹੈ।ਉਸਪਾਸਲੇਚਲਤੇਹੋ।ਉਨਿਕਹਿਆ।ਤੁਮ
ਜਾਤੇਨਾਹੀ।ਓਹੁਆਏਤੀਆਦੇਰਿਗਾ।ਤਾਮਾਨਚੰਦਕਹਿਆ।ਅਰੇ
ਹੋਰੇਮੇਰਾਫਕੀਰਤੇਅਸਨਾਉਕੋਈਨਾਹੀ।ਤਾਹੋਰਪਠਾਣਕਹਿ
ਆ।ਮਾਨਚੰਦਤੇਰਾਨਾਉਲੈਂਦੇਹੈ।ਨਾਹੀਤਾਹਮਅਮਨੇਖਰੀਸੇਦੂਰ
ਜਾਏਲੈਜਾਤੇ।ਤਾਮਾਨਚੰਦਕਹਿਆ।ਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾ।ਭਾਈ
ਜਾਈਏਤਾਸਹੀ।ਤਾਮਾਨਚੰਦੁਦੂਇਜੇਰਮੇਵਾਸੈਕਰਿਰਾ
ਇਆ।ਜਾਇਕਰਿਦੇਖੈਤਾਦੁਇਫਕੀਰਬੈਠੇਹੈਨਿ।ਪਰੁਏ
ਨਾਵਾਕੇਖਸੁਰਿਫਿਨਸੀਹੋਂਦਾ।ਤਾਮਾਨਚੰਦਜਾਇਕਹਿਆ।
ਫਕੀਰਜੀਪੈਰੀਪਾਇਆ।ਅਤੇਮੇਵਾਅਗੇਰਖਿਆ।ਉਸੁ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿਆ।ਆਉਭਾਈਮਾਨਚੰਦਸਤਿਕਰ

ਤਾਰ ਬੈਠੇ ਜਾ। ਤਾ ਮਾਨਚੰਦੁ ਚਕ੍ਰਿਤ ਹੋਇਆ। ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਸਭੁ ਨਾਦੇ ਆਸਨ
ਉਤੈ ਨਿ। ਅਤੇ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਦਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਜੋ ਵਕਤੈ। ਅਤੀਤ ਫ
ਕੀਰ ਸਾਂਤਿ ਬੁਤੈ ਨਿ। ਪਰੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਕਦ ਕੇ ਆਸਨ ਊਹੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ। ਮੈਨੂ ਮਰੇ ਕਿਸਾ ਹਿ ਪੁਛਤਾ ਹੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭ
ਈ ਮਾਨਚੰਦੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਆਪੇ ਹੰਥ ਘਰੇ ਦੇਰੀ। ਤਾ ਮਾਨਚੰਦੁ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਾਨਚੰ
ਦੁ ਇਸ ਕਾ ਨਾਉ ਭਾਈ ਧਾਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿ
ਰੰਕਾਰੀ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਮਾਨਚੰਦੁ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਸ ਵਤਨੁ
ਕਉਣੁ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਰਬਾਈਆ ਮਾਨਚੰਦੁ ਤੂ ਤ
ਵਤਨ ਸਮਾਲੇਗਾ। ਤੈ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੈ ਦੇਸ ਵਤਨ ਦੀ। ਤਾ ਮਾਨਚੰਦੁ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਦੇਖੇ ਨਹੀਂ ਤਾ ਸੁਣੇ ਤਾ ਹੋਵਨਗੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਬੋਲਿਆ। ਸਚ ਦੇਗਾ। ਦੇਸ ਹਮਾਰਾ ਧੇਰਾ ਪੁਰ ਹੈ। ਤੇ ਭਿ ਵਤਨ
ਜੋ ਆਏ। ਰਾਜਾ ਤਿਸਾ ਕਾ ਏਕੰਕਾਰ। ਤੀਨੇ ਈ ਤਿ ਪਠਾਏ ਆ ੩੧

ਚੰਦੂਕੋਰਾਹੁਪਤਾਇਓਤਿਨੇਰਾਮਾਰਗਪਾਏ ।ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਮਾਨ
ਚੰਦੂਜੀ ।ਹਮਤੁਮਕੋਤਵੀਬੁਲਾਏ ।ਤਾਮਾਨਚੰਦਕਹਿਆ ।ਜੀਤੁਮ
ਤੇਅਉਰਬਾਤਾਕਰਤੇਹੈਂ ।ਏਹੁਬਾਤਤੇਮੈਸਾਰਮੈਨਾਹੀ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆ ।ਭਾਈਮਾਨਚੰਦ ।ਏਹੀਬਾਤਾਮਸਲੈਹੈਨਿ ।ਅਉਰਬਾਤਾਨ
ਕੀਹੈਨਿ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਸਬਦੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆ ।ਰਾਗੁਤਿਲੰ
ਗਮ ੧ ॥੧॥ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਕਿਆਕਹੀਐਰੇਭਾਈ ।ਆਪੇ
ਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਜਿਨਿਵਾੜੀਹੈਲਾਈ ।੧।ਰਾਇਸਾਪਿਆਰੇਕਰਾਇ
ਸਾ ।ਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ ।ਦੁਖਰਹੇਨਕੋਈ ।ਰਾਓਪਿਆਰੇਕਰਾਇਸਾ ।
੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿਰੰਗਿਕੰਤੁਨਰਾਵਿਆਸਾਪਛੋਰੇਤਾਣੀ ।ਹਥਪਛੋੜੇ
ਸਿਰੁਧੁਣੇਜਬੈਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ ।ਪਛੋਤਾਵਾਨਾਮਿਲੈਜਬਚੂਕੈਗੀਸਾ
ਰੀ ।ਤਾਫੇਰਿਪਿਆਰਾਰਾਵਦੀਐਜਬਆਵੈਗੀਵਾਰੀ ।।੩।।
ਕੰਤੁਲੀਆਸੋਹਾਗਣੀਆਮੈਤੇਵਧਵੀਏਹ ।ਸੇਗੁਣਮੁਝੈਨਆਵਨੀ
ਕੈਜੀਦੋਸੁਧਰੇਹ ।੪। ਜਿਨਿਸਖੀਸਹੁਰਾਵਿਆਤਿਨਿਪੂਛੈਗੀਜਾਏ ।

ਪਾਇਲਗਉ ਬੇਨਤੀਕਰਉ ਜੇਦੇਵਉ ਕੀਪੰਥਬਤਾਈ ।੫। ਆਪੁਪ
ਛਡੈਨਾਨਕਾ ਵੇਖੇਵਨਜਾਦੈ । ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਨਕਰੈ ਤਉਪੈਜ
ਰਿਕਉਪਾਵੈ ।੮।੨। ਪਾਨਾਵਾੜੀਹੋਇਘਰਿਖਰੁਸਾਰਨਜਾਣੈ ।
ਰਸੀਆਹੋਵੈਮੁਸਕਕਾਤਬਫੂਲੁਪਛਾਣੈ ।੧। ਧਾਤੁਮਿਲੈਫੁਨਿਧਾ
ਤੁਕਉ ਲਿਵਲਿਵੈਕਉਧਾਵੈ । ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਣੀਐਅਨਭਉਪ
ਹੂਪਾਵੈ । ਜੋਦਿਸਿਆਇਆਸੋਗਇਆਆਇਆਜਿਆਕਹੀਐਰੋਸੋਈ ।
ਜੇਪਜੁਰਾਖੈਵੀਏਪਾਤੀਮੈਦੂਜਾਹੋਈ । ੯। ਆਪਿਉਪੀਵੈਨਾਨਕ
ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਸਮਾਵੈ । ਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੈਅਮਰਾਪਦੁਪਾਵੈ ।
੧੦॥ ੧। ਤਾਫਿਰਮਨਚੰਦੁਧਰੀਕਿਹਿਆ । ਜੀਇਸਜੀਅਕਾਰ
ਜਾਕਿਉਕਰਿਹੋਵੈ । ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਕਹਿਆ । ਭਾਈਮਨਚੰਦੂ
ਇਸਜੀਅਦਾਭੁਲਾਵਣਹੋਵੈਜਾਇਸਤਾਈ ।। ਪ੍ਰਿਨਾਪਰਮੇ
ਰਸਰਹੇਵਕਣਿਚਿੰਤਾਨਾਕਰੈ । ਆਸਾਮਿਕਰਨਾਰਕਰਤਾਰਦਾ
ਰਹੈ । ਤਾਫਿਰਮਨਚੰਦੂਕਹਿਆ । ਜੀਮੈਦਿਲਬੀਪੰਥਤਾਈਏ ।

ਜਾਂਜਿਸਸਾਥੀਏਪਿਕਰਤਾਰਵਿਚਰਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਸੁਣਿਭਾ
ਈਆਨੰਦਵਡੂਖਦਾਸਿਸਾਨਕਰੂ।ਨੰਗਾਦਾਸਿਸਾਨਕਰੂ।ਕਰਤਾਰਦਾ
ਸੰਸਾਨਕਰੂ।ਨੈਮੈਨੂੰਵਿਸਰਿਗਾਇਆ।ਤਾਕਰਤਾਰਾਵਿਤਆਵੀ।ਤਾਆ
ਨਚੰਦਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਪਣੇ
ਹਥਦਾਹੁੰਗਾਦਿਤਾ।ਅਤੇਆਖਿਆਭਾਈਆਨੰਦਚੰਦਏਹੁਅਸਾਡਾਹੈਤੇ
ਅਪਣਾਦਾਰਾ।ਆਨੰਦਚੰਦਲੈਕਰਿਸਿਰਤੇਰਖਿਆ।ਸਿਰਤੇਰਖਣਨਾਲ।
ਆਨੰਦਚੰਦਕੇਕਪਾਟਖੁਲ੍ਹਗਏ।ਅਜਤੋਂਏਰਿਦੇਨਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆ।ਏਹੁਬਾਣੀਆਨਚੰਦਨੂੰਅਸਾਡਾਕਾਰਭਾਰਕਰਤਾਰਹਾਈ।ਤਾਆਨੰਦ
ਚਕਹਿਆ।ਜੀਸਤਿਕਰਤਾਰ।ਉਹੁਆਨਚੰਦਦਾਨਾਪੁਰਭਤੋਹੋਇਆ।

ਸਾਖੀਜਨਕਬਾਣੀਦਾਹਰਨਾ ਸਾਖੀਰਿਉਰੁਚਲੀ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੋਂਚਲੇ।ਆਇਆਵਲਨਾਮਦੇਵਿਧੇਪੈਨੇ।ਉ
ਥੇਬਾਣਹੁੰਦਾਈਜੋਗੀਸਰੂਆਹਾ।ਅਪਕੋਂਹਉਪਰਿਜਾਇਪੈਨੇ।ਅ
ਕਹੁਦਾਈਵੀਤਾਲੀਪਰੀਆਹੀ।ਏਕਤੈਤ੍ਰਾਰਾਖਾਵਣਦਾਆਹਾ।

ਇਕਬੂੰਦਤਾਰਾਰਕਪਾਣੀਆਦਾਆਹਾ ਅਤੇ ਇਕਬੂੰਦਰਾਰਾਧੋਣੀਆਦਾਆ
ਹਾ ਦੂਇਕੋਹਤੇਣਿ ਰਹਾਵਿਚਿ ਜੋਗੀਆਨੂੰ ਭੋਜਨਦਾਆਹਾ ਬਾਹਰਿ
ਆਹਾਰਿਆ ਦੇਵਦਾ ਅਤੇ ਪਭੂਤੁ ਅਰਥੀਆਹਾ ਜਾ ਜੋਗੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕਪਾਸਿ ਆਏ ਤਾ ਆਇਕਰਿ ਜੋਗੀ ਲਗੇ ਆਖਣਾ ਛੋਹਿਆ ਤਿਨੈ
ਭਸਕਰ ਆਸਣ ਪਰੂਪੋਠਿ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਵੇਲੇ ਜੀ ਲੇ
ਗਿ ਸਰੇ ਹਮ ਨਹੀ ਆਵਤੇ ਤਾ ਜੋਗੀ ਜਾਇ ਧਿਆਨ ਕਹਿ ਤੁਰ ਦਾਇ ਨ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਕਿਆ ਬਜਨੀ ਹੋਇਆ ਤੀਤ ਵੈਠੇ ਹੈ ਆਵਤੇ ਨਾਹੀ ਤਾ ਫੇ
ਰਿ ਜਾਇ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਹਿ ਦਾਇ ਕਿਹਿਆ ਜੋਗੀ ਸਰੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਕਹੈ
ਜੇ ਉਪਰਿ ਸਿਉ ਮੇਹ ਆਇਆ ਹੈ ਦੁਖ ਪਾਵਹਿਗੇ ਤਾ ਜੋਗੀਆ ਕਹਿ
ਜਾਇਕੇ ਆ ਜੀ ਨਾਥ ਜੀ ਕਹਤੇ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਤਾ ਦੁਖ ਪਾਵਹਿਗੇ ਉਪਰਿ ਜੀਉ
ਮੇਹੁ ਆਇਆ ਹੈ ਛਲ ਕਰਿ ਧਸਤਰ ਲੇਹੁ ਅਟੇ ਲੇਹੁ ਜਾ ਹਰਾ ਹੇ
ਤਾ ਅਧਨ ਮਛ ਲੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਪੁ ਜੋਗੀ ਸਭੇ ਤਮ
ਈ ਹਾ ਤਿ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰੇਗੋ ਤਾ ਜੋਗੀਆ ਫੇਰ ਆਇ ਕੇ ਕਹਿਆ ।

ਜੀਨਿਆਖਣੇਕਿਉਹਨਾਹਿਆਵਦੇ। ਤਾਬਾਬਾਨਾਨਕੁਦਾਈਕਹਿਆਚਲੋਕਾਈ
ਤਾਅਭਜਤੈਂ ਦੇਖੀਉਦਿਕਿਉਨਹਿਆਵਦੇ। ਤਾਬਾਬਾਨਾਨਕੁਦਾਈਆਪਿ
ਆਇਆ। ਆਇਕਰਿਜਰਾਆਖਣਾ। ਜੀਤਲੋਅਤੀਤੋਆਜਣੀ
ਵਰੋਮੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਆਖਣੇਜਿਆਫਕੀਰਅਤੀਤਆਹੇ।
ਕਹਾਕਹਾਆਸਨਮਾਰਿਅੰਦਰਰਹੂਫਤੇਫਿਰਿਗੇ। ਫਕੀਰਅਤੀਤਕੇਜਾਹ
ਗੁਜਰਾਨਆਇਤਿਹਾਹਿਗੁਜਰੀ। ਤਾਬਾਬਾਨਾਨਕੁਦਾਈਕਹਿਆ,
ਸੁਣੋਅਤੀਤੋਜੇਣਨਾਹਿਵੈਤੇਜਾਆਇਤਿਹਾਹਿਗੁਜਰੀ। ਅਰੁਜੋਅ
ਲੋਖਪੁਰਖਆਪਣੀਦਇਆਕਰਕੇਆਣਿਮਿਲਾਵੈਤਨਕਰ
ਰਨਿਬਿਜੇਗੁਜਰਾਨਹੀ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਭਲਾਭਾਈਬਾਬਾ।
ਤਾਬਾਲੇਆਣੀਆਜੀਚਲੋਰੁਜਾਤਫਿਰਜਾਇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਨੂਅਤੇਬਾਲੇਨੂਬਾਬਾਨਾਨਕੁਦਾਈਆਸਨਮੰਦਰਾਵਿਚਲੈਗਏ
ਆਜਾਇਕਰਿਮੰਦਰਾਵਿਖਾਏ। ਤਾਬਾਬਾਆਖਣੇਦੇਖੋਜੀਮੰਦ
ਰਕੇਸੇਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਤੁੰਜੀਕਿਆਦੇਖਣਾਹੈਰਾ

ਜਸੀਸਾਕਾ ਤਾਫੇਰਬਾਲੇਗੁਰੂਦਾਈਬਜਰੂਦਾਵੇੜਾਦਿਖਾਇਆ
ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ ਹੈਜੀਕਿਆਦੇਖਣਾਹੈਰਾਜਸੀ
ਸਾਕਾ ਤਾਫੇਰਬਾਲੇਗੁਰੂਦਾਈਵੋਜਨਦਾਵੇੜਾਦਿਖਾਇਆ,
ਤਾਫੇਰਬਾਲੇਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੀਕਿਆਦੇਖਣਾਹੈਰਾਜ
ਸੀਦਾਕਾ ਤਾਫੇਰਬਾਲੇਗੁਰੂਦਾਈਘੋੜਿਆਦਾਵੇਹੜਾਦਿ
ਖਾਇਆ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੀਕਿਆਦੇਖਣਾਹੈਰਾ
ਜਸੀਸਕਾ ਤਾਫੇਰਬਾਲੇਗੁਰੂਦਾਈਕਹਿਆਆਜੀਤੇਰਾਤੂ
ਮਾਰਨਾਉਕਿਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜੋਰਸਿਸਰਾਇਸ
ਕਾਨਾਉਭਾਈਬਾਲਾਹੈ ਤਾਫੇਰਬਾਲੇਗੁਰੂਦਾਈਕਹਿਆ।
ਜੀਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਜੋਰਸਿਸਰ
ਸੇਰਾਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਤਾਫੇਰਬਾਲੇਗੁਰੂਦਾਈਕਹਿਆ
ਸੁਣਿਆਜੀਤਾਉਹਜੋਕੋਈਨਾਨਕਤਪਾਸੁਣਾਕਿਆਹੈ ਤੂਉਹੋਹੈ
ਹੈ ਕੋਹੁ ਹੈ ਸਭੁਕਹਿਓ ਤਾਬਾਲਾਪੈਰੀਪਇਆਆਤੇਕੋ

ਕੀਜਿਰਖਉਹਿਨੈ ਤਾ ਬਾਬਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾਈ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਸਚੁ ਕਹੀਉ ਹਾ ੨੫੧
ਦੇਖੋ ਉਪਰਿ ਜੋ ਸੇਹੁ ਦ੍ਰਮ ਤਾਹੇ ਅਰੁ ਮੰਦਰੋ ਮੇ ਨਹੋਤੇ ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ ਪਾਵਤੇ ਤਾ ਕੇ
ਸੁਖ ਦੇਵਤੇ ਸਾਚੁ ਕਹੀਉ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਨਤੋ ਜੋਗੀਸਰਰੁ
ਜਰਜਾਤੀ ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਦਾਈ ਕਹਿਆ ਸਚੁ ਕਹੀਉ ਜੀਉ
ਕੀਤੇ ਉਰ ਕਹੀਉ ਅਰ ਦੁਖੀ ਗੁਜਰਤੀ ਕੇ ਸੁਖੀ ਗੁਜਰਤੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਦੁਖੀ ਗੁਜਰਤੀ ਤਾ ਬਾਬਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾਈ ਕਹਿਆ ਗੁਰ ਨਾ
ਨਕ ਤਪਾ ਜਹਾਜ ਕਹਤੇ ਸਾਗਰ ਕੀ ਪਰੀ ਅਰੁ ਕਪੜੇ ਕੇ ਆਟੇ ਕੀ
ਰੋਟੀ ਇਹੁ ਸਾਰਾ ਆਹਾਰੁ ਹੈ ਅਰੁ ਸੇਕਤੁ ਦੇ ਸਤ ਯਰਾ ਗੈ ਜਹ ਸਭੁ
ਕੇ ਸਜਦ ਪਹਿਰਤੇ ਹੈ ਦੇ ਜੇਹੁ ਦੇਤੁ ਲਾਨ ਆਪ ਖਾਤੇ ਹੈ ਦੇ ਅਰੁ ਪੋਤ੍ਰੈਆ
ਊਪਰਿ ਆਪ ਅਸਵਾਰ ਹੋਤੇ ਤੇ ਹੈ ਦੇ ਹਮਾਰਾ ਕਹੁ ਨਾਹਿ ਸਭੁ ਕਛੁ ਅ
ਸੋ ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਹੈ ਦੇ ਸਤੀ ਲਿਆਦੇ ਸੋ ਤੈ ਖੀ ਖਾਦੇ ਹਮ ਕੇ ਕੋ ਪਰਾ
ਗਤਾ ਕੇ ਈਨਾਹੀ ਕਹੀ ਜੀਆ ਸੁਖ ਪਾਵਤੇ ਹੈ ਇਸ ਯਾਤ ਕਾ ਜਬ
ਬੁਦੇਹੁ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਬੂਅ ਸ ਜੋ ਕੋ ਰੀ ਸਰਹੈ ਤੈ ਕੁਲੀਸ

ਸੁਣੀਹੈ ਕਰਥਾਤਾਮੇਰੇਤੇਰੇਪਾਸਤੇਆਈ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਅਤੇਪਾਤਸਾਹਦੇ
ਆਪਾਵਿਚਵੀਚਾਰਕਰਨਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਕਿਉਬਾਣੀਪਾਤਸਾਹ॥
ਮੇਰੇਮਨਤੇਕੁਝਸੀਤਲਕਰਿਹੈ॥ ਤੂੰਆਪਣੀਆਖਦੇਖਤੇਰੇਮਨਕੇਹੀਸਾਰੀਹੈ॥
ਤਾਬਾਬੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ॥ ਜੋਕੁਝਜੀਆਹੀ॥ ਤਾਤੇਰੇਮਨਕੁਝਸਾ
ਸਰੀ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਤਸਾਹਕੂੰਦਾਈਪਾਸੋਦਿੰਦਿਆਸੀਤੀ॥

ਸੋਲਹੁਬਾਣੀਦਾਤਤੁ ਸਾਖੀਹੋਰਕੁਝਸੀ॥

ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਾਣੀਸਲੋਕਦੇਮਨੁਪਾਇਆਸੈਆ॥ ਅਗੇਸ
ਲੋਕਿਸੇਕੁਹਰੇਆਹਾ॥ ਸਾਬੇਨੂਖਬਰਹੋਈਜੋਨਾਨਕਤਪਾਆਇਆਹੈ॥
ਸੀ॥ ਤਾਸਾਲੋਕਮਸੁਟਦੇਹੋਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਆਇਆ॥ ਆਇ
ਕਦਮਬਾਟੇਕਿਉਸੁ॥ ਆਖਿਉਸੁਗੁਰੂਜੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾ॥ ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਪਾਲੇਆਖਿਆ॥ ਸਤਿਕਰਤਾਰਆਖਿਉਬਾਣੀ
ਸਾਲੋਕਰਤਾਰਦੇਪਿਆਰੇ॥ ਤਾਸਾਲੋਕਪਰਤੁਸੁਨੀਹੋਇਆਸਰਾਇਆ
ਅਣਜੀਐਅਜੁਪਰਤੁਸੀਨਾਲਤੇਹੋਇਆ॥ ਅਜੁਸੋਸੀਰਤਕੁਸੀਦਿਆ॥

ਤਾ ਲੋਕ ਦੇਖਿ ਹਰਿਰਹਦੇ ਆਹੇ। ਜੀ ਜਾਂ ਤੀ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਾਜਾਰ ਵਿ
ਚ ਬੈਠਾ ਆਹਾ। ਅਤੇ ਨਾਲਿ ਮਰਦਾਨਾ ਆਹਾ। ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਜੋ ਗੋਪੀਆ ਹਾ ਬੈਠੇ ਕੁ
ਦਰਵਾਜੇ ਦਾ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਦੇ ਆਹੇ ਨਿ ਜੋ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕੇ ਛਤ੍ਰ ਦੇ ਘਰਿ ਦੇ
ਰ ਆਹਾ। ਉਸ ਦੇ ਘਰਿ ਜਦੇ ਆਏ। ਸਰੀਕ ਭੀ ਰਾਜਾ ਦਾ। ਆਏ ਦੇਖਤ ਮ
ਦੇਖਿਆ ਰਾਜ ਜਾਤ ਮੇਂ ਅੰਦਰਿ ਕਿਸ ਨੇ ਕਬੀ ਲੇ ਆਏਆ ਆਹਾ। ਤਿਸ ਦੀ
ਬੇਟੀ ਬੀਬੀ ਆਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਰੂਉ ਨਦਰਿ ਪਾਇਆ। ਗੋਪੀਨਾਥ
ਕੇ ਛਤ੍ਰ ਦਾ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰੁ ਆਹਾ। ਉਸ ਦੀ ਬੇਟੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਨਦ
ਰਿ ਪਈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਏਹੁ ਮੇਲਾ ਕਿਸੇ ਆਇਆ
ਹੈ। ਤਾ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕੇ ਛਤ੍ਰ ਮਰੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਦੇ
ਘਰਿ ਫਿਰਦੇ ਹੈ। ਏਹੁ ਮੇਲਾ ਗੋਪੀਨਾਥ ਦੇ ਘਰਿ ਆਇਆ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਕੁਰਕ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਘਰਿ ਆਏ ਹੈਨਿ। ਤਾ ਭਾ
ਈ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਦੇਖਦੇ ਆਏ ਹੈਨਿ। ਜੋ ਗੋਪੀਨਾਥ ਦ
ਬਹੁਤੁ ਕੋਲੋ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਜੀ ਜਾਂ

ਇਕਦਿਨਿਗੋਪਿਨਾਥਨੂਸਾਦਿਲਿਆਉ ।ਤਾਭਾਈਜੀਸੇਗਇਆਜਾ
ਇਗੋਪੀਨਾਥਨੂੰਸਾਦੇਉਸੁ ।ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਅਤੇਹਯਾਤਖਾਂਦੋਵੇਂ
ਬੈਠਿਪਾਤਾਕਰਦੇਆਹੇ ।ਜੋਭਾਈਜਿਨ੍ਹਾਲੇਗਇਆਸਾਦਿਕੀਤਾ ।
ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਬੂਤਪਾਈ ।ਆਖਿਓਸੁ ।ਕਉਣਕਾਈਆਵਾਜ
ਦਿਆਲਿਆਜੀਜੋਤੁਸਾਂਕੋਪਿਆਰਕਰਤਾ ।ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆਕਿ
ਉਕਾਈ ।ਤਾਬਾਲੇਕਹਿਆ ।ਜੀਤੁਸਾਨੂੰਤਪਾਸਰਦਾਇਹੈ ।ਤਾ
ਗੋਪਿਨਾਥਉਠਚਲਿਆ ।ਤਾਹਯਾਤਖੀਭੀਉਠਖੜਿਆ ।ਜਾ
ਹਤਾਜੀਤੁਸੀਂਕਿਧਰਚਲੇ ।ਤਾਗੋਪਿਨਾਥਕਹਿਆ ।ਰਾਇਜੀ
ਨਾਨਕਦੇਵੀਖੜੀਤਿਆਰਕੀਤੁਹਾਇਆਹੈ ।ਉਸਅਸਾਨੂੰਸਾਦ
ਆਹੇਇ ।ਉਸਪਾਸਜਾਦੇਆਹੇ ।ਦੇਖਾਂਕਿਆਆਖਦਾਹੈ ।
ਤਾਹਯਾਤਖੀਂਕਹਿਆਅਹਤਾਂਜੀਜਾਉਫਿਰਿਆਉ ।ਤਾਗੋਪਿ
ਨਾਥਆਇਕੈਗੁਰੂਨਾਨਕਨੂੰਪੈਰੀਪਵਣਾਆਖਿਆ ।ਤਾਗੁਰੂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆ ।ਆਸਾਂਤੈਂਕਰਤਾਰਨੂੰਆਇਗੋਪਿਨਾਥ ।ਤਾਗੋ

ਪੰਡਿਤਾ ਬਯਾਨੇਆ ਤਾ ਪਾਂਡੇ ਜੋ ਸੈਨੂੰ ਕਿਉ ਸਾਦੇਆਨੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕ
ਹਿਆ ਬਾਣਿ ਗੋਪੀਨਾਥਾ ਤੂੰ ਹੁਣ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਆਤਮਾ ਅੰਦਰ ਦੇਖੋ
ਹੈ ਉਸ ਪਾਸ ਅਸਾਡਾ ਆਨੰਦ ਹੈ ਤੂੰ ਸੀਉ ਸਭਾਈਆ ਦੇ ਜੋ ਆਨੰਦ ਹੈ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਦਾ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ ਕਹੂ ਹੈ ਦੇਵੰਦਾ ਬਾਲਕ ਹੋ ਤਾ
ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਸ ਆਨੰਦ ਦਾ ਸੈਨੂੰ ਭੀ ਮਾਲਮ ਕਰੋ
ਤਾ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜੀ ਬਾਣਿ ਗੋਪੀਨਾਥ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਜੋ ਧਿ
ਆਨ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਆਨੰਦ ਹੈ ਤਾ ਗੋਪੀਨਾਥ ਪੁਛਿਆ ਕ
ਪਾਸ ਜੀ ਉਹ ਤਾ ਉਸ ਦੀ ਪਿਠ ਹੈ ਉਹ ਤੁਸਾਡਾ ਆਨੰਦ ਕਿਉ ਕਰਿ
ਹੋਵੇ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤਾ ਗੋਪੀਨਾਥ ਜੋ ਅਸੀ
ਜਾਣਦੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾ ਅਸੀ ਉਨਾ ਦੇ ਮੂਹ ਤੇ ਕਾ
ਲ ਦੇਖਣ ਆਏ ਤਾ ਉਸ ਦੇ ਅਉਰਤ ਆਖੀਆ ਏ ਮੂਹ ਦਾ ਏ
ਕੈਦਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਉਲਾਦ ਹੋਵੇ ਤਾ ਪਾਣੀ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋਵੇ
ਸੋ ਕਿਸੇ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਦੇਵਾ ਤਾ ਅਸਾ ਉਸ ਭੂਦਾ ਏ ਦੇ ਪਿਛੇ ਦੀ

ਬੰਦੀਨੂ ਪੁਛਿਆ। ਕਿਉ ਬੰਦੀਏ ਖੁਦਾਇ ਦੀਏ ਤੇਰੇ ਘਰਿ ਅਉਲਾਦ ਨਾਹੀ ਹੋਦੀ।
ਤਾ ਉਸ ਨੂ ਅਜਾ ਆਖਿਆ। ਜੇ ਤੇਰੇ ਘਰਿ ਅਉਲਾਦ ਹੋਵੈਗੀ। ਤਾ ਈਮਾਨ ਸਾ
ਬਤ ਰਖੇਗੀ। ਤਾ ਉਸ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦੀ ਆਖਿਆ। ਜੀ ਜੇ ਮੇਰੇ ਘ
ਰਿ ਦੁਇ ਬਾਲਕ ਹੋਵਨਿ। ਤਾ ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਇ ਦੇਵਾ ਅਤੇ ਹਿਕ
ਮੈ ਰਖਾ। ਤਾ ਅਜਾ ਉਸ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦੀ ਨੂ ਆਖਿਆ। ਤੂ ਏਹੋ ਈਮਾਨ
ਸਾਬਤ ਰਖੁ। ਜੇ ਪਹਿਲੋ ਹੋਵੀ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਇ ਦੇਦਾ। ਅਤੇ ਹੋਰੁ ਜੋ
ਤੇ ਹੋਵਨਾ ਤਿਤਨੇ ਤੈਨੂ ਖੁਦਾਹ ਹੈਨਿ। ਤਾ ਬੰਦੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਨੂ ਚਾ
ਰ ਪੁਤਰ ਅਤੇ ਇਕ ਧੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਉ ਸ ਅਸਾਵੀਆ ਆਨਤ ਹੈ।
ਜੇ ਈਮਾਨ ਸਾਬਤ ਰਖੇਗਾ ਦੇਵੈ। ਨਾਹੀ ਤਾ ਓਹੁ ਜਾਦੇ ਹੈ। ਤਾ ਗੋ
ਪਿਨਾਥ ਕਹਿਆ। ਜੀ ਮੇਰੇ ਨਖਤਾ ਨਾਹੀ ਮੇ ਜਾਇ ਕੈ ਕਹਦੇ ਹੋ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਗੋਪਿਨਾਥ ਤੇਰੇ ਹਥ ਕੁਛ ਨਾਹੀ।
ਪਰ ਤੂ ਜਾਇ ਕੈ ਉਸ ਤਾਈ ਆਖੁ। ਜੋ ਤਿਸ ਦੇ ਜੀਆ ਦੇ ਤਾ ਦੇਵੈ।
ਨਾਹੀ ਤਾ ਓਹੁ ਜਾਦੇ ਹੈ। ਤੋ ਕਿ ਅਜਾ ਹਨੇ ਦੇ ਦਲ ਹੈ। ਤਾ ਗੋਪਿ

ਨਾਥ ਜੋ ਪਾਰਿ ਆਇਆ ਸੋ ਮੁਰਝੁਰਕਾ ਜੇਹਾ ਆਇਆ ਤਾ ਹਜਾਤ ਖੰ
ਦੇਖਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖੈ ਜੋ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਗਾਇਆ ਆਹਾ ਸੋ ਰੋਰ ਸਰੰਗਾ ਅਤੇ
ਆਇਆ ਓਹੁ ਰੰਗਾ ਤਾ ਹਜਾਤ ਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਮਹਤਾ ਜੀ ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਹਤੂ
ਮਕੋ ਕਿਆ ਕਹਿਆ ਤਪੇ ਨੇ ਤਾ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਮਿਆ ਜਾਇਣ ਜੀ
ਮੈ ਕਿਆ ਕਹੇ ਕਹਣੇ ਕੀ ਬਾਤ ਨਾਹੀ ਤਾ ਹਜਾਤ ਖਾਂ ਕਹਿਆ ਮਹਤਾ ਜੀ
ਤੁਮ ਨੇ ਸੰਗਾ ਕਹੋ ਕੁਛੁ ਮੇਰੇ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਕਹਿਆ
ਖਾਂ ਜੀ ਮੈ ਕਹਿ ਨਾਹੀ ਸਕਤਾ ਕੋਹੂ ਏਹ ਯਾਉ ਆਵਤਾ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ
ਹਜਾਤ ਖਾਂ ਕਹਿਆ ਮਹਤਾ ਜੀ ਹਮਾਰੇ ਦਿਲ ਮੈ ਖਤਰਾ ਪੜਾ ਹੈ
ਤੁਮ ਨੇ ਸੰਗੁ ਕਰੋ ਤਾ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਸੁਨੋ ਰਾਇਣ ਜੀ
ਤਪੇ ਏਕ ਅਚਰਜ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹੀ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਹਜਾਤ ਖਾਂ ਕਹਿਆ
ਮਹਤਾ ਜੀ ਨਿਸੰਗ ਕਹੋ ਤਾ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਰਾਇਣ ਜੀ ਇਤ
ਯਾ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਇ ਪਾਸ ਤੁਮਾਰੀਆ ਨਫਾ ਹੈ ਜੋ ਦੇਵਤਾ
ਹਮਲੇ ਨੇ ਵਾੜੇ ਹਾਜਰੂ ਆਏ ਹੈ ਅਤੇ ਆਨਤ ਕੀ ਹੈ ਜਰੂਰੇ।

ਇਉਕਹਦਾਹੈ ਤਾਹਜਾਤਮੀਕਹਿਆ ਅਹਤਾਜੀਤੂਮਾਨੀਸੰਗਾਰ
ਹੈ ਵਿਆਆਨਤੇਹੋਕੈਸੀਹੈ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ ਰਾਣੀਜੀ
ਕਹਦਾਹੈ ਜੋਰਾਣੀਦੇਪਾਰਿਕੋਪੇਟਹੈਸੋਅਸਾਡੀਆਆਨਤੇਹੈ
ਤਾਰਾਣੀਕਹਿਆ ਅਹਤਾਜੀ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਿਉਕਰਿਕਿਸਦਾ
ਕਹਦਾਹੈ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ ਰਾਣੀਜੀ ਇਉਕਹਦਾਹੈ ।
ਜੋਰਾਣੀਦੇਪਾਰਿਅਉਲਾਦਨਹੀਹੋਵਦੀ ਅਤੇਅਸੀ ਅਗੇਜੋਤਾ
ਲੈਦੇਪਰਆਏਆਹੇ ਤਾਰਾਣੀਦੇਬੁਹਤੇਪੈਠੇਆਹੇ ਜੋਰਾਣੀਦੀ
ਅਉਰਤਆਈਆਹੀ ਉਹੁਅਸਾਨੂਦੇਖਕੇਆਖਣਲਗੀ ।
ਜੋਏਖੁਦਾਇਦੇਵਾਜੇਮੇਰੇਪਾਰਿਕੁਛੁਅਉਲਾਦਹੋਵੈ ਤਾਮੈਪ
ਹਿਲੂਕੀਰਦੀਨਜਰਕਰੀ ਤਾਅਸਾਉਸਦੀਦੇਖੁਦਾਇਦੀ
ਨੂਕਹਿਆ ਕਿਉਪੈਂਦੀਖੁਦਾਇਦੀ ਜੇਤੈਨੂਖੁਦਾਇਅਉ
ਲਾਦੁਖੁਦਾਇਦੈਵੈਤਾਈ ਮਾਨਸਾਪਤਰਕੇਰਾ ਤਾਉਸਦੀ
ਦੀਖੁਦਾਇਦੀਆਖਿਆ ਐਸੇਹੀਉਕਹਦੀਹੈ ਜੋਦੈਇ

ਨੀਗਾਰਸੇਨੂੰਖੁਦਾਇਦੇਵੈ।ਤਾਇਕੁਸੋਰਖਾ।ਅਤੇਤੇਹਕਿਖੁਦਾਇਦੇ
ਨਾਇਦੇਵਾ।ਤਾਇਕਮ।ਅਤੇਆਸਾਉਸਨੂੰਆਖੀਆਖੰਦੀ
ਖੁਦਾਇਦੀਇਆਨਸਾਖਤਰਖੁ।ਜੋਪਹਿਲੇਕਹੀਸੋਖੁਦਾਇਦੇ
ਨਾਇਦੇਦੇ।ਅਤੇਹੋਰੁਹੋਵਨੁਸੋਤੇਨੂੰਅੰਧਰਹੈਨਾ।ਤਉਸਖੰਦੀ
ਖੁਦਾਇਦਿ।ਆਖੀਆ।ਜੀਕਿਖੁਦਾਇਤਿਨੂੰਹੈ।ਤਾਸਇਆਨ
ਸਾਖਤੁਰਖਾਰੀ।ਤਾਅਸਾਉਸਨੂੰਖੁਦਾਇਦੀਦਾਰਿਖੁਤਰਅਤੇਹਿਕਧੀ
ਵਿਦਾਏਹੈਨਿ।ਅਤੇਪਾਣੀਏਪੀਹਿਦੀਹੈ।ਇਉਆਅਸਾੜੀਆਮਾਨ
ਤਹੈ।ਜਾਇਕਰਧੀਦਖੁਦਾਇਦੀਨੂੰਪੁਛੇਜੇਈਦੇਹੈਦੇ।ਤਾ
ਅਸਾੜੀਆਮਾਨਤਅਸਾਨੂੰਮਿਲੇ।ਨਹੀਰਾਨਾਲੇਦੇ।ਤਾਰਾਇਣੀ
ਤਧੇਨੇਲਹਯਾਤਿਕਰਹੈਂ।ਰਤਾਹਜਾਤਖੀਅੰਦਰਿਖੁਸਾਖਾਧਾ।
ਰਹੁਮਾਖਾਇਕਾਰਧੋਲੇਆ।ਜੋਦੇਖੋਮਹਤਾਨਗੋਪਨਿਆਬਕੀ
ਜੇਤੇਧਾਤਾਇਉਹਿਹੈ।ਜੋਇਜਰਕਿਆਮਾਨਤਾਇਸਕੇਤਾਈਦੇ
ਰਹੇ।ਸੋਜਾਇਕੇਪਰਸੇਪੁਛਤਾਹੈ।ਅਰੁਜੋਹਜਰਤਧਾਤਿਨਹੀ।

ਤੇਦੇਖੋਵਿਸਤੁਪੇਦੇਸੈਰਮੈਕੀਆਕਰਗਾ। ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ
ਰਾਇਜੀਕ੍ਰਿਆਪਰਸੋਪੁਛੋ। ਤਾਹਪਾਤਸਾਹਾਂਨੂੰਅੰਦਰਿਜਾਇਕਰਕੈ
ਆਪਣੀਅਉਰਤਨੂੰਸਾਰੀਬ੍ਰਿਥਾ। ਸਦਕਰਲਗਾਪੁਛਣਾ। ਕਿਉ
ਬੀਬੀਖੁਦਾਇਦੀ। ਤੁਪਾਹਕੀਰਕੈਆਕਹਤਾਹੈ। ਤਾਂਰਾਇਦੀ
ਅਉਰਤਿਕਹਿਆਜੀਮੈਂਕਿਆਜਾਣਾਤੁਸੀਕਿਆਕਰਦੇਹੋ।
ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਉਠੋਪਾਇਆਆਇਆ। ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਬੋਲਿਆ।
ਭਾਬੀਰਾਣੀਜੀ। ਤੁਸਾਂਨੂੰਅਉਲਾਦਕਿਉਕਰਿਹੋਈ। ਨਾ
ਨਕਤਪਾਕਰੀਹੈ। ਉਹੁਕਹਦਾਹੈਜੋਅਸਾਂਖੁਦਾਇਕੀ।
ਚਾਕਰੀਪੁਤਰਅਤੇਹੈਕਪੀਰਿਦਿਤਾਏਨਾਹੈਨਾ। ਪਹਿਲੇਤੇ
ਏਆਹੈਸੋਅਸਾਡੀਆਮਾਨਤਹੈ। ਜੋਪਹਿਲੇਧੀਧੀਆਂਧੇਦੀ
ਹੋਈਹੈ। ਹੁਣਅਸਾਡੀਆਮਾਨਤਅਸਾਨੂੰਮਿਲੇ। ਅਸੀਕੁਹਿ। ੦
ਜਾਣੂਅਹੈ। ਅਤੇਆਮਾਨਤਤਹੀਹਜਾਣੂਹੈ। ਜੇਈਆਨੂੰਰਖੋ
ਤਾਂਅਸਾਨੂੰਆਮਾਨਤਦੇਵੋ। ਤਾਂਰਾਇਪੜ੍ਹੀਧੇਲੀ। ਰਾਇਜੀ। ਬੂਰ

।ਜਿਉਂਤਯਾਆਖਦਾਹੈਤਿਵੈਂਹੀਹਕੀਕਤਾਹੈ।ਜੇਉਸਦੀਆਮਾਨਤਖੁਸੀਹੋ
ਇਕਰਿਦੇਵੇਂ।ਤਾਤੁਸਾਡਾਭੀਭਲਾਅਤੇਮੇਰਾਭੀਭਲਾਹੋਵੈ।ਜੇਨਾਇਦੇਵੇਂ
ਰੋਤਾਂਏਹਫਕੀਰਪੂਰਾਹੈ।ਤੁਸਾਡਾਕੁਛਬੁਰਾਹੋਵੈਗਾ।ਅਤੇਮੈਂਭੀ
ਦਾਵਨਗੀਰਹੋਵਾਂਗੀ।ਪਰਤੁਸੀਂਹਿਨ੍ਕੂੰਮੁਕਰੋ।ਜੇਓਹਫਕੀਰਮੈਨੂੰ
ਦੇਖਾਵੇ।ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆਕਿਉਂਮਾਂਜੀ।ਗੋਪੀਨਾਥਤੂੰਮੇਰਾਏ
ਸਤੂੰਹੈਂ।ਹੁਣਤੂੰਮੈਨੂੰਅਸਲਤਦੇਹੋ।ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ।ਮਾਂਜੀਤੂੰ
ਸੰਈਆਂਨਦੂਰਸਤਰਖੋ।ਖੁਦਾਇਕੁਛਕਰਸੀ।ਤਾਹਯਾਤਖੀਕਹਿ
ਆ।ਅਹਤਾਜੀਮੈਂਤੈਨੂੰਹੋਰਪੁਛਦਾਹਾਂ।ਅਸਾਤਾਂਇਸਦੀਆਮਾਨਤਰ
ਖਣੀਨਾਹੀ।ਪਰਮੈਂਇਉਂਪੁਛਦਾਹਾਂ।ਏਥੇਲੈਂਦਾਹੈਕੇਘਾਰਜਾਇਕੇ
ਲੈਂਦਾਹੈ।ਅਤੇਰਾਣੀਨੂੰਭੀਦਿਖਾਈਤੈ।ਅਤੂੰਕਏਹੋਰੁਫਕੀਰੂਹੋਦਾ
ਹੈਇ।ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ।ਮਾਂਜੀਤੁਸੀਂਇਕੇਤਪੇਨੂੰਸਦਾਵੇਂ।
ਤਾਂਅਸੀਂਆਪਣੀਪੀਕਾਂਭੀਕੇਦੇਵੀਏ।ਤੁਸਾਡੀਅਤੇਅਸਾਡੀਪੀਦੇ
ਵਿਛੋੜਕੇਈਨਾਹੀ।ਰਾਇਜੀਅਤੇਪਨੂੰਦਾਣੀਦਰਾਰਹੇਗਾ।

ਤਾਹਜਾਤਕੀਂਕਹਿਆਭੁਲਾਗੋਪੀਨਾਥਾ ।ਏਜਤਿਆਰੀਐਸੀਹੀਭਾਰੀ
ਦੀਹੈ ।ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਗੁਰੂਨਾਨਕਪਾਸਿਆਇਆ ।ਗੋਪੀਨਾਥਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਨੋਆਖਿਆ ।ਤਪਾਜੀਜੋਉਤ੍ਰਸੀਆਮਦੇਹੋਰੰਪੜ੍ਹੀਆਂਤੇਦੂੰਮੰ
ਨਦੀਹੈ ।ਰੰਪੜ੍ਹੀਦਾਈਆਨਦੂਰਸਤੇਹੈ ।ਪਰੁਕੋਈਕਤਾਮਦੀਹੈ ।
ਜੈਸੇਨੂਉਹਫਕੀਰਦੇਖਾਵੇ ।ਤਪਾਜੀਕ੍ਰਸੀਉਸਤੋਂਨਾਂਚਲੇ ।ਉਹਨੂਸ
ਨੂੰਜਿਵਾਲੇ ।ਤਾਤੁਸਾਨੂੰਦੇਵੈਗੀ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ।ਸੁਣਿ
ਤਾਈਗੋਪੀਨਾਥਾ ।ਅਸੀਉਸੈਤਾਜਾਈਏ ਜੇਕਛੁਮੰਗਣਜਾ
ਈਏ ।ਜੋਉਸਦਾਈਆਨਸਾਧਤੇਹੈ ।ਤਾਆਪੇਲੈਆਵਸੀ ।
ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਜਾਇਕਹਿਆ ।ਜੋਤਪਾਇਉਕਹਦਾਹੈ ।ਜੋਈਆਨ
ਸਾਧਤੇਹੈਤਾਆਪੇਲੈਆਵਨਗੇ ।ਨਹੀਤਾਉਹਦਾਨਨ ।
ਤਾਰੰਪੜ੍ਹੀਕਹਿਆ ।ਮੈਜਾਇਕੈਦੇਖਾਂਤਾਸਹੀ ।ਤਾਗੋਪੀਨਾਥ
ਕਹਿਆ ।ਚਲੋਰਾਣੀਜੀਮੈਤੁਸਾਨੂੰਦਿਖਾਂਤਾਸਹੀ ।ਗੋਪੀ
ਨਾਥਰੰਪੜ੍ਹੀਨੂੰਲੈਆਇਆ ।ਜਾਇਕੈਰੰਪੜ੍ਹੀਨੂੰਡਿਠਾ ।

ਰਹਿਪਕੜੀਪੈਰਤੇਹਥੁਰਿਪਵੀ ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ॥ ਕਰਤਾਰਕਨ ੨੫੭
ਕਰੇਗਾ ॥ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ॥ ਗਉੜਿਰਖਾਂ ॥ ਅਸਾਂਵਿਖਿ
ਆਨਤਾਂਕਿਥੋਂ ॥ ਤਾਂਰਿਪਕੜੀਪੋਲੀਜੀਤਘਆਰੁਓਜੇਆਖੇਤਾਂ
ਏਥੋ ਲੈਆਵੀਏ ॥ ਆਖੇਤਾਂਉਥੋਆਣਿਲਦੇ ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ॥ ਜੀਥੋਂਤੁਸਾਂਰੀਖੁਸੀਆਂਹੋਵੈਥੋਹੀਦੇਵੋ ॥ ਅਸਾਂਆਪਣੀ
ਆਨਤਲੈਣੀਹੈ ॥ ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆਜੀ ॥ ਅਸੀਏਹਿਕਥੇ
ਨਹੀਕਰਦਾਹੰਗਾ ॥ ਜੇਜੀਤੁਸਾਂਨੂੰਪਾਣਿਆਂਦੈ ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕ
ਹਿਆ ॥ ਅਭਰਾਈਗੋਪੀਨਾਥ ॥ ਜੋਕੁਛਤੂਆਖੇਗਾ ॥ ਸੋਈ
ਮੰਨੀਆਂਰੇਗਾ ॥ ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆਜੀ ॥ ਛਡਕੀਰਹੇਮੇਰੇਘਰ
ਮੇਆਪਣੇਧਿਕਰਿਪਰਨਾਇਦੇਵਾਂਗਾ ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ॥ ਸੁਣਭਾਈਗੋਪੀਨਾਥਾ ॥ ਲਾਵਾਂਸੇਲੈਂਦੇਹੈਨ ॥
ਜਿਨਾਂਦਾਨਵੈਰਾਂਹੋਵੈ ॥ ਅਸਾਂਤਾਂਆਪਣੀਆਂਨਤਲੈਣੀ
ਖੁਸੀਆਂਦੈਤਾਂਦੇਵਣਾ ॥ ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ ॥ ਜੀਮੈਏਸਦਾ

ਸਤੇਕਰਦਾਤਾਂ।ਜੇਵੁਹਦ੍ਰਿਸਟਾਵਾਪਤ੍ਰਾਕਢੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆ।ਸੁਣਿਭਾਈਗੋਪੀਨਾਥਾ।ਪਤ੍ਰਾਦਾਰਸੋਏਕਾਰਾ।
ਜੋਰਖਣਿਆਹਾ।ਇਸਪਤ੍ਰੇਦੀਕੀਆਤਝੀ।ਸਚਰੂਪੁਪਾਸ
ਰਾ।੧।ਸੁਣਿਭਾਈਗੋਪੀਨਾਥਖੋਟੇਸੋਟੀਰਾਸੀ।ਆਪਣਾਪ
ਆਪੁਛੁਡਾਵਣਾਪਾਪੀਕੇਪਾਸੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਖਟਸਾਸ
ਤ੍ਰਕੇਕਰਮਹੋਏਨਿਧਾਨਹੋਏਜੋਗੀ।ਝੂਠਿਆਆਂਲਿਕਾਰਿਧਾਤੂ
ਕੀਆਕਿਸੇਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀ।੨।ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਨੂਸਭਏਕੋਹੈ
ਇਕਸਨੇਕੀਏ।ਜਿਨਿਪਠਾਏਜਗਤਮੈਬੁਲਾਏਫਿਰਿਲੀ
ਏ।੩।ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੋਵੈਕੁਝੋ।ਕਿਨੇਮਰਮੁਨਪਾਇਆ।
ਨਾਨਕਕੋਪੂਰਾਕਿਰਪਾਕਰੀ।ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਆਦਿਖਾਇਆ।
੪।੧।ਸੁਣਿਭਾਈਗੋਪੀਨਾਥਇਹਝੂਠੀਆਗਾਸੀ
ਸਾਰਨੂਪਣਦੀਹੈਨਾ।ਅਤੇਫਕੀਰਾਨੂਨਹੀਪਣਦੀਆ।
ਜੇਤ੍ਰਾਪਹੁਣਾਈਆਨਅਤੇਪਰਆਸਾਪਤ੍ਰਰਖਣਾ।ਤਾਅਸਾਡੀਆ

ਸਾਨਤਆਪਣੇਦੇਵਣਾ॥ ਅਤੇਜੇਨਾਹੀਦੇਦੇਤਾਅਸੀਜੋਰੁਤਾਨਾਹੀ 
ਪਤਦੇ॥ ਤਾਂਫੇਰਗੋਪੀਆਬਕਾਹਿਆ॥ ਜੀਇੰਕੁਹੋਰੁਕੈਸੁਕ
ਰੇ॥ ਛਤ੍ਰਕੀਰਹੇਸੇਰੇਖਿਉਅਤੇਅਰੰਪਤ੍ਰਜਾਦੁਣਆਪਣੇਖ
ਰੀ॥ ਪਾਈਹੂੰ॥ ਪੰਜਸਤਾਂਦਿਨਗੁਜਰੇਜਤਾਤੁਸੀਸੈਜਾਦੋ॥ ਤਾਂਗੁਰੁ
ਨਾਨਕਕਾਹਿਆਸੁਣੇਵੁਣੀਗੋਪੀਆਬਾਤੇਨੂੰਕਿਆਪਹੁਰ
ਦਾਹੈ॥ ਜੋਤੂੰਇਤਨੀਆਗਾਲਾਕਰਦਾਹੈਂ॥ ਅਸਾਂਕੈਸੇਤਹੂੰ
ਕੇਕਿਸੇਤ੍ਰਕਦੀਕਾਣਪਈਹੈ॥ ਜੋਤੂੰਇਤਨਾਅਸਾਨੂੰਡਰਾਵ
ਨਾਹੈਂ॥ ਅਤੇਤੂੰਖੜੀਦੇਵੁਰਨਵਢੇਆਪਦਾਹੈ॥ ਤਾਇਸਾਂਦੁਚੋ
ਅਉਲਾਦਜੇਹਦੇਵੈਗੀ॥ ਜੋਅਢਾਈਏਥਰੇਕਗੇਗੀ॥ ਤਾਂਗੋ
ਪੀਨਾਬਨੂੰਵਾਈਬਾਲੇਆਕੀਆ॥ ਅਹਤਾਗੋਪੀਆਬਜੀਕੇ
ਕੁਛਤਪਾਕਹਦਾ॥ ਤੁਸੀਜਾਈਅੰਦੋ॥ ਤੁਸਾਂਹੁਇਸੇਰਾਲਾਦੁਚਲ
ਦਾਹੈ॥ ਅਗੇਤੁਸਾਂਡੀ॥ ਰਾਇਰਾਇ॥ ਤੁਸੀਤਪੇਦਾਲੇਦਵੇਖੁ॥
ਤੁਸੀਤਾਆਪੀਸੇਅਨੇਹੋਤੁ॥ ਤਾਗੋਪੀਆਸਆਕੈਆਭਾਈ

ਲਾਲੋਤੂੰਸਚੁਆਖਦਾਹੈ ਐਸਹੁਤਕੂਲਾਹਾਂ ਜੋਐਂਤਨੀਆ
ਗਲਾਂਕੀਆਹੈਨਿ ਤੂੰਐਨੂਤਪੋਯਾਸਹੁਧਮਸਾਈ। ਤਾਕੂਣੀ
ਲਾਏਗੁਰੂਨਾਨਕਦੈਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਇਆ ਏਤਕੂਨਾਨਕ
ਜੀਰੋਪੀਨਾਂਪਨੂਧਮਸੀਏ ਗੋਪੀਨਾਂ ਬਕੂ ਸਿਆਣਪ
ਦੀਆਖਦਾਸੀ ਅਗੋਜੀਉਤ੍ਰਸੀਰਾਂਜੀਹੋਂਦੇਗੋਤ੍ਰੇਦੇਕਰੀਆ
ਗੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਸੁਣਿਕੈ ਏਨਾਂ ਅਤੇਰਾਣੀਆਂ ਗੋਪੀ
ਆਖਿਨਾ ਪਰੂਤ੍ਰਰਾਤਨੂਲਾਲੋਦੇਘਰਿਪਹੁਚਾਈਛਡੇ।
ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਂ ਬਕਹਿਆ ਕੁਲਾਤੀ ਜੀਉਤ੍ਰਸੀਰਾਜੀਹੋਂਦੇ
ਤਿਦੇਕੁਲਾਜੀ ਤਰੈਪਤ੍ਰੀਰਾਤਿਨਾ ਬੀਬੀਮਾਂਧੇਟੀਨੂਹਥ
ਤਖੀਅਤੇਰਾਉਹਰਖੀ ਅਤੇਨਾਲੇਗੋਪੀਨਾ ਬਾਈਨਾਕੂਹਾ
ਸੀਧੀਖਿਨ੍ਹਾ ਰਾਤਿਨੂਕੁਾਈਲਾਲੋਦੇਘਰਿਪਹੁਚਾਏਕਹਿ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੋਆਣਿਮਤ੍ਰੀਕੀਤੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਧਰਨੂਕਿਤਾ ਮੀਆਹਜਾਤਮਾ ਅਤੇਧੀਧੀਆਗਾਉਰਖੀ।

ਤੁਸਾਡਾ ਵਰਤਾਰਾ ਭੁਖਾ ਕਰਸੀ' ਏਹ ਅਸਾਡੀਆ ਆਨਤ ਸੀ' ੨੫੯
ਅਸਾ ਤੁਸਾ ਪਾਸ ਹੁਮੈਂਗੀ ਕੀਤੀ' ਅਤੇ ਤੁਸਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵਣਾ ਸੀ'
ਅਤੇ ਦਿਲ ਤੇ ਖਤਰਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਕਰਣਾ' ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਨਦੂਨੀ
ਆਖਸਾਨ ਕਰੇਗਾ' ਤੁਸੀ ਜਾਹੁ ਆਪਣੇ ਆਪ ਘਰਾਂ ਨੂੰ' ਤਾਂ ਉਨਾ
ਤਖੀ' ਅਤੇ ਗਊ ਸੀ' ਦੁਹਾਊ ਪਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ
ਹੋਇਆ' ਵਿਦਾ ਕੀਤੇ' ਅਤੇ ਗੋਪੀਨਾਥ ਨੂੰ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ'
ਤੁਸੀ ਗਏ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰ ਆਵਹੁ' ਤਾਂ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਹਿਆ
ਭਲਾ ਜੀ' ਵਡੇ ਵੇਲਾ ਵਿਦਾ ਕਰਿਕੇ ਆਇ ਗੋਪੀਨਾਥ ਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ' ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ' ਕਿਉ ਭਾਈ ਗੋਪੀ ਵਿਦਾ
ਕਰਿ ਆਇਓ ਹੈਂ' ਤਾਂ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਹਿਆ' ਆਹੋ ਜੀ ਵਿਦਾ ਕਰਿ
ਆਇਆ' ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ' ਸੁਣ ਭਾਈ ਗੋਪੀਨਾਥ'
ਅਸੀ ਐਤ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੇ ਦੇਸ ਪਰ ਛਡ ਜਾਵੇਹਾਂ' ਤੁਸਾ
ਖਬਰਦਾਰ ਰਹਣਾ' ਤਾਂ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜੀ ਧੀਧੀ ਕਿ

ਮੇਰੀਬੇਟੀਹੈ।ਤੂਜੀਮੇਰੇਘਰਿਛਡਜਾਵੇਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆ।ਬੁਲਾਇਓਪੀਨਾ।ਬਖ਼ੈਸੇਬੁਲਾਈਹੈ।ਤੇਰੇਘਰਿਬੁਲੀ
ਹੀ।ਤਾਂਬੋਪੀਨਾਂਬਕਹਿਆਬੁਲਾਜੀਕੈਉਂਤੂਸੀਂਰਾਜੀਹੋਵੋ,
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਐਂਵੇਂਤਨਆਈਨੇਉਂਪਰੰਤਸਤਾਰਿਨਕਾ
ਈਜਾਣੇਦੇਘਰਿਰਹਿਆ।ਅਤੇਮੈਂਵੇਂਤਨੂੰਜਾਣੇਦੇਘਰਿ
ਰਖਿਆ।ਅਤੇਆਪਪਿਛੇਕੇਰਧਾਵੇਆਇਆ।ਬਾ
ਜਾਂਦੇਆਇਆ। ਬਿਲਨੂਬਾਈਵਿਹਾਗੁਰੂ

ਸਾਹਿਬਚਲੀ।ਤਾਂਮੁਲੇਚੋਣੇਨੂੰਖਬਰਹੋਈ

ਤਾਂਮੁਲਾਚੋਣਾਆਇਆ।ਮੁਲੇਚੋਣੇਆਖਿਆ।ਵਤਆਈ
ਆਮੇਰੀਹਿਕਦੂੰਖਾਵਣਾ।ਆਜੋਤੇਰੇਧਾਵੇਆਖਿਆ
ਮੁਲੇਨੂੰਜਾਇਮੁਲਾਂਕੂਬੂਖਾਂਦੂਣਾਨੂੰਲੈਜਾਇਓਸੁ।ਅਤੇਜਾਇ
ਦੇਖਕਪੜੇਦੀਅਚਰਜਹੋਇਆ।ਤਾਂਮੁਲਾਂਬਾਣੀਬਣਾਇਕ
ਰਿਪੂਜਾਵਿਚੀਲੈਗਇਆ।ਪਰੁਕੋਈਜੋਤਇਕਰਿ

ਆਖਿਓਸੁ।ਲੈਆਈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਹੁਣਿਨਾਹੀ
ਖਾਂਦਾ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਜੇ ਖਾਂਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਤ੍ਰਾਇਆ ਕਿਉ
ਹੈਇ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਿਆ। ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਵਿਚ ਮਃ੧।ਸਭਿਰਸਮਿਠੇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਐਸਾਲੋਣੈ।ਖਟੁਤੁਰਸੀ
ਮੁਖਬੋਲਣਾ।ਮਾਰਣ ਨਾਦਕੀਏ।ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਉਏਕ।
ਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ।੧।ਬਾਬਾਹੋਰੁਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ।
ਜਿਤੁਖਾਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰੁ।੧।ਰਹਾਉ।
ਤਾਂਫੇਰਮੂਲਾਕਪੜੇਲੈਆਇਆ।ਲਾਲਰੰਗਦਾਇ।ਅਤੇਨੀਲੀ
ਸਲਵਾਰੁ।ਅਤੇਪਟਕਾਪਗੜੀਸੁਪੇਦਾ।ਅਤੇਠਗਰਾਲਾ।ਪੰਨੇ
ਕਪੜੇਘਣੇਆਇਕਰਲੈਆਇਆ।ਕੁਲਾਇਤਾਂਗਲਿਪਾਇ।ਜਦਿ
ਆਲੇਦੇਵਣਿਨੈਲੈ।ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਦੂਜੀਪਉੜੀਆਖੀ
ਦੇ।ਕਪੜੁਰਤਾਤਨਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸਤਦਾਨੁ।ਨੀਲੀਸਿਆਹੀਕ
ਦਾਕਰਣੀਪਹਿਰਣੁਪੈਰਧਿਆਨੁ।ਕਮਰਬੰਦਸੰਤੋਖਕਾਧਨੁਜੋਬਨੁ

ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਪਹਰਨੁ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਪੈਧੇ ਤਨੁ
ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਂ ਮੁਤੇ
ਫੇਰ ਜਾਇ ਇਕੇਆ ਜੇ ਤੇਰਿਆ ਪਾਵੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੀ ਨਾਖਾ ਦਾ ਹੈ ਨਾਪ
ਹਰਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਅਜੇ ਤੇਰਿਆ ਪਾਵੇ ਆਖਿਆ ਵਰਸਚਾ ਚਾਮੁਣ
ਮੇਚ ਸਦਾ ਹਾ ॥ ਤਾਂ ਅਜੇ ਤਾਂ ਰਿਆ ਪਾਵਾ ਘੋੜੀ ਉਤੇ ਅਸਵਾਰੁ ਹੋ
ਕਰਿ ਆਇਆ ॥ ਆਇ ਕਰਿ ਆਖਿਓਨਸਾ ॥ ਤਪਾ ਜੀ ਆਇਆ
ਚੋਲਾ ਪਹਰ ਦੇਲੋ ॥ ਵਲਾਇ ਘੋੜੀ ਉਤੇ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਰਿ
ਰੋਲੋ ॥ ਇਤ ਪਤ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੀਸਰੀ ਪਉੜੀਆ
ਖੀ ॥ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰ ਸੁਇਨੇ ਸਾਖਤ ਬੁਝਣ ਤੇਰੀ ਵਾਟ ॥ ਤਰਕ
ਸ ਬਾਣ ਸਾਂਗ ਤੇਰਾ ਬੰਦ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥ ਵਾਜਾ ਨੇਜਾ ਪਤਿ ਸਿ
ਉ ਪਰਗਟੁ ਕਰਮੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ॥੩॥ ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਚੜਣਾ
ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਚੜਿਐ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲ
ਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਜੇ ਤੇਰਿਆ ਪਾਵੇ ਆਖਿਆ

ਜੀਵੁ ਲਾਯਾਰ ਦਿਤਾ ਚਲੇ। ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤਿਲੰਗ ਦੀ ਪਉੜੀ ੨੬੧
ਆਖੀ। ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਨਦਰ ਤੇਰੀ ਪਰਵਾਰੁ।
ਹੁਕਮੁ ਖੁਸਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਹੋਰੁ ਨ ਘਣੁ ਤੁ ਅਪਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਸਾ
ਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪੂਛਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ। ੪। ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਸਉਦ
ਖੁ ਸੀਮੁ ਆਰਾ। ਜੀਉ ਸੁਤੇ ਕੁਨ ਪੀੜੀ ਤੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ਚਲਾਉ
ਵਿਕਾਰੁ। ੧। ਰਹਾਉ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਬੇਰੇ ਨੇ ਵਿਣੀ। ਉਥੇ ਪਰਮ
ਸਾਲਾ ਹੋਈ। ਇਕ ਆਏ ਅਲਿਨ ਲਗੇ। ਤਾ ਹਿਕ ਮਹੀਨਾ
ਤੇ ਇਆ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਆਸੀ
ਕਿਤਨੇ ਵਰੇ ਆਏ। ਤਾ ਬਾਬਾਣੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ।
। ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਆ ਤੁਸੀ ਹੀ ਜਾਣੋ। ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ।
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਸੈ ਬਾਵੰਜਾ ਵਰੇ ਫੇਰਿ ਆਏ। ਤਾ ਬਾਲੇ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਤਿ ਜੀ। ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਏਹੁ ਲੋਕ ਜੇ ਚਲੇ ਤਾ ਫੇਰੀ ਜੋ ਉਦਾਸੀ ਕੀਤੀਆਂ ਵੀਏ।

ਤਾਂਧਾਲੇਕਹਿਆਕੈਪਰਚੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।
ਬਾਣੀਧਾਲਾਕੁਲਖੇਤ੍ਰਦੀ ਗੁਰਜਾਹਰਕਹਣੈ ਤਾਂਧਾਲੇਆ
ਖਿਆਜਿਐਗਾਤੁਸਾਡਾਅਤੇਪਿਛਾਮੇਰਾ।
ਧੋਲਾਪੁਕਾਈਦਾਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕੁਲਖੇਤ੍ਰਦੀਉਦਾਸੀਗਏ ਅਗੇਕੁਰ
ਖੇਤ੍ਰਉਪਰਿਖਟਦਰਸਨਾਂਇਕਠੇਹੋਏਹੈਸਨਿ ਅਤੇਸੈਸਾਰਿਕੁ
ਛੁਰਿਣਤੀਕਾਈਨਾਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਬਾਣੀ
ਧਾਲਾ ਅਸਾਂਤਾਂਜੁਰਜਾਹਰਨਪੂਜਣਾਤਾਂਨਾਹੀ ਪਰੁਹਿਕੁ
ਕੀਮੁਕਰੁ ਬਾਣੇਅੰਖਿਆਜੀਆਖੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕਆ
ਖਿਆਬਾਣੀਧਾਲਾਹਿਕੁਸੇਰੁਮਾਸਲਣਾਧਕਰੀਦਾਲੇਆ
ਉ ਅਤੇਕੈਹਿਕਤਾਦੂਣੀਸਮੇਤਚਪਣੀਲੈਆਉ ਤਾ
ਧਾਲੇਆਖਿਆਭਲਾਜੀ ਤਾਂਧਾਨੇਜਾਲਣਾਅਤੇਤ
ਉਨ੍ਹਸਮੇਤਚਪਣੀਲੈਆਇਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕ

ਹਿਆਘਾਲ॥ ਏਉਸਤਲਾਉਉਤੇਪਾਰਿਚੁਲਾਘਲਾਇਕਰਿ
ਤਾਉਨੋਚਿਰੁਨਾਇਦੇਹੈ। ਘਾਲੇਆਪੀਆਭੁਲਾਜੀ। ਘਾਤੇ
ਚੁਲਾਘਲਾਇਆ। ਅਤੇਤਾਉਨੂੰਚਾੜ੍ਹਿਦਿਤਾ। ਅਰੇ
ਲੋਕਹੋਮਜਰਾਕਰਦੇਆਹੇ। ਏਨਾਤਾਂਹਿਨੂੰ। ਦਿਹਮਾਸੁ
ਚਾੜ੍ਹਿਆ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂਜੋਮੈਸੋਟੋਹਬੋਹਥੀਆਰੁਚੜੇ
ਆਹੂਕੇਲਗੇਆਖਣਾ। ਅਰੇਤੁਮਕਉਣਹੋਤੇਹੋ। ਆਹੂਕੇਦੇ
ਨਰੂਰਕਬੀਰਾਸੁਕਰਤੇਹੈ। ਤੁਮਤੇਹਿੰਦੂਪਰਮਹੋ। ਸਾਚਕਹੋ
ਏਇਸਹੀਰੁਸਿਖੀਆਰੀਯਾਹੈ। ਵਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਉਆਜੀ
ਸੁਟਕੇਕੂਕਲਾਗੀਥੀ। ਏਇਸਵਾਸਤੇਮੈਂਹੀਰੁਚਾੜੀਹੈ। ਭਾਸੰਨਿਆ
ਸੀਆਕਹਿਆ। ਅਰੇਇਸਹੀਰੁਸਿਖੀਆਹੈ। ਵਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹੋ
ਆਇਸਹਾੜੀਮਾਸਹੈ। ਪਕਰੀਕਾ। ਤਸੰਨਿਆਸੀਆਕ
ਹਿਆ। ਅਰੇਉਸਤਰਫਪਹੁਣਲਾਗਾਹੈ। ਅਰੁਇਸਤਰਫਨੂੰਆ
ਸਕਾਵਾਹੈ। ਤੈਨੇਆਸਾਣੀਹੈ। ਵਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਦੇਖੋ

ਰੀਆਨਾਮੈਧਾਤਪੁਛੈਤੇਕਹੈ ।ਅਰੁਜੋਭੈਰੇਕੇਜੋਰੁਧਾਤਕਹਤੇਹੋਤੇ
ਮੈਨਾਹੀਕਹਤਾ ।ਜਾਣਤੇਹੋਸੋਕਰਿਜਾਣੋ ।ਤਾਂਸੰਨਿਆਸੀਆਂਕ
ਹਿਆਰਲੇਰੇਦੇਵਤਾ ।ਇਸਕੇਪਾਸਤੇਭੂਰਿਹਣਦਖਨੈਹੋਦੇ ।ਤਾਂਸੰ
ਨਿਆਸੀਅਕਹਿਆਕਹੋਜੀ ।ਰੀਆਨਕੀਧਾਤ ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਸਲੋਕਕਹਿਆ ।ਪਹਿਲਾਮਾਸਹੁਨਿੰਮਿਆਮਾਸੈਅੰਦਰਿਵਾਸੁ ।
ਜੀਉਪਾਇਮਾਸੁਮੁਹਿਮਿਲਿਆਹਡੁਚੰਮੁਤਨੁਮਾਸੁ ।ਮਾਸਹੁਬਾਹ
ਰਿਕਢਿਆਮੰਮਾਮਾਸੁਗਿਰਾਸੁ ।ਮੁਹੁਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀ
ਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਾਸੁ ।ਵਡਾਹੋਇਆਵੀਆਹਿਆਘਰਿਲੈਆਇ
ਆਮਾਸੁ ।ਮਾਸਹੁਮਾਸਉਪਜੈਮਾਸਹੁਸਭੋਸਾਕੁ ।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
ਲੈਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਤਾਂਕੋਆਵੈਰਾਸਿ ।ਆਪਿਛੁਟੇਨਹਛੂਟੀਐ
ਨਾਨਕਬਚਨਿਬਿਨਾਸੁ ।੧। ਮਾਸੁਮਾਸੁਕਰਿਮੂਰਖੁਝਗੜੇ
ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਜਾਣੈ ।ਕਉਣੁਮਾਸੁਕਉਣੁਸਾਗੁਕ
ਹਾਵੈਕਿਸੁਮੈਪਾਪਸਮਾਣੇ ।ਗੈਂਡਾਮਾਰਿਹੋਮਜਗਕੀਏਦੇਵ

ਤਿਆਨੀਘਾਣੇਆਸੁਛੋਡਿਤਿਥੈਮਿਨਤਮੁਪਕੜਨਿਹੋਰਾਤੀਆਨਸਆਣੇਧ
ਤ੍ਰਿਕਾਰਿਲੋਕਾਨੂਵਿਖਸਾਵਾਹੋਰੀਆਨਾਧਿਅਨੁਨਤਿਸੁਣੈ।ਨਾਨਕਮੈ
ਘੋਮਿਉਕਿਆਕਰੀਐਕੈਨਕਾਹੋਆਸੁਣੈਅਧਿਆਰੇਇਕੋਮੈਪਕਾਮ
ਦੇਨੀਸਾਰਿਵੇਮਿਲੋਚਨਨਾਹੀ।ਅਵਾਪੈਤਕੀਰਕਤਾਨੈਧਿਨੇਪਛੀ
ਆਸਨਾਖਾਹੀ।ਸਏਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਜਾਨਸਮੇਲਾਉਬੈਸੈਮੈਪਕਾਮਾ
ਹੀ।ਆਸਹੁਨੀਅਸਾਸਹਜੀਮੇਹਮਆਸੇਕੇਮਹੁਤੈ।ਗਰੀਆਨਾਧਿ
ਅਨੁਕਛੁਸੁਣੈਨਾਹਿਵਿਤਰੁਕਹਾਵੈਮੈਹੋ।ਘਹਾਰਿਕਾਆਸਮੰਦ
ਸੁਆਮੀਘਾਰਿਕਾਆਸੁਵੈਗੇਰਾ।ਚੀਆਜੀਤਸਭੁਆਸਹੁਏਜੀ
ਆਲਾਇਆਵੁਸੇਰਾ।ਅਵੁਖਭੁਖਾਹੋਭੁਮਾਤਿਕਿਛੁਰਾਉਮੈਪਕਵੁ
ਜੀਐਕੇਰਾ।ਆਸਹੁਨੀਅਸਾਸਹੁਜੀਮੇਹਮਆਸੇਕੇਵੁਝਹੋ।ਗਰੀਆਨੁ
ਗੀਆਨੁਕਿਛੁਸੁਣੈਨਾਹੀਵਿਤਰੁਕਹਾਵੈਪੰਡਤੋ।ਆਸਪੁਰਾਣੀ
ਆਸਕਤੇਧਾਵਹੁਜਾਰਾਆਸਕਆਣਾ।ਜੈਦੂਕਾਵਜੀਵੇਆਰੇਸੁ
ਤਾਦੈ।ਏਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੁਮੈਪਜਾਹੇਆਸਹੁਆਤਿਸਹੁਸੁਝਤਾਸਾ।

ਜੋਊ ਇਵੈ ਸਹਿ ਨਰਕ ਜੀ ਦੇਵਤਾ ਉਨਾ ਦਾ ਸਨ ਲੈਣਾ ਦੇਵੈ ਨਰਕ
ਸੁਰਗ ਲੈਂਦੇ ਦੇਂਦੇ ਬਹੁਤੇ ਹੁ ਪੰਡਤਾਣਾ ਆਪਣਿ ਸੁਣੈ ਲੋਕ ਪੂਜ
ਣਾ ਪੀਰੂ ਖਰਾ ਮੰਗਿਆ ਪੀਰੇ ਕੂੜਾ ਦਾਣਾ ਹਿਨਾ ਹਿ ਕਿਥਹੂ ਪਾਸ
ਉਪੰਨਾ ਤੇ ਇਹ ਅਹੁ ਅਨਕ ਮਾਦ ਕਪਾਹੁ ਤੇ ਇਤ ਅਹੁ ਦੇਖ ਵਡਾ ਗਿ
ਣਾ ਤੇ ਆਆ ਖੋਹ ਉਥਹੁ ਈ ਪਿਹ ਛਤੇ ਇਹੁ ਘਹੁ ਤਾ ਘੋਕਾਰਾ।

ਐਸਾ ਰੂਪ ਆਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਖੀ ਤੈਰੂਰ ਜੀ।

ਫਿਰ ਇਕ ਪਤ੍ਰੀ ਮਸਦੀਆ ਹਾ ਉਹ ਜਾਤੇ ਗਾਇਆ ਉਸ ਮਿਕੇਰਦ ੨
ਦੇਖਦੇ ਪਹਤਮੁਖਾਂ ਤੋਂ ਦੀਆ ਆਹਾ ਦੁਲਿਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਹਾ।
੧ ਤਿਸ ਪਾਸਿ ਚੁਗਲੀ ਕੀਤੀ ਕਾਹਿ ਓਸੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਲਾਮਤਿ
ਇਕ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਫਕੀਰ ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪਤ੍ਰੀ ਹੈ ਉਹ ਨਾਯੇ ਰਕੇ ਨਾ ਮਾਨ
ਤਾ ਹੈ ਨਾ ਕਤੇਬ ਕੇ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਦੋਵੇਂ ਨਾਹੀ ਮਾਨਤਾ ਹਜਰਤ ਉ
ਸ ਕੋ ਪੁਛੋ ਤਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਹਿਆ ਫਕੀਰਾ ਕਉ ਪਕੜ ਲੈਆਓ
ਫਕੀਰ ਪਕੜੀ ਦਾਣਾ ਤਾ ਦੇਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਆ ਇਆ ੩੨

ਤਾਬ੍ਰਹਮਖੀਕਉਆਖਿਆਇਨਨੈਆਗੈਚਲੀਆਦੇਖੂਆਰੁਸਦਾਸਦਾਮਟ ੨੬੫
ਗੋਦੂਰੇਉ ਜੇਆਟਾਪੀਸੇਫਕੀਰਾਕੇਆਗੈਰਖੀਆਅਤੇਕਟਕ
ਮਿਣੀਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਚਰਖੀਅਉਮੁਹਾਰਿਪਈਆਫਿਰੇਅ
ਤੇਆਟਾਫਿਰਿਆਕੋਲੇਪਇਆ ਤਾਪ੍ਰਮਪਣੀਜੇਨਾਨਕਤੁਧਾਏਹੇ
ਤੈ ਜੇਵਉਤਖ਼ਤੇਰੀਦਾਸੇਵੀਆਹਾ ਅਤੇਫਕੀਰਹੋਇਆ
ਤਾ ਦੂਵਉਤਖ਼ੀਦਾਨਉਸਨੂੰਟੈਕੈਬ੍ਰਹਮਖੀਗੁਸਾਖਾਯਾ ਆਖਣ
ਲਗਾ ਜੇਜੋਮਜਪ੍ਰਤਰਾਖਣਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਮਯਾ ਅਤੇਆਪੁਸ
ਹਾਰਿਚਲੀਫਿਰੇਤਾਬ੍ਰਹਮਖੀਪਾਤਿਸਾਹੁਬੇਖਘਰਗਈਆਜੇਨਾਨਕ
ਫਕੀਰਹੀਦੂਤੈ ਸੋਕਾਮਲਫਕੀਰਚਲੀਆਪੁਸੋਆਪੁਪੜੀਫਿਰਤੀ
ਤੈਤਾਬ੍ਰਹਮਖੀਕਿਉਆ ਉਸਕੇਮਲਾਸਬਰੇ ਲੋਕਾਆਇਕੇਲੀਚੀ
ਰਲਾਹੁ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕੰਹੇਆਹਾਮਬਹੀਹਾਤਿਬੈਠੇ ਤਾਗੁਰੂ
ਨਕਨੂਸਬਦੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ।੧।।
ਕਹਾਣੁਮੇਲਤਚੇਲੇਪੋਤ੍ਰੇਕਹਾਤੇਗੀਸਹਨਾਦੀਆਕਹਾਸੁਤੇਗਈ

ਦਗਾਡੇਰੜਿਕਹਾਸੁਲਾਲਕਵਾਈ॥ਕਹਾਸੁਆਰਸੀਆਮੁਹਬੰਕੇ
ਐਥੈਦਿਸਹਿਨਾਹੀ॥੧॥ਇਹੁਜਗੁਤੇਰਾਤੂਗੋਸਾਈ॥ਏਕਘੜੀਮ
ਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪੇਜਰੁਵੰਡਿਦੇਵੈਭਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਾਸੁ
ਘਰਿਦਰਮੰਡਪਮਹਲਾਕਹਾਸੁਬੰਕਸਰਾਈ॥ਕਹਾਸੁਸੇਜਸੁਖ
ਲੀਕਾਮਣਿ॥ਜਿਸੁਵੇਖਿਨੀਦਨਪਾਈ॥ਕਹਾਸੁਪਾਨਤੰਬੋਲੀ
ਹਰਮਾਹੋਈਆਛਾਈਮਾਈ॥੨॥ਇਸੁਜਰਕਾਰਣਿਘਣੀਵਿ
ਗੁਤੀਇਨਿਜਰਘਣੀਖੁਆਈ॥ਪਾਪਾਬਾਝਹੁਹੋਵੈਨਾਹੀਮੁ
ਇਆਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਜਾਜਿਸਨੋਆਪਿਖੁਆਏਕਰਤਾਖੁਸਿਲਏ
ਚੰਗਿਆਈ॥੩॥ਕੋਟੀਹੂਪੀਰਵਰਜਿਰਹਾਏ॥ਜਾਮੀਰੁ
ਸੁਣਿਆਧਾਇਆ॥ਥਾਨਮੁਕਾਮਜਲੇਬਿਜਮੰਦਰਮੁਛਿਮੁਛਿ
ਕੁਇਰਰੁਲਾਇਆ॥ਕੋਈਮੁਗਲੁਨਹੋਆਅੰਧਾਕਿਨੈਨ
ਪਰਚਾਲਾਇਆ॥੪॥ਮੁਗਲਪਠਾਣਾਭਈਲੜਾਈ
ਰਣਮਹਿਤੇਗਵਗਾਈ॥ਓਨੀੑਤੁਪਕਤਾਣਿਚਲਾਈ॥ਓਨੀੑ

ਹਸਤਾ ਚੰਗ੍ਰਾ ਕੂਰਾ ਹੋਈ॥ ਜਿ ਐਸੀ ਨੀਹੀ ਹੀ ਦਰਗਾਹ ਪਉਦੀ ਤਿਨਾ ਮਰਣਾ
ਭੂਈ॥ ਪ॥ ਹਿਕਾਹਿ ਦਵਾਣੀਆ ਆਦਰ ਕੂਰਕਾਣੀਆ ਭਾਟਿਆ
ਣੀ ਠਕੁਰਾਣੀਆ॥ ਏਕਨਾ ਪੇਰਣਾ ਸੋਰ ਖੁਰ ਪਾਟੇ ਏਕਨਾ ਦਾ ਵਾਸ ਮ
ਸਾਣੀਆ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀ ਨ ਆਏ ਤਿਨਾ ਕਉ ਰੈਣਾ ਵਿਹਾਣੀ
੫॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ॥ ਕਿਸਨੋ ਆਖੁ ਸੁਣਾਈਐ॥ ਦੁਖ
ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਹੋਵੈ ਕਿਸਥੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮ ਚ
ਲਾਏ ਵਿਗਸੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ॥ ੭॥੧॥
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਸਾਨੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੋ ਕੀਮ ਕਰਤ
ਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਕੀਮ ਕਰੇਗਾ॥ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਪੁਰਖੁ ਸੀ ਏ ਕੋਊ ਨਾ॥ ਅਟਕ ਤਾ ਕਾਈ ਨਾਹੀ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸਾਨੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ॥ ਅਸਾਨੂ ਕਰਤਾਰ ਦਾ
ਹੁਕਮ ਹੀ ਦੇਵੈ ਜੋ ਇਨਾ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੋਊ ਨਾਹੀ ਦੇਵਦੀ ਏ
ਤਾ ਅਸੀ ਏ ਕੋ ਕੋਊ ਨੀਏ॥ ਤਾ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਨਾ ਦੀ

ਰੁਣਕਰਉਠੈਰਗੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੁਰਾਈਯਾ ਦਾ
ਮਾਇਨਾ ਦੇ ਵਿਚਹੁ ਉਠਣਾ ਹੋਰ ਮਤਾ ਮਰੀਐ ਅਤੇ ਸਤਾ ਦੇ ਨਰ ਹਦੇ
ਹੈਸੀ ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਪਾਣੀ ਆਨੀ ਕਿਉਂਕਰਿ ਹੋਵੈਗੀ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਵਿਚ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ ॥ ਮਹਲਾ
੧ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆ ਮਾਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰ ॥ ਸੇ ਸਿ
ਰਿ ਕਾਤੀ ਮੁਨੀਅਨਿ ਗਲ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ਧੂੜਿ ॥ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ
ਹੋਦੀਆ ਹੁਣਿ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਆਦੇਸੁ ਬਾ
ਬਾ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਦੇਖਹਿ ਵੇਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਆਹੀਆ ਲਾ
ੜੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ ॥ ਹੀਡੋਲੀ ਚੜਿ ਆਈਆ ਦੰਦ ਖੰਡ ਕੀਤੇ
ਰਾਸਿ ॥ ਉਪਰਹੁ ਪਾਣੀ ਵਾਰੀਐ ਝਲੇ ਝਿਮਕਨਿ ਪਾਸਿ ॥੨॥
ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਬਹਿਠੀਆ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਖੜੀਆ ॥
ਗਰੀ ਛੁਹਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆ ਮਾਣਨਿ ਸੇਜੜੀਆ ॥ ਤਿਨ ਗਲਿ

ਸਿਲਕਾ ਪਾਈਆ ਤੁਟਨਿ ਮੋਤਸਰੀਆ ॥੩॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਹੋਏ
ਜਿਨੀ ਰਖੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਦੂਤਾ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥
ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਈ ॥੪॥ ਅਗੋ ਦੇ ਜੇ
ਚੇਤੀਐ ਤਾ ਕਾਇਤ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸਾਹਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈਆ ਰੰਗਿ ਤ
ਮਾਸੈ ਚਾਇ ॥ ਬਾਬਰਵਾਣੀ ਫਿਰਿ ਗਈ ਕੁਇਰੁ ਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ॥
੫॥ ਇਕਨਾ ਵਖਤ ਖੁਆਈਅਹਿ ਇਕਨਾ ਪੂਜਾ ਜਾਇ ॥ ਚਉਕੇ ਵਣੁ
ਹਿੰਦਵਾਣੀਆ ਕਿਉ ਟਿਕੇ ਕਢਹਿ ਨਾਇ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਹੁਣਿ ਕ
ਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ ॥ ੬ ॥ ਇਕਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਆਪਣੈ ਇਕਿ ਮਿਲਿ
ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖ ॥ ਇਕਨਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨਖੁੰ ॥ ਤੇ ਤ੍ਰੈ ਪਾਟੇ ਜੇ ਸੁਖ
ਜਾਪਨੇ ਪਤਿ ਲੀਆ ਹਾ ਗਾਸੁ ਮਾਰੇ ਦੂ ਨਾਰੇ ਠੀਆ ਵਾ ਟਜੁ ਮਿਟ ਨੀਆ ॥
ਕਾਪ ਲਾਈ ਨਚ ਜਾਣੀਆ ਕੂਕਾ ਪਤ ਦੀਆ ॥ ੮ ॥ ਜਸ ਕਰ ਦੁਕੇ ਮੈਦ
ਪੁਰਿ ਤੇਰੇ ਪਟੇ ਪੰਦ ਨੈਦਾ ਪਾਣੀ ਭੁਰ ਣੈਨਾ ਆਦ ਹੀਆ ॥ ਇਅਧਾ ਘਰ

ਬੰਦਾ ਨੂੰ। ਜਾਪੈ ਜਮਾਤੀ ਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਦਰੂ ਲਤਖੀ ਸੋ ਦੀ ਪਠਾਣ
ਬ੍ਰਯਾਰ ਤਉ ਮਤੇ ਨੂਰ ਕੁਰਾਣ ਕਰਿ ਲੈ ਆਏ ਆ। ਕਰਾਮਾਤੀ ਸਾਗੁ
ਬੁਟਾਣੇ ਆਸੋ ਤ੍ਰੀ ਕੈਆ। ਬਾਬਰ ਦਉਲਤ ਖੀ ਨੂ ਮਾਰਿਆ। ਸੁਲਤਾ
ਨਪੁਰ ਵਿਚ ਤਾ ਅਗੇ ਵਾਈਆ। ਜਾ ਸਤ ਮਤੀ ਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਪਠਾਣੀ
ਪਕਾ। ਬਰਹਮਖੀ ਸੋਦੀਆ। ਅਤੇ ਬਾਬਾਰ ਚਉਰਤੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬ
ਲਾ ਹੋਇਆ। ਬਹੁ ਮਖੀ ਪਠਾਣਾ ਨੂੰ ਫਉਆ ਦਿਨਾ ਵਿਚ ਮਾਰਿਆ।
ਸਤਵੇ ਦਿਨ ਬਾਬਰ ਦੀ ਫੌਜ ਫਿਰੀ। ਬਾਬਾਰ ਦੇ ਜੀਤ ਪ
ਤਿਸਾ ਹੂ ਹੋਇਆ। ਬੰਦਾ ਹੋਈਆ। ਵਿਚੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ
ਆਇਆ। ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ। ਤਾ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ। ਦੇਖਣ ਆਏ ਬਾਲਾ। ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ
ਤਮਾਸੇ। ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਦਿਖਾਈ ਸੋ ਦੇਖਾ। ਤੇ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਭਲਾ ਜੀ। ਤਾ ਤੀਸਰਾ ਦਿਨ ਗੁਜਰਿਆ। ਅਤੇ ਚਉਥਾ ਦਿਨ
ਹੋਇਆ। ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ। ਏਹੁ ਤਾਉ ਲਟੀ ਹੋਇ ਗਲਬ ਪਨੀ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਕਾਈਘਾਲਾਚੁਪਕਰਿਜਾਇਤਾਂਵੇਖਿਕ
ਰਤਾਰਕਿਆਕਰਦਾਹੈ। ।ਏਕਾਹੁਕਮਈਦਾਸਭਨੂ
ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।ਜਾਂਸਤਵਾਂਦਿਨਹੋਇਆ।ਤਾਂਧਾਧਰਦੇਅਗੇ
ਖਾਣੇਦੀਸਗਰੀਆਇਉਤਰੀਆਹੀ।ਜਾਂਉਪਰੋਸਕਪਤ੍ਰਾਲਾ
ਣਿਆਤਾਂਵਿਚੋਖਾਰੀਕੀੜਿਆਂਨੇਹੋਇਗਏ।ਤਾਂਧਾਧਰਕਹਿਆਅਰੇ
ਧਾਧਰਵੀਹੈ।ਅਰਸਕਉਜਦੋ।ਅਗੂਟੋਰੋਗਕਉਨਿਆਉ।
ਏਨ,ਤੇਹਾਨੂੰਧੀਨਿਆਰੋਅਤੇਕੀਤੇ।ਤਾਂਧਾਧਰਕਹਿਆਕੈਭੁਸ
ਤੇਜਨੇਜਣਕਿਆਕੀਆਹੈ।ਤਾਂਫ਼ਕੀਰਕਹਿਆਪਾਤਸਾਹੁਸਲਾਮ
ਤਿ।ਜੋਤਮਸੈਕੁਛੁਤਕਸੀਰੋਹੇਵੈਭੋਹਮਾਰਾਧੀਂਦਖੰਟਜੁਦਾ।ਕਰੀ
ਢੋ ਐ।ਅਰਦਾਉਕੀਜਾਹਗਾ।ਕੀੜੇਹੋ।ਅਰਤਿਕਿਉਕੀਜਾਹਗਾ
ਐਰੁਕਹੈ।ਅੰਤੁਕਿਆਹੁਆ।ਏਕਨਾਨਿਰਾਵਨਜੋਆਹਾਉ
ਸਾਨਿਗਾਵਾਨਕਹਿਆ।ਹਰਕਤਸਲਾਮਤਿ।ਏਨਿਮੈਤਕਸੀਰਕੂ
ਛੁਨਾਹੀ।ਤਾਂਧਾਧਰਪੁਛਿਆ।ਅਰੇਤੂੰਕਉਣਹੈ।ਤਾਂਉਸ

ਨੈਗਾਵਾਨੂਕਹਿਆ ਹਜਰਤਕਿਧਣੀਮੈਹਜਰਤਕਾਤਾਕਰਹੇ।
ਤਾਬਾਬਰਨੂੰਫਿਆਤੂੰਕਿਸਾਕੀਜਮਤਰਪੜਹੈ ਤਾਉਸਨੈਗਾਵਾ
ਕਹਿਆਜੀਮੈਧਿੰਦੀਵਾਲੇਪੜਹੇ ਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆ ਤੂੰਝੋਲੰਕਿ
ਆਪੁਹਚਤਾਬਾ ਜੋਤੂੰਅਰਜਕਰਤਾਹੈ ਤਾਮੀਰਾਂਪੈਂਛਾਵਾਲਾਨੈਗਾ।
ਵਾਕਹਿਆ ਹਜਰਤਾਕਿਬਜਾਮੁਝੂਕੇਪਾਤਪਾਤੁਰਤਾਹੈ ਜੋਇਕ
ਫਕੀਰਨਾਨਕਹਿੰਦੂਹੈ ਕੈਟਕੈਪੀਰਾਂ ਉਹੁਸਾਹਿਬਅਜਾਮਤਹੈ।
ਹਜਰਤਕਾਉਸਾਨੂੰਮਤੇਦੇ ਪਾਤਅਜਾਮਤਬੁਦਾਏਉਸਕੇਵਾਸ
ਤੇਕੀਤੀਹੈ ਅਰੋਜੇਰਜਾਣਏ ਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆਵਾਹਕਿਉਂਕੈਦ
ਕੀਤਾਹੈ ਮੀਰਹੁਸੈਨੀਕੁਤਵਾਲਕਹਿਆ ਹਜਰਤਉਹੁਬੰਦਕੇਧਿ
ਰਆਇਆਹੈ ਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆਅਰੇਮੀਰਹੁਸੈਨੀਉਸਕੋਲੈਆਉ।
ਤਾਮੀਰਹੁਸੈਨੀਕਹਿਆ ਪਾਤਿਸਾਹਸਲਾਮਤਿਕਿਸਦਵਾਲੀਆ
ਵਾਉ ਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆਉਸਫਕੀਰਕਉਬਜਾਅਕਰਕੇਬੁਧ
ਵਜਾਏਜਤਾਮੀਰਉਹਲੈਆਵਉ ਤਾਮੀਰਹੁਸੈਨੀਕੁਤਵਾਲ

ਪੰਡਤਖਾਨੇਵਿਚਿਆਪਗਇਆ।ਜਾਇਕਰਿਕਹਿਆ।ਅਤੇਇਨਕੀ
ਆਖੇੜੀਆਂਉਤਾਰੇ।ਅਤੇਆਪਹਥਜੋੜਕਰਿਭਜੀਅਕਰਿਕੈਅਗੇ
ਖੜਾਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਅਰੇਮੀਰਹੁਸੈਨੀਕਿਉਂਆਤਾ
ਮੀਰਹੁਸੈਨੀਕਹਿਆ।ਹੇਪਾਕਫਕੀਰਸਾਂਈਂਥਾ।ਬਾਬਰਪਾਤਸਾਹੁ
ਤੁਮਕੋਬੁਲਾਇਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਚਲੋਜੀ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਅਤੇਬਾਲੇਨੂੰਲੈਗਇਆ।ਜਾਇਗੁਰੂਨਾਨਕਹਾਜਰੁਹੋਇਆ।
ਤਾਬਾਬਰਪਾਤਸਾਹੁਬੋਲਿਆ।ਸਲਾਮਅਲੇਕਹੋਨਾਨਕਦਰਵੇ
ਸਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਅਸਲਾਮਅਲੇਕਹੋਪਾਤਿਸਾਹੁ।
ਤਾਬਾਬਰਬੋਲਿਆ।ਅਰੇਨਾਨਕਹਿੰਦੂਤੂੰਖੁਦਾਇਰਸੂਲਕੋਜਾ
ਣਤਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮੈਜਾਣਤਾਹੋ।ਤਾਫੇਰਬਾ
ਬਰਕਹਿਆ।ਤੈਸਾਹੀਕੀਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਹਾਂਮੈ
ਸਹੀਕੀਆਹੈ।ਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆ।ਤੈਂਕਿਸਦਰਜਾਸਹੀਕੀਆਹੈ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਮੈਂਇਸਦਰਜਾਸਹੀਕੀਆਹੈ।ਇਸਲਾਮ

ਮਹੰਮਦ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ । ਅਰੁ ਅਲਖੁ ਸਾਹਿਬ । ਪੈਪਰਦਾ ਨੂੰ ਨਾਕ
ਈਆ ਮਹੰਮਦ ਮਨ੍ਰੇ ਦਰ ਯਾਰਾ । ਸੁਮਾਰੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬੇਸੁਮਾਰਾ ।
ਰਸੂਲ ਹੋਸਾਲ ਦੁਨੀ ਮਹਿ ਆਇਆ । ਜਬ ਰਾਹ ਅਤੁ ਪਤੇ
ਗਮੱਗਾਏ ਆ । ਏਉਸ ਜਹਿ ਕੀਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬੰਦੇ । ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ
ਪਾਕ ਅਉਰ ਸਭੁ ਗੰਦੇ ॥੧॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ
ਹਿੰਦੂ ਸਚੁ ਕਹੁ । ਨਾਕਿਆ ਮਹੰਮਦ ਰਸੂਲ ਕੀ ਤੈਨੇ ਗੰਦਾ ਕੀਆ
। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ । ਜੀ ਮੈਂ ਰੰਡੀ ਗੋਏ ਸੋ ਪਾਕੁ ਹੋ ਦੈ ਨਾਮ ॥
ਦਰ ਆਦਰ ਤਰੇ ਦੇ ਮੈ ਦੇ । ਕਾਮ ਸੈਂ ਤਾਂ ਜੋ ਸਪੀਛੇ ਲਗੋ । ਤਾਂ ਕਿ
ਇਸ ਮਤ ਨ ਹੀ ਲਗੈ । ਦਾਦਾ ਖੈ ਮੈ ਮਰਾਨ ਮਹਿ ਜਲਤਾ ।
ਤਮਤਰ ਕਰਤੇ ਮੈਨਾ । ਜਲਤਾ । ਕਿਆ ਕੀਏ ਕੀ ਕੋਰੇ ਤਰ ਫਾ । ਬ
ਕਤੇ ਹੋਏ ਖੋਹੈ ਜਬੀ ਬਾ ਆਦੂ ਨਜਾਨ ਦੋਏ ਮੈ ਫਜੋ । ਤਾ
ਵੇ ਪਾਕ ਹੀ ਤੈ ਕਹੁ ਕੈ ਜੋ । ਸੁਣੇ ਯਾ ਬੁਰਸਤ ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ । ਨਾ
ਨਕ ਦੂਸਰ ਨੀ ਦੈਨ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ

ਨਾਸਕੀਤੈਦੂਤੇਰੀਦੁਆਰਿਨਜਾਰਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।
ਨਜਾਰਿਹਾਰੀਖੁਲੀਦੁਆਰਾ।ਏਕਖੁਦਾਇਕੇਰੋਹੈਨੂਰਾ।ਜੁਦਾ
ਹੋਦੈਪਲਕਾਇਕਮਾਂ।ਏਤਾ।ਸੁਣਬਾਬਰਸਚੁਨਾਨਕਕਹੈ।ਪਾਕੋ
ਦੈਆਪੇਹੋਇਬੈਹੈ।ਤਾਫੇਰਬਾਬਰਕਹਿਆ।ਨਾਨਕਦਰਵੇਸਾਪ
ਆਖਾਪੀਊ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਹਮਸੋਪੀਆਹੈ।ਤਾਬਾ॰
ਬਰਕਹਿਆ।ਨਾਨਕਜੀਹਿੰਦੂਇਤਨਾਝੂਠਬੋਲਤਾਹੈ।ਤੂਅਬੀ
ਕੈਦਸਿਉਛੁਟਨੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਏਹਪਿਆਲਾ
ਕੈਸਾਹੈ।ਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆ।ਏਹੁਪਿਆਲਾਭੰਗਦਾਹੈ।
ਫਕੀਰੋਕਾਹੈ।ਫਕੀਰਖੁਦਾਇਕੀਜਾਤਿਹੈ।ਇਸਕੇਪੀਣੇ
ਕੀਰਮਤਵਾਲੇਹੋਤੇਹੈ।ਇਸਵਾਸਤੇਫਕੀਰੋਨੇਪਾਕਕੀ
ਆਹੈ।ਤਮਕੋਇਸਪੀਅਲੇਪਰਪਾਤਿਸਾਹੀਆਈਹੈ।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਸਬਦੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆਹੈ।

ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੧॥

ਕੁਉਕਿ ਕੋਂ ਰਾਮਿ ਫੜੀਕਾ ਕੂੜਾ ਗਾਗੀ ਅਨੁਕਾ ਕੀਆ ਹੋਰਾ ॥ ਸਚੁ
ਸਧਦੂ ਪਾਹੀ ਕਾਰੇ ਰੂਾ ਲੋੜ ਪਤੇ ਦੈਆ ਅਉਅਖੋੜਾ ॥ ੧ ॥ ਕਲੀਦਾ
ਬਾਧ ਗਧੀਆ ਨਾਪੀ ਤੁੰ ॥ ਉਤਰ ਜਾਵੈ ਸਦਾ ਜੀਵੀਉ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖਤ ਫਾਇ ਸਾਂਈ ਕਰਿ ਛਾਡੋ ॥ ਜਾਲਸ ਏਕ ਸੈਨ
ਉ ॥ ਗਾਲ ਕਰਾ ਅਕੀ ਪੁਰਜਨੀ ਕੀਜੈ ਅਸਲੀ ਤੁਧ ਦੀ ਕਹਾਉ ॥
ਵ ॥ ਆਸਤੀ ਪੈਆ ਲਾਸ ਸਣ ਦੀਆ ਏਕਧਾਰ ਕੁਰਿ ਪੀਆ ॥
ਰਿਸਨ ਦਸੀਨਾਉ ਹੋ ਨਹੀ ਕਾਈ ਭਿਤ ਪਤੇ ਅਸਲੀ ਹੂਆ ॥ ੩ ॥
ਸੇਖ ਪਾਕਾਉ ਏਕ ਸੁਦਾਈ ਦੂਜਾ ਦੇਸਾਇ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਆਸਤੋ ਸਾਕਰਧੀ ਰੈਤਉ ਵਹਿ ਫਕੀਰ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਾ ਸੇਰ
ਬਾਧਰ ਕਹਿਆ ਏਹਿ ਨਾਨਕ ਸੀਹੁ ਫਕਤ ਆਖ ਕਾਫਰ ਮੂਨਦੇ ਹੈ
ਕੇ ਫਕੀਰ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੀ ਜਾਣਤੇ ਹੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ॥ ਤਕ
ਤਾਲ ਖੋਲਨ ਤੇ ਪਾਕਾ ॥ ਦੂਜਾ ਖੋਲ ਨੇ ਸੁਣੀਐ ਸੁਣਿ ਸੁਣੀ ॥ ਉਸਕੀ
ਜਾਤਿ ਘਤਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਤਾਕੇ ਪਾਉ ਪੀਵਉ ਸੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕ

ਸੀਦਰਬਾਬਰਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਨਾਨਕਪਤਦੈਸਚਾਰਹੁ॥ਤਾਫੇਰਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ਸੁਣਿਬਾਬਰਕਲੰਦਰਗਾਫੰਬੀਰਸੁਲਤਾ
ਆਹਾ॥ਓਹੁਭੀਮੁਸਲਮਾਨਆਹਾ॥ਉਸਨੇਤਾਮੁਦਾਈਹਿਕਦਾਲਾ॥
ਕਸੋਮਤਿਨਾਹੀਕੀਤਾ॥ਨਾਕਿਸੇਪੀਰਨਾਪੈਕੰਬਰਾ॥ਨਾਗਉਸ
ਨਕੁਤਬਾ॥ਨਾਕਿਸੇਅਉਲੀਏ॥ਜੋਕੰਬੀਰਕੁਗਤਸਹੀਕੀਤ
ਹੈ॥ਉਸਦੀਉਮਰਾਹਿ॥ਜਿਨ੍ਹਾ॥ਕੰਬੀਰਕਿਆਕਹਿਆਹੈ॥ਰਾਮਰ
ਹੀਮੁ॥ਕਿਸਨਕਰੀਮ॥ਏਤੇਤੁਮਰੇਮਾਨੇ॥ਇਨਤੇਉਪਰਿਕਰੇਹਾਰ॥
ਜੋਕੋਈ॥ਦੁਰਲਾਸਾਧੁਜਾਨੈ॥ਹਿੰਦੂਬੇਦਤੁਰਕਕੁਰਾਨਾ॥ਦੋਕੈਬ
ਰਪੈਸੈਤਾਨਾ॥ਕਹਤਕੰਬੀਰਸੁਣਸਾਧਜਨਭਾਈ॥ਅਕਥ
ਕਥਾਕੀਕਥਾਸੁਣਾਈ॥ ਦੂਜਾਬਾਬਰਕਹਿਆਸੁਣਿਨਾਨਕ
ਦਰਵੇਸੁ॥ਤੂੰਕੰਬੀਰਕਾਮੁਰੀਦਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਸੁਣਿਬਾਬਰਕੰਬੀਰਹੁਰਾ॥ਕੰਬੀਰਕੁਗਤਐਸਾਬਾ॥ਜੋਬਲ॥
ਏਮੁਦਾਈਦੀਬਾ॥ਉਸਅਲਮੁਦਾਈਸੋਦੇਵਕੁਫਨਾਬਾ॥

ਸੋਪੰਚਖੁਦਾਇਕਨਾਹੀ।ਵਿਹੁਪਾਕਜਾਆਖਾ।ਭਉਦੇਤੀਸਮੇ
ਭਜਾਮੇਗਾਇਆਹੈ।ਅਰੁਜਾਮੇਸਮੇਤਕੋਈਨਾਹੀਗਾਇਆਧ
ਹੋਘਰੇਅਖੀਏਹੂਏ।ਅਰੁਘਰੇਘਰੇਪੈਕੰਚਰਹੂਏ।ਅਉਰਕਾਹ
ਆਕਹੀਐ।ਹਮਾਰੀਕਿਆਚਲੀਹੈ।ਤਾਫਿਰਪਾਖਰਕਹਿਆ
।ਨਾਨਕਦਾਰਿਵੇਸੁ।ਤੂੰਕੁਛੁਆਇਆਜੇਹਾ।ਰੋਜਸੇਹਾ।ਤੂੰਕ
।ਮਲਫਕੀਰਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਅਗਏਆਦਮੀਆ
ਇਕਖੁਦਾਇ।ਜੀਸਦਾਦੀਆਸਭਕੋਈਮਾਹਿ।ਪੰਚੇਕੀਨੇ
ਲੇਦੈਂਖਣ।ਜੀਨਦੁਨੀਆਹੈ।ਤਾਕੇਤੇ।ਏਕੋਦਾਤਾ।ਅਉਰ
ਸਭਤੇਪਾਰੀ।ਉਸਕੇਫਿਰਅਉਰਕੋਆਗੈ।ਉਨਅਪਨੀਸ
ਕੁਹੀਪਤਿਤਾਰੀ।ਜਾਹੁਪਾਤਿਸਾਹੁਸਭਉਸਕੇਕੀਏ।ਉਸਕੇ
ਸਾਥਨਕੋਇਆਗਏ।ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਪਾਧਾਰਮੀਕਾਤੂ
ਭਤੇਮਾਰੈਸੋਅਹਮਕਪੀਰ।੮।।੧।ਤਾਪਾਧਾਰਮਾਤਿਸਾਹੂਕ
ਹਿਆ।ਜਾ।ਉਨਨਕਦਾਰਿਵੇਸੁ।ਜੀਤਰਫਜਾਨੇਤਿਸਤਰਫ

ਮੋਹਲਾ ਬੋਲਾਹੁਖਏਦਾਨਕਹਾਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਬੈਠਾਸਿਆ ਫੇਰਪਖੋਕੇਰੀਆਵੇਆਈਆਨਾਮਾ
ਲੋਆਖੀਆਜਿਤੋਪੁਰਖਮੁਕਰੇਤਾਂਐਤਲਵੰਡੀਜਾਵਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਆਖੀਆਭਾਈਬਾਲਾਤੂੰਕੇਹੀਦਿਨਆਸਾਨਾਲਗੁਜਰਾਨਕਰੁ।
ਦੇਖੀਕੇਹੀਦਿਨੁਾਇਕਾਦਿਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਜੈਤੋਰੈਯਾਦੇਪੇਖੁ
ਹਤੇਪੈਠਾਆਹਾ।ਤਾਇਕਾਦਿਨਆਜੈਤਾਆਇਆ।ਆਇਕਰਿਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਦੇਪੈਰਾਤੇਆਕਾਨੂਨਕਛੁਹਾਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਪੁਛੇ
ਨਾਹੀ।ਅਤੇਆਜੈਤਾਸੋਰਕਾਦੇਨਾਹੀ।ਇਕਪਹਰਗੁਜਾਰਿਗਇਆ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ[illegible]ਸਮਾਦਰਿਦੇਖਿਆਟੋਆਦਾਪਾਨਹੋਇਆ।
ਤਾਆਖੀਆਕਿਉਕਰਤਾਰਦੇਪੀਆਰੇਉਠਖੜੇਹੋਹੁਤਾਉਹੁਉ
ਠੇਨਾਹੀ।ਜਾਤਿਨਿਵਚਨਗੁਰੂਨਾਨਕਕੀਤੇ।ਤਾਆਜੈਤਾਪੈ
ਰੀਤੇਉਠਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖੀਆਆਖੁਭਾਈਆਜੀ
ਤਾਤੂੰਆਪਣਾਮਨੋਰਥਆਖੁ।ਤਾਆਜੈਤੇਆਖੀਆਜੀਮੈ

ਆਖਤਾਂ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਚਾਨਣ ਦਾ ਲੋੜੈ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਰਾਈ
ਅਜੀਤਿਆ ਕੈ ਸੁਪੁਰਦ ਹੋਇਆ। ਜਾਇ ਕਰ ਮਾਦਾ ਘਲੀ ਹੈ। ਜੇਤਾ
ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਆਹਾ ਉਸ ਨਾਲੇ ਹਜਾਰ ਕਚ ਮਤ੍ਰ ਗੋ ਹੋਇਆ। ਤ੍ਰ
ਤੇਊ ਹਣੀ ਨਜਾਰਿ ਦੇਹਾਂ ਵਿਚ ਨਾਹੀ ਮੁਲਾ। ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਨਜਰੁ ਦੇਹਾਂ ਦੀ
ਚਮੁਲੀ ਹੈ। ਤਾ ਅਜੀਤੇ ਦੇ ਕਾਪਾਦ੍ਰ ਮੁਲ ਗਏ। ਤਾ ਅਜੀਤ ਹੋਰੂ ਪਹੋ
ਇਗਇਆ। ਤਾ ਅਜੀਤੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚਿ ਵਖਤ ਪਰਸਾਦੁ ਆ ਦੇਸੋ
ਖਾਈ ਹੋ। ਅਤੇ ਮੂਲੇ ਦੇ ਘਰੋ ਆ ਦੇਤਾ ਖਾਈਏ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਫੇਰ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਜੇਤਾ ਮੰਦਿ ਤਨੂੰ ਲੈਆ
ਵੈਣ। ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਚਲੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠਿ ਚਲਿ
ਆ। ਤਾ ਅਜੀਤੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ। ਤਾ ਅਜੀਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕਿ
ਘਰ ਨੂੰ ਅਸਵਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਅਜੀਤਿਆ ਅਸੀ ਇਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਨੇ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਬਾਈਲ
ਦੇ ਦੇ ਘਰ ਹੈ। ਤਾ ਅਜੀਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਆਦਮੀ ਅਰਦੋ ਕੋ ਮਿਰਗ ੨੨

ਹੈ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੈ ਐਸੀ ਹੈ॥ ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਐ ੨੭੩
ਨੂੰ ਦਸੀਐ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ ਹੈ॥ ਤਾ ਧਾਨੇ ਆਖਿਆ ਕੁ
ਈਆ ਜਿਤੇ ਆ ਦੇਖੇ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦਾ ਹੋਵੈ॥ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਪਾਰ
ਮਾਤਾ ਮੈਂ ਤੇਤ ਬੈਠੀ ਹੈ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈ॥ ਉਸੇ ਪਾਸਿ ਰਹੇ
ਹੈਸਿ॥ ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਬੈਠ ਰਹੋ॥ ਮੈ ਅਤੇ ਭਾਈ
ਧਾਨਾ ਜਾਦੇ ਆਹੋ॥ ਲੈ ਆਵੀਏ ਰੋ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਾ
ਹਿ ਭਾਈ ਧਾਨਾ॥ ਅਜਿਤੇ ਨਾਲਾ ਮੈ ਤੇਤ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵੋ॥ ਤਾ ਧਾ
ਨਾ ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਅਜਿਤੇ ਰਿਧਾ ਦੋਵੇ ਦੈ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰਿ ਆ
ਇਆ॥ ਤਾ ਲਾਲੋ ਨੂੰ ਆਇ ਕਰਿ ਆਖਿਓ ਨੇ॥ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਕਰਤ
ਕਰਤਾਰ॥ ਤਾ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਭਾਈ ਧਾਨ
ਆਖਿਓਆ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਹੈ ਨਿ॥ ਅਤੇ ਭਾਈਆ
ਲੋਆਂ ਤਾ ਮੈ ਤੇਤਾ ਕੈਸੇ ਹੈ॥ ਤਾ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅੰਦਰਿ
ਬੈਠੀ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਭਾਈ ਧਾਨਾ ਦੇਹੁ ਮਾਤਾ ਪੈਰੀ ਪਉਣ ਦੇ ਹੋ॥ ਤਾ ਭਾਈ ਧਾਨੇ

ਆਖਿਆਜੀਭਾਈਲਾਲੋਏਹਭੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਸਿਖੁਆਹਾਹੈ।
ਤਾਭਾਈਲਾਲੋਆਖਿਆਭਾਈਜੀਤੁਸਾਡਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਆਖਿ
ਤੈਆਖਿਆਜੀਮੇਰਾਨਾਉਅਜਿਤਾਹੈ।ਅਤੇਤੁਸਾਡਾਜਾਣੂਤਾਭਾ
ਈਲਾਲੋਆਖਿਆਜੀਤੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਜਾਣਦਾਹੈ।ਅਸ
ਤੇਰੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਣਾਆਵਦਾਹੈ।ਭਾਈਲੋਏਦੂਹਾਦੇਅਗੇਮਥ
ਾਟੇਕਿਆ।ਅਗੋਅਸਾਦੂਹਾਭੀਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਅਤੇਲਗੇਆਖ
ਣਜੀਅਸਾਡੀਮਾਤਾਕਿਥੇਹੈ।ਅਸੀਂਦਰਸਨਕਰੀਏ।ਅਤੇਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਸਦੀਤੋ।ਤਾਅੰਦਰਿਜਾਇਕਰਿਭਾਈਲਾਲੋਮਾਤਾਜੀ
ਦੇਤਨੂੰਆਖਿਆ।ਮਾਤਾਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਇਸਿਖਆਏ
ਹੈਨੀ।ਅਤੇਤੁਸਾਨੂੰਸਾਦਿਆਹੈ।ਤਾਭਾਮਾਤਾਜੀਦੇਤਆਖਿਆ
ਭਾਈਲਾਲੋਧੰਨਅਸਾਡੇਭਾਗ।ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਅਸਾਨੂੰਯਾ
ਦਕੀਤਾਹੈ।ਅਜੁਅਸਿਨੇਹਾਲੋਹੋਇਆ।ਤਾਅਗਲੇਭਲਕੇਉਠਿ
ਚਲੇ।ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਨੂੰਘਰਤੋਈ।ਜੇਮਾਤਾਜੀਦੇਤਨੂੰਰਪੇਸਾਦ

ਆਹੈ ਤਾ ਗੋਪੀਆਬ ਲਾਕੇ ਦੇ ਪਾਰਿਆ ਣੀਆ ਆਇ ਕਰਿ ਲਗਾ
ਮਣਾਵਿਉ ਕੁਾਈਲਾਏ ਅਸਾਡੀ ਬੇੜੀ ਨੂੰ ਤਿਯੇਸ ਚਾਇਆ ਹੈ ਤਾ
ਕੁਾਈਲਾਏ ਆਖਿਆ ਗੋਪੀਆ ਬਜੀਤ ਜਾਰੀ ਹੈ ਤਾ ਦੂਇ ਸਿਖ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੈਣ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਹੈਨਿ ਤਾ ਗੋਪੀਆ ਬਕਾਤਿਆ ਕੁਾਈਲਾਏ
ਅਜਾਦਾ ਦਿਨੁ ਰਖੋ ਅਸੀ ਰੀਤ ਜਾਕੇ ਹੋਵੀਏ ਤਾ ਕੁਾਈ ਬਾਲੇ ਅਤੇ
ਤੇਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕੁਾਈ ਜੀ ਏਹੁ ਗੋਪੀਆ ਬ ਖੜੀ ਆਤਮਾ ਦੇਣਾ ਨੂੰ ਥੇਟੀ
ਕਾਰਿ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਗਏ ਸਦਾ ਭੁ ਆਖਿਆ ਮੰਨਣਾ ਤਾ ਜੂ ਰਹੋ ਇਕੇ
ਤੰਦੂ ਸੋ ਤਾ ਕੁਾਈ ਬਾਲੇ ਅਤੇ ਕੁਾਈਆ ਜੀਤੇ ਆਖਿਆ ਕੁਲਾ ਜੀ
ਤਾਟੇ ਰਮਗਲੇ ਦਿਨਾ ਵਿਚ ਹੋਏ ਤਾ ਗੋਪੀਆ ਬਹੁਤ ਕੁਛੁ ਦਿਤਾ
ਅਤੇ ਬਹੁਤੁ ਆਜਜੀ ਕੀਤੀਆ ਸੁ ਤਾ ਕਾਦੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਪਾ
ਸਿਆਇ ਪਹੁਚੇ ਆਹੈ ਅਗੇ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਆਇ ਆਤਮਾ ਦੇਤ
ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆ ਜਿਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੁਾਈਲਾਏ ਅਤੇ ਗੋ
ਪੀਆ ਬਖੜੀ ਬਹੁਤੁ ਆਜਜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿ

ਸਾਫਾਈਓਨਾਨੂਕਰਤਾਰਦਿਆਵੇ ਤਾਆਖਿਓਸੁ ਮਰਦਾਨੇਕੀਤੀ
ਜੀਅਸਾਨੂਹੁਕਮਹੋਵੈਜੋਕਿਛੁਖੇਰਹੇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਬਾਣੀ
ਏਥੇਹੀਰਹਸੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਜੇਹੁਕਮਹੋਵੈਤਾਤਦੇਹੀ
ਰਹੇ ਅਤੇਮੇਰਾਜੀਤਨਕਖੀਜਾਹੈਸਰੀਰਖੇਜਮਤਾਵਿਚਰਹੈ ਗਾ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਬਾਣੀਆਖਿਤਾਏਹੁਕੀਤੂਸਾਤੇਜਾਹਰ
ਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰੀਤਾਹੀਹੋਸੀ ਜਾ
ਮੇਰਾਜੀਦੀਮੇਰੀਜਾਮਤਕਰਸਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਬਾ
ਲਾਬਾਈਆਖਿਤਿਆਕਰਤਾਰਤੈਨੂਆਪਣੀਛੈਤਆਵੈ
ਤਾਮਰਦਾਨਾਮਰਦਾਨੇਨੂਆਪਣੇਘਰਿਲੈਗਇਆ

ਖੇਲਹੁਬਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ
ਤਾਪੂੰਦ੍ਰਾਦਿਨਕੁਜਰੋਤਾਮੂਲੈਚੋਣੇਅਤੇਚੰਦੇਰਾਣੀਅਤੇਆ
ਤਾਵੇਣੀਸੁਣਿਆ ਜੋਇਕਰਘਰਨਲੀਮਦਿਵਾਈਆਣੀਰਖੀ

ਤੈਸਾ ਏਹੁ ਤ੍ਰਾਏ ਜਲ ਕਾਰੇ ਅੰਗੀਆਰੁ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤ੍ਰਾਏ ਈਮੀ ਲਿਕਰਿ
ਆਏ ਆਇ ਕਰਿ ਲਾਗੇ ਆਖਣ ਸੁਣਤੌ ਵੈਕੁਰਾਹੀਆ ਏਹੁ ਕੁਰ
ਹੁਕਿਆ ਕੀਤੋ ਤ੍ਰਤ ਛਡਿ ਨਿਕਾਲਿਆ ਆਹੋ ਵਤਿ ਕੁਰਾਹੁ ਕਿ
ਉਨਿ ਅਉਦਿ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਓ ਏਨਾ ਹਿ ਅਰਜ ਸਾਹੇ ਇਰ ਹਿਆ।
ਤਾ ਪਹੁਤੁ ਦੁਖ ਵਤਾਲਗੋ ਤਾ ਅਜੀਤੇ ਰਿਧਾਵੇ ਸੁਣਿਤਾ ਅਜੀਤ
ਰਿਧਾਵੇ ਆਇ ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਆਖਣਾ ਸੁਣ ਤੇ ਮਹਤਾ ਮੂਲਾ ਤੂੰ ਕਿ
ਉਸ ਪਾਸ ਅਤੀਤਨੂੰ ਦੁਖਾਵਦਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਕੀ ਗਾਇਆ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ
ਕੁਛ ਮੰਗਦਾ ਨਾਹੀ ਤੂ ਸੀਆ ਕਿਉਂ ਇਤਨਾ ਖਉਫੁ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮੂਲੇ
ਕਿਆ ਕਉ ਪਰੀਜਾ ਜੋ ਨਿਕਾਲਿ ਗਇਆ ਆਹਾ ਤਾ ਸਰਧ ਕਰਿ
ਰਹੇ ਆਹੇ ਹੁਣ ਤਾ ਵਤ ਪੂਤੇ ਮਰਾ ਪੁਲਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇ ਇਕਤਾ
ਏਹੁ ਕੁਰਾਹੁ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਾ ਜੋ ਏਹੁ ਕੁਰਕਣੀ ਆ ਨਰ ਮੀ ਹੈ ਸਾ ਅਤੇ
ਆਪਣਾ ਘਰ ਛਡਿ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸਾ ਤਾ ਅਜੀਤੇ ਰਿਧਾਵੇ ਆਖਿਆ
ਸੁਣਿ ਮੂਲਾ ਜੇ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਆਇ ਪਕੜੈਗਾ ਤਾ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਦਸਦੇ ਦੇ

੫੦੪

ਹੁਣਤੂਆਪਣੇਘਰਿਜਾਹਿਪਹੁਤਾਮੂਲੇਆਖਿਆਜੀਘਰਤੇ
ਮੈਨੋਤੂੰਘਿੜਿਆਹੈਸਾ ਜੋਆਪਣਾਘਰਸੰਭਾਲੋ ਤਾਬਾਬੇਆ
ਖਿਆਸੁਣਮੂਲਾ ਜਿਹੜੀਤੇਰੂਅਤੇਲਛਮੀਦਾਸਾ ਸੁਣਤਿਆ
ਤੇਏਹੈਨਿ ਅਤੇਮਾਤਾ ਰੋਵਣੀਨੂੰਮੇਰੇਘਾਰਿਕੁਜਾਣਦੇਹਾ ਤਾਮੂਲੇਆ
ਖਿਆਜੀਏਉਂ ਕਿਕਰਿਪਰਵੀਤੈ ਤਾਬਾਬੇਜੀਤੇਆਖਿਆ
ਮੂਲਾ ਸਚਕਰਕਰਘਣਾ ਕਿਉਂਆਪਣੂਦੁਖਾਵਣੇਹੈਂ ਤਾਮੂਲੇਆ
ਖਿਆਜੀਤੂਜੀਸਾਧਆਖਦੇਹੋ ਅਤੇਮੈਂਆਖਦਾਹਾ ਜੋਇਸ
ਜੇਹਾਖੋਟਾਕੋਈਨਾਹੀ ਤਾਬਾਬੇਜੀਤੇਆਖਿਆ ਮੂਲਾਹੁਣ
ਤੂੰਜਾਇਤੇਰਾਭਲਾਏਸੇਗਲਾਹਈ ਤਾਚੰਦਰਾਹੀ ਕਿਰਕੀ
ਸੁਣਦੇਵੇਨਾਨਕਤਪਾਸਾਊਂਰਖਾਇਆਹਈ ਅਤੇਆਪਣਾ
ਘਰਛੁਡਾਵੇਉਂ ਅਤੇਕੁਰਕਣੀਆਹਿਘਾਰਿਰਖੀਆ ਭੁਲ
ਤਪਾਣਕੀਰਨਊਂਰਖਾਇਆ ਹਈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਦੂਪਕ
ਰਿਹਾਤਿਆ ਘੇਣੋਨਹੀ ਤਾਹੋਰਕੈਦਰਾਣੀਆਆਖਿਆ

ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਉ ਤੋਂ ਆਰਦਾ ਹੈਂ ॥ ਅਤੇ ਜੀਤਾ ਏਹ ਤੇਰੇ ੨੧੯
ਸੰਗ ਅਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਆਰੁ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ॥ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਚੰਦ੍ਰ ਮੁਖੀ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੇਰੇ
ਨਾਲ ਗਲ ਕਰਣੀ ਕੀ ਭਲੀ ਨਾਹੀ ॥ ਪਰ ਆਪੁ ਦਿਆ ਤੈ ਲਾਵਣੇ
ਲੀਤੀਆ ਆਹੀਆ ॥ ਤਿਨੂ ਲਾਵਣ ਦੀ ਭੀ ਸਰਮ ਨਾ ਹੋਈ ॥ ਇਕ ਤ
ਖਿਦੁ ਮਾਰੇ ਏਹ ਵਡ੍ਰੇ ਤੇ ॥ ਤਾਂ ਆਕੀ ਤੇ ਆਖੀਆ ॥ ਕਾਹਿ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤੇਰਾ
ਬੋਲਣਾ ਬਣਦਾ ਨਾਹੀ ॥ ਭੁਲਾ ਤੇਰਾ ਮਾਪਿਉ ਬਹੁਤੇਰਾ ਬੋਲੇ ਹੈ ॥
ਕੁਬੋਲ ਨਾਹੀ ॥ ਵਡੁ ਇਸ ਨਾਲਿ ਕੀਨੂ ਹੈ ਇ ॥ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂ ਕਦੇ ਕੁਮੀਹੇ ॥
ਤਾਂ ਤੂ ਕ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੈ ॥ ਤੂੰ ਦੇਉ ਆਪਣੇ ਪਾਵਣ ਨਾਲਿ ਵਿਗਾੜ੍ਹੀ
ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਚੰਦ੍ਰ ਮੁਖੀ ਜੀ ॥ ਭ੍ਰਾਵੀਂ ਮੈ ਕਿਸ ਲਾਇਕ ਜੀਵਾਂ ॥
ਮਾਤੁ ਪਿਤੁ ਆਪ ਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਜੇਤੂ ਸਭ ਸਾਢੇ ਪਾਰਿ ਨਾ ਹੋਵੇ ਆਹੋ ॥
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਵੇਹਰ ਵੀ ਏਹ ਪਾਰੇ ਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਲੀਨਾ ਟਣ ਜੀਵ
ਦੀਆ ਹੀ ॥ ਜਨਕੀ ਤਾਂ ਸੋਰੇ ਚੰਦੂ ਸਾਹਿਬ ਕਰਦਾ ਆਹਾ ॥
ਜੋ ਉਤਮ ਰਿਗਈ ॥ ਤਾਂ ਏਹ ਹੁਣ ਕਿਸ ਪਾਸਿ ਰਹਨਾ ॥ ਜਾਂ ਏਹ ਬੇ ਨਾ

ਤਾਂਤਾਇਕੇਜਘਰਕਰਿਬੈਠੇਆਹੇ।ਹੁਣਤਾਵਤਿਫਿਰਿਆਇਆ।
ਹੁਣਮਾਊਪਿਊਤੀਆਪੁਤੇਤੈਨੋਜਾਣੀਉਸੋਪਾਸਿ।ਅਤੀਤਾਂਤੂ
ਕੀਤੋਇਥਤੂ।ਵਤਿਮੈਕੈਆਕਰਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਮਨਿ
ਦਾਇਆਆਣੀ।ਆਖਿਓਸੁਸੁਣਰਾਮਦਾਸਫਕੀਰਾ।ਜੇਤੂਕਖ
ਦੁਖਕਬੂਲਕਰੇਤਾਆਉ।ਅਸਾਡੇਪਾਸਰਹੁ।ਅਸਾਡਾਹਾਲ
ਸੋਤੇਰਾਹਾਲ।ਤਾਮਾਤਾਚੋਣੀਬੋਲੀਮੈਕੁਛੁਸਾਇਨਾਰੂਪਾਤੇਬੋ
ਮੰਗਾਦੀਨਾਹੀ।ਜੋਤੇਰਾਹਾਲਸੋਅਸਾਡਾਹਾਲ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਆਖਿਆਜਾਗਾਹੇਸੁਣੋਮਾਈਏਧਨੀਗਰਨੂਲੈਆਉ।
ਤਾਆਖੀਤੇਆਖਿਆਜਾਇਮਾਤਾਲੈਆਉ।ਤੇਰੀਮੁਰਾਦ
ਕਰਤਾਰਦੁਆਰਿਆਣੀਹੈ।ਤਾਮਾਤਾਚੋਣੀਸੁਲਖਣੀਜਾਇਕੈ
ਸੀਰੀਚੰਦਅਤੇਲਖਮੀਦਾਸੁਨੂਲੈਕਰਿਆਈ।ਪੈਰਾਤੇਪਹਿ
ਪਈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਿਨਾਮੂਜੋਪੀਏਕਿਸੇਰਹਦੀ
ਤਾਂਤਾਮਾਤਾਚੋਣੀਆਖੀਆਜੀ।ਜਿਥੇਆਖੋਤਿਥੇਰਹੀਏ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਬੁਹਿਮੂਲੇਪੀਏਜੋਮੈਂਏਤਨੂੰਦੇਖਸੀਏ
ਤਾਭਾਈਆਜੇਤੈਦੇਪਿਆਰਿਰਹੁ।ਅਤੇਜੇਦੇਖਨਸੀਏਤਾਅਜਾਪਾਸਿ
ਰਹੁ।ਤਾਮਾਤਾਚੋਣਿਆਖਿਆਜੀਮੈਤੁਸਾਡੇਪਾਸਿਰਹਸਾ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਸਮਾਝਿਆਜੋਏਹੁਉਸਨੂੰਦੇਖਨਾਹਿਸੀਆਵਦੀ।
ਅਤੇਉਹਅਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਾਈਨਾਇਤਕੀਤੀਹੈ।ਏਸਨਾਲੇਉ
ਸਦਾਵਰਾਅਦਪਰਾਖਿਆਲੇਨੂੰਪਿਐ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆ।ਭੁਲਾਮੂਲੇਪੀਏਤੈਂਅਸਾਡੇਪਾਸਿਹਿਰਹੁ।ਤਾਮਾਤਾਚੋ
ਣਿਆਖਿਆਭਲਾਜੀਭਲਾਕੀਤੋ।ਏਹੁਲਗੇਰਹਣਾ।ਜਾ
ਮਹੀਨੇਨਉਗੁਜਰੇ।ਤਾਘੁਨਾਰਿਪਾਦਾ।ਅਸਾਨੂੰਗਾਰਦਾ।
ਏਹਿਨਿਕਾਲਿਆ।

੭। ਘੋੜਾਹੁਕਾਈਦਾਹੁਕੁਰ[illegible] ਸਾਖੀਤੇਰੂਚਲੀ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਇਬੈਠਾਆਹਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਘਾਲੇਨੂ ਆਖਿਆ ਭਾਈਆ ਜਾਇ ਜੀ ਗਰਰਨੂ ਸਾਦਿ ਲੈ ਤਾ ਘਾ
ਲੋ ਜਾਇ ਕਰਿ ਸਾਦਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਗਰਾ ਆਏ ਆਹਿ ਤਾ ਬਾਬੁਰੇ ਆ
ਖਿਆ ਕਿਉ ਜੀ ਤਾ ਘਾਲੋ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੈਨੂ ਤਪਾ ਸਦਦਾ ਹੈ।
ਤਾ ਬਾਬੁਰ ਅਫਾ ਨੋ ਹੋਤੇ ਕਾਰਿ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਗਰਾ ਨੂ ਕਉਣ ਹੋਸਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੁਰੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਮੈ ਸਿਖੁ ਹਰਿ ਪਾਦੇ ਦਾ ਪੁਤ ਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਤੂ ਕਿਥੇ ਰਹਦਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੁਰੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਨੇੜੇ ਹੀ
ਰਹਦਾ ਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜਾਹਿ ਕਾਈ ਹੀ।
ਤਾ ਬਾਬੁਰੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੂ ਸਾਮੈ ਨੂ ਕਾਇਉ ਸਦਿਆ ਆਹਾ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗਰਾ ਸਦੇਦਾ ਕੋਈ ਗੁਨਾ ਹੁ
ਤਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਬਾਬੁਰੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੁਨਾਹੁ ਕੇਹਾ ਹੋਵੈ ਪਰੁ ਕਿ
ਥੈ ਮੈਨੋ ਰਥ ਨੂ ਸਦੀਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਾਹਿਆ ਭਾਈ
ਖੀਨਾ ਮਨੋਰਥ ਬਾਕਿ ਮੈਨੂ ਕਉਨ ਸਦਦਾ ਹੈ ਤਾ ਬਾਬੁਰੇ ਆਖਿਆ

ਕੀਤੁਸੁ ਜੀਐ ਨੂੰ ਓਹੁ ਅਨੇਕ ਪਦਾਰਥ ਦੇਸੀ ॥ ਐਸੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸਿਟੇ ॥ ਤਾ ੨੧੮
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ॥ ਭਾਈ ਅਨੇਕ ਮਣੀ ਪੁਰਖ ਹੋਏ ਏਹੋ ਹੋਗਾ ॥
ਆਖੇ ॥ ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਗਇਆ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤ੍ਰਿਸਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਕੁਲੀ ਵਿਚ ਰਾਈ ਮਕਨੀ ਗਾਰਨੂ ਪੁਛਿਆ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹੈ
ਆ ॥ ਕੁਈ ਘਾਲਿ ਏਹੁ ਪੁਰਖ ਸਾਧੇ ਹੋਸੀ ॥ ਅਤੇ ਹੋਰਾ ॥ ਤਾ ਫਿ
ਰ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਕੋ ਪੁਰਖ ਸਾਧੈ ॥ ਤਾ ਅਨੇਕ ਸਾਕਿਓੁ
ਛਡਦੇ ਹੈਸੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਘਾਲਾ ॥ ਅਤੇ
ਚੰਦ੍ਰ ਨਾ ਭੁਲਾਨਤੀ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਕਦਾ ਭੁਲਸ
ਗਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਕੁਈ ਘਾਲੇਗਾ ॥
ਸਾਈ ਤਆ ਹੀ ॥ ਕੁਲ ਕੇ ਰੇਖ ਕਦੇ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਸਤਿ ਕੀ ॥ ਜਾ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ॥ ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਪਿ ਉਦਾ ਨੂੰ
ਕਾਲੈ ਆਇਆ ॥ ਪਰੁ ਮਾਤੁ ਪਿਉ ਪਾਸਿ ਚਰੀ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੋ ਰਖਿਓੁ ॥ ਤਾ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿ ਉਠਿ ॥

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਪੁਛਿਆਭਾਈਸੰਗਰਾਇਹੁਕੁਚਾਕੀਕੇਲੈਅ
ਇਆਹੈ ਤਾਬਾਬੂਨੈਆਖਿਆਜੀਮੈਆਪਣੇਘਰੋਲੈਆਇਆ
ਹਾਂ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈਸੰਗਰਾਤੂਕਿਵੇਂਘ
ਰਕੀਤਾਹੈ ਤੂਤਾਛੋਟਾਜੇਹਾਹੈਂ ਤਾਬਾਬੂਨੈਕਹਿਆਜੀਮੇਰੇ
ਮਾਊਪਿਉਹੈਨਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਸਭੁਕਹੁਤੈਨੂ
ਮਾਪਿਉਦਿਤਾ ਕਿਨੂਆਪੇਲੈਆਇਆਹੈ ਤਾਬਾਬੂਨੈਆਖਿਆ
ਜੀਆਪੇਲੈਆਇਆਹਾਂ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈ
ਸੰਗਰਾਇਹੁਪਿਉਅਤੇਕੁਝਆਸਾਡੇਕੰਮੁਦਾਨਾਹੀ ਜਾਹੁ
ਲੈਜਾਹੁ ਜਿਥੋਲੈਆਇਆਹੈ ਤਿਥਾਊਲੈਜਾਹੁ ਮਾਊਪਿ
ਉਆਗਈਹੀ ਤਾਬਾਬੂਨੈਰੋਇਦਿਤਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆਭਾਈਸੰਗਰਾਰੋਦਾਕਿਉਂਹੈ ਅਸਾਂਤਾਤੈਨੂਕੁਛੁ
ਨਹੀਆਖਿਆ ਤਾਛੋਕਰੂਨੈਆਖਿਆਜੀਮਾਊਪਿਉ
ਮਾਰਨਗੇਕੇਨਾਮਾਰਨਗੇ ਘਰੁਤੂੰਤਾਹੂਕਢਿਮਾਰਦਾਹੈ ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਨਿਗਰਾਅਸੀਤਾਤੈਨੂੰਭਾਈਇਕ ੨੧੬
ਣਿਆਅਹੇਆਤੇਤੈਨੂੰਤਾਹੇਕੁਛਨਾਦਿਆਕੀਆਜਕਿਉਂਕਿ
ਲਾਵਣੁਕੁਛਨਾਦਿਆਤੇਜੇਕੋਕੁਛਅਸਾਈਜਨੂੰਪੁਰਾਣਾ
ਕੀਆਤੇਤਾਪਾਲੇਆਗੀਆਜੀਜੇਕੁਛਤੁਸਾਈਜਨੂੰਆਖਿ
ਆਤੇਸੋਕੁਲਾਆਗੀਆਤੇਅਤੇਹੁਣਸਕੁਛਪੁਰਾਪੁਰਾਸਮਾਇ
ਆਤੇਜੋਏਹਜਾਣੈਏਸਕੋਪੁਛੋਤਾਭੁਤਾਪੋਲੀਆਕਿਉ
ਭਾਈਪਿਆਲਾਤੂੰਕਿਉਂਝੂਠਪੋਲਦਾਹੈਂਏਹੁਤਾਗੁਰੂਤੇਏਸ
ਨਾਲਪਰਾਪਰੀਨਾਹੀਂਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਆਖੁਭਾਈ
ਭੁਤਾਅਸਾਤੈਨੂੰਕਿਆਆਖਿਆਕਿਆਪੁਰਾਆਗੀਆ।
ਤਾਫੇਰਭੁਤਾਪੋਲੀਆਜੀਏਸੀਉਤੇਗੁਕਿਆਆਰਸੀਦੀ
ਵਾਪਾਕਰਫੇਰਭੁਤਾਦੂਣਲਾਗੇਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।
ਕਿਉਭਾਈਪਿਆਲਾਤਾਪਾਲੇਆਗੀਆਜੀਤੈਨੂੰਕੁਛਮਲੂ
ਮਨਾਹੀਹੋਦਾਜੋਤੂੰਕਉਣਹੈਪੂਰਨਨਿੰਕਾਰਹੈਕੋਈ

ਕਾਰਦਪੂਰਨਕੀਤਾਹੋਇਆਹੈ। ਮੈਆਪਣੇਜੀਦਿਵਰਾਖੀਸਮਾ
ਦੂਜਾ। ਤਾਬਾਬੇਨਾਨਕਪੁਤ੍ਰੇਨੂੰਆਖਿਆ। ਕ੍ਰਾਇ। ਪੁਤ੍ਰਾ। ਕਰਤਾਰ
ਅਗੋਸਾਦੇਕੁ। ਅਤੇਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਜਪੁ। ਅਤੇਪਹਰ
ਤਿਰਹਦੀ। ਇਸਨਾਨੁਕਰੇ। ਤਾਫੇਰਪੁਤ੍ਰਾਬੋ। ਲਿਆਜੀਅ
ਜੋਇਸਨਾਨੁਜੋਗਾਰਖਣਾਹੈ। ਸੋਨੂੰਤਾਫੇਰਾਦਰਸਨਇਸਨਾਨੁ
ਹੋਹੋਇਆਹੈ। ਜੋਇਤਨੀਮਿਲਿਆਹੈ। ਸੋਸਭਾਇਕਤੇਵਾਰ
ਜਾਠਗਈ। ਪੁਤ੍ਰਾਮੈਨੂੰਕੇਵਲਨਾਦੂਜਾਦਸਦਾਹੈ। ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਉਆਪੁਤ੍ਰ। ਆਸਾਤੈਨੂੰਇਸਵਾਸਤੇਆਖਦੇਆ
ਹੈ। ਤੇਰੀਤਾਮੈਨੂੰਕਰਤਾਰਅਗੋਹੀਲਾਈਹੈ। ਪਰੁਇਛੁਪ
ਹਨਾਹੈ। ਅਤੇਤੈਨੂੰਘਪੁਤ੍ਰੁਏਕਾਮਿਆਨੈਕੋ। ਤੇਰੇਦੂਖੇਦੇ
ਕਰਿਉਂਤੀਨਾਵਨਕਰੇ। ਉਨਾਜੀਆਦਾਉਪਾਹੁਹੋਵੈਗਾ।
ਤਾਪੁਤ੍ਰੈਆਖਿਆਜੀਭੁਲਾਜੀਸਤਿਜੀ। ਪੁਤ੍ਰੇਦਾਆਏ
ਨਮੁਲਗਾਇਆ। ਪੁਤ੍ਰਾਪੂਰਨਸਾਧੁਹੋਇਆ। ਪੁਤ੍ਰਲਗਾ

ਕਰਤਾਰਜਪਣਾ।ਤਾਦੂਸਰੇਤੀਜੇਰੋਜਦਿਨਆਇਰਹੇ।
ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।
ਇਕਾਦਿਨਮਾਲੋਦਿਖਣਆਤਾ।ਧਾੜ੍ਹੀਆਇਹੁਣਆਹਾ।ਉਸ
ਸੁਣਿਆਜੋਨਾਨਕਤਪਾਉਦੂਹੈ।ਪਰੁਉਸਆਪਣੇਧਾੜਿਮੰਵਿਚਿ
ਪੀਰਖੀਤੈਸਾ।ਸੇਖਮਾਲੋਗੁਸ।ਸਾਧਾ।ਪਰੁਚਕਰਿਆਇ
ਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਪਾਸ।ਅਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਅਤੇਬਾਲਾ।ਅ
ਤੇਆਜੀਤਅਤੇਖੂਨਾ।ਚਾਰੇਬੈਠੇਹੈਸਨਿ।ਸੇਖਮਾਲੋਤਾਉਨਾ
ਨਾਆਇਆ।ਜਾਂਦਰਿਆਇਦੇਕੰਢੈਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ।ਆਉ।ਸੇਖਮਾਲੋਬੁਚਾਈ।ਤਾਸੇਖਮਾਲੋਕਹਿਆ
ਸੁਣੇਤੇਪਾਸਚੁਕਰਾ।ਸ੍ਰੀਉਦੂਹੈ।ਤੈਨੋਮੁਸਲਮਾਨਦੀਬੇਟੀ
ਅਪਣੀਰਕਤਲੇਰਖੀਉਹੈ।ਤੈਨੂਸਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁਨਾਹੀਨਾਹਿ
ਸੁਣਦਾ।ਤੈਨੇਕਿਆਸਮਝੀਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਨੂਸਬਦੁ
ਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆ। ਰਾਗੁਬਸੰਤਮਹਲਾ੧॥

ਨਉਸਤਚਉਦਹਤੀਨਚਾਰਿਕਰਿਮਹਲਤਿਚਾਰਿਬਹਾਲੀ॥
ਚਾਰੇਦੀਵੇਚਹੁਹਥਿਦੀਏਏਕਾਏਕੀਵਾਰੀ॥੧॥[illegible]
ਮਿਹਰਵਾਨਮਧੁਸੂਦਨਮਾਧੋਐਸੀਸਕਤਤੁਮਾਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਘਰਿਲਸਕਰੁਪਾਵਕੁਤੇਰਾਧਰਮਕਰੇਸਕ
ਦਾਰੀ॥ਭਾਵੈਚੰਗਾਭਾਵੈਮੰਦਾਐਸੀਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥
੨॥ਧਰਤੀਦੇਗਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾਭਾਗੁਤੇਰਾਭੰਡਾਰੀ॥ਨਾਸਾ
ਬੂਰੁਹੋਵੈਫਿਰਿਮੰਗੈਨਾਰਦੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥੩॥ਪੂੰਜੀਮਾਰ
ਪਵੈਨਿਤਮੁਦਗਰਪਾਪਕਰੇਕੁਟਵਾਰੀ॥ਲਬੁਅਧੇਰਾ
ਬੰਦੀਖਾਨਾਅਉਗਣਪੈਰਲੁਹਾਰੀ॥੪॥ਆਦਿਪੁਰਖ
ਕਉਅਲਹੁਕਹੀਐਸੇਖਾਂਆਈਵਾਰੀ॥ਦੇਵੀਦੇਵਾਤ
ਆਕਰੁਲਾਗਾਐਸੀਕੀਰਤਿਚਾਲੀ॥੫॥ਕੂਜਾਬਾਂਗ
ਨਿਵਾਜਮੁਸਲਾਨੀਲਰੂਪਬਨਵਾਰੀ॥ਘਰਿਘਰਿਮੀਆਸ
ਭਨਾਜੀਆਬੋਲੀਅਵਰਤੁਮਾਰੀ॥੬॥ਜੇਤੂੰਮੀਆਂਰ

ਹੀ

ਪਤਿਸਾਹਿ ਹੁਕਮੁ ਗਤਿ ਕਉ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਗਾਰੇ ਕੈ ਟ ਸਲਾਮ ਕਰਿ
ਤੇਰੇ ਪਾਰਿਆ ਰਿਸਟਿ ਤਿਤੁ ਸਾਰੀ ॥੭॥ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਏਕ ਬੁਦ
ਏ ਹਰਿ ਰਿਦਮ ਸਦਾ ਰਤਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਧੀ ਦਾਪਰ
ਪਰਿਉਤਾਰੀ ॥੮॥੧॥ ਤਾ ਜੋਗੀਆ ਸੇ ਕਰਿ ਤ੍ਰਾਜੀ ਹਿੰਦੂ ਮਤੇਸ
ਸਲਮਾਨ ਕੋ ਇਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕਾ ਕਉ ਪਾਇ ਦੋਹੈ ਨਿ
ਤਾ ਬਾਬੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਭਾਈਆ ਜੋ ਕੈ ਧੀਰ ਗੁਮਸਣ
ਆਪਣ ਬਾਣਾ ॥ ਉਸ ਆਪਣਿਆ ਹੈ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕ ਮਸਲਤੁ
ਪੁਤ੍ਰ ਤਾ ਏਕੋ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਆਵਾ ॥ ਏਕ ਮਾਟੀ ਤੇ ਸਭ ਜਗੁ ਹੂਆ ॥ ਕ
ਉਨ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਕਉ ਨ ਸੂਝਾ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਲੋ
ਗਾਰੀ ॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਬੀਜੁ ਦੁਇ ਜਨ ਕਉ ਨ ਪੁਰਖ ਕਉ
ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਟੀ ਕਾ ਪਰਿ ਸੀ ਕੀਸ ਦਾਰੇ
ਆਣਾ ਦੇਖਿ ਦਸਮਾਨਾ ॥ ਪਾਣੀ ਪੀਨਾ ਜੋ ਗੈ ਆਨਾ ਉਪਰੇ ਕੇ
ਗਾਫਲ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥੨॥ ਹਿੰਦੂ ਪੂਜਸਿਨ ਕਿਸਨ ਕਹਤੇ

ਅਰੁਕਰਨੁਤੁਰਕਰਸੂਲਾ। ਏਕਖੁਦਾਇਦਿਕੈਕਹੂਨਾਜਾਨਿਆ।
ਦੋਨੌਭੂਲਿਅਤਭੂਲਾ। ਤ੍ਰਾਰਜਗੁਣਬ੍ਰਹਮਾ। ਤਮਗੁਣਸੰਕਾਰਾ।
ਸਾਤਕਗੁਣਬਿਸਨੋਈ। ਕਹਤਕਬੀਰਸਾਚੁਮਨੁਆਰੈਅ
ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਨਕੋਈ। ਸੋ।।੧।। ਤਾਸੇਖਮਾਲੇਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇ
ਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਾਇਆ। ਅਤੇਪੈਰਾਂਤੇਸਿਰਰਖਿਕੈਮੁਖਿਅਤੇ
ਲਗਾਆਖਣਜੋਤੂੰਮੇਰੀਮੀਰਹੈਂ ਅਤੇਮੈਂਤੇਰਾਮੁਰੀਦਹਾਂ।
ਅਰੇਮੇਰੀਨਿ ਨਿਸਾਹੋਰਭੀਕਰੋਜੀ ਹਿੰਦੂਏਰਾਹਦਾਦਾਵਾਧ
ਰਦੇਹੈਨਿ। ਅਤੇਤੁਰਕਏਰਾਹਦਾਦਾਵਾਬੰਨਦੇਹੈਨਿ। ਏਹੁਦੋਵੈ
ਤਰਫਛੂਠੀਆਂਹੈਨਕੇਕਾਈਸਚੀਭੀਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ। ਭਾਈਸਾਲੋਆਪਣੇਮਹਰਦੇਆਠੇਸਭੇਸਚੇ
ਹੈਨਿ। ਤਾਸੇਖਮਾਲੋਆਖਿਆਜੀ। ਉਹੁਜੋਦਰਗਾਹਦੇਕਸ
ਵੈਹੈਨਿ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ। ਸੁਣਿਭਾਈਸਾਲੋਦੀ
ਨਾਂਵਿਚੋਦਾਵਾਉਠਿਗਾਇਆਹੈਸੀ। ਅਤੇਖੇਦਕਰਤੇਧਨੂ

ਜੂਠਕਰਜਾਣਦੇਹੈਨਿ। ਸੰਨਤਅਤੇਜਨੇਊਦੇਵੈਜੂਠਕਰਿਜਾਣਦੇਹੈਨਿ। ੨੮੨
ਹਰਸੂਰਤੇਨੂਰਜੀਰਖਦੇਹੈਨਿ। ਹਰਿਜਾਕਿਸੇਨੂੰਨਾਹੀਕਰਦੇ। ਉ
ਨਾਦੇਦੇਹੁਆਅਲੂਹੈਨਿ। ਤਾਜੋਖਸਮਾਲੋਕਹਿਆਤਪਾਤੀਤੁਸੀਜੋ
ਕਰਦੇਹੋਸੋਸਭੋਸਚਹੀਕਹਦੇਹੋ। ਤੁਸੀਐਨਖੁਦਾਇਦੀਸੂਰਤਹੋ।
ਖੋਜਨੁਖੁਦਾਇਦਾਹਰਤਾਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ
ਹੋਰਉਥਏਕੋਪਠਾਣਜਉਣੀਆਦਾਆਹਾ। ਉਸਨਸੋਖਸ
ਕੋਈਬਹੁਤੁਪਿਆਰਾਆਹਾ। ਉਹਕਿਪਾਤ੍ਰਿਆਖਰੁਤੁਆਹਾ।
ਉਸਜੋਖਸਮਾਲੋਤੇਸੁਰਤਿਆਜੋਨਾਨਕਤਪਾਰੁਖਾੜਕੀਰਹੇ।
ਖੁਦਾਇਦਾਪਿਆਰਾਹੈ। ਉਹਪਾਰੇਸ਼ਾਗੁਰੂਨਾਨਕਪਾਸਿਆਏ
ਆਆਇਕਰਿਆਖਿਓਸੁਸਲਾਮਾਅਲੇਕਮਨਾਨਕਾ। ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਅਸਲਾਮਆਲੇਕਮਆਇ ਉਹਪਾਰੇਖ
ਪਠਾਣਾਤਾਉਸਪਾਰੇਖਕਿਹਿਆ ਕਹੁਨਾਨਕਹਿੰਦੂਕੇਮੁਸ
ਲਮਾਨੁ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਹਿੰਦੂਦੇਹਿਦੇਤਨਚਾ
।

ਕੇਹੋਤੀਘੋੜਾ ਸਾਉਹੁਉਸਕਾ ਜੋਮਿਟੈ ਨਾਜਾਇ ਨਾਨਕਆ
ਸਾਬਿਰਏਕਖੁਦਾਇ॥ ਹਿੰਦੂਜਾਇਸਮਾਣੇ ਜਲਤੇ ਮੁਸਲ
ਮਾਨਗੋਰਪਾਇਕਰਤੇ ਦੋਨੋਕੁ ਜੋਰਾਹੁਨਪਾਇਆ ਉਨੀਂ
ਦੂਹੂੰਨਤੁਰਕਕਹਾਇਆ ਉਕਕੋਕਿਸਨਉਨਕੇਮਹਿਮਦਯਾ
ਇਨਸੂੰਟੈਦੋਨੋ ਅਹਮਕਾ ਅਇਰਇਨਾ ਇਤਾਂ ਜੋਸੁਕਰੇਖੁਦਾਇ॥
ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੈਸਾਸੁਨੀਦਾ ਥਾ ਤੁਪਾ ਤਿਵੇਂਦੇਖਿਆ ਤਪਾਜੀ
ਪਾਊਧਾਰਨਲੈਕਾਲੋ ਹਮਾਰੇਪਾਉਚੁਮੇ ਉਹਧਾਰੇਖਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਪਾਉਚੁਮੇ ਅਤੇਅਖੀਂਤੇਹ ਬਰੋਰੇ ਪੈਰਤੇ
ਹਥਕਰਤਾਉਧਾਰੇਖੀ ਵਿਦਾਹੋਵਣਲਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਉਧਾਰੇਖਾਂ ਫਕੀਰੋਂਕਾਉਗਰਾ ਕਬੂਲਕਰਕੇ
ਜਾਵੋ ਤਾਉਹਧਾਰੇਖਾਂਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀਉਗਰੇਕਿਕੁਛ
ਜਰੂਰਤਹੀਨਹੀ ਹਮੇਤੋਆਪਣੇਦਿਲਮਾਹਿਉਹੀਜਾਣਿਆ
ਹੈ ਜੋਹਮੇਖੁਦਾਇਕਾਦੀਦਾਰੁਪਾਇਆ ਹਮਾਰੇਦਿਲਤੇਸ

ਕਉਣੁ ਗਾਇਆ ਹੈ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਖੋਜਿ ਪਾਤੁਸਾਰੇ ੨੮੩
ਉਪਰਿ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਸੋ ਸੀਹੀਸੀ ਤਰਫ ਉਡੀ ਹੈ॥ ਤਾ ਉਹੁ ਸਾਰੇ ਸੁਣਿ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਹਮ ਫੇਰਿ ਆਏ ਹੈ ਰੇ॥ ਅਘਰਾ ਕਉ ਤੂ ਸਭੁ ਸੀ ਕਰੇ॥
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤੂ ਸਕੇ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਕਰਾਮਾਤਿ ਸਮਝ ਹੈ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ [illegible]
ਤਾ ਉਹੁ ਸਾਰੇ ਪੀਰ [illegible]
ਨੂ [illegible]
ਤਾ [illegible]

ਉਠਾ ਉਹੁ ਰੋਗਾ ਤਾ ਸੇਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਭ ਕੀ ਤੂੰ ਤਰੀਫ ਕਰਤਾ ਹੈ।
ਤਾ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪੀਰ ਕਹਿਆ ਸੇਖ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਕਉ ਉਠ ਦਉੜੇ।
ਉਹ ਤੋ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਤਾ ਸੇਖ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਪਠਾਣ ਤੂੰ ਹਿ
ਦੂ ਕੀ ਤਰੀਫ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਕਉ ਖੁਦਾਇ ਕਹਤਾ ਹੈ।
ਤਾ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪੀਰ ਕਹਿਆ ਸੇਖ ਜੀ ਉਹੁ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾ

ਦੋਹੋਤੇਫਰਕਹੈ।ਓਹੁਤੇਥਾ।ਜੋਸਭੁਦਾਈਹੈ।ਬਾਤਸ
ਮਾਝਿਕਰਕਹੋ।ਐਸੀਬਾਤਕਰੇਤੇਲਾਜਾਮਹੋਤੇਹੋ।ਤਾਸਾ
ਰਅਦੂਹਮਾਨਕੁਸਾਖਾਪਾ।ਪਰੁਪਠਾਣਾਨੂਕਹਿਓਸੁਖੇਦੁ
ਛਾਤਾਹਿ।ਤਾਅਗਲੇਭੁਲਕਉਬਾਰੇਖਾਂਇਕਰੇਚਾਉ
ਚਾਬਾਫੜੇਦਾ।ਰਾਜਾਸੈਲਾਦਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਪਾਸਿ
ਲੈਆਇਆ।ਆਨਿਅਗੇਰਖਿਉਸੁ।ਅਤੇਪੈਰਾਤੇ
ਸਿਰਧਰਿਆਪਣੋ।ਤਾਅਤੇਅਖਿਤੇਫੇਰਿਓਸੁ।ਅ
ਤੈਪੈਰਾ।ਤਾਬਾਬੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਮੀਆਜੀ।ਖੁਦਾਇ
ਭਲਾਕਰੇ।ਅਤੇਖੁਦਾਇਆਪਣੇਨਾਉਦੀਮਿਹਰ
ਕਰੇ।ਅਤੇਜੀਅਸੀਫਕੀਰਆਹੇ।ਅਸਾਨੂਅਜੇ
ਏਉਚੇਕਪੜੇਨਾਹੀਸੋਭਦੇ।ਅਸਾਨੋਏਹਰੇਜਾ।
ਪਹੁਚਿਆਹਾ।ਅਸਾਨੂਸਾਕਾਦਿਤਾ।ਤਾਂਉਬਾਰੇਖਾਂ
ਕਹਿਆ।ਤੁਸਾਜੀਹਮਕੋਖੁਦਾਇਪਾਸਪਹੁਚਾਉਤੇਹੋ।

ਕੇਮਰਾਉਤੇਤੇਰੋ ਏਹਜੋਰੇਜਾਂਦੇਹੈ ਸੋਤੂਮਾਰੀਏਨਾਇਸਨੇਹੂਆਹੈ। ੨੮੪
ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਤੂਮਾਰੀਦੇਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਭਾਈਬ
ਲਾਦਰਜੀਨੂਸਦੁ। ਜੋਚਾਦਰਾਸੀਦੇਵੇ ਅਤੇਉਧਾਰੇਖੀਸ
ਸਾਤੇਰਾਜੀਹੋਵੈ ਤਾਂਬਾਲਾਦਰਜੀਨੂਸਦਿਲੈਆਇਆ ਤਾ
ਦਰਜੀਆਇਆਖੋਟਕਿਆਦਰਜੀਅਗੇਰੇਜਾਧਰਿਆ।
ਦਰਜੀਰੇਜਾਸੀਤਿਆਦਰਜੀਕਹਿਆਜੀਗਜਜੋਲਾਹੈ
ਅਤੇਸਾਇਆਅੰਦਾਜੇਲਾਇਆਹੈ ਜੋਕੁਛਆਖੋਸੋਦੇਹੁ
ਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਲਾਭਾਈਦੁਇਚਾਦ
ਰਾਹੋਸਨੀ ਤਾਂਦਰਜੀਕਹਿਆਜੀਦੁਇਚਾਦਰਾਂਹਛੀਆ
ਹੋਸਨੀ ਤਾਂਪਠਾਣਕਹਿਆਤੂਮਾਰੀਅਜੁਮੈਨੋਹਾਣੋਹੋ
ਇਆਅਜੁਮੈਉਠਿਜਾਂਦਾਹੋ ਜੋਖੁਦਾਇਦੇਸਧਣੀ
ਰਿਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਅਬਜੀਕਿਛੇਸੇਖਾ
ਦੁਹਮਾਨਦੀਖਬਰ ਤਾਂਉਧਾਰੇਖਾਂਕਹਿਆ ਤੂਧਾਨੀਤੂਸ

ਕੋਸਰਬੁਕਛੁਹੋਸਨਤੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਸੇਖਤਾਮਾਰੇ
ਉਪਰਿਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੈ।ਤਾਉਧਾਰੇਖੀਕਹਿਆ।ਤਪਾਜੀਉ
ਤੁਫਕੀਰਕਦਾਵਤੇਹੈ।ਪਰੁਫਕੀਰੀਦੂਰਿਹੈ।ਤਾਉਧਾਰੇਖ
ਕਹਿਆਜੀਕਿਆਕਰੇ।ਜੋਉਨਕਹੀਤੈਸੋਸੋਕਿਉਕਰਿਕਰੇ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਖੀਜੀਨਿਸੰਗਾਨਕਰੇ।ਘੁਲਤਾਜਾਨਾਹੀ
ਰਖਣਾ।ਤਾਉਧਾਰੇਖੀਕਹਿਆਤਪਾਜੀ।ਅਗੇਸਿਉਕਰਦੇ
ਜਾਗਾ।ਕਿਆਹਿੰਦੂਕੀਤਰੀਫਕਰਤਾਹੈ।ਸੈਕਹਿਆਓਇ
ਹਿੰਦੂਅਗੇਮੁਸਲਮਾਨਦੇਨੈਸੋਫਰਕਹੈ।ਓਹੁਧਾਜੀਸਭਦ
ਏਕੀਸੁਰਤਿਹੈ।ਅਗੇਸੇਸਾਹੇਖਾਧਾ।ਪਰੁਉਸਕਾਚਰੇਕੁ
ਛਨਾਹੀ।ਅਰੁਅਉਰੁਭੀਕਹੀ।ਜੋਉਨਾਇਦੂਰਿਕਰੇਗੋ।
ਸੋਅਗੇਸਿਉਇਉਕਹਿਆ।ਤੂੰਕਿਸਕਉਉਠਾਵੈਗਾ।
ਵਹੁਤੇਖੁਦਾਈਨੇਤੇਅਗੇਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਗੁਸਾਈਧਾਣਾਜੇਚਲੇਤਾਸੇਖਦੀਫਕੁ

ਣੀਆਹੋਈਆਵੀਦੇ। ਤਾਬਾਬੇਆਖਿਆਜੀਫਲੋ। ਉਧਾਰੇਖ
ਕਹਿਆ। ਤੁਧਜੀਹਮਕੋਕੁਝਜਾਬਲੇਚਲੀਓ। ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆ। ਖੀਜੀਤੁਮਆਗੇਹੋਲੋ। ਹਮਪੀਛੇਆਵਤੇਹੈ।
ਤਾਉਧਾਰੇਕਹਿਆਜੀਕਛਉਸਕਾਹਮਕੋਰਬੁਪੜ੍ਹਾਹੈ। ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਤੁਰਕੀਆਪੜ੍ਹਾਹੈ। ਪਰੁਫਕੀਰੀਕਾਭੇਵ
ਵਹੈ। ਅਸਚਰਜਹੈ। ਤਾਉਧਾਰੇਖੀਕਹਿਆਜੀਏਹੁਬਖ
ਸੀਸਬਖਸਾਈਤੂਮਕੋਕਰੀਹੈ। ਤਾਉਧਾਰੇਖੀਅਰਗ
ਈਆ। ਜੀ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਧਾਲਾਪੀਛੇਰਗਾਏ।
।ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਤੋਰੂਚਲੀ।
ਅਗੇਸਾਹਮਦੁਸਮਨਪਾਲਕੀਵਿਚਅਸਵਾਰੁਹੋਇਆਹਾ।
ਤਾਲੋਕਾਕਹਿਆ। ਜੀਨਾਨਕਤਪਾਆਇਆਹੈ। ਤਾਸੇਖ
ਕਹਿਆਕਹਾਹੈ। ਤਾਲੋਕਾਕਹਿਆਜੀਉਹੁਦੇਖੋਆਵ
ਦਾਹੈ। ਤਾਸੇਖਕਹਿਆਅਸਵਾਰੀਆਨੁਛਕਰੋ। ਏ

ਵੇਖਾਲਕੈਘੜੀਆਂਹੋਈਆਂਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਂਏਵੇਟਾਕੀ
੩ ਤੀਸੈਜੇਖਤ੍ਰੀਗੇਦਸਤਪੋਸੀਲੀਤੀਆ ਅਤੇਮੁਹਰਖੀਕਾਂਹੁ
ਸਤ੍ਰਯਾਖੈਰਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਖੈਰੁਹੈਪਰੁਨਾਹਿ
ਖੈਰੁ ਤਾਂਫੇਰਸੇਖਕਹਿਆ ਤਪਾਖੈਰਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ ਫੇਰ
ਕਹਿਆਖੈਰਹੈਪਰੁਨਾਹੀਖੈਰ ਤਾਂਫੇਰਸੇਖਕਹਿਆਤ
ਪਾਖੈਰੁਹੈ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਖੈਰਹੈਪਰੁਨਾ
ਹੀਖੈਰੁ ਤਾਂਫੇਰਸੇਖਕਹਿਆਤਪਾਯਾਹਾਂਕਿਆਖੈਰੁ
ਹੈਪਰਨਾਹੀਖੈਰੁ ਆਖੁਕੇਤੈਰਾਨਰਥਿਸਗਹਿਹੈ ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੇਖਜੀਖੈਰਹੈਇਸਦਾਸਤੇਨਾਹੀ
ਖੈਰਾ ਜੇਤੂਮਕਹਿਆਉਠਾਏਦੇਦੇਰੋ ਤੂਮਾਰੀਕ
ਉਨਸੀਜਾਹਰਾਹਮੇਰਕੀ ਹੈਸੇਤੂਮਤਮਾਰੇਪਾਸ
ਤੇਛਡਾਏਸਦੇਵੇ ਸੇਖਕਹਿਆਤਪਾਕਉਣਕਹਤਾ
ਹੈ ਜੋਕਹਤਾਹੈਸੇਤੂਖਮਾਰਤਾਹੈ ਤਾਂਉਧਾਰੇਖੀਕਹਿਆ

ਗੋਉਸੇਖਤੂੰਕਰਤਾਥਾ।ਜੋਕਿਆਹਿੰਦੂਕੀਤਰਫਕਰਤਾਹੈ। ੨੮੬
ਉਠਾਇਦੇਵੈਂਗੇ।ਅਧਾਕਿਉਂਮੁਕਰਤਾਹੈਂ।ਤਾਸੇਖਕਹਿਆ
ਹਮਜਾਂਣੈਤਪਾਜਾਂਣੈ।ਤੂਝੂਕੋਕਿਆਪਹੁੰਚਤਾਥਾ।ਹਮਦੋ
ਨੌਫਕੀਰਹੈਂ।ਆਪਸਮੇਂਸਮਝਲੇਵੈਂਗੇ।ਤੂੰਆਪਣੇ
ਕਾਣੈਬੈਠਾਰਹੁ।ਤਾਉਥਾਰੇਖੀਂਕਹਿਆ।ਹਮਾਰਾਟਿਕ
ਣਾਤਪੇਕੇਸਾਥਹੈ।ਹਮਤਪੇਕੇਮੁਰੀਦਹੈਂ।ਐਸਾਕਲਾਪੀ
ਛੈਮਰਣਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਖੀਜੀਹਮਗੁਰੂਦੇ
ਹਫਕੀਰੂਹੈਂ।ਤੂਮੇਂਇਸੇਤਰਾਂਚਾਹੀਤਾਹੈ।ਤੇਸੇਖਗੁਸਾਯਾ
ਧਾ।ਗੁਸਾਖਾਏਕਰਿਬੋਲਿਆ।ਕਹੁਤਪਾਤੂੰਹਿੰਦੂਕੇ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿਆ।ਨਾਹਮਹਿੰ
ਦੂਨਾਮੁਸਲਮਾਨਾ।ਦੋਨੋਂਕੀਤਬਧੋਂਸੈਂਤਾਨਾ।ਏਕੀਏਕ
ਏਕਸਬਹਾਨਾ।ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਿਪੀਰਅਦ੍ਰਹਮਾਨਾ।ਦ
ਦਾਗੁਰੂਮੇਤੋਏਕਪਛਾਣਾ।ਤਾਫੇਰਸੇਖਅਦ੍ਰਹਮਾਨਕਹਿਆ।

ਸੁਣੇਤੇਰਾਮਜਬਾਕੀਆਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸਮਝ
ਬਣਆਰਾਮਜਬਤਮਾਮਾ। ਨਾਹੀਜਿਨਿਏਕਤੇਕੀਏਅਨੇਕਉਪਾਇ
ਪੂਜੀਸਭਜਸਚਦਪਾਕਾ। ਦੂਜਾ ਜੂਠਾਹੋਇਆਆਰਾਜੇ
ਆਇਆਸੋਚਲਣਹਾਰਾ। ਤਿਸਪਰਨਜਰਰਖੈਂਗਾਦ
ਗਾਜਚਉਬਚਾਇਥੀਦਾਹੈਕੂਠਾ। ਦਾਦਾਅਗਨਿਹੋਰੇ
ਭੂਕੂਠਾ। ਸੁਣੈਪੀਰਦਾਹੈਮੈਨਹੀਖੁਦਾਇ। ਨਾਨਕ
ਦਸੋਸਚੇਰਾਹਾ। ਤਾਣੇਰਜੇਖਦੂਸਮਾਨਕਹਿਆ।
ਕੇਉਜੀਖੁਦਾਇਕੋਪੀਆਰੇਹੈਸੋਕੁਛਨਾਹੀ। ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੇਖੁਦਾਇਕੋਪੀਆਰੇਤਿਨਾਪੀਆ
ਰਾ। ਦੇਕਮੈਬਾਸਤੇਕਕਰਾਰਾ। ਪੀਨੇਪਉਨਕੂਠ
ਰੇਖਾ। ਸਭਸੂਰਤਮੈਏਕੋਦੇਖਾ। ਜਰਾਏਖਾਤਰਹੋਇ
ਸਲਾਮੀ। ਆਹਿਰਾਲਾਸਜਭਤਜੇਹਰਾਮੀ। ਜੋਬੀ
ਦਾਦਰਗਾਹਮੈਖਰਾ। ਏਕਕੀਸੀਫਤੇਦੂਜੇਤੇਤਰਾ।

ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣਿ ਪੀਰਾ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਮਾਣਾ ਏਕ ਪੁਰਾਈ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਮੈ
ਤਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਮਾਨ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਤੇਰੇ ਤਪਾ ਤੇਰੀ
ਕਰਾਮਤਿ ਲੋਕ ਦੇਖਿ ਨਾਹੀ ਆਂਵਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਨਦਰਿ ਹਮਾਰੀ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਜਾਂ ਹਮਾ
ਕਤਰ ਹੇ ਹਜੂਰਿ ਤਾਂ ਏਕ ਕਦੀ ਭੂਲਨ ਜਾਈ ਤਾਂ ਓ
ਸਾਦੀਆ ਰਾਹੁ ਘਤਾਈ ਆ ਨਾਨਕ ਏਕ ਸਭ ਕੀ ਏਹੀ
ਦੋਹਾਂ ਜੀ ਸਧਰ ਰਹਮ ਸੇ ਕੈਸੀ ਨਹੀ ਦੇ ਸਭ ਕੇ ਨਾਂਹੀ ਓ
ਪਤੇ ਭੁਲਾ ਸੋਈ ਹਜਰੁ ਮਾਲਕ ਦਰ ਖਲਾ ਸੁਣਿ ਕ
ਜੀਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਖਾਲਕ ਤਿਨ ਪ
ਛਾਣਿਆ ॥੧॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਤੈਨੂੰ ਵਡੀ
ਏਨਾ ਇਤਨੁ ਹੁਈ ਹੈ ਅਰੁ ਹਮ ਕੋ ਦੀਦਾਰੁ ਦੀਆ ਕਰੋ
ਸੀ ਹਰਵਾਨਗੀ ਕੀਤਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਸੇਖ ਜੀ ਵਡੀ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਏਹਾ ਏਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕੀਤੇ ਨੂੰ

੧੨੬ ਕੀਤਾ ਹਿ ਜਾਣਨਾ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਕਿ ਜੇ ਨਾਲ ਬੀਨਨਾ ਜੀ
ਗੜੇ ਪੈਦਾ ਇਸ ਤੇ ਸੋ ਸਰਬ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਹੈ ਆਪਣੁ ਨਕੇ
ਈ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਕੇਈ ਮੰਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਜੋ
ਹ ਖੁਦਾਇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਡੇਰਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾ ਸੇਖ ਅਦੂ
ਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾ ਤੇ ਸਿਰ ਰਖ ਕੇ ਕਹਣੇ ਲਗਾ
ਸਾ ਕਉਣ ਕਛੁ ਖੁਸਤਾ ਕੀ ਪੜੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸਾ ਕੋ ਅਢਕ
ਰਣੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੋ ਅਜ ਖੁਦਾਇ ਦੇ
ਪੀਆਰਿਆ ਵਿਚਿ ਖੁਸਤਾ ਕੀਆ ਕੇਈ ਸਾਹਿਹੁ
ਈਆ ਅਤੇ ਜੇ ਕਾਈ ਬੁਰਾ ਲੈਆ ਦੁਕੇਆ ਪਹੁਚਦੀ ਹੈ।
ਤਾ ਖੁਦਾਇ ਬਖਸੀਂਦਾ ਹੈ ਪਰੁ ਆਪਣਿ ਦਿਲੋ ਖਬਰੁ
ਦਾਰੁ ਰਹਣਾ ਉਹੁ ਜੋ ਕੰਬੀ ਰਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪੀਆਰੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਤਰ ਸੈ ਸਲਾਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ਸਦਾ ਲਖ ਬੇ
ਪੈਬਰ ਤਾ ਕੇ ਸੇਕ ਜੋ ਕਹੀਆ ਹਿਕੇ ਟਅਠਾ ਸਰੀ।

ਛੁਪਨਕੋਈਕੁਦੀਮੇਲਖਾਜੀ।ਘਾਘਾਜੋਗਰੀਬਕੀ ੨੮
੧ ਕੇਗੁਜਰਾਵੈ।ਮਜਲਸਦੂਰਿਅੱਲਹੋਪਾਵੈ।੧।ਰਹਾਉ।
ਤੇਤੀਸਕਰੋੜੀਹੈਲਮੇਲਖਾਜਾ।ਚਖਚਉਰਾਸੀਫੇਰੇਦੇ
ਵਾਨਾ।ਘਾਥੇਆਦਮਕਉਕਛਨਜਰਿਦਿਖਾਈ।ਉਨ
ਭੀਕਿੰਸਤਘਨੇਰੀਪਾਈ।ਤਾਦੇਲਖਲਹਜਾਲਨਾ
ਕੇਫੁਰਵਰੂਧਾਨੀ।ਫਾੜਿਕਤੇਘਕਰੈਸੈਤਾਨੀ।ਦੁਨੀਆ
ਦੇਜਰੇਸਹੈਲੋਈ।ਆਪਨਾਕੀਆਪਾਵੈਸੋਈ।੨।
ਤੁਮਦਾਤਿਹਮਦੀਨਭਿਖਾਰੀ।ਦੇਹੁਜੁਥਾਬਹੋਤੁਯਜ
ਗਾਰੀ।ਕਹਤਕਬੀਰਤੇਰੇਪਨਹਸਮਾਨਾ।ਆਪਨੇ
ਸੰਗਿਰਾਖਹਮਨਾ।੪।੧।ਸੁਣਸੇਖਜੀਜੇਖੁਦਾਏ
ਦੇਪਿਆਰੇਹੈਨਿ।ਤਿਨਾਨੂਖੁਦਾਇਦਾਮੇਹਰੁਹੈ।ਅ
ਤੇਪਹਰਾਦਿਲਤੇਰਹਦਾਹੈ।ਉਹਕਦੀਤਗਾਫਲੀਨ
ਹੀਕਰਦੇ।ਤਾਸੇਖਅਦਹਮਾਨਕਾਹੈਸਾ।ਅਸਾਨਾਤਪਾਜੀ।

ਜੋਕਛੁਕਰਦੇਹੈਸੋਦ੍ਰਿਸਟਕਰਦੇਹੈ ।ਤਾਂਉਥੋਂਬਾਰੇਪੀਕਹਿ
ਆਕਿਉਸੇਖਜੀਤੁਸੀਕੋਉਠਾਂਵਤੇਥੇ ।ਤਾਂਸੇਖਕਹਿ
ਆਉਥਾਰੇਮੀਂਹਮਜਾਣਤੇਥੇ ।ਜੋਅਉਰਹਿੰਦੂਹੈ ।ਬੁਤ
ਪ੍ਰਸਤੀਕਰਤੇਹੈ ।ਜੋਤਾਹਕੀਕਰਤਾਂਹੋਂਗਾ ।ਅਤੇਹਮਕ
ਉਮਲੂਮਹੂਆ ।ਜੋਅਹਬੰਦਾਖੁਦਾਇਕਾਹੈ ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਸੇਖਪਾਸੋਂਵਿਦਾਹੋਇਆ ।ਪਰੁਪਠਾਣਛੋਰੇਨਾਹੀ ।ਦੂਏ
ਦਿਨਉਥਾਰੇਮੀਂਦੋਯਾਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਰਹਿਆ ।
ਅਥਜਹੂਭਾਈ [illegible] ਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ
ਤ੍ਰੀਮਸੋਂਵੈਣਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਕਦੇਖਿਛੋਰਆਇਆ
ਆਇਆਮਰਾਦੋਨੀਨਦਰਸਨੁਦਿਤੋਸੁ ।ਤਾਂਛੋਰਮਾਤ੍ਰਾਂ
ਦਿਤਥੋਰਾਇਆ ।ਤਾਂਅਰੋਮਿਦਿਤਪੈਰਾਂਤੇਦੋਹਿਪਈ ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ।ਮਿਦਿਤਨੂੰਆਸਾਬੇਰਹਦੀ
ਨਜਰਕਰਿਪਉਦੀ ।ਤਾਂਮਿਦਿਤਕਹਿਆਜੀਮੇਰੇਭਾਗ ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਿਵਣੀਏਤੇਰੇਵਡੇਭਾਗੁ।ਹੈਨਿਆ। ੨੮੯
ਦੇਖੋਮਸਾਵਿਚਾਰੀਫਤੀਕਰਦੀਹੋਵੈ।ਜਤਵਰੇਸੁਹੈਤਜੀਵੀ।
ਦੁਇਪੀਆਹੋਈਆ।ਵਡੇਪਿਆਰਿਲਗੀਆ।ਫੇਰਕੜੀ
ਸਰੀਵਾਰੀਪਰਸੂਤਹੋਣੀਚਲਾਣਾਕੀਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਪਹੁ
ਆਜਾਕਿਰਤਾਰਅਗੋਕੀਤੀ।ਪਰੁਕਰਤਾਰਭਾਣੇਦਾਸਾਹਿ
ਬੁਨਸਨੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਦਾਸਹੋਇਆ।ਆਖਣਲ
ਗਾਭਾਈਬਾਲਾ।ਜੇਚਲੇਤਾਇਕਉਦਾਸੀਕਰਿਆਵੀ
ਏ।ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀਕਿਧਰਦੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕ
ਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾ।ਉਤਮਸਟਣਜਾਣਾਜਦੀਹੈ।ਪਰੁ
ਵਡਾਫਕੀਰਹੈ। ।ਪ੍ਰਥਮਸੁਭਾਈਦਾਨਕੁਰੁ
ਸਾਖੀਤੋਰਣਾਨੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਭਾਈਬਾ
ਲਾਦੋਵੈਸਟਣਦਜਾਣਾਣਦੀਉਠਨੂਚਲੇ।ਗਏ।ਜਾ
ਵਡੀਵੇਲਾਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਦਰੀਆਉਨਾਵਣ

ਲਗੋ ਤਾ ਨਾਵਾਂ ਦੇਆ ਹੋਇਆ ਤਾ ਇਕ ਸੰਦੀ ਨਾਵਾਂ ਦਾ
ਆਰਤਾ ਜਾਨਾਂ ਦਿਨ ਸਰੋਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਣੀ ਉਚਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ
ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ਜੇ ਹੁ
ਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇ
ਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ
ਨ ਜਾਈ ॥੫॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ
ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥ ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ
ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇ
ਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭ
ਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥
੬॥ ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥ ਓੜਕ
ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤਾ ਸੇਅ ਹੋਈ

ਤਾਲਿਬੀਤੇਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁ॥ਪਾ॥ਇਕਦੂਜੀਭੌਲਖਹੋਇ
ਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸ॥ਏਤੁਰਾਹਪਤਿਪਉੜੀਆਚੜੀਐ
ਹੋਇਇਕੀਸ॥ਸੁਣਿਗਲਾ॥ਆਕਾਸਕੀਕੀਟਾ॥ਆਈਰੀਸਾ॥
ਨਾਨਕਨਦਰਿਪਾਈਐਕੂੜੈਕੂੜੀਠੀਸਾ॥੩੨॥ਹੋਰਭੀਧਾਲੀਬ
ਹੁਤੇਰੇਆ॥ਪਰੁਸਿੰਦੀਦੂਹਾਜਾਣਦਾ॥ਅਟਕੇਆ॥ਇਕਗੁ
ਰਮੁਖਤੇ॥ਅਤੇਇਕਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਤੇ॥ਤਾਬੂਤੁਨਾਨਕ
ਅਤੇਬਾਲਾਦੇਵੈਨਾਵਦੇਰਹੇ॥ਅਤੇਸਿੰਦੀਆਪਣੇਪੀਰਪ
ਜਗਾਇਆ॥ਪੀਰਅਗੋਬੋਲਿਆ॥ਪੁਛਿਆ॥ਪਦਾਇਕ
ਕੈਉਚਾਣੈਉ॥ਤਾਸਿੰਦੀਆਬੀਆਜਾਣੇਪੀਰਸਲਾਮ
ਤੀਐਸਨੂਹਿਕਹੈਰਾਨਰਹਿਗਏਹੈ॥ਪੀਰਕਹਿਆ॥ਬਚ॥
ਕੇਹੀ॥ਤਾਸਿੰਦੀਕਹਿਆ॥ਪੀਰਸਲਾਮਤੀ॥ਹਿਕਜੋਹਿੰਦੂ
ਫਕੀਰਦਰੀਆਉਦਿਚਾਦੂਰਾ॥ਆਹੈ॥ਸੋਉਸਥਕਾਉ
ਜੋਧਾ॥ਕੀਆਹੈ॥ਸੋਕੁਫਰਾ॥ਬਕਿਆਹੈ॥ਤਾਂਫੇਰਪੀਰ

ਪੁਛਿ[illegible] ਬਚਾਕੇਤਾ ਤਾਸੰਦੀਕਉਤਆਪੀਰਸਲਾਮਤੀ
ਤਾਤੁਸਾਕਹੇਚਉਦਾ ਤਬਕਅਤੇਕੁਰਾਣਾਵਿਚਭੀਚਉਦਾ
ਲਿਖੇਹੈਨਿ ਅਤੇਉਜਏਤਾ ਪੁਛਾਨਬੋਲਿਆ ਜੋਲਖਤੀ
ਲਖਕਹੇਹੈਨਿ ਸੋਨੂਤਾਤਰੀਦੀਹੈਰਾਨਗੀਹੈ ਤਾਫੇਰਪੀਰ
ਪੁਛਿਆ ਬਚਾਉਹੁਹਿੰਦੂਫਕੀਰਾਂਕੇਬੇਛਾਂਡੇਉ ਤਾਫੇਰ
ਸੋਇਦੀਆ ਬੀਆਜੀਦਗੀਆਉਵਿਚਛਡੇਆਹੇ ਤਾ
ਫੇਰਪੀਰਆਖੀਆਜਾਏ ਬਚਾ ਉਨਾਨੂ ਸਾਦਲੀਆ
ਉ ਤਾਸੰਦੇ ਸਿਦਕ ਚਾਲਿਆ ਅਗੋਰਹਾਵਿਚਹੀਸੋ
ਸੋਤਾਸੰਦੀਕਹੀਆ ਚਲੋ ਦਰਵੇਸੋਮੇਰਾਪੀਰੁਤੁਸਾਨੂ
ਸਦਦਾਹੈਇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ ਚਲੁਦਰਵੇਸ
ਅਸੀਤੇਰੇਪੀਰਦੇਦੀਦਾਰਨੂਚਲੇਆਹੇ ਤਾਉਹੁਸੋ
ਦੀਦੂਰਨਾਲੈਗਇਆ ਅਗੋਪੀਰਉਤੇਕਿਦਾਨ
ਬੈਠਾਆਹਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜਾਇਮੁਕਾਬਲੇਕੀਤੇ।

ਤਾਪੀਰਅਗੋਪੁਛਿਆ॥ਉਤੇਅੰਦੇਪੀਰਅੜ੍ਹੇਇਤੇਅਠ॥੨੬੧
ਏਨੀ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ਗਾਲੀਅਪਾਰੁਮੈਂਦੀ
ਆਜੋਮੈਂਗੋਸੇਦੇਨਾ॥ਤਾਪੀਰਸਜਦਾਦਵਾਲਾਦਸਤਪੋ
ਸੀਲੀਤੀ॥ਅਤੇਮੁਹਬੋਸਿਚਨੁਕਹਿਓਸੁ॥ਜਾਰਸਲ
ਮਾਬਰਾਪੁਚਾਈਸਚੁਚਉ॥ਦਰਗਾਹਕਿਆਪਸੇਮ॥
ਆਖੁਸੁਣਾਈਸਚੁਮੈਂਨੂੰ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੇਖ
ਸੁਣਾਉਸਚੁਅਤੇਦਰਗਾਹਸੋਹਾਨੇਸਚੀਆ॥ਝੂਠਿਆ
ਨਾਹੀਠਾਉਂ॥ਫੇਰਿਚਉਰਾਜੀਸਟੀਆ॥ਤਾਫੇਰਮੈਂਦੀ
ਬੋਲਿਆ॥ਪੀਰਸਲਾਮਤੀਮੇਰੀਪਾਤਈਦੇਰਹਿਗਈ॥
ਅਤੇਤੁਸੀਆਪਣੇਦੁਚਪਰਚਗਾਏ॥ਤਾਪੀਰਕਹਿਆ॥
ਘਰਾਤੂੰਕਿਆਆਖਦਾਹੈ॥ਤਾਮੈਂਦੀਆਖੀਅਤੁਸ
ਕੀਚਉਂਦਾਆਖੋ॥ਅਤੇਕੁਰਾਨੁਪੈਕੰਘਰਬੀਚਉਂਦਾ
ਆਖੋ॥ਅਤੇਈਸਦਰਦੇਸੁਣਮਹੀਲੁਖਤਾਆਖੋ॥

ਮੈਦੀਉਤ੍ਰਿਆਖਦਾਆਹਾ॥ਦੇਖਾਏਤੂਜੂਠਾਹੈਕੇਤੂਸੀਜੂਠੇ॥
ਕੇਪੈਕੰਬਰਕੁਰਾਨਜੂਠੇਹੈਨਾ॥ਤਾਪੀਰਆਖੀਆਬਚਾਜੂ
ਠਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਜਿਨਾਨੂੰਚਉਦਾਂਦੀਨਜਰਖੁਲੀਹੈ॥
੧ ਤਿਨਾਚਉਦਾਂਆਲੋ॥ਅਤੈਜਿਨਾਦੀਪਲਖਨਜਰਖੁਲੀ॥
ਹੈ॥ਤਿਨਾਲਖਪੜੀਆਲੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦਰਵੇਸਾ॥ਲਖਾ
ਦੇਅਗੋਕਿਆਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਅਰੇ॥ਪੀਰਾ
ਤੂਪੀਰਆਖੀਆਬਚਾਲਖਾਦੇਅਗੋਇਸਨੂੰਭੀਪਰ
ਨਾਹੀ॥ਜੇਕੋਤੇਸੂ॥ਇਸਦੀਨਜਰਖੁਲੀਆਹਾ॥
ਤਿਨੀਆਖੀ॥ਤਾਸਿਦੀਆਨੀਆਜੀਏਤੂਜੋਗੁਰਮੁ
ਖੀਆਖਦਾਆਹਾ॥ਸੋਕਿਆਆਖਦਾਆਹਾ॥ਤਾਫੇਰ
ਪੀਰਪੁਛਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦਰਵੇਸਾ॥ਗੁਰਮੁਖੀਤੂ
ਸੀਕਿਸਨੂੰਆਖਦੇਹੋ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਪੀ
ਰਜੀਮੈਨਾਹੀਜਾਣਦਾ॥ਤਾਫੇਰਪੀਰਕਹਿਆ॥

ਨਾਨਕਦਰਵੇਸੁ ॥ ਲੋਟਨਾਂ ਤੀ ॥ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ॥ ੨੬੨
ਪੀਰਜੀਮੈਂਤੁਸਾਂਥੋਪੁਛਣਆਇਆਹਾ ॥ ਤਾਫੇਰਪੀਰਕਹਿ
ਆਸੁਨਾਨਕਦਰਵੇਸੁ ॥ ਜੇਅਸਾਂਥੋਮੈਂਰੂਲਦੀਏਸੀਪੁਛੇ
ਤਾਂਮੈਂਕਹਸੈਨੀਗਾਰਵੀਦਸਦੇਦੇਸਾਅਤੇਤੇਰੇਮੈਂਨੂੰਲੀਵੀ
ਲੋਧੀਹੈ ਤ੍ਰੂੰਜਾਣਦਾਹੈਸੋਆਖੁ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆਜੀਮੈਂਹਥੋਪੁਛਣੈਆਇਆਅਹੀ ॥ ਖੁਸਖਦਾ ॥ ਜਾ
ਲਾਲੀਮੰਦੀਮੂਰੀਦਸਕੇਸਦੇ ॥ ਲਗਾ ॥ ਆਖਣਸੁਣੇਥੋ
ਦਾਇਦੇਥੀਂਦੇਉ ॥ ਏਹੁਦਰਵੇਸੁਅਸਾਂਡੇਤਕੀਏਬੈਠੇ
ਹੈਨੀ ॥ ਅਸੀਂਇਨਾਨੂੰਆਪੁਥੈਠਾਏਰਲੇਆਹੇ ॥ ਤੁਸ
ਥੈਨੀ ॥ ਧੀਹ ॥ ਜਕਰਜਾਣਨੇ ॥ ਅਸਾਅਗੇਉਜਰਕਰਦੇ ॥
ਹੈ ॥ ਅਤੇਅਸਾਂਆਵਦਿਆਂਤੇਛੂੰਗਿਇਨਾਅਗੋਉਜਭਲਾ
ਹਕਿਰਣਾ ॥ ਜੋਕੁਛੁਆਖਣਾ ॥ ਸੋਧਜਾਏ ॥ ਜੈਆਵਣਾ ॥ ਅ
ਤੇਨਾਨਕਦਰਵੇਸੁਅਸਾਂਆਵਦਿਆਂਤੇਛੂੰਤੁਸਾਂਏਥੋਉ

ਠਟਾਨਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਦਸਤਗੀਰ ਜੀ ਜੇ
ਜਾਂਦੇ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦਾ ਜਬਾਬੁ
ਲੈਣ ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਪੀ
ਰ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਥੇ ਜਾਂਹੁਰੇ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੀਰ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਮਕੇ ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜਾਂ ਏਥੇ ਪੀ
ਰ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਪਾ ਗਾਲੇ ਪਾਇਆ॥ ਅਤੇ ਕੁਲਾਸਿ
ਰ ਤੇ ਲੀਤੀ॥ ਅਤੇ ਹਿਕ ਰਖਆ ਸਤਾਂ ਵਾਲੀ ਤਾ॥ ਅਤੇ
ਇਕ ਰਖਆ ਆਸਾ ਲੀਤਾ॥ ਅਤੇ ਪੈਰੀਂ ਕਉਸਾਂ ਪਾਈਆਂ॥
ਤਾਂ ਪੀਰ ਚਲਿਆ॥ ॥ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ਤਾਂ ਪਾਛੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮਕਾਉ ਹੋਜੀ
ਬੋ ਮਰਦਾਨਾ ਗਾਇਆ ਜੀ॥ ਕੇਕੇਏ ਹੋਰ ਮਰਦਾਨੇ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਬਾਣੀ ਘਾਲਾਉ ਹੇ ਮਰਦਾਨਿਆ॥
ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਉਥੇ ਰਾਗ ਕੇਸ ਪਾਸ ਹੁਜਾਬਾ

ਘੁਲਿਆਵਿਸੀ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਸੁਣਬ ੨੭੩
ਈਘਾ॥ਫਕੀਰਹੈਬੈਦਰਗੀਦਾਪੂਰਾ॥ਪਰੁਪੀਰਕਦ
ਹੈਸਾ॥ ਏਸੋਜਹੂਰਾਈਦਾਵਾਹਗੁਰੂ ਜਾਮੀਹੈਰਾਕਸੀ
ਤਾਸਯਦਜਲਾਲਦੀਜਾਇਜਹਾਜੁਚਾੜ੍ਹਿਆ॥ਤਾਇ
ਕਪਹਾੜ੍ਹਨਜਰਆਇਆ॥ਤਾਸਯਦਜਲਾਲੁਕਹਿਆ
ਜਾਹਾਜਿਇਸਪਹਾੜ੍ਹਨਾਲਲਗੋ॥ਤਾਇਹਪਹਾੜ੍ਹਭੀ
ਕੀਦੇਖਜਾਂਦੀਏ॥ਤਾਸੂਖਤਰਨੋਦਾਰੀਆ॥ਸੋਜਾਹ
ਜਇਸਪਹਾੜ੍ਹਨਾਲਲਗਾ॥ਤਾਜਹਾਜਾਵਿਚਹੋਕਾਈ
ਲੀਆ॥ਜਿਹੜੇਜਿਸਉਤਰਨਾਹੈਸੋਉਤਰਪਵੈ॥ਤਾ
ਸਯਦਜਲਾਲਉਤਾਰਿਆਇਆ॥ਤਾਜਹਾਜਰਵਾ
ਹੋਇਆ॥ਤਾਪੀਰੁਪਹਾੜ੍ਹਉਤੇਜਾਇਚੜ੍ਹਿਆ
ਜਾਇਕੈਦੇਖੈਤਾਖੁਲੀਆਂਵਸਤੂਪਈਆਂਹੈਨੀਆਂ
ਕੀਸੇਜਾਂਦੀਛਾਂਦਲੋਦਿਖਰੇਪਏਹੈਨੀ॥ਪਰੁਰਹ

ਵਾਜਾ ਕੋਈ ਨ ਉਠਿਆ ਤਾ ਪੀਰ ਮਕੇ ਦੇ ਚਲ ਜਾਤ ਜੋ ਤੁਸਾ ਸਮ
ਝੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਰਹਣ ਦਾ ਜੋਗੀ ਹੋ ਸਕਨਾ ਤਾ ਫੇਰ ਅ
ਇਕਾਰਿ ਜਗਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰੀ ਆ ਬਹਰਾ ਦਾ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖ
ਣਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾ ਦੇ ਵਿਚ ਮਨੁਖ ਵਸਦਾ ਹੈ ਤਾ ਪੀਰ ਦੇ ਦੋ
ਲਾ ਵਿਚ ਗੁਜਰੀ ਜੋ ਏਥੁ ਦਾਇਓ ਏਹ ਕਿਆ ਜੀ ਏਥੇ
ਜੀਦਾ ਹੈ ਤੇ ਏਥੇ ਨਾਹਿ ਵਸਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਏਥੇ ਜੀਦਾ ਨਾਹਿ
ਤੇ ਏਥੇ ਵਸਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਨੁਖ ਆਖੇ ਰਹਿ ਗਇਆ ਤਾ ਫੇਰ
ਪੀਰ ਪਹਾੜੂ ਉਤੇ ਆਇ ਮਲਾਇਤਾ ਦੇ ਵਿਚ ਵਾੜਿਆ ।
ਜਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਉਥੇ ਦੇ ਦਰਵੇਸ ਕੀਨ ਜੋ ਆਹੇ ਜੋ ਆਪੇ ਆਪਣੀ
ਜਾਹਗਾ ਬੈਠੇ ਹੈਨਿ ਸਾਈਆ ਉਨਾ ਦਾ ਭਾਰੀਆ ਹਾ ।
ਜਿਸਨਾਦ ਮਸਾਹਰਾ ਤਿਸੇ ਪਾਸ ਘਹਰਾਇਆ । ਉ
ਨਾਨੂ ਕੁਦਰਤਿ ਨਾਲੀ ਹੈ ਛਕੋ ਜਨ ਉਤ ਰਚਾਇਆ ਹਾ ।
ਉਨਾਨੂ ਅਬ ਨਾਨੂ ਅਹਾਰੁ ਉਤਰਿਆ ਹਾ ਇਸਨੂ ਨਾ ਉਤਰੇ

ਆਖੀਸਦੇਪਾਸਪੈਰਾਆਹੁਣਾਤਿਸਜਾਹਿਆਪਣੇਗੁਰਦੇਵ ੨੮੧
ਨੂਪੁਛਿਆ।ਅਗੋਉਸਪੁਛਿਆਫਲਾਣੇਅਹਾਰੁਉਤਰਿਆ।
ਏਸਆਖਿਆਜੀਉਤਰਿਆ।ਤਾਫੇਰਉਸਪੁਛਿਆਪਰਚੋ।
ਤਾਏਸਆਖਿਆਨਾਪਿਰਚੋ।ਤਾਫੇਰਉਸਪੁਛਿਆਕਿਉ।
ਤਾਉਸਕਹਿਆਜੀਏਹਕਿਜੋਕਿਸੇਮੰਡਲਦਾਦਰਵੇਸਆਇਆਹੈ।
ਸੋਉਸਨੂਨਾਹੀਉਤਾਰਿ।ਤਾਉਸਫੇਰਕਹਿਆਅਹਾਰਾਕਿਸਦ
ਅਤੇਉਹੁਕਿਸਦਾ।ਏਸਕਹਿਆਜੀਅਹਾਰੁਭੀਉਸੇਦਾ।ਅ
ਤੇਉਹੁਭੀਉਸੇਦਾ।ਤਾਫੇਰਉਸਕਹਿਆਤੂੰਵੇਕਾਰਾਜੋ
ਹਰਫਕਰਾਬਿਆਨਾਲਿਆਵਦੇ।ਤਾਏਹੁਫੇਰਆਇਆ।
ਪਰੁਦੇਨਸੀਧਿਉਸਨਾਪੈਰਿਆਆਪੇਕਪੋਸੁਤਾਸਮਣ
ਦੇਜਲਾਲਭੁਖਾਰਹਿਆ।ਪਰੁਜਾਗਦਾਰਹਿਆ।ਇਕ
ਆਦਦੇਤਾਨਾਹੀਰੁਠੋ।ਪਰੁਜਾਦੇਤਾਦਿਸਾਨੀਜਾਪ
ਰਤਾਤਿਹੋਦਨਤੇਆਣੀ।ਅਤੇਉਹਿਦਾਦੀਉਤਾਰੀਦਾ

ਵਖਤੁਹੋਇਆਤਾਸਭਰਜਲਾਲਦੀਪਗ਼ਕਲਗਾਗਈ
ਆ। ਜਾਂਉਨਾਂਉਂਤਾਰੀ ਜੀਤੀਤਾਂਇਸਦੀਆਂਪਲਕਾਂ
ਭਜੀਆਂ। ਤਾਂਏਹੁਘਹੁਤਾਬੈਸਆਂਦਰਗਿਆਟੋਹੋਇਗਈਆਂ।
ਤਾਂਫੇਰਲਡਰਾਂਦਾਦਆਸਾਂਲਗਾਏਅਤਾਂਦੇਮੇਤਾਂਹਿਕਜ
ਹਾਜਹੂਘਟਲਗਾਂਹੈ। ਤਾਂਇਸਦੇਜੀਵਿਚਰਹੁਜਗੀ।
ਜੋਏਸਦਾਏਤੂਏਹੁਕਿਆਕਾਰਣਹੈ ਕਿਈਹਿੰਨਪੁਤਰਹੂ
ਰਹੁੰਆਇਆਹੈ ਕਿਸੇਕਰਜਕਢਕੇਵਸਤਪਾਈਹੈ।
ਤੈਨੂੰਏਤਨਾਂਬੀਉੱਤਰਸਨੁਹੀਆਂਦਦਾਭਾਲਾਹਜੂਰੁ
ਬੰਨੇਰਾਹਿਗਏਆ ਜਾਂਏਪਤਨਲਗਾਤਾਂਫੇਰ
ਸਭਦਜਾਲਾਲਆਖਿਆਸਵੇਦੇਜੀਜਾਏਏ।
ਜੋਆਦਦੇਦਿਸਾਨੀ ਜਾਏਹੁਜਾਂਇਕਰਿਦੇਮੇਤਾ।
ਆਪੇਆਪਣੀਆਂਜਾਹਰਾਂਸਭੇਪੈਠੇਹੋਨੀ ਫੇਰਉਥੇ
ਦੇਪਾਸਿਬੈਠਿਗਏਆ ਤਾਂਫੇਰਉਨਾਂਨੂੰਅਹਾਰੁਉਤਾਰਿਆ।

ਤਾਓਹੁਜਾਪਣੇਰਾਈਜਮਾਦੂਤੇਹੋਇਆਆਪਣੇਗੁਰਦੇਵਪਾਸਿਆ ੨੬੫
ਇਕਠ੍ਹੇਹੋਏਆ ਤਾਫੇਰਉਸਅਗੋਪੁਛਿਆਅਤਾਰੂਉਤਾਰੇ
ਆਤਾਏਸਕਹਿਆਜੀਉਤਾਰਿਆ ਫੇਰਉਸਕਹਿਆਪਰਚੇਹੋ
ਤਾਫੇਰਏਸਕਹਿਆਜੀਨਾਹੀਪਰਚੇ ਤਾਉਸਕਹਿਆਕਿਉ
ਤਾਏਸਕਹਿਆਜੀਉਹੁਜੇਕਲਦਾਲਾਦਰਦੇਸਾ ਅਜੁਭੀ
ਭੁਖਾਪੈਠਾਹੈ ਤਾਫੇਰਗੁਰਦੇਵਕਹਿਆ ਵੇਖਾਉਸਨੂਸਦਿ
ਲੀਆਉ ਉਸਵਿਚਾਰਿਆਤਕਸੀਰਹੈ ਓਹੁਤਾਅਜੂਲਸ
ਹਿਭੁਤੈ ਤਾਸਟਦਜਲਾਦਨੂਸਾਦਿਲੈਗਏਆ ਤਾਅਗੋਗੁ
ਰਦੇਵਪੁਛਿਆ ਕਹੁਭਾਈ ਤੈਨੂੰਕਿਥੋਹੈ ਤਾਜਲਾਦਆਖਿ
ਆਜੀਮੈਉਚਖੀਹਾਂ ਤਾਉਸਗੁਰਦੇਵਕਹਿਆਤੇਰੀਉਮਰ
ਕਿਤਨੀਹੈ ਤਾਜਲਾਦਕਹਿਆ ਜੀਮੈਨੂਮਲੂਮਨਾਹੀ ਤ
ਫੇਰਗੁਰਦੇਵਕਹਿਆ ਤੂੰਆਪਣੀਉਮਰਵਿਚਕਦੀਭੁਖਾ
ਭੀਰਹਿਆਹੈ ਏਨਾਦੁਹਾਦਿਨਾਵਿਚਪਾਨੂ ਤਾਜਲਾਦ

ਕਹਿਆ ਮੈ ਕਦੀ ਨਾਹੀ ਕੁਮਾਰ ਹੋਆ ਆਪਣੀ ਸੰਗਾਲਾ ਦ੍ਵਿ
ਰਾ ਤਾ ਉਸ ਗੁਰਦੇਵ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਤੂੰ ਸਚੁ ਕਹੁ ਤੈ ਕਿਆ
ਗੁਸਤਾਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਤੈ ਨੂੰ ਦੁਇ ਦਿਨੁ ਭੁਖ ਕੁਮਾਰ ਕਿਆ
ਤਾ ਜਲਾਲ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਤਾ ਉਸ ਗੁ
ਰਦੇਵ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨੂੰ ਤਕਸੀਰ ਨਾਹੀ ਲਾ
ਈ ਜਾਂਦੀ ਤੂੰ ਸੀ ਆਪਣੀ ਤਕਸੀਰ ਜਾਹਰ ਕਰੋ ਤਾ ਜਲਾ
ਲ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਦੁਇ ਦਿਨ ਜਹਰਾਂ ਦਾ ਤਮਾਸਾ ਡਿਠਾ ਹੈ।
ਤਾ ਉਸ ਗੁਰਦੇਵ ਕਹਿਆ ਜਹਰਾ ਵਿਚ ਕਿਆ ਡਿਠੋ ਤਾ
ਜਲਾਲ ਕਹਿਆ ਕਾਲੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਮੀਹੁ ਵਸਦਾ ਆਹਾ।
ਤਾ ਮੈ ਤਾ ਖਿਆਲ ਜਾਸਾਂ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਜੈਥੈ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ
ਤੈਥੈ ਵਸਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜੈਥੈ ਨਾਹੀ ਲੋੜੀਦਾ ਤੈਥੈ
ਵਸਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮੀਹੁ ਵਸ ਲੋਰ ਹਿ ਗਇਆ ਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪੁ
ਛਿਆ ਅਜੁ ਕਿਆ ਡਿਠੋ ਤਾ ਫੇਰ ਜਲਾਲ ਕਹਿਆ।

ਜੀਅਜਾਇਕਜਨਤਾਜਾਰੂਘਰਲਜਰਾਆਹੁਤਾਤਾਅਸਾਆਖਿਆ ੨੬੮
ਜਾਮੁਦਾਇਤੂੰਏਹੁਕਿਆਕਰਦਾਹੈ।ਕੋਈਰੰਨਾਛਡਿਆਇਆਹੈ।
ਕੋਈਪੁਤਰਛਡਿਆਇਆਹੈ।ਕੋਈਕਿਰਜਕਫਕਰਖੇਪਲੈਆ
ਇਆਹੈ।ਏਹੁਤੂੰਕਿਆਕਰਦਾਹੈ।ਤਾਜਾਹਾਜਜਾਇਸਿਨੇਕ
ਗਾਹੈ।ਤਾਉਹਗੁਰੂਦੇਵਬੋਲਿਆ।ਜੋਇਸਥੇਮੁਖਨੂੰਇ
ਬੋਕਰਦੇ।ਏਹਕੋਈਵਡਾਥੇਮੁਖਆਇਆਹੈ।ਇਸਮੰ
ਡਲਾਵਿਚਧਨਦਾ।ਨਾਹੀ।ਤਾਜਲਾਲਕਹਿਆ।ਉਸਤ
ਆਪਣਾਭਾਣਾਕਰਣਾਆਹਾ।ਤੂੰਉਸਦਾਸਰੀਕਹੋਇਆ।
ਜੋਤੂੰਉਸਦਾਕੀਤਾਭਰਮੇਟਣਾ।ਤੂੰਹੁਣਵਡਾਆਦਮੀ
ਹੋਇਗਾਇਆ।ਤੂੰਹੁਣਲਗੇਜਾਣਨਾ।ਜੋਮੇਰਾਹੁਕਮਬ
ਗਾਚਲਣਾ।ਤੂੰਵਡਾਥੇਮੁਖਹੈ।ਤਾਜਲਾਲਕਹਿਆ।
ਜੀਗੁਰਮੁਖੀਕਉਣਦੇਹੋਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਉਸਗੁਰਦੇਵਆਖਿਆ।
ਸੁਣਦਰਵੇਸਾ।ਜੋਉਸਦਾਹੁਕਮਮੰਨਦੇਹੈਨਿ।ਭਾਣਾਮੰਨਦੇਹੈਨਿ।

ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੈਨਿ । ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕੀਤੇ ਵਿਚ ਸਕ ਕਰੇ ਸੋ ਈ
ਬੇਮੁਖ । ਤਾਂ ਜਲਜਾਲਕ ਕਹਿਆ । ਰਾਮ ਜੀ ਭੁਲਾ ਹੋਇਆ । ਜੋ
ਨੇੜੈ ਨੇੜੈ ਹੀ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਈਆਂ । ਚ ਕੇ ਅਹੇ ਮਕੇ ਆਪ ਨੇ ਭੁਕੀਏ ਆਂ । ਹੈ ਕ
ਦੂਰ ਦੇਸ ਛਡਿਆ ਆਇਆ ਹੈ । ਤਾਂ ਉਸ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀਆ ਸੁਲਦਰ
ਵੇਸੁ । ਜੈਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਸਣ ਬੈਠਾਇਆ ਇਆ ਹੈ ।
ਸੋ ਉਹੁ ਸਭੁ ਕੁਛ ਜਾਣਦਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਜਲਜਾਲਕ ਕਹਿਆ । ਦੂਰ ਸ
ਤਜੀ । ਤਾਂ ਜਲਜਾਲ ਰਾਤਨੂੰ ਭੀ ਅਤ ਉਰੂ ਉਤਾਰਿਆ । ਤਾਂ ਜਲ
ਲਰੀਖਾ ਪਾ । ਜਲਜਾਲ ਰਾਤਨੂੰ ਲਗਾ । ਜ ਗਲਾ । ਜੋ ਵੇਖਾ
ਕਿਸਰਾ ਹੂ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ । ਅਤੇ ਆਦ ਦੇ ਕੇ ਹ ੜੇ ਰਾਹ ਹੈਨਿ ।
ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਰਾਤਿ ਜਾਗਦਾ ਰਹਿਆ । ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਤ੍ਰਾਰੀ
ਦਾ ਵਖਤੁ ਹੋਇਆ । ਤਾਂ ਜਲਜਾਲ ਦੀਆ ਪਲਕਾਂ ਲਗ ਗਈ
ਆ । ਤਾਂ ਜਲਜਾਲ ਸਮਾਇਆ । ਜੋ ਉਥੇ ਅੰਤਰ ਅੰਨ੍ਹ ਨ ਹੀ ਆਵ
ਦਾ ਅਤੇ ਉਹੁ ਚਰ ਦੇਸੁ ਬੈਠਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਜਲਜਾਲ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਈ ।

ਜੋਜਹਾਜੁਆਈਥੇਆਈਲਗੇਤਾਅਜੀਜਾਈਪਹੁਚੀਏਤਾਬਾਈਕ
ਜਹਾਜਨੂਖੁਸਕੂਜਲਾਲਦੇਰਾਹਹੀਲੈਆਏਆਤਾਜਾਲਨ
ਚੜ੍ਹਬੈਠਾਫੇਰਜਹਾਜਨੂਖੁਸਕੂਜਲਾਲਦੇਰਾਹਹੀਲੈਆ
ਏਆਤਾਜਲਾਲਅਪਨੇਆਸਾਨੇਆਇਆਤਾਆਈਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਨੂਮਿਲਿਆਆਦਸਤਪੋਸੀਕੀਤੀਅਗੋਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਪੀਰਜੀਏਹਗੁਰਮੁਖਾਦਾਜਹਾਜੁਤਾਜਲਾਲਕਹਿ
ਆਸੁਨਨਾਨਕਦਰਵੇਸਾਤੈਨੂਮਕਰਕੁਫਰੇਸਨਹੋਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆਪੀਰਜੀਜੋਕੁਛੁਜਹਾਜੁਲੀਆਏਤੋਸੋਈਆ
ਖੁਹਾਤਾਜਲਾਲਕਹਿਆਨਾਨਕਦਰਵੇਸੁਜੋਕੋਈਹੁਕਮੁ
ਖੁਦਾਈਦਾਅੰਨਦਾਹੈਅਤੇਉਸਦੇਕੀਤੇਵਿਸਵਸਕਨਹੀ
ਲਿਆਵਦੇਸੋਈਗੁਰਮੁਖਹੋਨੇਅਤੇਜੋਕੋਈਉਸਦੇਕੀ
ਤੇਵਿ[illegible]ਆਵਦਾਹੈਤਾਸੋਈਓਹੁਬੇਮੁਖਹੈਏਹੁਜ
ਹਾਜੁਲੀਆਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਪੀਰਜੀਏਹੁ

ਜਧਾਂ ਪੀਰੁਜੀ ਕਿ ਬੋਲੀਆਏਹੋ ਤਾਂ ਜਲਾਲ ਕਹਿਆ
ਸੁਣੋ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਸਾਂਈ ਕਿ ਜੋ ਪਹਾੜਾਂ ਦਾ ਟਾਪੂ ਦੇਖਿਆ
ਤਾਂ ਓਥੇ ਕੂੰ ਦਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਰਹਦੇ ਆਹੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦ
ਰਤਿ ਦਾ ਅਹਰੁ ਉਤਰਦਾ ਆਹਾ ਅਤੇ ਜੀ ਉਨਾਂ ਦਾ ਰਾਹੁ
ਭੀ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣਿਨਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਓਹ ਕਉਣ ਆਹੇ ਤਾਂ ਜਲਾਲ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸੁ ।
ਉਨਾਂ ਦਾ ਸਾਂਈਂ ਅ ਜਥਰ ਆਹਾ ਜੋ ਕੋਈ ਕਾਈ ਨ ਪਏ ।
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਦਦੇ ਹਾਂ ਕ
ਜਲਾਲ ਕਹਿਆ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਰਜਾਇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਨਾਨ
ਕ ਵਿਦਾ ਹੋਇਆ । ਸਲੋਕ ਸਹੁ ਬਾਣੀ ਦਾ ਕਹੁ
ਸਾਂਈ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਓਥੇ ਕਉਣ ਆਹੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਓਥੇ ਨਾਰਦ ਮੁ
ਨੀ ਰਿਖੀਸਰ ਆਹੇ ਜੋਗਾ ਤੇ ਆਹੇ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਆਹੇ ।

ਤਾ ਫੇਰ ਧਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਨ੍ਹਾ ਕਿਸ ਰਨੂੰ ਹੋਦੇ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ ੨੬੮
ਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਧਾਲਾ ਪਟਣ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦੇ ਜਾਈਦੇ
ਗੋ। ਤਾ ਧਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਫਰੀਦ ਸਾਹਬ ਤਾ ਅਗੇ ਹੀ ਚਲੇ
ਆਹੈ ਇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਧਾਲਾ ਫਰੀਦ
ਦੀ ਸਤਵੀ ਜਾਹਰਾ ਹੈ। ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਾ ਫਕੀਰ
ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਧਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਜਲਾਲ ਜੋ ਹੈ। ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਧਾਲਾ ਜਲਾਲ ਤੇ ਧਹੁਤੁਰੂ ਹੈ
ਹੈ। ਭੁਲਾ ਇਕਾ ਈਆਰ ਹੈ। ਤਾ ਧਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਚਲੀਐ। ਤਾਊ ਬੇ ਚਲੇ ਪਟਣ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦੇ ਆਏ।

੧ ਸੋਲਾ ਗੁਰੂ ਭਾਈ ਦਾ ਰਹਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਗੋਸਟਿਸੇਖਾਬ੍ਰਹਮਕੀ॥ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਿਹੀਹੋਈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਸੰਧੂ॥
ਤਾਰਾਵੀਨਦੀਆਵੈਆਹੁਦੀਦੇਅਪਾਵਿਚਆਇਆ।
ਜੰਗਲੇਮੀਥੇਉਰਿਦੀਆਨੁਵਸਦੀਆਅਪਾਵਿਚਦੇ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਅਤੇਬਾਲਾਪਟਣਆਏ॥ਸੇਖਫਰੀਦਦੇਜਟਾਪਤਰ
ਇਕਰਹਦੇ॥ਕੋਹਾਂਦੂਹਾਂਦੇਫਰਕਾਂਵਿਚਆਇਬੈਠੇ॥ਪਟਣ
ਦਾਪੀਰਸੇਖਫਰੀਦਾਦੀਆਉਲਾਦਸੇਖਾਬ੍ਰਹਮਬਾਲਾ
ਰਜਾ॥ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਦਾਮੁਰੀਦਭੁਦਾਇਦਾਪੀਆਰਾ
ਲਕੜੀਆਚੁਨਣਆਇਆਸੀ॥ਪੀਰਦੇਹੁਕਮੁਨਾਲ
ਕਮਾਲਦਰਵੇਸਖਪਰਦਾਰਭੁਦਾਇਆਪੀਆਰਾ॥ਭੁਦਾ
ਏਹੁਦੀਖਪਰਜਾਣਤਾਬਾ॥ਲਕੜੀਆਚੁਨਦਾਸੀ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਸਲੋਕਾਸੀਟਤਿਵਾਚੇਦੇਤਾਪਿਸ ਸਲੋਕੁ॥
ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਉਪਰਿਲੇਖਾਭੀਤੂੰ॥ਏਕੋਕਹੀਐ

ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਕਹੇ ਕੂ ॥੧॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਬਨਾਈ ੨੬੬
ਜਲੋਕ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਉਨ ਸੇਖ ਧਰਮ ਅਤੇ ਮੁਰੀਦਾਂ ਸਕਤ੍ਰੀਆਂ
ਪਰੇ ਪੀਰ ਦੇ ਲੋਗ ਗਲ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਸੀ ॥ ਉਨੀ ਸੁਣਿਆ ॥ ਸੁਣਿਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ॥ ਆਇ ਕਰਿ ਦਸਤਪੰਜੇ ਲੈ ਦੁਇ ਸਲਾਮ ਕਰਿ
ਬੈਠਾ ਅਰਜੁ ਕੀਤੋਸੁ ॥ ਜੀ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤੀ ਏਹੁ ਬੈਤ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਤਿਸੁਦਾ
ਈਸੈ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਾਬੇ ਆਨਾਸੇ ਆਖਿਓਸੁ ॥ ਜੋ ਏ ਫਕੀਰ ਰਬੁ
ਦਾਇ ਦੇਪੀ ਅਤੇ ॥ ਆਪੇ ਧਣੀ ਹੈ ॥ ਆਪੇ ਕਲਮ ਹੈ ॥ ਆਪੇ ਲਿ
ਖਣਹਾਰ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਆਖਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਬੰਦਾ ਹੈ ਏ ॥ ਤਿਸਦਾ ਵਿਚਰਣੀ
ਭਦਾਇ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਕਲਮ ਜੋ ਬੰਦੇ ਦੇ ਧਾਗੀ ਲਿਖੀ ਹੈ ॥ ਸੋ ਏਹ ਭੀ
ਆਪੇ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ॥ ਹੋਰੁ ਦੂਜਾ ਜੋ ਜਾਣੀਐ ਸੋ ਕਿਆ ਕਰਿ ਜਾਣੀ
ਐ ॥ ਜੋ ਏਹੁ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ॥ ਏਹੁ ਬੰਦਾ ਹੈ ॥ ਕੈ ਪੀਰ ਕਹਿਆ ॥
ਜੇ ਖਾਲਕ [illegible] ਖਲਕ ॥ ਖਲਕ ਵਿਚ ਖਾਲਕ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ
ਠਾਈ ॥ ਰੇਕੇ ਜਾਣੀ ਨ ਕੂ ਏਕੁ ਈ ॥ ਤੈ ਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ॥

1.

ਆਪੇਸੇਵਕਹੈ'ਆਪੀਸਾਹਿਬੁਹੈ'ਖੁਦਾਇਕਸਬੀਦੂਜਾ
ਨਾਹੀਕੋਈ'ਜਹਾਕਹਾਏਕੋਹੈ ਤਾਊਹੁਫਕੀਰਆਪਲੇਪਿ
ਰਬੇਆਇਆ'ਆਇਕਾਹਿਆਖਿਉਸੁ'ਪੀਰਸਲਾਮਤੀ'
ਇਕਜੋਮੈਨਾਨਕਵੇਦੀਹੈਂਦੂਦੇਖਿਆਹੈ'ਸੁਤ੍ਰੋਨਿਖੁਦਾਇਦੀ
ਸੂਰਤਿਹੈ'ਅਸਾਹਪਛਾਤਾਹੈਸੁ'ਜੇਈਵੈਰਾਪੋ'ਤਜੀਨਿਉ
ਕੁਜਾਤਸੇਹਕਤਾਲਾਨੂਅਪਨੈਆ'ਤਾਪੀਰਕਹਿਆਪਰ
ਕਾਮਾਲਾ'ਦੇਖਿਹੈਂਦੂਤੇਖੁਦਾਇਦੀਸੂਰਤਿ'ਤਕਾਆਲਾ
ਕਹਿਆ'ਪੀਰਸਲਾਮਤੀ'ਨਾਨਕਹੈਂਦੂਖੁਦਾਇਦੀਸੂਰ
ਤਿਹੈ'ਤ੍ਰੋਨਿਖੁਦਾਇਤਿਹੈ'ਤਬਸੇਖਾਬੂਹੈਮਪੀਰਕਹਿਆ'
ਜਪਚੋਮੈਰਾਤਾਬਾਬੁਨਾਨਕਕੂਪੀਨਵੈਂਦੂ'ਜੋਇਸਜ
ਬਾਬੁਦਾਸੁਆਲਾਦੈਤੋਜੁ'ਤਾਉਹੁਹਕਤਾਲਾਕੂਪਹੁਤਾਹੈ'
ਜੇਨਾਦੈਤੋਸੁਤਾਹਕੋਨੂਠਹੈ'ਤਬਸੇਖਪਰਹਮਕਹਿਆ'
ਜਸੋਕਾ'ਖਬਰਖੁਦਾਇਦੀਪਾਛੈਅਗੁ'ਇਕਸਾਹਿਬੁਦੂ

ਏਹਦੀਆ ਕੇਹਾ ਕੁਝ ਸੇਵੀਕੇ ਹਜੂਰਦੀਆ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ਤੂ੦੦
ਜੇਹਿਕਾ ਜਾਹਿ ਬੁਤੈ ਦੁਇਹਦੀਹੈਨਿ ਨਾਨਕ ਹਿੰਦੂ ਹਿੰਦੂਆ
ਕਦੇ ਹੈਨਿ ਜੋ ਅਸਾ ਵਿਸਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਖਦੇ
ਹੈਨਿ ਅਸਾ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ ਦਿਖਾ ਖੁਦਾਇ ਇਕਿ ਹਦੀ ਦੁਇ
ਸਹੀ ਕੇਹੜੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਕਹੀ ਅਤੇ ਅਨਸਹੀ ਕਿਤੁ ਰਾਹੁ ਵਿਚ
ਕਹੀ ਤਬ ਏਹ ਖੇਤ ਸੇਖ ਬਧੀਰ ਹਮਾ ਪਾਸੇ ਲੈਕਰਿ ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਉਹੁ ਸਾਹੁ ਕਮਾਲੁ ਮੁਰੀਦਾ ਸੇਖਬ
ਰਹਮਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਆਇਕਰਿ
ਆਖਿਉ ਜੁ ਜੀ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤੀ ਮੇਰੇ ਪੀਰ ਤੇਰੇ ਖੇਤ ਉਤੇ
ਖੇਤੁ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਤਾਬ ਬੁਦਾ ਸੁਆਲੁ ਮੇਰੂ ਮਿਲੇ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੋ ਆਖਦੇ ਆ ਕਿਆ ਉਨਿ ਖੁ
ਦਾਇ ਦੇ ਪੈਰੀ ਆਰੇਜ ਬਾ ਬੁਮੀ ਰੀਆ ਹੈ ਤਾ ਉਨਿ ਸਾਦਮ
ਖੇਤ ਆਖੁ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖੇਤ ਦਾ ਸੁਆਲ

ਸੋ

ਆਖਿਆ ਸਰੀਤ ਕੈ ਉਪਰਿ ॥ ਸਲੋਕ ਦਾਜ ਬਾਬਾ ॥ ਹਿਕੇ
ਸਾਹਿਬੋ ਹਿਕਾ ਹਾਂਦੇ ॥ ਹਿਕਸੈਂਦੀ ਦੂਜੇ ਕੂ ਰਦ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਸਿਮਰੀਐ ਜੰਮੈ ਤੇ ਮਰ ਜਾਇ ॥ ਹਿਕੋ ਸਿਮਰੋ ਨਾਨਕਾ
ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਤਾਂ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ॥
ਤਬ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮੁਰੀਦਾਂ ਨੂੰ ॥ ਜੀ ਪੀਰ ਅਜੇ ਤੂੰ ਦੂਰ ਕਨੂੰ ਵਲ
ਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਖੁਦਾਇ ਕੁਆਲਿਦਾ ਸਦਨਾ ਹੀ ॥ ਹਿਕੇ ਸਾਹਿਬੋ ਤਈ
ਹਿਕਾ ਹਦਰਦੀ ॥ ਹਿਕਸੇਦੀ ਸੇਦਾ ਕਰ ॥ ਦੂਜੇ ਕੂ ਰਦ ਦੂਰਿ
ਕਰਿ ॥ ਦੂਜਾ ਮਨ ਤਕਰਿ ॥ ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਨਿਦਰਿ ॥ ਜੋ ਸਦ
ਸਰਪਰ ਕੰਕਾਰ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਤੂੰ ਸੇਦਾ ॥ ਜੋ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕੈ ਸਾ
ਥ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੂੰ ਸਿਮਰਿ ॥ ਹੋਰੁ ਦੂਜਾ ਮਨ ਹਿਕਰਿ ॥
ਕਉਣ ਹੈਂ ਤੂੰ ਕਉਣ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ॥ ਸਭਨਾਦਿ ਤਾਂ ਤੇ ਕੇ ਖੁਦਾ
ਏਉਂ ਹੈ ॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਦਾਜ ਬਾਬਾ ਦਾ ਸੁਣਿਆ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਪਾਸੋ ਲੈ ਕਰਿ ॥ ਓਹੁ ਮੁਰੀਦ ਸੇਖ ਪੀਰ ਮਖਾਲੇ ਰਾਕੋ ॥

ਸੇਖਾਬੀਰਹਮਪਾਸਿਲੈਗਇਆ॥ ਆਇਕਰਿਜਾਏਨੂਪੈਰੀਪ ਤੂ੦੦੧
ਏੜੈਆਆਸਾ॥ਤਾਸੇਖਬ੍ਰਹਮਸੁਣਿਕੈਖੁਸੀਹੋਇਆ॥ਤਾਮੁਰੀ
ਦਕੂਆਖੀਓਸੁ॥ਜੁਬਚਾਕੂਛਸਾਆਈਚੀਕਿਨਾਹੀ॥ਬਚਾਏ
ਸਾਵਿਚਬਹੁਤੁਅਜਮਤਹੈ॥ਤਾਮੁਰੀਦਕਹਿਆ॥ਪੀਰਾਲਾ
ਮਤਿਤੈਨੂਸਭੁਰੇਸਨੂਹੈ॥ਜੀਉਹੈਤਿਉਹੈ॥ਤਾਪੀਰੁਕਹਿਆ।
ਬਚਾਜਿਨਾਇਕਖੁਦਾਇਬੁਝਿਆਹੈ॥ਸੋਹਕਕੂਪਹੁਚੈਨਿ।
ਪਰੁਬਚਾਐਕੂਪਿਨਦੇਦੇਉਸਾਉਂ॥ਓਹਾਦਾਦੀਦਾਰਕਰੀ।
ਤਾਮੁਰੀਦਕਹਿਆ॥ਪੀਰਸੁਖਵਾਸਨਅਜਵਾਰਹੋਇਚਾਲ ਕਰਦੇ।
ਆ॥ਉਸਮੁਰੀਦਕੂਆਰੋਕਰਿਚਾਲਿਆ॥ਜੀਬੇਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਆਹਾ॥ਤਾਂਸਾਉਆਇਆ॥ਪੀਰਆਦਵੇਤੀਕਹਿਆਸੁ
ਖਵਸਰਾਹਉਤਰਕਰਿਆਖੀਓਸੁ। ਸਲੋਕੁ।
ਸੇਖਕਹਿਆਆਰੁਜਜਮਾ॥ਲੋਕਬਰਾਬੁਦਾਇਸਚੁਰਉ
ਦਰਗਾਹਕਦਲਸੇਖਆਆਰੈਖਾ॥ਉਜਰਮਾ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਬੋਲਿਆ ॥੧॥ ਤੁਧ ਪਤਰਾ ਜਰੂਅ ਲਾਈ ਸੇ ਮਦੂਗ ਹਸੇ
ਤਾਲਿ ਸਚੀਆ । ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਭੇਖ ਫਿਰਿ ਚਉਰਾਸੀ ਸੁਣੀਅ
ਨੀ । ਜੈ ਅਜਲਾ ਆਖਿਆ । ਨਾਨਕ ਦੇਦੀ ਖੁਦਾਏ ਕੋ ਪਿਆਰੇ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ । ਪੀਰ ਅਜਲਾ ਸਾ ਅਖਿਆ । ਆ
ਈਏ ਪੀਰ ਜੀ ਸਰਫਰਾਜੀ ਹੂਈ । ਗਰੀਬਾ ਨਿਵਾਜੀ ਹੈ
ਤੁਸਾ ਜੀਓ ਅਸੀ ਜੀ ਦੇਦੀਦਾਰੁ ਪੀਰੁ ਦਾ ਹੋਇਆ । ਓਦੂ
ਓਦੂ ਦਰਸਨੁ ਉਨ ਕਾਰਿਗ ਜਾਵਿਚ ਮਿਲੇ । ਬਹੁਤੁ ਭਾਉ ਕ
ਰਿ । ਪੀਰਾ ਵਿਛਾਵਲੇ ਵਿਛਵਾਏ । ਪੀਰ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਦੋਨੌ ਉਪਰਿ ਬੈਠੇ ਇਕਠੇ । ਬਾਬੇ ਦਾ ਮੁਖ ਪੂਰਬ ਦਵਲਾ ।
ਅਤੇ ਪੀਰ ਦਾ ਮੁਖ ਕਾਬੇ ਵਲ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ।
ਪੀਰ ਜੀ ਤੁਸਾ ਕਾਬ੍ਹਾ ਇਤ ਵਲ ਜਹਿ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਤਾ ਸੇਖ
ਬਹਰਾਮ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀਉ । ਸਭ ਮਸਲਮਾਨਾ ਕਾ ਦੀ
ਨ ਅਰੁ ਪੀਰ ਕਹਿ ਉਰ ਹੈ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ।

ਪੀਰਜੀਖੁਦਾਇਬਸਾਂਦਹੁਕੁਮਲੇਦੀਤਵਾਸੀਏਹਾਹੈ।
ਪੀਰਜੀਨੂੰਖੁਦਾਇਨੂੰਇਦੁਬਾਲਦਾਹੈ।ਜੋਉਚਲਦੀਏ
ਚਦਮਤਚੂਢੀਦੀਹੈ।ਤਾਪੀਰਆਖਿਆਜੀਨਾਨਕਜੀਐ
ਤੇਘੇਤਸੁਣਕਾਰੇਆਜੀਖੁਦਾਤੇਰਾਨਗੀਬੀਆਸੋਆਸਾ
ਆਖਿਆਜੀਨਾਦਾਏਨੂੰਘੇਤੂਹੈ।ਤੇਰੇਦਾਦੀਦਾਰੂਕੀਕਰੀਐ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਪੀਰਸਲਾਮਤੀ।ਅਜੀਜੀਵੇ।
ਅਸਾਨੂੰਤੁਸਾਡੇਮਿਲਣੇਨਾਲਿਸਰਫਰਾਜੀਹੋਈ।ਤੁਸਾਡੂ
ਦੀਦਾਰੂਹੋਇਆ।ਜੋਰਹਾਹੋਏ।ਤਾਪੀਰਆਖਿਆਜੀਕੇ
ਨਾਨਕਐਕੂਤੇਰੇਘੇਤਦਾਖਿਆਨਕੀਹੈਰਾਨੁਲਗਾਹੈ।ਉ
ਹਦਾਅਜਾਨੂੰਨਆਖੀਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੀਪੀ
ਰਸਲਾਮਤੀ।ਫੁਰਮਾਈਏ।ਜੋਕੁਛੁਖੁਦਾਇਕੇਜਸੀ
ਸੋਈਜਬਾਬੁਆਖਸਾਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਤਾਈਪੀਰਖੁ
ਦਾਇਦੀਬਘਰਾਖੀਨੇਟੇਦਾਸੁਅਲੁਕੀਤਾ। ਸਲੋਕੁ

ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਆਣਿ ਆਖਿਆ ॥ ਪਾੜਿ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ਕੰਬਲੜੀ
ਪਹਿਰੀ ॥ ਜਿਨੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਮੈ ਸੋਈ ਵੇਸ ਕਰੀਉ ॥ ਹਾਜਰਿਸ
ਰਾਪਰਮਾਰਗ੍ਹਾ ॥ ਜੈ ਦੇਨਾ ਨਕ ਜੀਉ ॥ ਏਹੁ ਜੋ ਤੈ ਕਹਿਆ
ਜੋ ਤੇ ਹਿਕ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ॥ ਸੋ ਹਿਕ ਖੁਦਾਇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਈਦਾ ਹੈ ॥
ਕਪੜੇ ਪਾੜੇ ਕਰੀ ॥ ਕੀ ਸਭ ਨੇਪੈ ਨੇ ਕਰਿ ॥ ਲੀਰੋ ਲੀਰ ਹੋਇ ਚਲੀ
ਨੀਕ ਲਾ ॥ ਕਿਉ ਰਾਜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਭਜਾਈ ਰਹਾ ॥ ਕੀਤੇ ਤਾਲੀਆ
ਦੇ ਸਤੀਆ ॥ ਘਰ ਅਹੁ ਛੋਡਿ ਕਢਿ ॥ ਗਖਿ ਸਾਧੇ ਨਿਕਲਾ ॥
ਜਿਤੁ ਗਲ ਜਿਤੁ ਸੇਵਾ ਮੈ ਤਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਕੂ ਮਿਲੇ ਆਸ
ਈ ਗਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ॥ ਪਰੁ ਤੂ ਮੈ ਕੂ ਉਹੁ ਘਾਤ ਦਸ ॥
ਜਿਤੁ ਸੇਵਾ ਜਿਤੁ ਮਿਹਨਤਿ ਮੈ ਕੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਲੈ ਜੇਦੀ
ਜਾਇ ਬੁਮੈ ਕੂ ਹੋਹੁ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਣਿਆ ਤਿਦੂ ਚ
ਸਲੋਕੁ ਸੁਆਲੁ ਧੈ ਤਦਾ ਦਿਤਾ ॥ ਕਾਹੇ ਪਾੜਹਿ ਪਟੋਲਾ
ਧਜ ਕਰੇਹਿ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਹਿ [illegible] ਘਰਿ ਹੀ ਬੈ

ਣਿਆਸਹੁਮਿਲੈਜੋਚਿਤ੍ਰਰਖਹੁਠਾਇ॥੫॥ਸਲੋਕਾਂਦੇਤ੍ਰਾ॥ ੩੦ ੩
ਪਰਹੇਮੁਖਫੇਰੇਜਾਧਿਰਾਂਨੈਤਸਾਰਸਮਾਲੋ॥ਨਾਨਕਾਮੀਤਾਂਦੇ
ਆਵਿਨਨਪਰਾਈਜਿਨੀਆਤਿਰਾਸਕਰੇਇ॥੬॥
ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ਜੀਏਸੇਖਜੀ॥ਕਿਤਕਾਰਣਤੂ੍ਰਕਪੜੇਪਾੜ
ਦਾਹੈ॥ਕਿਤਕਾਰਣਪਰਮਹਲਾਇਸਰੀਆਫਿਰਦਾਹੈ॥ਏਨੀ
ਗਲੀਪ੍ਰਭੁਦਾਇਨਾਹੀਪਾਈਦਾ॥ਜੇਕਰਹੁਸੁਦਪਾਈ
ਦਾਹੈ॥ਸੇਖਜੀਪਿਆਰੇਪੈਰਿਆਂਤੇਇਤਾ॥ਜੇਕਰਬਾਹਿਰ
ਤਦਾਹੈ॥ਜੇਕਰਸਬੂਰੀਦਾਂਹੈਚਾਰਤਿਆ॥ਅਤੇਆਪਣਾਦੇ
ਲਖਾਇਰਖੀਐ॥ਭੇਸਿਹੇਸਕਿਤੇਪ੍ਰਭੁਦਾਇਨਾਹੀਮਿਲਦਾ॥
ਸੇਖਜੀਜੋਅਉਰਤਪਰਹੇਦੇਹੈਅਤੇਮਰਦੇਵਾਸਹੇਦੇ॥ਅਉ
ਰਤਖ [illegible] ਸੋਂਦੇਕਿਪਾਚਲਾਂਦੇਰਖਾਹੇਰੇਹੇ॥ [illegible] ਅਉ
ਤਾ॥ਅਉਰਤ [illegible] ਖਸਮਕੀ॥ਤਾਖਸਮਅਉਰਤਕਾਹੋਇਆ॥
ਜੇਤਾਸੇਖਜੀਅਉਰਤਖਦਰਾਹੀਤੇਦੇ॥ਖਸਮਨਾ॥ਤਿ

ਜੀਵਦਕਨਹੋਵੈਸੁਾਤਾਅਉਰਤਥਜਾਹਕਾਰੁਹੇਏ।ਖਸਮਦੀ
ਨੋਏ।ਖਸਮਕੀਸਾਰਨਜਾਤੀਆਸਾਸੇਖਜੀਉਹੁਆ
ਉਰਤਅਉਰਾਦੀਹੋਏ।ਜੋਸਧੁਰੀਕਾਰਿਕੇਸਿਦਕਾਈ
ਚਖਹਿਰਹੇ।ਤਾਸਿਦਕਹੁਮੁਰਾਦਹੋਵੈ।ਤਾਖਸਮਨੂਪਰ
ਖੇਹਿਆਏ।ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਛੀਖਯਰਮੁਰਾਦਉਦੀ।

ਸਲੋਕ। ਨੈਹੋਵੀਕਿਤਨਰਵਿਆ

ਵਡੀਖੀਮੁਈਆਸਾ।ਧਨਕੂਕੇਦੀਗੋਰਮਨਿਤੈਸਾਹਿਬੁ।
ਸਿਲੀਆਸੁ। ੧। ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ। ਤਾਸੇਖ
ਕਹਿਆ।ਜੁਏਨਾਨਕਜੀਤੈਨੇਕਹਿਆਜੀਸਿਦਕਸ
ਬੂਰੀਕਾਰਿਕੇਬਹਿਰਹੁ।ਦਿਖਮੈਤਾਜਦਜੁਆਨਆਹਾ।
ਜਿਨਾਮਤਾਦਿਹਪਹੁਚਦੀਆਹੁਣਿ।ਤਾਮੈਕੂਖਸਮਨਾਮਿਲਿ
ਓ।ਹੁਣਬਰਪਹੇਈ।ਹੁਣਪਜਾਪਤਾਈਸਤੋਹੋਵਣੇਤੇਰਹਿ।
ਹੁਣਾਈਸਨੂਗੋਰਦੇਦਿਨਆਏਈਸਦਾਕਉਣਹਾਦਾ

ਹੋਇਆ।ਉਨਾਂਦਿਨਾਂਵਿਚਨਾਮੀਸਿੰਘ।ਹਰਿਏਸਨੂਉਸੇਹੁਕਮੀ। ਤੂ੦੦੮
ਇਸਥਾਨਦਾਕੀਹਾਲ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਰੀਆਤੋਂਵਿ
ਰਵਿਤਾ। ਸਲੋਕੁ। ।ਜੀਅਮਹਲਕੁਚਜੀਅਰ
ਵਨ੍ਹੀਕਾਲੀਆਹੁਕਮੁਪਾ।ਜੇਗੁਣਹੋਵਹਿਤਾਪਿਰੁਰਵੈਨ
ਨਕਅਵਗੁਣਮੁੰਧਾ। ।ਤੈਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ।
ਜੀਇਸਨੂਥਜਮਨਾਜਜਦਰੁਆਨੀਵਿਚਨਾਮੀਲੀਆ।
ਤਾਕੂਛਦੇਸਮੁਦਾਇਆਵਿਚਨਾਹੀ।ਏਹਦੇਸਥੀਦੋਵਿਚਹੈ।
ਅਉਰਤਜਾਕੁਚਜੀਹੋਂਦੀਹੈ।ਤਾਖਸਮਉਸਕਸੁਧਾਨਹੋ
ਦਾਹੈ।ਤਾਉਸਉਪਰਿਨਾਹੀਮੇਹਰਕਰਦਾ।ਅਤੇਅਉ
ਰਤਸੁਚਜੀਹੋਈ।ਅਤੇਸੀਗਾਰਾਵਿਚਰਹਿੰਦੀਹੈ।ਅਤੇਮ
ਹਲਤੇਕੁਸੀਧਜਬੁਈ।ਆਵਦੀਹੈ।ਤਾਉਸਮਹਲ
ਨੂੰਸਾ।ਹਿਬੁਧਹਤ੍ਰਮੁਸੀਹੋਇਕਰਿਸੀਲੈ।ਅਰੁਜੇਤਾ
ਮਹਲਕੁਚਜੀਹੋਂਦੀਹੈ।ਅਤੇਮਹਲਤੇਸਵੇਰਾਨਆਵੈ।

ਕੁਰਕੀਏਤੂਹੈ।ਜੁਖਸਮ ਦੀਸਰਨਜਾਂਦੈ।ਅਤੇਸਤ੍ਰੈਹਾਣ
ਘਣਘੁਏਏਹਜਾਬਣੁਆਮਲਕਰੈ।ਚੋਰੀਜਾਰੀਸੌ
ਏਆਹੰਕਾਰੁਕਰੈ।ਕਰੋਧਕਰੈ।ਲੋਭਮੋਹਦ੍ਰਣਥੇਲੋ।
ਏਨੀਗਲੀਏਨੀਘਾਤੀਏਸਨ੍ਹਸਤ੍ਰੈਹਾਣਆਵਦੀਹੈ।
ਜਾਏਹਘਲਾਈ।ਇਸਾਦਿਚੋਵਦਨ।ਤਾਜੋਖਜੀਏਸਨ੍ਹ
ਸਾਹਿਬੁਖਸਮ।ਕਿਉਕਰਿਨਜੀਕਆਵੈ।ਜਾਏਸਨ੍ਹਗੁਣ
ਹੋਵਨਿ।ਤਾਏਜਨ੍ਹਖਸਮਾਮਿਲੈ।ਤਾਜੋਆਖੀਰਹਮ
ਕਹਿਆਹੈਤ੍ਰਾ।ਖੁਦਾਏਦੀਅਥਰਣਾਸੁਆਲਕੀ
ਤੇਸੁ।ਕਉਲਸੁਅਖਰਕਉਲਗੁਲਕਉਲਸੁਮਲੀ
ਆਅੰਤ੍ਰਾ।ਕਉਣਸੋਭੈਣੇਦੇਜਕਰੀ।ਜੀਤਵਾਸਿਆਦੈ
ਤ੍ਰਾ। ੧੧। ਣਿ।। ।ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ।
ਤਾਜੋਮਾਬੀਰਹਮਕਹਿਆਜੀਏਸਾਨਕਜੀਤ੍ਰਾ।ਹੈ।ਸੋਗੁਣ
ਦਿਤੂਹੈ।ਤੈਗੁਣਕਾਰਿਕਾਰੇਸਰਹਿਬੁਧਾਏਆਹੈ।ਏ।

ਭੁਲਾਉਂਦੇ ਹੈ। ਪਰ ਜੋ ਜਿਸ ਨੋ ਮਿਹਰ ਕੀ ਨਜਰਿ ਕਰੈ। ਅਤੇ ਜਿਸ
ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਭਾਵੈ। ਦੋਵੇਂ ਜਿਸ ਕੈ ਕੰਤਉ ਸੈਦਾ ਹੋਵੈ। ਤਾਸ
ਕੁ ਆਹਲਾ ਨੂੰ ਛਾਡਿ ਕਰਿ ਕੰਤਉ ਸੈਦਾ ਹੋਵੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਵੈ। ਉ
ਸੇ ਦੇ ਚਰਨ ਵਿਚ ਚਲੈ। ਤਾ ਸੇਖ ਧੂਹਾਂ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਏਹੁ ਕਰਿ ਕੈ ਫੇਰ ਲਾਇ ਪਾਇਉ। ਕਹੈ ਜੀ ਸੇਵਾ ਪਿਛ
ਨਜਰਾਂ ਕੀ ਨਜਰਿ ਪਿਛੇ ਸੇਵਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਫੇਰਿ ਸਰੀਅ
ਤਿ ਵਿਚ ਏਹੁ ਕਹਿਆ। ਸਲੋਕੁ। ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਜੋ ਕੰਤ ਕੀ ਕਿ
ਤਿ ਸੀਕਾ ਹੋਇ। ਗਰਬਿ ਕਿਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਵੈ ਮਰਿ ਜੀਉ ਆਇ ਉਠਿ ਹੋਇ।
੧ ਤੁ। ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ। ਜੋ ਕੋਈ ਸੇਖ ਜੀ ਮੂੰ ਲਾਇ ਸਦੀ ਸੇਵਾ ਹੋ
ਜਾ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਰਬੁ ਆਣਿ ਕਰੈ ਨੇ ਗਰਬ ਹੀ ਹੋਇ। ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕ
ਰੈ। ਤਾ ਇਸ ਕਉ ਪਹਿਲਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕੀਨ ਦਰਿ ਹੋਇ। ਜਾ ਏਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ
ਅਤੇ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰਹੀ। ਜਾ ਇਸ ਨੂੰ ਨ ਜਾਰਿ ਹੋਇ ਤਾ ਏਹੁ ਮਹਲ
ਭੁਲਾਈਐ। ਤਾ ਏਹੁ ਵਸਤੁ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹੋਇ। ਅਤੇ ਜੋ ਫੀ ਹੋਵੈ

ਅਤੇਸੇਵਾਕਰੈਅਤੇਬ੍ਰਹਮਨਾਂਕਿਸੇਵਦਾਅਤੇਸੂਰਤਦਾਗਰਧਕਰੈ।
ਤਾਇਸਨੂੰਸਾਹਿਬੁਗਰਧਕਾਰੰਕਰਿਨਜੀਕਨਹੀਆਵਣੀ ਕੂਾਂਵੈਕੇ
ਹਿਸੇਹਰਿਸੋਹੋਵੈ ਤਬਸਾਹਿਬੁਇਸਨੂੰਮਿਹਰਵਾਨੁਨਹੀਹੋਵਦਾ।
ਤਾਇਸਦਾਨਾਉਛੁਟਣਪਦੋ ਸੁਹਾਗਨਨਹੋਵਦੀ ਤਾਇਸਦਾ
ਮੂਲਸੇਵਾਹੈ ਸੇਵਾਤੇਸਾਹਿਬੁਪਾਈਐਦਾਹੈ ਸੇਖਕੀਸੇਵਾਕ
ਰਿਕੇਗਰਧਨਕਰੈ ਤਾਪਾਵੇਪਰਸਾਹਿ ਜੇਸੇਵਾ ਸੇਵਾਤੇਸ
ਹਿਬੁਪਾਈਐ ਤਾਸੇਖਬ੍ਰਿਹਮਬੁਨਾਨਕਾਇਆਕਦਮਾਨੂਹ
ਬਣਾਇਕਰਿਆਪਣੇਸਿਰਤੇਮਬੇਤੇਲਾਇਆ ਆਖਿਓਸੁ।
ਵਾਹਨਾਨਕਾਵਾਹਿਨਾਨਕਜੀ ਨਿਨਖੁਦਾਇਦੇਰਾਹੁਦੀਸਚੀ
ਖਬਰਦਿਤੀ ਅਸਾਨੂੰਭੀਖੁਦਾਇਦੇਰਾਹਦੀਖਬਰ
ਹੋਈ ਕਰਮਖੁਦਾਇਹੋਇਆ ਅਸੀਜੀਦੇਗਜੀਏਦਾਖੁ
ਦਾਇਦਾਸਾਨੂੰਮਿਲਿਆ ਖੁਦਾਇਦਾਮਹਬੂਬੀਮਿਲਿਆ।
ਜਾਖੁਦਾਇਹੀਮਿਲਿਆ ਅਜੁਖੁਦਾਇਦੇਮਿਲਣੇ

ਵਿਚਸਕਰਕਰੂਨਾਤੀ।ਪਰੂਜੀਇਕਗੁਸਤਾਕੀਪਉੜੀ ੨੦੦੧
ਹੈ।ਜੋਸੰਪ੍ਰਦਾਇਵਾਲੀਆਂਘਰੂਗਲਾਂਪੁਛੀਆਂਹੈਨਿ।ਜੀ
ਪ੍ਰਦਾਇਵਾਲਿਆਂਵਿਚੀਆਂਗਲਾਂਕੀਚਨਿ।ਅਤੇਹੋਰੁਤੇਰਾਂ
ਸੰਪ੍ਰਦਾਇਨਾਲੇਵੈਰਕਰਨੀਆਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਸਖੀਆਂਤਿਨਾਂਵਿਚਿਏਤੁਕਹਿਆ। ਸਲੋਕੁ।
ਜਿਨੂੰਪੰਥਕਾਮੈਂਦੇਸਤੀਰਥਪੰਸਾਦੇਰੰਗੀਢਾ ਲਾਈਆਤੇ
ਪੁਛੀਆਂਲੀਆਂਮੈਂਚਰਣਨੂੰਧੌਂਜਉਨਪਣੀਆ।ਭਉਕੈਰ
ਰੋਪਸੁਆਭੂਹੋਇਇਕਕਰੂਸਾਮਿਟੋਂਮਧਾ।ਭੁਪੈਚੰਗੀਆ
ਕਾਇਰਲਨਾਵੈਸੁਹਰੀਆ। ੧੫। ਤਿਸਕਾਥ
ਗਾਰਬੁ। ੪। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।
ਜੋਏਸਖਜੀਜਿਉਰੂਪੰਕਾਮੈਂਕਾਸੁਘਰਤੁਹੋਏ।
ਜਿਉਵ੍ਰਮੇਅਤੇਸੰਸਾਰਵੈਸਨੁਮੁਹਘਾਤੇਹੈ।ਜਿਉ
ਲਈਐਅਤੇਮਾਲੇਨੂੰਮਹੁਘਾਤੇਹੈ।ਜੈਸੂਉਪੇਤੇ

ਨੈਹਾਲੀਆ ਅਤੇ ਸੈਹਜਾਨੂੰ ਸਹੁਧਾਤੇ ਹੈ ਤਿਉਂ ਬੁਧਾਇਦੇ
ਥੀਏਆਨੂੰ ਸਹਧਤੈ ਬੁਧਾਇ ਦੇਨ ਦੇ ਨਾਲਿ ਸੁਹਧਾਤੇ ਹੈ।
ਉਨਾਨੂੰ ਬੁਧਾਇਦੀਆ ਗਲਾ ਇਉ ਜੋਹਣੀਆ ਹੈਨਿ ॥
ਜੈਉ ਭੂਖੇਨੂੰ ਭੋਜਨ ਸੋਹਦਾ ਹੈ ਜੈਉ ਉਧਨੂੰ ਸੋਹਣਾ
ਸੁਹਾਵਦੀ ਹੈ ਤਿਉ ਬੁਧਾਇਦੀਆ ਗਲਾ ਬੁਧਾਇਦੇ
ਥੀਏਆਨੂੰ ਸੁਹਾਵਦੀ ਹੈਨਿ ਜੇਖਣਿ ਏਹੁ ਅਬੁ ਕਰਏਕ
ਰਦਾ ਹੈ ਵਉ ਤਕਰ ਉਕਥ ਅਰੁਹੇਦਾ ਹੈ ਜਸ ਭਿਦਾ ਨਾਹੀ
ਅੰਧਾ ਹੈ ਅਜੇਹੇ ਗਲ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਚਰੁ ਏਹੁ ਏ ਦੇ
ਜਿਚਰੁ ਏਹੁ ਬੁਧਾਇ ਆਹਿ ਗਲਾ ਧੇ ਨੋ ਜੇਨਥੇ ਦੇ
ਤਾਇ ਸਨੂੰ ਰੂਪਹਿ ਰੰਗ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਜੀ ਧਿਨਾ ਬੁਧਾਇਦੇ
ਆਗ ਜਾਇ ਸਨੂੰ ਏਹੁ ਧੇਲਣ ਵਖਾ ਨਾਹੀ ਹੈ ਰੁਸਧੇ
ਲਹੇ ਨਾ ਧੇ ਲੇਣਾ ਸੇ ਰੂਪਾਵਾਹੀ ਭਣਾ ਹੈ ਜੋ ਧਿਨ
ਬੁਧਾਇ ਥੀ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹੁਧੇ ਜੇ ਸੁਣੈ ਕਹੈ ਜੋ ਸੁਹੁ ਬੂਝਾਰੀਪ ॥੦

ਹੋਇਆ। ਜੋ ਇਹੁ ਬੋਲਣਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭੋ ਲਿਖੀਦਾ ਹੈ। ਦਰਗਾਹ ਵਿਚਿ।
ਕੀਤਯੋ ਲੈ ਇਸਦਾ ਬੁਰਾ ਲਿਖੀਐ। ਜੋ ਏਹ ਆਪਣਾ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਲਿਖ
ਦਾ ਹੈ। ਏਹੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆ ਗਲਾ ਕਰੈ। ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਹੀ ਨਾਉ ਲਏ
ਲੈ। ਕੀਤਾ ਇਸਦਾ ਭੁਲਾ ਲਿਖੀਐ। ਜੋ ਏਹ ਧਿਆਨ ਖੁਦਾਇ ਬੀਕੁ
ਛੁਹੇਰੁ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਇਸਦਾ ਅਹੁ ਜਿਆ ਹਸਿਆ ਹੋਦਾ ਹੈ ਇ।
ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ। ਏਥੇ ਰੀਦਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਬਾਇ ਬਾਇ ਸਰੀਮਦਾ ਹੋਦਾ
ਹੈ। ਏਜਥਿ ਦੇਨੂੰ ਹੋਰਸ ਬੋਲਣੇ ਬੀਰੂ ਪਾਤਾ ਹੀ ਭੁਲਾ ਹੈ। ਅਤੈ ਖੁ
ਦਾਇ ਦੀ ਆਖਾ ਤਾ ਹੀ ਨ ਹੋਰੁ ਕੁਛੁ ਬੋਲਣਾ ਕੁਲਾ ਨਾਹੀ।
ਜਿਮ ਜੀਆ ਜੰਤ੍ਰਨੀਆ ਤੂੰ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆ ਗਲਾ ਪੁਛਹਿਗਾ ਤਿਤ
ਨੀਆ ਗਲਾ ਮੇਰਾ ਕੀ ਨ੍ਹਾਇਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ
ਇ। ਜਿਮ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆ ਗਲਾ ਕਰਣੀਆ ਢੁਲਾ ਹੀ ਕਰਣੀ। ਤਾ
ਜਿਮਾ ਧਿਰਹਾ ਅਰਜ ਕੀਤੀ। ਜੇ ਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਮੈਕੂ ਕਾਤੀ ਭੁਨੀ
ਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਜੇਹੀ ਸੋਨ੍ਹੀ ਦੀ ਹੈ। ਪਰੁ ਕੇਹੇ ਜੇਹੇ ਦੀ ਸੋਨ੍ਹੀ ਦੀ ਹੈ। ਇ

ਸਾਰਕੀ ਏਹ ਜੋ ਕਾਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਜਨਾਵਰ ਦੇ ਗਲਵਿ ਫੇਰੇ ਤਾ ਜਾਨਾਵਰ ਹਲਾਲ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਧੀ ਦੇ ਗਲਵਿ ਫੇਰੇ ਤਾ ਧੀ ਦਾ ਹਲਾਲ ਨਾਹੀ ਹੈ। ਤਾ ਸੇਖ ਨੂ
ਏਹੋ ਜੇਹੀ ਕਾਤੀ ਫੇਰਿ ਜੋ ਮੋਮਨਾ ਜੈ ਦਾ ਕੁਠਾ ਧੀ ਦਾ ਹਲਾਲ ਨਾਹੀ
ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੈਤਕ ਕਹਿਆ ਸਰੀਅਤਿ ਵਿਚਿ।

ਸਲੋਕੁ। ਸਚੀ ਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਾਰੁ। ਘਾੜਤ
ਤਿਸ ਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ। ਸਬਦੀ ਸਾਣ ਰਖਾਈ ਲਾਇ।
ਗੁਣੀ ਕੀ ਥੇਕੈ ਵਿਚਿ ਸਮਾਇ। ਤਿਸ ਕਾ ਕੁਠਾ ਹੋਵੈ ਸੇਖੁ। ਲੋਹੂ
ਲਬੁ ਨਿਕਥਾ ਵੇਖੁ। ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਲਗੈ ਹਕਿ ਜਾਇ। ਨਾ
ਨਕ ਦਰਿ ਦੀਦਾਰਿ ਸਮਾਇ। ੧੫। ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ। ਜੋ ਏ ਸੇਖ ਜੀ। ਏਸ ਕਾ ਕਾਤੀ
ਕਾ ਕੁਠਾ ਧੀ ਦਾ ਹਲਾਲ ਨਾਹੀ ਥੀਦਾ। ਜੋ ਤੇਰੇ ਲਕ ਹੈ।
ਪਰੁ ਸਚੁ ਕੀ ਕਾਤੀ ਹੋਇ। ਸਚੁ ਕੇ ਸਾਰ ਤੇ ਘੜੀਏ। ਸਚੁ ਕੀ
ਸਾਣ ਸਿਉ। ਨਿਲਕਾਈਏ ਚਾ ਲਿਕਾਈਏ ਜੀ ਜੇ ਤੌ। ਤਿਸ ਕਉ

ਥੇਕਗੁਲਾਕੀਹੇਇਆ ਤਿਸਾਵਿਚਓਹੁਕਾਤੀਸਮਾਵੈ॥ਤਿਸਕੇ ਝੂ੦੦੬
ਸਾਥਿਜੋਛੀਦਾਕੁਸੇਤਾਹਲਾਲਥੀਵੈ॥ ਜਨਾਵਰਹਲਾਲ
ਨਾਹੀਥੀਦਾ॥ਤਿਸਕਾਰੁਠਾਹੇਵੈਸੇਖ॥ਸੇਖਜੀਓਹੁਰੀਜਾ
ਹਗਾਇਸਾਵਿਚੋਲਧੁਜਾਇ ਤਾਇਹੁਹਲਾਲੁਥੀਵੈ॥ਜੀਚ
ਰੁਇਸੁਵਿਚਲਧਾਹੈ ਤਿਚਰੁਇਹਮਕਰੂਹੈ॥ਹਲਾਲਤਾਥੀਵੈ
ਜਾਇਸਾਵਿਚਹੁਲਧੁਜਾਇ ਤਾਹਲਾਲਥੀਵੈ ਤਾਵਰ
ਕਿਲਾਇਕੋਹੇਵੈ ਨਾਤਰਵਰਕੀਲਾਇਕਨਾਹੀ ਇਹਥੀਦਾਖਾ
ਹੈ ਨਾਪਾਕੁਹੈ ਜਾਇਹੀਕਾਤਿਕਿਸੈ॥ਤਾਇਹੁਥੀਦਾਹਲਾਲਥੀਵੈ
ਸੇਖਜੀਇਹਕਾਤੀਹੈ ਜੋਕੋਈਪਿਨਸਕੇ ਤਾਸੇਖਸੁਮਾਨਾਹੋਇਕਰਿ
ਰਹਿਗਇਆ ਤਾਸੇਖਕਹਿਆਜੀਜੋਕੁਛੁਲੋੜੀਦਾਆਹਾ
ਸੋਪੁਛਿਆਇਆਜਾਕੁਰਿਤਾ ਆਸੀਂਨੇਹਾਣੁਥੀਏ ਤਦਿਸੇਖਪੂਰਬ
ਅਰਜਕੀਤੀ ਜੀਏਨਾਨਕਜੀਜੋਕੁਛੁਲੋੜੀਦਾਹੈਸੋਤੈਸਾ
ਵਿਹੁਪਾ[illegible]ਹੈ॥ਪਰੁਜੀਇਕਾਈਆਵੀਅਰਜਹੈ ਜੋਗੁਕਾ

ਸੀਦੇਵਤਾਪੁਛਦੇਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿੰਤਾਆਕਹੀਐਜੀ॥
ਸੇਖਜੀਖੁਦਾਇਦੀਆਗਲਾਨੇਮੁਹੁਜਾਜਾਨਹੁ।ਚਤਰਦਾ।
ਕੀਸਿਗਕਰੀਰੀਆਹੈਨਿ।ਅਤੇਜੇਕੋਈਅਰੋਧੁਰਾਮਿਨਦਾਹੈ।
ਤਾਉਹੁਖੈਦਾਖੁਦਾਇਦਾਨਾਹੀ।ਤੁਸੀਨੈਸਿਗਆਖੋ ਸਤ
ਜਿਥਾਸ੍ਰੀਨਕਅਕਾਹੀਆ।ਸੁਆਲਖੁਦਾਇਦਾਕੀ
ਤੇਸੂ।ਖੋਰਨੈਦਾ।ਜੀਨਾਨਕਦਰਦੇਸੁ।ਸਤਿ
ਅਛਣਅਛਣਾਈਨਾਛੈ।ਨਹਥਾਉਕਟਾਰਿਕਾਰਿ
ਸਕੈ।ਲੋਕੀਕਾਜੀਉਉਟਲਪਲੋ।੧।ਧਿਨੁਤੇਝੁਦੀਦ
ਕੀਉਜਨੋ। ੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਕਾਪਰਆਰਸ੍ਰੀ।
ਸੇਖਾਬਿਰਹਮਬੇਨਤੀਕੀਤੀ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਪਾਸੁ।ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆਜੀ।ਨਿਖਾਏਹੁਜੂਅਛਣਮਾਈਆਹੈ।
ਸੁਕਹੀਏਖੁਤੇਛਲੀਨਹੀਜਾਂਦੀ।ਨਾਕੋਈਸਿਧੀਦਾਵੇ
ਆਪਨੀਛਕੀਤੀਕਟਾਰੇਨਾਲਿ।ਪਾਇਨਕੋਈਮੁਈਆਂ।